

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๒/๒๕๑๘ (สามัญสมัยแรก)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๘

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๑๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๖๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้วผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน พ.ศ. ... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เชิญครับ ท่านนายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

วันที่ ๑๙๔๗/๒๕๑๘ วันที่ ๑๙ เม.ย. ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๒๐๓/๙๒๑๘

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๘ เมษายน ๒๕๑๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่าง พระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน พ.ศ. ต่อรัฐสภาเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๑๘ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาทามรัฐธรรมนูญโดยด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ดิถฤทธิ ปราโมช

(หม่อมราชวงศ์ดิถฤทธิ ปราโมช)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน

เหตุผล

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลซึ่งได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎร รัฐบาลจะได้เริ่มพัฒนาตำบลให้ตรงกับความต้องการของประชาชนและช่วยประชาชนในชนบทให้มีความก้าวหน้าในฤดูแล้งนี้ และโดยที่จำเป็นต้องดำเนินการโดยรีบด่วนเพื่อความผาสุกของประชาชน รัฐบาลจึงต้องขอให้รัฐสภาอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อนได้ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑ โดยตราเป็นพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลและช่วยประชาชนใน
ชนบทให้มั่งคั่งในฤดูแล้งไปพลางก่อนได้

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไป
พลางก่อน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ วันที่จากวันประกาศในราชกิจจา
นุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลและช่วยประชาชนในชนบทให้มั่งคั่ง
ทำในฤดูแล้งไปพลางก่อนได้ ไม่เกินจำนวนเงิน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....
งานระเบียบวาระ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน พ.ศ. เพื่อได้รับการพิจารณาจากสภา

โดยมีหลักการว่า ให้มีกฎหมายอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน

ด้วยเหตุผลว่า เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลซึ่งได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎร รัฐบาลจะได้เริ่มพัฒนาตำบลให้ตรงกับความต้องการของประชาชน และช่วยประชาชนในชนบทให้มีงานทำในฤดูแล้งนี้ และโดยที่จำเป็นต้องดำเนินการโดยรีบด่วนเพื่อความผาสุกของประชาชน รัฐบาลจึงต้องขอให้รัฐสภาอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อนได้ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑ โดยตราเป็นพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประณามซึ่งเหตุผลเพิ่มเติม นอกจากที่ได้กราบเรียนมาแล้ว นโยบายที่รัฐบาลประสงค์จะดำเนินการ โดยใช้เงินจำนวนที่ขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ก็คือ เร่งรัดการพัฒนาในระดับตำบลให้ตรงกับความต้องการของประชาชน และช่วยประชาชนในชนบทให้มีงานทำ และเนื่องจากมีความ

จำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยรีบด่วน เพื่อให้งานพัฒนาตามความเรียกร้องของประชาชนในแต่ละตำบลดำเนินเสร็จทัน ก่อนถึงฤดูกาลเพาะปลูกฤดูใหม่ปี^{นี้} รัฐบาลจึงต้องขอให้รัฐสภาอนุญาตให้จ่ายเงินตามโครงการนี้ไปพลางก่อน และตัวร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมาเพื่อขอความเห็นชอบในครั้ง^{นี้}ก็เป็นเรื่องที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามแบบแผน ซึ่งบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑

ท่านประธานที่เคารพ โครงการพัฒนาตำบลที่รัฐบาลใคร่ขอดำเนินการเป็นแผนปฏิบัติการรีบด่วนนี้ มีวัตถุประสงค์ ๓ ประการด้วยกัน ประการแรก จะช่วยเหลือเกษตรกร ซึ่งส่วนใหญ่กำลังตกอยู่ในภาวะยากจนเพราะค่าครองชีพสูง มีโอกาสได้รับรายได้เพิ่มขึ้นจากการว่าจ้างทำงานตามโครงการที่สภาตำบลจะดำเนินการในระหว่างหน้าแล้งปี^{นี้} เป็นการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ที่มีอยู่ให้ลดน้อยลงไป ได้ทันที ประการที่ ๒ รัฐบาลนี้เห็นว่าโครงการพัฒนาตำบลจะเป็นจุดเริ่มต้นที่จะขจัดปัญหาที่เกิดจากภาวะการทำมาหากิน เพราะโครงการพัฒนาตำบลที่จะดำเนินการนั้น จะเป็นงานที่เกี่ยวกับการจัดทำและปรับปรุงคูคลอง ทำนบ ฝายกั้นน้ำ สะพาน ตลอดจนการซ่อมแซม เติม ท่อเติมอาคารสิ่งก่อสร้าง สาธารณประโยชน์ต่าง ๆ เช่น โรงเรียน

สถานีอนามัย และที่ทำการ ศูนย์ ของ ตำบล
เป็นต้น รัฐบาลนี้มีเจตจำนงอันแรงกล้าที่
จะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน
ในท้องถิ่น โดยจะขจัดอุปสรรคภาวะการ
ทำกินทุกวิถีทาง และเห็นว่าโครงการพัฒนา
ตำบลนี้เป็นทางหนึ่งที่จะช่วยได้ และ
รัฐบาลนี้ก็เชื่อว่าการพัฒนาบ้านเมืองที่ถูก
ท้องถิ่น ควรจะเริ่มจาก ระดับ ตำบล หรือ
ระดับท้องถิ่นขึ้นมา แล้วจึงประกอบเป็น
แผนรวมของประเทศ เพราะชาวชนบท
เป็นชนกลุ่มใหญ่ของประเทศ ประการที่ ๓
รัฐบาลนี้มีนโยบายที่จะกระจายการบริหาร
ไปสู่ท้องถิ่นและจะสนับสนุนให้ท้องถิ่น
ปกครองตนเองได้ ดังนั้นโครงการพัฒนา
ตำบลจึงมีส่วนสำคัญที่จะส่งเสริมระบอบ
การบริหารดังกล่าว โดยยึดถือความต้อง
การของประชาชนในแต่ละตำบลเป็นหลัก
สำคัญ เป็นการปูพื้นฐานการปกครอง
ระบอบประชาธิปไตยให้กับประชาชนส่วน
ใหญ่ของประเทศ เมื่อประชาชนรู้จักการ
ปกครองตนเอง ความสำนึกในสิทธิและ
หน้าที่ก็จะเกิดขึ้น ซึ่งเป็นการปกครองที่
รัฐบาลนี้พึงประสงค์อย่างยิ่ง ท่านประธาน
ที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ งาน
เร่งรัดพัฒนาตำบลตามนโยบายนี้ รัฐบาล
ตั้งใจที่จะให้มีการดำเนินงานทันทีและให้บรรลุ
ผลภายในเวลา ๓ เดือน ข้างหน้า โดย

จะคัดเลือกให้ความสำคัญแก่แผนงานที่
สามารถใช้แรงงานในท้องถิ่นได้ก่อน และ
ในขณะเดียวกันก็ต้องไม่เป็นงานที่ซ้ำ
ซ้อน กับโครงการที่ได้รับอนุมัติไว้แล้ว
ทั้งต้องไม่เป็นงานที่จะผูกมัดกับงบประมาณ
ในปีต่อไปด้วย รัฐบาลนี้เชื่อมั่นว่าการ
จ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลภายในวงเงินไม่
เกิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้ ถ้าสภาพอนุมัติ
ให้ดำเนินการได้ จะก่อให้เกิดประโยชน์
ทั้งในทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของ
ชาติเป็นอเนกประการ ในทางด้านเศรษฐกิจ
จะสามารถสร้างงานให้เกษตรกร ซึ่งปกติ
จะว่างงานในฤดูแล้งได้ถึงประมาณ ๖
แสนราย และนอกจากจะช่วยสร้างงานให้
เกษตรกรผู้ยากจน มีรายได้เพิ่มขึ้น โดยตรง
แล้วภาวะเศรษฐกิจซึ่งขณะนี้ชะงักงัน ไม่
ขยายตัวเท่าที่ควร ก็จะได้รับกระตุ้น
ให้ฟื้นฟูลูกขึ้นอีกด้วย เพราะเมื่อเกษตรกรได้
รับค่าจ้างแรงงานแล้ว ก็ย่อมต้องนำรายได้
นั้นไปจับจ่ายซื้อของกินของใช้ตามฐานะ
และความต้องการของตน ซึ่งจะก่อให้เกิด
ความต้องการสินค้าและบริการต่าง ๆ เพิ่มขึ้น
อาจกล่าวได้ว่าภายในระยะเวลา ๑ ปี
หลังจากการดำเนินงานตามโครงการนี้ ราย
ได้ของประชาชนทุกค้ำทุกสาขาจะเพิ่มขึ้น
รวมกันถึงประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านบาท
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านอาจมีความ

หวังว่า การนำเงินจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ไปจ่ายในชนบทในระยะเวลาอันสั้น จะก่อให้เกิดภาวะเงินเฟ้อขึ้น รัฐบาลใคร่ขอถือโอกาสนี้กราบเรียนชี้แจงว่า งานเร่งด่วนที่กำหนดไว้ในโครงการตามที่ได้เรียนแล้วนั้น ล้วนเป็นงานที่ก่อประโยชน์ลดต้นทุนการผลิตและอำนวยความสะดวกในการครองชีพและการทำมาหากินของเกษตรกรทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังเป็นการกระตุ้นให้เกิดความต้องการสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่จำเป็นต่อโครงการ ซึ่งขณะนี้มีกำลังผลิตล้นตลาดอยู่เป็นอันมาก การจ่ายเงินในกรณีนี้จึงจะไม่ก่อให้เกิดภาวะเงินเฟ้อหรือผลักดันราคาสินค้าให้สูงขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น แรงงานของเกษตรกรก็จะจ้างมาทำงานตามโครงการนี้มิได้แบ่งแย่งมาจากกิจการอื่นใด เพราะเป็นการใช้แรงงานในยามว่างงานของเกษตรกรในท้องถิ่น จึงมีผลเป็นการปรับปรุงแก้ไขหรือเสริมพลังการผลิตของประเทศให้มีปริมาณและประสิทธิภาพสูงขึ้น โครงการนี้จึงเป็นมาตรการสำคัญประการหนึ่งที่ จะแก้ไขปัญหาดเศรษฐกิจชะงักงัน และช่วยพัฒนาท้องถิ่น ชนบทพร้อมกันไป ในด้านความมั่นคงของชาติ รัฐบาลได้เล็งเห็นว่า ประชาธิปไตยจะดำรงอยู่ได้อย่างมีเสถียรภาพ ก็โดยการสนับสนุนและความร่วมมือของประชาชนในชาติทุกชั้นทุก

ระดับ แต่ขณะนี้ปรากฏว่าประชาชนยังให้ความสนใจในการบริหารประเทศน้อยมาก ดังจะเห็นได้ว่า แม้ในการเลือกตั้งครั้งที่แล้วมีผู้ใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งเพียงร้อยละ ๔๗ ของประชากรผู้มีสิทธิทั้งสิ้น รัฐบาลตระหนักดีว่า ความสนับสนุนและความร่วมมือของประชาชนในชาติจะเกิดขึ้นอย่างสมานฉันท์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ก็ต่อเมื่อประชาชนส่วนใหญ่มีความสำนึกในสิทธิและหน้าที่อย่างสมบูรณ์ และประจักษ์แก่ตนเองอย่างชัดแจ้งว่าความร่วมมือของตนจะมีผลต่อความเป็นอยู่และความอยู่รอดของตนอย่างแท้จริง ท่านประธานที่เคารพ หลายท่านอาจจะเกิดความกังวลขึ้นว่า ในการเลือกโครงการและการควบคุมการใช้จ่ายเงินของรัฐบาลในครั้งนั้นจะได้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์เพียงใดหรือไม่ กระผมใคร่ขอกราบเรียนอีกว่า รัฐบาลถือว่ากลไกการปฏิบัติงานและมาตรการในการควบคุมการใช้จ่ายเงินแผ่นดินตามโครงการนี้เป็นเรื่องสำคัญยิ่ง และได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษ รัฐบาลจึงได้กำหนดมาตรการในการดำเนินงานไว้พร้อมแล้ว ขออย่าได้เป็นห่วงเพราะรัฐบาลนี้มีความตั้งใจที่จะดำเนินการอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรมทุกประการ ท่านประธานที่เคารพในการใช้จ่ายเงินตามโครงการพัฒนาตำบลนี้ รัฐบาลได้ดำเนิน

นโยบายตัดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นหรือที่เห็นว่าไม่รับคว้นจากงบประมาณรายจ่าย ประจำปี ๒๕๑๘ หรือปีก่อน ๆ ออกไปด้วย และจากการตัดทอนรายจ่ายบางรายการ ดังกล่าว ออกจะสามารถ ประหยัดเงิน ได้ ประมาณหนึ่งพันล้านบาท ส่วนที่เหลืออีก ๑,๕๐๐ ล้านบาท จึงเป็นเงินยอดสุทธิที่จะต้องจัดสรรจากเงิน คงคลัง ก่อนอื่นผมขอกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าฐานะการคลังของเราในปัจจุบัน มีความมั่นคงเป็นที่น่าพอใจยิ่ง กล่าวคือขณะนี้เงิน คงคลังมียอดเงินเหลืออยู่ ประมาณ ๔ พันล้านบาท ฉะนั้นการขออนุญาตจ่ายเงินตาม โครงการนี้ จึงมีผลเป็น การ นำเงิน ที่มีและเก็บสะสมไว้ เนื่องจากมียอดเงินสดเกินดุลอยู่สูงถึงประมาณ ๖,๐๐๐ ล้านบาท ในงบประมาณที่แล้ว กระจายไปสู่ท้องถิ่นตาม โครงการ และแผนงานที่จะเป็น ประโยชน์ต่อประชากร มากที่สุด โดยมุ่งที่จะเพิ่มรายได้ บรรเทาความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นจากภาวะทำมาหากินและปัญหาพื้นฐาน การบริการ ท้องถิ่น ให้ประจักษ์ผลเป็น สำคัญ รัฐบาลขอกราบเรียนเพิ่มเติมด้วยว่าเมื่อได้ใช้จ่ายเงินจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้ว รัฐบาลจะเสนอตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายในโอกาสต่อไป และในโอกาสนี้รัฐบาลก็จะสามารถ

แสดงผลงานที่ได้รับ จากการ ใช้จ่ายเงินต่อสมานนี้ว่าเป็นการ จ่ายเงิน ที่ได้ผลคุ้มค่าและเป็น ประโยชน์ต่อประชาชน ส่วนใหญ่ของประเทศซึ่งเป็นเกษตรกรในชนบทมากน้อยเพียงใด จากเหตุผลและความจำเป็นต่าง ๆ ดังที่ได้กราบเรียนมานี้ รัฐบาลจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสมานนี้ จะ ได้กรุณาพิจารณาให้ความสนับสนุนรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติ อนุญาตให้ รัฐบาลจ่ายเงิน ไปพลางก่อน พ.ศ. เพื่อให้ รัฐบาลสามารถ ใช้จ่ายเงิน บรรเทาความทุกข์ยากเฉพาะ หน้าของพี่น้องเกษตรกร ไทยในชนบทให้ทันใช้ ในช่วงเวลา ก่อนถึงฤดูกาลทำไร่ทำนาตามนโยบายที่รัฐบาลได้รับความเห็นชอบจากสภาอันทรงเกียรตินี้แล้ว ขอพบพระคุณครับ

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (ผู้นำฝ่ายค้าน): ท่านประธานสภาที่เคารพ ปัญหาเรื่องที่จะนำเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ใช้จ่ายไปสู่ชนบทนั้น เมื่อรัฐบาลแถลงนโยบายขอความไว้วางใจสมาชิกฝ่ายค้านใน สมานนี้ก็ ได้ปรารถถึงความวิตกว่าโครงการ อันนี้อาจจะเป็น โครงการ ทำน้ำพริกละลายแม่น้ำ เหตุการณ์เท่าที่เป็น มาก็ยังไม่ได้เปลี่ยนไปถึงขนาดที่จะทำให้ ส่วนตัว กระทบเองเห็นเป็นอย่างอื่น ความเหมาะสมของโครงการ นี้ก็เป็นข้อสำคัญ ความปรารถนาดีของ รัฐบาลนั้นก็เชื่อว่าต้องการจะแพร่ เงิน ออก

ไปสู่ชนบทเพื่อพยุงบานทางเศรษฐกิจของ
ชาวไร่ชาวนาให้ดีขึ้น แต่กระผมมาลองทค-
สอบตัวเลขดูแล้ว ประชาชนชาวชนบทซึ่ง
เป็นชาวไร่ชาวนา ซึ่งจะได้รับผลประโยชน์
จากโครงการอันนี้ก็มีอยู่ ๘๐ เปอร์เซ็นต์
ของพลเมือง ๔๐ ล้านคน เมื่อแตกออกไป
เป็น ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ได้จำนวนพลเมือง
๓๒ ล้านคน ถ้าหากตกเด็ก คนชราเสีย คน
ยังไม่ถึงที่จะทำงานได้สักครึ่งหนึ่ง ๑๖
ล้านคน คงเหลือ ๑๖ ล้านคน กระจายไป
ตามตำบล ๕,๐๐๐ ตำบลก็จะมีผู้ได้รับ
ประโยชน์จากโครงการนี้ตำบลละ ๓,๒๐๐
คน จ่ายไป ๕๐๐,๐๐๐ บาท กระผมตัวเลข
อาจจะผิดก็ได้ แต่มันออกมาในราวผล
ประโยชน์ที่แต่ละคนจะได้รับในตำบลก็ใน
ราว ๑๕๐-๑๖๐ บาทเท่านั้นเอง ขั้วฤดู
แล้วอันนี้ เพราะฉะนั้นปัญหาที่ว่าอันนี้
เมื่อจ่ายไปจริง ๆ แต่ละคนในตำบลได้เงิน
เพียง ๑๕๐-๑๖๐ บาท นี่จะเป็นการพยุงบาน
ฐานะของชาวชนบทให้ดีขึ้นจริงหรือไม่
อันนี้เป็นประการแรก ความเหมาะสมของ
โครงการจึงเป็นปัญหาที่จะต้องพิเคราะห์ แม้
แต่เวลานี้เองกลุ่มชาวชนบทโดยเฉพาะชาว
สหพันธ์ชาวนาก็แสดงความคิดเห็นในหน้า
หนังสือพิมพ์ว่า โครงการอันนี้ไม่ถูกต้อง
หมาย ถ้านำเงิน อันนี้ไปใช้ในการปลด-
เปลื้องหนี้สิน ของชาวนาจะได้ผลดีกว่า
แล้วก็มีชาวนาบางกลุ่มก็มาร้องเรียนด้วยว่า

ขณะนี้อยากจะขายข้าวใน ราคา พยุงบาน แต่
องค์การตลาดก็ไม่มีเงินจะจ่ายให้ ซึ่งไม่ซ้า
ก็อาจจะต้องนำข้าวในยุ้งในฉางที่เก็บไว้ได้
ไปขายแก่พ่อค้าคนกลางใน ราคาที่ขาดทุน
ในฤดูทำนาต่อไปนี้อาจจะทำได้ อันนี้
ก็เป็นข้อที่จะโต้เถียงกันได้ในปัญหาเรื่องว่า
โครงการนี้เหมาะสมหรือไม่ แต่ที่กระผม
เป็นห่วงอย่างยิ่ง ก็ว่าถ้าการจ่ายเงินรายนี้
เป็นไปโดยไม่รัดกุม ผลที่จะเกิดขึ้นเงินก็จะ
ไม่ตกถึงมือชาวชนบท แล้วเหตุการณ์ขัด
แย้งจะเกิดตามมาในภายหลัง ขณะนี้ะทุก
คนก็อยากได้เงิน แต่ถ้ารู้ว่าเงินมันก็ได้
นิด ๆ หน่อย ๆ แล้วถ้าไม่ได้เข้าจริง ๆ
ปัญหาขัดแย้งจะเกิดขึ้นเป็นอันมาก กระผม
วิตกไปว่าการนำเงิน ๒,๕๐๐ ล้านไป
จ่ายในขณะที่บ้านเมืองสถานการณ์รอบบ้าน
เมืองเรากำลังอยู่ในฐานะไม่น่าไว้วางใจเช่นนี้
ถ้าเผื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้นในอันที่จะต้อง
ป้องกันบ้านเมืองขึ้นมา ค่าใช้จ่ายจะต้อง
จ่ายจากเงิน คงคลังจะเหลือจ่ายหรือไม่
เหล่านี้เป็นปัญหาถ้านนโยบาย ซึ่งกระผม
เชื่อว่าสมาชิกในพรรคประชาธิปัตย์คงจะได้
อภิปรายกันต่อไป กระผมจะไม่กล่าวมาก
มายอะไรนัก จะขอกล่าวในแง่กฎหมาย
ท่านประธานที่เคารพว่า กระผมสงสัยว่าการ
จ่ายเงิน อันนี้ จะ ไม่ ถูก ต้อง ตาม พระ ราช-
บัญญัติว่าด้วยเงินคงคลัง รัฐบาลเสนอ
กฎหมายเข้ามานี้ ขอจ่าย ตามพระ ราช บัญญัติ

เงินคงคลัง ในเบื้องต้นการที่ตั้งมาเป็นพระ-
ราชบัญญัตินี้ ถูกต้องแล้วในรูปที่ถูกต้อง
เพราะตามมาตรา ๖ นั้น ถ้าจะจ่ายเงินคง-
คลังออกไปแล้วจะต้องเสนอเข้ามาในรูปที่
เป็นพระราชบัญญัติงบประมาณ งบประมาณ
เพิ่มเติม พระราชกำหนดหรือกฎหมายเช่นนั้น
ที่มาขออนุญาตจากรัฐสภาเพื่อจ่ายเงินคง-
คลังนั้นถูกต้องแล้ว แต่ที่ใน มาตรา ๖
มิได้บัญญัติไว้ว่า เพียงแต่มีกฎหมายเข้ามา
เสนอต่อสภาให้จ่ายได้ แต่มาตรา ๖ ยัง
บัญญัติไว้ต่อไปด้วยว่า การที่เสนอกฎหมาย
เช่นนั้นเข้ามาต่อสภานั้น จะต้องอยู่ภายใต้
บังคับขอบเขตของมาตรา ๗ มาตรา ๘ และ
มาตรา ๑๒ โดยเฉพาะการออกกฎหมายให้
จ่ายเงินคงคลังเช่นกรณีนี้ ก็ตกอยู่ภายใต้
บังคับของมาตรา ๗ หรือมาตรา ๒ ซึ่ง
บัญญัติว่าเมื่อมีกฎหมายให้จ่ายเงินและจะ
ต้องจ่ายเงินคงคลังเพื่อ ปฏิบัติตามกฎหมาย
ตั้งว่านั้น จะจ่ายได้ต่อเมื่อมีเหตุจำเป็นต้อง
จ่ายโดยเร็ว ๒ เหตุด้วยกันรัฐบาลอ้างว่ามี
เหตุจำเป็นที่จะต้องจ่ายเงินนี้โดยเร็ว เพราะ
ว่าต้องการจ่ายในฤดูแล้ง ซึ่งกำลังจะสิ้นสุด
ลง แต่ตามที่บัญญัติเงินคงคลัง มาตรา ๗
หรือมาตรา ๒ นั้นเพียงแต่ต้องจ่ายเงินโดย
เร็วไม่พอ ต้องมีเหตุจำเป็นด้วย เพราะ
ฉะนั้นถ้าไม่มีเหตุจำเป็นแล้ว ถึงแม้จะ ต้อง
จ่ายโดยเร็วก็จ่ายไม่ได้ ตามที่บัญญัติไว้ใน
กฎหมายมาตรา ๗ หรือมาตรา ๒ สำหรับ

เหตุจำเป็นที่จะต้องจ่ายนั้น กระผมเห็นว่า
มันต้องมีความจำเป็นในตัวของมันเองต้อง
เกิดความจำเป็นซึ่งในตัวเหตุนั้นเอง ไม่ใช่
เหตุจำเป็น โดยที่รัฐบาลกำหนดขึ้นเป็น
นโยบายอันนี้จะเห็นได้ว่าเหตุจำเป็นในตัว
ของมันเองนี้มันต้องมีเช่นนั้น ถ้าหาไม่แล้ว
รัฐบาลก็แถลงนโยบาย ไว้มากมาย หลาย
ประการเหลือเกิน เช่นเป็นต้นนโยบายที่จะ
พยุงราคาพืชผลต่าง ๆ นโยบายที่จะให้คน
ในกรุงได้ขึ้นรถเมล์ฟรี นโยบายที่จะให้คน
ไทยได้รับการรักษาพยาบาลเมื่อป่วยเป็นไข้
และอื่น ๆ อีกนานาประการถ้าไปถือเอาว่า
นโยบายที่รัฐบาลกำหนดขึ้นเป็นเหตุจำเป็น
แล้ว ทุกอย่างก็จะเป็นเหตุจำเป็นไปหมด
และเมื่อเช่นนั้นกฎหมายที่บัญญัติไว้ใน พระ-
ราชบัญญัติเงินคงคลัง มาตรา ๗ (๒) ก็
จะไม่มีความหมาย เพราะเขียนไว้ในรูปข้อยก
เว้น ว่าการจ่าย นั้นต้องจ่ายได้เฉพาะเมื่อมี
เหตุจำเป็น ที่นี้ถ้าไปถือว่านโยบายของ
รัฐบาลไม่ว่ากำหนดมาอย่างไร เป็นเหตุ
จำเป็นทุกอย่างแล้ว ข้อยกเว้นก็จะเป็น
กฎหมายที่บัญญัติไว้ดังนั้นก็ต้องเป็นหมัน
สำหรับเหตุจำเป็นนี้อาจจะมีตัวอย่างได้เช่น
เป็นต้นว่าน้ำท่วมภาคใต้คราวที่แล้ว รัฐบาล
ได้เสนอพระราช บัญญัติเข้ามาเพื่อจ่าย
เงินคงคลัง อย่างนี้เป็นเหตุจำเป็น เพราะว่าถ้า
ไม่ช่วยกันไว้คนก็อดอยาก ความทุกข์ยาก
เกิดขึ้นเป็นอันมาก หรือถ้าเผื่อว่ารัฐบาลจะ

เสนอกฎหมายจ่ายเงินคงคลังมา เพื่อนำไปใช้จ่ายการเสริมสร้างกำลังตามชายแดนใน ขณะที่เหตุการณ์รอบบ้านเมืองของเราตกอยู่ในภาวะเช่นนี้ กระผมก็เห็นว่าพอจะมีทางทำได้ แต่ว่าสำหรับโครงการที่จะจ่ายเงินไปสู่ชนบท ซึ่งจะทำให้ชาวชนบทได้รับเงินในการทำงานต่างๆ เป็นค่าแรง ซึ่งในราวประมาณคนละ ๑๕๐ บาท ๑๖๐ บาทนั้น จะจ่ายหรือไม่จ่าย กระผมก็ยังมองไม่เห็นว่ามันจะมีเหตุจำเป็นอย่างไร นี้อันนี้เองที่เป็นปัญหาข้อใจ เพราะฉะนั้นโดยสรุป กระผมเห็นว่าในแง่ของกฎหมายนั้น เหตุจำเป็นยังไม่มี จึงด้วยความเสียใจก็ไม่อาจจะเห็นด้วยได้ เพราะในข้อกฎหมายยังไม่ถูกต้อง ตามที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามา

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพและสมาชิกผู้มีเกียรติ ปัญหาเรื่องว่าการจ่ายเงิน ที่รัฐบาลขออนุญาตต่อสภาครั้งนี้จะเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นการจำหน่ายปลีกละลายแม่น้ำหรือไม่นั้น แล้วท่านก็ได้กล่าวว่า เามาเฉลี่ยแล้วตามตัวเลขใช้หลักเกณฑ์การคำนวณ ซึ่งถ้าคิดอย่างนั้นก็เป็นอย่างที่ท่านว่า ว่าแต่ละคนได้ ๑๕๐-๑๖๐ บาท แต่ความเป็นจริงนั้นมันไม่ใช่อย่างนั้น เพราะว่าถ้าเรามาใช้หลักการ

คำนวณกันอย่างนั้นละก็ รายได้ต่างๆ ที่รัฐบาลทำในหลายต่อหลายกรณีนี้ ผลที่จะไปตกแก่ประชาชนถ้าเรามาเฉลี่ย อย่างนั้น บางอย่างก็อาจจะได้บาทสองบาท ผมอยากจะนำตัวเลขต่างๆ ที่เกี่ยวกับโครงการเท่าที่เราได้ดำเนินการในระยะเวลาสั้น อย่างรีบด่วน ก่อนที่จะมาเสนอขอใช้เงินนี้ให้ท่านสมาชิกได้เห็น ภาพของงานที่จะทำสักเล็กน้อย เพื่อท่านจะได้มีความเข้าใจถึงผลของการใช้เงินสักเล็กน้อยว่ามันจะเกิดประโยชน์อะไรในการสร้างสรรค์ แล้วผลิตผลทางด้านแรงงานที่จะใช้ในช่วงระยะเวลาสั้น ๓ เดือนนี้อย่างไร เพื่อท่านจะได้เข้าใจยิ่งขึ้นถึงผลของการใช้เงิน การใช้เงินในครั้งนี้เท่าที่ได้รับความเรียกร้องหรือการขอรับรองจากประชาชนในแต่ละตำบลเสนอเป็นโครงการเข้ามานั้น เท่าที่รวบรวมได้ถึงวันที่ ๒๓ เมษายนนี้ก็ปรากฏว่าเมื่อได้ใช้เงินจำนวนนี้ไปแล้วจะมีकुคลอง ท่านบ ฝ่ายกันน้ำ ที่จะสร้างและทำขึ้นใหม่ ๘,๖๔๗ แห่ง จะมีถนนที่สร้างขึ้นใหม่ในแต่ละ หมู่ บ้านแต่ละตำบลถึง ๕,๑๔๖ สาย เป็นถนนยาวถึง ๑๕,๕๗๔.๘ กิโลเมตร จะมีถึงน้ำและอ่างเก็บน้ำเพิ่มขึ้นใหม่อีก ๖,๒๕๑ แห่ง จะมีสะพานที่สร้างขึ้นใหม่ ๕,๕๓๕ สะพาน แล้วนอกจากนั้นจะมีการซ่อมสร้างสิ่งที่เป็นสาธารณประโยชน์คือ ซ่อมถนนเป็นจำนวน

ความยาวถึง ๑๐,๒๔๖ กิโลเมตร ซ่อมโรงเรียนถึง ๒,๖๖๐ แห่ง ซ่อมสถานีอนามัย ๑๔๐ แห่ง นอกจากนั้นยังมีโครงการพิเศษที่จะต้องทำนอกเหนือจากที่ผมได้กล่าวแล้ว เพื่อความเหมาะสม กับท้องถิ่น เพราะท้องถิ่นบางแห่งก็ไม่จำเป็น จะต้องได้ถนนหรือได้कुคลอง อีกถึง ๔๘๐ โครงการ นี่คือนี่ที่เราได้รวบรวมขึ้นจากการเรียกร้องต่างๆ ในช่วงระยะเวลา ๓ สัปดาห์ที่ผ่านมา แล้วยังมีโครงการเพิ่มขึ้นมาอีกแน่ เพราะว่าเท่าที่เรารวบรวมยังไม่ครบถ้วนทุกตำบล ฉะนั้นถ้าจะเป็นเรื่องทำน้ำพริกละลายแม่น้ำ ผลของงานจำนวนที่ผมได้เรียนนั้นมันจะละลายไปอย่างที่ท่านว่าได้อย่างไร แล้วงานที่สร้างขึ้น มาเพื่อประชาชน ทำในช่วงนั้นต้องถือว่าเป็นงานรีบด่วนที่จะต้องทำ เป็นเสมือนหนึ่งถ้าเราอุปมาอุปไมยว่าเรากำลังทำสงคราม ซึ่งก็เป็นเรื่องจำเป็นถ้าหากว่ามีสงครามที่จะต้องทำขึ้นมาละก็ แต่ว่าสงครามอันนี้เป็นการทำสงครามกับความยากจนผมถือว่าขณะนี้ ประชาชนนี้ กำลังมีทุกข์ยากอย่างหนึ่ง เนื่องจากว่าต้องประสบกับภาวะการครองชีพสูง ขณะนี้ที่แกยังไม่สามารถเพิ่มรายได้ของแกได้ทัน รัฐบาลนี้เห็นว่าวิธีการที่จะช่วยได้ ก็คือว่าหาทางเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน เพื่อท่านจะได้บรรเทาทุกข์ของท่านลงได้ และการเพิ่มรายได้ อย่างนี้ก็ไม่ใช่เอาเงินไปแจกกัน เป็น

การเพิ่มในลักษณะที่ได้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้เรียนแล้ว ฉะนั้นข้อกล่าวหาที่ว่า การใช้เงินเหล่านี้จะไม่เกิดผลคุ้มค่า นั้นละก็มองเฉพาะในด้าน ที่เกี่ยวกับการสร้างรายได้ให้กับประชาชนในยามทุกข์ยาก อย่างนี้ท่านว่าไม่เกิดประโยชน์ ผมว่าเป็นเรื่องที่น่าเศร้า ประชาชนกำลังต้องการความช่วยเหลืออย่างยิ่ง ผมคิดว่าถ้าสิ่งที่ผมพูดไปนี้ออกจะรุนแรงก็ขออภัย ผมมีความรู้สึกจริงๆ กระทบใจ เพราะว่า การช่วยเหลือในระยะนั้นนี้เป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่จะต้องการให้ทุกข์ยากของประชาชนลดน้อยลง และก็ความสงบเรียบร้อยที่เราต้องการ จะได้ให้เกิดขึ้นในบ้านเมืองนั้น เป็นสิ่งสำคัญในยามนี้ ผมใคร่ขอความกรุณาครับว่า ขอให้พิจารณาถึงผลที่เราจะใช้เงินนี้ว่าจะเกิดประโยชน์ในด้านเกี่ยวกับการบรรเทาทุกข์ยาก ส่วนทางเรื่องเกี่ยวกับเงินคงคลังที่ท่านเป็นห่วงว่า มันจะไม่มีพอใช้หรือจะเป็นเรื่องทำให้ฐานะทางการคลังกระทบกระเทือนนั้นท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้แถลงไว้แล้ว แต่ความจริงถ้าหากว่าจะให้ผมแถลงโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่งตามประมาณการที่ผมได้ศึกษาและติดตามว่าผลหลังจากที่ใช้เงินเหล่านี้แล้ว ฐานะทางการคลังของเราจะเป็นอย่างไร โดยคำนวณต่อไปจนถึงสิ้นปีงบประมาณ หลัง

จากที่เราใช้เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปแล้ว เงินคงคลังของเราถ้าหากว่าไม่ได้คำนึงถึงจำนวนที่จะตัดจ่ายทีหลัง หลังจากที่ได้พิจารณาถึงโครงการที่ไม่สามารถจะปฏิบัติได้ในช่วงปี ๒๕๑๘ เงินคงคลังของเรายังมีเหลือถึง ๗,๖๐๓ ล้านบาทในสิ้นปีงบประมาณ จำนวนนี้ยังหมายความว่าเราจะไม่ได้กู้เงินครบถ้วนตามที่ได้รับอนุมัติไว้ในงบประมาณปี ๒๕๑๘ ฉะนั้นเรื่องนี้กรุณาเถอะครับ อย่าเป็นห่วงในเรื่องเงินคงคลังจะกระทบกระเทือนจนถึงขั้นเราจะปฏิบัติงานทางด้านที่เกี่ยวกับโครงการอื่นๆ ไม่ได้ ขอขอบพระคุณครับ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาเพื่อขออนุญาตต่อสภานี้ในการที่จะนำเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปพัฒนาตำบลและหางานให้ประชาชนทำในฤดูแล้งนี้ตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ นั้น เรื่องนี้พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยได้ชี้แจงต่อสภานี้ไว้แล้วในวันแถลงนโยบาย วันที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายว่า โครงการนี้ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีวัตถุประสงค์ หรือมีเจตนาที่จะนำเงิน ไปช่วยเหลือประชาชนในชนบทในระดับหมู่บ้าน ตำบลเพื่อแก้ไข ปัญหาความยากจนของประชาชน และเพื่อที่จะส่งเสริม

นโยบายกระจายการปกครองไปสู่ท้องถิ่นอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงไปนั้นก็ตาม วัตถุประสงค์นั้นพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยและข้าพเจ้ามีความเห็นสอดคล้องว่าประชาชนนั้นต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือ อันนี้ไม่มีใครปฏิเสธครับ ข้าพเจ้าก็คิดว่าท่านสมาชิกในสภานี้ก็คงจะมีความเห็นด้วยว่า การช่วยเหลือประชาชนนั้นจะเป็นสิ่งจำเป็น ไม่มีใครคัดค้านในประเด็นนี้ แต่ว่าวิธีการที่รัฐบาลนี้กระทำไปนั้นเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้อง ไม่ถูกต้องทั้งในด้านกฎหมาย ไม่ถูกต้องทั้งวิธีปฏิบัติการที่จะนำเงินจำนวนมากมายถึง ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้ไปสู่ประชาชนนั้นนะ ไปช่วยเหลือประชาชนนั้น อย่างที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้ว ไม่มีใครที่จะคัดค้าน นะครับไปช่วยเหลือ แต่ว่าวิธีการที่รัฐบาลทำนั้นถูกต้องหรือเปล่า และถึงแม้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะยืนยันอย่างไรก็ตามว่า เงินจำนวนนั้นมันจะไปถึงประชาชน แต่ข้าพเจ้าก็ยังไม่มั่นใจว่ามันจะไปถึงประชาชนจริงหรือไม่ ซึ่งข้าพเจ้าจะได้ถือโอกาสได้กราบเรียนต่อสภานี้ต่อไป เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าก็จะขอเวลาบ้างตามสมควรในการที่จะกราบเรียนต่อสภานี้ว่า เราควรจะอนุมัติให้รัฐบาลนี้ นำเงิน จำนวนมากมายเช่นนี้ไปใช้โดยไม่ถูกต้องวิธีการ

ของกฎหมาย และก็ไม่มีอะไรยืนยันว่าจะถึง
ประชาชนเท่าที่ควรหรือไม่ ประการแรก
ข้าพเจ้าจะพูดถึงในด้านวิธีการที่ถูกต้องตาม
กฎหมายหรือไม่เพียงใด เรื่องนี้ท่านหัวหน้า
พรรคประชาธิปัตย์ ท่านได้กรุณาชี้แจงไป
แล้วว่า การกระทำที่เอาเงินคงคลัง ๒,๕๐๐
ล้านบาทไปใช้พลางก่อนโดยออกกฎหมาย
มาและอ้างว่าอาศัยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง
พ.ศ. ๒๔๙๑ นั้น เป็นการไม่ชอบ ข้าพเจ้า
มีความเห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ก่อนที่
จะพูดถึงเรื่องเกี่ยวกับอำนาจที่จะใช้ตาม
พระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑
ข้าพเจ้าใคร่จะย้อนกลับไปยังวันที่ท่าน
นายกรัฐมนตรีได้มาแถลงนโยบายต่อสภา
ว่า ท่านจะนำเงินจำนวนไม่เกิน ๒,๕๐๐
ล้านบาทไปพัฒนาตำบลไปช่วยเหลือ
ประชาชนในการหางานทำในฤดูแล้ง ถ้า
หากว่าท่านยังไม่ลืมคำแถลงนโยบายของ
ท่านนายกรัฐมนตรีในหน้า ๔ ของคำแถลง
นโยบายของท่านในวันที่ ๑๙ มีนาคมปี
บรรคแรกที่ท่านได้แถลงไว้ท่านได้กล่าวไว้
โดยชัดแจ้งเลยว่า ในการที่จะใช้เงิน
๒,๕๐๐ ล้านบาทไปพัฒนาตำบลนั้นท่าน
จะจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อการนี้ นั่นนะ
ท่านจะกระทำโดยส่วนหนึ่งจะตัดรายการราย
จ่ายที่เห็นว่าไม่รับถ้วน พอจะรอไว้ได้ ก่อน
หรือที่มีความจำเป็นน้อยออกจากงบประมาณ

รายจ่ายปี ๒๕๑๘ อันนี้เป็นเรื่องที่ท่านได้
แถลงต่อสภานี้ว่าท่านจะนำเงิน ๒,๕๐๐
ล้านบาทจากงบประมาณปี ๒๕๑๘ แล้ว
สภานี้ก็เชื่อท่านว่าท่านจะนำเงินจากงบประ-
มาณปี ๒๕๑๘ และก็สภานี้โดยเสียงข้าง
มากก็ได้ให้ความไว้วางใจแก่ท่าน ถ้าหาก
ว่าท่านกล่าวไปอย่างอื่นโดยท่าน บอกว่าจะ
เอาเงินคงคลัง หรือจะเอาเงิน อะไรก็ตาม
สภานี้ อาจจะไม่ให้ความไว้วางใจแก่ท่านก็
ได้ อย่างนี้แหละครับ ประชาชนทั้งประเทศ
ได้ยินกันทั่วไป คำแถลงการณ์ของท่าน
ท่านกล่าวไว้อย่างนั้นแล้ว แต่มาตอนนี้ท่าน
กลับคำเสียแล้ว จะให้สภานี้เข้าใจอย่างไร
ถ้าหากว่าจะใช้คำที่รุนแรง ซึ่งข้าพเจ้าไม่อยู่
ในวิสัย หรือไม่อยู่ในวิสัยของข้าพเจ้าที่จะ
ใช้คำที่รุนแรง อาจจะกล่าวได้ว่า ท่านได้
มาหลอกลวงสภานี้ แล้วก็พอได้รับความไว้วางใจ
แล้วท่านก็ไม่ยึดมั่นตามคำที่ท่านแถลง
ไว้ และไปเอาเงินก้อนอื่นมา มาให้สภานี้
อนุมัติอย่างนี้ละครับท่านประธานสภา บ้าน
เมืองของเรานั้นละครับ เรายึดหลักการ
เรายึดกฎหมายของบ้านเมือง เรายึดคำมั่น
สัญญาที่ให้ไว้และก็ปฏิบัติตามคำมั่น สัญญา
นั้น ถ้าหากว่าบ้านเมืองไม่ยึดหลักการ
ไม่ยึดต่อบทกฎหมาย ไม่ยึดคำมั่นสัญญา
ที่ให้ไว้แก่ประชาชน เอาอะไรละครับเป็น
หลักมีความหมายอะไรหรือ นี่ละครับ

ประการแรกที่ข้าพเจ้าใครจะแถลงต่อสภานี้ ให้สภานี้ได้ทราบ ว่า รัฐบาลที่ได้กล่าวไว้ อย่างหนึ่งแล้ว มากระทำอีกอย่างหนึ่งนั้น เราจะให้ความเชื่อถือ เราจะให้ความไว้วางใจได้เพียงไร แต่ไหน ประการต่อไป เมื่อท่านได้แถลงนโยบายไว้อย่างนั้นแล้ว ก็มีการคัดค้านว่า ท่านจะไปเอาเงินงบประมาณมาได้อย่างไร ถึงงบประมาณปี ๒๕๑๘ นั้นนะเขาได้มีโครงการ เขาได้กำหนดไว้แน่นอนผูกพันไว้พร้อมหมดแล้ว จะเอามาได้อย่างไรเงินทั้ง ๒,๕๐๐ ล้านบาท ในที่สุดท่านก็ไม่มีทาง และต่อมาเท่าที่ ข้าพเจ้าจำ ได้และมี คน มากล่าวต่อ ข้าพเจ้าบอกว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้แถลงในการถ่ายทอดทางโทรทัศน์บอกว่าท่านจะผันเงิน จากธนาคาร ซึ่งมีเงินหมุนเวียนอยู่เป็นหมื่น ๆ ล้านนั้น นะ มาใช้ในการนี้ ๒,๕๐๐ ล้านบาท แต่ในที่สุดก็ไม่ได้เป็นไปอย่างนั้น นี้ออกต่อหน้าประชาชน นี่คนมาเล่าให้ข้าพเจ้า ฟังเอง ข้าพเจ้าไม่ได้พูดหรือครบวันนั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเป็นจริงอย่างนั้นแล้ว อันนี้ก็เป็นการแถลงที่ไว้วางใจไม่ได้ เชื่อไม่ได้ แล้วประการต่อไปเมื่อท่านไม่มีทางที่จะออกได้แล้ว และท่านก็ได้แถลงไว้ว่า จะเอาเงินจำนวนนี้ออก ไปพัฒนาตำบล และก็ไม่มีทาง ในที่สุดก็หันมาหาเงินคลัง หันมาหาเงินคลังนี้ก็โดยอาศัยบท

บัญญัติในพระราชบัญญัติเงินคลังปี พ.ศ. ๒๕๕๑ นี้ อันนี้ก็ผิดอีกครั้ง ข้าพเจ้า ไม่อยาก จะกล่าวซ้ำที่ ท่าน หัวหน้าพรรค ประชาธิปัตย์ ท่านได้กล่าวไปแล้ว ที่แรก ท่านจะอาศัยมาตรา ๗ ก็จะขอจ่ายเงิน ไปก่อนโดยไม่ต้องอาศัยกฎหมายอะไรทั้ง นั้น แต่ก็ถูกหักท้วงอีก เจ้าหน้าที่เขาไม่ยอม ในที่สุดก็มาใช้อำนาจมาตรา ๖ มาตรา ๖ นี่ก็เป็นอย่างที่ท่านหัวหน้า พรรคประชาธิปัตย์ได้กล่าวไปแล้วว่า จะกดยุทธศาสตร์ไว้บังคับของมาตรา ๗ ซึ่งใน มาตรา ๗ นั้น รัฐบาลจะนึกสนุกขึ้นมา จะจ่ายเงินไปอย่างไรตามชอบใจ หรือนึก สนุกมาไปเขียนนโยบายว่า ต้องการใช้จ่าย เงินรับถ้วนอย่างโน้นอย่างนี้ แล้วก็อาศัย เงินคลังนั้น มันไม่ชอบมันไม่ถูก การ ใช้เงินคลังนั้นมันเป็นเรื่องที่จะต้องรับถ้วน ท่านนายกรัฐมนตรีที่เคารพท่านจำได้ไหม เมื่อสมัยที่ท่านเป็นสมาชิกผู้แทนราษฎรสมัย จะเป็นรัฐบาลปรีดี พนมยงค์ หรือรัฐบาล อารังนาว่าสวัสต์ ข้าพเจ้าก็จำไม่ได้แน่ ใน สมัยนั้นรัฐบาลเอาทองคำซึ่งเป็นทุน สำรอง มาขาย แล้วท่านก็บอกว่ารัฐบาลมีทองเท่า หนวดกุ้งจะเอามาขายกัน อันนี้จำได้ไหม ครับ แล้วในคราวนี้ก็ทำนองเดียวกัน ถึงแม้ว่าท่านจะกล่าวว่าเงินคลังของเรามีมากมายพอที่จะมาใช้ แต่ว่าประเทศไทยของ เรานี้จะครบเป็นประเทศกสิกรรม ทุกสิ่ง

ทุกอย่างมันขึ้นกับเหตุปัจจัย ถ้าหากว่า
เกิดอากาศวิปริตปรวนแปรไป ขยะอะไร
ไม่ได้แล้ว ฐานะเศรษฐกิจของเรานั้นก็
ทรุดลง ท่านจะเอาเงินซึ่งมีความจำเป็นใน
โอกาสข้างหน้ามาใช้จ่าย ซึ่งเราก็ไม่แน่ว่า
มันจะถึงมือประชาชนเพียงใดหรือไม่ มัน
ก็เข้ากับลักษณะที่เรียกว่ามีเงินเท่าหนวดกุ้ง
แล้วจะเอามาหากินกับประชาชน นี่ละครับ
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วย เมื่อ
เป็นอย่างนี้แล้ว ท่านจะใช้มาตรา ๗ ใน
พระราชบัญญัติคงคลังก็ใช้ไม่ได้ เพราะว่า
มีคนทักท้วงและเจ้าหน้าที่เขาไม่ยอม เพราะ
ว่าเขาจะต้องรับผิดชอบ แล้วก็หันมาใช้
มาตรา ๖ มาตรา ๖ มันก็อยู่ในบังคับ
มาตรา ๒ ซึ่งการใช้เงินนั้นมันเป็นเรื่องจำเป็น
เป็นรีบด่วนเท่านั้นที่จะกระทำได้ แล้วเรื่อง
นี้ไปมีความจำเป็นรีบด่วนอย่างไรครับ มี
หน้าที่ไหน เหตุการณ์อันนั้นมันเป็นเหตุการณ์
ปกติ มีมาแล้วชั่ววนาตาป เราจะต้องดำเนินการ
เกี่ยวกับการช่วยเหลือประชาชนนี้จะต้อง
ดำเนินการโดยวิธีปกติ วิธีการงบประมาณ
ซึ่งจะต้องให้สถาบันได้มีโอกาสควบคุม ซึ่ง
เดี๋ยวข้าพเจ้าจะได้อธิบายต่อไป ไม่มีความจำเป็น
เป็นรีบด่วนอะไร ไม่เหมือนกับไฟไหม้ไม่
เหมือนกับน้ำท่วมไม่เหมือนกับข้าศึก บุกกรุก
เข้ามาภายในประเทศ เอาชักรับ ถ้าหากว่ามีความ
จำเป็นรีบด่วน น้ำท่วมบักซ์ได้เสนอมา

ชักรับเสนอกฎหมายมา หรือว่าข้าศึกบุกกรุก
เข้ามาในเมืองไทย เงินไม่พอ เสนอเข้ามา
ตามความจำเป็นรีบด่วน สถาบัน ข้าพเจ้าเอง
พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยนี้จะสนับสนุน
เต็มที่ แต่ที่มันเป็นเหตุการณ์ปกติ
เพียงแต่ว่ารัฐบาลนี้ได้เขียนไว้ในนโยบาย
ในวันแถลงนโยบายว่าจะนำเงินไปพัฒนา
ตำบล แล้วก็ทรงงานให้ประชาชนทำในฤดู
แล้งเท่านั้นละครับเขียนเอา ถ้ารัฐบาลอื่น
อยากจะทำบ้างก็ไปเขียนเอาชักรับ จำเป็น
รีบด่วน แล้วก็เสนอกฎหมายมาให้สถาบัน
ไม่ต้องควบคุมอะไรหรอก เขียนมาสอง
สามบรรทัด แล้วก็ให้ไป แล้วถ้าหากว่า
สถาบันอนุมัติพระราชบัญญัตินี้ไป มันก็จะ
เป็นแบบฉบับต่อไปว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลใด
ต้องการจะเอาเงินไปใช้โดยไม่ให้สถาบันได้
มีโอกาสใกล้ชิด ก็เขียนนโยบายมาบอกว่า
มีความจำเป็นรีบด่วน จะต้องใช้อย่างนั้น
อย่างนี้แล้วก็เสนอกฎหมายมา เอาเงินไป
๕,๐๐๐ ล้านบาท เอาเงินไป ๑๐,๐๐๐
ล้านบาท สถาบันก็มานั่งยกมือให้ แล้วก็
เป็นอย่างนี้ครับ ผลจะเป็นอย่างไร เมื่อ
สถาบันไม่มีโอกาสจะควบคุมเงิน จำนวนนี้
จะไปใช้กันอย่างไร นี่ละครับเป็นประเด็น
อันหนึ่งที่ข้าพเจ้าใคร่จะให้สถาบันได้พิจารณา
โดยถี่ถ้วน ประการต่อไปนั้นก็ถือว่า ใน
เรื่องการควบคุมอย่างนี้ข้าพเจ้าได้กล่าวไป

แล้ว ในระบอบประชาธิปไตยนะครับ เงินภาษีอากร ของ ประชาชน หรือเงิน ของ ประชาชนนี่ละครับจะนำไปใช้ ไม่ว่าจะใน การพัฒนาบ้านเมืองหรือในการอะไรก็แล้ว แต่ สภาผู้แทนราษฎรซึ่งประชาชนเลือกมา นี่ละมีหน้าที่จะควบคุม เพราะฉะนั้นเขาถึง มีกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณไว้ กฎ หมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณนี้ กำหนดไว้ อย่างละเอียดลออว่าเงินทุกบาททุกสตางค์ที่ รัฐบาลจะไปใช้นั้นต้องเข้ามาสู่สภา^{นี้} มา ขออนุมัติต่อสภา^{นี้} และเปิดโอกาสให้สภา^{นี้} ได้ทำการควบคุมอย่างใกล้ชิด เขียนราย ละเอียดมา อย่างงบประมาณประจำปีก็มาก มายที่ต้องการรายละเอียดนั้นก็เพราะว่าสภา^{นี้} เป็นตัวแทนของประชาชน ตัวแทนของ ประชาชน^{นี้} จะต้องควบคุมเงิน ทอง ของ ประชาชนอย่างละเอียดลออดีถ้วน ซึ่งอัน นั้นข้าพเจ้าก็ไม่จำเป็นที่จะต้องกล่าวต่อสภา^{นี้} ว่าวิธีการควบคุมงบประมาณของเราเมื่อ รัฐบาลเสนอมานี้ เราทำกัน อย่างไร ละเอียดลออกันอย่างไร ยกตัวอย่างง่าย ๆ รัฐบาลจะไปสร้างถนนทั้งงบประมาณ ๑๐๐ ล้านบาท สภา^{นี้} ตั้งคณะกรรมการขึ้น พิจารณา เจ้าหน้าที่ที่จะสร้างถนน ๑๐๐ กิโลเมตรคิดเป็นเงิน ๑๐๐ ล้านบาท กิโลเมตรละล้านบาท นี่มันเป็นอย่างไร ชี้แจงรายละเอียดมาซิ การควบคุมนั้น สมาชิกทุกคนมีสิทธิที่จะแปรญัตติ ตักทอน

และเพิ่มเติมตามกฎหมายวิธีการงบประมาณ และตามหลักการ ของ รัฐธรรมนูญและ ข้อ บังคับของสภานี้ นั่นคือการควบคุมโดย ใกล้ชิด ถ้าหากไม่มีวิธีการอันนั้นแล้วก็ไม่ ต้องมีสภาผู้แทนราษฎร ไม่ต้องพูดกันละ การควบคุมรัฐบาลนี้ ปล่อยให้ท่านรัฐบาล ทำตามชอบใจ เราเพียงมานั่ง และท่าน เสนอกฎหมายมา ๒-๓ บรรทัดเอาเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปใช้แล้วก็นั่งอมมืออ เท้า ท่านบอกว่าท่านจะไปควบคุมไม่ให้รั่ว ไหล ถ้าท่านพูดอย่างนั้นท่านเป็นฝ่ายบริ หารนี้ครับ สภา^{นี้} เป็นสภาของราษฎร ถ้า อย่างนั้นท่านมาให้คำมั่นสัญญาเพียงแค่นั้น เราก็เชื่อแล้ว สภาผู้แทนราษฎรไม่ต้องมี ให้ฝ่ายบริหารท่านมาให้คำมั่นสัญญา เสร็จ แล้วท่านก็ไปบอกว่าเงิน ๒,๕๐๐ ล้าน บาทนี้ ฝ่ายบริหารข้าพเจ้าซึ่งเป็นคณะรัฐ บาลจะควบคุมโดยใกล้ชิด นั่นเป็นคำมั่น สัญญา คำมั่นสัญญายันนี้พูดกันมาตั้งแต่ เมื่อไรละครับ พูดกันมานานแล้ว แต่ควบคุม ได้ไหม มันควบคุมได้ยาก ใต้น้อยที่ สุดนะครับ เราเห็นกันอยู่อย่างนี้ เพราะ ฉะนั้นในเรื่องวิธีการงบประมาณนี้แหละ ครប់ มันจึงเป็นเรื่องที่สำคัญร่างพระราช บัญญัตินี้ที่ท่านเสนอมานี้แหละครับ ไม่มีราย ละเอียดอะไรเลย เป็นแต่เพียงเขียนไว้อยู่ๆ สั้น ๆ ๒ บรรทัดครับ มาตรา ๓ ให้ รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลและช่วย

ประชาชนในชนบทให้มืงาน ทำในฤดูแล้ง
ไปปลางก่อนได้ไม่เกินจำนวน ๒,๕๐๐
ล้านบาท มีเท่านั้นครับ โอกาสที่สถานะจะ
ควบคุมโดยวิธีการงบประมาณตามกฎหมาย
งบประมาณนั้นไม่มีเลย เอาไปใช้อย่างไร
ก็ไม่รู้ ท่านบอกว่าท่านจะไปสร้างโรงเรียน
ท่านจะไปสร้างถนน สร้างถนนนั้นนะ
ถนนราคาเป็นอย่างไร และเจ้าหน้าที่จะไป
จับกับกันอย่างไร เราไม่มีโอกาสว่าท่านจะ
ไปสร้างถนนนะสร้างอะไรครับ สร้างที่
ไหนและราคานั้นเป็นอย่างไร สถานะไม่มี
โอกาสเลยครับที่จะไปตัดทอน เพิ่มเติม
หรือไปเรียกเจ้าหน้าที่มาชี้แจง ไม่มี อย่าง
นั้นะเราจะยอมได้หรือครับ ท่านอาจจะเห็น
ว่าท่านยอมได้ เพราะว่าท่านเข้าใจว่าจะเอา
เงิน ไปถึงประชาชน ข้าพเจ้าเองพรรค
สังคมนิยมแห่งประเทศไทยก็มีนโยบายที่จะ
ช่วยเหลือประชาชน แต่ว่าการนำเงินของ
ประชาชนไปใช้นั้นต้องมีหลักเกณฑ์ ไม่
ใช่ว่านึกอยากจะใช้ก็เอาไปใช้ ถ้าอย่างนั้น
ไม่ต้องมีสภาพอย่างที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว
นี่เป็นหลักการสำคัญซึ่งในระบอบประชาธิปไตย
นี้เรายอมไม่ได้โดยเด็ดขาด มิฉะนั้น
แล้วเราไม่ต้องมีสภาที่จะให้มาควบคุมรัฐ-
บาล และเราก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมานั่งอยู่
ในสถานะ นั้นเป็นประเด็นอันหนึ่ง ประเด็น
ต่อไปก็คือ เมื่อท่านตั้งงบประมาณมา

๒,๕๐๐ ล้านบาทแล้ว แล้วอย่างที่
ประชาชนและสมาชิกในสถานะเห็นว่ามันไม่
แน่ว่าจะถึงประชาชนหรือไม่ั้น ภาระอันนี้
จะตกไปอยู่กับการตั้งงบประมาณ ในคราว
ต่อไป การตั้งงบประมาณในคราวต่อไปนั้น
ท่านจะต้องตั้งงบประมาณชุดใช้เงิน ที่ท่าน
เอาไปใช้นี้แหละครับ แล้วโครงการอื่น ๆ
ที่จะจัดมา รัฐบาลจัดมาหรือความต้องการ
ของประชาชนต่อไปนั้น ก็จะต้องถูก ตัด
๒,๕๐๐ ล้านบาท แล้วรายได้ที่จะมาชดเชย
นั้นก็ไม่มีแน่ เพราะว่าภาวะเศรษฐกิจของ
เราก็ไม่มีอะไรแน่นอน เพราะประเทศเรา
เป็นประเทศกสิกรรม แล้วต้องขึ้นอยู่กับ
เหตุการณ์ทั้งภายนอกและธรรมชาตินั้นเป็น
อันมาก เพราะฉะนั้นภาระอันนี้จะครับจะ
ไปตกอยู่กับภาระตั้งงบประมาณ คราว ก่อน
เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้ละครับ ซึ่งเรา
ไม่แน่ใจว่าจะถึงประชาชนหรือไม่ รัฐบาล
ต่อไปหรือว่ารัฐบาลไหนก็แล้วแต่ที่จะตั้ง
งบประมาณจะต้องวิ่งหาเงินกันอีกครั้ง
๒,๕๐๐ ล้านบาท มาชดเชยจำนวนนี้ นี่
เป็นภาระที่ตกหนักอยู่แก่การตั้งงบประมาณ
ในคราวต่อไป และอีกประการหนึ่งนั้น
คือว่าความจริงนั้นะครับ วิถีทางที่ถูก
ต้องในการที่รัฐบาลคราวนี้จะกระทำ วิธ
การที่ถูกต้องที่จะกระทำได้นั้นก็คือ ตั้งงบ
ประมาณเพิ่มเติมเข้ามาเป็นวิธีการที่ถูก ต้อง

ที่สุด ถูกต้องตามกฎหมาย ถูกต้องตาม
วิธีการของระบอบประชาธิปไตย แล้วก็
ทราบว่ารัฐบาลนี้เตรียมจะเสนอร่างพระราช
บัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเข้ามา
แต่ทำไมท่านไม่เสนอเข้ามาท่านกลับชิงเสนอ
เอากฎหมายฉบับนี้เข้ามาถ้าหากว่าท่านเสนอ
มาอย่างนั้นเนะครับ มีโครงการที่แน่นอน
จะช่วยเหลือประชาชนอย่างไร ข้าพเจ้า
พร้อมที่จะสนับสนุน เสนอมาพันล้านเสนอ
มาหมื่นล้าน ถ้าหากว่ามีโครงการที่แน่นอน
ให้สถานนี้มีโอกาสที่จะควบคุมได้ ให้ถึง
ประชาชนจริง ๆ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าสภานี้รวม
ทั้งข้าพเจ้ายินดีที่จะสนับสนุนอย่างเต็มที่
แต่หากว่าใช้วิธีรวบรัด ใช้วิธีที่ไม่ถูกต้อง
อย่างที่ไก่อ้วมาแล้วนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็น
ด้วยและขอเสนอให้รัฐบาลนี้ ได้โปรด
พิจารณาเรื่องนี้เสียใหม่ ถอนร่างพระราช
บัญญัตินี้กลับไป แล้วเสนอให้มันถูกต้อง
ตามกฎหมายมาเป็นร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ
รายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๑๘ นี้ละครับ ท่านไม่จำเป็น
จะต้องเสนอมา ๒,๕๐๐ ล้านบาทหรอก
ครับ เสนอมา ๕ พันล้านบาท เสนอมา
หมื่นล้านบาท ถ้ากำลังเงินพอ ไม่ต้อง
ไปเอาเงินกองคลังหรอกครับ ไม่ต้องไป
อาศัยอำนาจพระราชบัญญัติเงินกองคลัง ซึ่ง
มันไม่ถูกต้องนั้นนะ ไม่ต้องหรอกครับ
เสนอมาหมื่นล้านบาท สภานี้พิจารณาว่ามี

โครงการอย่างไร จะไปใช้จ่ายอย่างไร
สถานนี้ ข้าพเจ้าเองพร้อมที่จะสนับสนุน
แล้วข้าพเจ้าในที่สदनนี้ ขอสรุปว่าในการที่
รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามาเนะ
ครับ เป็นการเสนอที่ไม่ถูกต้องตามวิธีการ
งบประมาณนั้นประการหนึ่ง เป็นการเสนอ
ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติเงินกองคลัง
พ.ศ. ๒๕๑๑ นั้นประการหนึ่ง เพราะ
ฉะนั้นจึงขอเสนอให้รัฐบาลนี้ถอนไป ขอ
ขอบคุณครับ

นายประหยัด ธรรมสาคร (จันท
บุรี) : ขอประทานกราบเรียนท่านประธาน
สภาและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ผม
นายประหยัด ธรรมสาคร สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรจากจังหวัดจันทบุรี สังกัดพรรค
ธรรมสังคม เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
อนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน
ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้อภิปราย ไป
แล้วนั้น ผมก็แทบจะกล้อยตามเหมือนกัน
ครับ แต่ความรู้สึกส่วนตัวของผมอีกประ
การหนึ่ง จุดหนึ่งจากที่ผมได้ไปตระเวน
ในเขตจังหวัดจันทบุรีที่ผมได้มีโอกาสเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่นั่น กระผม ได้มี
โอกาสคลุกเคล้าอยู่ กับประชาชน พร้อมทั้ง
การประชุมสภาตำบลของเขาตลอดเวลาทำ
ให้กระผมได้เห็นว่ประชาชนคงจะไม่เฉพาะ
จังหวัดจันทบุรีแต่จังหวัดเดียวครับ ก็คง

จะเป็นจังหวัดอื่น ๆ หรืออาจจะพูดได้ว่าทั่วประเทศไทยก็ได้ครับ ที่กำลังต้องการเงินจำนวน ตำบลละประมาณ ๕ แสนบาท ไปสู่ตำบลของเขา เพราะว่าเงินจำนวนประมาณ ๕ แสนบาท จากงบประมาณที่จะจ่ายไปเพื่อการพัฒนาในครั้งนี้ ประมาณ ๒๕๐๐ ล้านบาทนั้น มันเป็นเงินที่มาจากภาษีของประชาชน ที่ประชาชนเสียภาษีไปแล้วรัฐบาลชุดก่อน ๆ ใช้จ่ายเงินที่เก็บจากภาษีจากประชาชนไปนั้นมักจะ ใช้จ่ายแบบทาง อ้อม ใช้จ่ายเงินไปแบบทางอ้อม แต่ครั้งนี้รัฐบาลในการบริหารของ พลเอก นายกรัฐมนตรี หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ประธานโทษที่กระผมต้องกล่าวนามครับ ท่านได้ผันเงินจำนวนนี้ ทางตรง ไปสู่สภาตำบล บางท่านที่ได้บอกว่าเงินจำนวนนี้ ถ้าจะร่างพระราชบัญญัติให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อนนั้น จะทำได้ในภาวะการณ์ที่ฉุกเฉิน ก็ขณะนี้ท่านจะยอมรับไหมว่าภาวะการณ์ของประเทศไทยมันตกอยู่ในภาวะการณ์ฉุกเฉินเหมือนกัน ฉุกเฉินในสภาพการครองชีพ ฉุกเฉินในสภาพการทำงานประกอบสัมมาอาชีพะเพื่อเลี้ยงปาก เลี้ยงท้อง กระผมขอยกองค์ประกอบที่ กระผม พอจะทราบได้มาเรียนให้ทราบเสียหน่อย ครับว่า ในช่วงระยะที่กระผมจัตวายการอยู่สถานีวิชุกกระจายเสียง ๐๗ จังหวัดบุรีรัมย์ พี่น้องชาวอีสานที่ได้อพยพจากภาคอีสาน ไปแสวงโชคทาง

จังหวัดจันทบุรี จะรู้จักกระผมในนาม ๒๔๗๕ จะรู้จักกระผมในนามนี้ ผู้ที่โอนเคราะห์พี่น้องชาวอีสานที่อพยพไปครับ แล้วปัจจุบันก็มีอยู่ในจังหวัดจันทบุรีนี้เป็นจำนวน ๑ หมื่นคน จังหวัดตราดระยอง ชลบุรี นี่ละภาวะการณ์ที่ชัดชัดให้เห็นว่าความฉุกเฉินมันเกิดขึ้นมานานแล้วครับ ไม่ใช่เพิ่งจะเกิดขึ้น มันเกิดขึ้นแก่พี่น้องทุกภาคทุกถิ่น พี่น้องชาวอีสานเป็นพี่น้องที่ชวนหน้าสงสารมากครับ นำได้รับการช่วยเหลือมากที่สุด เพราะว่าถ้าเขามีภาวะความเป็นอยู่ผืนแผ่นดินของเขาไม่แห้งแล้ง เศรษฐกิจของเขาไม่ตกต่ำแล้ว ทำไมเขาจะต้องละจากแผ่นดินบ้านเกิดเมืองนอน ผละไปแสวงโชคตามจังหวัดต่าง ๆ เพื่อหาอาชีพ ทำไมเขาจะต้องทำอย่างนั้น มีใครบ้างครับที่จะเกลียดหรือชิงชังต่อบ้านเกิดเมืองนอนของตน มีใครอยากจะจากไปบ้าง กระผมได้หยิบยื่น ความช่วยเหลือให้แก่พี่น้องชาวอีสานด้านจังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราดนั้นเป็นหมื่น ๆ คน ครับ เป็นหมื่น ๆ คน ตกรถตกเรือไป บางคนไปไม่มีข้าวจะรับประทาน มนุษยธรรมครับที่กระผมช่วยเหลือไป กระผมจึงรู้ว่าภาวะการณ์ความเดือดร้อนของพี่น้องชาวอีสานและภาคอื่น ๆ เท่าที่มีมันไม่ใช่มีขึ้นในปัจจุบันนี้มันมีมานานแล้ว นี่แหละครับคือความฉุกเฉินที่รัฐบาลควรจะช่วยเหลือมานานแล้วครับ

แต่รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยที่ผ่านมาไม่เคยหยิบยื่นการช่วยเหลือทางตรงมอบให้กับเขา นี่จะเห็นแล้วว่าสมควรแล้วครับที่ คณะรัฐมนตรีจะได้พิจารณาเอาเงินจากภาษีที่ท่านเก็บจากรัฐบาลนั้น ไปโอบอุ้มช่วยเหลือประชาชนโดยตรงกันเสียที เป็นการกระทำโดยตรงครับ และกระผมเชื่อว่าพี่น้องทุกถิ่นทุกตำบลในประเทศไทยกำลังรอรับเงินจำนวนนั้นอยู่ครับ สภาตำบล กระผมกลับไปยังจังหวัดจันทบุรี สภาตำบลหลายคนครับ ท่านนั้น มาพบกระผมเป็นประจำ เพราะกระผมเปิดสำนักงานผู้แทนราษฎรขึ้นมาในจังหวัดจันทบุรี ท่านนั้นจะมาถามกระผมว่า นี่คุณเมื่อไรเงินจำนวน ๕ แสนบาท จะมาสู่ตำบลผมเสียที กระผมก็บอกว่าผลัดก่อนเถอะ ให้ผ่านสภากันพลุกพล่านก่อน ก็คิดว่าคงจะได้รับ และกระผมก็ย้อนถามไปว่า ท่านท่านนั้นได้ทำอะไรไว้บ้างละในการประชุมสภาตำบล บางตำบลที่กระผมไม่ได้ไปร่วมประชุมด้วยนะครับ กระผมจะถามไปแบบนี้ เขาบอกว่าผมวางโครงการไว้แล้วครับ หมู่บ้านผมขาดน้ำ ก็วางแผนจะต้องขุดสระขุดคลองอะไร นี่ถนนบางสายขรุขระก็วางแผนไว้แล้ว แล้วท่านจะล้มแผน แผนของประชาชนของท่านหรือครับ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ส่งไปประชุมสภาตำบลแล้ว เตรียมการไว้แล้ว เตรียมการเอาไว้เพื่อรับเงิน ประมาณ ๕

แสนบาทที่จะพัฒนาที่จะทำกันครั้งนี้ นะครับ เพราะฉะนั้นถ้าเขาไม่ได้รับเงินจำนวนนี้ไป ท่านจะร้องได้ไหม ท่านจะพูดได้ไหมว่า ท่านทำเพื่อประชาชน ท่านจะพูดได้มาเต็มปากไหมว่าท่าน เป็นผู้แทน ของ ประชาชน แล้วท่านจะทำเพื่อประชาชน และประชาชนที่เขากำลังประชุมสภาตำบลเตรียมจะรับเงินเพื่อหมู่บ้านเพื่อชีวิตความเป็นอยู่ภายในตำบลท้องถิ่นของเขานี้ เขาไม่ได้รับเงินจำนวนนั้นไปนะ ประชาชนคนในกลุ่มนั้นในท้องถิ่นนั้น ในตำบลนั้นเขาจะผิดหวังไหมครับ กระผมขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ท่าน โปรดทดลองหลับตาคิดสักนิดหนึ่ง ถ้าเงินจำนวนนี้ไม่ตกไปถึงสภาตำบลในเขตจังหวัดของท่านในเขตที่ท่าน คลุกคลีอยู่ ท่าน ลอง คิด ดู ว่า ท่านนั้นผู้ใหญ่บ้านเหล่านั้นเขาจะเสียใจไหม ประชาชนเหล่านั้นเขาจะเสียใจไหม แล้วนอกจากนี้เกี่ยวกับว่าเงินจำนวน ตำบลละประมาณ ๕ แสนบาทที่ตกไปถึงแล้ว มันจะเป็นการค่าน้ำพริกละลายแม่น้ำ กระผมขอกราบเรียนว่าถ้าคิดอย่างนั้นเหมือน ท่าน คบหน้าสภาตำบลอย่างแรงจาคใหญ่เลยครับ ก็สภาตำบลอื่น ประกอบ ด้วย คณะ กรรมการ ได้รับการเลือกขึ้นมาโดยมีนายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ละท้องถิ่น เป็น ที่ ปรีกษา ให้แนวทางในการ ที่จะทำการ พิจารณาหาความเหมาะสมที่จะใช้เงินจำนวนนี้ สภา

ตำบลเขามีเอกสิทธิ์ในการที่เขาจะประชุมใช้
 คุลพินิจว่าจะใช้เงินจำนวนนี้ทำอะไรในท้อง
 ถิ่นของเขา เขาไม่ได้ทำตามเป้าหมายของ
 นายอำเภอหรือผู้ว่าราชการ จังหวัดที่จะไป
 กำแนวทาง ชี้ ชัด ว่า คุณ ต้อง ทำ อ้าย นั้น นะ
 คุณต้องทำอ้ายนี้ละ ผู้ว่าราชการจังหวัดทุก
 จังหวัด นายอำเภอทุกนายอำเภอพร้อมทั้ง
 ปลัดอำเภอหรือเจ้าหน้าที่ ฝ่าย ราช การ ฝ่าย
 หนึ่งฝ่ายใดนี้ ไม่มีสิทธิจะไป ชี้ ชัด บังคับ ให้
 เขาทำตามเป้าหมายนี้ครับ ประธานสภา
 ตำบลและคณะกรรมการสภาตำบลเท่านั้นที่
 เขาจะพิจารณาตามความเหมาะสม ความ
 ต้องการของท้องถิ่นของเขา แล้วเงินจำนวน
 นั้นมันจะไปละลายน้ำได้อย่างไร โดยเฉพาะ
 ในจังหวัดจันทบุรีนี้กระผมจะขอยกเป็นองค์
 ประกอบขึ้นมาสักกรณีหนึ่ง กระผมไปตาม
 เขาบอกว่าเงินจำนวนประมาณ ๕ แสนบาท
 ที่ได้ไปนี้ ถ้ามันไม่พอกับความต้องการที่
 จะทำให้ท้องถิ่นของท่านนี้ อยู่ ดี มี สุข ตาม
 โครงการที่ท่านวางเอาไว้ ท่านจะทำอย่าง
 ไร เขาก็บอกแรงงานของชาวบ้านนี้ครับจะ
 ช่วยผสมผสานทุกเท ผมจะหยุดงานเลย
 ถ้าเงินจำนวนนี้มาละก็จะหยุดงาน มาทำเป้า
 หมาย ทำตามโครงการของสภาตำบล นี้
 สื่อถึงว่าชาวบ้านนี้เขาจะยอมหยุดงาน กัน
 ครับ จะยอมหยุดงานมาทำตามโครงการ
 ของสภาตำบล เพราะเขายึดเอาใจเหลือเกิน

ที่เห็นรัฐบาลชุดนี้หยิบยื่นเงินในการพัฒนา
 ให้แก่เขาโดยตรง กำหนดผู้ใหญ่บ้านสารวัตร
 กำหนด ครู หรือว่าผู้อาวุโสของหมู่บ้านเขา
 ได้มีโอกาสได้ใช้เกียรติของเขาที่ถูกเหยียบ
 เหยียบไว้ได้ผ้าตีนน่านานแล้ว คราวนี้เขา
 ได้มีโอกาสใช้เกียรติ ใช้ความสามารถของ
 เขารับ กระผมไปคลุกคลีมาแล้ว กระผม
 ก็อยากจะให้เงินจำนวนนี้ได้ถึงมือสภาตำบล
 เหลือเกินครับที่เขาจะ ได้ ทำตามเป้าหมาย
 ของเขา แล้วก็โดยเฉพาะการร่างพระราช-
 บัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงิน ไปพลา
 งก่อนนี้ เท่าที่กระผมพอจะศึกษาติดตาม
 เกี่ยวกับเหตุการณ์อย่างนี้ กระผมก็เห็นว่า
 มันไม่ใช่ครั้งแรกที่รัฐบาลชุดนี้ทำมา ไม่
 ใช่ครั้งแรกครับ สมัยก่อนรัฐบาลชุดอื่น ๆ
 ก็เคยทำมาแล้วครับในการที่จะร่างพระราช
 บัญญัติให้รัฐบาลจ่ายเงิน ไปพลา งก่อน ใน
 ภาวการณ์ฉุกเฉินก็มีมาแล้ว ซึ่งท่านสมาชิก
 ผู้ทรงเกียรติทุกท่านก็คงจะทราบดี ซึ่งไม่
 จำเป็นที่จะต้องมาแจกแจงนะครับ ก็เท่าที่มี
 มาแล้วเมื่อปี ๒๔๘๘ นะครับก็มี เมื่อปี
 ๒๔๙๑ ก็มี เมื่อปี ๒๔๙๓ ก็มีนะครับ
 เคยมีพระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่าย
 เงินไปพลา งก่อน แล้วภาวการณ์ความเดือด
 ร้อนเหล่านี้ สำหรับวันนี้กระผมมีสิ่งยืนยัน
 อีกอย่างหนึ่งครับ โดยเฉพาะพี่น้องชาว
 จังหวัดจันทบุรีวันนี้ ๖๐ กว่าคนครับได้มา

อยู่ที่หน้ารัฐสภา มารอพบ ขณ.ฯ นายกรัฐมนตรีอยู่ มาพบกับกระผม กับคุณประธานโทษ ที่ต้องเอยนาม คุณประภัทรพงศ์ เวชชาชีวะ อีกท่านหนึ่งมารอพบอยู่ มาพบเพื่อร้องเรียนถึงความพยายามที่เขาไม่สามารถจะประกอบ สัมมาอาชีพะได้ นี่แหละครับ ชี้ชัดให้เห็นว่าราษฎรทุกวันนี้คนไทยทุกวันนี้ อยู่ในภาวะฉุกเฉิน ในการประกอบสัมมาอาชีพะแล้ว กระผมจึงว่าถูกต้องแล้ว แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องชาวจังหวัดจันทบุรีที่อยู่ประมาณ ๖๐ คนที่หน้ารัฐสภาแห่งนี้ ก็คงจะเป็นหลักยืนยัน ได้ว่า เขากำลังต้องการเงินจำนวนนี้เหมือนกันครับ ต้องการเงินจำนวนนี้เหมือนกัน เหมือนกับพี่น้องร่วมชาติที่ได้ชื่อว่าคนไทยทุกท่านนะครับ อันนี้กระผมคิดว่าคงจะเป็นหลักยึดเหนี่ยวหรือว่าเป็น ข้อสังเกตให้กับคณะรัฐบาล และก็ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านโปรดใช้ดุลพินิจว่า ถ้าท่านยังยังไม่ให้เงินจำนวนนี้ ประมาณ ๕ แสนบาท ไปสู่ตำบลต่าง ๆ ภายในจังหวัดของท่านแล้ว ท่านกลับไปในจังหวัดของท่าน ถ้าท่านเขาถามท่านแล้ว ท่านจะตอบเขาอย่างไร ท่านจะบอกกับเขาอย่างไร อันนี้กระผมขอกราบเรียนเป็นข้อสังเกต และขอกราบขอบคุณ ที่กระผมขออภิปรายเพียงเท่านี้ เพื่อเปิดโอกาสให้แก่สมาชิกท่านอื่น ขอบพระคุณครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าอยากจะถามท่าน ประธาน สักนิดหนึ่งว่า ข้าพเจ้าได้เสนอญัตติตั้งต่อสภานี้ เมื่อวานนี้ เพื่อขอให้สภานี้ได้มีมติให้รัฐบาลได้ถอนร่างพระราชบัญญัติจ่ายเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท กลับไปพิจารณาเสียใหม่ จึงอยากจะเรียนถามท่านประธานว่า ญัตติตั้งกล่าวนั้นน่าจะจะได้หยิบยกขึ้นมาพิจารณาก่อนที่จะพิจารณาปัญหาการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล ๒,๕๐๐ ล้านบาท ซึ่งข้าพเจ้ามีเหตุผลอยู่มากที่ปรารถนาจะเห็นรัฐบาลถอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปทำลายให้ถูกต้อง ก่อนที่เราจะได้พิจารณาลงมติว่าเราจะรับหลักของรัฐบาลหรือไม่ เพราะการพิจารณาถึงการที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใช้จ่ายเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทของรัฐบาลหรือไม่ นั้นเป็นเรื่องสำคัญและเป็นเรื่องใหญ่มากของสภานี้ ถ้าหากสภานี้ได้ลงมติไม่รับหลักการแห่งร่าง พระราชบัญญัติ ของรัฐบาลแล้ว ย่อมแน่นอนเหลือเกินที่รัฐบาลนี้จะต้องลาออกจากการเป็นรัฐบาลไป เป็นความสำคัญของการปกครอง ชาติบ้านเมือง ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาจะเห็น วิกฤติการณ์ทางการเมืองเราได้เกิดขึ้น จึงคิดว่าสภานี้และรัฐบาลควรจะให้เห็นหน้าเข้าหากันว่าทางใดเป็นทางถูกทางชอบทางควร ควรจะอะลุ่มอล่วยพิจารณาโดย หลักการ และเหตุผลแน่

นอนเหลือเกิน ท่านประธานที่เคารพ ณ
 สถานทุกคนไม่ว่าจะเป็น สมาชิกพรรคการเมือง
 ใดมีความปรารถนาที่จะผันเงินไปสู
 ชนบทด้วยกันทั้งสิ้น ไม่ใช่แต่เฉพาะเพียง
 ๒,๕๐๐ ล้านบาทเท่านั้น พรรคการเมือง
 ทุกพรรคมาจากท้องไร่ท้องนา ได้ประสบ
 ชะตากรรมและเห็นความแร้นแค้นของประ
 เทศอย่างมากที่สุดด้วยกันทั้งสิ้น มีความ
 ปรารถนาจะให้เม็ดเงินทุกบาททุกสตางค์ที่
 เก็บภาษีอากรไปจากประชาชนนั้น ได้ไป
 ถึงมือ ประชาชนเต็มเม็ดเต็มหน่วยและมี
 หลักการและเหตุผลที่จะสามารถแก้ไขปัญห
 ความเดือดร้อนของเขาได้ ทุกคนมีความ
 ปรารถนาต้องการจะพัฒนาชนบทด้วยกันทุก
 คนที่นั่งอยู่ในสถานี้ แต่การที่รัฐบาลจะใช้
 จ่ายเงินด้วยเหตุผลฉกฉวยแบบ สกเอาเผ
 กินเช่นนี้ เรามีความวิตกกังวลเป็นอย่างยิ่ง
 ว่าเงินทุกบาททุกสตางค์นั้นมัน จะเป็น อย่าง
 ที่ท่านสมาชิกได้กล่าวแล้วว่า จะไม่เกิดผล
 ทางเศรษฐกิจ อันแท้จริงแก่ ประชาอาณ
 ราษฎรเกษตรกรทั้งหลายทั้งปวง ถ้าหากว่า
 รัฐบาลนี้ได้ถอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ไป ได้พิจารณาทบทวนปรึกษาสภาตำบล
 ทั้งหลายทั้งปวงโดยละเอียดรอบคอบ ปรึก
 ษาสภาจังหวัด ปรึกษาคณะกรรมการอำเภอ
 กรรมการจังหวัด ตลอดจนสภาผู้แทนราษฎร
 หรือแม้จะมีการ ประชุม ประชาชน ทั้ง หลาย
 ทั้งปวงถึงความต้องการอัน แท้จริงแล้วเป็น

เป็นระยะเวลาสัก ๕-๖ เดือนแล้ว จึง
 ค่อยเสนอโครงการนั้นเข้ามาให้บังเกิดผลแท้
 จริง สถานีคงจะไม่ขัดข้องการทำงานแบบ
 ฉกฉวยที่รัฐบาลนี้ได้ส่งการไปยังจังหวัด
 ยิ่งอำเภอต่าง ๆ นั้นชั่วระยะเวลาเพียงไม่กี่
 วัน ไม่กี่ชั่วโมงก็เสนอโครงการเข้ามา
 และโครงการนั้น จะตรงเป้าหมายที่แท้จริง
 หรือไม่ จะเป็นผลประโยชน์ต่อเกษตรกร
 จริงหรือไม่ เป็นเรื่องที่ยุ่งยากที่เราจะคาด
 หมายได้ถูกต้อง เพราะฉะนั้นท่านประธาน
 ที่เคารพ ก่อนที่จะหยิบยกพิจารณาปัญหา
 กฎหมายของรัฐบาลซึ่งใช้จ่ายเงิน ๒,๕๐๐
 ล้านบาทนั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอให้ท่าน
 ประธาน ได้หยิบยก ญัตติ ของ ข้าพเจ้าที่ ขอ
 เสนอต่อสถานี้ให้สถานี้ มีมติให้ รัฐบาล ได้
 ถอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไป พิจารณา
 มาเสียให้ถูกต้องตามกฎหมาย ถูกต้องตาม
 เหตุผลมีรายละเอียดพอสมควรที่สถานี้จะได้
 พิจารณานุมัติ แม้ว่าการใช้จ่ายเงินเพื่อ
 พัฒนาชนบทจะไม่ใช้ ๒,๕๐๐ ล้านบาท
 จะมากกว่านั้น ตาม ข้อเสนอของข้าพเจ้า ซึ่ง
 เสนอต่อท่าน ประธานเมื่อวานนี้ วางบ ประ
 มาณในปีแรกนี้ รัฐบาลจะพัฒนาชนบท บ้าน
 นอกถึง ๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่มีหลักเกณฑ์
 ที่ถูกต้อง สามารถจะแก้ภาวะการครองชีพ
 การทำมาหากินของประชาชนให้ดีขึ้นได้แล้ว
 เราไม่ขัดข้อง แม้ในปีแรกนี้ใช้จ่าย ๕,๐๐๐
 ล้านบาท ยังไม่เป็นการเพียงพอที่จะสร้าง

ฐานทางเศรษฐกิจในการทำมาหากินของประชาชนให้ดีขึ้นได้แล้วจึงขอผูกพันไปในปีหน้าโน้นอีก ๓,๐๐๐ ล้านบาท ปีสุดท้าย ๓ ปีติดต่อกันอีก ๒,๐๐๐ ล้านบาท เป็นเงินหมื่นล้านบาท ข้าพเจ้าเชื่อว่าสถานที่แห่งนั้นทุกคนทุกพรรคคงจะไม่ขัดข้อง แต่ขอให้สถานที่ได้เห็นเจตนาบริสุทธิ์อันแท้จริงของรัฐบาลนี้ว่า ได้มีโครงการจะทำอะไรที่แน่นอน สามารถเป็นผลทางเศรษฐกิจของชาติบ้านเมือง สามารถให้เกษตรกรได้ลืมตาอ้าปากได้ เราไม่ขัดข้อง เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่จะมีการพิจารณาถึงปัญหาการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล ๒,๕๐๐ ล้านบาท ซึ่งเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติขึ้นมานั้น ข้าพเจ้าอยากจะตกลงกับท่านประธาน ได้หรือไม่ ว่าขอให้หยิบยกญัตติของข้าพเจ้าขึ้นมาในสถานที่พิจารณาเสียก่อนก่อนที่จะมีการลงมติร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลที่เสนอมา เพราะการลงมติร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมานั้นเป็นผลเสียหายหลายประการต่อการปกครองบ้านเมือง หากสถานที่ไม่รับหลักการ เพราะรัฐบาลเสนออย่างคลุมเครือ และไม่มีหลักการเหตุผลที่ถูกต้อง ทั้งขัดต่อกฎหมายเงินคงคลังด้วยรัฐบาลนี้ต้องลาออกไป ซึ่งเราไม่ปรารถนาเช่นนั้น ท่านประธานครับ จะตกลงได้หรือไม่ หยิบยกปัญหานี้ขึ้นมาพูดกันเสียก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็อย่างนั้นละคุณสวัสดิ์ ญัตติของคุณผมได้รับจริง แต่ผมพิจารณาแล้วการจะถอนญัตตินี้ก็เป็นสิทธิของผู้เสนอหรือผู้ร่วมเสนอ ญัตติหรือกฎหมายนี้เป็นของรัฐบาล คุณย่อมมีสิทธิจะขอร้องรัฐบาลให้ถอนได้ เมื่อเขาไม่ถอนผมก็สนใจ ใครจะไปบังคับให้รัฐบาลหรือผู้เสนอกฎหมายถอนไม่ได้ แม้กระทั่งที่ประชุมนี้ก็ตาม หรือฝ่ายรัฐบาลหรือผู้เสนอจะขอลอนก็ยังไม่ได้อีกเช่นเดียวกัน ก็ยังต้องที่ประชุมนี้อนุมัติ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าได้เพียงแต่ขอร้อง จะไปบังคับรัฐบาลท่านไม่ได้ ผมขอชี้แจงอย่างนี้

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : เอาละท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเห็นด้วยความเคารพ และความเห็นของท่านประธานนั้นถูกต้อง ว่าการที่สถานที่จะมีมติบังคับให้รัฐบาลถอนร่างพระราชบัญญัติใช้จ่ายเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปนั้นย่อมไม่ได้ ทั้งท่านและข้าพเจ้ามีความเห็นตรงกัน แต่ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลนี้เป็นวิญญูชนมีสติสัมปชัญญะ รัฐบาลชอบที่จะฟังเหตุผลของสถานที่ทุกพรรคทุกฝ่ายและจากผู้แทนทุกคน หากเราจะพิจารณาด้วยเหตุด้วยผลด้วยความรอบคอบชี้แจงให้รัฐบาลได้เห็นว่าการที่รัฐบาลจะใช้จ่ายเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปนั้นไม่เป็นผลดีต่อชาติบ้านเมือง รัฐบาลควรจะทำให้ถูกต้องตามกฎหมาย รัฐบาล

ควรจจะวางโครงการทางเศรษฐกิจ การใช้
 จ่ายเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้นไปอย่างถูก
 ต้องมีประสิทธิภาพ ให้ประชาชนได้ใช้เงิน
 นั้นสามารถจะอำนวยในการ ทำมาหากินของ
 เขาได้ หากเราพิจารณาโดยรอบคอบแล้ว
 เรามิมีมติขอให้รัฐบาลถอนไป ถ้าหากรัฐบาล
 ไม่ถอนก็เป็นสิทธิของรัฐบาล แต่เราก็มี
 สิทธิอันชอบธรรมของสถานที่จะเสนอญัตติ
 แล้วมีการลงมติว่าสถานที่นี้มีมติอย่างนั้นให้รัฐ-
 บาลถอนไป เมื่อรัฐบาลไม่ถอนไป เราจึง
 ได้พิจารณาญัตติกฎหมายของ รัฐบาลต่อไป
 ซึ่งเป็นการขึ้นแตกหัก ถ้ารัฐบาลไม่ยอม
 ถอน ถ้าสถานที่ไม่รับ รัฐบาลก็ลาออกไป
 มีเท่านั้นซึ่งข้าพเจ้ายังไม่ อยากจะเป็น ถึงขั้น
 นั้น เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพเรา
 มาพิจารณาถึงญัตติของข้าพเจ้าเสียก่อน อัน
 เป็นญัตติกลาง ๆ พอจะอะลุ่มอล่วยกันจะได้
 หรือไม่ และข้าพเจ้าเสนอมา ท่านประธาน
 ต้องรับของข้าพเจ้า และสถานที่มีสิทธิอัน
 ชอบธรรมที่จะพิจารณาญัตตินี้ว่า สถานที่จะ
 มีมติอย่างนั้นได้หรือไม่ มตินี้บังคับรัฐบาล
 ไม่ได้ก็จริงอยู่ แต่เป็นมติเป็นผลงานของ
 สถานที่ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ซึ่งข้าพ-
 เจ้าชอบที่จะเสนอมาเพื่อหาทาง ประองคอง
 อะลุ่มอล่วยซึ่ง กันและกัน ระหว่างสถานที่ต่อ
 รัฐบาล เมื่อรัฐบาลนี้ได้พิจารณาญัตติของ
 ข้าพเจ้าแล้ว หากรัฐบาลเห็นชอบด้วย
 รัฐบาลอาจจะถอนไปก็ได้ แต่ถ้ารัฐบาลไม่

ถอน รัฐบาลก็ยืนยันว่าไม่ถอน แล้วเรา
 จะได้ว่ากฎหมายของรัฐบาลต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ
 ก็นั่นนะครับ คุณสวัสดิ์ รัฐบาลก็ได้ยิน
 ได้ฟังอยู่ ท่านก็ไม่มีปฏิกิริยาในทางที่จะ
 ถอนใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นก็จำเป็นที่
 จะต้องดำเนินการพิจารณาต่อไป ส่วนที่
 ท่านเห็นไม่ชอบไม่ควร ก็โอกาสที่จะรับ
 หลักการหรือไม่รับหลักการก็สุดแท้แต่ ผม
 ก็เห็นใจคุณสวัสดิ์ว่ามีเจตนาดีต่อรัฐบาล
 ว่าไม่อยากจะให้หักลำหักไถ่ แต่ในเมื่อ
 ทางรัฐบาลไม่ถอน ผมจะไปบังคับได้อย่างไร
 ไร สถานที่จะบังคับท่านได้อย่างไร ผมคิด
 ว่ากรุณา คุณสวัสดิ์ดำเนินการอภิปรายต่อ
 ไปเถอะครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นคร
 สวรรค์) : ครับ เอาละครับ ท่านประธาน
 ถ้าหากรัฐบาลไม่ถอน ร่างพระราชบัญญัติ
 ไป ข้าพเจ้าก็จำเป็นจะต้องอภิปรายไปใน
 ทำนองชี้แจงต่อรัฐบาลนี้ว่า พรรคเกษตร
 สังคม ไม่สามารถจะ รับร่างพระราชบัญญัติ
 จ่ายเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้ได้ ท่าน
 ประธานที่เคารพ ขอประทานกราบเรียน
 ด้วยความเคารพต่อประธานว่า ไม่แต่เฉพาะ
 พรรคเกษตรสังคมเท่านั้น จะเป็นพรรคฝ่าย
 รัฐบาลก็ตาม หรือพรรคใดก็ตาม ที่นั่งอยู่ใน
 สถานที่เรามีความปรารถนาตรงกันทั้งสิ้น ท่าน
 ประธานที่ปรารถนาจะผันเงินไปสู่ชนบท ต้อง

การจะทุ่มเงินงบประมาณ ส่วนใหญ่ของชาติ บ้านเมืองไปพัฒนาอาณาประชาราษฎร์ โดยเฉพาะเกษตรกร ที่ยากไร้ แร้นแค้นอยู่ตามชนบทบ้านนอก โดยเฉพาะเกษตรกรภาคอีสานคงไม่มีใครปฏิเสธที่การผันเงินไปเช่นนั้น แต่ท่านประธานสภาที่เคาเพ การที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติผันเงินไปสู่ชนบทเช่นนี้ เราต้องพิจารณากันโดยรอบคอบโดยละเอียดว่า เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้น มันจะถึงมือประชาชนเป็นผลประโยชน์ต่อภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวได้หรือไม่ ท่านประธานที่เคาเพ ประชาชนเกษตรกร ไม่ว่าจังหวัดใดมักจะร่ำร้องกันอยู่เสมอว่า การทำไร่และทำนาของประชาชนไม่บังเกิดผล ส่วนมากก็มักจะตายแล้ง ฝนฟ้าไม่ตกต้องตามฤดูกาล บางทีน้ำก็ท่วม อย่างภาคใต้ก็เป็นต้น ความระหกระเหิน แร้นแค้นในอาชีพของเกษตรกรทั่วทั้งประเทศมีอยู่มากมายกายกองเหลือเกินท่านประธาน เป็นภาระหน้าที่ของสภานี้และของรัฐบาลนี้จะต้อง พิจารณาจ่ายใช้ สอยเงินของชาติที่เก็บมาจากภาษีอากรของประชาชนนั้นให้ถึงมือ ถึงเป้าหมาย สามารถแก้ภาวะเศรษฐกิจการครองชีพของเขาให้ดีขึ้นได้ เราปรารถนาเช่นนั้นใช่หรือไม่ ท่านประธาน แต่การใช้จ่ายเงินของรัฐบาลครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอถามท่านประธานว่ามันเกิดผลทางเศรษฐกิจอย่างไร ในภาคอีสานเราไม่มีน้ำจะทำนา

มาหลายปีแล้ว ร่ำร้องกันอยู่เสมอ เราต้องการชลประทานน้อย เราต้องการขุดคลองส่งน้ำ เราต้องการทำประตุน้ำ ทำนบเหมืองฝาย เราปรารถนาสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น สิ่งเหล่านี้เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ได้ผลแก่เขาบ้างหรือเปล่า ท่านประธานข้าพเจ้าอยากจะถาม แม้แต่ตำบลใดตำบลหนึ่งในภาคอีสาน สั่งการไปว่าเราจะให้เงิน ๕ แสนบาทต่อตำบลแล้วแต่สภาตำบล แล้วแต่กำนันผู้ใหญ่บ้านจะใช้จ่ายอะไรเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของท่าน ข้าพเจ้าถามท่าน ท่านประธานที่เคาเพ เงิน ๕ แสนบาทมันสามารถทำชลประทานย่อมได้ไหม มันสามารถที่จะเอาน้ำไหลไปสู่นาทุกฤดูกาลได้ การทำไร่นาของประชาชนบังเกิดผลได้หรือไม่ ไม่แต่เฉพาะอีสานหรอกครับ แม้แต่จังหวัดนครสวรรค์ ของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นแหล่งรวมต้นน้ำลำธารหลายสาย เงิน ๕ แสนบาทก็ไม่สามารถจะทำชลประทานน้อยได้ สิ่งซึ่งประชาชนต้องการที่สุดขณะนี้คือการชลประทานนั้นทำอย่างไร จะมีในการทำนาของเขา ถึงฤดูฝนฟ้าไม่ตกต้องตามฤดูกาลก็สามารถมีน้ำ เราอาศัยมาจากห้วยหนองคลอง บึง จากแม่น้ำลำธารต่างๆ เอิบอาบไปสู่ที่นาของเขาสามารถทำนาได้ ที่ประชาชนต้องเดินขบวนที่ประชาชนต้องหมกที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ที่ประชาชนต้องเอาน้ำไปขาย ผากหลุดเป็นสิทธิ์ของนายทุนนั้นก็เนื่องจาก

ความแห้งแล้งไข้หรือไม่ เมื่อไข้เช่นนี้การที่
รัฐบาลนี้จะคิดเอาง่าย ๆ เพียงแต่ตำบลหนึ่ง
๕ แสนบาท มันทำชลประทานได้หรือครบ
ท่านประธาน การทำชลประทานนั้นมันจำ-
เป็นต้องปรึกษาหารือกันเกี่ยวโยงต่อเนื่อง
กันไม่เกี่ยวข้องกันเฉพาะตำบลแต่ละตำบลเท่า
นั้น มันต้องปรึกษาหารือกันอย่างกว้างขวาง
ว่าจะได้น้ำมาจากแหล่งแม่น้ำสาย ไคผ่าน มา
ท้องทุ่งตำบลใด ผ่านอำเภอใด ผ่านจังหวัดใด
ไปสู่แหล่งทุ่งนาของตำบลใด อย่างไร มันต้อง
พิจารณากันรอบคอบ ท่านประธานที่เคารพ
การที่จ่ายเงินไปตำบลละ ๕ แสนบาทนั้น สภา
ตำบลก็มองภาพพจน์แต่เฉพาะในตำบล ของ
ตนเท่านั้น ว่าในตำบลของตนนั้นมีอะไรจะ
ต้องการทำบ้าง เอาละความจำเป็นในตำบล
ต้องการ ได้น้ำในการทำนาแต่ ๕ แสนบาททำ
ไม่ได้ ๕ แสนบาท มันจะต้องเอาน้ำมาจาก
ที่ไกล ๆ ขุดคลองส่งน้ำ ทำประตูทำฝายน้ำ
ล้นเป็นแหล่งเป็นตอนทดสอบมา กว่าที่จะถึง
ตำบลนี้มันต้องใช้เงินอย่างน้อย ๑๐ ล้านบาท
๒๐ ล้านบาท ๕๐ ล้านบาทเพราะฉะนั้น ท่าน
ประธานที่เคารพ เงิน ๕ แสนบาท มันทำ
ไม่ได้ เขาก็จำเป็นต้องใช้ เมื่อให้แล้วใคร
ไม่เอา ไม่มี เมื่อให้ไปแล้วก็ต้องใช้เงิน
๕ แสนบาทนั้น เอาละส่วนใหญ่จะมักจะเป็น
อย่างนี้ ท่านประธาน ตำบลหนึ่งมี ๒๐
หมู่บ้าน เงิน ๕ แสนบาท เอา ๒๐ หาร
ได้หมู่บ้านละ ๒๕,๐๐๐ บาท มอบให้ผู้ใหญ่บ้าน

สุดแล้วแต่ผู้ใหญ่บ้านตำบลนั้นหมู่บ้านนั้นจะใช้
อะไร ในหมู่บ้านของเขา ส่วนใหญ่ก็
มักจะทำถนนจาก หมู่บ้าน ไปสู่วัดเพื่อจะได้
ไปทำบุญทำทานได้สะดวก เวลาเดิน ได้
สะดวกขึ้น เป็นเงินเบี้ยหัวแตกหัวแตก
ท่านประธาน เขาปรารถนาจะได้น้ำทำนา
ต้องการจะมีคลองส่งน้ำ เขาก็ไม่ได้ เขาก็
ต้องใช้เงินจำนวนนั้น ด้วยภาวะจำยอมที่จะ
ต้องใช้จ่ายเงินของเขา ท่านประธานที่เคารพ
ข้าพเจ้าปรารถนาต้องการจะให้รัฐบาลถอน
ร่างพระราชบัญญัตินี้ ไปเพื่อให้รัฐบาล ได้มี
เวลาอย่างน้อยสัก ๕ เดือน จากวันนั้นไป
ถึงเดือนกันยายน ๕ เดือนนี้ขอให้สภาตำบล
ทุกตำบลพร้อมด้วยสภาจังหวัด ผู้แทน
ราษฎรของแต่ละจังหวัด ประกอบ ด้วยกรม
การอำเภอ กรมการจังหวัด ร่วมกันปรึกษา
หารือวางโครงการว่า ในอำเภอนี้ราษฎร
เดือดร้อนเหลือเกิน น้ำไม่มีจะทำนา ถ้า
ให้ไปตำบลละ ๕ แสนบาท ทำไม่ได้ต้อง
ระดมทุนเหล่านั้นเป็นก้อนใหญ่ อาจจะ ๕
ล้านบาท ๕ ล้านบาททำไม่พอ ๑๐ ล้าน
บาท ๒๐ ล้านบาทเราไม่ขัดข้อง การใช้จ่าย
เงินของแผ่นดินให้มันตรงเป้าหมาย จะเป็น
ประโยชน์แก่อาณาประชาราษฎร์ของเกษตรกร เรา
ไม่ขัดข้อง ให้เขาปรึกษากันสัก ๕ เดือน
ได้ไหมครับ ท่านประธาน เมื่อ ๕ เดือน
ปรึกษากันเสร็จเรียบร้อยแล้ว วางโครงการ

ให้ถูกต้องว่าตำบลนี้ ๆ ตำบลนี้ติดต่อเนื่องกัน ๕ ตำบล น้ำไม่มีจะทำนา ถ้าหากเราจะทำคลองส่งน้ำจากอำเภอนั้นให้น้ำมันไหลผ่านมา ใช้เงิน ๒๐ ล้านบาท ทำประตุน้ำสัก ๓ แห่ง ก็ทำประตุน้ำอีกน้ำฝ่ายข้างคลองส่งสองข้าง เราควรคิดกันอย่างนั้น การใช้จ่ายเงินของแผ่นดิน ควรจะ พิจารณาโดยรอบคอบ ท่านประธาน ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง ข้าพเจ้าปรารถนา เห็นใจรัฐบาล เหลือเกินที่ปรารถนาจะให้เงินไปถึงมือประชาชน แต่การที่จะให้เงินไปถึงมือประชาชนโดยลักษณะ การสุกเอาเผากิน ถูกทะเลหูกเหลือเกิน ท่านประธาน ข้าพเจ้าเสียใจ ข้าพเจ้าปรารถนาจะเห็นสถานที่ควบคุมการจ่ายเงินของชาติบ้านเมืองให้เป็นประโยชน์อย่างที่สุด ไม่ใช่เฉพาะแต่ ๒,๕๐๐ ล้านบาทเท่านั้น ถ้ารัฐบาลนี้เสนอโครงการพิจารณาสัก ๕ เดือน เสนอมาเป็นงบประมาณเพิ่มเติมพิเศษในราวเดือนกันยายน ไม่เฉพาะ ๒,๕๐๐ ล้านบาทเท่านั้น ถ้าโครงการเหล่านั้นจะสามารถเป็นโครงการที่เรามองเห็น ว่าจะเป็น ประโยชน์ต่ออาณาประชาชนได้แล้ว ๕,๐๐๐ ล้านบาท เราไม่ขัดข้อง ท่านประธาน แม้ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ยังไม่สามารถจะสำเร็จได้ บางโครงการให้มีผลผูกพันไปถึงงบประมาณปีหน้าอีก ๓,๐๐๐ ล้านบาท ๓,๐๐๐

ล้านบาท บางโครงการใหญ่ไม่สามารถจะสำเร็จได้ต้องทำถึง ๓ ปี อีกปีสุดท้ายอีก ๒,๐๐๐ ล้านบาท หมั้นล้านบาทเพื่อความผาสุกของประชากรราษฎรทุกพรรค ผู้แทนทุกคนในสภานี้จะยกมือให้รัฐบาลนี้ ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าขอถามท่านสักนิดเถิดว่าการส่งการจ่ายเงินคราวนี้ ถูกทะเลหูกและปราศจากความยุติธรรมประการใด จังหวัดชัยนาท นครสวรรค์ตอนใต้ สิงห์บุรี สุพรรณบุรี อ่างทอง หลายจังหวัดซึ่งอยู่ในโครงการลุ่มเจ้าพระยาใหญ่ รัฐบาลสมัยก่อน ๆ ได้ทุ่มเทเงินพันกว่าล้านบาทสร้างเขื่อน ชัยนาท สร้างคลองส่งน้ำสายใหญ่ สร้างคลองซอยเหมือนไส้ไก่ทั่วไปหมด การทำนา ๒ ครั้ง เกือบจะ บริบูรณ์ พูนสุข ไปแล้ว ตำบลละ ๕ แสนบาท อีสานแห้งแล้ง ไม่มีชลประทานเลย แม่น้ำจะเต็มยังไม่มี ตำบลละ ๕ แสนบาท

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : นี่หรือความยุติธรรม ท่านประธาน นี่หรือการพิจารณาโดยใช้สติปัญญาโดยรอบคอบ ตำบลลำโรงไซของข้าพเจ้ามีพลเมือง ๕ หมื่นคน ไม่มีการชลประทานเลย ๕ หมื่นคน ๒๐ หมู่บ้าน ตำบลเนินกระพี้ คนสองพันคนอยู่ติดแม่น้ำ ๕ แสน ตำบลลำโรงไซก็ ๕ แสน ใหญ่

กว่ากันมากมายก่ายกอง นี่หรือความยุติธรรม เราควรพิจารณาดูให้รอบคอบโดยสามัญสำนึกกว่า ค่าปลใหญ่คนมันมาก มันกันดารมากน้อยแค่ไหนเพียงไร ให้มากให้ตามความจำเป็นให้ตามความจริง รัฐบาลจะมาอ้างว่าให้ไปแล้ว ทุกตำบลก็มีความจำเป็นด้วยกันทั้งนั้น อย่างว่าแต่ ๒,๕๐๐ ล้านบาท ถ้าจะให้เสนอ โครงการ พัฒนาชนบทแล้ว แสนล้านบาทเราก็เสนอโครงการมาได้ ท่านประธาน แต่เราต้องคำนึงถึงว่าเมืองไทยเป็นเมืองที่ยากจนกันแค้น เราไม่ได้มีความ ร่ำรวย สมบูรณ์พูนสุขแต่ประการใด การจ่ายเงินทุกบาททุกสตางค์จำเป็นต้องจ่ายไปอย่างที่ถูกต้องมีเหตุผล ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าอยากจะขอขำต่อรัฐบาลอีกครั้งหนึ่งว่า ข้าพเจ้าเห็นใจรัฐบาลนี้เป็นอย่างมากที่ปรารถนาจะจ่ายเงิน ไปสู่ชนบท บ้านนอก แต่การจ่ายเงินของรัฐบาลนี้จะผิดเป้าหมายอย่างที่สุด เป้าหมายลำดับแรกท่านประธานที่เคารพ เราพูดมาในสัปดาห์ก่อน เรายังเปิดกัน รัฐบาลต้องการจะผันเงินไปสู่ชนบทเพื่อให้ประชาชนมีงานทำอันนี้เป็นเรื่องที่ ประชาชนเขา ขบขันกันอย่างที่สุด การขุดถนนตามชนบทบ้านนอก ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคงปรารถนาต้องการจะเห็นคนขุดดินวันละ ๒๐ บาท หาบขี้ก็ ถมถนน เงินทุกบาทต้องถึงมือเขา

จะมีคนเป็นพนเป็นหมื่นทำงานขุดถนนกัน เป็นแถวตามโครงการชนบทบ้านนอก ท่านปรารถนาเช่นนั้น แต่ความปรารถนาของท่านเช่นนั้นเป็นความปรารถนาเมื่อ ๒๐ ปีมาแล้ว ท่านประธาน จังหวัดฉะเชิงเทราของท่านเคยเห็นไหมคนขุดบ่อหრაในสมัยนี้ ทำถนนทุกสายใช้รถแทรกเตอร์ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น ความปรารถนาของท่านที่ปรารถนาดีต่อประชาชนต้องการให้ประชาชนมีงานทำ ด้วยการมาขุดดินนั้น เป็นความปรารถนาที่เลื่อนลอยและไม่สม ใจ ท่านเสียแล้วครับ ท่านรัฐมนตรี ยิ่งกว่านั้นการใช้จ่ายเงินของชาติบ้านเมืองด้วยแรง คนขุดดินทำถนนที่ท่านปรารถนา นั้น ก็วันหนึ่ง ๑๕ บาท ตามงบประมาณที่แต่ละเขตเสนอมาหากคนทำไม่ได้ก็วันละ ๑๕ บาท เอาละ ถ้ามีคนทำมันก็หมายความว่าต้องใช้จ่ายเงินก็วันละ ๑๕ บาทก็วันละ ๑๕ บาท แต่ถ้าเราใช้รถแทรกเตอร์ ก็วันละ ๓ บาท มันต่างกันเป็นอันมาก ยิ่งท่านมีคำสั่งกำชับไปว่าการพัฒนาท้องถิ่นการสร้างถนนดังกล่าวนี้จะต้องใช้แรงงาน ท้องถิ่นทั้งสิ้น เมื่อ ประชาชน หรือกำนันผู้ใหญ่บ้าน สภาตำบลหาแรงงานท้องถิ่นไม่ได้ทำอย่างไร ท่านประธาน ความทุกข์เกิดขึ้นแล้ว ก็จำเป็นจะต้องเอารายชื่อคนมาเห็นว่าได้รับจ้าง ขุดดิน ก็วันละ ๑๕ บาท ๆ ให้พร้อมกับเงิน ๕ แสนบาท แต่ในที่สุดคนเหล่านั้นไม่ได้รับเงิน ไปจ้างรถแทรกเตอร์

มาทำถนน ทั้งสิ้น เสียเงิน ถึงแสน บาท เพราะราคาต่างกันมาก เงินแสนบาทใช้จ่ายไปจะต้องจ่ายไปจะต้องเบิกเงินไป ๕ แสน บาท สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะตามมา ความ รว้าโหล ปัญหาอีกจะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐคิดว่ารัฐบาลนี้จะ วาง โครงการและนโยบายต่าง ๆ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อบ้านเมือง ก่อให้เกิดการรว้าโหลทั้ง ๆ ที่ประชาชนหรือสภาตำบลเขา ไม่ปรารถนา จะให้เกิดการรว้าโหล แต่ระเบียบวิธีการของ ท่านนั่นเองแหละจะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ นี้ คิดตามมา ท่านประธานที่เคารพ ท่านอาจจะแย้งข้าพเจ้าว่ารัฐบาล ขอประทานโทษ ว่าสภาตำบลได้เสนอโครงการ มาครบถ้วน แลละเมื่อให้เงินไปก็ต้องเสนอโครงการ มาให้ได้ ท่านประธานที่เคารพ แต่ถ้าหากว่า ลองไปวิจัยกันดูสักแห่งหนึ่งว่า วิธีการของ ข้าพเจ้าแทนที่จะให้สภาตำบลเสนอโครงการ มา ให้สภาตำบลหลาย ๆ ตำบลปรึกษาหารือกันทำโครงการต่าง ๆ เกี่ยวเนื่องต่อยอกันให้เป็นผลทางเศรษฐกิจ ถ้าเงินไม่พอ เราเติมให้จนพอเพื่อให้การทำ ไร่ ทำนา สมบูรณ์นั้นแบบไหนจะดีกว่ากันใน ปัจจุบัน นี้ แต่ละตำบลก็คิด ๆ คิดภายในขอบเขตตำบลของตนเท่านั้น การดำเนินการชลประทาน หรือกิจการใด ๆ เพื่อเป็นการเศรษฐกิจของชาติบ้านเมืองเพื่ออาณาประชาราษฎร์นั้น แต่ละตำบลคิดไม่ได้ มันจะต้องเชื่อมโยงปรึก

ษาหารือกันหลาย ๆ ตำบล พิจารณาร่วมกันเป็นโครงการ ๆ ไป ผลก็จะเกิดขึ้น นี้แหละ ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าจึงเห็นพ้องด้วยกับท่านสมาชิก หลายท่าน ที่ว่า การจ่ายเงินคราวนี้มันจะเป็นการตำน้ำพริกละลายแม่น้ำ ท่านประธานที่เคารพ เกษตรกร ประชาชนชาว ไทย ของชาติ อุปมาเหมือนใช้หนักเหลือเกิน ต้องการหม่อที่เสียวยา เราได้หม่อมาแล้วคือรัฐบาลขณะนี้ เราปรารถนาจะเห็นหม่อนี้ได้วางยาให้ชะงัดที่ถูกต้อง กับ โรค และสามารถแก้ โรค ได้ แต่หม่อขณะนี้ไม่ได้ทำเช่นนั้น ได้เอาเงินของคนใช้นั่นเองไปซื้อยาหอมมาชะโลมที่จมูกให้ลืมตาพุดกับหม่อได้บ้าง นี่หรือหม่อที่ดี หม่อที่เห็นแก่คนใช้ที่ถูกต้อง หม่อที่ต้องการให้ความพ้นของประชาชน ทำอย่างนี้หรือครับ ต้องใช้สติปัญญาดีกว่านั้นต้องไปสอคล้องดูซิครับว่า ตำบลใดเขาต้องการอะไรที่แน่นอนการส่งไปบอกให้ไป ๕ แสน บาท เขาต้องเสนอโครงการมาแน่ละท่านประธาน ว่าเขาจะทำอย่างนั้น ๆ แต่สิ่งอยู่ใต้สำนึกของเขา ไปตามเขาให้แน่ซิว่า เขาต้องการอะไร ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างท่านไปถามเถอะครับ อย่างตำบลทองปิด อำเภอกันทรารมย์นี้ยกตัวอย่างง่าย ๆ ประชาชนเดินขบวน ให้เงินเขาไป ๕ แสน บาท เขาทำชลประทานไม่ได้ เขาไม่สามารถจะเอาน้ำมาจากลำห้วย ลำคลอง ได้

มันต้องใช้หลายล้านบาท ถ้าได้แล้วมันจะ
ใช้ได้ผลหลายตำบล ทำไม่ได้ ในที่สุด
สภาตำบลในอำเภอท่าฉนวน ๓ กิโลเมตร
หมดเงิน ๕ แสนบาทเสนอโครงการมาแล้ว
ถนนดินลงลูกรัง ๓ กิโลเมตร ๕ แสนบาท
ประชาชนก็จำต้องเอาอย่างนี้เป็นต้น แต่
ถ้าหากไปถามเขาว่า ถ้าจะเอาเงินมาทำนา
ในอำเภอกันทรารมย์ให้บริบูรณ์ใช้เงิน ๒๐
ล้านบาทหลายตำบลรวมกันเอาไหม เขาจะ
เอาประเด็น หลังนี้ ครับ ท่านประธาน
โครงการต่าง ๆ เหล่านี้เป็นโครงการที่ยาก
จะกราบเรียนกับท่าน ประธาน ว่าเป็นโครง
การที่ไม่รู้จะพูดอะไรให้ถูกต้อง ก็เป็น
โครงการที่เสนอมาด้วยความระทมขมชื่นใจ
ของสภาตำบลอย่างที่สุดท่านประธาน เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเสนอ ต่อท่าน ประธาน ไว้
แต่เบื้องต้นว่า ให้รัฐบาลได้ฟังความเห็น
ของเราโดยทั่วถึง แล้วรัฐบาลถอนออกไป
พิจารณาโดยละเอียดรอบ คอบ สัก ๕ เดือน
๕ เดือน ประเทศไทย มันจะหนี ไปไหน
ประเทศไทยยังอยู่ ประชาชนยังอยู่ ๕ เดือน
เรารอได้ครับท่านประธาน แต่ขอให้รัฐบาล
ใช้สติปัญญาความรอบคอบคิดสัก ๕ เดือน
ปรึกษาหารือ ประชาชน ทุก ตำบล ว่าจะทำ
อะไรที่จะเป็นผลทางเศรษฐกิจให้การทำนา
ได้ผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เขาปรารถนาเช่นนั้น
ท่านประธาน แต่เมื่อรัฐบาลไม่ถอนไป
เราก็มีความจำเป็นเหลือเกิน ท่านประธาน

ที่เคารพว่าเราไม่สามารถที่จะรับรองนี้ได้
แต่เราปรารถนาเหลือเกินที่จะเห็น รัฐบาล
ใดก็ตามวางโครงการแก้ไขภาวะเศรษฐกิจ
ของชาติให้ถูกต้อง ท่านประธานที่เคารพ
ข้าพเจ้ายกตัวอย่างว่า หมอนี่เอายาหอมมา
ให้เมื่อเห็นคนไข้เพียบ ยาหอมก็แก้ไม่ได้
รัฐบาลนี้ก็จากคนไข้นั้นไป คนไข้ก็เพียบ
หนักลงไปอีก หมอนี่ใหม่มาจะเอาเงินไปหา
ยารักษาที่ถูกต้องกับโรค เงินของชาวบ้าน
เงินของคนไข้หมดเสียแล้วครับ ท่านประ
ธาน แล้วคนไข้ก็ตายไปในที่สุด หมอ
เป็นเช่นนั้น เราจะให้ความไว้วางใจปกครอง
ชาติบ้านเมืองต่อไปหรือครับ ท่านประธาน
นี้ละครับ ประการสำคัญอันดับสุดท้ายซึ่ง
ข้าพเจ้าปรารถนาจะย้ำให้ท่าน ประธาน ได้
เห็นถึงแง่ของตัวบทกฎหมายว่า การที่จะ
ใช้จ่ายเงินของชาติบ้านเมืองไปนั้น เราไม่
ขัดข้องเพื่อพัฒนาชนบท แต่ ๑ ต้องมี
เหตุผลตั้งข้าพเจ้าได้กราบเรียนมาแล้ว ประ
การที่ ๒ ต้องให้ถูกต้องตามตัวบทกฎหมาย
มิฉะนั้นอนุชน รุ่น หลัง ซึ่งจะไปเป็นผู้แทน
ราษฎรต่อจากเราไปจะทำนิติเตียนสภาชุด
นี้ว่าสภาชุดนี้ ไม่ได้ รักษาตัวบทกฎหมาย
ปล่อยตามอำเภอใจไปทั้งสิ้น ท่านประธาน
ที่เคารพ การที่รัฐบาลจะใช้จ่ายใช้สอยเงิน
ของชาติบ้านเมืองเพื่อพัฒนาชนบทตาม
นโยบายของรัฐบาลนั้น รัฐบาลทำได้ ไม่
แต่เฉพาะรัฐบาลนี้รัฐบาลใดก็ทำได้ แต่

เขามีทางออกอยู่ คือเสนอเป็นงบประมาณ
ใช้จ่ายเงินของชาติเพิ่มเติมเข้า มา ต่อ สภา
ในงบประมาณรายจ่ายจะต้องบอกละเอียดว่า
อำเภอใดจะทำอะไรบ้าง จังหวัดใดจะทำ
อะไรบ้าง จะเป็นผลทางเศรษฐกิจอย่างไร
ผู้แทนในสภาจะได้พิจารณาได้ถูกต้อง ถ้า
เห็นว่าการใช้จ่ายเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทจะ
ทำอะไรที่ไหน ๆ เห็นเป็นประโยชน์ต่อ
ประชาชน เราก็พร้อมจะยกมือให้ขอให้
รัฐบาลนี้เสนอเป็นงบประมาณเพิ่มเติมเข้า
มาซิครับ ซึ่งกฎหมายก็เปิดให้ ท่านประ
ธานที่เคารพ มีทางเดียวเท่านั้นที่รัฐบาลจะ
จับจ่ายใช้สอยเงินของแผ่นดิน โดย ไม่เสนอ
เป็นงบประมาณเข้าสู่สภา มีอย่างเดียวคือ
กรณีฉุกเฉิน กรณีฉุกเฉินรีบด่วนจำเป็น
ถ้าจะรอเสนองบประมาณเข้าสู่สภาต้องเขียน
รายการหลายหน้ากระดาษนั้นมัน ข้ำเกิน ไป
ไม่ทันทั่วทั้งที่ ประชาชนจะอดตายอย่างน่า
ทรมานภาคใต้อย่างนี้เป็นต้น ถ้าจะรองบประมาณ
เข้าสู่สภาเป็นเวลา ๑ เดือน ประชาชน
ภาคใต้รอไม่ได้ น้ำกำลังท่วม รัฐบาลออก
กฎหมายจ่ายเงินไปทันที อย่างนี้เราให้ แต่
กรณีจะทำถนนระหว่างหมู่บ้านก็ดี การจะ
ซ่อมแซมฝารoadเรียนก็ดี การทำสะพาน
ข้ามคลองก็ดี เขาก็มีความจำเป็นอยู่เช่นนั้น
ทุกเมื่อเชื่อวัน ตลอดทุกนาตาปีมาแล้ว
ความเป็นอยู่ก็เป็นอย่างนี้ จะรอไปก่อนก็

ได้ เพราะฉะนั้นท่านที่เคารพ จึงไม่อยู่ใน
ภาวะฉุกเฉินตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายคง
คลังที่รัฐบาลจะทำได้ ขอให้รัฐบาลได้ถอน
ไปแล้วเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติงบประ
มาณเข้ามาใหม่ รัฐบาลก็มีสิทธิที่จะใช้จ่าย
เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทได้ ท่านประธานที่
เคารพ หาใช่ว่าข้าพเจ้าพรรคเกษตรสังคม
จะชักข้อกีดกันการจ่ายเงิน ไปพัฒนาชน
บทหามิได้ เราปรารถนาให้จ่ายเงินไปแต่
ให้ทำธุรกรรมวิธีของกฎหมาย เพื่อไม่ให้
ผู้แทนราษฎร อนุชนรุ่นหลังมาตำหนิติ
เตียนเรา รัฐบาลมีทางทำได้เยอะแยะ แต่
รัฐบาลทำไมไม่ทำ รัฐบาลทำไมจึงออก
กฎหมายมาแต่มีมือเราขอให้เรายอมจำนนต่อ
เหตุผลกรณีนั้นหรือ ท่านประธานที่เคารพ
ไม่แต่เฉพาะพระราชบัญญัติเงิน คง คลังเท่า
นั้นที่ได้ระบุไว้ว่าจำเป็นจะต้องใช้กรณีฉุกเฉิน
รีบด่วนเท่านั้นจึงจะทำได้ นอกจากนั้น
บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๕ ยัง
ว่าไว้ชัดแจ้ง ท่านประธาน นี่เป็นรัฐธรรมนูญ
ฉบับใหม่ที่สดเราจะอ้างว่าในสมัยก่อนเรา
เคยออกกฎหมายใช้จ่ายเงิน แบบ ไต่ ก็ได้เรา
อ้างเช่นนั้นไม่ได้ เราต้องดูตัวบทกฎหมาย
รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ว่า
เขาคำการใช้จ่ายเงินของแผ่นดินว่าอย่างไร
ท่านประธาน ในมาตรา ๑๕๕ ได้บัญญัติ

ไว้ชัดเจนว่า การจ่ายเงินแผ่นดินจะกระทำ
ได้ก็แต่เฉพาะที่ได้อนุญาตไว้ในกฎหมาย
ว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย กฎหมายวิธีการ
งบประมาณ กฎหมายเกี่ยวกับเงิน
งบประมาณ หรือกฎหมายว่าด้วยเงินคง
คลังว่าไว้เท่านั้น นอกจากนั้นยังบัญญัติต่อ
ไปว่า เว้นแต่กรณีจำเป็นรีบด่วนจะจ่ายไป
ก่อนก็ได้แต่ต้องเป็นไปตามตัวบทกฎหมาย
ท่านประธานที่เคารพ ต้องเป็นไปตามตัว
บทกฎหมายถึงจะถูกต้อง ที่รัฐบาลเสนอ
มาต้องเป็นไปตามตัวบทกฎหมาย ซึ่ง
รัฐบาลเสนอเข้าสภานี้ถูกต้อง แต่พรรคแรก
ได้บอกไว้ เว้นแต่กรณีจำเป็นและรีบด่วน
อันนี้ปฏิเสธไม่ได้ว่าการจะจ่ายเงินของแผ่นดิน
โดยบทกฎหมายฉบับนี้ต้องถือเป็นกรณี
จำเป็นและรีบด่วน เราตีความกันซิคะรับว่า
การที่จะทำถนน ระหว่าง หมู่บ้านตามโครง
การต่าง ๆ ที่เสนอไปนั้น มันเป็นการ
จำเป็นและรีบด่วน ตามนัยของความรู้สึก
ประชาชนทั่ว ๆ ไปไหม ถนนต่าง ๆ เหล่า
นั้นมันก็ไม่เคยมีมานาน หรือมันก็ได้
ซ่อมมาหลายปีแล้ว ความจำเป็นรีบด่วน
ของกฎหมายฉบับนี้ ต้องหมายความว่าถึงแผ่นดิน
ไหว น้ำท่วมไฟไหม้ใหญ่ งบประมาณ
ไม่พอจะจ่ายต้องรีบจ่ายไป หรือสงคราม
อย่างนี้เป็นต้น ท่านประธานที่เคารพ
ความจำเป็นและรีบด่วนในบทบัญญัติแห่ง
กฎหมายนั้น ต้องตีความโดยเคร่งครัดว่า

อะไรเป็นความจำเป็นและรีบด่วน ถ้าไม่
เช่นนั้นแล้วรัฐบาลจ่ายไม่ได้ ด้วยเหตุผลที่
ข้าพเจ้ากราบเรียนมานี้ จึงขอกราบเรียน
ท่าน ประธาน ด้วยความเคารพว่า เรา
ปรารถนาที่ต้องการจะเห็น การ กระจ่ายเงิน
ไปสู่ชนบทบ้านนอกให้มากกว่าที่รัฐบาลได้
จ่าย แต่ขอให้ได้มีโครงการที่เป็นประโยชน์
ต่อประชาชนจริงจัง อย่าเอาเงินของประ-
ชาชนไปละลายแม่น้ำ จะอ้างว่าประชาชน
เสนอโครงการเข้ามานั้น คือความ ต้องการ
ของเขา ท่านสั่งการไปหรือไม่ว่าให้เสนอ
โครงการมาในวงเงิน ๕ แสนบาทมีตำบล
ใดเสนอโครงการเข้ามาก่อนที่ท่านจะสั่งการ
ไปบ้างหรือไม่ ไม่มีทั้งสิ้น นี่แหละความ
จำเป็นรีบด่วนอะไรกันครับ เพราะฉะนั้น
ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าจึงขอฝากไว้
ต่อท่าน ประธานและรัฐบาลด้วยความรัก
และเคารพว่า สภานี้ทุกคนจะเป็นพรรคการเมือง
ใดก็ตาม ไม่มีผลประโยชน์ที่จะกั๊ก
กันร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีความ
ปรารถนาจะเห็น กฎหมาย ฉบับนี้ ออกมาสู่
สภาผู้ประเทศชาติ เพื่อให้จ่ายเงิน ไปสู่
ตำบลชนบทบ้านนอก แต่ที่เราต้องคัดค้าน
ไม่เห็นด้วยนั้น ไม่ใช่เราไม่ปรารถนาจะให้
เงิน ไปสู่ชนบท เราปรารถนาจะให้ไปสู่
ชนบท ไม่แต่เฉพาะเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท
แม้แต่จะเป็นเงินหมื่นล้านบาท ทุกคนใน
สภานี้ เรายอม แต่ขอให้รัฐบาลได้ใช้จ่าย

เงินของชาติที่เก็บมาจากภาษีอากรประชาชน ให้เป็นประโยชน์เต็มเม็ดเต็มหน่วย ตรงเป้าหมายตรงความต้องการ แก้ไขภาวะเศรษฐกิจให้ถูกต้อง ท่านทำเช่นนั้นเราจะยกมือให้ครับท่านประธาน ขอกราบเรียนด้วยความเคารพ

นายประมวล สภาวสุ (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประทีปเคารพ กระผมประมวล สภาวสุ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กราบขอบพระคุณท่านประธานที่กรุณาให้เกียรติกระผมขึ้น มาพูดในโอกาสนี้ กระผมรู้สึกดีใจมากที่รัฐบาลได้ตัดสินใจส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่สภา ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลมีอำนาจที่จะกระทำไปได้โดยเฉพาะที่กระผมเป็นห่วงก็เพราะว่า วณ ๖ นายกรัฐมนตรีปัจจุบันของสห-พระชนนี้ ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ได้ร่วมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มา กระผมดีใจในที่นี้ ก็ขออนุญาตกราบเรียนว่าเราได้เห็นรัฐบาลที่มีประชาธิปไตย คือได้พยายามทำตามเสียงเรียกร้องตามข่าวหนังสือพิมพ์ ที่พรรคฝ่ายค้านขอให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านสภาผู้แทนราษฎร อันนี้เป็นสิ่งที่กระผมดีใจ กระผมได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้ใหญ่ทั้ง ๓ ท่าน พูดอภิปรายชี้แจงถึงปัญหาการจะสนับสนุนร่างพระราช บัญญัติฉบับนี้หรือไม่เพียงใด ๓ ท่าน ก็รู้สึกดีใจอีกเช่นเดียวกัน คือดีใจข้อที่ว่าถ้ารัฐบาลจะกรุณา

ตอบข้อข้องใจตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอ ประทานอภัยที่จะต้องเอยนาม คือ ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเป็นอาจารย์ของกระผมด้วยคนหนึ่ง ท่านพูดถึงปัญหาข้อกฎหมาย ท่านที่สองก็คือ พันเอก สมคิด ท่านพูดถึงข้อกฎหมายและข้อริบคว่ำ หรือ ไม่แค่ไหนเพียงใด ท่านที่สามก็คือ คุณสวัสดิ์ รองหัวหน้าพรรคเกษตรสังคม สำนักรับท่านผู้ขึ้นจับความแล้วก็ เป็น ข้อละเอียด ในการจะใช้เงินท่านมีความเห็นว่าน่าจะ ได้มากกว่านี้ ถ้ารัฐบาลจะถอนร่างพระราช-บัญญัติฉบับนี้กลับไปพิจารณาให้เงิน ไปสู่ประชาชน กระผมสบายใจขึ้นเยอะว่า การที่รัฐบาลมีความจำเป็นริบคว่ำแค่ไหนเพียงใดนั้น กระผมขออนุญาตเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพทุก ๆ ท่านว่า เราเป็นสมาชิกฝ่ายรัฐบาล โดยเฉพาะกระผมสังกัดพรรคกิจสังคม เราพยายามที่จะต่อต้านรัฐบาลก่อน หัวหน้าพรรคของเราให้สู่ในเรื่องที่ถูกต้องตลอดเวลา เราไม่ได้คำนึงถึงว่าท่านเป็นรัฐบาลแล้ว เราเป็นลูกพรรค เราจะยกมือทำเดี๋ยวกี้หาได้ไม่ เพราะฉะนั้น กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่าข้อริบคว่ำหรือไม่ แค่ไหนเพียงใดนั้น กระผมคิดว่าท่านผู้แทนราษฎรทุกท่านคงจะรู้ดีว่าการที่ร่างพระราช-บัญญัติฉบับนี้เข้าสู่สภานี้ กระผมคิดว่าเข้าเกินไป ความจริงรัฐบาลได้แถลงนโยบาย-

บายไว้ตั้งแต่วันที่ ๑๙ เดือนที่แล้วนั้น
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรจะมาเร็วกว่า
นี้ด้วยซ้ำ แต่อย่างไรก็ตาม ตามที่กระผม
สืบทราบแล้วก็ติดตามอย่างใกล้ชิดมา
กระผมก็เห็นว่ารัฐบาลได้พยายามทำงานกัน
อย่างชนิดไม่มีกลางวันกลางคืนกัน หมายความว่าพยายามจะใช้เวลาเร่งรัด เพื่อจะ
ให้ประชาชนที่กำลังอดอยาก ปากแห้ง อยู่
ได้รับผลประโยชน์จากการที่เราได้เสียภาษี
อากร มานับวันพินิจไม่เคยได้ลืมตาอ้าปาก
เลย เพราะฉะนั้น กระผม คิดว่าที่ท่านสมา
ชิกผู้มีเกียรติจะให้ทางรัฐบาลถอนร่างพระ
ราชบัญญัติฉบับนี้ไป กระผมขอกราบวิง
วอนรัฐบาลว่า ท่านควรจะได้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้เร็วที่สุดจะดีกว่า
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขออนุ
ญาตกราบเรียนในเรื่องของจังหวัดพระนคร
ศรีอยุธยา ซึ่งกระผมได้ออกไปเยี่ยม
ราษฎร หลังจากที่เราได้แถลงนโยบาย
ไว้เมื่อวันที่ ๑๙ เดือนที่แล้วนั้น กระผม
ได้ไปประชุมกำนันผู้ใหญ่บ้านทุก ๆ ตำบล
ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในเขต ๑
ตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๗ ทุกท่านกระผม
ได้พบกับกำนันในฐานะประธานสภาตำบล
ทั้ง ๘๒ ตำบลซึ่งกระผมเป็นผู้แทนราษฎร
อยู่ ราษฎรมีความปิติยินดี ติใจเป็นสุดซึ่ง
ว่าการที่เราจะได้มีโอกาสใช้เงิน ของเขาที่
เขาเสียภาษีอากรมานานแสนนานแล้ว ก็

เพียงเห็นรัฐบาลตั้งใจ ป้าพอที่จะผันเงิน ไป
สู่ชนบท เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าท่านผู้
แทนราษฎรในต่างจังหวัดทุก ๆ ท่านคงจะ
ทราบ ว่าความ ต้องการ อันใหญ่ หลวง ของ
ประชาชนนั้น ไม่สามารถที่จะรอได้ถึง ๕
เดือน แน่นนอน ปัญหาข้อกฎหมายก็ตีปัญหา
รายละเอียดในการใช้เงินก็ตี กระผมคิดว่า
รัฐบาลน่าจะเป็นฝ่ายตอบ ให้สมาชิกท่าน ผู้
ทรงเกียรติทุกท่านได้เข้าใจ ส่วนปัญหาที่
ด่วนหรือไม่นั้น กระผมขอกราบเรียนว่า
มันยังจะรีบด่วน เวลาที่ประชาชนของเรา
โดยเจาะในชนบทนั้น ไม่แต่เพียงอดอยาก
ในเรื่องการขายข้าวไม่ได้ การไม่มีน้ำทำนา
ส่วนหนึ่งที่ท่านจะไปพัฒนาตำบลนั้น
กระผม คิดว่าเป็นส่วนเริ่ม ต้น ซึ่งทราบว่า
รัฐบาลก็มีโปรเจกต์ (project) หมาย
ความว่ามีข้อกำหนดที่ว่า ถ้าสภาตำบลใดมี
ความจำเป็น มาก รัฐบาลก็จะพิจารณาเพิ่ม
เติมเงินให้อย่างบางตำบล ซึ่งมีหมู่บ้านถึง
๒๐ หมู่บ้าน ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ได้กรุณาชี้แจง ท่าน ประธาน ไว้แล้ว เมื่อ
นั้น กระผมคิดว่ารัฐบาลน่าจะพิจารณาใน
เรื่องยอเงินอาจจะได้มากกว่า แต่ในทาง
ตรงกันข้าม ตำบลที่มีหมู่บ้านน้อย ๔-๕
ตำบล สำหรับเงิน ๕ แสนบาทนั้นก็เหลือ
เฟือ เพราะฉะนั้นปัญหารายละเอียดเรื่อง
นี้ กระผมคิดว่ารัฐบาลคงจะฉลาดพอ และ
ก็ได้ดำเนินการอยู่แล้ว แต่ว่าจะมีข้อข้อง

ใจของสมาชิกแคไหนดเพียงไหนดั้น กระผม
ทราบว่าคุณะรัฐบาลได้แก้ไขระเบียบวิธี
ปฏิบัติของสำนักนายกรัฐมนตรีแล้ว เมื่อ
วันที่ ๒๒ เมษายน^{นี้} เพราะฉะนั้นการ
ปฏิบัติงานโดยความรอบคอบนั้นจะต้อง
เกิดขึ้นแน่นอน ท่านประธานที่เคารพอย่าง
ยิ่ง กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ข้อที่
กระผมอยากจะฝากกราบเรียนรัฐบาลไว้
ก็คือ ความไม่เป็นธรรมในการรับเงินนั้นน่าจะ
มีเกิดขึ้นหมายความว่าแต่ละตำบลนั้น บาง
ตำบลก็มีหมู่บ้านน้อย บางตำบลก็มีหมู่บ้าน
มาก ความต้องการนั้นต้องการด้วยกัน
ทุกตำบล ถ้าได้เป็นไปตามโครงการที่
รัฐบาลกำลังจะวางไว้ ก็น่าจะหมดปัญหา
ไปในที่สุด ท่านประธานที่เคารพในเขต
สุขาภิบาลเป็นส่วนหนึ่งที่รัฐบาลยังไม่ได้
พิจารณา หรือพิจารณาแล้วกระผมไม่ทราบ
กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่าในเขตสุขา-
ภิบาลนั้นมีอยู่จำนวนมาก ที่เขตสุขาภิบาล
นั้นเหมือนสภาพสภาตำบล เพราะฉะนั้น
ถ้าท่านจะกรุณาให้เงินต่อสภาตำบลแล้วใน
เขตสุขาภิบาลก็น่าจะหยิบขึ้นมาพิจารณาว่า
เขตสุขาภิบาลใด ควรจะได้รับเงินบ้าง สิ่ง
ที่กระผมยังเป็นห่วงอีกข้อหนึ่งคือ เวลา
รัฐบาลไปสร้างงาน ขึ้นให้ในสภา ตำบลแต่ละ
ตำบลทั่วประเทศ ซึ่งมีตำบลทั้งหมดถึง
๕,๔๖๖ ตำบลนั้น กระผมคิดว่าการไป
สร้างงานให้แก่สภาตำบลนั้น ย่อมเป็นผลดี

แก่ประเทศชาติอย่างแน่นอน แต่กระผมก็
ยังเป็นห่วงอยู่บ้างว่า ในตำบลบางตำบลที่
มีผลผลิตพืชไร่ หมายความว่าในระยะ
ฤดูหลังจากการทำนาทำไร่แล้ว เขาไปทำ
การเกษตรกัน ซึ่งแรงงานนั้นเขาจะไม่ได้
แรงงานถึง ๒๐-๒๕ บาท เพราะฉะนั้นเมื่อ
รัฐบาลไปสร้างงานให้แก่สภาตำบลแล้ว
ต่อไปกระผมเป็นห่วงว่า ผลผลิตทาง
เกษตรอาจจะลดน้อยลงก็เป็นได้ อันนี้เป็น
ความรู้สึกของผมเอง ในฐานะที่กระผม
เคยคลุกคลีกับ ในโรงงาน มาประมาณ ๓๐
ปี กระผมคิดว่าปัญหารายละเอียดที่ท่าน
สมาชิกบางท่านเป็นห่วงใน การทำงานถนน
ก็ดี การขุดบ่อก็ดี กระผมก็ได้พยายามชัก
ใช้แก่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ
รัฐบาล คือท่านนายกรัฐมนตรีนั้น ในที่
พรรคหรือเมื่อเรามีประชุมกัน กระผมก็
ทราบว่ารัฐบาลมิได้มีความมุ่งหมาย ที่จะให้
ราษฎรนั้นไปใช้บุงก็หาบดิน ขึ้นไปหาได้ไม่
ก็แล้วแต่ภูมิประเทศอันเหมาะสมว่าควรจะ
ใช้เครื่องจักรกล หรือใช้แรงงานคนด้วยแต่
ไหนเพียงไร อันนี้กระผมคิดว่าถ้าท่านผู้
แทนราษฎรที่เคารพ รักทั้งหลาย จะ ได้ ให้
ความใกล้ชิดกับ สภา ตำบลที่ท่านมีหน้าที่
เกี่ยวข้องแล้วนำข้อเดือดร้อน ชี้แจงกับผู้
เกี่ยวข้อง เรื่องราวที่จะมีปัญหา กระผม
คิดว่าน่าจะไม่มีปัญหาในโอกาสต่อไป ท่าน
ประธานสภาที่เคารพ กระผมมีความสบาย

ใจอย่างยิ่ง คิดว่าการที่รัฐบาลเร่งรัดเร่งเอาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามานั้น ท่านได้ทำถูกต้องแล้ว กระผมเรียนว่าถูกต้องอย่างไร เราเป็นรัฐบาลของประชาชนแล้วปัจจุบันประชาชนกำลังเรียกร้องเหลือเกิน กระผมคิดว่าโดยเฉพาะเวลานี้ฝ่ายพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยซึ่งมีคุณไชแสง สุขใส เป็นรองฯ และพันเอกสมคิด ศรีสังคม กระผมขอประทานอภัยท่านเคยพูดเสมอว่า ประชาชนจะต้องเป็นใหญ่ในแผ่นดิน เวลารัฐบาลซึ่งกระผมสนับสนุนอยู่ ท่านพยายามที่จะเอาใจประชาชน เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าสิ่งที่เรากำลังทำก็คือการที่จะเอาใจประชาชนที่ถูกต้อง กระผมก็กลับเป็นห่วงว่าเวลานี้เราเอาใจประชาชนขนาดนั้นแล้ว ต่อไปเราควรจะต้องเอาใจเขาอีกเป็นเท่าทวีคูณ หรือไม่ปัจจุบันรัฐบาลเป็นรัฐบาลของประชาชน เรื่องในอดีตรัฐบาลเป็นรัฐบาลของเด็ก เราต้องเอาใจเด็ก เวลานั้นเราต้องเอาใจทั้งหมดประชาชน เพราะฉะนั้นกระผมจึงเป็นห่วงว่า ถ้าการเอาใจของประชาชนในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเริ่มต้น แล้วถ้าท่านได้ทำงานต่อไปตามนโยบายที่ท่านแถลงไว้ต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๑๔ เดือนที่แล้วนั้น กระผมคิดว่าความอยู่ดีมีสุขของประชาชนทั้งประเทศน่าจะเกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพอย่างสูง กระผมคิดว่า

บรรยากาศหลังจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านไปแล้ว ผู้แทนราษฎรทุกคนควรจะได้รับเกียรติจากรัฐบาลเข้าไปสวดส่งการทำงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพดีขึ้นตามวิธีการที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นกระผมฝากกราบรัฐบาลว่า ถ้ารัฐบาลจะกรุณาให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ๒๖๔ ท่านได้มีโอกาสร่วมการพัฒนาตำบลด้วยก็เป็นพระคุณอย่างที่สุด ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบขอบคุณท่านสมาชิกท่านประธานสภาที่ได้กรุณาฟังกระผมชี้แจง เพราะฉะนั้นในโอกาสนี้กระผมใคร่ขอความกรุณาว่า ประชาชนทั้งจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของกระผมเขากำลังต้องการ จะได้รับเงินจากก้อนนี้ ขอบพระคุณครับ สวัสดีครับ

นายกระแส ชนะวงศ์ (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมกระแส ชนะวงศ์ แห่งพรรคพลังใหม่จากจังหวัดขอนแก่น ก่อนอื่นกระผมจะต้องสารภาพก่อนว่า ความนึกคิดใดๆ ที่จะผันเงินไปสู่ชนบทนั้นเป็นสิ่งที่เราปรารถนาเหลือเกิน และเป็นสิ่งซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นสิ่งซึ่งควรจะได้กระทำอย่างเร่งด่วน แล้วก็มีความรู้สึกจริงใจว่าในอดีตนั้น การพัฒนาในชนบทยังไม่ได้กระทำอย่างจริงจัง และจริงใจ ทำให้ภาวะต่างๆ ในชนบทตกอยู่ในฐานะเสียเปรียบ ชาวชนบทได้กลายเป็น

ผู้ที่มีความสำคัญน้อยหน้าและเป็นผู้ที่ค่อยพัฒนาในทุกวิถีทาง เพราะฉะนั้นชาวชนบทส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศไทยซึ่งมีประมาณ ๓๐ กว่าล้านคนนั้น ต้องตกอยู่ในวงจรของความยากจน ความด้อยการศึกษา ภาวะที่อมโรค ความเฉื่อยชาทางการเมือง และการปกครองรวมกันไม่มีหลักประกัน ในทางสุขภาพอนามัย ไม่มีหลักประกันในทางสังคมด้วย เพราะฉะนั้นความคิดใด ๆ ของรัฐบาลในการที่จะผันเงินไปสู่ชนบทนั้น ไม่มีใครปฏิเสธได้ กระผมเองก็ไม่ปฏิเสธพรรคพลังใหม่ก็เห็นด้วยในการที่จะให้ประชาชนเหล่านั้น ได้รับประโยชน์ แต่การเห็นด้วยนั้นมีเหตุผลและกระผมอยากจะกราบเรียนต่อไปถึงความรู้สึกอันนี้ว่า ที่เห็นด้วยนั้นคือเห็นด้วยในหลักการทำว่าเขาผู้ซึ่งเกิดมามีน้อย รัฐควรจะทำให้เขาได้มาก ๆ และเขาซึ่งอยู่ในชนบทนั้นเกิดมามีน้อย รัฐจะต้องทำให้เขาได้รับประโยชน์มาก ๆ เพื่อที่จะให้ช่องว่างระหว่างคนในชนบท ระดับต่ำกับระดับอำเภอมิโอกาสล้มคาอาปากได้ มีโอกาสมีศักดิ์ศรีอย่างคนไทยโดยสมบูรณ์ เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะกราบเรียนไว้ตอนนี้ว่า เรื่องของชาวชนบทนั้น เป็นเรื่องที่เร่งด่วน ถ้าหากรัฐบาลใด ๆ ก็ตามคิดจะตั้งกระทรวงใหม่ขึ้นมาแล้ว กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่ากระทรวงนั้นก็น่าจะได้แก่กระทรวงเร่ง

รัดพัฒนาและบรรณชนบท เพราะฉะนั้นไม่มีใครปฏิเสธได้ว่าจะต้องทำให้ชนบทดีขึ้น โดยรีบด่วนยังมีความเชื่อต่อไปว่า ถ้าหากเราชลอการพัฒนาเมือง ๔-๕ ปี ประเทศไทยจะไม่ได้รับความเดือดร้อน และไม่เกิดความเสียหาย แต่ถ้าหากเราชลอการพัฒนาในชนบทของประเทศไทย ไม่ว่าเหนือ ใต้ หรืออีสานแล้วประเทศไทยและคนไทยจะได้รับความเดือดร้อนอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความรู้สึก ว่า เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้นไม่ได้มากเกินไปสำหรับคน ๓๐ กว่าล้านคนในประเทศไทย เพราะว่าโครงการในบางโครงการ ในกรุงเทพมหานคร เช่นโครงการประปาโครงการเดียวสำหรับคน ๓-๕ ล้านคนนี้ ถึง ๔,๐๐๐ ล้านบาทเราก็ทำมาแล้ว เพราะฉะนั้น ๒,๕๐๐ ล้านบาท ไม่มากสำหรับชาวชนบทที่กำลังรอคอย แต่ก็ยังมีเหตุผลครับ มีเหตุผลว่าการที่จะผันเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ไปสู่ชนบทของประเทศไทย ในขณะนี้ กระผมและพรรคพลังใหม่มีความเข้าใจมีความกังวลใจและมีความหนักใจอยู่บางประการ อันที่ ๑ ระยะเวลาที่ให้สั้นเหลือเกินเราต้องยอม รับว่าสภาตำบลซึ่งเราอยากให้เป็นรัฐบาลของตำบลด้วยซ้ำ เราอยากจะทำให้เป็นรัฐบาลของตำบลให้มีโอกาสปกครองตนเอง ให้มีโอกาที่จะใช้ความนึกคิดชี้ชะตากรรมของตนเอง แต่สภาตำบล

ของประเทศไทยเรา นั้น ได้ตกอยู่ใน ระบบ
ราชการที่ห้งาเหือกมานานแล้ว เพราะฉะนั้น
ระบบราชการที่ กรอบ จำ สภา ตำบล ให้ไม่มี
โอกาสได้แสดงประสมการแสดง กิจกรรมมา
นาน บทจะมีโอกาสแสดงก็แสดงภายใน ๒-๓
เดือนนี้ มันทารุณเขาเกินไปครับ เพราะ
ฉะนั้นเรื่องนี้ ไม่ได้คืบหน้าสภาตำบลว่าไม่มี
ความสามารถ แต่ด้วยเหตุผลอันนั้นทำให้
พวกเรากังวลใจ

ข้อที่ ๒ ความไม่ยุติธรรมเพราะว่า
การที่รัฐบาลให้คนละ ๕ แสน บาท ต่อ
ตำบลนั้น กระผมอยากจะทราบเรียนว่า
ตำบลต่าง ๆ ไม่เท่าเทียมกันในเรื่องประชา
กร ในเรื่องความขาดแคลนในเรื่องความ
ปราร ณาของแต่ละแห่ง ก็ ไม่เหมือนกัน
ตำบลบางตำบลใน ประเทศไทย ได้รับประ-
โยชน์จากโครงการใหญ่ ๆ ของรัฐบาลอยู่
แล้ว ตำบลบางตำบลเคยถูกทอดทิ้ง เคย
ไม่ได้รับประโยชน์จากรัฐบาลมาก็จะได้รับ
ประโยชน์เท่ากัน เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็ทำ
ให้เป็นห่วงวิตกว่าน่าจะได้ทำอะไรที่ละเอียด
ลออมีหลักเกณฑ์มากกว่านี้ เพราะฉะนั้น
กระผมอยากจะทราบเรียนต่อไปว่า ในเรื่อง
ทางกฎหมายนั้น ท่านหลายพรรคก็ได้พูด
ไปแล้วในเรื่องกฎหมายนี้ แต่กระผมก็คิด
ว่าเป็น เรื่อง ซึ่งนอกจากจะเป็นความ ผูกพัน
ว่าถ้ารัฐบาลนี้ทำได้สำเร็จในเรื่องพระราช-
บัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลนี้ก็ควรจะรับผิดชอบ

ในเรื่องที่จะตั้งงบประมาณแผ่นดินต่อไป
แต่ถ้าหากรัฐบาลนี้ ไม่ได้เป็นรัฐบาลปัจจุบัน
รัฐบาลต่อไปก็ต้องผูกพัน เพราะฉะนั้น
ในโอกาสนี้ กระผมจึงอยากจะทราบเรียน
เป็นท่าทีของพรรคพลังใหม่ให้ชัดแจ้งว่าเรา
อยู่ที่ไหนซึ่งเป็นเรื่องที่กระผมคิดว่า ไม่มี
ผู้แทน ราษฎร คน ไหน ที่เื่องพอที่จะ ไม่รู้ ว่า
ความต้องการของประชาชนนั้นเป็นสิ่งที่เรา
จะต้องให้เขา เพราะว่าถ้าหากว่าเราได้ให้
สิ่งที่ประชาชนต้องการได้มากเท่าไร เราก็
จะได้รับสิ่งที่เราปรารถนามากเท่านั้น นั้น
ก็เป็นความรู้สึกว่าทุกคนทุกท่านที่เป็น ส.ส.
ไม่ว่าฝ่าย ไหน ก็คง มีความรู้สึกอย่างนั้น
เพราะฉะนั้น กระผมก็อยากจะ ทราบเรียนว่า
พรรคพลังใหม่อยากจะประกาศท่าทีว่า เนื่อง
จากร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้มีความสำคัญ
เหลือเกิน มีการกระทบกระเทือนต่อผล
ประโยชน์ ของ ประเทศชาติของ ประ ชาชน
และระบบการบริหารของแผ่นดินในอนาคต
ด้วย เพราะฉะนั้นพรรคพลังใหม่จึงได้ทำ
การศึกษาวิเคราะห์วิจัยอย่างละเอียดถี่ถ้วน
ทุกแง่ทุกมุม เพื่อที่จะให้เป็นประโยชน์ต่อ
ประชาชนให้มากที่สุด ก็อยากจะทราบเรียน
ไว้ในที่นี้ว่า ในค่านนโยบายนั้น พรรค
พลังใหม่ ก็ ได้พูด ไว้แล้วตั้งแต่วันแรกที่
ประกาศไม่ไว้วางใจรัฐบาล เพราะว่าเราได้
เห็นว่าการที่พรรคพลังใหม่มีนโยบายที่ต้อง

การจะให้เปลี่ยน ทิศทางและโครงสร้างในการพัฒนาออกไปสู่ชนบทนั้น ก็เพื่อที่จะให้เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ อันได้แก่ชาวไร่ ชาวนา ผู้ยากจน การเปลี่ยนทิศทางและโครงสร้างจำเป็นจะต้องใช้เงินแผ่นดินเป็นหมื่น ๆ ล้านบาท และจะต้องควบคุมและจะต้องมีหลักเกณฑ์ และก็ต้องมีการดำเนินงานที่ติดต่อกันอย่างจริงจังด้วย พรรคพลังใหม่ถึงแม้ว่าจะไม่ไว้วางใจรัฐบาล ก็ไม่ไว้วางใจเพราะว่ารัฐบาลเพียงแต่จะเปลี่ยนวิธีการพัฒนาเท่านั้น ไม่ได้เปลี่ยนโครงสร้าง และก็ยังจะทำให้เห็นว่ารัฐบาลนี้ ประชาชนทั้งหลายเหล่านั้นจะต้องขึ้นอยู่กับบุญของรัฐบาลเท่านั้น ก็เหมือนกับรัฐบาลเก่า ๆ นั้นเองว่า รัฐบาลมีบุญคุณต่อประชาชนเหลือเกิน ทั้ง ๆ ที่เงินเหล่านั้นก็คือเงินของประชาชนนั่นเอง เพราะฉะนั้นเราจึงอยากจะทราบเรียนไว้ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อสภานี้ได้รับรองรัฐบาลแล้ว เราก็ประสงค์และปรารถนาที่จะให้รัฐบาลได้ทดลองปฏิบัติและดำเนินนโยบายต่าง ๆ ที่สภานี้ได้แถลงไปแล้ว เพราะฉะนั้นเราจึงได้มีหน้าที่อยู่ว่าเราจะไม่คัดค้าน แต่เราจะมีหน้าที่คอยพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของประชาชนและควบคุมการทำงานของรัฐบาลเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหาย แต่อย่างไรก็ตามก็อยากจะให้ข้อสังเกตไว้ในฐานะที่เป็น

พรรคพลังใหม่เกี่ยวกับการที่จะขออนุมัติใช้เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้ ว่ารัฐบาลนี้รู้สึกว่าจะได้รวบรวมจัดทำ โดยให้กระทรวงมหาดไทยไปเตรียมการและก็นำมติดำลวงหน้า รัฐบาลเพียงแต่เสนอร่างพระราชบัญญัติมายังสภา ตัวร่างนั้นมีอยู่ ๔ มาตราเท่านั้น ซึ่งกระผมเองคงจะมีหลายท่านที่อ่านแล้วก็ไม่เข้าใจลึกซึ้งว่ารายละเอียดจะทำอย่างไร แก่ไหน เพียงไร ซึ่งเป็นเรื่องซึ่งรัฐบาลไม่ได้ชี้ข้อมูลละเอียด กระผมก็หวังว่ารัฐบาลคงได้พูดอะไรที่ละเอียดรัดกุมกว่านั้น นอกจากนั้นยังเห็นว่ารัฐบาลนี้ได้พยายามที่จะใช้วิธีหลีกเลี่ยง โดยอาศัยช่องโหว่ของกฎหมาย ออกเป็นพระราชบัญญัติขออนุมัติใช้เงินชั่วคราวแทนที่จะออกเป็นร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติหลายท่านได้พูดไปแล้ว กระผมจะไม่พูดซ้ำ ร่างพระราชบัญญัติขออนุมัติใช้เงินชั่วคราวอันนี้ความจริงอย่างที่ท่าน ส.ส. ของรัฐบาลที่บอกว่า ไม่ใช่เป็นครั้งแรก ซึ่งเราก็ยอมรับว่าไม่ใช่เป็นกฎหมายครั้งแรกในแผ่นดินไทย ที่ได้อนุมัติใช้เงินคงคลัง แต่ก็ต้องยอมรับว่าที่ออกมาแล้ว ๕ ฉบับด้วยกันนั้นครั้งสุดท้ายใน พ.ศ. ๒๔๘๕ หลังจากนั้นก็อีกเป็นเวลา ๒๕ ปี เราก็ไม่ได้ใช้กฎหมายอย่างนี้ แต่ก็ต้องขอทราบเรียนว่าร่างพระราชบัญญัติเดิมนั้นทั้ง

๕ ฉบับ พวกเราพรรคพลังใหม่ได้ศึกษา โดยต้องแท่งแล้วก็เห็นว่า ทั้ง ๕ ฉบับนั้น มีหลักการมีเหตุผล มีโครงการที่จะใช้เงิน โดยละเอียดดีกว่าฉบับปัจจุบันนี้ อย่างสิ้นเชิงครับ เพราะฉะนั้นการใช้พระราชบัญญัติ แบบนี้จึงเป็นการ ใช้ พระราช บัญญัติที่เรา อยากจะเรียกว่า เป็นการขายผ้าเอาหน้ารอด ถ้าหากคุณเณร ๆ ก็อาจจะเห็นว่าประชาชนจะได้รับประโยชน์ แต่พอถึงเวลาร่างพระราช บัญญัติงบประมาณ ๖ รัฐบาลก็ต้องตั้งงบประมาณใช้คืนอีก ซึ่งก็เท่ากับว่าประชาชน จะต้องใช้หนี้คืนที่หลัง โดยการตัดเองงบประมาณโครงการต่าง ๆ ในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า ท่านประธานสภาที่เคารพ นอก จากนั้นเรายังเห็นว่ารัฐบาลได้เสนอโครงการ นี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาพร้อมกับความไม่รับผิดชอบทางมารยาททางการเมืองด้วยที่ว่าอย่างนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เมื่อสองวันก่อนนี้เอง เมื่ออาทิตย์ที่แล้วเราเริ่มจะทราบว่า เราจะมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา อีกสองวันต่อมา ขณะที่กระผมอยู่ที่จังหวัดขอนแก่นก็ได้อ่านหนังสือพิมพ์พบว่า พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ ประกาศเลยว่า รัฐบาลนี้ ถ้าหากไม่ไว้วางใจก็จะยุบสภา ซึ่งกระผมอยากจะให้รัฐบาลนี้ได้ขอโทษสภา ได้ชี้แจงกับสภาว่า อำนาจในการยุบสภานั้นเป็นของผู้ใด พรรคพลังใหม่ไม่ได้เกรงกลัวต่อ

การยุบสภาเลย ถ้าหากว่าพรรคพลังใหม่จะต้อง ตัด สิน ใจอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็จะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชน และประชาชนส่วนใหญ่ นั่นก็คือชาวชนบทผู้ยากจน เพราะฉะนั้นพรรคพลังใหม่ถือว่าการยุบสภาคี่เป็น ของธรรมดาในวิถีทางในระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นการที่ท่านจะใช้คำพูดเพื่อที่จะให้สภานี้เห็น คล้อยตามโดยเอาคำขู่มาใช้นั้น กระผมอยากจะกราบเรียนให้ขอโทษต่อสภาเสีย ท่านประธานสภาที่เคารพ พรรคพลังใหม่ได้ใช้วิธีการต่าง ๆ ในการที่จะศึกษาโครงการต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้เสนอขึ้นมา ก็พบว่ามีความเป็นห่วงว่าหลาย ๆ โครงการนั้นมีข้อบกพร่องไม่ได้ตรงกับความเป็นและความต้องการ และความปรารถนาของประชาชน เพราะว่าการเสนอครั้งนี้เราจะต้องยอมรับว่าโครงการเดิมของการ บริหารนั้นก็ยังมาจากกระทรวงมหาดไทยไปจังหวัด ไปอำเภอ ไปหาที่สภาตำบล เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ ที่เราหวังว่าสภาตำบลจะมีโอกาสได้ตัดสินใจ ได้ชี้ชะตากรรมของตัวเองนั้นก็จะได้ผลตามที่เราปรารถนา เพราะฉะนั้นทั้งหมดนี้กระผมอยากจะกราบเรียน ว่าความที่เรารีบร้อนประชาชนจำนวน มากที่ มาบอกว่าเงินนี้เราอยากได้ มาบอกว่าเราอยากได้ครับ แต่การเสนอเขียนทั้งวันทั้งคืน ซึ่งส่วนใหญ่ก็

จะได้อาศัยจาก ครูบาอาจารย์ หรือครูประชา
บาลในชนบทในหมู่บ้านช่วยเขียนกลางคำ
กลางคั่นภายใน ๒-๓ วันนี้ฉุกเฉินมาก
บางทีเอาไปถึงอำเภอ แล้วทางอำเภอก็บอก
ว่าไม่ถูกระเบียบอีก เอากลับมาอีก บาง
แห่งก็มาบอกกับกระผมว่า คุณหมอบริ
ที่แรกเราก็นึกว่าจะได้เงิน ๕ แสนนี้ ดีใจ
ครับ แต่พอไปเอามาซักไม่ยอดได้แล้ว
ครับ ผิดเรื่อย ๆ ในที่สุดถ้าหากโครงการ
นี้สำเร็จไปได้ นี้คงจะมีหลายคนทั้ง ท่านผู้
ใหญ่บ้านและข้าราชการผู้เกี่ยวข้องนี้จะต้อง
ออกจากราชการเพราะถูก ฟ้องร้องผิดระ-
เบียบนี้มากมายครับ เขาว่าอย่างนั้น เพราะ
ฉะนั้นสิ่งนี้เราก็เป็นห่วง นอกจากนั้นที่น่า
เป็นห่วงและก็เป็นจริงที่เกิดขึ้นแล้ว ก็คือ
ว่าปรากฏว่าเมื่อถึงวันที่ ๑๕ เมษายนนี้ก็
ปรากฏว่าทางรัฐบาล ได้อนุมัติโครงการนี้
ไปได้ ๕๐๐ ล้านบาท พอถึงวันที่ ๒๓
ก็ปรากฏว่าได้อนุมัติไปแล้ว ๒,๓๐๐ ล้าน
บาท ช่วงเวลาสั้น ๆ ได้พิจารณาโครงการ
อย่างนี้ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ออก
จะลก ๆ เกินไปนะครับ เพราะฉะนั้น
พรรคพลังใหม่จึงอยากจะกราบเรียนว่า มี
ความยินดีที่จะ ให้มีการผันเงิน ไปสู่ชนบท
แต่ว่าพรรคพลังใหม่ก็จะไม่คัดค้าน และก็
เชื่อว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ก็คงจะผ่าน สภา
ด้วยดี เพราะว่ารัฐบาลเองมีเสียงของพรรค
ต่าง ๆ สนับสนุนอยู่อย่างเพียงพอถึง ๑๕๐

เสียงแล้ว คงจะไม่จำเป็นและไม่ต้องการ
เสียงสนับสนุนจาก พรรคพลังใหม่อย่างแน
นอน ขอขอบคุณครับ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
(นายกรัฐมนตรี) : ท่านผู้เป็น ประธาน
ที่เคารพ ประเด็น สำคัญที่เราได้ อภิปรายกัน
มานั้น เริ่มต้นตั้งแต่ท่านหัวหน้าพรรคฝ่าย
ค้านมาจนท่านสมาชิกอื่น ๆ ได้กล่าวหลาย
ท่าน คือเรื่องของความเร่งด่วน หลายท่าน
ที่ได้เห็นว่าการที่จะจ่ายเงิน ๒,๕๐๐ ล้าน
บาทเพื่อพัฒนาชนบทนี้ ไม่มีความจำเป็น
และ ไม่มีความเร่งด่วนตามนัยแห่ง กฎหมาย
แต่ก็เป็นเรื่องของความเห็นโดยตรง คน
หนึ่งอาจจะเห็นว่า กิจการ บางอย่าง ไม่เร่ง
ด่วน แต่อีกคนหนึ่งอาจจะเห็นว่าเร่งด่วน
ก็ได้ เป็นหน้าที่ของสภานี้จะต้องวินิจฉัยว่า
เร่งด่วนหรือไม่ ผู้ที่จะตัดสินคือสภานี้ใน
ที่สุด แต่อย่างไรก็ตาม กระผมขอกราบ
ขอบ พระคุณท่าน หัวหน้าพรรคพลังใหม่
ท่านได้กรุณาเห็นว่ากิจการนี้มีความเร่งด่วน
ซึ่งกระผมรู้สึกประทับใจในคำอภิปราย ของ
ท่านเป็นอย่างยิ่ง เร่งด่วนเพราะเหตุว่า
ประชาชน ทั่วประเทศที่ยังด้อยใน ฐานะ
กำลังยากจน ในขณะที่สินค้าต่าง ๆ มีราคา
สูงขึ้น ไปกว่าแต่ก่อน รายได้ที่จะหามาเพิ่ม
เพื่อจะซื้อสินค้าได้ให้เป็นอย่างที่ได้ปริมาณ
ตามที่เคยใช้ ในปกตินั้น ก็ไม่มีทางที่จะหาที่

ไหน นี่ความเร่งด่วนมันก็เกิดขึ้น นี่เป็นความเร่งด่วน และอย่างไรก็ตาม กระผมเห็นว่าหน้าที่ของรัฐบาลนี้ทราบใดที่สภาอันทรงเกียรตินี้จะให้ความไว้วางใจให้รัฐบาลบริหารแผ่นดินต่อไปแล้ว หน้าที่สำคัญของรัฐบาลนี้ก็คือการต่อสู้ทำสงครามกับความยากจนของคนไทยเราเนี่ย จนกว่ารัฐบาลจะเป็นฝ่ายชนะ ซึ่งหมายความว่าป็นชัยชนะของสภาอันทรงเกียรตินี้ด้วย เพราะรัฐบาลก็ไปจากสภาเนี่ย นี่เราจะต้องต่อสู้ต่อไปโดยไม่มีหยุดยั้ง เพราะเหตุว่ารัฐบาลก็ตี สภาอันทรงเกียรตินี้ก็ตี ไปฝ่ายแพ้ในสงคราม กับ ความยากจน ความแร้นแค้นนี้เข้าแล้ว ผลเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่บ้านเมืองที่รักของเราเนี่ย ร้ายแรงยิ่งกว่าการแพ้สงครามตามธรรมดา จะไม่มีอะไรเหลือ ไม่มีอะไรที่เราจะเริ่มต้นได้อีกต่อไป ความสำคัญยิ่งยวดมีอยู่อย่างนี้ ที่นี้เรื่องการทำสงครามขนาดนี้ก็จำเป็น ที่จะต้องมี ขึ้น ตอนจำเป็นจะต้องมีว่าควรจะทำสิ่งใดก่อน สิ่งใดหลัง รัฐบาลก็ได้พิจารณาทางคานนี้ จริงอยู่ความเห็นของรัฐบาลว่าอะไรควรไม่ควร ก่อนหลังนั้น ก็สุดแล้วแต่ท่านสมาชิกจะพิจารณา ถ้าไม่เห็นด้วยก็ยอมจะต้องคัดค้านเป็นธรรมดา รัฐบาลไม่ได้ถือสาว่าเป็นความผิด บาป อะไรทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ตาม รัฐบาลก็เห็นว่า ขึ้น ตอน นั้นอยู่ที่การพัฒนาสภาตำบลก่อน ท่านหัวหน้าพรรค

พลังใหม่ก็ได้กล่าวแล้ว ว่าสภาตำบลของเราเนี่ย ถูกกดขี่เหยียดบีบมาเป็นเวลาช้านานเท่าไร ซึ่งความเห็นของท่านตรงกับความเห็นของรัฐบาล สภาตำบลตั้งขึ้นมาเป็นเวลาช้านาน ๑๐ กว่าปี ๒๐ ปีแล้ว แต่ว่าไม่เคยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลใด ๆ ให้ได้กระทำการกิจการอันใดที่เป็นกิจการของสภาตำบลเลย เมื่อไม่มีกิจการก็ไม่ต้องประชุมกัน เมื่อไม่ประชุมกันก็ไม่ได้ทำอะไร สักแต่ว่าตั้งไว้เป็นสภาตำบลเฉย ๆ เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทางราชการชั้นสูงต่อไป ขึ้น ปลัดอำเภอ นายอำเภอจะมาบงการมาสั่งมาชี้แจงให้ทำ แม้แต่การพัฒนาท้องถิ่นที่ผ่านเข้าไปในหมู่บ้าน ไปในตำบลก็ไม่ได้เคยมาถามว่าจะต้องการหรือไม่ สักแต่ว่าขึ้นว่าส่งชุดคลองก็ชุดเข้าไป คนไหนไม่ขายที่ดินเวรคืนนะ นี่ก็จะสร้างเขื่อนก็สร้างเข้าไปโดยวิธีที่ว่า จะต้องหาทางซื้อที่ดินจากราษฎรในราคาถูกลงๆ เสียก่อน ไม่เคยคิดว่าที่ดินสำหรับก่อสร้างนั้น ก็เป็นต้นทุนของการก่อสร้างนั่นเอง ควรจะให้ราคาเจ้าของที่เขาด้วยความเป็นธรรม ความเดือดร้อนเกิดมีมาตลอด กระผมขอทราบเรียนว่าทั้งๆ ที่แต่ก่อนทั้งที่ไม่ได้เป็นผู้แทนราษฎรก็ทราบเรื่องนี้อยู่เต็มอก และก็มีความน้อยใจ มีความกับใจตลอดมาในสิ่งเหล่านี้ เมื่อได้มีโอกาสด้วย

ความกรุณาของสภาอันทรงเกียรตินี้มอบหมายให้ไปจัดตั้งรัฐบาลและได้รับใช้บ้านเมืองในฐานะเป็นหัวหน้ารัฐบาล ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายก็หวังว่าจะได้เห็นใจกระผมว่า เมื่อคนเรามีความคับแค้นในใจมากอย่างไรก็ย่อมจะต้องค้นรณหาทางที่จะแก้ความคับแค้นนั้นก่อน กระผมต้องการ ค่ายความบริสุทธิ์ใจที่จะให้เพื่อนคนไทยของกระผมได้ปกครองตัวของเขาเอง ได้มีสิทธิที่จะแสดง ความประสงค์ของเขาให้ปรากฏ ได้มีอำนาจที่จะกำหนดโชคชะตาของตัวเขาเอง โดยไม่มีผู้ใดมาบังคับให้ กระผมขอประทานกราบเรียนว่าการพัฒนาตำบล การให้เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ครั้งนี้ที่มาขอจากสภาครั้งนี้เป็นจุดเริ่มแรกที่จะให้สภาตำบลได้เริ่มเป็นตัวของเขาเอง ได้ทำกิจกรรมที่เขาควรจะได้ทำมานานแล้ว ท่านหัวหน้าพรรคพลังใหม่ได้กรุณาแล้วว่าระยะเวลามันสั้นเกินไป เพียง ๓ เดือน กระผมขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า นี่เป็นจุดเริ่มแรก และก็อย่างเพื่อนของกระผมคือ ขอประทานโทษ ออกนามหวังว่าจะไม่ถือ คุณสวัสดิ์ คำประกอบ บอกว่ารัฐบาลเหมือนหมอ เอายาหอมให้คนไข้คน คนไข้พูดไม่ได้ ยาหอมดมก็พูดได้ นั่นคือความประสงค์ของกระผมครับ แต่ก่อนคนไข้พูดไม่ได้เลย นอนสลบมากี่สิบปี ร้อยปี หมอจะรู้ได้อย่างไร

ว่าเจ็บที่ไหน ปวดที่ไหน เป็นอะไร ก็ต้องให้พูดได้ก่อนจะได้ตามอาการ กินยาและรับประทานยาหอมก็ยอมรับ อย่างน้อยต้องพูดกันก่อน กระผมไม่ใช่หมอก็เงินจะได้ไปหามาซื้อมือแล้วรู้เลย เจ็บใช้อะไรเป็นอะไรสักซึ้ง ธาตุคินน้ำลมไฟมันหย่อนที่ไหน กระผมแพทย์ไทยครับ จะว่าแผนโบราณก็โบราณแต่อย่าง น้อยต้องถามคนไข้ก่อนว่าเจ็บปวดอย่างไร ที่ไหน เรื่องนี้ท่านหัวหน้าพรรคพลังใหม่ ท่าน ก็คงจะยืนยันว่าเป็นวิธีการแพทย์ที่ก็ไม่ใช่ผิดอะไรนัก เมื่อได้ทราบ เมื่อได้พูดกันแล้ว เขาต้องการ อะไร ให้เขาได้พูดออกมาในขั้นนี้ แล้วเขาก็จะได้พูดต่อไปว่าเขาต้องการอะไรต่อไปอีก หลังจาก ๓ เดือนนี้แล้ว ไม่ใช่ ว่ารัฐบาลจะปิดโครงการ พัฒนาชนบท ปิดโครงการพัฒนาตำบลครับ สภาตำบลก็จะได้มีโอกาสได้มีประสบการณ์แล้วก็จะได้แสดงความประสงค์เข้ามาอีก ทางรัฐบาลก็ได้ตั้งงบประมาณให้ต่อไปเพื่อให้ได้ทำงานสำเร็จลุล่วงสมความปรารถนา ที่นี้ละครับ ขั้นตอนนี้โครงการใหญ่ซึ่งท่านผู้แทนนครสวรรค์ได้พูด ก็จะเข้ามาตอนนี้ระยะเวลา ๓ เดือนเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ท่านจะพูดลองทั้งอำเภอมันทำไม่ได้ นั่นเป็นโครงการใหญ่ต้องเป็นโครงการชลประทาน กระผมขอกราบเรียนเช่นนั้น และสำหรับข้อที่ท่านหัวหน้าพรรคพลังใหม่ท่านยังข้องใจนั้น ที่

ว่าไม่เป็นธรรม ตำบลไหน ๆ ก็ได้เท่ากัน
 หมดนั่น กระผมขอกราบเรียนว่าตามความ
 เป็นจริงแล้วมีมากมายน้อยกว่ากัน ถ้าเฉลี่ย
 แล้วมันดูเท่ากัน บางตำบลก็ต้องการมาก
 บางตำบลก็ต้องการน้อย เราก็พยายามจะ
 ให้ความ ประสงค์ให้ ได้ สักส่วน กับ ความ
 ต้องการแล้วบางตำบลอาจจะได้น้อยก็เพราะ
 เหตุว่าในตำบลนั้นมีโครงการอื่น ๆ ของ
 ส่วนกลางทำอยู่แล้ว ซึ่งจะได้ประโยชน์
 ไม่ต้องไปทำให้ซับซ้อนกันอีก และความ
 ประสงค์ของการจ่ายเงินออกไปนี้ ก็ไม่ให้
 ไปทำใน โครงการ ที่มัน ซับซ้อน กับ โครงการ
 อื่นซึ่งมีอยู่แล้ว นี่ก็เพื่อที่จะให้ประ-
 โยชน์ ในทางอื่น ได้เต็มที่ เพราะฉะนั้น
 ในตำบล ไหนที่ ชลประทานเขา ไปชุกชุมอยู่
 แล้ว เราก็ต้องให้เงินไปสำหรับสร้างถนน
 ผลที่เกิดขึ้นก็คือ ราษฎรใน ตำบลนั้น จะมี ทั้ง
 ถนนหรือถ้าว่า ในตำบลใด โครงการ ที่จะ
 สร้างคูหรือคลองเอาน้ำเข้าตำบลนั้น จะต้อง
 ต่อเนื่อง ไปถึงอื่นเป็น ระยะทาง ไกล เงิน
 คราวนี้ ไม่พอก็ต้องระงับไว้ก่อน เอาไว้
 กำหนดในงบประมาณคราวหน้า แต่อย่าง
 น้อยเราได้รับความประสงค์ของตำบลแล้วว่า
 เขาต้องการน้ำ คราวนี้ให้ไม่ได้เพราะว่า
 มันต้องการเงินมากกว่าที่จะมีให้ ก็เก็บแต่
 ความรู้ไว้ตั้งงบประมาณกันต่อไป ส่วน
 เงินที่มีก็ให้ตัดถนนไปก่อน ชั่วคราว

ก็ได้ถนน แทนที่จะเดินลุยโคลนลุยเลน
 ในหน้าฝน รีบทำถนนรอไว้ตั้งแต่หน้า
 แล้ง นี่เป็นความประสงค์อันแท้จริงของ
 กระผมและทั้งหมคนี่ กระผมขอกราบเรียน
 ท่านหัวหน้าพรรคพลังใหม่ว่า ไม่ได้ทำ
 เพื่อเรียกร้องบุญคุณ หรือ ไม่ได้ต้องการ
 บุญคุณจากประชาชนอย่างใดเลย ตรงกัน
 ข้าม ไปที่ ไหนมีแต่ไปบอกว่ารัฐบาลทำ
 หน้าที่เท่านั้น เงินที่เอามาให้ไม่ใช่ของ
 รัฐบาล เป็นเงินของประชาชน รัฐบาล
 ไม่มีบุญคุณอย่างใดเลย ทำในสิ่งที่ถูก
 เท่านั้น เพราะฉะนั้นอย่าไปคิดว่ารัฐบาล
 วิเศษอย่างใดทั้งสิ้น ถ้าวิเศษก็วิเศษกว่า
 รัฐบาลเก่า ๆ อื่น ๆ ซึ่งเขาไม่เคยเอาเงิน
 ของประชาชนมาให้ประชาชน เท่านั้นเอง
 ครบไม่มีบุญคุณอะไรต่อเนื้อ ก็น่าจะมี
 อะไรความในใจแอบแฝงอยู่นิด ๆ หนึ่ง
 คือนึกในใจแต่ไม่ได้บอกว่านึกในใจว่า
 คราวหน้าถ้าเลือกตั้งนี้ก็เลือกกระผมใหม่ก็
 แล้วกัน ซึ่งก็เห็นจะไม่บาปกรรมอะไรนัก
 สำหรับผู้ที่อยู่ในสถาน อย่างนี้ครับ เพราะ
 ฉะนั้น กระผม ขอชี้แจง แต่ก็อยากจะขอ
 กราบขอบพระคุณ ท่าน หัวหน้าพรรคพลัง-
 ใหม่อีกครั้งหนึ่งที่ท่านได้แถลงใน สภาว่า
 พรรคพลังใหม่จะคอย ควบคุม โครงการนี้
 เพื่อไม่ให้เกิดการรวบไหล ไม่ให้เกิดความ
 ผิดพลาด นี้รู้สึกว่าเป็นบุญคุณต่อรัฐบาล

จริง ๆ รัฐบาลนั้นถึงจะมีเจ้าหน้าที่ จะมีผู้แทนในพรรคที่สนับสนุน รัฐบาลอย่างไรก็ตามก็ยังบกพร่อง หูตาก็ยังจะน้อยอยู่นั่นเองครับ ถ้าหากว่ามีท่านผู้แทนอื่น ๆ ช่วยกันควบคุมช่วยกันชี้ให้เห็นว่ามันไปผิดพลาดที่ไหนแล้ว รัฐบาลจะถือเป็นบุญคุณของท่าน จะไม่ถือว่าเป็นอุปสรรคเข้ามาขัดขวางหรืออะไรทั้งนั้น จะขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง ที่นี้สำหรับที่ท่านหลายท่านได้ตั้งข้อสังเกตว่า ทำไมรัฐบาลไม่เสนอเข้ามาเป็นงบประมาณกลางปี กระผมก็ใคร่ขอกราบเรียนแต่เพียงว่า งบประมาณกลางปีนั้นมันก็จะกินเวลาตามขั้นตอนของงบประมาณ พิจารณาไม่ใช่ว่า ๒-๓ วันเสร็จ มันต้องไปตามระเบียบแล้วมันต้องมีรายการอื่นอีกมากมาย มันจะไม่ทันหน้าแล้ง เพราะฟ้าฝนนั้น รัฐบาลนี้ไม่มีอิทธิฤทธิ์ที่จะไปควบคุมได้ อาจจะแพ้รัฐบาลอื่น ๆ ก็ในข้อนี้ ก็ผมมันจะตกมันก็ต้องตกเมื่อถึงคราว เรามีเวลาเหลืออีก ๓ เดือน เพราะฉะนั้นก็ต้องขอประทานเงินนี้ ไปก่อนให้ราษฎรได้มีงานทำในโอกาสและเวลาที่สะดวก ก็อดุลย์จะได้ทำงานได้สมความประสงค์ เฉพาะเวลานี้กำหนดเงินก็เพื่อให้ทัน ๓ เดือนที่ไม่มากไปก็เพราะว่าเวลามันบังคับอยู่ ๓ เดือนที่ต้องรีบเสนอเข้ามา ก็เพราะว่าหน้าแล้งมันกำลังหน้าแล้งนี้ก็จะเข้าไปเล็กน้อย แต่

ไม่เป็นไรยังพอทำได้ ถึงฝนจะลงบ้างก็ยังไม่ชุกนัก ก็ด้วยความหวังอย่างนี้ และกระผมก็ขอเรียนยืนยันว่าที่ท่านสมาชิกโดยเฉพาะท่าน หัวหน้าพรรคพลังใหม่ได้กล่าวมาก็ถูก ที่ว่าพระราชบัญญัติแบบนี้ก็เคยมีมาแต่ว่าไม่ได้มีมาเป็นเวลา ๒๕ ปีแล้ว นี่เป็นความจริงครับ พระราชบัญญัติแบบนี้ขออนุญาตใช้เงินไปพลางก่อนนี้ ออกครั้งสุดท้ายเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๓ แล้วก็ไม่ได้ใช้มาอีกจนถึงคราวนี้เป็นเวลา ๒๕ ปี ก็ขอท่านทั้งหลายได้โปรดระลึกว่าในระหว่างเวลา ๒๕ ปีนี้ เราปกครองแผ่นดินกันแบบนั้นหรือเปล่า คนที่เขามาปกครองแผ่นดินเขาไม่ต้องมาขออะไรสภาหรอกครับ เขานึกจะสั่งอะไรเขาก็สั่งไปกระผม ไม่ใช่คน อย่างนั้น จะทำไปโดยผลการไม่ได้ เมื่อสภาเป็นนายของกระผม มอบหมายกระผมไปทำ มีอะไรกระผมก็ต้องวิ่งมาหา มาขออนุมัติที่สภานี้ จะไปถือว่าสภาเป็นแต่เพียงเครื่องประดับเกียรติก็จะทำอะไรก็ตามตามสั่งกัน ไปด้วยอำนาจอาวุธนั้น กระผมไม่เคยทำ และจะไม่ทำเป็นอันขาด ขอกราบเรียนให้ทราบไว้ด้วยถึงอย่างไรก็ต้องได้อำนาจจากสภานี้ นี่เป็นเรื่องที่กระผมอยากจะขอกราบเรียนให้ทราบ เพราะฉะนั้นมันก็ต้องมีพระราชบัญญัติฉบับนี้อีก และเมื่อพูดถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในแง่ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย

แล้ว กระผมก็ขอประทาน กราบเรียนเสีย
 เลยว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ออกตาม
 มาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติเงินคงคลัง
 และมาตรา ๖ นั้น ได้บอกไปอย่างที่ท่าน
 หัวหน้าฝ่าย คำน ท่านได้กรุณากล่าว ว่า
 มาตรา ๖ มันต้องอยู่ภายใต้แห่งมาตรา ๗
 มาตรา ๘ และมาตรา ๑๒ การที่รัฐบาล
 ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามา ตาม
 พระราชบัญญัติเงินคงคลัง มาตรา ๖ และ
 ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๗ มาตรา ๗
 นั้นมีบอกว่า เดียวก่อนครับ ผมขอประ-
 ทานอ่านตอนต้นของมาตรา ๗ มาตรา ๗
 ในกรณีต่อไปนี้ให้สั่งจ่ายเงินจากบัญชีคง-
 คลังบัญชีที่สอง หรือคลังจังหวัด หรือ
 คลังอำเภอ ได้ ก่อน ที่มีกฎหมาย อนุญาต ให้
 จ่าย คือ ๑. รายการจ่ายที่มี การ อนุญาต
 ให้จ่ายเงินได้แล้วตามพระราชบัญญัติงบ-
 ประมาณประจำปี แต่เงินที่ตังไว้มีจำนวน
 ไม่พอจ่าย และพฤติการณ์เกิดขึ้น ให้มี
 ความจำเป็นต้องจ่ายโดยเร็ว สำหรับเรื่อง
 นั้นมันก็ใกล้กัน คือว่าความจริงนั้น ตาม
 มาตรา ๗ ถ้ารัฐบาลจะจ่ายไปโดยพลการก็
 คงจะได้ แต่ว่าเงินมันแตกต่างกัน มาก
 และรัฐบาล ก็ ไม่ได้ เห็น ว่าอยาก จะ ลุ แก่
 อำนาจถึงเพียงนั้น จึงได้ขอเข้ามา ก็โดย
 เหตุที่ว่า มัน มี ว่าง บ ประมาณ ที่ ได้ ตัง ไป ปี
 กลายนั้นมันมีอยู่จริงแล้ว สำหรับเรียกว่า

งบประมาณพัฒนาสภาพตำบล แต่ให้ไว้เป็น
 เงินเพียง ๑๓ ล้านบาท ซึ่งมันไม่พอแก่
 โครงการนี้แน่ จึงได้ขอเสนอร่างเข้ามา
 เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ว่า ก็โดยความ
 เข้าใจว่าก็ถูกกฎหมายทุกประการ นี่ก็อยู่
 ได้บังคับของพระราชบัญญัติเงิน คงคลังนี้
 นะครับ แม้แต่รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๕
 ซึ่งก็เพื่อนกระผมอีกแหละ นำขึ้นมาอ้าง
 ว่าฉิรัฐธรรมนูญมันก็ไม่ผิด กระผมคงแล้ว
 เขาก็บอกแล้วในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๕
 บอกว่าการจ่ายเงินแผ่นดินจะกระทำ ได้ก็
 เฉพาะที่ได้ อนุญาต ไว้ ใน กฎหมาย ว่าด้วย
 งบประมาณ รายจ่าย กฎหมาย ว่าด้วยวิธี
 การงบประมาณ หรือกฎหมายเกี่ยวด้วยการ
 โอนงบประมาณ หรือกฎหมายว่าด้วยเงิน
 คงคลัง ก็นี้อย่างไรเล่าครับก็เสนอเข้ามา
 หรือกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังนี้แหละ ก็
 เสนอเข้ามาตามนี้ กฎหมาย ว่าด้วยเงินคง-
 คลัง เพราะฉะนั้น ก็นี้ รัฐบาล ก็ มีความ
 สุจริตใจ และมีความโปร่งใจคือถือว่าไม่
 ได้ ทำผิดกฎหมาย ก็เป็นความเห็น ของนัก
 กฎหมาย อาจจะโต้แย้งอะไรได้ รัฐบาล
 ก็พร้อมที่จะรับฟัง กระผม ขอตอบ ท่าน
 หัวหน้าพรรคพลังใหม่ให้สิ้น ความ ข้องใจ
 ของท่านเสียก่อน กระผมก็ตามไม่ได้ อยู่ใน
 ที่ที่ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง การคลัง ให้
 สัมภาษณ์ เมื่อเห็นเข้าก็เห็นข่าวก็ได้ตาม

ดูเหมือนกันว่าทำไมไปพูดอย่างนั้น ว่าถ้าสภาไม่ผ่านก็จะยุบสภาจะเป็นเหตุให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเห็นว่าเป็นการ ช่มชู้ได้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ตอบว่าไม่ได้พูดอย่างนั้น คือพูดตามทฤษฎี เช่นเดียวกับที่ท่านหัวหน้าพรรคพลังใหม่ ท่านได้กรุณากล่าวนั้นเองว่า การยุบสภานั้นเป็นของธรรมดามันเป็นเรื่องของรัฐธรรมนูญ คือหนังสือพิมพ์เขาถามว่าถ้าสภาไม่ผ่านแล้วจะอย่างไร ก็บอกว่ามันมีทางก็อาจจะยุบสภาก็ได้ มันก็เรื่องของทฤษฎี แต่เข้าใจว่าคงจะไม่มีปัญหาอะไรอย่างนั้น เขาถามว่าจะยุบสภาไหม ถ้าสภาไม่ผ่าน เขาก็บอกว่าตามทฤษฎีมันทำได้ ไม่ได้เป็นการชู้เชียวหรืออะไรอย่างนั้น ถ้าเผื่อว่าความจริงนั้นเหตุที่จะต้องขอโทษ กระผมก็เข้าใจว่าไม่มี แต่สำหรับท่านหัวหน้าพรรคพลังใหม่นับติดกันกับผม จะให้กระผมขอโทษต่อสภา กระผมก็ไม่มีที่รู้มานะ ถ้ามันเกิดความเข้าใจผิด รัฐมนตรีในคณะกระผม ไปพูดอะไรที่หนังสือพิมพ์ลงไปที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดเกิดความข้องใจ ซึ่งได้แก่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมก็ขอโทษต่อสภานี้ว่าไม่น่าจะเป็นไป กระผมก็ไม่เห็นเสียหายอะไรในการขอโทษระหว่างผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจด้วยกัน กระผมไม่ได้ถือว่าทำผิดอะไร ที่ถามกระผมไม่ได้ว่าเขาผิด เขาก็พูดไปตามทฤษฎี ซึ่ง

ท่านหัวหน้าพรรคพลังใหม่เองท่านก็พูดแต่ว่าที่ท่านอยากให้ ให้ขอโทษเสียหน่อย กระผมก็ขอโทษครับ กระผมไม่ใช่คนที่จะมาถ้อยศถิอศักดิ์อะไร เป็นนายก ฯ ไม่ใช่ทำให้กระผมมีรัศมีทำไมติดดินอะไรขึ้นมาเลย เป็นคนธรรมดา ให้อะไรก็ได้ กราบใครก็ได้ ขอโทษใครก็ได้ นี่กระผมก็ได้กล่าวมาอย่างนี้แหละครับ ที่นี้สำหรับท่านหัวหน้าพรรค สักคนนิยมแห่งประเทศไทย ท่านก็ได้กล่าวแสดงความข้องใจไว้หลายตอน ซึ่งบางส่วน กระผมก็ได้ตอบไปแล้วเมื่อตะกั้นในตอนต้นของการอภิปรายนี้ ที่นี้ท่านบอกว่ารัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้อย่างหนึ่งแล้วมาทำอีกอย่างหนึ่ง กระผมขอกราบเรียนด้วยความเคารพครับ คือท่านบอกว่ารัฐบาลได้แถลงไว้ พูดไว้ในวันแถลงนโยบายต่อสภานี้ว่าจะตัดรายจ่ายจากงบประมาณ พุทธศักราช ๒๕๑๘ เอามาใช้ในการนี้ ความจริงก็ตัด กระผมก็แถลงไว้แล้วในตอนเมื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติในเหตุผลเพิ่มเติมก็ได้ไปเอางบประมาณ ๒๕๑๘ มาพิจารณาด้วยความรอบคอบแล้วก็ตัดแล้ว ก็ได้ระเบียบสำหรับที่เห็นว่าไม่จำเป็นและฟุ่มเฟือยก็ไม่จ่าย แต่รวมเงินแล้วก็ได้พันล้านบาท จะว่าไม่ตัดเลยนั้น ไม่ได้ครับ ตัด แต่ว่าตัดเท่าที่เห็นว่าจะไม่กระทบ กระเทือน โดยทั่วไปแล้วเห็นว่ามันไม่จำเป็นจริง ๆ ที่นี้เมื่อตัด

แล้วยังไม่พอก็ต้องขอย้ายเงินกงคลัง แล้วเงินกงคลังนั้น กระผม อยากจะขอ กราบเรียนท่านสมาชิกหลาย ท่าน ที่อาจจะยังเข้าใจตาม ที่คนทั่ว ๆ ไปข้างนอกสภาเขาเข้าใจ เขามักจะถือกันว่าเงิน กงคลังนี้เป็นเงิน ศักดิ์สิทธิ์เป็นเงินหลวง คล้าย ๆ กับว่าเป็นเงินสำรองที่เอาไว้ใช้เมื่อมีเหตุการณ์ฉุกเฉินอย่างยิ่ง บ้านเมืองเกิดศึกเกิดสงคราม ความจริงเงิน กงคลังที่แท้จริงตาม กฎหมายนั้น ถ้าจะเทียบกับเงิน ของ บริษัทห้างร้าน ก็คือเงินสดในมือเท่านั้นเอง เงินสดในมือเท่านั้นเอง แต่เงินสดในมือนี้เป็นเงินที่ได้มาจากภาษีอากรของราษฎร เพราะฉะนั้นรัฐบาล หรือกรรมการ บริษัทจะเอา ไปใช้ตามใจ ไม่ได้ก็มี กฎเกณฑ์ บังคับ ไว้ว่าจะใช้อย่างไรได้ คือ หลักใหญ่ก็คือว่าถ้าจะใช้อะไรแล้ว ต้องให้ผู้ ถู หุ่นเขาอนุมัติก่อน คือสภานี้ ถ้าได้ในรูปรูปประมาณแผ่นดินงบประมาณเพิ่มเติม หรือขออนุมัติใช้เงินไปพลางก่อน นี่ก็เหมือนกันทำถูก ชั่วแต่ว่าอนุมัติใช้เงิน ไปพลาง ก่อนนั้น ไม่ต้องทำเป็นรายละเอียด ถัดวัน อย่าง กับงบประมาณ แต่ว่าจะต้องมาทำเป็นรายละเอียด ถัดวันในตอนหลังที่เมื่อ ต้องตั้งงบประมาณชุดใช้ ความจริงการตั้งงบประมาณชุดใช้นั้น ไม่ใช่เพื่อจะไปเอาเงินคืนจากราษฎรอะไรหรอกครับ ตั้งงบประมาณชุดใช้นะมัน ก็เท่ากับว่าเพื่อจะ ได้ให้ โอกาสรัฐบาล

ได้มาแสดงรายละเอียดแน่ชัด เพราะการที่จะใช้ไปครั้งนี้ รายละเอียดอาจจะยังชี้แจงไม่ได้ ถัดวันหรือชี้แจงได้ก็ยัง ไม่ละเอียดนัก กระผม อยากจะขอยก ตัวอย่าง พระราชบัญญัติใช้เงิน ไปพลาง ก่อน ที่เคยเสนอเข้าสภานี้ สมัย ก่อนแล้ว ได้เคยอนุมัติมาแล้ว รายละเอียดก็ บอกแต่เพียงว่าจะจ่าย อะไร แต่ ไม่ได้ บอกรายละเอียดเช่นเดียวกับในงบประมาณ แล้วก็ ไม่ได้แสดง ความเร่งด่วนอะไรด้วย สำหรับพระราชบัญญัติใช้เงินไปพลางก่อนที่ออกในปี ๒๔๕๑ รายการแรกที่เดี๋ยวก็นี้อยู่ประมาณ ๑๕ รายการก็บอกเฉพาะว่าจะเอาไปใช้อะไร แต่ไม่ได้บอกรายละเอียดว่าไปใช้อะไร เท่าไรหรือในรายละเอียดของแต่ละรายการไม่บอกเลย รายการแรกบอกค่าอบรมนักเรียน พยาบาล ไม่ได้บอกว่าจะไปอบรมที่ไหน ก็ชั่วโม่งก็คน ค่าใช้จ่ายอะไรบ้าง ในการ อบรม แล้วก็ดูแล้ว การ อบรมนักเรียน พยาบาลก็ไม่รับด่วนอะไร ไม่รับด่วนเลย ไปอบรมเอาปีหน้าก็ได้ แต่ทำไมเขาจึงถือว่ารีบด่วน นี่มันก็เป็น อย่างนี้แหละครับ แล้วก็มีการซ่อมประปาในกรุงเทพ ฯ รีบด่วนขึ้นมา คนในชนบทเป็นอย่างไร ไม่รีบด่วนนี้กระผมอยากจะขอให้ อีกที่ครับ เพราะฉะนั้น ก็ได้พยายามทำเท่าที่ เห็น ว่าถูกทุกประการ ครับ แล้วก็ ที่เสนอเข้ามาด้วย ความเคารพต่อสภาจริง ๆ เพราะไม่อยากจะ

จะทำอะไรที่จะให้สภาเห็นได้ว่ารัฐบาล
นอกกรีนกรอยไม่พึงเหตุผลจากสภา ไม่
ยอมขอการอนุมัติจากสภา ซึ่งกระผมเห็น
ว่าเป็นการ กระทำที่ไม่ถูก ไม่ชอบ แล้วก็
ใน ประการ สุดท้าย กระผม ก็อยากจะขอ
ประธาน กราบเรียน ท่าน หัวหน้าฝ่าย กำน
ต่วยความเคารพ คือท่านบอกว่าอัยการ
กระทำครั้งนี้เป็นการทำน้ำพริก ละลาย แม่น้ำ
ก็การทำน้ำพริก ละลาย แม่น้ำนี้ กระผมก็
เข้าใจความหมายว่า น้ำพริกมัน ก้อนเล็กไป
ละลายแม่น้ำทั้งสาย มันก็ไม่มีรสไม่มีชาติ
อะไร แม่น้ำนั้น ก็เป็นแม่น้ำอยู่นั่นเอง
มันไม่กลายเป็นน้ำแกงข้นมาได้ แต่กระผม
อยากจะขอประธาน กราบเรียนว่า แม่น้ำ
คราวนี้เป็นแม่น้ำท่าบล แม่น้ำมันเล็กมัน
สั้น น้ำมันไม่ค่อยมาก แล้วน้ำพริกของ
รัฐบาลนั้น เข้าใจว่า ก้อนใหญ่ พอละลาย
ลงไปแล้วชดเข้ามามันก็คงจะเป็น น้ำแกง
อยู่บ้าง ไม่ถึงกับ จืดชืดเสียทีเดียว ครับ
ขอประธาน กราบเรียนแต่เพียงเท่านี้ แล้ว
ก็หวังว่า สภานี้ ก็จะ ได้กรุณาให้รัฐบาล ได้
กระทำการ ลุล่วงไป ขอขอบพระคุณครับ
(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น):
ท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพทุก ๆ
ท่าน กระผม นายแคล้ว นรปติ ส.ส.
จังหวัดขอนแก่น พรรคแนวร่วมสังคมนิยม
ก่อนอื่นกระผมจะขอชักชวนความเข้าใจเสีย
ก่อนว่า พรรคแนวร่วมสังคมนิยมนี้ในขณะ

นี้และตั้งใจว่าในขณะ ต่อ ๆ ไป นะครับ
เป็นพรรคที่ยัง ไม่ได้สนับสนุน รัฐบาล
เพราะฉะนั้นความคิดเห็นใด ๆ ที่จะแสดง
ต่อสภาและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย
ในขณะนี้ เป็นความคิดเห็นโดยสุจริต กลั่น
กรองออกมาจากความต้องการที่แท้จริงของ
ประชาชน จริงอยู่ความคิดเห็นของกระผม
แม้ว่าจะมีข้อที่แตกต่างผิดแผกไปจากมิตร
สหาย ท่านที่เคารพนับถือ พรรคที่เคารพ
นับถือที่เคยให้ความร่วมมือกันมาแต่ในปาง
ก่อน และในขณะนี้ นั้นอาจจะแตกต่างกัน
ไปบ้างก็เป็นวิสัยแห่งความคิดเห็นในระบอบ
ประชาธิปไตย กระผมจึงขออย่าเรียนไว้ด้วย
จริงอยู่ ท่านทั้งหลายคงจะได้ตระหนักและ
ทราบดีอยู่แล้วว่า พรรคแนวร่วมสังคมนิยม
นี้ในวันที่ลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจแก่
รัฐบาลนั้น พรรคแนวร่วมสังคมนิยมก็ไม่
ได้ให้ความไว้วางใจแก่รัฐบาลนี้ ทั้งนี้เนื่อง
จากว่าในนโยบายที่ขอรับความไว้วางใจจาก
รัฐสภานั้น รัฐบาลโดยท่านกึกฤทธิ์ ปราโมช
นายกรัฐมนตรีท่านได้แถลงนโยบายมาหลาย
ข้อหลายแห่งพร้อมทั้งนโยบายภายในประเทศ
และนโยบายต่างประเทศพร้อม ๆ กัน
นะครับ เมื่อพรรคแนวร่วมสังคมนิยมได้
พิจารณา นโยบาย โดยตลอดและโดยสรุป
แล้ว ก็เห็นว่าไม่ควรที่จะให้ความไว้วางใจใน
วันที่ ๑๙ มีนาคม ที่ล่วงแล้วมา คราวนี้
กระผมจะขอกราบเรียนว่า ท่าทีของพรรค

แนวร่วมสังคมนิยมขึ้น เมื่อภายหลังที่รัฐบาล
ของท่านหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
ได้เข้าบริหารประเทศแล้ว เราจะมีทำอย่างไร
ไรต่อไป ท่านประธานครับ ในข้อนี้เราจะ
พิจารณาเป็นเรื่องเป็นรายไปครับ ตามแต่
ร่างพระราชบัญญัตินั้นจะเสนอเข้ามาสู่สภาว่า
จะได้คำนึงถึงว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น
จะเป็นคุณหรือเป็นโทษ ประชาชนผู้เป็น
เจ้าของประเทศจะได้รับประโยชน์เพียงใด
หรือหาไม่ เราก็จะพิจารณาถึงในแง่
กล่าวโดยเฉพาะ ร่างพระราชบัญญัติให้
ใช้เงินไปพลางก่อนนี้ เราก็ได้พิจารณากัน
แล้วก็เห็นว่าไม่สามารถที่จะชักขวาง สมควร
ที่จะให้การสนับสนุนแก่รัฐบาลนี้ กระผม
ก็มีความคิดเห็นสอดคล้องกับพรรคพลังใหม่
ที่ว่า พรรคแนวร่วมสังคมนิยมก็จะได้เฝ้า
มองและติดตามการปฏิบัติงานของรัฐบาล
ต่อไป ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ไม่ปฏิบัติตาม
นโยบายที่ได้แถลงไว้ในรัฐสภาแล้ว พรรค
แนวร่วมสังคมนิยมไม่ได้ร้องเลยที่จะแสดง
มติไม่ไว้วางใจทั้งคณะหรือเป็นบุคคลนะ
ครับ แต่ทว่าสำหรับกรณีนี้ พรรคแนวร่วม
สังคมนิยม กระผมและคณะก็ได้พิจารณา
ตามสมควรแล้ว ก็เห็นว่ายังไม่ควรที่จะ
คว่นให้รัฐบาลออกหรือว่าเป็นอุปสรรคกีด
กันการบริหารประเทศในขณะนี้ ควรที่จะ
ได้ให้โอกาสแก่รัฐบาลนี้บริหารประเทศ
ไปในระยะเวลาตามสมควร มีความคิด

เห็นอย่างนั้นครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้พิจารณาถึงสถาน
การณ์โดยตลอดแล้ว ก็ปรากฏว่ามีทั้งข้อดี
และข้อเสีย กระผมเพิ่งได้กลับมาจากการ
เยี่ยมเยียนประชาชน ได้พยายามไปทุกเขต
เลือกตั้งในจังหวัดขอนแก่น โครงการผัน
เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปสู่ชนบทนี้ ได้
เป็นข่าวซึ่งแพร่หลายไปทุกตำบลทุกหมู่บ้าน
นั่นหนึ่งว่าประชาชนทั้ง ๔๐ ล้านคนนั้น
ขณะนี้ได้ทราบแล้ว เขาได้ทราบตามที่
กระทรวงมหาดไทยส่งไปยังจังหวัด ส่งไป
ยังอำเภอว่า ทุกตำบลจะได้รับเงิน ๕
แสนบาท เว้นแต่ในเขตเทศบาลหรือสุขา
ภิบาล เขาเข้าใจว่าอย่างนั้นนะครับ เพราะ
ฉะนั้นก็จึงเป็นหน้าที่บรรดาสมาชิกสภาตำบล
ทั้งหลายได้เตรียมโครงการต่าง ๆ นะ
ครับ บ้างก็บอกว่าจะขุดลอกหนองหรือว่า
สระน้ำที่ตื้นเขิน บางตำบลก็ว่าจะขุดบ่อน้ำ
กิน บ้างก็ว่าจะสร้างทางการคมนาคมที่ติด
ต่อกันระหว่างหมู่บ้าน เพราะว่าถนนทุกสาย
นั้นเป็นหลุมเป็นบ่อ จะอาศัยเงินบำรุงท้อง
ที่และกึ่งรัฐบาลส่วนกลางสมทบไปให้ก็เป็น
จำนวนเล็กน้อย แต่เพียงปีละหมื่นสอง
หมื่นบาท เป็นจำนวนเงินเล็กน้อยครับ
จะสร้างอะไรก็ได้ไม่ได้ หลายต่อหลายหมู่บ้าน
เท่าที่กระผมได้พบผ่านมานั้น ก็ปรากฏว่า
คาดว่าจะได้เงิน ๕ แสนบาทไปบำรุง
ตำบลของตนเหล่านี้ ระบุว่าหมู่บ้านนั้นครับ

จะชดเชยของสาธารณะ ได้เอาสุบมาสุบ
 นำแห้งไปแล้วหลายตำบลครับ รอเงิน
 จำนวนนี้ มันเป็นอย่างนี้ครับ ท่านประธาน
 ก็เรามาลองคิดดูว่า ถ้าหากว่าเราไม่อนุมัติ
 เงินไปให้ราษฎรเหล่านั้นสร้าง เขาจะเกิด
 ความผิดหวัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเกิด
 ความผิดหวังในผู้แทนที่ดี หรือว่าในความ
 มั่นใจของเขามากเพียงใดก็ดี เหล่านี้ครับ
 เขาจะเกิดความผิดหวังมากและ โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งก็จะเกิดการเสียหาย ท่านประธาน
 ครับ นอกจากนั้นกระผมก็ยังได้สอบถาม
 ประชาชนว่า ประชาชนในเขตตำบลเหล่านี
 ้รวมทั้งท่านสมาชิกสภาตำบลและ กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านว่า ต้องการเงินจำนวนเหล่านี้
 หรือไม่ ก็ไม่มีเสียงใดที่จะปฏิเสธนะครับ
 เขาก็บอกว่ายินดีรับทั้งสิ้น มันเป็นอย่างนี้
 ครับ ท่านประธานครับ กระผมก็เข้าใจว่า
 และเป็นความจริงตั้งที่ว่าเรามาจากประชาชน
 ประชาชนนั้นคือผู้บังคับบัญชาสูงสุด ถ้า
 หากว่าเราไม่ปฏิบัติตามการตอบสนองผู้ บัง คับ
 บัญชาสูงสุดของเราแล้ว เราจะไปปฏิบัติ
 ตามคำผู้บังคับบัญชาหรือความต้องการของ
 ใครอีกเล่าครับในประเทศนี้ ท่านผู้เป็น
 ประธาน กระผมว่าอย่างนี้นะครับ ขอให้
 ท่านประธานและเพื่อน สมาชิกทั้งหลาย ขอ
 ได้โปรดหลับตานึกดูภาคอีสาน ใน ขณะนี้
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวจังหวัดขอนแก่นเป็น

ชาวนา ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เส้นทางคมนาคม
 ระหว่างหมู่บ้านผ่านไปตามทุ่งนา อันแตก
 ร้อนเปรี้งแห้งผาก เพราะว่าชาวนาไม่ได้ทำ
 นามาแล้ว ๓ ปีติดต่อกัน ๘๐ เปอร์เซ็นต์
 ชาวนาไม่มีข้าวเปลือกอยู่ในยุ้ง ต้องซื้อ
 ข้าวสารกิน ข้าวสารก็ขึ้นราคาแพงเสียยิ่ง
 กว่ากรุงเทพ ฯ อาชีพอื่นก็ปลูกปอ ปลูก
 มัน ปอและมันก็ขายไปหมดแล้ว จะเข้า
 ป่าไม้ไปตัดไม้มาขาย ก็ถูกเจ้าหน้าที่จับ
 มันเป็นอย่างนี้นะครับ ภาวะความเป็นอยู่ของ
 ประชาชนราษฎรในชนบทนะครับ ต้องส่ง
 ลูกส่งหลานเข้ามารับจ้างหากิน เป็นลูกจ้าง
 อยู่ในเมืองและในกรุงเทพมหานคร ผาก
 เงินกลับไปส่งให้บิดามารดาทางบ้าน รัฐ-
 บาลได้ยื่นมือเข้าช่วยเหลือราษฎรเหล่านี้
 หรือเปล่าหาไม่ละครับ ท่านประธาน ปล่อย
 ให้อยู่อย่างตามบุญตามกรรมอย่างนั้น เมื่อ
 หาเงินในทางสุจริตไม่ได้ก็ประกอบอาชีพ
 ด้วยการลักขโมย เพราะว่าปากท้องเป็นของ
 สำคัญ ปัญหาจึงมีอยู่ว่ารัฐบาลจะช่วยเหลือ
 ราษฎรที่ยากจนเหล่านี้ได้อย่างไรบ้าง กระ
 ผมก็เห็นด้วยความสุจริตใจว่า เงินก้อนนี้
 ก็จะเป็นสิ่งหนึ่งที่บรรเทาเบาบางเหตุ การณ์
 ลงไปได้ กระผมเห็นโดยสุจริตเช่นนั้น
 ะครับ ท่านประธานครับ ทุกรัฐบาลที่ผ่านมา
 ได้ปล่อยปละละเลยให้ราษฎรเหล่านั้นอยู่
 อย่างตามบุญตามกรรม เงินที่จะมาทำการ
 สร้างถนนระหว่างหมู่บ้าน หรือชดเชย

คลองหนองบางก็ดี ก็มาจากเงินภาษีบำรุง
ท้องที่ ซึ่งเก็บจากราษฎรนั้นแหละ แล้วก็
มีเงินส่วนกลางไปสมทบอยู่บ้างเล็ก ๆ น้อย
ไม่พอที่สร้างสรรคอะไร ให้เป็นลำเป็นสัน
เพราะฉะนั้นเงินที่ไปจากรัฐบาลส่วน กลาง
ตำบลละ ๕ แสนบาทครึ่งนี้ จึงเป็นสิ่งที่น่า
จะพิจารณาอยู่มาก ข้อที่น่าวิตกของกฎหมาย
ฉบับนี้จะมีอยู่ว่าทำอะไรละ จึงจะให้การ
ควบคุมเงิน ๕ แสน บาทจากกองเงิน คลัง
เหล่านี้ ได้ผลเต็มเม็ดเต็มหน่วย ให้ถึงมือ
ประชาชนมากที่สุดนะครับ ๑๐๐ เปอร์เซนต์
หรือเกือบ ๑๐๐ เปอร์เซนต์อย่างนี้ เพราะ
ตัวอย่างที่ปรากฏมาในอดีตนั้น ปรากฏว่า
ภาษีเงินบำรุงท้องที่จะนำไปพัฒนา ลอก
หนอง คลองบึงก็ดี หรือปิดกั้นทำนบ
เหมืองฝายก็ดี ได้ตกไปอยู่ในกำมือของคน
กลางและเจ้าหน้าที่ ฝ่าย บ้าน เมือง กับ ผู้รับ
เหมาเป็นส่วนมาก เงินหนึ่งบาทจะถึงมือ
ราษฎรก็ ๕๐ สตางค์เป็นอย่างมากที่สุดครับ
เงินค่าสร้างทางผู้รับเหมาที่หากินกับเจ้าหน้าที่
นะครับ หิน ๑๐ กองก็ลงว่าเป็น ๑๕
กอง แล้วก็นำไปเสริมมาเบิกเงิน เบิกเงิน
แล้วก็ไปแบ่งปันกันอย่างนี้ นอกจากนั้น
ผู้เสียประโยชน์ก็คือราษฎรนั้นแหละ ชาว
บ้านนั้นแหละ จ้างรถแทรกเตอร์มาทำเส้น
ทางราคา ๕,๐๐๐ บาทก็ลงว่า ๑๐,๐๐๐ บาท
เบิกเงินแล้วก็เอาไปแบ่งกัน เงินภาษีบำรุง

ท้องที่ก็ใช้ได้ ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ราษฎร
หรือชาวบ้านนั้นแหละ ก็เป็นผู้รับเคราะห์
กรรมอยู่ตลอดเวลา ชาวบ้านก็ได้ใช้เส้นทาง
ซึ่งเป็นหลุมเป็นบ่ออยู่ตลอดเวลาเช่นนั้นต่อ
ไปอีกนะครับ ในข้อนี้กระผมจึงขอเรียน
ถามท่านนายก ฯ ว่าท่านมีวิธีการประการใด
ครับที่จะควบคุมเงินเหล่านี้ ไม่ให้รั่วไหล
กระผมใคร่ขอฟังคำตอบจากท่าน นายกรัฐ-
มนตรีนะครับท่านประธานครับ กระผม
ขอกราบเรียนถามรัฐบาลว่า ในเรื่องนี้ท่าน
จะให้อำนาจแก่ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือ
ปลัดจังหวัดหรือนายอำเภอ หรือว่าปลัด
อำเภอ หรือกำนันผู้ใหญ่บ้านเข้าไปยุ่งเกี่ยว
แบ่งแยกเงินจำนวนนี้หรือไม่ อันนี้เป็นข้อ
สำคัญอยู่ประการหนึ่งที่จะทำให้เงินจำนวน
นี้รั่วไหล หรือว่าใช้ได้ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย
นะครับ ข้อเสียอีกประการหนึ่งก็คือ ระยะเวลา
ที่สภาตำบล ได้รับอนุมัติให้ใช้เงินนี้
เข้าใจว่าคงจะเป็นหน้าฝน ประกอบทั้งให้
เขาทำงานเป็นเวลา ๓ เดือนเท่านั้น กลัว
ว่างานสร้างถนนก็ดี ขุดลอกหนองบึงบางก็
ดี หรือปิดกั้นทำนบในหมู่บ้านก็ดีนะครับ
จะทำได้สำเร็จตามโครงการ เพราะเป็นห้วง
อย่างนี้นะครับ ฉะนั้นหากว่าการก่อสร้าง
ไม่เสร็จ ท่านนายกรัฐมนตรียะทำอะไร
รัฐบาลจะสั่งถอนเงินคืนเช่นนั้นหรือ หรือ
ว่าจะให้เป็นข้อผูกพันในงบประมาณต่อไป

จะทำอย่างไรครับถ้าหากว่าการก่อสร้างเส้นทางไปได้ครึ่ง ๆ กลาง ๆ หรือว่าเหมืองฝายหรือชลลอกหนองไปได้ครึ่ง ๆ กลาง ๆ แล้วก็พ้นกำหนดเลยเวลา ๓ เดือน จะให้ชาวบ้านทำอย่างไรครับ ขอท่านได้โปรดแถลงด้วยนะครับในข้อนี้ครับ ท่านนายกฯ ครับ นอกจากนั้นกระผมใคร่ขอเรียนถามท่านนายกฯ ว่าตำบลต่าง ๆ ที่จะได้รับประโยชน์จากเงิน ๕ แสนบาทเหล่านี้ที่ทางรัฐบาลได้กะไว้จะมีกี่ตำบลครับ จะแบ่งกันไปได้ประมาณ สัก ตำบลละเท่าไรครับ ขอได้โปรดตอบกระผมด้วยนะครับ ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนว่า อย่างไรก็ตามแม้ว่าพรรคนี้จะให้การสนับสนุนรัฐบาลในกรณี แต่ก็ขอกราบเรียนว่าวิธีนี้ไม่ใช่เป็นวิธีที่แก้ปัญหาที่ถาวรนะครับ เปรียบเสมือนว่ารัฐบาลได้ให้กินยาแก้ปวดหาย ส่วนสมุฏฐานนั้นยังไม่ได้บำบัด ท่านก็รู้อยู่แล้วว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอีสานนั้นสิ่งที่เราต้องการ ประชาชนต้องการอย่างยิ่งยวด ก็คือน้ำสำหรับทำนา ในปัจจุบันนี้รัฐบาลก็ได้ทราบอยู่จนหมดแล้วว่าการทำนานั้น ประชาชนในภาคอีสานต้องพึ่งฟ้าพึ่งฝน ถ้าหากว่าปีไหนฝนดีประชาชนก็จะได้รับความสุขสำราญได้ปลูกข้าวมีข้าวกินนะครับ ถ้าหากว่าปีไหนฝนแล้งประชาชนก็ทุกข์ยากลำบากโหยหวนจะต้องไปหารับจ้างทำกินในจังหวัดอื่น ส่งลูกส่งเต้าไปหา

กินในจังหวัดอื่นเหล่านี้เป็นต้น สภาพอีสานที่เป็นอยู่อย่างนั้นนะครับได้เป็นมานานมานานแล้วข้าพชนสองพันปีมาแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมจึงจะขอให้รัฐบาลนี้เริ่มดำเนินการแก้ไขจะได้ไหมครับ ก็หมายความว่ารัฐบาลนี้มีโครงการแน่นอนที่จะจัดหาน้ำให้ประชาชน ในภาคอีสานนะครับได้ทำนาตามฤดูกาลโดยไม่ต้องรอฟ้ารอฝน เช่นตั้งงบประมาณตัดคลองส่งน้ำหรือว่าท่อ ท่อส่งน้ำจากแหล่งน้ำต่าง ๆ นะครับ โดยตั้งงบประมาณมาก แล้วก็มีโครงการที่แน่นอนเป็นประจำปี ไม่ใช่อย่างรัฐบาลที่ล่วงแล้วมา เพราะรัฐบาลที่ล่วงแล้วมานั้น ปรากฏว่าประชาชนในท้องที่ภาคอีสาน ก็ยังอดอยากแห้งแล้งอยู่นั่นแหละ กระผมจึงขอเรียนถามท่านนายกฯ ท่านจะตั้งงบประมาณเป็นประจำปี แล้วจัดเพื่อให้ประชาชนได้ทำนาโดยไม่ต้องรอฟ้ารอฝน ตัดคลองส่งน้ำหรือว่าท่อท่อส่งน้ำ อย่างนี้จะได้หรือไม่ท่านประธาน กล่าวโดยสรุปแล้วกระผมขอสนับสนุนรัฐบาล ในกรณีนี้ จะผิดหรือจะถูกอยู่ที่ประชาชนนะครับ ประชาชนเขาจะเอาละเรื่องนี้ เมื่อเป็น ความปรารถนาของประชาชนที่ต้องการเงินตำบลละ ๕ แสนบาท กระผม ก็จำต้องสนอง ความปรารถนาของเขา เพราะประชาชนเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของกระผม ดังได้กราบเรียนมาแล้ว ในการสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

เรากระทำด้วยความสุจริตใจ ไม่คำนึงถึง
สิ่งตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้นครับ สิ่งเดียวที่ขอ
ร้องก็คือให้เงินตำบลละ ๕ แสนบาทหนึ่งถึง
มือประชาชน ให้ได้มีวัตถุก่อสร้างขึ้นตามที่
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้พูด
มาแล้ว ขอให้ได้มีถนนระหว่างหมู่บ้านอยู่
ในสภาพที่ดีขึ้น ขอให้มีการขุดลอก สระ
สำหรับเก็บน้ำ เพื่อให้ราษฎรได้ดื่ม ขอ
ให้มีเหมืองฝาย ขอให้ได้เงินไปบำรุงโรง-
เรียนที่ชำรุดทรุดโทรม และบำรุงสถานือนา
มัยขอให้ประโยชน์นั้นตกถึงมือประชาชน...

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) :
แต่ถ้าหากว่าเงินดังกล่าวได้ไปตกอยู่ในกำมือ
ของคนกลางหรือว่าได้ประโยชน์ ไม่คุ้มค่า
กับเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทแล้ว เราก็จะเป็น
ฝ่ายประชาชนพร้อมที่จะถือแสลงโทษท่าน
ก็กฤษฎี ปราโมช และรัฐบาลน้อย่าง
สัมฤทธิ์ผล.....

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) :
กระผมขอขอบพระคุณครับ ท่านประธาน
หม่อมราชวงศ์กฤษฎี ปราโมช
(นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานสภาครับ
กระผมขอรับตอบความ ข้องใจหรือคำถาม
ของท่านหัวหน้าพรรคแนวร่วมสังคมนิยม
เพียงสั้น ๆ ครับ เพื่อสงวนเวลาไว้ให้ท่าน
สมาชิกอื่นได้อภิปราย เรื่องวิธีการควบคุม

ไม่ให้เงินรั่วไหลนั้น ทางรัฐบาลได้มีโครง
สร้าง คือว่ามีกรรมการใหญ่อยู่ที่กรุงเทพ ฯ
สำหรับประสานงานทุกฝ่าย มีตัวกระผมเอง
เป็นประธานกรรมการ เรียกว่า กรรมการ
ช่วยเหลือประชาชนในฤดูแล้ง ย่อว่า ป.ช.ล.
กรรมการใหญ่คือ นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน
กรรมการ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
หลายฝ่าย และก็จากกรรมการใหญ่ ได้
ตั้งอนุกรรมการเขต เรียกว่า ป.ช.ล. ประจำ
เขต ก็มีกรรมการซึ่งมีผู้ตรวจราชการมหา
ไทยเป็นประธานอนุกรรมการรวมทั้ง ๙ เขต
ติดต่อเรียกเข้ามา และได้เรียกเข้ามาสังเสีย
กันหลายหนแล้ว ทั้งนี้จากนั้นลงไปก็มีกรรม
การประจำตำบลเรียกว่า คณะกรรมการ
ป.ช.ล.ต. นี้ละครับ เป็นผู้ดำเนินงานตลอด
หมด ขั้นต้นก็กรรมการนี้ซึ่งประกอบด้วย
๑. ท่านนั้น เป็นประธานกรรมการ ๒. แพทย์
ประจำตำบล เป็นกรรมการ ๓. ผู้ใหญ่บ้าน
๑ คน ซึ่งสภาตำบลแต่งตั้ง เป็นกรรมการ
นอกจากนี้ก็มี ๔. ราษฎรผู้ทรงคุณวุฒิ ๒
คน ซึ่งเป็นสมาชิกสภาตำบลหรือเป็นคณะ
กรรมการสภาตำบล ซึ่งสภาตำบลแต่งตั้ง
เป็นกรรมการ นี่คือการการทั่วๆไปที่จะเป็น
ผู้บริหาร กรรมการนี้เป็นผู้เสนอโครงการ
ขึ้นมา ขึ้นมาให้แก่นุกรรมการประจำเขต
พิจารณาอนุมัติ นี่เป็นความจำเป็น เพราะ
ว่ารัฐบาลก็มีนโยบาย มีเงินจำกัด มีเวลา
จำกัดที่จะให้ปฏิบัติสำเร็จเรียบร้อย เพราะ

ฉะนั้นสักแต่ว่าจะอยากได้อะไรตามความปรารถนาทุกอย่างมันไม่ได้ ต้องกำหนดไว้ว่าจะได้อะไรบ้าง หรืออนุโลมอะไรได้บ้าง เป็นต้นว่าถ้าว่ากรรมการตำบลเสนอขึ้นมาว่ามีโครงการจะสร้างวิหาร ๑ หลัง ๕ แสนบาท อย่างนี้ให้ไม่ได้ เพราะเหตุว่ามันไม่มีผลในทางเศรษฐกิจ และก็ในที่สุดก็จะไม่เสร็จ เพราะการประณีตศึกษาก็ต้องไปในทางเรื่อง कुลังน้ำ ชุกบ่อ ลอกหนอง อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เข้ามาแล้ว ที่กรรมการเขต หรือ อนุกรรมการเขต ซึ่งความจริงมีเจ้าหน้าที่กรมตรวจเงินแผ่นดินร่วมอยู่ด้วยนะครับ เพื่อป้องกันความผิดพลาดหรือรั่วไหล ก็อนุมัติแล้ว กรรมการ ป.ช.ล.ต. คือ กรรมการตำบลเองเป็นผู้ดำเนินงานโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นการสั่งซื้อของ ไม่ว่าจะเป็นการทำอะไรทั้งสิ้น ทางเจ้าหน้าที่ทางราชการไม่ได้เข้าไปเกี่ยวเลย กระผมได้ยินยันย้าแล้วย้ำอีกในเรื่องนี้ เพราะอยากจะให้เขาทำให้เกิดได้ตามความประสงค์ของเขาเอง แล้วกระผมเชื่อว่าประชาชนของเรานั้น ถ้าหากว่าเราอนุมัติโครงการให้เขาในทางที่ถูกต้อง และให้ปัจจัย คือ เงิน ให้เขาทำการเพื่อตามความประสงค์ของเขาได้แล้ว ประชาชนจะไม่โกงตัวเองเป็นอันขาด ธุระอะไรเขาจะไปทำ และคราวนี้แหละครับ เราจะได้เห็นกันว่าราคาซื้อของใช้ในราชการนั้น ถ้าประชาชนซื้อเองแล้วมันถูกกว่า

ข้าราชการซื้ออย่างน้อยเพียงไร จะให้เห็นกันเสียที กระผมคิดว่าอย่างนี้ แล้วก็ในระหว่างการดำเนินการนั้น ก็จะมีเจ้าหน้าที่ ก.ต.ง. คือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินไปตรวจอยู่เสมอ ไม่ให้ผิดพลาดได้ นี่เป็นระเบียบเก่าวางไว้ กล่าวแต่โดยย่อ และก็อยากจะขอประทานท่านผู้แทนทั้งหลายช่วยช่วยกันดูอีกทีหนึ่ง ไม่ให้มันรั่วไหล กระผมจะขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง ถือว่าเป็นการร่วมมือที่มีค่าที่สุด ข้อที่สองที่ถามว่า โครงการไม่เสร็จ และจะตัดหรือไม่ ต้องขอเรียนว่า ต้องตัด เพราะเหตุว่าจะไปทิ้งไว้ไม่ได้ละครับ มันหมดฤดูที่จะทำได้แล้ว แล้วไม่อย่างนั้นก็จะไม่มีบทบาทการใดที่จะเร่งรัดให้ทำงานให้เสร็จตามสมควร ประเด็นได้ไปนี้กว่าถ้าไม่ตัดและก็เฉื่อยทิ้งไว้ผลัดกันเรื่อยไป ผลัดวันประกันพรุ่ง เราต้องเร่งให้ทำให้เสร็จเมื่อไม่สำเร็จแล้วตัด แต่ว่าตัดนั้นอย่าดีกว่าตัดขาด โครงการของเขาเราทราบแล้วอะไรที่จำเป็นพิจารณาอีกทีอะไรที่เห็นควรจะต้องทำต่อเราพิจารณาแล้วก็ต้องเข้ามาในงบประมาณแผ่นดินครับ จะไปให้ตอนนั้น แต่เฉพาะคราวนี้ต้องขอประทานตัด สำหรับจำนวนตำบลที่ท่านหัวหน้าพรรคแนวร่วมสังคมนิยมขอทราบนั้น มีที่จะได้รับความช่วยเหลือ หรือการพัฒนาครั้ง ๕,๑๒๑ ตำบลทั่วพระราชอาณาจักร คิดเฉลี่ยแล้วก็จะได้เงินประมาณ

ตำบลละ ๔๔๘,๑๘๕ บาท ที่ไม่ใช่ ๕๐๐, ๐๐๐ เพราะไม่ใช่ ๕,๐๐๐ ลงตัว มัน ๕,๑๒๑ นี่ก็เฉลี่ยออกไปอย่างนี้ สำหรับข้อสุดท้ายที่ท่านขอให้กระผมตอบว่าให้แก่สมมุติฐานของโรค ก็นี้ละครับอย่างทีกระผมได้เรียนมาแล้ว ต้องพูดกับคนไข้ก่อนว่าเจ็บไข้อย่างไร จะได้รู้ถึงสมมุติฐาน จะได้แก้ต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับภาคอีสานนั้นรัฐบาลขอยืนยันรับรองว่าจะดำเนินการแก้ไขปัญหาน้ำในภาคอีสาน ในประการแรกกำลังวางโครงการใหญ่ที่จะให้มีน้ำกินน้ำใช้สำหรับทำไร่ทำนาได้ทั่วภาคอีสานในที่สด และเพื่อการนี้รัฐบาลจะได้ขอประทานงบประมาณเข้ามาเป็นประจำทุกปี ไปจนกว่าโครงการนี้จะสำเร็จเรียบร้อย แล้วก็ที่ท่านขอมาเกี่ยวกับโครงการพัฒนาตำบลว่าให้มีบ่อ มีการลอกหนองลอกคลองถนนหนทางนั้น ที่ท่านพูดมาตรงกับใจของรัฐบาลทุกอย่าง ขอรับรองยืนยันว่าได้ทุกอย่างครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายปริญญา จูฑามาตย์ (กระบี่) :
ท่านประธาน กระผมรู้สึกเคลิบเคลิ้มในการโต้ตอบของท่านนายก ฯ กล่าวด้วยคำไพเราะเพราะพริ้งแทบจะตัวฉันสิ้นชีพเพื่อขอเอาตัวรอดด้วยความรักเป็นนายก ฯ น่าเห็นใจและสงสารเป็นอย่างสุดซึ้ง แต่ทว่าที่ชนมากล่าวในทันทีขอกราบเรียนท่านประธานด้วยว่า กระผม ปริญญา จูฑามาตย์

ส.ส. กระบี่ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ในการกล่าวในครั้งนี้เชื่อว่าเราจะไม่เห็นด้วยในข้อที่จะพัฒนาตำบลหรือผันเงิน ไปสู่ตำบลเพื่อความเจริญของชนบทของตำบล เจตนาอันนี้กระผมก็คิดว่าสมาชิกสภาเป็นเอกฉันท์ในการที่จะจรรโลงกับรัฐบาลเพื่อจะปรับปรุงส่งเสริมให้ชนบทเจริญรุ่งเรืองอย่างแท้จริง แต่เหตุที่เราไม่สามารถที่จะให้ความเห็นชอบกับรัฐบาลชุดนี้ได้ นั่นก็เพราะเหตุว่าการเสนอของรัฐบาลนี้ ทำมาโดยลู่ลี้ลุดลนเหมือนกรงลิงกาแตก จวนจะแตก ยังไม่แตก ตอนนั้นทศกรรฐ์นอนกรนอยู่หลายคืน ที่นี้เมื่อการเสนออย่างที่เป็นสมาชิกได้อภิปรายมาหลายคนว่า รัฐบาลเสนอเรื่องนี้ขึ้นมา นอกจากไม่ถูกต้องตามตัวบทกฎหมาย อย่างที่หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งกระผมก็มีความเห็นพ้องต้องกันว่าไม่ถูกต้อง ไม่ถูกต้องอย่างไร ท่านหัวหน้าก็ได้บรรยายไปแล้ว ความจำเป็นที่จะใช้เงินโดยรวดเร็ว นั้น ท่านนายกก็อธิบายเป็นข้อแก้ตัวมาก็อย่างว่า กระผมจะข้ามประเด็นนี้ไป เพราะว่าปัญหาโต้เถียงว่าอะไรจำเป็นรวดเร็วหรือไม่รวดเร็ว มันก็เป็นเรื่องที่สภานิติบัญญัตินั้นเป็นการถูกต้อง แต่ถ้าว่ายังมีหลายสิ่งหลายอย่าง ซึ่งมีความจำเป็นอันยิ่งยวดเกี่ยวกับชีวิตกับความเป็นอยู่ของราษฎร ยิ่งกว่านี้รัฐบาลก็ยังหาได้กระทำไม กระผมยกตัวอย่างว่าโจร

ผู้ร้ายขณะนั้นปล้นกันไม่เว้นแต่ละวัน วั
 คุกยา ราษฎรแทบจะไม่มีจะใช้ทำมาหากิน
 อยู่แล้ว ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
 ถูกรบกวนจากมิฉฉาชีพเกือบจะเรียกว่าทุก ๆ
 ชั่วโมง รัฐบาลนั้นก็ไม่ได้กระตือรือร้นที่จะ
 เสนอโครงการหรือดำเนินการปราบปรามให้
 กระผมเห็นว่ารัฐบาลนั้นเป็นผู้มีฝีมือและน่า
 ไว้วางใจ โดยเฉพาะการครองชีพ หลัก
 การใหญ่ของการครองชีพ โดยเฉพาะชาว
 บั๊กซ์ไต้ขณะนั้น เรื่องน้ำตาลเป็นเรื่องที่อด
 อยากยากแค้นกันแทบทั่วทุกจังหวัดเกือบจะ
 เรียกว่าฆ่ากันตายก็ว่าได้ รัฐบาลก็เมินเฉย
 ราวค่างจะตก จะทำ จะขึ้น จะลงทั้งแต่
 รัฐบาลแถลงนโยบายมาแล้วไม่เคยสนเรื่อง
 คนบั๊กซ์ไต้ เรื่องสวนยางเลย ไม่เคยเลย
 ว่าราคายางที่ตกต่ำนี้ เส้นเลือดของบั๊กซ์ไต้
 คงไม่ปฏิเสธกรรมังว่าอยู่ที่ยางเป็นส่วนใหญ่
 เปล่าเลย ทั้งเสนาบัตถ์คลัง ทั้งท่านนายก
 รัฐมนตรี ทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 พาณิชย์ไม่ได้ให้ความสนใจกับเรื่องนี้แก่
 ชาวบั๊กซ์ไต้เลย กระผมรู้สึกเอ็นจอนาใจ
 ในความไม่ปราณีของท่านเหลือเกิน ยิ่งกว่า
 นั้นเมื่อท่านเสนอ พระราชบัญญัติขึ้นเข้าม
 มันขัดกับคราวแถลงนโยบายเมื่อตอนท่าน
 แถลงนโยบายนั้นท่านก็ได้พูดถึงเรื่องพัช
 นาคำบล สมาชิกทั้งหลายคงจะจำกันได้ว่า
 ทุกคนข้องใจว่า นโยบาย ที่ท่านบางคนก็
 เรียกว่าเพ้อฝันบ้าง นวนิยายบ้าง จะไปไม่

รอดว่าท่านจะหาเงินหาทองมาดำเนิน
 นโยบายนี้ได้อย่างไร รัฐมนตรีว่าการกระ
 ทรวงการคลังได้ลุกขึ้นโต้ตอบหลายครั้งว่า
 มีสินะ มีเงินจะทำ ไม่ต้องเป็นห่วง
 เรื่องเงินต้องมี แต่เราไม่ได้เฉลียวใจเลย
 ว่าจะมากะล่อนกันสก ๆ ร้อน ๆ อย่างนี้
 เรานึกว่าท่านมีฝีมือที่จะหาเงินหาทองมาจับ
 จ่ายใช้สอยโดยไม่ต้องไปล้วงมาจากเงินคง
 คลัง เงินคงคลังนั้นตามความหมายจะเป็น
 อย่างไรก็ตาม นักการคลังก็ยังไม่ถึงกัน
 ต่อไปได้ บางคนอาจจะเห็นด้วยกับท่าน
 นายกรัฐมนตรีว่า เงินนี้คงเหลืออยู่ในมือ
 แต่คำว่า "คงคลัง" นี้หมายความว่าเงินที่
 สะสม แปรอย่างนี้ก็ได้รับการสะสมนี้กระทรวง
 การคลังเรามีมาครั้งบรม โบราณ ตั้งแต่ครั้ง
 บู่ ย่า ตา ยาย การใช้เงินของแผ่นดิน
 นั้น เสนาบัตถ์คลังทุกสมัยเจียมตัวเจียมใจ
 ใช้เงินโดยสุจริต โดยประหยัด คำว่าประ
 หยัดนั้น การใช้เงินโดยประหยัดนั้น รัฐ
 บาลนั้น ๆ ต้องใช้โดยสุจริตยติธรรม ถึงจะ
 เรียกว่าใช้อย่างประหยัด ที่นี้มาถึงงานชิ้นนี้
 ถ้าหากว่าท่านบอกเสียเมื่อคราวแถลงนโยบายว่า
 ผมจะเอาเงินคงคลังมาใช้ ก็น่าจะ
 ดีกว่านี้ แต่ท่านบอกหาได้ เพราะลำพัง
 แต่เพียงว่าท่านหาได้จากเงินคงคลังและท่าน
 หาอะไร หาอะไรได้ นี่แหละแสดงว่า
 ความจริงใจกับท่านต่อสภานั้น ไม่น่าไว้
 วางใจ ไม่น่าเชื่อถือ ไม่น่าเลื่อมใส เพราะ

ให้เห็นแง่เงื่อนว่า การที่ท่านแถลงต่อสภา กับ การกระทำของท่านวันนี้ แสดงถึงความไม่ สุจริตใจ นี่ประการที่หนึ่ง ที่นี้ประการต่อไป เรื่องที่ท่านว่าเงินจะเพื่อหรือไม่เพื่อ อันนี้ก็ปัญหาโลกแตก ไม่ต้องโต้เถียง ว่าเงินเพื่อหรือไม่เพื่อ แต่ท่านยอมรับในการแถลงนโยบายแล้วว่า เงินมันก็เพื่ออยู่ ท่านจะผ่อนเบาผ่อน คลาย ให้เงินมัน ซ้ำลง หรือเบาบางลงเท่านั้น เมื่อท่านผันเงินแบบนี้ ท่านคิดหรือว่ามันจะเบาหรือจะหนัก การเพื่อของเงิน ขอให้ท่านใช้วิจารณญาณ ของท่านด้วย ความเป็นธรรมใคร่ครวญ ให้รอบคอบ และเมื่อการใช้จ่ายเป็นอย่างนี้ จุลการชำระเงิน และ ค่าของเงิน ซึ่งมาโดย ทางอ้อม ค่าเงินบาทมันก็ต้องเป็นผลตาม มาอย่างไม่ต้องสงสัย นี่ว่าโดยหลักกว้าง ๆ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ถ้าจะ พูดยุติโดยละเอียด มัน ก็ เป็นเรื่องอย่างกระผมกราบเรียนแล้วว่า เป็น ปัญหาโลกแตก โต้เถียงกันได้ไม่สิ้นสุดยุติ แต่เป็นข้อข้องใจของกระผมขอกราบเรียน ประธานไว้ ณ ที่นี้ด้วย ที่นี้หลักที่กระผม ว่า ความลุลกลุลนเหมือนกับจุลกฐิน จุลกฐินยังดีกว่า อันนี้ไม่ใช่จุลกฐิน ไม่ รู้จะเรียกจุลอะไร เพราะเหตุว่าจุลกฐินนั้น เวลาเขาจะทอดกฐินเขาต้องเตรียมผ้าเตรียม ค้ายเตรียมอะไรมาพร้อมไว้ที่วัด เตรียมคน เย็บปักถักร้อยมาพร้อม อันนี้รู้สึกว่าการ ความ เตรียมพร้อมของท่านไม่มีเลยในการจ่ายเงิน

ครั้งนี้ ที่ท่านบอกว่าสภาตำบลที่ท่านจะ ปรับปรุงหรือส่งเสริมเช่นนี้ ความจริงสภา ตำบลนั้นก็ เป็น ไปอย่างคำแถลงของท่าน และ กระทรวงมหาดไทยย่อมทราบดีว่า สภาตำบลขณะนี้ยังไม่เป็นนิติบุคคล สภา ตำบลที่ตั้งขึ้นโดยอำนาจคำสั่งของคณะปฏิ- วัติยังไม่เป็นนิติบุคคล และการใช้จ่ายเงิน เมื่อไม่มีฐานรองรับ ไม่มีหลักฐาน ท่าน จะให้ใครรับผิดชอบ ยิ่งกว่านั้น ครั้งที่ ท่านแถลงนโยบาย ท่านบอกว่าท่านจะไม่ เอาเจ้าหน้าที่เบื้องสูง ไปแตะต้องเกี่ยวข้องกับสภาตำบลวันนี้ยังเห็นชัด ท่านมีกรรม การใหญ่ ๆ ของท่าน ท่านนายกรัฐมนตรี้ แถลงเมื่อตะกี กรรมการใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ นี้จะไปควบคุมสภาตำบลให้ทำงาน ละ เพราะใน คำแถลงของท่านในระเบียบข้อ บังคับของของสำนักนายก ฯ ก็บังคับว่า กรรมการแต่ละชุดนั้นมีหน้าที่ ไปก้าวก่าย อย่างไม่รู้กับสภาตำบลที่ท่านว่า อย่างนั้นมัน ฟ้องอยู่ในตัว มันปรากฏหลักฐานอยู่ในตัว ว่า คำแถลงของท่านกับสิ่งที่ปฏิบัติกันนั้นไม่ ตรงกันอีกนั่นแหละ ที่นี้เมื่อชี้ให้เห็นแล้ว อย่างนี้ อย่างท่านจ่ายเงินจ่ายจากกระทรวง มหาดไทยไปสู่แผนกปกครองจังหวัด ท่าน เร่งรัดตั้งงานจนไม่สามารถจะ ประสานให้ เชื่อมโยงกันได้ เพราะเหตุว่ากระผมประ- หลาดใจเหลือเกินว่า เมื่อการจ่ายเงินขาด ผู้รับผิดชอบ คือท่านให้สภาตำบลรับผิดชอบ

ชอบได้อย่างไร ในเมื่อสภาพยังไม่ได้เป็นนิติบุคคล การจ่ายเงิน กระทรวงก็ต้องจ่ายไปยังจังหวัด อย่างที่ท่านเสนอร่างข้อบังคับขึ้นมาโดยให้ผ่านทางผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ท่านกลับคัดค้านว่าราชการจังหวัด นายอำเภอออกนอกข่ายไปเลย ถ้าดูตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่ออกไปแล้ว จะเห็นว่าท่าน สบ ประมาท ไม่ไว้วางใจผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอเลย เพราะว่าการควบคุมทั้งหมดอยู่กับกรรมการของท่าน ปลต. อะไรของท่านเมื่อตะกั้นท่านว่าไปอย่างนั้น สำหรับเจ้าเมืองนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดท่านใช้เป็นบุรุษไปรษณีย์เท่านั้น เพราะว่าเงินที่ผ่านมามีต้องผ่านแผนกปกครอง แผนกปกครองนี้ถ้าจะหมายถึงผู้ว่าราชการจังหวัด เพราะผู้ว่าราชการจังหวัดท่านนี้เป็นนิติบุคคลมีอำนาจสั่งจ่ายเงิน ท่านให้มีอำนาจแต่ผ่าน ไปผ่านมาเหมือนบุรุษไปรษณีย์อันนี้กระผมไม่เข้าใจว่าทำไมถึงต้องทำกับ ผู้ว่าราชการจังหวัดเช่นนั้น หรือท่านจะขาดความไว้วางใจผู้ว่าราชการจังหวัด ก็โปรดได้แถลงให้ประชาชนทราบด้วย อีกประการหนึ่งข้อเท็จจริงระยะเวลาก็อย่างเพื่อนสมาชิกได้พูดมาแล้วว่า เป็นสิ่งที่หวังยากเหลือเกินว่าท่านจะทำงานให้ทันกับเหตุการณ์ ตัวบุคคลเพราะงานทุกอย่างมันต้องอยู่ที่นอกจากหลักขั้นนี้ ได้ท่านพร้อมแล้ว หรือที่จะทำงาน

การแล้วต้องอาศัยบุคคลเป็นหลัก เมื่อตัวบุคคลของท่านที่จะใช้งานต่อไป ท่านบอกว่าท่านเองจะเป็นผู้ขอรับรองสภาผู้แทนราษฎร แต่ว่าท่านก็รู้อยู่แล้วว่า เครื่องไม้เครื่องมือของรัฐบาลขณะนี้ที่มีอยู่นั้น ใช้ได้แค่นั้น ใช้ไม่ได้แค่นั้น อันนี้กระผมไม่จำเป็นต้องสาธยาย ถ้าท่านมีความบริสุทธิ์ใจจริง ท่านรู้อยู่แล้วใจ นอกจากท่านจะทำแบบเลวเลวชนมเบ่งกับปากเท่านั้น อันนี้กระผมไม่เถียง ก็ขอผ่านไปแบบนักชีโรยหน้า แต่ทว่าประเด็นสำคัญมันก็อยู่ที่ว่า งานที่ท่านจะทำต้องอาศัยตัวบุคคลและระยะเวลาที่ดี ตัวบุคคลที่ดี หลักการที่ดี เมื่อมันไม่สัมพันธ์ ไม่เชื่อมโยงกันอย่างนี้ กระผมไม่มั่นใจไม่แน่ใจและไม่เห็นด้วยว่า โครงการอันนี้ของท่านจะสัมฤทธิ์ผล และจะป้องกันความไม่รั่วไหลได้อย่างไร ไม่เห็นมีลู่ทางเลย ถ้าพูดด้วยเหตุผลที่โต้ตอบกันระหว่างสมาชิกกับนายกรัฐมนตรีที่สภาได้ฟังไปแล้วนี้ กระผมไม่เห็นมีช่องทางว่าท่านจะป้องกันความไม่รั่วไหลให้เป็นที่น่าพอใจของพวกสมาชิกสภาเห็นว่า ท่านจะทำได้อย่างนโยบายพรรคของท่าน การทำได้โดยเอาเงินหลวงมาใช้นะ ใครก็ทำได้ ไม่ต้องพรรคกิจสังคม พรรคไหนก็ทำได้ เอาเงินคงคลังมาจ่ายกันอย่างนี้ โดยเหตุนี้แหละกระผมคิดว่าหลักใหญ่ ๆ ที่เสนอมานี้ ถ้าพูดไปก็ซ้ำกับท่านสมาชิกอื่น ๆ ซึ่งได้

สาธยายมาอย่างละเอียดตลอดจนเกือบจะเรียกว่าดีพอสมควรอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น กระผมคิดว่ารู้สึกเสียใจว่าโครงการอันนี้ของท่านคงจะไปไม่รอด ต้องม้วยมอดแน่ ๆ แต่ทว่าอย่างไรก็ตาม ขอเรียนว่า ในการที่ท่านจะบริหารงานครั้งนี้ ท่านแถลงต่อสภาไว้อย่างหนึ่ง และภาคปฏิบัติของท่านในวันนั้นสะท้อนชัดแจ้งว่า นโยบายที่แถลงไว้กับสภานี้กับปฏิบัติต่อสภานี้ นั้น ไม่ตรงกัน เพราะฉะนั้นเหมือนนโยบายที่แถลงไว้ขาดความไว้วางใจแล้ว กับภาคปฏิบัติมันเป็นไปไม่ได้กันแล้วอย่างนี้ กระผมก็รู้สึกเสียใจ ความจริงขอเรียนย้ำอีกว่า ท่านอย่าได้บิดเบือนว่าฝ่ายค้านไม่เห็นด้วยในการปรับปรุงตำบล กระผมขอกราบเรียนย้ำอีกครั้งให้เป็นร้อยครั้งพันครั้ง ว่าเราเห็นด้วยที่จะปรับปรุงชนบทให้เจริญรุ่งเรืองเช่นเดียวกับทุก ๆ ท่านที่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นในโอกาสนี้ กระผมขอวิงวอนท่านสมาชิกสภาผู้ช่วยกันจับคุณบุญชู กับบุญนายทศกัณฐ์อย่าให้ปล่อยรำเลินเต็นไขนอยต่อไป ช่วยกันจับใส่ถังแดงเสียขอบคุณครับ

พันโท ประเสริฐ สดบรรทัด (สระบุรี) : กระผมพันโท ประเสริฐ สดบรรทัด ส.ส. จังหวัดสระบุรี สมาชิกพรรคธรรมสังคม รู้สึกบรรยายภาคดีเป็นอย่างยิ่งตั้งแต่เข้า แต่เพียงจะมารออื่น ๆ ตอน

สุดท้ายนิดหน่อย ถ้ากระผมไม่ได้พูดวันนี้ก็คงจะไม่ได้พูดต่อไปอีก จนกระทั่งถูกต่อว่าผู้แทนพูดไม่เป็นแล้วหรือ ไม่เห็นได้พูดกันสักที วันที่ ๒๗ กระผมจะไปบอกกับเขา เมื่อวันอาทิตย์นี้ เขาก็พบกับกระผมแล้วเหมือนกันในปัญหาต่าง ๆ ของกระทรวงเกษตร ฯ มีข้อปัญหามากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็ได้เชิญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ฯ ให้ไปแถลงในวันที่ ๒๗ ที่สระบุรีแล้ว ตามที่กระผมที่จะพูดในวันนี้ก็คือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สมควรที่จะรับหลักการหรือไม่รับหลักการ ที่จริงนั้นก็ควรจะได้พูดได้ว่า น่าจะได้มีการปิดอภิปรายกันเสียแล้วด้วย เพราะเห็นว่าพรรคหลายพรรคได้มีความเห็นร่วมกันว่าควร จะรับหลักการแต่เมื่อได้ทราบจากบางท่านและบางพรรคยังเคลงใจอยู่ในปัญหาเรื่องกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านอาจารย์หัวหน้าพรรคประชาธิปไตยและท่าน หัวหน้าพรรคสังคมนิยมและรองหัวหน้าพรรคเกษตรสังคม มีความเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ผิด ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย นอกจากนั้นก็รู้สึกว่าค่อนข้างจะเห็นด้วย โดยเฉพาะกระผมได้เป็นสมาชิกมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๔ ได้พบพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมา ๒ ครั้ง ในกรณีที่รับตัวใน พ.ศ. ๒๔๙๑ ก็ออกซ้ำกันมาอีก ๒ ครั้ง มา ๒๔๙๓ ออกอีก ๑ ครั้ง เหตุผลในการออกนั้นล้วนแต่รับตัวกันทั้งนั้น

รับด่วนอะไร ก็รับด่วนในเรื่องปัญหาเกี่ยว
เกี่ยวกับโจรผู้ร้ายก็ออกมา กับชลประทาน
ก็ออกมา แต่ได้มีบางคนเข้าใจไปว่า
ต้องเป็นกรณี ที่รับด่วนอย่างยิ่งเช่นสง-
ครามเป็นต้น ท่านที่เคารพทั้งหลายบัดนี้
สงครามได้เกิดขึ้น แล้วสงครามนั้นมีอยู่
หลายแบบ แบบยุทธวิธี สงครามซึ่งต้อง
รบกันจริงจังอย่างหนึ่ง สงครามเศรษฐกิจ
อีกอย่างหนึ่ง บัดนี้สงครามเศรษฐกิจนั้น
ยิ่งยวกยิ่งกว่า พ.ศ. ๒๔๘๘, ๒๔๘๑ และ
๒๔๙๓ โดยข้อพิสูจน์ต่อสภาพที่ประชาชน
พลเมือง โดยเฉพาะตำบลต่าง ๆ ชาวไร่
ชาวนาขณะนี้ยากจน กัน แค้นเป็นอันมาก
แล้วว่างงานเสียอีกด้วย การทำมาหากินนั้น
ค่อนข้างจะขัดสนเพราะเหตุใดโจรผู้ร้ายจึงมี
มากมาย อย่างที่ท่านผู้แทนกระบี่ว่า ก็
เพราะเหตุว่าสงครามเศรษฐกิจนี้เอง ไม่สา-
มารดที่จะหาทางอย่างใดที่จะประกอบอาชีพ
ช่วยตนเองได้ บัจจุบันนี้ คือที่อยู่อาศัย
อาหารการกิน หยุยกยาแก้ไขและเครื่องแต่ง
เนื้อแต่งตัวเหล่านี้มาจากอะไร มาจากเงิน
ทั้งนั้นเมื่อเงินไม่มีแล้วจะทำอย่างไร มันก็
ต้อง ปล้น กัน จักเวลานี้ถ้าเทียบกับ พ.ศ.
๒๔๘๘, ๒๔๘๑, ๒๔๙๓ แล้วจะมีปริมาณ
๒๐๐ เปอร์เซนต์ครบปัจจุบัน นี้คือสง-
ครามเศรษฐกิจได้เกิดขึ้นแล้ว เพราะฉะนั้น
ปัญหา ในการออกกฎหมายฉบับนี้ด่วนหรือ
ไม่ด่วนนั้น โปรดพิจารณา ท่านรัฐมนตรี

ท่านนายกรัฐมนตรีครับ กระผมวิตกกังวล
ว่างบ ๒,๕๐๐ ล้านบาท ในการที่ให้ผัน
ไปสู่ประชาชนนั้นก็ดี ๔,๐๐๐ ล้านบาท
ที่จะไปสู่ประชาชนก็ดีโดยเห็นว่าราช-
ฏรเหล่านั้น กำลังตกอยู่ในความลำบาก
กระผมก็เหมือนกับบอกท่านทั้งหลายว่า ทำไม่
ได้ อย่างไม่ก็ทำไม่ได้ จะเอาเงินที่
ไหนมาเงินปีนี้ ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท
๔๑,๐๐๐ ล้านบาทนั้นได้มีงบประมาณราย
ละเอียดผ่านไปแล้วแล้วจะเอาเงินจำนวน
นี้ที่ไหนมา บังเอิญกระผมมีบุญได้เข้าไป
ร่วมร่างนโยบายกับท่านนายกรัฐมนตรีและ
คณะรัฐมนตรีว่าการทั้งหลายเมื่อวันที่ ๑๔
มีนาคม กระผมได้ชักใช้ไล่เลียงดูว่ามัน
จะได้มาอย่างไร เหมือนอย่างท่านทั้งหลาย
ชักมาแล้วนี้ กระผม ไม่ได้หมายความว่า
เข้ามาแล้วจะมาปิดปากด้วยอมตง่าย ๆ
หาไม่ได้ เช่นเดียวกับผู้แทนอยุธยาที่พูดแล้ว
เมื่อคืน เราได้พูดกันแล้วในพรรค โดยเฉพาะ
พระธรรมสังคัมเป็นผู้สร้างขึ้นมาเป็นแกน
ใหญ่ ได้พยายามพูดกัน กับพรรคหลาย ๆ
พรรคซึ่งมีนโยบายรวมกันเพื่อให้รัฐบาลนี้
อยู่รอด ได้รับคำชี้แจงจากท่านนายกรัฐมนตรี
กระผมรู้สึกว่าการนายกฯ อย่างนี้
ยากเหลือเกินในประเทศไทยมีปฏิภาณไหว
พริบทุกอย่าง อ้างตัวบทกฎหมายคล่อง
แคล่วจนกระทั่งกระผมจำนนว่า เออจริง
ก็เพราะเหตุใด ก็เพราะเหตุว่า เรามีพระ-

ราชบัญญัติเงินคงคลังนี้ให้ใช้ ใน กรณีที่รับ
 ส่วนแต่ก็ขอขอบพระคุณท่านหัวหน้าพรรค
 เกษตรสังคมที่สนใจให้รัฐบาลได้นำเอากฎ-
 หมายฉบับนี้เข้ามาสู่สภาเสียก่อน แต่ความ
 จริงนั้นเราจะไม่เอาเข้ามาก็ได้ แต่ด้วย
 ความเคารพในความรู้ของท่าน เราได้พูด
 กันตัวต่อตัว บัดนี้รัฐบาลโดยเฉพาะท่าน
 รัฐบาลจะนำเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามาแล้ว
 ตามความเรียกร้อง แล้วท่านจะเห็นเป็น
 อย่างไร เขาก็บอกกับกระผมว่าถ้าเข้ามา
 อย่างถูกต้องแล้วก็สนับสนุน แต่บังเอิญ
 ท่านไม่ได้พูด รองหัวหน้าพรรคพูดเสียกระ
 หมกก็เลยคิดไปว่าชาวนครสวรรค์พังแล้วจะ
 เป็นอย่างไร ถ้าพังโดยละเอียดแล้วท่าน
 รองหัวหน้าพรรค คือคุณสวัสดิ์ คำประกอบ
 ไม่ได้คัดค้านเรื่องนี้ คัดค้านในเรื่องปัญหา
 กฎหมายปัญหาในเรื่อง การ ควบคุมว่า การ
 จ่ายเงินนี้มันจะผิด ไม่ถูกต้องกับความประสงค์
 อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นในกรณีอย่างนี้
 ท่านผู้อื่นได้พูดแล้ว โดยเฉพาะท่านนายกฯ
 ได้อธิบายแล้วว่าเรามี การ ควบคุมกัน อย่าง
 ไกล่ชิดมีคณะกรรมการ ๑๒ คน โดยมีท่าน
 นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ามีอนุกรรมการ ๔
 คนไปคุมเป็นเขต ๔ เขต ทุก ๆ เขตไปคุมอยู่
 อย่างใกล้ชิด มีหน้าขาและยังฝากท่านผู้
 แทนทั้งหลายให้ช่วยกันควบคุมอีกด้วย ใน
 กรณีที่เราเป็นห่วงมากที่สุดก็คือว่า ใน คำสั่ง
 ของสำนักนายกรัฐมนตรีที่ออกไปนั้น ทำ

อะไรเกือบจะไม่ค่อยจะได้ ตัวอย่างเช่น ใน
 การใช้สอยเกี่ยวกับถนนที่ดี โรงเรียนที่ดี ให้
 เป็นการซ่อมเท่านั้นไม่ใช่สร้าง ใช้รถแทรก
 เตอร์อะไร ๆ ก็ไม่ได้ ซึ่งเป็นการที่ปฏิบัติ
 ไม่ค่อยจะได้ แล้วรีบเร่งที่จะต้องใช้ส่งมา
 โดยด่วนแต่ถ้าหากว่าท่าน ได้พิจารณาดูให้
 ถ้วนถี่แล้ว พวกเราผู้แทนซึ่งอยู่ในพรรค
 ได้นำข้อเสนอของจังหวัดต่าง ๆ เข้าสู่ที่ประ
 ชุมว่าข้อขัดข้องเหล่านี้ท่านได้แก้ไขอย่างไร
 ตลอดจนการควบคุม ตลอดจนกระทั่งในบาง
 กรณีที่จำเป็นจะต้องใช้รถแทรกเตอร์ ตัว
 อย่างเช่นทำถนนไปแล้วนี้ ชุดที่ดินของคน
 อื่นเขาไม่ได้ แต่ที่อื่น ๆ เขาให้มานี้ เรา
 ควรจะให้ใช้รถแทรกเตอร์ไปพลาถก่อน ได้
 หรือไม่ และในกรณีการสร้างสะพานนั้นให้
 เป็นแต่ซ่อม ตัวอย่างที่สระบุรีได้มาร้องกัน
 เมื่อคราวที่แล้ว ทำบดหนองโรง สร้าง
 สะพานไม่ได้ ต้องซ่อม ทำถนนได้อย่างไร
 เดียวโดยความคิดของกำนันผู้ใหญ่บ้านเท่า
 นั้น หาได้เรียกประชุมครบไม่ ในกรณี
 อย่างนี้แสดงว่ากำนันแต่ละตำบลนั้น ไม่เข้าใจ
 จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรีบส่งหนังสือ
 ของสำนักนายกรัฐมนตรี วันที่ ๑ เมษายน
 นั้นไปสู่อำนาจจังหวัดต่าง ๆ โดยรีบด่วน มิฉะนั้น
 แล้วจะสายเกินการณ์ ท่านรองหัวหน้า
 พรรค คุณสวัสดิ์ คำประกอบ ขอประทาน
 โทษที่ออกชื่อท่านบอกว่า ถ้าหากว่ารอม
 อีกสัก ๕ เดือน แล้วจึงค่อยเสนอมาใหม่

อย่างนี้ก็มีโอกาสรับรองได้ ท่านที่เคารพทั้งหลาย ถ้ารออีก ๕ เดือนแล้วเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทหนึ่งคงไม่จ่ายเสียดีกว่า เพราะอะไร เพราะเดือนกันยายนะมันหน้าน้ำ จะไปทำถนนอย่างไร ทำถนนในน้ำอย่างไร มันทำไม่ได้ เมื่อเป็นดังนี้แล้วกระผมคิดว่าในที่ทั่ว ๆ ไป ท่านรองนายกรัฐมนตรีก็คงจะเห็นได้แล้วว่า แม้พรรคแนวร่วมก็ตี สังคมนิยมก็ตี พรรคพลังใหม่ก็ตี กระผมขอขอบพระคุณเป็นอันมากในการที่ท่าน ช่วย สนับสนุนเรื่องนี้ และหวังว่าทุกตำบลในประเทศไทยนี้มีความต้องการอย่างมาก ไม่เคยมีรายได้ประจำตำบลครั้งใดที่มากมายถึง ๕ แสนอย่างรัฐบาลนี้ อย่างดีก็เพียงหมื่นเดียว ๒ หมื่นเท่านั้น ที่จังหวัดลำพูน ตำบลหนึ่งเมื่อก่อนเขาเรียกว่า ตำบลเหมืองง่า ได้ ๕ แสนเหมือนกัน กระผมก็ไปสอบถาม เพราะเหตุว่าท่านรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรฯ นี่พอเห็นที่ไหนข้อใจก็ไปนั่นทุกหนทุกแห่ง แต่กระผม ไม่ได้ ไปกับท่านหรอกครับ กระผมติดตามผลว่าจะได้ความจริง ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร ปรากฏว่ามี ๑๐ ตำบล แบ่งกันคนละ ๕ หมื่นบาท จะทำเหมืองฝายพอหรือไม่ พอครับ หมื่นเดียว ๒ หมื่นก็ยังไม่พอ แต่ถ้าได้ ๕ หมื่นแล้วต่อหมู่บ้านนะครับ ตำบลหนึ่งถึง ๕ แสน ความจริงนั้นก็คงเหลือ ๔ แสน ๘ หมื่น อีก ๒ หมื่น

นั้นเป็นค่าบริการ กระผมเข้าใจว่าเป็นอย่างนั้น เมื่อเป็นดังนี้แล้ว กระผมก็ขอประทานอภัยต่อเพื่อนฝูงทั้งหลาย ได้ โปรดพิจารณาโดยชอบธรรม อย่าคิดว่าเราอยู่พรรคโน้นพรรคนี้ พรรคนี้พรรคโน้นอะไรต่ออะไรกันสำหรับเรื่องนี้กระผมจึงขอขอบพระคุณพรรคหลายพรรคด้วยกัน และหวังว่าพรรคประชาธิปัตย์ โดยเฉพาะท่านอาจารย์หัวหน้าพรรคได้โปรดใคร่ครวญให้จงหนัก กระผมเห็นว่าในข้อกฎหมายนี้ท่านคงจะได้สบายใจแล้ว ในกรณีอื่น ๆ กระผมเข้าใจว่าพรรคประชาธิปัตย์ทุกตำบลที่เป็นสมาชิกอยู่ก็คงจะได้สรรเสริญเยินยอเป็นอันมากเกี่ยวกับในเรื่องนี้ ถ้าหากว่าท่านได้ยกมือร่วมกันกับพวกเรา จึงมีความหวังว่าท่านที่เคารพทั้งหลายจะเห็นด้วยกับคำพูดของกระผมนี้ โอกาสนี้กระผมเห็นว่ากระผมได้พูดมาพอสมควร ก็หวังจะให้เพื่อนฝูงทั้งหลายได้พุดบ้าง ขอขอบพระคุณท่านเป็นอันมากครับ ท่านประธานสภาขอขอบคุณมาก

นาย สม ศักดิ์ สมบูรณ์ ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้า สมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ แห่งราชบุรี ได้ฟังคำอภิปรายของทางรัฐบาลเสนอและมีฝ่ายค้านบอกว่าเป็นกลาง หากว่ารัฐบาลทำดีจะสนับสนุน ถ้าสามารถจะตอบข้อข้อใจของข้าพเจ้าได้วันนี้ก็เช่นเดียวกัน ไม่ใช่ว่า

หนูนกกันจนเหลือหรือว่า คำนกัน ตะบ๊ะตะบัน
 ไม่ใช่อย่างนั้น นี่พูดเพื่อชาติ ศาสนา
 พระมหากษัตริย์และราษฎรทั่วทั้ง ๔๐ ล้าน
 ถ้านายก ๆ สามารถจะตอบข้าพเจ้าได้
 ข้าพเจ้าไม่ปล่อยพูดพร่ำทำเพลงเข้าประเด็น
 เลย ๑. ที่เสนอมาว่ามีการผันเงินนั้น ไม่
 ชอบศัพท์ที่ว่าผันเงิน เป็นศัพท์ของนาย-
 ธนาการผันเงิน ไม่ถูกต้อง ผันเงินมันต้อง
 มีการกินดอกเบี้ย เป็นการเอาเงินกองคลัง
 เอาเงิน ของพ่อแม่บูยาตายายไปใช้จ่าย
 เรียกว่าเอาเงินกองคลังกินไปใช้จ่ายใช้สอย
 ในยามจำเป็นรีบด่วน เพราะฉะนั้นอันนี้
 อะไรจะรีบด่วนหรือไม่รีบด่วน ข้าพเจ้า
 ก็เป็นนักกฎหมาย นายก ๆ ไม่ได้เป็นนัก
 กฎหมาย แต่ไม่ได้เข้ากับทางฝ่ายท่าน
 อาจารย์เสนีย์ ว่าที่ ไม่รีบด่วน ไม่ถูกต้อง
 เพราะศาลยังมีศาลชั้นต้น อุทธรณ์ฎีกา
 อันนี้เป็นปลิกย่อย ไม่พูด จะพูดแต่ว่าที่
 ผันเงินไป ไม่เอา ไม่ใช่ศัพท์ที่ว่าผันเงิน
 นำเงินกองคลังไปใช้จ่ายใช้สอย เงินกองคลัง
 ไม่ใช่ของท่านรัฐมนตรีคลัง เป็นของศาล
 ศาลาขาวไรชาวนา และเฉพาะอย่างยิ่ง
 เกษตรกร ๘๐ เปอร์เซ็นต์ที่ได้เสียภาษี
 อากรมา เราไม่ตั้งใจไม่เสียใจที่เอาเงินใน
 กระเป๋าของพ่อแม่เรามาใช้ แต่ว่าที่ท่าน
 พูดเป็นอนุ ๓ ข้อหนึ่งว่าจะช่วยเกษตรกร
 นำเงินกองคลังไปช่วยเกษตรกรเพื่อบรรเทา
 ทุกข์นั้น ข้าพเจ้ายังเห็นว่าไม่จริง เกษตรกร

เวลานี้ชาวนาชาวนาบริ หมูถูก ร้าแพง ปลายข้าว
 แพงจะตาย ยังไม่ได้ช่วย ข้าวสารแพง
 ยังไม่ได้ช่วยจะอดตาย เมืองไทยมีข้าว
 เข้าคิวขอทานกัน น้ำตาลยังไม่ได้ลดราคา
 นี้รีบด่วนกว่า ไม่เชื่อเป็นจุดเริ่มต้นเพื่อ
 พัฒนาการทำมาหากิน เป็นจุดเริ่มต้นใน
 การพัฒนาการหากินนั้น สร้างสะพานสร้าง
 โรงเรียน สร้างอนามัย อันนั้นก็ควรจะ
 เสนอมาในงบประมาณธรรมดา ยังไม่ต้อง
 รีบด่วน เพราะรีบด่วนทำไปไม่ได้ก็ตัด
 เหมือนอย่างเมื่อตะกี้ แต่ข้าพเจ้าไม่
 เกะกะเกรจะจะต้องให้รอไป ๓ เดือน
 ๘ เดือน ข้าพเจ้าก็ชอบ ชอบให้ทำโดย
 ทันทีทันใดเหมือนกัน อันนี้ก็เห็นกับ
 รัฐบาล ข้อที่ ๓ กระจายการบริหารไปสู่
 ท้องถิ่น เวลานี้ยังไม่ได้กระจายครับ จะ
 กระจายอย่างไร พระราชบัญญัติเลือกตั้ง
 กำนันผู้ใหญ่บ้าน ยังไม่ได้ทำ นั่นควร
 จะทำ ๗ วัน ที่ข้าพเจ้าได้เสนอญัตติรวม
 พิจารณา คณะกรรมาธิการพิเศษก็ไม่ทำ
 ก็ไปแช่ไว้ ๔๕ วัน อันนี้จึงจะเป็นการ
 ปูพื้นฐานประชาธิปไตย และต้องให้มี
 การเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลกันเสียก่อน
 อย่างที่นาย ก ๆ บอกยังข้องใจ ไม่ได้ว่า
 กำนันที่ดื้อมีเหลือหลาย กำนันที่ชั่วมีมากมาย
 ถ้าเอาสภาตำบลเข้าไป เงินไม่ถึงประชาชน
 ท่านต้องเลือกกำนันผู้ใหญ่บ้าน เลือกสมา-
 ชิกสภาตำบลเสียก่อน ข้าหลวงนายอำเภอ

พวกเราเยอะเยะเป็นลูกน้องเรอีก เรา
 รุนโหดกว่า สั่งไปเลย กำหนดผู้ใหญ่บ้าน
 ถ้าไปอย่างนั้นเงินไม่ถึง เวลานั้นที่ตัวเลข
 สั่งไปแล้ว บางทีมันเสนอมมาแล้วบอกต้อง
 ให้ตอบมาให้เสร็จภายใน ๓ วัน เวลานั้น
 แบ่งสันปันส่วนเงินไปเสร็จแล้ว อันนั้น
 ไม่ได้ว่าเลย เงินอยากได้อะไรในทาง
 ที่ถูกต้อง และยังเป็นเงินของเราด้วย
 เป็นเงินของศาสนาชาว ไว่ชาว นาด้วย
 เราต้องไต่อยู่วันยังค่ำ เพราะเวลานั้นการ
 ปกครองประชาธิปไตยเป็นของราษฎร โดย
 ราษฎรและเพื่อราษฎร เราสมาชิกประเภท
 ที่หนึ่งเป็นเจ้าของประเทศแล้ว การที่กระ-
 จายอำนาจการที่จะใช้เงินภาษีอากรเข้าไป
 ต้องถึงมือเราวันยังค่ำ อย่าไปตกหลุมพราง
 ไม่ใช่หยอกเทอมจะบีบคั้นกัน จะเป็นการ
 เอาเงินนั้นไปให้ใครจ่ายกันอย่างอหิหยาญแจ
 ถ้าควบคุมได้ตามมีการเลือกตั้งกำหนดผู้ใหญ่-
 บ้านเสียก่อน และสภาตำบลเสียก่อน นี่
 เห็นด้วย เมื่อไม่อย่างนั้นไม่มีใครคุมได้
 อย่างที่นายกรัฐมนตรี ตั้งว่ากำหนดเป็น
 ประธาน กำหนดรู้ว่าจะออกแล้ว จะเลย
 ๕ แสนบาท แบ่งกันเลย กรรมการ
 ๔—๕ คน คนละ ๓ หมื่น ๔ หมื่นบาท
 จะเลยทีเดียว อย่างนี้เป็นต้น ไม่ได้ปูพื้น
 ฐานประชาธิปไตยเลย ต้องเลือกเสียก่อน
 นี้รับคว้นและไม่ว่าท่าน เพราะเหตุว่าถ้า
 อยากรู้จะได้เงินในทางที่ผิด แม้แต่ในสภา

ผู้แทนราษฎรก็รู้ ตั้งรัฐบาลนี้เรื่องก็เกี่ยวกับ
 เรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ เหมือนกัน แล้วนี่จะ
 เอาเงิน ๆ ทอง ๆ ไปให้กับกำหนดผู้ใหญ่บ้าน
 ให้สภาตำบลอีกมันจะแย่นี้จะวางรากฐาน
 ประชาธิปไตยในทางที่ผิด ต่อไปเลือกตั้ง
 ประชาธิปไตยมันจะต้องใช้เงินใช้ทองกันอีก
 มันจะผิดกันใหญ่ ข้าพเจ้าเห็นว่าปูพื้นฐาน
 ที่ไม่ถูกต้อง

ข้อ ๒. นี่ขอให้ใช้จ่ายเงินคงคลัง
 ต้องมีความจำเป็น อย่างยิ่งยวดนั้นเราไม่-
 ต้องพูดแผ่นดินไหว น้ำท่วม เกิดสงคราม
 เราไม่ว่า ถ้าคนเก่งแล้วข้าพเจ้านึกว่าจะยืม
 จากธนาคารโลก ข้าพเจ้าเชื่อคุณบุญชูเป็น
 เพื่อนกันเหมือนกัน เป็นเพื่อนกันเรียน
 กฎหมาย แต่เขาเรียนการบัญชี เชื่อว่ามีมือ
 นึกว่าจะยืมธนาคารโลกสัก ๓—๔ หมื่น
 ล้านบาท ข้าพเจ้าจะยกมือให้เลยทีเดียว
 เพื่อนบุญชุนี่เอาเงินในกระเป๋าคือ จะเผ้ามอง
 ก่อน แต่ยังไม่ตีเพื่อนเหมือนกัน ถ้านั้น
 จะตีเพื่อก่อล้อเพราะรัก จะเผ้ามองว่าเงิน
 จะถึงไหม ยังไม่กล้าพูดว่าลงเสียอย่างเพื่อน
 แกล้ว เวลาแกล้วได้แล้วจุกจิก ๆ ชีต ๆ ไป
 วันนั้นตุการอภิปราย แต่ข้าพเจ้าจะพูดเพื่อ
 ประโยชน์ของอาณาประชาราษฎร
 ๔๐ ล้านคน จะพูดเพื่อความเป็นกลาง
 นื่องพิร ประเดี้ยวก่อนพิเพ่งข้อสอง
 เงินเพื่อ เพื่อหรือไม่เพื่อมันอยู่ที่การกิน
 การโกง เงินสพัดไปไม่เพื่อ เวลานั้น

ข้าวยากมากแพง เศรษฐีต่าง ๆ เงินก็ต้นทุน
ธนาคารไม่ได้ออกพวกทรวาชนเงิน ออก
ต่างประเทศหลายหมื่นบาท เงินฝืดไม่ได้
เพื่อ ออกไปนี้ ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้
จะได้กระจายไปสู่ตำบล ทาสีตาสาชาวไร่
ชาวนา แต่ขอให้ถึงจริงเถอะ ร้อยกว่าบาท
อะไรตัวเลขไม่สนใจเลย ถึงเถอะ อันนี้
เราพอใจ แต่ต้องวางรากฐานเสียก่อน
ต้องมีการเลือกตั้งกำหนดและผู้ใหญ่บ้าน
เลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลเสียก่อน เขาฝาก
มาว่าอย่างนั้น ไม่อย่างนั้นพวกนั้นจะหมด

ข้อ ๓ การลงคะแนนนี้นายกรัฐมนตรี
ตรียบอ กคนอื่นไม่ได้กล่าวถึงเลย สมศักดิ์
จำทำเพื่อชาติ ลงคะแนนประชาธิปไตย
คราวที่แล้วว่า ๔๐ เปอร์เซนต์คนในกรุง
เสียอีก ในเขตเทศบาลหรือในกรมทหารนี้
ลงน้อย นอกจากเวียนเทียน ทาสีตาสาชาว
ไร่ชาวนาลงคะแนนเยอะเยอะ บางตำบล
๗๐—๘๐ เปอร์เซนต์ แต่รัฐบาล ไม่ว่า
รัฐบาลนี้ เพราะเพิ่งเข้ามาเป็น รัฐบาล
เก่า ๆ ไม่ได้ทำไว้เครื่องจักรกลต่าง ๆ ใน
การลงคะแนนนี้ไปไกล ๓—๔ กิโลเมตร
๕ กิโลเมตร กำหนดเขตตั้งครั้งพระเจ้าเหา
มีกระทรวงมหาดไทยมา ยังไม่แก้ บางที
ตำบลนี้ กลองตะคอกไปลง โน่น บ้าน หม้อ
หรือตำบลอีกตำบลหนึ่งข้ามตำบลกัน แบ่ง
สันปันเขตแดน สมัยก่อนมีแม่น้ำเคียววน
เป็นถนน ไม่ได้เกี่ยวเลยท่านรับไว้บางที

ประชาชนจากบางแพในเขตเทศบาล แบ่ง
๕๐๐ คนลงคะแนนได้แห่งหนึ่ง บางแห่ง
๓,๐๐๐ คน อำเภอบางแพ บอกอำเภอ
ก็ไม่แก้ ต้องแจ่งมายังข้าหลวง ก็ยังเอา
๓๐๐ คนมาเบียดกันเกือบตาย อันนี้เครื่อง
มือจะต้องทำเสียใหม่ ปูพื้นฐานประชา-
ธิปไตย นี่นายกรัฐมนตรีเป็นใหม่ ๆ ไม่ว่า
จะเสนอแนะตนเอง ต้องกระจายไปให้
ทั่ว อันนี้เพียงแต่น้อยพอเป็นสังเขป ไม่
ได้เกี่ยวกับเรื่องนี้

ข้อ ๔ รัฐบาลจะดำเนินการ อย่างไร
โดยสุจริตโดยเอาเงินกงคลังไปจ่ายว่ายังมี
เงินกงคลังเหลืออยู่เป็นที่น่าพอใจ ถูกแล้ว
ข้าพเจ้าเห็นด้วย เมืองไทยเป็นเนื้อหอม
สาวงาม เวลาคนจีนเข้ามาซื้อท่อนหมอน
ใบ ไม่ตายแล้ว ญาติเชื้อวอคมสมบูรณ์
ในน้ำมีปลาในนามีข้าว แต่เวลานี้ในน้ำ
แม่กลองก็เน่า ข้าวก็แพง นี่จะต้องแก้ไข
ไม่ว่าท่าน ท่านจะต้องหนัก ทำศึกหนัก
แต่สมศักดิ์ก็เป็นฝ่าย กลาง จะสนับสนุน ท่าน
ถ้าท่านตอบข้าพเจ้าได้ เพราะฉะนั้นเงิน
กงคลังมีน้อยเราจะต้องเก็บไว้ใช้ในยามยาก
เหมือนคนโบราณ เก็บทองใส่กระปุกไว้
ในยามยาก เพราะฉะนั้นเอามาจ่ายนี้ยังไม่
เห็นชอบแต่ถ้าจะจ่ายถ้าไม่ไหวแล้วไหลก็ไม่ว่า
เพราะยังเชื่อฝีมือรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
การคลังจะหาเงินมาได้ นี่เราเฝ้ามอง
เห็นข้อต่อไปนั้นข้อที่ ๕ จำเป็นและรีบด่วน

อย่างไหน เร่งด่วนนะพูดแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อ
 ราชบุรีเขาฝากมา นาย ก ข พุดเก่งค่อย ๆ
 ที่เดียว “ทำได้” แต่จะทำได้ดีหรือไม่จะ
 ค่อยว่า เมื่อตะกัณัผิตไปนึกหนึ่งที่ว่าเขา
 บอกว่ามีหม่อมน้องและหม่อมพี่ ทำหม่อมน้อง
 พุดค่อย ๆ เก่งกว่าหม่อมพี่หน่อยเรอบอก
 ว่าหม่อมพี่ท่านอายุมากแล้ว ท่านก็เอาไว้
 ให้ลูกพรรคท่านพุดเถอะ เช่นว่าผันเงิน
 ทำนาพริกละลายแม่น้ำนะ เวลานั้นอยู่ใน
 ตำบล ไม่ใช่ละลายแม่น้ำ ทำลงไปบ่อ
 ข้าพเจ้าเห็นด้วย น้ำพริกมันอาจจะขึ้น
 อาจจะมีปลาร้าติดอยู่สักชั้นสองชั้น ข้าพเจ้า
 เห็นด้วย ถ้าว่ากันการกินการโกงกันได้
 ที่นั้นมันมีความจำเป็นอีกหลาย ประการ ที่จะ
 พุดให้ท่านประธานได้เข้าใจ ท่านประธาน
 ผู้ทรงเกียรติให้รัฐบาลได้ใช้จ่ายเงินไปพลาง
 ก่อนเพื่อให้พี่น้องเกษตรกร ได้ ใช้จ่ายเงิน
 ยามฤดูแล้ง เวลานั้นข้าพเจ้าก็ได้พุดไว้แล้ว
 ว่ารัฐบาลพุดได้ ทำได้ แต่จะพุดได้ดี
 หรือทำได้ดีหรือทำได้ดีไม่ว่า เวลานั้น
 ข้าพเจ้าอดทนรอหาใจเพราะเห็นว่า ข้าพเจ้า
 ไม่ได้รับความยุติธรรม อาณาประชา-
 ราษฎรเห็นว่าทำดียังไม่ค่อยได้ดี เมื่อตะกั
 ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างพรรคอื่น ๆ ไม่ใช่ธรรม
 สังคมคุณทวิษณะที่หนุ่มรัฐบาลนะ ไม่อย่าง
 นั้นชาติไทยไม่มีฝีมือแล้วหรือ หรืออะไร
 สังคมไม่มีแล้วหรือ ถ้าทวิษทำดีจะหนุน
 ให้เป็นนายก ฯ เลย ที่รองนายก ฯ กราว

ไม่ได้เป็นนะ โดยข้าพเจ้าจะไปปรึกษา
 ราษฎรในราชบุรีจะลาออกจากผู้แทนราชบุรี
 และจะขึ้นตัวตนตายปลายเป็นให้ทวิษได้เป็น
 ผู้แทนราษฎร เพราะถ้าทวิษใจถึงและเล็ก
 อ้ายเลอะเทอะเปราะเบอนกันเสีย มาร่วม
 งานกับข้าพเจ้า.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
 สมศักดิ์ เข้าประเด็น

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์
 (ราชบุรี) : อ้อ ประธาน เพื่อจะได้
 สร้างความเจริญให้กับราชบุรี อย่าเอ้ออ
 พื่อน้องเอ๊ย ข้าพเจ้าก็เป็นคนดีแล้วประ-
 เทียวเขาว่าสภามันไม่มีสถาบันถ้าสมศักดิ์เอา
 ขึ้นมาจริง ๆ ประเดี่ยวนั้นจะแย่นะ ท่าน
 ประธานผู้ทรงเกียรติ ก็เป็นธรรมชาติบ้าง
 ข้าพเจ้าชอบซ้ำ มากกว่า นาย ก ข ๓ เดือน
 ข้าพเจ้าถูกทราชมานมา ๑๕ ปี หว่า
 เป็นหัวหน้าคอมมิวนิสต์ ท่านยังไม่รู้ความ
 จริง จะจับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าที่ไม่ได้กราวที่
 แล้วเพราะถูกกดโกงกะแนน ข้าพเจ้าปั่น บ
 อย่างนี้หรือที่จะไม่ให้ข้าพเจ้าระ บายอารมณ์
 แต่ต่อไปข้าพเจ้าจะไม่ ระ บาย อารมณ์แล้ว
 อยากจะดูซิว่าจะทำได้ดีหรือไม่ แล้วพวก
 เราก็ต้องรักษาระเบียบข้อบังคับบ้างเหมือน
 กัน ในสุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอฝากข้อสังเกตว่า
 หากว่ารัฐบาลตอบ ข้อ ข้อใจ ข้าพเจ้า ได้
 ข้าพเจ้าก็ยินดีที่จะสนับสนุนเพื่อความผาสุก

ของอาณาประชาราษฎร์เป็นใหญ่ ขอบคุณ
ท่านประธาน

นายประพันธ์ อัมพข (เชียงใหม่):
ท่านประธานที่เคารพ และบรรดาท่านผู้มี
เกียรติทั้งหลาย กระผม ประพันธ์ อัมพข
ส.ส. จังหวัดเชียงใหม่ แห่งพรรคสันติชน
ได้ฟังการอภิปราย มาจนตลอดทั้งสองฝ่าย
แล้ว โดยหลายรสนหลายชาติแบบพากย์หนัง
ก็มี ในเมื่อเวลานี้พอสมควรที่พวกเราทั้ง
หลายจะตัดสินใจได้แล้ว และกระผมได้
พิจารณาแล้ว เห็น ว่า ร่าง พระราชบัญญัติ
นี้จะผ่านไปได้อย่างเห็นอกเห็นใจจากท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายแล้ว ข้าพเจ้าจึง
ไม่ขออภิปรายอะไรต่อไป จึงขอเสนอปิด
อภิปรายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับ
รอง

(มีสมาชิกรับขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
ผู้ใดจะ ขอเสนอเปิด การ อภิปราย หรือ ไม่
คุณบัญญัติ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่):
ท่านประธานครับ ผมขอทักท้วงครับ
อภิปรายแล้วเสนอปิดอภิปรายมันไม่ถูก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
บัญญัติ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชร-
บูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม

นายบัญญัติ เกสรทอง ส.ส. เพชรบูรณ์
ขอเปิดการอภิปรายต่อครับ ถ้าท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกรับขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
ละครับ ผมขอมติครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควร
เปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกรับมือ ๑๒๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
ผู้ใดเห็นสมควรปิดอภิปราย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกรับมือ ๑๒๔ คน)

(มีสมาชิกในที่ประชุมบางคนได้แสดง
ความไม่พอใจ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โปรด
สงบครับ ๆ เป็นอันว่าเสร็จสิ้นการพิจารณา
ต่อไปนี้จะขอมติจากที่ประชุม...

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่): ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอ
ประท้วงตามข้อบังคับ กระผมมีสิทธิ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
ว่าอะไรก็ว่ามา

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่): ท่านประธานสภา ที่ลงมติไปนั้น
กระผมจะไม่ขอพูดว่า ใช้ได้หรือใช้ไม่ได้
แต่ขอเตือนท่านประธานสภา จะทำอะไร
ขอให้ทำตามข้อบังคับ ที่พูดนี้ นายไกรสร
ตันติพงศ์ ได้รับเลือกตั้งรวมคะแนน ๓
สมัย พูดเบา ๆ เกือบ ๒ แสน จะบอกให้

ท่านเพิ่งได้รับเลือกมาไม่กี่หมื่น ทำตามข้อบังคับ กระผมจะอ่านให้ฟังใครจะถือว่า กระผมอบรมประธานสภาที่ชอบกว่าอบรมข้อบังคับ ข้อ ๓๕ ญัตติตามข้อ ๓๔ (๖) และ (๗) ห้ามมิให้ผู้ใดเสนอในคราวเดียวกับการอภิปรายของตน ทำไมท่านประธานปล่อยให้ละเมิดข้อบังคับนี้ กระผมขอลาท่านประธานหน่อย ถ้ามีข้อบังคับข้อใดเขียนไว้ว่าเอาประธานออกได้นะ กระผมจะเอาประธานออกตั้งแต่วันนี้แล้ว พูดย่างยว่าเลิกนับถือกันแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมฟังอยู่แล้ว ไม่ได้อภิปราย เขาพูดเพียง ๒-๓ คำ ประกอบเพื่อให้ปิดอภิปรายเท่านั้นเอง ต่อไป...

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ทามใจประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะขอมติ ผมได้รับญัตติถ้วนจากคุณทรงธรรม บัญญัติ คุณสมาน ชมภูเทพ และ มีผู้รับรองถูกต้อง ขอให้ลงคะแนนโดยอาศัยข้อบังคับข้อ ๕๔ (๓) คือ ให้ขานชื่อ ผมขอลามติที่ประชุมว่าจะเอาอย่างนั้น หรือ ขอเชิญคุณสมาน

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : กระผมขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาสั้น ๆ ก็แล้วกัน

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : กระผมในฐานะเป็นเจ้าของญัตติเรื่องนี้คือหลังจากที่กระผมได้ฟังการอภิปรายแล้ว กระผมก็เห็นว่าในฐานะที่เราเป็นตัวแทนของมวลชนทั่วราชอาณาจักร ซึ่งเห็นว่าการเสนอของกระผมนั้นเป็นผลประโยชน์ต่อมวลชนทั่วประเทศชาติที่ขณะกำลังเงี้ยวพังอยู่ ที่นี้เราต้องการให้เป็นสักขีพยานที่แน่นอนว่า ใครทำเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติบ้านเมืองที่แท้จริง และใครบ้างที่ค้านเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ เพราะฉะนั้นกระผมขอชี้แจงว่า ในกรณีที่มีการออกเสียงนั้น ขอให้ท่านประธาน...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาสั้น ๆ ครับคุณสมาน เอาสั้น ๆ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ครับ ๆ ขอบคุณมากครับ คือหมายความว่า กระผมขอให้ประธานได้ชี้เป็นรายชื่อดังที่เป็นความประสงค์อยู่แล้วครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ที่ประชุมนี้จะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหม เชิญ

นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐี (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐี พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จากนครศรีธรรมราช ที่กระผมลุกขึ้นมาพูดกับท่าน

ประธานในครั้งนั้น มิได้คัดค้านในประเด็นในการที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้เสนอเข้ามา แต่กระผมรู้สึกอึดใจตลอดมาที่อยู่ในสภาแห่งนี้ว่าสภาแห่งนั้นเราไม่ได้อยู่กันด้วยเหตุผล ความคิดของฝ่ายค้านนั้นมันผิดเสมอไปกระนั้นหรือก็ในเมื่อคุณสมาน ชมภูเทพ ท่านได้พยายามที่จะพูดให้ประชาชนชาวไทยได้เห็นว่าใครบ้างที่ยกย่องผลประโยชน์ของประชาชนโดยการสนับสนุนรัฐบาล ใครบ้างที่คัดค้านหมายความว่าผู้ที่คัดค้านนั้นไม่ต้องการประชาชนกระนั้นหรือ เราเชื่อแน่เหลือเกินว่าคำพูดของฝ่ายค้านที่เราได้พูดตลอดในสภาแห่งนี้ เราพูดด้วยเหตุผล ตลอดระยะเวลาอันยาวนาน ฝ่ายรัฐบาลเองไม่ใช่หรือที่พยายามแบ่งแยกในสภาแห่งนี้ นี่คือนสิ่งที่ทำให้กระผมอึดใจที่สุด กระผมจะขอกราบเรียนต่อประธานขออีกสักกณินหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญนั่งครับ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐี (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ กระผมขออีกไม่ถึง ๒ นาที เพราะว่าตลอดเวลาที่กระผมพยายามยกมือในสภาแห่งนี้ กระผมไม่ค่อยมีโอกาส แม้กระทั่งการรักษาความเป็นกลางของท่านประธานนั้นก็ยังไม่มีความเห็น ท่านประธานเป็นสัญลักษณ์แห่งความเที่ยงธรรม ท่านประธานสภาได้ทำ

ตัวให้เหมาะสมกับสัญลักษณ์แห่งนั้นแล้ว หรือ นี่เป็นสิ่งที่กระผมหนักใจ กระผมขอความกรุณาต่อท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ ตามที่คุณทรงธรรมกับ...

นายวิรัช กุมุทมาศ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิรัช กุมุทมาศ ส.ส. ขอนแก่น พรรคพลังใหม่ กระผมขอเสนอวิธีการใช้ยกมือครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) : หนังสือที่ผมส่งไปยังกระทรวงมหาดไทยว่าตำบลหนึ่งผมยังไม่ได้เลย...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : (เกาะค้อน) นั่งลง ๆ

(นายศิริ หุ่นทอง ได้นั่งลง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการยกมือ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรใช้วิธีขานชื่อ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ใช้วิธีการลงคะ-

แนนโดยให้ใช้ชานชื่อ ถ้าวรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ใช้คำว่า “รับ” เอากันสั้น ๆ ส่วนถ้าไม่เห็นด้วยก็ใช้คำว่า “ไม่รับ” ชัดถ้อยชัดคำดีและสั้นครับ และขอตั้งบุคคลต่อไปนี้ เป็นกรรมการ ๑. คุณถนอม แสงสุริยจันทร์ ๒. คุณบุญจะ เกสรทอง ๓. คุณชู อุ่นสมัย ๔. คุณปกรณ์ กุลกำจร ๕. คุณบุญเยี่ยม โสภณ ๖. คุณสันติ อรุโณทัย ๗. คุณนิม ชอบธรรม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): ผมขออ่านรายชื่อ นายกระแส ชนะวงศ์

นายกระแส ชนะวงศ์(ขอนแก่น): กระผม นายกระแส ชนะวงศ์ พรรคพลังใหม่ งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายการุณ โฆษิตสกุล
นายการุณ โฆษิตสกุล (ระยอง): ท่านประธานที่เคารพ ผม การุณ โฆษิตสกุล ส.ส. ระยอง รับครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายกำธร ลาขโรจน์

นายกำธร ลาขโรจน์ (ปัตตานี): ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายกำธร ลาขโรจน์ ส.ส. ปัตตานี รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายเกษม บุตรขุนทอง

นายเกษม บุตรขุนทอง (เพชรบูรณ์): ไม่เห็นด้วยครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายเกษม สรศักดิ์เกษม

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (ฉะเชิงเทรา): กระผม นายเกษม สรศักดิ์เกษม ส.ส. จังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคประชาธิปัตย์ งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายไกรสร ตันติพงศ์

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่):

ท่านผู้เป็นประธานสภา ประชาชนเลือก กระผมเข้ามาเพื่อเป็นตัวแทนพูด กระผมต่อสู้กับเผด็จการทหารมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๐ วันนี้ ถูกประธานสภาปิดปากไม่ให้พูด เพราะฉะนั้นกระผมงดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายขุนทอง ภูผาเดือน

นายขุนทอง ภูผาเดือน(กาฬสินธุ์):

ท่านประธานครับ กระผมงดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายไชแสง สุกใส

นายไชแสง สุกใส (นครพนม): ผมไชแสง สุกใส งดออกเสียงเหมือนกันครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายคล้าย ละอองมณี

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา):
งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายคำ คงจันทร์

นายคำ คงจันทร์ (สุรินทร์):
กระผม นายคำ คงจันทร์ งดออกเสียง
ครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์
ปราโมช

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
(กรุงเทพมหานคร): รับหลักการครับ
(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายแคล้ว นรปติ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น):
ท่านประธานครับ ผมรับครับ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายจรูญ กมลเพชร

นายจรูญ กมลเพชร (ชัยภูมิ):
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรูญ
กมลเพชร ส.ส. จังหวัดชัยภูมิ ขอรับ
หลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายจรูญ กุวานนท์

นายจรูญ กุวานนท์ (ปทุมธานี):
รับครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายจรูญ ปราบริบูรณ์

นายจรูญ ปราบริบูรณ์ (บุรีรัมย์):
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายจรูญ
ปราบริบูรณ์ ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคธรรม
สังคม ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายจรูญ วัฒนการ

นายจรูญ วัฒนการ (ราชบุรี):
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรูญ วัฒนการ
ส.ส. จังหวัดราชบุรี รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายจำลอง วงษ์ทอง

นายจำลอง วงษ์ทอง (บุรีรัมย์):
ท่านประธานที่เคารพ ผม นายจำลอง
วงษ์ทอง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคธรรมสังคม
ขอรับหลักการนี้ครับ เพื่อความผาสุกของ
ประชาชน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายเจริญ คັນธวัช

นายเจริญ คັນธวัช (กรุงเทพฯ):
ท่านประธานที่เคารพ งด
ออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายเจริญ ปราบ ณ คักดี

นายเจริญ ปราบ ณ คักดี (ขอนแก่น): รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายเจริญ เปรมฤทัยรัตน์ (นายเจริญ เปรมฤทัยรัตน์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายเจริญ หนูสง

นายเจริญ หนูสง (พัสดุ): ข้าพเจ้านายเจริญ หนูสง สังกัดพรรคประชาธิปไตย รับรองครับ เพื่อประชาชน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายนิม ขอบธรรม

นายนิม ขอบธรรม (กาญจนบุรี): งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายเฉลิมชัย ทองตันไทรย์

นายเฉลิมชัย ทองตันไทรย์ (ลพบุรี): ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเฉลิมชัย ทองตันไทรย์ ส.ส. จังหวัดลพบุรี ในนามพรรคพลังใหม่ ไม่ออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายเฉลียว ดิวงษ์

นายเฉลียว ดิวงษ์ (นครพนม): รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): พลเรือเอก หลวงชลธาร พุทธิไกร

พลเรือเอก หลวงชลธาร พุทธิไกร (กรุงเทพมหานคร): ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเรือเอก หลวงชลธาร พุทธิไกร งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายชวน หลีกภัย

นายชวน หลีกภัย (ตรัง): ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่เชื่อว่าคนที่จะทำเพื่อประชาชนนั้นจะต้องเห็นด้วยกับรัฐบาลทุกอย่าง กระผมรู้ว่ารักษามารยาทในสภา โอกาสจะพูดนั้นยาก ท่านประธานที่เคารพ กระผมรู้เจตนารมณ์ของรัฐบาลที่ให้มีการลงคะแนนด้วยวิธีนี้ กระผมงดออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายชัชวาลย์ ชมภูแดง

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด): ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัชวาลย์ ชมภูแดง จากจังหวัดร้อยเอ็ด ในนามพรรคพลังใหม่ งดเว้นออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): พลโท ชามู อังสุโชติ

พลโท ชามู อังสุโชติ (กาญจนบุรี): ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลโท ชามู อังสุโชติ จากจังหวัดกาญจนบุรี รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายชาญยุทธ สุทธิรักษ์

นายชาญยุทธ สุทธิรักษ์ (เลย):
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชาญยุทธ
สุทธิรักษ์ ส.ส. จังหวัดเลย พรรคธรรม
สังคม ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา
ธิการรัฐสภา): พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ

พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ (นคร
ราชสีมา): ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ชาติชาย ชุณหะวัณ จากนครราชสีมา ขอ
รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา
ธิการรัฐสภา): นายชำนาญ ฝุดม่อง

นายชำนาญ ฝุดม่อง (ระยอง):
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชำนาญ
ฝุดม่อง ส.ส. ระยอง รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา
ธิการรัฐสภา): นายชำนาญ ฝุดม่อง

นายชำนาญ ฝุดม่อง (นครศรี
ธรรมราช): งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา
ธิการรัฐสภา): นายชิน ทองศิริ

นายชิน ทองศิริ (สุราษฎร์ธานี):
กระผม นายชิน ทองศิริ จากจังหวัด
สุราษฎร์ธานี งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา
ธิการรัฐสภา): นายชู อุ่นสมัย

นายชู อุ่นสมัย (ร้อยเอ็ด):
รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา
ธิการรัฐสภา): นายชูชีพ หาญสวัสดิ์

นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ (ปทุมธานี):
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชูชีพ
หาญสวัสดิ์ ส.ส. ปทุมธานี รับหลักการ
ครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา
ธิการรัฐสภา): พันจ่าอากาศเอก ชูศักดิ์
ทาระคำ

พันจ่าอากาศเอก ชูศักดิ์ ทาระคำ
(นครราชสีมา): ท่านประธานที่เคารพ
กระผม พันจ่าอากาศเอก ชูศักดิ์ ทาระคำ
ส.ส. นครราชสีมา พรรคฟื้นฟูชาติไทย
ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา
ธิการรัฐสภา): นายชุนัน โคนันท์

นายชุนัน โคนันท์ (สตูล):
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชุนัน
โคนันท์ จังหวัด สตูล ขอรับหลักการ
ครับผม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา
ธิการรัฐสภา): นายเชวง วงศ์ใหญ่

นายเชวง วงศ์ใหญ่ (เชียงราย):
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเชวง
วงศ์ใหญ่ ส.ส. เชียงราย เพื่อให้พี่น้อง
ชาวจังหวัดเชียงรายสุคนธ์สยาม สดุดะ
ประเทศลาว ซึ่งกำลังลำบาก เป็นบานนอก

คอกนา อยากไถ่ถนน อยากไถ่เหมืองฝาย
กระผมขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์): ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ จากจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคประชาธิปัตย์ ถึงแม้รัฐบาลจะหาวิธีการต่าง ๆ นานาเพื่อทำลายพรรคฝ่ายค้าน กระผมเชื่อเหลือเกินว่าประชาชนทั้งประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ มีความเข้าใจถึงวิธีการอันนี้ กระผมในนามพรรคประชาธิปัตย์ งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายไชยศิริ เรืองกาญจนเศรษฐ์

นายไชยศิริ เรืองกาญจนเศรษฐ์ (อุบลราชธานี): รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายณรงค์ บุญยวิทย์

นายณรงค์ บุญยวิทย์ (ชุมพร): ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายณรงค์ บุญยวิทย์ จากจังหวัดชุมพร รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายณรงค์ สุนทรวร

นายณรงค์ สุนทรวร (สมุทรสาคร): ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายณรงค์ สุนทรวร ส.ส. สมุทรสาคร พรรคประชาธิปัตย์ งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายณัฐวุฒิ สุธิสสงคราม นายณัฐวุฒิ สุธิสสงคราม (กรุงเทพมหานคร): งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายตรงค์ สิงห์โตทอง นายตรงค์ สิงห์โตทอง (ชลบุรี): ท่านประธานที่เคารพ กระผม ตรงค์ สิงห์โตทอง ส.ส. ชลบุรี รับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายดาบชัย อัคราช นายดาบชัย อัคราช (สกลนคร): ท่านประธานที่เคารพ ผม ดาบชัย อัคราช ส.ส. สกลนคร รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร): งดออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายดิลก มะลิมาศ นายดิลก มะลิมาศ (มหาสารคาม): ท่านประธานที่เคารพ กระผม ดิลก มะลิมาศ จากมหาสารคาม รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายดุสิต พานิชพัฒน์

นายดุสิต พานิชพัฒน์ (ลำปาง): ท่านประธานที่เคารพ กระผม ดุสิต พานิชพัฒน์ ส.ส. ลำปาง พรรคกิจสังคม ขอรับหลักการพันเปอร์เซ็นต์ เพราะประชาชนกำลังรอเหมือนต้นข้าวรอฝนครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): ร้อยเอก เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ

ร้อยเอก เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ (นครราชสีมา): ผม เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ ส.ส. นครราชสีมา พรรคฟื้นฟูชาติไทย เพื่อเป็นการช่วยชีวิตน้ำตาให้ชาวอีสานที่กำลังอดอยากรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายเต็ม สืบพันธุ์

นายเต็ม สืบพันธุ์ (อุดรธานี): ท่านประธานที่เคารพ ผม นายเต็ม สืบพันธุ์ ส.ส. จังหวัดอุดรธานี ขอรับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายถนอม แสงสุริยจันทร์

นายถนอม แสงสุริยจันทร์ (นครพนม): รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายถวิล พวงสำลี

นายถวิล พวงสำลี (นครปฐม):

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถวิล พวงสำลี ส.ส. นครปฐม ขอรับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายถวิล พิมพ์หินทร์

นายถวิล พิมพ์หินทร์ (ร้อยเอ็ด):

ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายถวิล พิมพ์หินทร์ ส.ส. จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคเกษตรสังคม กระผมอยากให้สภาทำบิลได้มากกว่า ๕ แสนเสียอีก แต่หลักการของรัฐบาลไม่ถูกต้องและไม่รัดกุม กลัวเงินจะรั่วไหลมากไม่ได้ประโยชน์เท่าที่ควร กระผมรู้ว่ารัฐบาลจะชนะอยู่แล้ว จึงขอคัดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายถาวรณ ไชยสุวรรณ

นายถาวรณ ไชยสุวรรณ (นราธิวาส): ท่านประธานที่เคารพ รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายแถม ตีบุญมี

นายแถม ตีบุญมี (ขอนแก่น):

ท่านประธานที่เคารพ กระผมแถม ตีบุญมี จังหวัดขอนแก่น พรรคชาติไทย ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): จำสับเอก ทรงธรรม

ปัญญาดี

จำลองเอก ทรงธรรม บัญญัติ
(เจียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ
ข้าพเจ้า จำสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย
พรรคชาติไทย เพื่อจังหวัดเชียงรายจะได้
พ้นสภาพผูกมือน้อยเสียที ขอรับหลักการ
ครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายทวีศักดิ์ อับดุลบุตร
นายทวีศักดิ์ อับดุลบุตร (ปัตตานี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ทวีศักดิ์
อับดุลบุตร แห่งจังหวัดปัตตานี เพื่อชาว
ไทยทั่วประเทศ กระผมขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : พลเรือตรี ทหาร ขำหิรัญ
(พลเรือตรี ทหาร ขำหิรัญ ไม่อยู่
ในที่ประชุม)

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายทอง ธนะกาญจน์
นายทอง ธนะกาญจน์ (กรุงเทพ-
มหานคร) : งคออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : พันตรี ทองคำ เสมะกนิษฐ์
พันตรี ทองคำ เสมะกนิษฐ์
(ปราจีนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม พันตรี ทองคำ เสมะกนิษฐ์ ส.ส.
ปราจีนบุรี ขอรับหลักการครับกระผม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายทองบักซ์ เพียงเกษ
นายทองบักซ์ เพียงเกษ (ขอนแก่น) : กระผม ทองบักซ์ เพียงเกษ
พรรคแนวร่วมสังคมขอนแก่นครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายทองแสง ภูวิชัย
นายทองแสง ภูวิชัย (กาฬสินธุ์) :
งคออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายทองหยด จิตตวิระ
นายทองหยด จิตตวิระ (ชัยนาท) :
รับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายทินกร ปรีชพันธ์
นายทินกร ปรีชพันธ์ (ชัยนาท) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ทินกร
ปรีชพันธ์ ส.ส. ชัยนาท สังกัดพรรคธรรม
สังคม ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นาวาอากาศโท ทินกร
พันธุ์กระวี

นาวาอากาศโท ทินกร พันธุ์กระวี
(พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นาวาอากาศโท ทินกร พันธุ์กระวี
จากจังหวัดพิษณุโลก ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก):
งคออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายเทียนชัย อุทัยวงศ์

นายเทียนชัย อุทัยวงศ์ (เพชรบุรี): ท่าน ประธานที่เคารพ กระผม
เทียนชัย อุทัยวงศ์ ส.ส. จากจังหวัดเพชร-
บูรณ์ พรรคธรรมสังคม รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายเทียม ไชยนันทน์

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก):
งคออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายธเนตร เอียสกุล

นายธเนตร เอียสกุล (หนองคาย): รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายธวัช สุรินทร์คำ

นายธวัช สุรินทร์คำ (สุโขทัย):
งคออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายธวัชชัย นามวงศ์-
พรหม

นายธวัชชัย นามวงศ์พรหม
(เชียงใหม่): ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายธวัชชัย นามวงศ์พรหม ส.ส.
จังหวัดเชียงใหม่ รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายธาดา สงวนพงษ์

นายธาดา สงวนพงษ์ (กรุงเทพฯ):
งคออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายนรินทร์ศร รัตน-
ไพฑูรย์

นายนรินทร์ศร รัตนไพฑูรย์
(แม่ฮ่องสอน): ท่านผู้เป็นประธาน
กระผม นายนรินทร์ศร รัตนไพฑูรย์ ส.ส.
แม่ฮ่องสอน พรรคพลังใหม่ งคออกเสียง
ครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายนิติชัย นาคกรทรรพ

นายนิติชัย นาคกรทรรพ (หนอง-
คาย): ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นิติชัย นาคกรทรรพ ส.ส. จังหวัดหนองคาย
พรรคพลังใหม่ งคออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายนิพนธ์ ศศิธร

นายนิพนธ์ ศศิธร (ราชบุรี):
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์ ศศิธร
ราชบุรี รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): นายนิยม วรปัญญา

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี):
ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้า นายนิยม
วรปัญญา ส.ส. จังหวัดลพบุรี ก็ใจเป็น

อย่างซึ่งที่รัฐบาลเสนอ พระราชบัญญัติฉบับนี้มาเพื่อจะผันเงิน ไปสู่ชาวชนบทให้มีถนนหนทางเดิน มีน้ำรับประทาน น้ำดื่ม น้ำใช้กัน ฉะนั้นผมขอรับหลักการ เพื่อการอยู่ที่กินดีของชาวจังหวัดลพบุรี และทั่วประเทศไทยครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายแนบ ผ่องแผ้ว

นายแนบ ผ่องแผ้ว (กรุงเทพฯ) : งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบรม ตันเถียร

นายบรม ตันเถียร (พังงา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมบรม ตันเถียร แห่งพังงา พรรคกิจสังคม เห็นว่านี่ไปสู่ชนบทเพื่อชาวไทยทั่วประเทศส่วนมาก ไม่ใช่ชาวไทยอยู่ในกรุงเทพฯ ทั้งนั้น การประสานคร หลวงยัง ใช้เงินมากกว่าถึง ๔,๐๐๐ ล้านบาท กระผมขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบรรลือ น้อยมณี

นายบรรลือ น้อยมณี (อุดรดิตถ์) : รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบัญญัติ บันทัดฐาน

นายบัญญัติ บันทัดฐาน (สุราษฎร์ธานี) : กระผมงดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : คุณหญิงบัวเขียว รังคสิริ

คุณหญิงบัวเขียว รังคสิริ (แพร่) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน บัวเขียว รังคสิริ ส.ส. จังหวัดแพร่ ขอรับหลักการค่ะ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบุญเกิด นาคดี

นายบุญเกิด นาคดี (สุรินทร์) : ท่านผู้เป็นประธาน กระผม บุญเกิด นาคดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ รับหลักการครับผม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบุญเกิด หิรัญคำ

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัยภูมิ) : รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : ท่านประธาน ผม นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ แห่งอุดรธานี รับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบุญชู โรจนเสถียร

นายบุญชู โรจนเสถียร (ชลบุรี) : รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบุญทัน ดอกไธสง

นายบุญทัน ดอกไธสง (นคร-
ราชสีมา) : กระผม บุญทัน ดอกไธสง
ส.ส. จังหวัดนครราชสีมา การหยิบยื่นความ
ช่วยเหลือแก่ชนบทเป็นหัวใจแห่งการพัฒนา
ขอรับรอง ๑๐๐ เปอร์เซนต์ครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายบุญแท้ง ทองสวัสดิ์
นายบุญแท้ง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) :
ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายบุญมี ปาร์มวงค์
นายบุญมี ปาร์มวงค์ (ลพบุรี) :
ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้า บุญมี ปาร์มวงค์
จากลพบุรี ข้าพเจ้าเคย ได้ยกมือมาตั้งแต่
เข้าจนกระทั่ง บ่าย โมงครึ่ง ไม่ได้พูดใน
เรื่องนี้ ที่ข้าพเจ้าจะพูดนั้นก็ถือว่า ตั้งแต่
ตั้งแต่ประเทศไทยมาและมีรัฐบาล ในระบอบ
ประชาธิปไตยมาเป็นเวลา ๔๐ กว่าปี แต่
ยังไม่เคยมีรัฐบาลใดที่จะผันเงิน ไปสู่ประ-
ชาชนและ ไปสู่ตำบล กระทั่งใน บ่ายเช่นนี้
ข้าพเจ้ามีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับ
เงินจำนวนนี้ ไปสู่ ประชาชน ดังกล่าวแล้ว
นอกจากนั้น...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ
ครับ คุณบุญมี ออกเสียงครับ

นายบุญมี ปาร์มวงค์ (ลพบุรี) :
คือว่าแก้หน้อย คือตั้งแต่เข้าถึงบ่ายโมงครึ่ง
แล้วครับ เพราะฉะนั้นก็ขอ โอกาส สักนิด

หนึ่ง แต่ว่าก็จะไม่ให้มานาน จนเกินไป
ทั้งนี้เพราะเป็นหัวใจจริง ๆ ของข้าพเจ้าที่
อยากจะเชิырรัฐบาลนี้ ถ้ารัฐบาลก่อนที่
กระทำการนั้นถ้ามีจิตใจเช่นนี้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรุณา
ครับ เอาเถอะครับ

นายบุญมี ปาร์มวงค์ (ลพบุรี) :
ก็จะทำให้บ้านเมืองของเรามีความเจริญขึ้น
เป็นอันมาก ดังนั้นข้าพเจ้าของคอกอเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : เรืออากาศตรี บุญยง
วัฒนพงศ์

เรืออากาศตรี บุญยง วัฒนพงศ์
(อุดรดิตถ์) : รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายบุญเยี่ยม โสภณ

นายบุญเยี่ยม โสภณ (บุรีรัมย์) :
รับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : พันตำรวจโท บุญเลิศ
เลิศปรีชา

พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา
(นครนายก) : รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายบุญส่ง ภูพานิช

นายบุญส่ง ภูพานิช (อ่างทอง) :
งคอกอเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบุญส่ง สมใจ

นายบุญส่ง สมใจ (ปราชญ์บุรี) :
กระผม นายบุญส่ง สมใจ ส.ส. จังหวัด
ปราชญ์บุรี พรรคธรรมสังคม ขอรับหลัก
การครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบุญเอื้อ ประเสริฐ
สุวรรณ

นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ
(สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม บุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ จังหวัด
สุพรรณบุรี ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายปกรณ์ กุลกำจร

นายปกรณ์ กุลกำจร (บุรีรัมย์) :
รับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : พันเอก ประกอบ
ประยูรโกศราช

พันเอก ประกอบ ประยูรโกศราช
(กรุงเทพมหานคร) : รับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประกิจ รัตตมณี

นายประกิจ รัตตมณี (ตรัง) :
งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประจวบ ศิริวราท

นายประจวบ ศิริวราท (ชลบุรี) :
รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประชุม รัตนเพียร

นายประชุม รัตนเพียร (ตราด) :
รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประดิษฐ์ เสริฐศรี

นายประดิษฐ์ เสริฐศรี (เลย) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม ประดิษฐ์ เสริฐ
ศรี จากจังหวัดเลย ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประทวน รมยานนท์

นายประทวน รมยานนท์ (กรุง-
เทพมหานคร) : รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประทีป ทองคำใส

นายประทีป ทองคำใส (อุบล
ราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ประทีป ทองคำใส ส.ส. แห่งอุบลราชธานี
ครับ เพื่อนำเงินไปสู่ท้องถิ่น กระผมขอ
รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประเทือง คำประกอบ

นายประเทือง คำประกอบ (นคร
สวรรค์) : งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประเทือง วิจารณ์ ปรีชา

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประพันธ์ อัมพช

นายประพันธ์ อัมพช (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประพันธ์ อัมพช ส.ส. แห่งเชียงใหม่ พรรคสันติชน อยากได้เงินไปให้พี่น้องบ้านนอกคอกนาไปพัฒนาถนนเข้าหมู่บ้านและตำบลโดยเร็วที่สุด จึงขอรับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประภัทร โพธิ์สุชน

นายประภัทร โพธิ์สุชน (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมประภัทร โพธิ์สุชน จากสุพรรณบุรี รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประภัทรพงศ์ เวชชาชีวะ

นายประภัทรพงศ์ เวชชาชีวะ (จันทบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประภัทรพงศ์ เวชชาชีวะ ส.ส. จังหวัดจันทบุรี ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประมวล กุลมาศย์

นายประมวล กุลมาศย์ (ชุมพร) : กระผม ประมวล กุลมาศย์ รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประมวล สภาวสุ

นายประมวล สภาวสุ (พระนครศรีอยุธยา) : กระผม ประมวล สภาวสุ จากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอรับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : พลตรี ประมาณ อติเรกสาร

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร (สระบุรี) : รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประยงค์ มุลสาร

นายประยงค์ มุลสาร (ยโสธร) : งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประยงค์ โมกขพันธ์

นายประยงค์ โมกขพันธ์ (นครปฐม) : กระผม นายประยงค์ โมกขพันธ์ ส.ส. นครปฐม แห่งพรรคชาติไทย รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประยูร จอประยูร

นายประยูร จอประยูร (นนทบุรี) : งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประยูร สุรนิวงศ์

นายประยูร สุรนิวงศ์ (อุดรธานี) : กระผม นายประยูร สุรนิวงศ์ จากอุดรธานี พรรคพลังใหม่ จดเว้นการออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประยูรศักดิ์ ชลาชนเดชะ

นายประยูรศักดิ์ ชลาชนเดชะ (กรุงเทพมหานคร) : จดเว้นการออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประวัติ เนียรภาค

นายประวัติ เนียรภาค (นครสวรรค์) : จดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประวิทย์ ศรีธัญรัตน์

นายประวิทย์ ศรีธัญรัตน์ (อุบลราชธานี) : กระผม ประวิทย์ ศรีธัญรัตน์ จังหวัดอุบลราชธานี รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประสงค์ วงษ์สุนทร

นายประสงค์ วงษ์สุนทร (นครสวรรค์) : จดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประสาธ ไชยะโท

นายประสาธ ไชยะโท (ยะลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประสาธ ไชยะโท ส.ส. จังหวัดยะลา รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ (ฉะเชิงเทรา) : จดออกเสียง

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประสิทธิ์ พันธุ์ฟูจินดา

ประสิทธิ์ พันธุ์ฟูจินดา (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ ผมประสิทธิ์ พันธุ์ฟูจินดา ส.ส. เชียงราย รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประเสริฐ ท่งสี

นายประเสริฐ ท่งสี (น่าน) : จดออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประเสริฐ บุญสม

นายประเสริฐ บุญสม (พระนครศรีอยุธยา) : รับครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประเสริฐ เลิศยะโส

นายประเสริฐ เลิศยะโส (บุรีรัมย์) : งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประเสริฐ สายพิมพ์

นายประเสริฐ สายพิมพ์ (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมประเสริฐ สายพิมพ์ แห่งจังหวัดลพบุรี รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : พันโท ประเสริฐ สดบรรทัด

พันโท ประเสริฐ สดบรรทัด (สระบุรี) : ผม พันโท ประเสริฐ สดบรรทัด ส.ส. จังหวัดสระบุรี พรรคธรรมสังคม รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายประหยัด ธรรมสาคร

นายประหยัด ธรรมสาคร (จันทบุรี) : กระผม ประหยัด ธรรมสาคร พรรคธรรมสังคม จากจังหวัดจันทบุรี รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายปริญญ์ จูฑามาศย์

นายปริญญ์ จูฑามาศย์ (กระบี่) : งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายปรีชา เพ็ชรสิงห์

นายปรีชา เพ็ชรสิงห์ (เลย) : กระผม ปรีชา เพ็ชรสิงห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย รับหลักการครบผม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายปรีชา มุสิกกุล

นายปรีชา มุสิกกุล (กำแพงเพชร) : งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายปรีดา พัฒนถาบุตร

นายปรีดา พัฒนถาบุตร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปรีดา พัฒนถาบุตร ส.ส. เชียงใหม่ รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายบัญญัติ เกสรทอง

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : งดออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายปิยะ อังกินันท์

นายปิยะ อังกินันท์ (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมปิยะ อังกินันท์ ส.ส. จังหวัดเพชรบุรี แห่งพรรคชาติไทย รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ผมนายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ พรรคธรรมสังคม จาก

จังหวัดศรีสะเกษ ราษฎรชาวจังหวัด
ศรีสะเกษกำลังรอนเงินอยู่ครับ ใครไม่เอา
จะแบ่งไปที่ศรีสะเกษบ้างก็ได้ครับ เพราะ
ฉะนั้นผมต้องรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายเปรม มาลากุล ณ
อยุธยา

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา
(อัครนิติ) : ท่านประธานที่เคารพ กระ-
ผม เปรม มาลากุล ณ อยุธยา ส.ส. จังหวัด
อุตรดิตถ์ แห่งพรรคสยามใหม่ รับหลักการ
ครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายเปลื้อง ณ นคร

นายเปลื้อง ณ นคร (กรุงเทพ-
มหานคร) : งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายโปร่ง เจริญรัตน์

นายโปร่ง เจริญรัตน์ (ปราจีนบุรี) :
ผม นายโปร่ง เจริญรัตน์ ส.ส. จังหวัด
ปราจีนบุรี พรรคกิจสังคม รับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายแผน สิริเวชชะพันธ์

นายแผน สิริเวชชะพันธ์
(กาญจนบุรี) : งดออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายพจน์ เกิดผล

นายพจน์ เกิดผล (สุโขทัย) :
กระผม นายพจน์ เกิดผล ส.ส. จังหวัด
สุโขทัย ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นางพรรณทิพา วัชรโบล
นางพรรณทิพา วัชรโบล (กรุง-
เทพมหานคร) : งดออกเสียงค่ะ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายพ่าย กาญจนารัตน์
นายพ่าย กาญจนารัตน์ (เชียงใหม่)
ราย) : กระผม นายพ่าย กาญจนารัตน์
ส.ส. เชียงราย เพื่อให้เป็นไปตามระบบ
พรรค ผมจึงงดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายพิชัย ยันตะบุศน์
นายพิชัย ยันตะบุศน์ (กาฬ-
สินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
พิชัย ยันตะบุศน์ จากจังหวัดกาฬสินธุ์
พรรคกิจสังคม ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายพิชัย รัตตกุล
นายพิชัย รัตตกุล (กรุงเทพ-
มหานคร) : งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายพินิจ จันทรสุรินทร์
นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผมพินิจ จันทร-
สุรินทร์ ส.ส. ลำปาง หม่อมลำปางใครได้ฟัง

อยู่ บ่ได้อู้บ้างน้อ บ่ได้อู้สักที อู้คำเดียว
นี้ ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพิภพ อะสีติรัตน์

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน กระผม พิภพ อะสีติรัตน์ ส.ส. กรุงเทพฯ ๖ พรรคประชาธิปัตย์ จดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพีร์ บุญนาค

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พีร์ บุญนาค ส.ส. สุพรรณบุรี เงินถึงมือประชาชน รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายพีระพงศ์ อิศรภักดี

นายพีระพงศ์ อิศรภักดี (ประจวบคีรีขันธ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พีระพงศ์ อิศรภักดี ผู้แทนปวงชนชาวไทยจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แห่งพรรคประชาธิปัตย์เห็นด้วยในหลักการ แต่ไม่เห็นด้วยในวิธีการ จึงขอออกเสียงขอรับผม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเพียร พุ่มจันทร์

นายเพียร พุ่มจันทร์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

เพียร พุ่มจันทร์ แห่งอุบลราชธานี ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายไพฑูรย์ แก้วทอง

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (พิจิตร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพฑูรย์ แก้วทอง ส.ส. พิจิตร พรรคพลังใหม่ จดเว้นการออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : จดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมงคล บุพศิริ

นายมงคล บุพศิริ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม มงคล บุพศิริ พรรคสังคมชาตินิยม แห่งจังหวัดนครพนม รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมงคล สุนทรขจร

นายมงคล สุนทรขจร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มงคล สุนทรขจร ส.ส. จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติไทย รับหลักการครับผม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมนัส สุวรรณรัตน์

นายมนัส สุวรรณรัตน์ (นครศรีธรรมราช) : จดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมนูญ สันติวงศ์

นายมนูญ สันติวงศ์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายมนูญ สันติวงศ์ ส.ส. จังหวัดนครราชสีมา พรรคประชาธิธรรม รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมานิต ไสยวิจิตร

นายมานิต ไสยวิจิตร (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มานิต ไสยวิจิตร ส.ส. กาฬสินธุ์ พรรคเกษตรสังคม ผมอยากสนับสนุนให้ราษฎรได้มากกว่า ๕ แสนบาทเสียอีกแต่วิธีการปฏิบัติไม่รัดกุม จึงต้อออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมานิต อุทธิเสน

นายมานิต อุทธิเสน (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มานิต อุทธิเสน ส.ส. จังหวัดศรีสะเกษ พรรคแผ่นดินไทย ได้ยกมือมาตั้งแต่วันประชุมแรกจนบัดนี้ก็ได้พูดเพียงแต่ว่าถามว่าจะรับหรือไม่รับเท่านั้น บัดนี้ต้องการที่จะให้เงิน ๕ แสนบาทนี้ไปบูรณะท้องถิ่นตามเจตนาของกระผม เพื่อให้มีน้ำไหลสว่างทางสะอาด จึงขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมานิตย์ พรหมมานนท์

นายมานิตย์ พรหมมานนท์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม มานิตย์ พรหมมานนท์ ส.ส. แห่งจังหวัดศรีสะเกษ สังกัดพรรคเกษตรสังคม ก่อนอื่นที่กระผมจะรับรองหรือไม่รับรองนั้น กระผมใคร่ขอทราบเรียนท่านประธานสภา และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านขอเวลาสัก ๑ นาที นับตั้งแต่วิธีการกระผมได้อย่างกรายเข้ามาในสภาแห่งนี้กระผมได้ยกมือประมาณ ๓,๐๐๐ ครั้งก็ได้รับความเมตตากรุณาจากท่านประธานเลยขาดีก่อน กระผมกับท่านคงจะจองเวรกันมา ชาตินี้จึงได้กรรมอีก สำหรับพี่น้องชาวจังหวัดศรีสะเกษของกระผม นั้น ๘๘๗,๐๐๐ คน รอคอยทรัพย์สินส่วนนี้อยู่ กระผมก็ปรารถนาเหลือเกินอยากจะให้เงินก้อนนี้ตกไปสู่ประชาชนของกระผม ซึ่งกระผมเองเป็นตัวแทนมาสู่สภาแห่งนี้ก็เพื่อจะรับใช้เขา แต่โดยหลักการของรัฐบาลเสนอนั้น กระผมเห็นชอบด้วย แต่วิธีการนั้นเห็นว่าเป็นการไม่ถูกต้อง และกระผมเองก็ไม่จำเป็นที่จะแสดงอะไรออก เพราะว่า ส.ส. ใน ๖ คน ในจังหวัดศรีสะเกษนั้นได้รับรองไปแล้ว ๕ ท่าน กระผมจึงขอไม่ขอออกเสียงครับผม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายมีชัย พันธ์วร

นายมีชัย พันธ์วร (กำแพงเพชร) : งคออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเมธา เอื้ออภิญญกุล

นายเมธา เอื้ออภิญญกุล (แพร่) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเมธา
เอื้ออภิญญกุล ส.ส. แพร่ สังกัดพรรค
ธรรมสังคม ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายยวดี เลิศฤทธิ์

นายยวดี เลิศฤทธิ์ (กรุงเทพมหานคร) : งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายยะเสิร์ วังศ์ทอง-
เหลือ

นายยะเสิร์ วังศ์ทองเหลือ
(พิจิตร) : กระผม ยะเสิร์ วังศ์ทองเหลือ
ส.ส. จังหวัดพิจิตร ตามระบบพรรค กระผม
ของงดออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายยุทธพล ศรีมงคล

นายยุทธพล ศรีมงคล (มหา-
สารคาม) : ท่านประธานและท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติที่เคารพ กระผมกราบขอความ
เมตตาใช้เวลาสักครู่หนึ่งที่นะครับ คือกระผม
อยากจะทำความเข้าใจกับท่าน ประธาน ว่า
เวลาอภิปรายนั้น ท่านประธานน่าจะให้
ความเป็นธรรม น่าจะใช้หลักของอัตราส่วน
แบบกรรมาธิการนะครับ ก็ขอขอบคุณมาก
ทีนี้ ในฐานะที่กระผมเป็นผู้แทน จังหวัด

มหาสารคาม โดยนโยบายของรัฐบาลที่จะ
ช่วยเหลือชาชนบทนั้น ดีครับ แต่วิธีการ
ปฏิบัติของรัฐบาลนั้น กระผมไม่แน่ใจว่า
จะถึงมือชาวบ้าน และวิธีการปฏิบัติของ
รัฐบาลนั้นผิดกฎหมายอย่างร้ายแรง แม้จะ
ถูกนักการเมืองหรือหัวหน้าของฝ่ายอื่น
โจมตี กระผมไม่เห็นด้วยครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร้อยตำรวจโท ระเบิด
นาคกุล

ร้อยตำรวจโท ระเบิด นาคกุล
(นครศรีธรรมราช) : รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายรามิศร ภัทรพานี

นายรามิศร ภัทรพานี (สุรินทร์) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผมนายรามิศร
ภัทรพานี จากจังหวัดสุรินทร์ สังกัดพรรค
ธรรมสังคม ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเริ่มรัฐ จิตรภักดี

นายเริ่มรัฐ จิตรภักดี (ศรีสะเกษ) :
ท่านประธานที่เคารพ ผมเริ่มรัฐ จิตรภักดี
ยกมือมาตั้งแต่รัฐบาลที่แล้วไม่เคยได้พูดเลย
วันนี้ขอโอกาสสักครู่หนึ่งที่ครับ ผม ส.ส.
จังหวัดศรีสะเกษ พรรคเศรษฐกิจที่สนับสนุน
รัฐบาลมานั้น เหตุหนึ่งในงาน
หลายเหตุอยากให้เงินจำนวนนี้ถึงมือ
ประชาชน อันนี้ผมปฏิเสธไม่ได้ว่าจะใช้

อย่างไรก็ตามต้องถึงมือประชาชนแน่เพราะ
ขณะนี้พี่น้องชาวศรีสะเกษครับ วันนั้นผม
ขอรับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายฤทธิ อินทรนันท์
นายฤทธิ อินทรนันท์ (เชียงราย) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายฤทธิ
อินทรนันท์ ส.ส. จังหวัดเชียงราย พรรคกิจ
สังคม ขอรับหลักการครับผม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายเล็ก นานา

นายเล็ก นานา (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับขอเดส
ออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายวสันต์ อินทรสุต
นายวสันต์ อินทรสุต (นคร-
สวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
วสันต์ อินทรสุต ส.ส. นครสวรรค์ พรรค
เกษตรสังคมครับ กระผมเห็นว่า ๒,๕๐๐
ล้านบาทนี้นั้นน้อยไปครับ อยากได้สัก
๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่เมื่อน้อยไป กระผม
ขอออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายวัฒนา อัครเหม

นายวัฒนา อัครเหม (สมุทร-
ปราการ) : ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้า

นายวัฒนา อัครเหม ส.ส. จังหวัดสมุทร
ปราการ ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายวิจิตร ยืนนาน

นายวิจิตร ยืนนาน (สุราษฎร์-
ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
วิจิตร ยืนนาน สังกัดพรรคประชาธิปัตย์
จังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื่องจากว่าความ
จำเป็นที่รีบด่วนในขณะนี้ก็คือ การ ปราม-
ปรามโจรผู้ร้าย เกี่ยวกับเรื่องหนึ่งคอกองเสียง
ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนีประ-
ธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจจำเป็นได้ลงจาก
บัลลังก์ไป และได้มอบให้รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎรทำหน้าที่แทน)

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายวิจิตร วงษานุทัศน์

นายวิจิตร วงษานุทัศน์ (ชัยภูมิ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิจิตร
วงษานุทัศน์ ส.ส. ชัยภูมิ เห็นด้วยในหลัก
การ แต่เพื่อที่พิสูจน์วิธีการของรัฐบาลเรา
ทำได้ เพราะฉะนั้นขอรับหลักการไปก่อน
ครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายวิจิตร สุกันธพันธ์ุ

นายวิจิตร สุกันธพันธ์ุ (สงขลา) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม นายวิจิตร
สุกันธพันธ์ุ พรรคประชาธิปัตย์ แห่งจังหวัด

สงขลา ด้วยสำนึกในหน้าที่และเห็นแล้วว่า
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพียงเพื่อหา
เสียงเท่านั้น กระผมจึงไม่เห็นด้วย และ
ขอพูดด้วยใจจริงด้วยตรงๆ ว่า ไม่รับหลัก
การครับผม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายวิชัย เสวะมาตย์

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราช-
ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
วิชัย เสวะมาตย์ จังหวัดอุบลราชธานี
พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็น
พรรคฝ่ายค้าน ขอรักษาคำสัตย์ ของพรรค
ฝ่ายค้านโดยงออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายวิจิต วิเศษสุวรรณภูมิ

นายวิจิต วิเศษสุวรรณภูมิ (กรง-
เทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วิจิต วิเศษสุวรรณภูมิ สังกัด
พรรคประชาธิปไตย กรุงเทพฯ การที่จะ
ให้รัฐบาลใช้จ่ายเงินของชาติถึง ๒,๕๐๐
ล้านบาท โดยไม่มีรายละเอียดและก็หลัก
การควบคุมที่ดินนั้น กระผมไม่สามารถที่จะ
ตัดสินใจได้ จึงขอออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายวินิจ วังตาล

นายวินิจ วังตาล (ราชบุรี) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม วินิจ วังตาล
ราชบุรี ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายวิรัช กุมุทมาศ

นายวิรัช กุมุทมาศ (ขอนแก่น) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิรัช
กุมุทมาศ ส.ส. ขอนแก่น พรรคพลังใหม่
เห็นด้วยเต็มหัวใจที่เงินจะไปถึงชนบท แต่
ไม่เห็นด้วยในการที่เอาเงินกองคลัง ซึ่ง
รัฐบาลอื่นๆ ได้ประหยัดไว้ให้ รัฐบาลนี้
ไปหาเสียงโดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคกิจสังคม
แม้ประธานสภาเองก็รู้สึกว่าจะไม่ยอมร่วมด้วย
โดยการงออกเสียง เพราะฉะนั้นพรรค
พลังใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวกระผมเอง
ของออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายวิรัช วัฒนไกร

นายวิรัช วัฒนไกร (สุพรรณบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิรัช
วัฒนไกร ส.ส. สุพรรณบุรี สังกัดพรรค
ชาติไทย เพื่อความเจริญของท้องถิ่น ผม
ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายวิศาล ภัทรประสิทธิ์

นายวิศาล ภัทรประสิทธิ์ (พิจิตร) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิศาล
ภัทรประสิทธิ์ ส.ส. จังหวัดพิจิตร พรรค
พัฒนาจังหวัด ซึ่งรัฐบาลมีเป้าหมายที่จะ
พัฒนาชนบทตรงเป้าหมายกับพรรคพัฒนา
จังหวัด จึงขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายวีระ มุสิกพงศ์

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ กระผม วีระ มุสิกพงศ์ เติบโตมาจนจะครบวันออกเสียง แต่สมาชิกรัฐบาลนิสัยเสียชอบขู่ว่าฝ่ายค้าน เพราะฉะนั้นผมอยากลงมติ ไม่รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายศิริ หุ่นทอง

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ศิริ หุ่นทอง ส.ส. อุทัยธานี พรรคเกษตรสังคม กระผมเห็นด้วยกับเหตุผลที่จะใช้เงินแต่หลักการใช้จ่ายนั้น ไม่ถูกต้อง เฉพาะพี่น้องชาวอำเภอหนองฉาง จังหวัดอุทัยธานี และตำบลตลุกคู่ คืออำเภอของท่าน ไม่ได้เงินเลยแม้แต่สตางค์แดงเดียว เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเอาอำเภอของท่านเป็นสุขาทั้งอำเภอบำรุงทุกข์ของท่าน.....

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ ไม่ใช่ วาระอภิปรายครับ

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) : ก็อยากจะให้พูดสักหน่อยครับ เพราะว่าท่านจะเดินขบวนกันมา.....

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมากระเบียบวาระอภิปรายแล้ว

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) : คืออำเภอหนองฉางและตำบลตลุกคู่ อำเภอทัพทันไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าการใช้จ่ายเงินครั้งนี้ไปตามชนบทเพื่อไปใช้ท้องที่หรือที่ท้อง จึงง้อออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายศิริ ผาสุก

นายศิริ ผาสุก (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายศิริ ผาสุก จากจังหวัดสุรินทร์ พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ขอปฏิญาณต่อสภาแห่งนี้อีกครั้งหนึ่งว่าจะไม่ใช้สภาแห่งนี้เป็นเวทีหาเสียง และขอทำด้วยความอิสระและด้วยความบริสุทธิ์ใจ ด้วยความเป็นห่วงเรื่องเงินจำนวนมหาศาลจะรั่วไหล เพราะไม่เชื่อว่ารัฐบาลจะทำได้ จึงขอคัดค้านไม่รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสงสุข ภัคเกษม

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ ผมดีใจครับที่ชาวชนบทจะได้สตางค์ใช้แต่รู้ว่าสตางค์ที่ใช้นั้นจะต้องไปถึงมือพ่อค้า พ่อค้าต้องเอาไปเข้าธนาคาร ธนาคารเป็นของพรรคกิจสังคม ผมจึงเห็นว่า เป็นเครื่องมือหาเสียงและหาสตางค์ไปในตัว ของค้อออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสง่า วัชรภรณ์

นายสง่า วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สง่า วัชรภรณ์ พรรคธรรมสังคม ส.ส. จังหวัดศรีสะเกษ ผมไปรับรองกับราช กรุณาว่าเงินนี้ ต้องได้แน่ครับ ถ้าไม่ได้ผมจะลาออกจากผู้แทนครับ เพราะฉะนั้นผมจำเป็นต้องรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสถาปน ศิริจันทร์

นายสถาปน ศิริจันทร์ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สถาปน ศิริจันทร์ จากจังหวัดสกลนคร พรรคธรรมสังคม รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสนิท กุลเจริญ

นายสนิท กุลเจริญ (สมุทรปราการ) : ท่านประธานสภา ผม นายสนิท กุลเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ การงดออกเสียงนั้นไม่ใช่ว่าเป็นการคัดค้าน แต่เห็นว่าไม่ถูกต้อง ผมจึงงดออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสนิท ขวัญ

นายสนิท ขวัญ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธาน กระผม สนิท ขวัญ ส.ส. ร้อยเอ็ดสังกัดพรรคพลังใหม่ งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสนิท วงศ์เบญจรัตน์

นายสนิท วงศ์เบญจรัตน์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สนิท วงศ์เบญจรัตน์ ส.ส. จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติไทย เพื่อพี่น้องประชาชน ของชาวจังหวัดนครราชสีมาและชาวจังหวัดชัยภูมิของกระผม กระผมขอรับหลักการครับผม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสม วาสนา

นายสม วาสนา (อุดรธานี) : ท่านผู้เป็นประธาน กระผม นายสม วาสนา ส.ส. จังหวัดอุดรธานี พรรคสยามใหม่ เงินของประชาชนนั้นไปสู่ประชาชนมัน ผิดด้วยหรือ เพื่อชีวิตที่ดีกว่าของพี่น้องชาวอุดรธานี เขต ๓ ต้องรับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : พันเอก สมคิด ศรีสังคม
พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ไม่รับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมเจตน์ ฤกษ์สุท

นายสมเจตน์ ฤกษ์สุท (อุดรธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สมเจตน์ ฤกษ์สุท ส.ส. จังหวัดอุดรธานี พรรคธรรมสังคม เพื่อสภาตำบลทั่วประเทศ

เทศและโดยเฉพาะสภาตำบลจังหวัดอุดรธานี
กระผมขอรับหลักการครับผม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : จำสืบเอก สมชาย อินทรารู

จำสืบเอก สมชาย อินทรารู (แพร่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จำสืบเอก สมชาย อินทรารู ส.ส. แห่ง จังหวัดแพร่ แห่งพรรคเสรีชน ตามที่รัฐบาล ได้ให้เงินแก่ประชาชนทุกตำบลในจังหวัดแพร่ของกระผมเป็นเงินถึง ๒๗ ล้าน ๕ แสนบาท กระผมขอรับหลักการพันเปอร์เซ็นต์ด้วยความยินดีและภาคภูมิใจยิ่งที่จะได้เงินหมุนเวียนให้แก่จังหวัดของกระผมอย่างมากมาย ราษฎรก็จะได้หายจากความยากจนลงบ้าง หวังว่าพี่น้องชาวแพร่คงดีใจด้วยนะครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมบุญ ศิริธร

นายสมบุญ ศิริธร(กรุงเทพมหานคร) : งคออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมบุรณ์ บัณฑิต

นายสมบุรณ์ บัณฑิต (น่าน) ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสมบุรณ์ บัณฑิต จากจังหวัดน่าน สังกัดพรรคธรรมสังคม ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมศักดิ์ สมบุรณ์-ทรัพย์

นายสมศักดิ์ สมบุรณ์ ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้า เห็นว่ารัฐบาลนั้นขณะลอยลำ ไม่ประจบ แต่ถ้าเพลิงพลำเมื่อไรจะคำจุน เพราะเห็นว่า สมศักดิ์ตัวคนเดียวไม่มีความหมาย และนายก ฯ ไม่ได้ตอบคำถามที่มีข้อบกพร่องในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าจึงสงวนไม่ตอบ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ไม่ออกเสียง นายสม-ศาสตร์ รัตนศักดิ์

นายสมศาสตร์ รัตนศักดิ์ (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ พรรคเกษตรสังคมมีวิธีการที่ดียิ่งกว่านี้ในการผันเงินไปช่วยพี่น้องประชาชนต่างจังหวัด โดยได้ผลอย่างแท้จริงและตรงเป้าหมายดังได้เสนอไปแล้ว แต่ทางรัฐบาลยังคงถือคั่งจะเอาตามที่เสนอมา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้านายแพทย์ สมศาสตร์ รัตนศักดิ์ ส.ส. เชียงราย พรรคเกษตรสังคมจึงออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมหวัง ศรีชัย

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สมหวัง ศรีชัย ส.ส. ชัยนาท แห่งพรรคพลังใหม่ได้ประกาศแล้วว่าจะไม่คัดค้านร่างพระราชบัญญัติ

ของรัฐบาลฉบับนี้ แต่ว่าเนื่องจากรัฐบาลมีเสียงสนับสนุนของพรรคมากแล้ว การได้เสียงพรรคพลังใหม่ ๑๒ เสียงไม่ส่งเสริมอะไรมากนักประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งจะต้องมีการพิจารณาวันที่ ๒ ในเรื่องการแปรรูปคดี พรรคพลังใหม่เตรียมแปรรูปคดีไว้หลายประการ เพื่อจะควบคุมการใช้จ่ายเงินจำนวนนี้ให้ตรงตามเป้าหมายให้ประชาชนได้รับประโยชน์ ซึ่งยังไม่ทราบว่ารัฐบาลจะใจป้ำรับคำแปรรูปคดีของพรรคพลังใหม่หรือไม่ เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ พรรคพลังใหม่คงออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมัคร เจริญรัตน์

นายสมัคร เจริญรัตน์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร เจริญรัตน์ ส.ส. จังหวัดสุรินทร์ พรรคประชากรธรรม ท่านประธานที่เคารพงดออกเสียง กระผม สมัคร เจริญรัตน์จำเป็นต้องรับหลักการเพื่อประชาชนชาวอีสาน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมัคร ชาลีกุล

นายสมัคร ชาลีกุล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร ชาลีกุล จากจังหวัดชัยภูมิ แห่งพรรคแนวร่วมสังคมนิยม ด้วยความบริสุทธิ์ใจในรายการนี้ รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมัคร สุนทรเวช (นายสมัคร สุนทรเวช ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมาน งามสนิท

นายสมาน งามสนิท (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสมาน งามสนิท พรรคธรรมสังคม ผู้แทนบ้านนอกแห่งอุบลราชธานี เพื่อบ้านนอกของผมจะได้เป็นตัวของตัวเองสักทีหนึ่ง จึงขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมาน ชมภูเทพ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สมาน ชมภูเทพ ผู้แทนจังหวัดลำพูน ผมต้องการเงินไปพัฒนาในจังหวัดลำพูนของผม ผมรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสมาน มณีราชกิจ

นายสมาน มณีราชกิจ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมาน มณีราชกิจ ส.ส. จังหวัดบุรีรัมย์ แห่งพรรคชาติไทย เพื่อเงินไปสู่ชนบท เพื่อให้ชนบทมีความเจริญก้าวหน้าผมขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสราวุธ นิยมทรัพย์

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ (นครปฐม) : งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสละ หนูเงิน

นายสละ หนูเงิน (สระบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สละ หนูเงิน ส.ส. สระบุรี พรรคชาติไทย ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสลัด สุวรรณรอด

นายสลัด สุวรรณรอด (หนองคาย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผมสลัด สุวรรณรอดจากหนองคาย พรรคสังคมชาตินิยม รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสวัสดิ์ ขวัญเมือง

นายสวัสดิ์ ขวัญเมือง (สิงห์บุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สวัสดิ์ ขวัญเมือง ส.ส. จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสวัสดิ์ คำประกอบ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านผู้เป็นประธาน พรรคเกษตรสังคมได้เสนอญัตติต่อรัฐบาลนี้ ให้

รัฐบาลไปปรับปรุงแก้ไขวิธีการใช้จ่ายเงินของแผ่นดินในการพัฒนาชนบทเพื่อให้มีประสิทธิภาพให้บังเกิดผล การใช้จ่ายเงินแบบนี้ความแห้งแล้งของอีสานมีอย่างไกรักจะมีเช่นเดิม รัฐบาลก็ไม่สนใจต่อคำเสนอแนะ เพราะฉะนั้นพรรคเกษตรสังคม ข้าพเจ้าจึงงดออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสว่าง ทรายชู

นายสว่าง ทรายชู (ขอนแก่น) : รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสวาท ศิริโกมุท

นายสวาท ศิริโกมุท (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สวาท ศิริโกมุท จากจังหวัดมหาสารคาม แห่งพรรคแนวร่วมสังคมนิยม รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสอาด ปิยะวรรณ

นายสอาด ปิยะวรรณ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สอาด ปิยะวรรณ ส.ส. จังหวัดลำปาง พรรคแรงงาน กระผมมีความเสียใจอย่างมากที่อยากจะขอรบกวนเวลาท่าน ประธานและรองประธานไว้ว่า ทั้ง ๆ ที่กระผมได้ตั้งใจจะทำทุกอย่างเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

แต่ขณะนี้ฝ่ายตรงกันข้ามของกระผมที่จังหวัดลำปางได้โจมตีอย่างหนักว่า กระผมมาในสภาไม่ได้พูดไม่ได้ทำอะไรเพื่อส่วนรวมเลย ฉะนั้นกระผมก็ขอกราบเรียนให้ทราบหน่อยว่า ทุกครั้งที่มีการประชุมกระผมยกมือตั้งแต่เช้าถึงเย็นก็ไม่ได้พูดเพราะฉะนั้นต่อไปนี้ ถ้าหากว่ามีการยกมือก็ขอให้ความยุติธรรมแก่กระผมด้วยครับ การผันเงินจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ไปสู่ชนบทเป็นการที่มีคุณประโยชน์ต่อชาติเป็นอย่างมาก เพราะ ๑. จะทำให้ประชาชนที่ว่างงานมีงานทำ ๒. จะทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ๓. จะเป็นการพัฒนาตำบลต่าง ๆ ให้เจริญ ฉะนั้นกระผม สอาด ปิยะวรรณ ส.ส. จังหวัดลำปาง พรรคแรงงาน ขอสนับสนุน ขอรับหลักการครับ ขอบคุณมากครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ว่าที่ร้อยตรี สะเทือน ตุละวรรณ

ว่าที่ร้อยตรี สะเทือน ตุละวรรณ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สะเทือน ตุละวรรณ พรรคกิจสังคม ส.ส. จังหวัดสกลนคร เพื่อชาวไร่ชาวนาจะได้เงิน ไปพัฒนาชนบทให้เจริญ ต้องรับหลักการครับผม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสัณฐาน สุริยคำ

นายสัณฐาน สุริยคำ (เชียงราย) : กระผม สัณฐาน สุริยคำ ส.ส. จังหวัดเชียงราย พรรคพลังใหม่ งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสันต์ เทพมณี

นายสันต์ เทพมณี (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สันต์ เทพมณี ส.ส. จังหวัดลำพูน พรรคเกษตรสังคม โดยหลักการกระผมเห็นชอบกับรัฐบาล แต่กระผมไม่ชอบวิธีการของรัฐบาลที่ใช้เงินจำนวนนี้มาหาเสียง และโดยเฉพาะเทศบาลและสุขาภิบาลตลอดถึงตำบลใหญ่และตำบลเล็กได้เงินเท่ากัน เป็นการไม่ยุติธรรม จึงงดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสันต์ อรุณทัย (นายสันต์ อรุณทัย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสัมพันธ์ ทองสมัคร

นายสัมพันธ์ ทองสมัคร (นครศรีธรรมราช) : ไม่ขอออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสิงห์โต จ่างตระกูล

นายสิงห์โต จ่างตระกูล (กรุงเทพมหานคร) : งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสิทธิดิถิต สาริฟ

นายสิดดิก สารีฟ (นราธิวาส) :
งคออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุภาณจน์ นาราย-
นะคามิน

นายสุภาณจน์ นารายนะคามิน
(หนองคาย) : รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุขุม เลาว์ณัยศิริ

นายสุขุม เลาว์ณัยศิริ (นคร-
ราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สุขุม เลาว์ณัยศิริ ส.ส. จังหวัดนครราชสีมา
อดีตเคยเป็นกำนัน บัณฑิตจากธรรมศาสตร์
ได้รู้จักความทุกข์ยากของชาวชนบทเป็น
อย่างดี เพื่อความเจริญของชาวชนบทโดย
แท้และเชื่อในความซื่อสัตย์สุจริตของกำนัน
ผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบลที่มา
เป็นกรรมการสภาตำบล จึงขอรับหลักการ
ครับผม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุจินต์ เชาววิศิษฐ์
นายสุจินต์ เชาววิศิษฐ์ (ศรีสะเกษ) : รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุติน ญูทรานนท์

นายสุติน ญูทรานนท์ (ปัตตานี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุติน

ญูทรานนท์ ส.ส. ปัตตานี ของคอกเสียง
ครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุจิตต์ จำปีทอง

นายสุจิตต์ จำปีทอง (กรุงเทพ-
มหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สุจิตต์ จำปีทอง ส.ส. กรุงเทพมหานคร
รัฐบาลทำไมถูกต้องโดยยังไม่มี การเลือก
ตั้งสมาชิกสภาตำบล ให้ถูกต้องตาม
กฎหมาย เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอออก
เสียง

(ขณะนี้ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้
กลับมาขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุทัศน์ เงินหมื่น

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราช-
ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี กระผมเห็น
ด้วยตามหลักการ แต่เมื่อพิจารณาแล้ว
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ ถูก ต้อง ตาม
กฎหมาย เสนอเข้ามาโดยไม่มีมารยาททาง
การเมือง อีกทั้งเมื่อพิจารณาแล้วเกรง
ว่าเงินภาษีอากรของประชาชน จำนวน
๒,๕๐๐ ล้านบาทจะรั่วไหล กระผมจึงไม่
เห็นด้วย

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุทิน ใจจิต

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม สุทิน ใจจิต
พรรคเกษตรสังคม ส.ส. ยโสธร ผมจะไม่
ขอเวลาท่านประธานหรือครับ เพราะถึง
ขอท่านก็ไม่อยากให้ แต่ผมอยากจะเรียน
ให้ท่านประธานทราบว่า การจะรับหรือไม่
รับหลักการกฎหมายฉบับนี้ ผมพิจารณา
แล้วว่า รัฐบาลส่งกฎหมายฉบับนี้เข้ามา
ด้วยวิธีการพูดง่าย ๆ ว่า เล่ห์เหลี่ยมสาร-
พัด ที่แรกก็บอกว่าจะไม่เอาเข้าหรือพอ
จะไปไม่ไหวก็เอาเข้ามา และนอกนั้นยังมี
สมาชิกฝ่ายรัฐบาลบาง ท่านพูดไปเมื่อกี้
พยายามบิดเบือนหาว่าถ้าฝ่ายค้านไม่รับหลัก
การฉบับนี้ละก็คนนั้นไม่รักชาติ ไม่รักพื
กัน้อง ไม่อยากได้เงิน แม้แต่ท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็บอกว่า
จะยุบสภาละ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
สุทิน

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ออก
เสียงเถอะ

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ครับ
ผมต้องพูดเสียก่อนครับ เพราะท่านไม่
ยอมให้ผมพูดคนอื่นทำไมพูดได้ นายสุทิน
หัวเขียงคนนั้นท่านอิจฉาตรอันอย่างไร ท่าน
ถึงจะไม่ให้พูด ฉะนั้นเมื่อรัฐบาลส่งเข้ามา
โดยไม่มีหลักการ และใช้ชั้นเชิงเพื่อจะหา

เสียงแบบนี้ ท่านสมาชิกพรรคเกษตรสังคม
เคยตั้งชื่อท่านนายกฯ ว่าเป็นกะล่อนผมต้อง
ขอภัยแทนท่านด้วย แต่ผมอยากจะ
เปลี่ยนเสียใหม่ว่า สิ่งเล่ห์เหลี่ยมเจ้าเล่ห์ครับ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : (เกาะ
หมั่น) สุทินไม่เอานะ

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) :
เพราะฉะนั้นถึงผมจะออกเสียงไม่ออกเสียง
ท่านก็ต้องใช้ความเจ้าเล่ห์ของท่านเอาเงิน
จำนวนนี้ไปให้ชาวยโสธรได้แล้ว และพื
นองที่อยู่จังหวัดศรีสะเกษจะขอแบ่งผม ไม่
แบ่ง เงินผมเอา แต่ผมไม่รับหลักการครับ

นายเฉลียว ดิวงส์ (นครพนม) :
กระผมขอเวลา ๑ นาทีครับ กระผม เฉลียว
ดิวงส์ ครับ ส.ส. แห่งนครพนม กระผมได้
ฟังเกี่ยวกับการรับหลักการ หรือไม่รับ หลัก
การนี้ กระผมอยากจะขอเรียนให้ทราบว่า
ในคราวต่อไปท่านประธานที่เคารพ ซึ่ง
กระผมเคารพเหลือเกินครับ ขอให้รักษา
เกียรติกับระเบียบนี้เอาไว้ด้วยว่า ท่าน
ประธานพูดบอกแล้ว บอกว่ารับหรือไม่รับ
เพราะฉะนั้นคำที่จะมาพูดอะไร ต่ออะไร
กระผมห้ามอภิปรายเถอะครับ เพื่อไม่ให้
เสียเวลาของสภาแห่งนี้ กระผมอยากจะให้
พูดว่ารับหรือไม่รับเท่านั้นนะครับ ใน
คราวต่อไปขอให้ท่านประธานสภารับทราบ
ไว้ด้วยครับ กระผม เฉลียว ดิวงส์ครับ

ส.ส. นครพนมครับ ไม่ได้พูดสักทีครับจะขอพูด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณครับ ก็ควรจะเป็นอย่างนั้นนะครับขอความกรุณาต่อที่ประชุมให้ออกเสียงสั้น ๆ ก็แล้วกัน อย่าประกอบการอภิปราย ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุธี ภูวนันท์

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ ผมจำเป็นต้องพูดนิดหน่อยครับ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่างนี้คุณสุธี คุณสุธีก็ผู้ใหญ่แล้วนะ ขอความกรุณา อย่าเลยนะ

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ผมทราบแล้วครับ แต่ว่าท่านประธานก็ปล่อยให้เขาพูดมาจนมากมาย พอมาถึงผมก็บอกว่าจะคอยังนี้ไม่ถูกครับ ผมต้องพูดนิดหน่อย ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลนี้บอกว่าจะต่อสู้กับความยากจน เรียกว่าทำสงครามกับความยากจน โดยวิธีการผันเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปสู่ชนบทผมเห็นว่าไม่เป็นการถูกต้อง ความถูกต้องท่านจะต้องทำสงครามกับการที่ชาวไร่ชาวนาถูกกดขี่ถูกขูดรีด เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทเอาจากเงินคลัง ประชาชนชาวไร่ชาวนาเป็นคนจน อีกคนจนนี้เป็นทุกข์ แต่ความเป็น

นี้เป็นทุกข์ยิ่งกว่า ถ้ารัฐบาลนี้กล้าหาญชาญชัยเอาเงินคลัง ๔,๐๐๐ ล้านบาทไปปลดหนี้ให้ชาวไร่ชาวนาแล้ว ผมก็สนับสนุน แต่เนื่องจากรัฐบาลไม่ได้กระทำเช่นนั้น ผมจึงง้อออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุธีร์ อัคราณิชย์

นายสุธีร์ อัคราณิชย์ (สมุทรปราการ) : ท่านผู้เป็นประธาน ผม สุธีร์ อัคราณิชย์ ส.ส. สมุทรปราการ พรรคประชาธิปัตย์ ง้อออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นางสาวนীরัตน์ เตลาน

นางสาวนীরัตน์ เตลาน (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นীরัตน์ เตลาน ส.ส. จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคแผ่นดินไทย ขอรับหลักการค่ะ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุนทร ยิ่งนคร

นายสุนทร ยิ่งนคร (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุนทร ยิ่งนคร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรสงคราม พรรคประชาธิปัตย์ ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายสุรปาณี ไกรฤกษ์

นายสุรปาณี ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านผู้เป็นประธาน ผม นาย

สุรปาณี ไกรฤกษ์ ส.ส. จังหวัดพิษณุโลก
พรรคประชาธิปัตย์ เพื่อประชาชน เพื่อ
ความเที่ยงธรรมและเพื่อหลักประชาธิปไตย
ผมจึงขอออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา
ธิการรัฐสภา) : นายสุรยุทธ กิตติราช

นายสุรยุทธ กิตติราช (อุดรธานี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรยุทธ
กิตติราช จากจังหวัดอุดรธานี พรรคพลัง-
ใหม่ ขอออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา
ธิการรัฐสภา) : นายสุรศักดิ์ เทียม-
ประเสริฐ

นายสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ
(อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ ส.ส.
จังหวัดอุบลราชธานี พรรคสังคมชาตินิยม
เพื่อประชาชน จะได้อยู่ดีกินดีเพื่อความ
เจริญในท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งตรง
ตามเป้าหมายที่กระผมได้รับ ปาก กับ ชาว
จังหวัดอุบลราชธานี จึงขอรับหลักการ
ครับผม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา
ธิการรัฐสภา) : นายสุระ ชัยวิรัตน์

นายสุระ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุระ
ชัยวิรัตน์ ส.ส. จังหวัดชัยภูมิ สังกัดพรรค
ประชากรธรรม ราษฎรจังหวัดชัยภูมิของ

กระผมส่งมาว่า ให้นายสุระ ชัยวิรัตน์นั้น
รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา
ธิการรัฐสภา) : นายสุรินทร์ เทพ-
กาญจนา

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา
(สมุทรสาคร) : กระผม นายสุรินทร์
เทพกาญจนา รับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา
ธิการรัฐสภา) : นายสุรินทร์ มาศดิตถ์
นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นคร-
ศรีธรรมราช) : ไม่รับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายสุวรรณ ธนกัญญา

นายสุวรรณ ธนกัญญา (นคร-
ราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สุวรรณ ธนกัญญา ขอรับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายเสนาะ พึ่งเจียม

นายเสนาะ พึ่งเจียม (กำแพง-
เพชร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายเสนาะ พึ่งเจียม พรรคประชาธิปัตย์
ส.ส. จังหวัดกำแพงเพชร เพื่อเห็นแก่ประ-
เทษชาติ ของออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : หม่อมราชวงศ์เสนีย์-
ปราโมช

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช
(หัวหน้าผู้นำฝ่ายค้าน) : ไม่รับหลักการ
ครับ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเสริม มุสิกวัตร

นายเสริม มุสิกวัตร (นครศรี-
ธรรมราช) : งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายเสริมชาติ ยามะรัตน์

นายเสริมชาติ ยามะรัตน์ (กรุง-
เทพมหานคร) : งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการสภา) : นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : ไม่รับหลักการ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายแสวง ฐวัชวะชุม

นายแสวง ฐวัชวะชุม (นครพนม) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม แสวง
ฐวัชวะชุม พรรคธรรมสังคม จากจังหวัด
นครพนม รับหลักการล้านเปอร์เซ็นต์
ครับผม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายแสวง ศรีมาเสริม

นายแสวง ศรีมาเสริม (นนทบุรี) :
งดออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายโสภณ วัชรสินธุ์

นายโสภณ วัชรสินธุ์ (นครศรี-
ธรรมราช) : งดออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายโสภณ วีรชัย

นายโสภณ วีรชัย (อุดรธานี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ วีรชัย

ส.ส. จังหวัดอุดรธานี สังกัดพรรคสังคม-
นิยมแห่งประเทศไทย เห็นว่ารัฐบาลผัน-
เงินออกไปให้ต่ำลงละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท
นั้นน้อยเกินไป จะทำอะไรให้ไม่ได้ จึง
งดออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายไสว พัฒโน

นายไสว พัฒโน (สงขลา) :
ไม่รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายใหญ่ ศวิตชาติ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) :
รับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายองอาจ ตั้งสถิตชัย

นายองอาจ ตั้งสถิตชัย (นคร-
ราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

องอาจ ตั้งสถิตชัย นครราชสีมา พรรค
ประชากรธรรม อดีตกำนัน เคยผ่านงานสภา-

ตำบล เชื่อว่าเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น ขอ
รับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายอดิศักดิ์ โภคกุล-
กานนท์

นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์
(อุปราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์ ส.ส.
จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดพรรคชาติไทย
เพื่อความเจริญของสภาตำบลในท้องที่จังหวัด
อุบลฯ ของกระผม จึงรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายอนันต์ ฉายแสง

นายอนันต์ ฉายแสง (ฉะเชิง-
เทรา) : รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายอนันต์ บุรณวนิช

นายอนันต์ บุรณวนิช (พระนคร-
ศรีอยุธยา) : กระผม อนันต์ บุรณวนิช
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพระนคร-
ศรีอยุธยา ขอรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายอนันต์ ภักดีประไพ

นายอนันต์ ภักดีประไพ (พิษณุ-
โลก) : ขอรับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : จำสืบทวี อนันต์ เรืองกุล

จำสืบทวี อนันต์ เรืองกุล (สงขลา) :
เพื่อความผาสุกของปวงชนทั้งประเทศ
กระผม จำสืบทวี อนันต์ เรืองกุล ส.ส.
แห่งจังหวัดสงขลา พรรคธรรมสังคม ขอ
รับหลักการครับผม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายอมรศักดิ์ องค์กร-
สระณะคม

นายอมรศักดิ์ องค์กรสระณะคม
(ภูเก็ต) : กระผม อมรศักดิ์ องค์กรสระณะคม
ส.ส. จังหวัดภูเก็ต สังกัดพรรคประชา-
ธิปัตย์ กระผมอยากจะขอฝากท่าน นายก-
รัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลัง แห่งพรรคกิจสังคม ตามที่ท่านว่า
เราทำได้ ของท่านนั้น กระผมเข้าใจว่าท่าน
เสนอร่างพระราชบัญญัติซึ่งถือว่าเข้ามา โดย
ฉัตรรัฐธรรมนูญนี้ แต่ท่านก็ถือว่าท่านทำได้
กระผมจึงขอฝากท่านนายกรัฐมนตรีว่า ขอ
ให้ท่านผันเงินภาษีของราษฎร ไปสู่ราษฎร
ด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรมตามที่ท่าน ได้
อภิปรายมา กระผมของคอกอเสียงครับผม

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขา-
ธิการรัฐสภา) : นายอรุณ เอี่ยมเอก

นายอรุณ เอี่ยมเอก (อ่างทอง) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อรุณ เอี่ยม-
เอก ส.ส. อ่างทอง แห่งพรรคธรรมสังคม
เพื่อความเจริญของท้องถิ่น และเพื่อช่วย
เหลือชาวนนบท ขอรับรองครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอัมพล จันทรเจริญ

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผมรู้สึกดีใจเป็นอย่างมาก ที่เงินจำนวนนี้จะไปสู่จังหวัดของกระผม และในเขตอำเภอโกสุมพิสัย บรรือ วาปีปทุม พยัคฆภูมิพิสัย นาเชือก นาकुน คุณดิลก มะลิมาต และคุณสวาท ศิริโกมทุภีรับรองไปแล้ว เป็นการดีมาก อำเภอเมือง อำเภอกันทรวิชัย อำเภอเขียงยืนมีผู้แทนอยู่ ๒ คน อีกคนหนึ่งไม่รับหลักการ เพื่อชาวไทยและชาวมหาสารคาม จะได้พัฒนาหมู่บ้าน ตำบลต่างๆ ให้ก้าวหน้า กระผม นายอัมพล จันทรเจริญ หรือนายกล้วยลูกสวรคาม ผู้แทนคนยาก มหาสารคาม แห่งพรรคธรรมสังคม รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอาคม สุวรรณนพ

นายอาคม สุวรรณนพ (นครศรีธรรมราช) : ไม่ออกเสียงครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอารีย์ วีระพันธุ์

นายอารีย์ วีระพันธุ์ (เชียงใหม่) :

ท่านผู้เป็นประธาน ระบอบประชาธิปไตย กำลังถูกทำลายอีกครั้งหนึ่ง โดยฝีมือของรัฐบาลชุดนี้ ซึ่งนำโดยหัวหน้าผู้มีปากทรงศีล ใช้วิธีการหลายประการบิดเบือนให้

ประชาชนเข้าใจว่า พรรคการเมืองฝ่ายค้าน ไม่มีความปรารถนาดีต่อประชาชนและประเทศชาติ และเนื่องจากว่า ข้าพเจ้าเชื่อว่า รัฐบาลชุดนี้เป็นผู้คุมด้วย บ้างจี้ต่างๆ สามารถจะมีเสียงสนับสนุนให้กฎหมายนั้นผ่านไปได้ ข้าพเจ้า นายอารีย์ วีระพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ แห่งพรรคประชาธิปไตย จึงขอออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอำนาจ สุวรรณคีรี

นายอำนาจ สุวรรณคีรี (สงขลา) : ท่านประธานครับ กระผม อำนาจ สุวรรณคีรี สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดสงขลา ได้พิจารณาแล้วว่าการใช้เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้มีประโยชน์อยู่มาก แต่ในส่วนที่ไม่มีประโยชน์ คือส่วนที่เป็นโทษก็มีอยู่มากกว่า จึงไม่รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอำพัน หิรัญโชติ

นายอำพัน หิรัญโชติ (ร้อยเอ็ด) : รับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอ่ำ รongเงิน

นายอ่ำ รongเงิน (พัทลุง) : ท่านประธานครับ กระผม นายอ่ำ รongเงิน ส.ส. จังหวัดพัทลุง ตามมติพรรค รับหลักการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอินสอน บัวเขียว

นายอินสอน บัวเขียว (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมอินสอน บัวเขียว ส.ส. จังหวัดเชียงใหม่ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างรอบคอบแล้ว เห็นว่าไม่ใช่วิธีการที่จะแก้ไขปัญหากามยาจนอันเป็นปัญหาหลักของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศอย่างแท้จริง ไม่รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอุดม ผาสุก

นายอุดม ผาสุก (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อุดม ผาสุก พรรคประชาธิปัตย์ แห่งจังหวัดเพชรบุรี มีความเห็นเช่นเดียวกับท่าน ประธาน สภา กตออกเสียง

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอุดมพร ขอเพิ่มกลาง

นายอุดมพร ขอเพิ่มกลาง (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมหมออ้วนยาดี พรรคกิจสังคม เจ้าของฉายาว่าเราทำได้ เอละครับเพื่อพี่น้องชาวอีสาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จังหวัดมหาสารคาม ผมจึงรับหลักการครับ เตรียมลงมือเขตเวียก พี่น้องเอ๊ย

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง

นายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง (ประจวบคีรีขันธ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอุดมศักดิ์ ทั้งทอง ส.ส. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดพรรคธรรมสังคม เพื่อความสุขและความเจริญของประเทศ ประจวบคีรีขันธ์ กระผมรับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอุดร ทองน้อย

นายอุดร ทองน้อย (ยโสธร) : ไม่รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอุทัย ชุมพะจันทน

นายอุทัย ชุมพะจันทน (พระนครศรีอยุธยา) : รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : นายอุทัย พิมพ์ใจชน

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ไม่รับหลักการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : เรือโท อุทิศ นวลมณี

เรือโท อุทิศ นวลมณี ร.น. (สากนนคร) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม เรือโท อุทิศ นวลมณี หรือติดคำทำข่าว ส.ส. สกนนคร สังกัดพรรคธรรมสังคม ได้ปฏิบัติงานชายแดนมาเป็นเวลา ๗ — ๘ ปี ทราบถึงความทุกข์ยากของประ-

ชาชนที่สกลนครก็ ขอรับหลักการอยากได้มากกว่านี้อีกครับ ขอบคุณครับ

(กรรมการตรวจนับคะแนน ได้เข้าประจำที่และเริ่มตรวจนับคะแนน เมื่อได้ตรวจนับคะแนนเสร็จแล้วเสนอผลต่อ ประธานสภาผู้แทนราษฎร)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในวาระที่ ๑ คือวาระรับหลักการหรือไม่ ผู้ที่เห็นสมควรรับหลักการมี ๑๕๑ เสียง ไม่รับหลักการมี ๑๖ เสียง งออกเสียงมี ๔๘ เสียง ไม่มาประชุม ๓ ท่าน จึงเป็นอันว่าที่ประชุมนี้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน พ.ศ. รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการการสามัญหรือวิสามัญพิจารณา

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอประธานเสนอพิจารณารวดเดียว ๓ วาระ โดยกรรมการเต็มสภาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ประชุมจะขัดข้องประการใดไหมครับ คุณสุจินต์

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน ใจจิต

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่าครับ ผมเรียกคุณสุจินต์ครับ

นายสุจินต์ เขาว์วิศิษฐ์ (ศรีสะเกษ) : ผมเห็นด้วยกับทางรัฐบาลเสนอครับ ท่านประธานครับ ให้เสร็จหน่อยจะดีครับ หิวข้าวแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ คุณเสวตร

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธานร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติสำคัญนะครับ และที่ที่เสนอไม่ถูกแบบ คือขัดต่อพระราชบัญญัติเงินคงคลัง ผมจำเป็นต้องแปรญัตติ เพื่อให้เข้ารูปของกฎหมาย แต่ที่แปรญัตตินี้แปร ๓ มาตราครับ ประมาณ ๑ หน้า ถ้าจะพิจารณารวดเดียวแล้วอีก ๒ ชั่วโมงไม่เสร็จครับ ขอให้ทั้งกรรมการวิสามัญ จะพิจารณาแปรญัตติภายในวันเดียวกันก็ได้ อันนี้ที่ผมเสนอขึ้นไม่ใช่จะขัดขวางการผ่านของกฎหมายแต่เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้ได้ถูกต้องตามที่พระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑ ได้ระบุไว้ ถ้าประธานสงสัย ผมจะอ่านให้ฟังว่าทำไมจึงขัด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะไม่ต้องละครับ ลองฟังดูทางรัฐบาลจะขัดข้องไหม

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ผมขอฟังรัฐบาลครับ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
(นายกรัฐมนตรี) : ความจริงร่างพระ
ราชบัญญัตินี้มีอยู่ ๔ มาตราเท่านั้นครับ
ถ้าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะโปรดกรุณาแปร-
ญัตติในระหว่างการพิจารณาในวาระที่ ๒ ก็
ย่อมจะทำได้

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธานญัตติที่ผม
จะแปรนั้น ผมจะอ่านให้ฟังทั้งนี้ครับ
ถ้าปรารถนา ขอตัดบางคำไม่มีปัญหา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ-
เสวตร ก็เอาประเด็นนี้เสียก่อนครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : คือประเด็นที่จะต้องพิจารณา
นี้แหละมันมีมากมายนะครับ ที่ผมแปรญัตตินี้
มันยาวและก็มีมันมีแสดงถึง กิจกรรมซึ่งจะต้อง
เขียนไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ หลายอย่าง
รวมทั้งจำนวนเงินที่จะกำหนดไว้ด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็น
อันว่าคุณเสวตรจะเสนออย่างไรครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : ก็จะเอาอย่างไรละครับ หรือ
จะให้แปรญัตติที่นี่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทาง
รัฐบาลท่านก็ว่าอยากจะให้รวดเร็วละครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : ผมขอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
ครับ (มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายวิรัช กุมุทมาศ (ขอนแก่น) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวิรัช
กุมุทมาศ ส.ส. จังหวัดขอนแก่น พรรค-
พลังใหม่ อยากจะขอเสนอญัตติเลื่อนการ
ประชุมไปภาคบ่าย กระผมเห็นด้วยว่าก็
ควรจะแปรญัตติรวดเร็ว กรรมการการเต็ม
สภาได้แต่เนื่องจากขณะนี้บางท่านก็คงจะยัง
ไม่รับประทานข้าวเช้าเลย ขอเลื่อนไปภาค
บ่ายเป็นอย่างไรรับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่า
ขอมติอันนี้ให้เสร็จ แล้วก็พักก็แล้วกัน
นะครับ อย่างนั้นผมขอมติที่ประชุม ท่าน
ผู้ใดเห็นสมควรจะให้พิจารณา ๓ วาระ

นายวิรัช กุมุทมาศ (ขอนแก่น) :
แต่กระผมเสนอญัตติใหม่ครับ บางทีบาง
ท่านจะเห็นด้วยเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะเอา
อย่างไรครับ

นายวิรัช กุมุทมาศ (ขอนแก่น) :
ถ้าหากว่าเสนอญัตติเลื่อน หรือไม่เลื่อนเสีย
ก่อนนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้า
อย่างนั้นไม่เป็นไร ก็ว่าเอามติให้เสร็จ
เสียก่อน แล้วผมจะเลื่อนเองครับ ท่านผู้
ใดเห็นสมควรให้พิจารณา ๓ วาระ โดย
ตั้งคณะกรรมาธิการ ขอให้โปรดยกมือขึ้น
เดียวขอโทษ ไม่ใช่ ๆ ผมต้องถามทางที่

เสนอที่หลังครบ ส่งกรรมการวิสามัญ

นาฬิกา

ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

พักการประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

(มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๖.๐๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

ผู้ใดเห็นสมควรพิจารณา ๓ วาระรวดเดียว

ท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกโปรดเข้ามาในห้อง

เลย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

ประชุมครบ ผมขอเปิดประชุม ต่อไปเป็น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๐ คน)

การพิจารณาในวาระ ๒ เชิญท่านเลขาธิการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็น

รัฐสภาอ่าน

อันว่าเราจะพิจารณากัน ๓ วาระรวดเดียว

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการ-

ผมขอเลื่อนการประชุมไปประชุมต่อ ๑๖.๐๐

การรัฐสภา) : (อ่าน)

ร่าง

พระราชบัญญัติโอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลและช่วยประชาชนใน
ชนบทให้มีงานทำในฤดูแล้งไปพลางก่อนได้

.....

.....

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน กระผม
ขอแปรญัตติในคำปรารภ ดังนี้ ขอตัดคำว่า
“ในฤดูแล้ง” กับคำว่า “ได้” ออก เหลือ
อ่านว่า

“โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้
รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลและช่วย
ประชาชนในชนบทให้มั่งคั่งทำไปพลางก่อน”

เหตุผลในการที่ขอตัด “ในฤดูแล้ง”
ออกนี้ ก็เพราะว่ากระผมคิดว่าให้จ่ายเงิน
ได้ ๓ เดือนนับแต่ต้นไป ก็จะคลุมไปถึง
เดือน กรกฎาคม ซึ่งเป็นเดือนที่เข้าพรรษา
แล้ว ไม่ใช่ฤดูแล้ง และกระผมจะแปรญัตติ
ต่อไปว่า ให้จ่ายได้จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน
๒๕๑๘ คือให้จ่ายได้ในระยะเวลาประมาณ
๕ เดือน ไม่ใช่ ๓ เดือน เพราะฉะนั้น
จึงขอแปรญัตติเพื่อให้ตรงกับความรู้สึก
ในการที่ขอแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชื่น
เอาเฉพาะแค่คำปรารภนะครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : คำปรารภก่อนครับ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
(นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
ทางรัฐบาลขอขอบคุณครับ แต่ว่ารู้สึกว่
คำว่า “ฤดูแล้ง” เป็นวัตถุประสงค์ของการ
จ่ายเงินนั้น เพื่อที่จะให้ราษฎรมั่งคั่งทำใน

ฤดูแล้ง เพราะฉะนั้นความเป็นจริงก็จะให้
ทำให้ฤดูแล้ง แต่ถ้าหากว่าที่ว่าจะถึงเดือน
กรกฎาคมนั้น กระผมเข้าใจว่าไม่ถึงเป็น
แน่นอน อย่างดีก็เพียงต้นเดือนสองสัปดาห์
แรกของมิถุนายนหรือเดือนมิถุนายน ซึ่งก็
ยังไม่เชิงฝนเชิงแล้ง แล้วเป็นการทำโครง
การให้เสร็จเท่านั้นครับ ความเป็นจริง
ความสำคัญอยู่ที่คำว่า “ฤดูแล้ง” จึงขอ
ประธานอื่นไว้ตามร่างเดิมครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน กระผม
ได้กราบเรียนแล้วว่า จะแปรญัตติต่อไปใน
มาตราอื่น ที่ว่าจะให้ได้มีการจ่ายเงินไปจน
ถึงเดือนกันยายน คือหมายความว่าโครงการ
ต่าง ๆ นั้นอาจจะไม่เสร็จใน ๒ เดือนหรือ
๓ เดือนข้างหน้า เพราะใช้เงินมาก บาง
โครงการอาจจะจ่ายเงินไม่ทัน ก็ขอเลื่อนไป
จนถึงสิ้นกันยายนตามงบประมาณ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
(นายกรัฐมนตรี) : ท่านผู้เป็นประธาน
ครับ รัฐบาลเสียใจที่จะแก้ญัตติตามท่าน
สมาชิกไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่ท่านก็มีเหตุผล แต่
ว่ามันคนละทางกันครับ คือว่าถึงเดือน
กันยายนนี้ รัฐบาลไม่สามารถจะรื้อไปได้
จะต้องทำตัวเลขให้เสร็จ จะต้องทำโครงการ
ให้เสร็จ ถ้าไม่เสร็จก็ต้องตัดออกตามที่
ได้กราบเรียนมาแล้วเมื่อเช้า เพื่อจะได้ทำ
เสนองบประมาณประจำปีกลางปีครับ

เพราะว่ารายจ่ายในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ทั้งหมดจะต้องเข้ามาเป็นรูปงบประมาณ
ภายในเดือน กันยายนจะต้องเสร็จ อาจจะ
เป็นงบประมาณปีหน้าหรืออะไรก็ตามที่
มันต้องเสร็จแล้ว ครบ ต้องเข้างบประมาณ
ถ้าไปแก้ตามฤดูแล้วเพื่อวัตถุประสงค์ว่าจะ
ให้ถึงเดือนกันยายนั้น เห็นจะทำได้
ครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน อย่างนี้ก็
แล้วแต่รัฐบาลนะครับ ผมไม่คิดใจ แต่ว่า
ในเรื่องถ้อยคำขอตัดคำว่า “ได้” ออก

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
(นายกรัฐมนตรี) : ความจริงคำว่า “ได้”
นี้ ก็เขียนมาตามแบบของพระราชบัญญัติ
อย่างเดียวกันในฉบับสุดท้าย คือเมื่อ พ.ศ.
๒๔๙๓ นะครับ ขึ้นต้นคำปรารภ บอกว่า
โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่าย
เงินเพื่อ กิจการ บาง อย่าง ไปพลางก่อน ได้
แต่ถ้าท่าน สมาชิกเห็นว่า ได้มัน ฟุ่มเฟือยไม่
จำเป็นรัฐบาลก็ไม่ขัดข้องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาล
ยอมแล้วครับ ที่ประชุมจะขัดข้องไหมครับ
ที่ท่านผู้เสนอแปรญัตติขอให้ตัด “ได้”
รัฐบาลไม่ขัดข้องแล้ว ที่ประชุมนี้จะเห็น
เป็นอย่างอื่น ไหม ครับ จะขัดข้องไหม
เฉพาะคำว่า “ได้”

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็น
อันว่าที่ประชุมนี้ไม่ขัดข้องนะครับในการจะ
ให้ตัดคำว่า “ได้” ออก

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภา ความจริงเมื่อ
เข้านี้ถ้าให้โอกาสผมได้พูดก่อนรับหลักการ
ผมอาจจะได้มีเวลาเรียนชี้แจงรัฐบาลถึงเหตุ
ผล ผลดีในการจะระดมเงินมาพัฒนาตำบล
อย่างไร แล้วจะได้ชี้ทางเสียเป็นการป้องกัน
ไว้ แต่ก็เป็นที่น่าเสียใจ โอกาสผม ไม่มี
ก็ไม่ได้เชิงต่อว่าท่าน ประธาน ว่ากลั่นแกล้ง
หรืออะไร เพราะว่า สมาชิกก็ มาก เพราะ
ฉะนั้นมาถึงในขั้นแปรญัตตินี้ ข้อบังคับบังคับ
ไว้ว่า สมาชิกทุกคนมีโอกาสแปรญัตติ
ใครจะไม่ให้ผมพูดทำไมได้ เพราะฉะนั้น
ผมขอแปรญัตติดังต่อไปนี้ “โดยที่เป็นการ
สมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนา
ตำบล” ผมขอหยุดลงแก่นี้ เพราะผมเห็น
ว่าการพัฒนาตำบล ไม่ควรทำเฉพาะ ฤดูแล้ง
และฤดูแล้งก็ ไม่ได้มีเฉพาะปี ๒๕๑๘ มัน
จะมีทุกๆ ปีที่จะเป็นฤดูแล้ง และการพัฒนา
ตำบลก็ไม่ควรจะทำโดยไม่มีหลัก ไม่มีเกณฑ์
ควรจะทำให้ถูกต้อง มีแผนระยะสั้นระยะ
ยาวต่อเนื่องกัน เพราะฉะนั้นเหตุผลของผม
อยากจะขอประธาน วัง วอนท่าน นาย
กรัฐมนตรี เมื่อเข้าท่านพูด ผมฟังแล้วจับใจ
จนยกหัวแม่โป้งให้ท่าน ถ้าท่านเห็นท่าน

คงจะยืมว่า ผมเป็นคนมีน้ำใจนักเลง เพราะอะไร ท่านพูดถูกผมยกหัวแม่โป้งให้ แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเวลาไม่พูดถูกใจ ผมสายหัวคิก ไม่น่าออกมาพูดเลย และท่านก็เงยบ เดียวนี้ยืมให้กัน ผมว่าเราก็คือเป็นเพื่อนกันได้ ถึงแม้ผมเป็นคนจน ท่านเป็นเศรษฐี ก็คบกันได้ แต่อย่างไร ผมไม่จนครับ คนเชียงใหม่เลือกผมมาแต่ละครึ่งแต่ละสมัย ผมไม่เคยใช้เงินเหมือนคนอื่น และได้ที่หนึ่งด้วย และผมไม่เคยคุยเหมือนคุณทองดี ซึ่งเป็นน้ำชายผมเท่านั้น วันนี้ผมขอยุ่ว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลตัดคำว่า “ฤดูแล้ง” ออก จะเกิดประโยชน์มหาศาลและจะสัมฤทธิ์ผลตามนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีชุดนี้ต้องการและจะเป็นการนำความสุขไปให้แก่ประชาชนคนไทยตามที่พวกเราต้องการ ถ้าท่านไม่ยอมตัด นั้นสิครับ ทำไมท่านแล้งน้ำใจไม่สงสารคนชนบท เขายากจนกันมาตลอดเวลา ต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลชุดแล้วชุดเล่า เผด็จการทหารที่ผมต่อสู้มา ๑๗-๑๘ ปี บางท่านหลบหนีไม่กล้าต่อสู้ขึ้น ผมพูดกับเขาอย่างนี้ แล้วชี้หน้าด่ากลางสภา พระที่นั่งอนันตสมาคมด้วย สำหรับท่านผมไม่กล้าบังอาจชี้หน้า เพราะท่านเพิ่งเข้ามาทำใหม่ และรู้สึกว่าจะหัวใจเราตรงกัน เพราะเมื่อตรงกันจริง ๆ ขอได้โปรดตัดคำว่า “และช่วยประชาชน

ในชนบทให้มั่งคั่งทำในฤดูแล้ง ไปพลางก่อน” ขอตัดคำนี้เถอะครับ ถ้าก็จะช่วยเขาจริง ๆ ไม่สักแต่ว่าพูดเล่นลั่นกันเท่านั้น นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ การพัฒนาชนบทนั้นไม่ควรทำเฉพาะช่วงใดช่วงหนึ่งเป็นเรื่องจริงครับ แต่ว่าขอใช้เงินคราวนี้ไปพลางก่อนนั้นจะใช้เฉพาะฤดูแล้งเท่านั้นครับ จึงได้เขียนไว้เช่นนั้น ขอได้โปรดเข้าใจด้วยครับ ไม่ใช่จะทำเฉพาะฤดูแล้งอย่างเดียว ในกรณีที่จะทำต่อไปข้างหน้าครับ เพราะฉะนั้นฉบับนี้เห็นจะต้องคงฤดูแล้งไว้ครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีผู้ทรงเกียรติ ผมว่าถ้าท่านจะคิดว่าสำหรับเฉพาะฉบับนี้ต้องการเป็น ไปเพียงเพื่อฤดูแล้ง ท่านลองหลับตาพิจารณาถึงข้อเท็จจริงเงินที่ท่านขออนุมัติต่อสภาเป็นจำนวนนับพัน ๆ ล้าน แล้วท่านให้สภาตำบลเสนอมาจุกระหุก แล้วมีเวลาใช้เงินเพียงสองสามเดือน ไม่เกิน ๕๐ วัน เขาจะใช้เงินกันหรือครับ แล้วท่านลองคิดอีกอย่างหนึ่งเงินจำนวนเหล่านี้ที่ต่างว่าท่านโหมลงไปทุกตำบลทั่วราชอาณาจักร ปัญหาสลับซับซ้อนจะเกิดขึ้น ประชาชนไม่สามารถระดมแรง

งานมาทำตามที่ท่านต้องการ เขาจำเป็นต้องไปจ้างรถขนดินมาชน ดินที่ขุดมาราคาจะแพงขึ้น คิวบิกเมตรละ สมมุติว่า ๑๐ บาท ในราคาปกติ แต่พอท่านผันเงินไปสู่ตำบล แรงงานประชาชนไม่ทัน คิวบิกเมตรหนึ่ง จะเพิ่มขึ้นแพงมากกว่า ๑๐ บาท ผลของการเร่งเงิน ผันเข้าไปโดยไม่มีแผนการระยะยาว จะกระทบกระเทือนไปจนราคา ดินก็สูงขึ้น วัสดุก่อสร้าง เหล็ก ปูน ซีเมนต์สูงขึ้น ค่าจ้างแรงงาน บางที่ประชาชนจะต้องไปทำไร่ทำสวน ไถนา เมื่อประชาชนมีจำนวนน้อยใช้เงินไม่ทัน หมกก็ ต้องจ้างคนแพงขึ้น ทกอย่างจะเป็นปัญหา สลับซับซ้อน ท่านผู้เป็นประธาน สมัยผม เป็นเด็ก เกิดปี ๒๔๗๓ ผมได้อ่านรายงาน การประชุมของสภาผู้แทนสมัยพลเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา เป็นนายกรัฐมนตรี งบประมาณตอนนั้นปี ๒๔๗๘ มีอยู่ ๑๘ ล้านบาท เราได้เห็นสตางค์ครึ่งสตางค์ ๑ สตางค์ ๕ สตางค์ ๑๐ สตางค์ ๒๐ สตางค์ มา รัฐบาลชุก ๗๗ จอมพล ซึ่งไปเสีย ชีวิตที่ไต่เกี้ยว ท่านจอมพล ป. สมัย สงครามโลกครั้งที่ ๒ เงินงบประมาณ ๔๐๐ ล้านบาท สตางค์แดงยังมีหลงเหลือให้ใช้ บ้าง เดียวนี้งบประมาณปีหนึ่ง ๔ หมื่น เกือบ ๕ หมื่นล้าน เหรียญสลึงในชนบท เกือบจะไม่มีค่า และเมื่อท่านเร่งผันเงินไป ในเวลาจำกัดเพียง ๓ เดือนหรือไม่เกิน

๕๐ วัน ผมว่าเท่ากับท่านทำลายเหรียญ สลึงไปในตัว เพราะฉะนั้นขอให้เป็นการ พัฒนาระยะยาว ท่านเป็นนักเศรษฐศาสตร์ การคลังโปรดได้คิดถึงหัวอกคนชนบท ไม่ใช่ว่าสักแต่ว่ามีเงินไหมให้เขา สมมุติที่ต่าง เกียวนี้ใช้ไก่ไข่เปิดในชนบท ๓ ฟอง ๒ บาท ที่ต่าง แต่พอท่านส่งเงินไปอย่างนี้ไข่เปิดไข่ ไก่มันจะเป็น ๓ ฟอง ๕ บาท บาปกรรม มาตกกับท่านนะครับ ผมสงสารไม่อยากให้ เจตนาดีของท่าน ต้องถูกประชาชน แซงแซก หักกระตุก และอีกประการหนึ่ง ไก่ สมมุติ ว่าเดียนในชนบทตัวละ ๑๐ บาท ๑๕ บาท ๒๐ บาท เพราะอายเงินที่ท่านรีบเข้าไปใน ระยะสั้นนี้จะทำให้ไก่แพงขึ้นคนเขาจะมากำ มาสวดท่าน เราเป็นผู้แทนราษฎรเหมือนกัน ถึงแม้ท่านรัฐมนตรีคลังจะเป็นผู้แทน รุน้องผม ผมก็ว่าท่านได้เป็นมา ข่าวลือ ว่าจะท่วมเทเท่าไรผมไม่ค่อยเชื่อ ท่านคง เป็นมาด้วยสุจริต แต่ว่าความสุจริตที่ท่าน ได้เป็นเหมือนอย่างผมนี้ อย่าให้คนเข้าใจ ว่าชอบใช้เงินนะ มันเสียหายอย่างนี้ เพราะ ฉะนั้นขออย่าได้ถือถือ ได้โปรดตัดประโยชน์ สุดท้ายตามที่ผมเรียนขอต่อสภานี้ เพื่อประ ชาชนเขาจะได้มีเงิน ใช้จะได้พัฒนา ตำบล ตลอดไป ไม่ใช่สักแต่ว่าเพียง ๒-๓ เดือน ผมหวังว่าสภาคงจะเข้าใจและท่านประธาน คงจะเข้าใจที่ผมพูดด้วยเพราะเราเคยเป็นนัก

การเมืองมานานเหมือน ๆ กัน ขอคุณครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ถ้าหากว่าได้พิจารณาต่อไปถึงมาตราอื่น ๆ แล้ว ก็คงจะเข้าใจว่าเราจำเป็นจะต้องทำในช่วงระยะเวลาฤดูแล้งนี้อย่างไร เพราะว่าเงินที่จะใช้นั้นมันมีเวลาจำกัดให้ใช้เพื่อเขาจะได้ดำเนินการในช่วงนี้เท่านั้น ถ้าหากว่าเขาจะยืดต่อไปเรื่อย ๆ ปัญหาที่เกิดขึ้นว่า ผมจะต้องนำเอาผลของการใช้เงินต่าง ๆ เหล่านี้มาเสนอขออนุมัติต่อสภาในรูปของพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม เรื่องเวลานี้จึงเป็นเรื่องที่จำเป็นจะต้องมีอยู่จำกัดไว้แล้วผลต่าง ๆ นั้นก็เป็นเรื่องซึ่งจะแสดงว่าความต้องการในการพัฒนาชนบทขั้นต่อไปมีอีกมากน้อยเท่าไร เพื่อรัฐบาลนี้จะตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยกำหนดการจ่ายเงินตามงบประมาณ ปี ๒๕๑๙ เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปตามความต้องการของประชาชนได้ด้วย ฉะนั้นที่หวังว่าการพัฒนาชนบทจะทำแต่เพียงช่วงระยะสั้นนั้นจะไม่จริง แต่มันต้องทำเป็นขั้นตอน เพราะว่าเรามีกฎหมายบังคับว่าเราจะทำได้อย่างไรที่เอาเข้ามาเสนอสภาเพื่อขออนุมัติก็ด้วยเหตุที่ว่า มีกฎหมาย บังคับไม่ให้รัฐบาลนี้ทำอะไรได้ตามใจตน แล้ววิธีทำเช่นนั้นก็เป็นวิธีทำที่ถูกขั้นตอนอย่างที่ผมเรียนแล้วว่า มันไม่ใช่ว่าจะพัฒนากันในช่วงนี้เท่านั้น ในระหว่างที่ดำเนินการพัฒนาชั่ว ๓ เดือนนี้ เราจะ

ได้ตรวจสอบต่อไปว่าความต้องการที่ยังมีเหลืออยู่ ซึ่งได้ตั้งเป็นเป้าหมายเอาไว้ให้คณะกรรมการกลุ่มนี้พิจารณาเสนอ แล้วก็ให้นำมาเข้ากับแผนเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งก็ต้องทำเป็นรูปแบบประมาณอีกเหมือนกัน ช่วงตอนของการงบประมาณนี้ก็จะกำหนดไว้ว่าต้องเสนอสภาเมื่อไร นี่แหละครับเป็นสาเหตุที่จะต้องทำเช่นนั้นครับ ขอได้โปรดเข้าใจครับว่า คำว่า “ฤดูแล้ง” นี้ ความจริงจะไม่มี ความหมายอะไรในเรื่องเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินก็จริง แต่ว่าจะได้ชัดเจนว่าเราทำในช่วงระยะหนึ่งเท่านั้นครับ ขอขอบคุณครับ

นายประยงค์ มุลสาร (ยโสธร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม ประยงค์ มุลสาร พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จังหวัดยโสธร กระผมเองออกจะเห็นใจทางรัฐบาลอยู่มาก ที่อยากจะได้เงินจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปใช้จ่ายในช่วงฤดูที่ท่านบอกว่า ฤดูแล้งนี้นะครับ คือในช่วง ๓ เดือนนี้ คล้าย ๆ กับว่า รัฐบาลนี้ท่านจะรู้ชะตาของท่านเองว่าในช่วงต่อไปจาก ๓ เดือนนี้ท่านจะอยู่ไม่ได้ อะไรทำนองนี้นะครับ เพราะฉะนั้นเงินจำนวนนี้ก็ต้องเร่งไปใช้ก่อนในตอนนั้น เพราะว่า การเสนอกฎหมายงบประมาณแผ่นดิน ในช่วงเดือนกันยายน

ตุลาคม นั้นอาจจะไม่ได้รับความไว้วางใจจากทางสภาก็ได้ แต่ถึงอย่างไรก็ดี กระผมเองก็ไม่ได้ติดใจในการ ที่รัฐบาลจะได้นำเงินไปใช้ในช่วงฤดูแล้ง แต่ความจริงกระผมติดใจคำนี้มากกว่าครับ คำว่า “ฤดูแล้ง” นี้มันจะใช้ได้หรือครับ เพราะว่าประเทศไทยของเราเนื่อบางภาคมัน ก็ไม่ได้แล้งนะครับ อย่างภาคใต้ อย่างนี้ กระผมว่าในหน้านั้นมันไม่ได้แล้งด้วย น่าจะใช้คำว่า “ฤดูร้อน” มากกว่าครับ เพราะฉะนั้นให้ทางท่านรัฐบาล หรือว่าท่านนายกรัฐมนตรี ก็เป็นนักเขียน และเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ เป็นผู้ที่มีคุณวุฒินี้แหละครับ เพราะฉะนั้นคำว่า “ฤดูแล้ง” นี้ น่าจะเป็น “ฤดูร้อน” ถ้าจะให้ผมแปรญัตติ ซึ่งกระผมขอแปรเสียเลยว่า คำว่า “ฤดูแล้ง” นี้ขอเปลี่ยนเป็น “ฤดูร้อน” ได้ไหมครับ อันนี้ขอให้พิจารณารับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประยงค์หมายความว่าเฉพาะ “ฤดูแล้ง” คำเดียวว่าให้เป็น “ฤดูร้อน”

นายประยงค์ มุลสาร (ยโสธร) : ครับ กระผมขอเปลี่ยนเป็น “ฤดูร้อน” ครับ เพราะคำว่า “ฤดูแล้ง” นี้กระผมจะไม่มี มันจะไม่ถูกหลักภาษาไทยด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไกรสรยังติดใจไหมครับ เชิญครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภา การแปรญัตติร่าง

พระราชบัญญัติผู้เสนอแปร ญัตติความเห็นก็อาจจะแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นผมต้องขอประทานโทษเพื่อนสมาชิกที่เสนอแปรญัตติข้อความเราแตกต่างกัน ต้องขอโทษด้วยที่ผมยังอยากจะขอเรียนยืนยันว่าให้ตัดคำว่า “และช่วยประชาชนในชนบทให้มีความทำในฤดูแล้งไปพลางก่อน” นั้น เพราะว่าท่านรัฐมนตรีคลังได้ตอบชี้แจงเมื่อกันว่าจำเป็นจะต้องมีไว้ เพราะในมาตราอื่นมันผูกพัน นั่นมันเป็นเรื่องของรัฐบาล เพราะในใจของกระผมในมาตราอื่นผมแปร อีกนะครับ มันไม่สอดคล้องกับที่ผมตัดออก ไม่ตรงกับของท่านหรอกครับ เพราะว่าของท่านตั้งใจทำเฉพาะฤดูแล้ง ของผมซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรใกล้ชิดกับประชาชนมาสิบกว่ากว่าปี ผมรู้ว่าเขาไม่ได้ต้องการเฉพาะฤดูแล้ง ฤดูหนาว ฤดูฝน เขาสนใจจริงๆ ยกตัวอย่างง่าย ๆ ตำบลแม่สาป อำเภอสะเมิง ท่านประธาน ถ้าผมพาท่านรัฐมนตรีคลังไป บางตอนนี่ต้องกลานมุดตลอดไผ่นะครับ ท่านไม่เคยเห็นความยากจนอย่างนั้น ยกตัวอย่างง่าย ๆ ถึงอำเภอหมก้อย ตำบลแม่ตื่น ซึ่งอยู่ในเขตใต้ บางแห่งยาวว่าแต่ข้างเดินเลยครับ ขอโทษครับคนกลานครับ เขาเรียกว่าคอยหมาย้าง คือแม้กระทั่งสุนัขมันต้องหยุดยั้ง มันสูงชันขนาดไหน เพราะมันจะต้องพัฒนาตำบลให้มันเป็น ช่วงตอนแล้วก็ยังบอกว่าไม่มีกฎหมาย กฎหมายอัน

นี้ท่านเขียนไว้ว่า ใช้เงินเพื่อพัฒนาตำบล
ผมอยากเห็นกฎหมายนี้ ครอบคลุมเป็น กฎหมาย
พิเศษมีเจตนายำนโยบายรัฐบาลชุดนี้ หรือ
ชุดไหนก็ตาม ให้พัฒนาตำบลอย่างจริงจัง
มีฉะนั้นแล้วมันก็เหมือน รัฐบาลเผด็จการ
ชุดผ่าน ๆ มา ไม่ได้พัฒนาตำบลอย่างจริงจัง
ทีนี้ถ้าหากท่านบอกว่ามันจะผูกพันกับ
งบประมาณ ท่านเสนอมาถูกตามขั้นตอน
ผมขอชมว่ารัฐบาลชุดนี้ไม่ค่อยดีถึงขอชม ที่
ไม่ค่อยดีมีอยู่สองครั้ง ครั้งหนึ่งตอนแรก
ว่าจะ ไม่ยอมไปถวายสัตย์ ปฏิญาณ ก่อนเข้า
มารับความไว้วางใจจากสภา ท่านเห็นว่า
ผิด ท่านก็ไปถวายสัตย์ปฏิญาณ นี่ขอชม
ว่าไม่ค่อยดี สอง ตอนแรกท่านจะใช้เงิน
โดยไม่ฟัง จะอาศัยเงินคงคลังตามกฎหมาย
เงินคงคลัง มาตรา ๖ พอได้รับเสียงทัก
ทั้งท่านก็ยอมอีก จึงขอชมเขยเป็นครั้งที่
สองว่าท่านไม่ค่อยดี แต่ถ้าหากว่าท่านยัง
ไม่ค่อยดีไม่ยอมผันเงินไปสู่ตำบลตลอดฤดูกาล
จะกำหนดเฉพาะฤดูแล้งเท่านั้น ผมว่าลอง
ตั้งสติคิดดี ๆ นะครับ ประชาชนเขาฟัง
ทั่วประเทศว่าท่านหาเสียงเพียงชั่วระยะสั้น
แตกต่างกับนักการเมือง โดย สาย เลือด ที่แท้
จริง เขาหวังผลระยะยาวเพื่อประเทศชาติ
เพื่อราชบัลลังก์ เพื่อศาสนา เพื่อประชาชน
อีก ๔๐,๕๐,๖๐ ล้านคนที่จะเกิดขึ้น
เพราะฉะนั้นเมื่อเขานึกถึงผมคงออกเสียงนั้น
ไม่ใช่ไม่เห็นด้วย แต่ถูกประธานปิดปาก

ไม่ให้พูด เดี๋ยวนี้ผมแปรญัตติมาเห็นด้วย
ทุก ประการ และเห็น มากยิ่ง กว่าท่าน ด้วย
และท่านจะแล้งน้ำใจ กับ ประชาชนจริง ๆ
หรือ ท่านผู้แทนที่เคยสนับสนุนหลักการ
เมื่อเข้า ท่านจะไม่ส่งสารประชาชนอนุมัติ
เงินอันนี้หรือ ผมขอตัดเพียงคำว่า "และ
ช่วยประชาชนในชนบทให้มั่งคั่ง ทำใน ฤดู
แล้งไปพลางก่อนได้" นั้นออกทั้งหมด
เถอะครับ ถ้าจะให้ผมคุกเข่าลงกราบขอ
ร้องท่านแทนประชาชน ๔๐ ล้านเดี๋ยวนี้ว่า
ท่านจะตัด ผมก็เคยคลานชมชานไปคุกเข่า
กราบขอท่านช่วยเพื่อประชาชนจริง ๆ เท่า
นั้น ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

นายบุญทัน ดอกไธสง (นคร
ราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่
เคารพ กระผม บุญทัน ดอกไธสง ส.ส.
จังหวัดนครราชสีมา เท่าที่ท่านผู้มีเกียรติ
ได้พูดลงไปนั้น กระผมรู้สึกว่าคุณน่าจะ
พูดไปในทางอื่นมากกว่า ประเด็นที่เราพูด
ในปัจจุบันนี้ก็ถือว่าประเด็นว่าเราจะ ตัดคำ
ว่า "ฤดูแล้ง" ออกไปหรือไม่ อันที่จริง
แล้วท่านรัฐมนตรีกระทรวงการ คลัง ท่าน ก็
ได้กราบเรียนบอกแล้วว่า เราหมายถึงว่า
การใช้เงินในฤดูแล้งเท่านั้น ถ้าหากว่าใน
โอกาสต่อไปนั้นเราจะบรรจุการ ใช้จ่ายเงิน
เพื่อพัฒนาการชาตินั้นในงบประมาณประจำ
ปี เราทุกท่านที่อยู่ในที่นี้ก็ทราบแล้วว่าใน

ขณะนั้นรัฐบาลซึ่งเข้ามามีอำนาจในปัจจุบันนี้ ไม่ใช่มีอำนาจนะครับ รัฐบาลซึ่งเข้ามาบริหารในปัจจุบันนี้ เข้ามาหลังจากที่งบประมาณได้ผ่านพ้นออกไปแล้วครับ อันนี้ต่างหากละครับ ซึ่งรัฐบาลชุดนี้ต้องการอย่างยิ่งว่าจะนำเงินจำนวนนี้ ไปใช้เฉพาะการพัฒนาการท้องถิ่นหรือตำบลใน อุตุแล้งนี้เท่านั้น อันความจริงแล้วนะครับ การที่เราจะแปรรูปคดีใด ๆ นั้น ก็ควรที่จะมองถึงประเด็นนะครับ ไม่ใช่เรามองไปแล้วก็มองมาว่ารัฐบาลนี้จะไม่ทำการพัฒนาการในอนาคตข้างหน้า รัฐบาลนี้มีนโยบายอันกว้างใหญ่ไพศาลอย่างยิ่งยวดที่จะพัฒนาการตำบลในระยะยาว เรามีการประชุมกันอย่างแรงค่านว่าการที่รัฐบาลชุดนี้เข้ามานั้น เราจำเป็นจะทำอะไรอย่างเร่งด่วน เราก็ทราบแล้วว่าตำบลและหมู่บ้านนั้น เป็นรากฐานแห่งประชาธิปไตย นอกจากเป็นรากฐานแห่งประชาธิปไตยแล้ว ประชาชนเหล่านั้นตกอยู่ในความทุกข์ทรมานเป็นเวลาช้านานตาปี เมื่อมองเห็นปัญหาเหล่านั้นแล้ว รัฐบาลภายใต้หม่อมมกิกฤทธิ ปราโมช รวมทั้งพรรคทั้ง ๑๖ พรรคซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนซึ่งเป็น รัฐบาลนี้ จึงมีความเห็นพ้องต้องกันว่าแน่นอน เราจำเป็นจะต้องพัฒนาการจุก่อน อย่าลืมนะว่า คำว่านักการเมืองที่ตื้นนั้นจะต้องมองประเทศชาติให้ออกนะครับ ว่าเราจะแก้ปัญหของ

ชาติในจุดไหน เราเปรียบเสมือนกับเป็นคุณหมอนะครับ เป็นนายแพทย์ นายแพทย์ที่ตื้นนั้นเราจะต้องทราบว่าคนป่วยนั้นป่วยอยู่ตรงไหน แล้วจะให้หยูกให้ยาอันถูกต้อง ขณะนี้เราทราบแล้วว่าท้องดินนั้นนะครับเหมือนกับคนที่ว่าเดินไม่ออกเดินไม่ไหวแล้วนะครับ เราจะเปรียบเทียบการปกครองประเทศไทยนั้นเป็นลักษณะเหมือนกับคนนะครับ หน้าตาเปรียบเสมือนคนกรุงเทพฯ นะครับ เมืองหลวงนะครับ เรามีการแบ่งแบ่งแบ่งหน้า เรามีการโกนคิ้วทาตัว อะไรจิปาตะ นี่คือเรื่องของเมืองหลวง เราได้เอางบประมาณไปใส่เป็นจำนวนมาก เช่นว่า ชุดแล้วก็ชุดอีกทำนองนี้นะครับ ชุดอะไรต่าง ๆ ในเมืองหลวงนี้เราก็ทำมา มากแล้วเป็นเงิน หลาย พัน ล้าน และในต่างจังหวัดนั้นเล่าเราก็มีการพัฒนาการเป็นระยะ ๆ แต่ว่าท้องดินนั้นหาเงินสักบาทหนึ่ง จะถึงมือประชาชนนั้นหาได้ไม่ ด้วยเหตุผลอันนี้ตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้วเรามีรัฐบาลหลายรัฐบาล แต่รัฐบาลแต่ละยุค แต่ละสมัยนั้นหาได้เอาเงินจำนวนนี้ ไปให้แก่ประชาชนไม่ ในเมื่อพรรครัฐบาลมีความต้องการจะทำอย่างนี้ แล้วก็มีหลายพรรคสนับสนุน ก็มีบางพรรคไม่สนับสนุน เมื่อท่านไม่สนับสนุนแล้วก็ไม่ควรที่จะมาว่ารัฐบาลชุดนี้ว่า ไม่มี

เจตนาที่บริสุทธิ์ต่อประชาชน เรามีเจตนาบริสุทธิ์ต่อประชาชนอย่างจริงจัง ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ท่านก็บอกแล้วว่า ประชาชนต่างจังหวัดนั้นมีประมาณ ๘๐ เปอร์เซนต์ หรือว่า ๓๒-๓๕ ล้านคนนั้น คนเหล่านี้ต่างหากละครับ เป็นญาติหนึ่งซึ่งเป็นผู้ปลูกข้าว ผลิตผลต่างๆ ให้แก่ประชาชนในเมืองหลวงกิน เราจะต้องเห็นความสำคัญของคนเหล่านี้เป็นจำนวนมากหรืออย่างมากด้วยเหตุผลอันนี้ละครับ แม้ว่าคนจะเป็นแรงงาน จะเป็นผู้แทนราษฎรที่มาอื่นพุกอยู่นั้นละครับ.....

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงผิดข้อบังคับในการอภิปราย ประเด็นที่เราพูด ผมประท้วง ให้ผมชี้แจงเหตุผลท่านประธาน ข้อบังคับ.....

นายบุญทัน ดอกไธสง (นครราชสีมา) : เอาละครับ กระผมขอโทษนะครับ กระผมจะกลับเข้าประเด็น ขอสรุปสั้น ๆ ว่า ประเด็นที่เราพุกอยู่นั้นคือการทำงานในฤดูแล้งนี้นะครับ ก็ในเมื่อพรรคฝ่ายค้านท่านพุกได้ในฐานะที่กระผมเป็นพรรคฝ่ายรัฐบาลกระผมก็อยากจะพุกบ้าง เอาละครับ ในเหตุผลอันนี้การที่เราจะพุกต่อไปนั้น เราจะไถ่มองถึงประเด็นว่าขณะนี้เรากำลังแปรญัตติในปัญหาข้อที่หนึ่งนะครับ ข้อแรกครับ แล้วก็ทำบดและช่วยประชาชน

ในชนบทให้มั่งคั่งในฤดูแล้งนั้น กระผมหวังว่าจะมีการแก้ไขกันให้ถูกต้องครบ

นายไกรสร ตันติพงษ์ (เชียงใหม่) : เขาไม่เข้าใจข้อบังคับ ให้คุณสุรินทร์พุกก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรินทร์จะพุกอะไร

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ขออภัยคุณดอกเตอร์บุญทันนะครับ คือผมเองนะไม่อยากจะประท้วง แต่ผมคิดว่าถ้าปล่อยไปจะเสียเวลาแก่สภา และขอประทานโทษท่านประธาน เมื่อมีผู้ยื่นยกมือขึ้นแสดงอาการประท้วง ท่านประธานต้องให้ชี้แจงเหตุผลการประท้วงก่อน เหตุผลที่ผมยื่นยกมือประท้วงเพราะว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่อภิปรายเมื่อก่อนนั้นเป็นการอภิปรายเหมือนกับวาระที่ ๑ ซึ่งผ่านพ้นไปแล้ว ท่านประธานไม่ควรจะเปิดโอกาสให้อภิปราย ขณะนี้วาระที่ ๒ ซึ่งนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ขอ..... ให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้รวดเดียว ๓ วาระเป็นการรวมการเต็มสภา ท่านประธานเองมีหน้าที่เป็นประธานกรรมาธิการ สมาชิกทุกท่านเป็นกรรมาธิการ กรรมาธิการทุกท่านย่อมมีสิทธิที่จะเสนอแปรญัตติ เมื่อผู้เสนอแปรญัตติขึ้นมาแล้วย่อมมีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย เมื่อความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย กรรมาธิการอื่นหรือสมาชิกอื่นในฐานะกรรมาธิการนั้นย่อมมีสิทธิที่จะอภิปรายสนับสนุนฝ่ายหนึ่ง

ฝ่ายใดเท่านั้น ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อที่ท่านเป็นคอกเตอร์ แต่ท่านถือโอกาสอภิปรายเหมือนวาระที่ ๑ ผมไม่ได้กล่าวอะไรว่าพวกพ้องถึงประชาธิปไตย พวกพ้องไปเถาะประชาธิปไตยต่อสู้กับทรราชมาแล้ว ต่อสู้กับพวกเผด็จการมา ๒๘ ปี ย่อมคงทนต่อการพิสูจน์ใดๆ ทั้งสิ้น แต่ที่ผมทักท้วงท่านประธานนี้ ผมเกรงว่าถ้าท่านประธานปล่อยเป็นอย่างนี้เรื่อยไป ถิ่นที่สองยามก็จะไม่จบ วัตถุประสงค์ของท่านนายกรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรีที่จะออกกฎหมายนี้เร็วกลับซ้ำ เพื่อเป็นประโยชน์แก่สภาและประเทศชาติ ผมจึงยืนทักท้วงว่า การอภิปรายนี้เป็นการอภิปรายวาระที่ ๑ ไม่ใช่วาระที่ ๒ ผมอยากให้ท่านประธานได้โปรดกรุณารักษาระเบียบข้อบังคับ การพิจารณากฎหมายจะเป็นไปตามลำดับตามทางตามชอบตามควรและประหยัดเวลาของชาติ นี่ผมขอประท้วงท่านประธานและผมจะขอตั้งท่านรัฐมนตรีคลังที่พูดเมื่อกี้เป็นการให้ความรู้ที่ผิดต่อสภานี้ ที่ท่านบอกท่านต้องการจะจ่ายเร็วขึ้น เหตุประการหนึ่งคือท่านบอกว่า.....

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงครับนอกประเด็นเรื่องข้อบังคับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : อย่าเพิ่งประท้วง ผมอภิปราย

คัดค้านไม่ได้ นอก ตามประธานก่อนว่านอก ไม่นอก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเถอะนะ ให้เขาพูดให้จบเถอะนะ คุณพินิจนั่งเถอะ ให้เขาพูดให้จบเถอะนะ นั่งลงๆ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ คือตามกฎหมายเงินคงคลัง มาตรา ๗ วรรคสองนะครับ การจ่ายเงินนี้ไปแล้ว รัฐบาลจะต้องตั้งงบประมาณชดเชยในงบประมาณ รายจ่ายเพิ่มเติมงบประมาณโอนเงินงบประมาณ หรืองบประมาณประจำปี ดังนั้นเป็นเพียงตั้งงบประมาณจ่ายชดเชยเท่านั้นจึงไม่จำเป็นเกี่ยวกับเวลาจะช้าหรือเร็วผมต้องการจะ อภิปรายให้สภาทราบเพียงเท่านั้น ครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณบุญทันจบหรือยัง จบหรือยังครับ อย่างนี้นะครับขอให้อยู่ในประเด็นนะครับ

(มีสมาชิกไต่ถามและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวขอให้เขาพูดให้จบก่อนครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง (นครราชสีมา) : เอาละครับ ผมขอพูดต่ออีกสักหน่อยนะครับ ผมก็ขอโทษท่านสมาชิกนะครับ ถ้าหากว่าการพูดของผมนี้อาจจะทำให้ท่านรู้สึกว่าจะไม่ถูกระเบียบ ผมก็ขอยอมรับนะครับ ผมอยากจะคงไว้ตามเดิม ครับ คำว่า "ช่วย ประชาชน ในชนบท ให้มีงานทำ ในฤดูแล้งไปพลางก่อนได้" ผมอยาก

จะแปรรูปสิทธิให้งดเค็ม เพราะว่าถูกต้องตามลักษณะของรัฐบาลที่มีความมุ่งหวังอย่างนั้น ขอขอบพระคุณอย่างสูงครับ

(นายไกรสร ตันติพงศ์ ได้ยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้คนอื่นพูดบ้าง เอ้า คุณอยากจะพูดก็เอานึกว่าจะให้คนอื่นเขาพูดบ้าง

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ ผมไกรสร ตันติพงศ์ ไม่ใช่อยากจะพูดครับ โดยข้อบังคับครับ ผมเป็นผู้แปรรูปสิทธิ แล้วก่อนที่จะมาพูดถึงแปรรูปสิทธิ ท่านสมาชิกชั้นนอกเตอร์ที่นั่งลงไป เมื่อพูดพาดพิงตอนขึ้นมาพูดเมื่อสักว่า ผมนี้พูดไม่ตรงประเด็นผมว่า ท่านไปอ่านข้อบังคับ บางที่ท่านสำเร็จความรู้อย่างอื่นสูงแล้วไม่แม่นยำข้อบังคับ ผมพูดในประเด็นที่ผมเสนอแปรรูปสิทธิ เห็นไหมละอดีตประธานศิริชัย รู้ว่าผมกับประธานเข้ากันได้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ คุณไกรสร ว่าไปเถอะ เข้าประเด็นครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นผมแปรรูปสิทธิถูกต้องตามข้อบังคับทุกประการ แล้วอีกอย่างหนึ่งที่ท่านมากล่าวหาว่าผมนี้ขัดขวางไม่ให้ใช้เงิน ผมกำลังขอร้องให้รัฐบาลชุดสหพรรคเห็นใจประชาชน อย่ากำหนดใช้เพียงฤดูแล้ง ผมขนาดอ้อนวอน ว่าผมต้องการเห็นพัฒนาท่า-

บลทั่วประเทศ นี่เป็นแผนระยะยาว จนถึงกับยอมพูดว่า จะคุกเข่าลงไปขอท่านตัดข้อความเหล่านี้อีกจะทำ ซึ่งผมไม่เคยพูดอย่างนั้นกับท่านถนอม ประภาส เลื่อนะครับ แต่ยอมพูดกับท่านซึ่งเป็นตัวแทนประชาชนว่า ขอได้โปรดกรุณาตัดตามที่ผมขอนี้เถอะครับ ซึ่งไม่ผิดกฎหมาย ไม่ผิดระเบียบแบบแผน ยังเป็นการเน้นเจตนารมณ์ของรัฐบาลชุดปัจจุบันว่าท่านต้องการพัฒนาท่าบลอย่างแท้จริง ผมขอจบเพียงแค่นี้ครับ

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน ใจจิต พรรคเกษตรสังคม จากจังหวัดยโสธร กระผมขอประธานกราบเรียนแปรรูปสิทธิดังต่อไปนี้

“โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อการพัฒนาท่าบล”

กระผมขอตัดคำว่า “และช่วยประชาชนในชนบทให้มียางทำในฤดูแล้ง” แต่กระผมคงคำว่า “ไปพลาถก่อน” เอาไว้เหตุผลประการที่ ๑ กระผมกล่าวสั้น ๆ ประการแรกก็คือ คำว่า “ฤดูแล้ง” ของท่านนั้น กระผมก็ยังไม่เห็นในตัวบทกฎหมายหรือตำราภูมิศาสตร์เล่มใดกำหนดไว้เป็นการแน่นอนว่า ฤดูแล้งนั้นมันเดือนไหนถึงเดือนไหนนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าเขียนไว้อย่างนี้จะกำหนดหมดลงไป เมื่อไรกระผมก็ไม่ทราบ นี่เป็นประการที่ ๑ และประการที่ ๒ ท่านบอกว่าจะให้ประชาชนในชนบทมีงานทำใน

เพราะฤดูแล้ง ตามข้อจริงที่ไม่มีเท็จในปัจจุบันนี้ก็ปรากฏว่าแรงงานในชนบทนั้นไม่มี แรงงานในชนบทเคลื่อนย้ายเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ มาอยู่ในเมืองใหญ่ๆ แรงงานในชนบทที่มีกึ่งมือทำไร่ไถนาปลูกปอ ปลูกข้าวโพดกันแล้ว ไม่มีแรงงานที่จะมาขุดถนน ไม่มีแรงงานที่จะมารับจ้างรัฐบาล ชุมน ที่ จะทำงาน เพราะฉะนั้นในสภาพของความเป็นจริงที่ไม่มีเท็จ เราจะต้องใช้เครื่องจักร ซึ่งประหยัดกว่า แน่นนอนกว่า คอรัปชั่นได้น้อยกว่านะ ครับ มีพิธีชีกแซ็กได้น้อยกว่า เพราะฉะนั้นถ้ากฎหมายนี้เขียนลงไปโดยกำหนดว่า ให้ใช้แรงงานในชนบทแล้ว มันก็แคบ ไหนๆ ท่านก็จะให้เงินกับประชาชนถึง ๒,๕๐๐ ล้านบาท ถ้าท่านไปกำหนดอย่างนั้น และท่านกำหนดเวลาลงไปอีกว่าในฤดูแล้ง ท่านหมายเอาถึงเดือนสองเดือนนี้ เวลาที่ยังแคบลงไป ประชาชนจะทำอย่างไรถึงจะทำงานกัน ถ้าเป็นอย่างนั้นกระผมก็คิดว่า ถ้ารัฐบาลนี้สุจริตใจต่อการให้เงินนี้ ไม่ใช่ไล่ให้เสียเปรียบกับประชาชนแล้ว เพราะว่าถ้าทำอย่างนั้นประชาชนใช้เงินไม่ทัน ท่านก็บอกว่าทำโครงการมาไม่ทัน ทำไม่ทัน ท่านก็ตัดท่านก็เลยไม่ได้ใช้ ๒,๕๐๐ ล้านบาท ท่านขอไป ๒,๕๐๐ ล้านบาท กระผมก็อยากจะให้ท่านใช้ให้หมด ๒,๕๐๐ ล้านบาท อยากจะแปรรูปคดีเป็น ๕ พันล้านบาท อยากจะให้เขาใช้ แต่ถ้าหากว่าท่านไปกำหนดอย่างนี้ ๓ เดือนนะ ครับ กระผมจะบอกให้ นอกจากไม่มีแรง

งาน นอกจากกำหนดเวลาแบบนี้แล้ว แทนที่เงินเหล่านี้จะตกเป็นประโยชน์กับประชาชนอย่างแท้จริง เมื่อแรงงานไม่มี รถแทรกเตอร์หรือผู้รับเหมาในจังหวัดต่างๆ ไม่ก็คนก็จะพากันขึ้นค่าแรงงาน พากันขึ้นราคาเครื่องมือ พากันขึ้นค่าเหล็กค่าปูนที่จะไปทำ เพราะว่าทางสภาตำบลไม่สามารถที่จะรออยู่ได้ เพราะต้องการเงินจากท่าน ถ้าเข้าไปท่านก็จะตก ก็จำใจต้องซื้อ ผลที่สุดแทนที่จะพัฒนาตำบลมันเลยไปพัฒนาคน ขายเหล็กเจ็ก ขายปูน เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ กระผมจึงขอตัดคำว่า “และช่วยประชาชนในชนบทให้มั่งคั่งในฤดูแล้ง” เหลือไว้เพียงว่า “โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลไปพลางก่อน” ถ้าเช่นนั้นละครับ ประชาชนจะได้ประโยชน์อย่างแท้จริง ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวๆ เพื่อกันความสับสน เวลานี้เรากำลังพิจารณากันตรงที่คำปรารภ ประเด็นแรกได้มีการตัดคำว่า “ได้” คำสุดท้าย ซึ่งคุณเสวตรแปรรูปคดี และรัฐบาลยอมแล้ว ผ่านไปเรื่องหนึ่งที่ประเด็นที่ ๒ ของคุณไกรสรให้ตัดประโยคท้ายหมดเลยและช่วยประชาชนในชนบทให้มั่งคั่งในฤดูแล้งไปพลางก่อนตัดหมดเลยนี้ของคุณไกรสรนะ ครับสำหรับของคุณสุทินนั้นให้ตัดเฉพาะ “และช่วยประชาชนในชนบทให้มั่งคั่งในฤดูแล้ง” คงไว้ว่า “โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลไปพลางก่อน” เข้าใจอย่างนั้นนะครับเพราะ

ฉะนั้นผมอยากจะขอมติ ผมว่า เขาเป็นประเด็น ๆ นะครับ เขาเฉพาะของคุณไกรสรซึ่งเสนอมาก่อน ขอให้พิจารณาเฉพาะคำแปรญัตติของคุณไกรสร

นายประยงค์ มุลสาร (ยโสธร) :
ท่านประธานที่เคารพ ของกระผมไม่มีข้อนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณแปรอย่างไร

นายประยงค์ มุลสาร (ยโสธร) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ประยงค์ มุลสาร พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จังหวัดยโสธร กระผมได้เห็นว่าคำว่า “ฤดูแล้ง” นี้ไม่มีในภาษาไทยครับ กระผมอยากจะขอต่อรองกับท่านนายกรัฐมนตรี ซึ่งคำว่า “ฤดูแล้ง” น่าจะเป็น “ฤดูร้อน” ความจริงกระผมติดใจครับคำอย่างนั้นก็น่าที่จะใช้ให้ถูกต้อง เพราะว่าในภาคอีสานของกระผมนะ ไม่ว่าฤดูหนาว ฤดูฝน ฤดูอะไรนี้ส่วนมากมันแล้งนะครับ แต่ภาคใต้ฤดูแล้งมีหรือครับ น่าจะมีฤดูร้อน เพราะว่าฝนตกเกือบตลอดปี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประยงค์ จะเอาอย่างไรว่ามาเถอะ

นายประยงค์ มุลสาร (ยโสธร) :
ผมขอแปรญัตติคำว่า “ฤดูแล้ง” เป็น “ฤดูร้อน” โดยใช้คำว่าอย่างนี้

“โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลและช่วย ประ-

ชาชน ใน ชนบท ให้มีงาน ทำใน ฤดูร้อน ไป พลังก่อน”

ผมขอแปรญัตติเป็นอย่างนี้ครับ ขอบ
พระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
“แล้ง” แก่เป็น “ร้อน” คำเดียว

นายประยงค์ มุลสาร (ยโสธร) :
เท่านั้นละครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
ละ อย่างนั้นผมขอมติดีกว่านะครับ ประ
เด็นแรก ผมขอมติตามข้อแปรญัตติของ
คุณไกรสร คำนึงพงศ์ คือให้ออกหมดเลย
“และช่วยประชาชนในชนบท.....

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) :
โดยที่คุณไกรสรได้แปรไปนะครับ ของผม
แปรใกล้เคียงเพื่อให้มาร่วมกันเป็นปึกเป็น
แผ่น แสดงพลังของความเป็นน้ำหนึ่งใจ
เดียวของฝ่ายค้าน ผมขอถอนญัตติของผม
ที่แปรญัตติครับ เอาคำแปรญัตติของคุณ
ไกรสรเป็นหลักครับ ขอบคุณครับ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
ของคุณไกรสร ตกลงของคุณสุทินไม่มี
เหลือเฉพาะของคุณไกรสร ให้ตัดประโยค
ท้ายว่า “และช่วยประชาชนในชนบทให้มี
งานทำในฤดูแล้งไปพลังก่อน” ตัดออก
หมด

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : กระผมอาศัยข้อบังคับครับ ก่อนจะมีการลงมติต้องมีการอภิปรายอีกครั้งหนึ่งที่ยัง.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อภิปรายแล้วนี้

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ยัง ท่านเปิดข้อบังคับ มีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รู้แล้วนะ คุณอภิปรายแล้วนี้

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : อภิปรายสรุปครับ ข้อบังคับมีท่านประธานโปรดอ่านดู ขอบพระคุณครับ ถ้ายอมจำนนอย่างนี้ ซึ่งไกรสรชื่นใจ อย่างนี้ไม่มีร่างข้อบังคับ สอบสวนท่าน ประธานแน่ครับ ท่านประธานสภาเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหลาย คณะรัฐมนตรีท่านรัฐมนตรีที่สอบตกบางท่านก็ตาม เราต่างเป็นคนไทย เราเกิดในผืนแผ่นดินไทย เราจะต้องร่วมทุกข์ ร่วมยากกับประชาชนคนไทย ขอท่านทั้งหลายได้โปรดเห็นใจประชาชน คนยากจน เกษตรกรซึ่งเป็นพลเมืองส่วน ช่างมาก ของชาติ ๘๐ เปอร์เซนต์ เป็นอย่างน้อยหรือ ๓๒ ล้านคน เขากำลังพึ่งนะครับ ว่ารัฐบาลจะมีน้ำใจเพียงแค่ ๒-๓ เดือน หรือจะให้ตามที่ผมไกรสร ตันติพงศ์ ส.ส. จังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ ถึงขนาดที่ว่าจะถูกเข้าขอร้อง

ให้ตัดข้อความเหล่านี้ออกเพื่อคนไทยตกต่ำ ๆ ขอได้โปรดเห็นแก่คนไทยเถอะครับ ผมอ้วนจนขอร้อง เกิดมาผมไม่เคยขอร้องใครเลย ขอร้องแทนประชาชน ๓๒ ล้านคน ในตำบลต่าง ๆ ทั่วประเทศมิได้ขอร้องเฉพาะตำบลใดตำบลหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่หรือในจังหวัดลำปางของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยบุญเท่ง หรือจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งของรัฐมนตรีใหญ่ ศวิตชาติ ซึ่งทั้งสองท่านนี้มีความผูกพันเป็นส่วนตัวของผม ผมขอร้องคนไทยทั่วประเทศ ตำบลที่อยู่ห่างไกลการคมนาคมเขาไม่สามารถจะจ่ายเงิน ขั้วระยะสั้นให้เกิดประโยชน์ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังปรารถนา หรือท่านนายกรัฐมนตรีต้องการจะหยิบยื่นขอยื่นให้เขาได้ทานมันเต็มอ้มเต็มกำ มิใช่สักแต่จะให้ข้าวไปปั้นหนึ่งแล้วบอกว่า ทานให้เสร็จภายใน ๑ วินาทีนะ เขาจะกลืนทั้งปั้นใหญ่ ๆ ลงคอหรือครับ เว้นแต่คอเขาเป็นคอเปเรต ยิ่งเปเรตสมัยใหม่ อาจจะ คอ ใหญ่ กลืนลงหมดได้เท่านั้น ทุกท่านก็บอกว่าท่านก้านันก็ดี ท่านผู้ใหญ่นั่นก็ดี คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของหมู่บ้านก็ดี ล้วนแต่เป็นผู้ซื้อสัตย์สุจริต แต่เขาไม่ใช่เทวดาอวตารลงมาเกิด จะใช้เงินจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาทซึ่งท่านจะผันไปให้แต่ละตำบล ๕๐๐,๐๐๐ บาท

ให้เสร็จสิ้นได้ เพราะฉะนั้นผมจึงขอยืนยัน
คำแปรญัตติของผม ได้โปรดเถาะครับ
กรุณาเถาะครับ เห็นใจประชาชนเถาะครับ
ตัดคำส่วนท้ายที่ผมขอร้องนั้น แล้วผมจะ
ขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง และผมมั่นใจว่า
คนไทย ๓๒ ล้านคนที่ยากจนกำลังเงี้ยว
หิว และจะยกมือโมทนาสาธุเจริญพรให้
รัฐบาลชุดนี้ และสมาชิกที่ยกมือสนับสนุน
ของผมมีอายุยืนยาวขึ้น และถ้าไม่เอา
ตามผม เขาก็คงโง่ เล่ห์กลทางการเมือง
ท่านไม่ให้สักแต่ให้ ผมก็สงสัยกลัวใคร
จะถูกแซงชักหักกระดูก จึงขอสรุปว่าเอา
ตามผมเถาะครับจะขอบคุณยิ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผม
ขอมตินะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรตัด
ประโยคท้ายตามข้อแปรญัตติของคุณไกรสร
โปรดยกมือขึ้น.....

(นายสุทัศน์ เงินหมื่น ได้ยืนและ
ยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
โปรดนั่ง เดี่ยว ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคำ
แปรญัตติของคุณไกรสร คือตัดประโยค
ท้าย “และช่วยประชาชน” นี้ออกทั้งหมด
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
ผู้ใดเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม คือไม่
ตัดเลย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็น
อันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิม
ต่อไปของคุณประยงค์ ได้ขอแปร
ญัตติแก้คำว่า “แล้ง ฤดูแล้ง “แล้ง” คำ
นี้ให้แก้เป็น “ร้อน” ฤดูร้อน ท่านผู้ใด
เห็น ด้วย กับ คำแปรญัตติของคุณ ประยงค์
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
ผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิม คือคงว่า
“ฤดูแล้ง” ไว้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็น
อันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิม
คุณอุทัยมีอะไรกับคุณไกรสร

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) :
ท่านประธานครับ ผมว่าถ้าท่านประธาน
ทำงานอย่างนี้ สภาก็ต้องเสียเวลาไปโดยใช่
เหตุครับ ความจริงการแปรญัตตินี้มีสมาชิก
หลายท่าน ก็อยากจะแปรญัตติ มีความเห็น
และถ้อยคำแตกต่างกัน ท่านประธานควร
จะเปิดโอกาสให้แต่ละท่านที่จะแปรญัตตินี้
นะครับ ได้มาชี้แจงคำแปรญัตติของแต่ละ
บุคคล เสร็จแล้วท่านประธานต้องถามสรุป
อีกทีหนึ่งครับ ว่าเราจะมีการแปรญัตติใน
มาตราหรือว่าในวรรคนี้หรือไม่ ถ้าสภานี้
ลงมติว่าแปรญัตติ ท่านจึงจะถามว่าจะเอา

ของใครเป็นคน ๆ ไป ถ้าหากว่าสมาคม
มติว่าไม่แปร ญัตติเป็นอันว่าเรียบร้อย
เพราะฉะนั้น ท่านจะต้องถาม มาที่ละคน ๆ
เอาหรือไม่เอา ที่ละคน ๆ อย่างนี้ละครับ
แล้วยังหลายท่านนะครับที่ยังอยากจะแก้ถ้อย
คำในวาระนี้อีกครั้ง ที่กระผมเสนอแนะ
ก็เพราะว่าอยากจะให้สภานี้เป็นไปด้วยความ
เรียบร้อยและรวดเร็วกว่านี้ ท่านประธาน
ก็น่าที่จะทำได้นะครับ ที่จริงผมไม่ควรจะ
เตือนท่านหรอกครับ แต่ก็หวังดีจริง ๆ
ครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
ละ ขอขอบคุณครับ ผมก็ทำหน้าที่แล้ว เชิญ
เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไปครับ

(นายไกรสร ตันติพงศ์ ไต่ถามมือ
ขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
ไกรสร

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธาน มีนิดเดียวครับ
กระผมขอบพระคุณ คือที่กระผมลุกขึ้นมา
พูดนี้ เจตนาดีต่อท่านประธาน ต่อสภา
คือการแปรญัตติตามที่ คุณอุทัย พิมพ์-
โชน เพื่อนของกระผมพูดนั้น ถูกต้อง
ทุกประการ แต่ถ้าจะให้ดีท่านประธานควร
จะถามว่า ใครจะแปรญัตติอีกไหม หรือ
ว่าควรจะมีผู้หนึ่งผู้ใดเสนอขอปิดการแปร

ญัตติ มันไม่มีใครเสนอ เดียวนี้ยังเสนอ
ได้อีกนะครับ เห็นไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่
ได้ว่าอะไรนี้

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ไม่มีผู้ใดเสนอ เพราะฉะนั้น
กระผมจึง.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่
ได้ว่าอะไรนี้ ผมไม่ปัดอะไรนี้

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ถ้าประธานต้องการอย่างนั้น เดียว
ก็จะมีคนแปรญัตติเรื่อย แต่กระผมติดอยู่
นิดเดียว จะเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรี
นะครับ เพราะว่าข้อความที่ไม่ยอมตัดของ
กระผมออกไปเมื่อคืนนะ คำว่า “ถูกแล้ง
ไปพลาญก่อน” มันไม่ได้เขียนว่า แล้ง
พ.ศ. ไหนนะครับ ท่านนายก ฯ มันผูกพัน
ไปตลอดกาลนะครับ ปี พ.ศ. ไหนนะครับ
เพราะฉะนั้นถึงอย่างไรมันก็ตรงของกระผม
อีกครั้ง แล้งตลอดกาลทุกปี ๆ ครับ

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) :
ท่านผู้เป็นประธาน ตามที่คุณไกรสรกล่าว
เมื่อคืน กระผมไม่เห็นด้วย เพราะว่าถ้า
หากว่าเสนอว่า ใครจะแปรญัตติหรือไม่
เสนอว่าไม่ควรต้องมีแปรญัตติ พรรครัฐ-
บาลก็เอาเปรียบ ก็ไม่ต้องแปรญัตติสัก
มาตราเดียว ก็ลงมติว่าไม่ต้องแปรญัตติกัน
ก็เลยจบกัน อย่างนั้นเป็นการเอาเปรียบ

ไม่ถูกต้องตามข้อบังคับ และไม่ถูกต้องตามหลัก
การที่จะให้แปรรูปได้ก็เต็มสภา กระผม
นายเทียม ไชยนันท์ ผู้แทนราษฎรจังหวัด
ตาก พรรคประชาธิปัตย์ จึงไม่เห็นด้วย
เราต้องการให้แปรรูปด้วยกันทั้งสภานี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ถูก
แล้ว คุณเทียมจะแปรรูปอะไรหรือเปล่าก็ว่า
ไปครับ

นายเทียม ไชยนันท์ (ตาก) :
สำหรับในข้อนี้ ถ้าปรารภนี้ กระผมแป
รรูปใหม่ครับ

“โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้
รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลและช่วย
ประชาชนไปพลาง ก่อน ได้ภายในเดือน
กันยายน ๒๕๑๘”

กระผมขอแปรรูปคดีอย่างนี้ โดยคัด
คำว่า “ในชนบทให้มีการทำในฤดูแล้ง”
นั้นออกเพราะว่าเป็นคำที่ฟุ่มเฟือยและไม่จำ
เป็น และเพื่อแสดงให้เห็นว่า เราต้องการ
ใช้เงินเพื่อพัฒนาตำบลกันอย่างจริงจัง และ
ตัดคำเช่นนั้นออกก็เพื่อให้มีเวลา ประชาชน
ในตำบลนั้นเขา ได้มีเวลาที่จะทำงาน ให้ได้
ผลอย่างจริงจัง สมตามความมุ่งหมายที่เรา
จ่ายเงินไปถึง ๒,๕๐๐ ล้านบาท กระผม
เองก็อยากจะให้จ่ายเงิน ไปตาม ตำบลจริง ๆ
และใจจริงนั้น ยากจะให้จ่ายมากกว่านี้
อยากจะแปรรูปคดีเป็น ๓,๕๐๐ ล้านบาท
ด้วยซ้ำไป เพื่อจะได้ให้ทำให้ได้ผล เพราะ

ว่าบางทีเงินมันน้อย ก็อาจจะไม่พอที่จะทำ
เหมืองฝายบ้าง ซ่อมแซมโรงเรียนบ้าง
อะไรบางอย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึงต้องการ
ให้เป็นอย่างนั้น และการที่รัฐบาลแถลงว่า
จะให้ทำเพียงในเดือนมิถุนายนเช่นนี้ กระ
ผมเกรงว่าราษฎรจะเข้าใจว่า รัฐบาลนี้ไป
หลอกประชาชนว่าจะเอาเงิน ให้เขาไปบำรุง
๒,๕๐๐ ล้าน แต่ให้เวลาเขาไปนิดเดียว
เมื่อให้เวลานิดเดียว นี่ก็เดือนเมษายน จะ
เสร็จสิ้นแล้ว กฎหมายยังไม่ได้ออกไป
กว่าจะเสร็จสิ้นก็อาจจะทำได้ ก็มีเวลาเดือน
พฤษภาคมกับเดือนมิถุนายน ๒ เดือนเท่า
นั้นเอง บางทีกว่าจะลงมือกว่าจะอะไรก็ไม่
ทัน เมื่อไม่ทันรัฐบาลก็เอาเงินคืน ก็ว่า
เลยเวลาไปแล้วเรียกเงินคืน แทนที่จะให้
เขาไป ๒,๕๐๐ ล้านบาท โดยจ่ายกันไม่ถึง
๒,๐๐๐ ล้านบาท บ้างอะไรบ้าง ก็เป็น
การคล้าย ๆ กับว่าราษฎรเขาอาจจะเข้าใจว่า
แหม นี่ให้เวลาเร็วจำกัดจริง กว่าจะไปเที่ยว
หาซื้อไม้ ที่นั้นจะมาซ่อมโรงเรียน อ้ายไม้ไม่
ใช้ว่ามันมีอยู่แล้วเมื่อไร เพราะโรงเลื่อย
เขาก็มีไม้จำกัด ได้เงินไปเป็นพันๆ ล้านบาท
นี้อาจจะไปซ่อมโรงเรียนทั้ง ๗๐๐ ล้าน
บาทนี้ต้องรีบไปซื้อไม้ ไม้โรงเลื่อยก็ไม่พอ
เพราะว่าเขาชนมาขายกรุงเทพ ฯ บ้างอะไร
บ้าง ที่มีเลื่อยก็ไม่พอ แล้วก็เมื่อไม่พอเขา
จะไปจ้างคนเลื่อยมันก็ต้องใช้เวลาานกว่า
จะขออนุญาตตัดไม้ กว่าจะได้อนุญาตก็อาจ

จะช้า มันก็ต้องใช้เวลา ที่นี้เมื่อใช้เวลา ไม่ทันก็ต้องส่งเงินคืน ทำไม่เสร็จ การซ่อมโรงเรียน สร้างโรงเรียนอะไรเหล่านี้ หรือการทำเหมืองฝาย มันต้องใช้เวลาและใช้ไม้ ซึ่งจะต้องเสียเวลาไปพอสมควร หรือจะทำงานเหมืองฝาย จะทำอะไรมันก็ต้องใช้เวลา ไม่ใช่จะไปบู๊บับเสร็จ แล้วใช้เงินหมดเมื่อไร เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วก็ต้องใช้เวลาเขาพอสมควร ผมจึงเห็นว่าเราจะต้องใช้เวลาเขาพอสมควร มิฉะนั้นเขาจะหาว่าเราใช้เวลาเขาน้อย เขาทำไม่ทันก็จะได้เอาเงินคืนมาเสีย นี่เป็นอย่างนั้น และอีกประการหนึ่ง เมื่อเราตั้งใจจะให้เงินเขา แล้วเราจะต้องรีบพยายามใช้เวลาเขา เราอย่าไปใจแคบเลย พยายามใช้เวลาเขาให้พอควรเถอะ นี่ถ้าหากว่าถึงเดือนกันยายน ก็มีเวลา พฤษภาคม มิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม กันยายน ให้เขา มีเวลา ๕ เดือนกว่าจะหาไม้หรือกว่าจะหาอุปกรณ์ กว่าที่จะชักกว่าจะลาก หรือจะทำเหมืองฝาย จะซ่อมเหมืองฝาย กว่าจะทำกันก็ใช้เวลานาน แล้วกรรมกรบางทีก็อาจจะหาคน ไม่พอบ้าง น้อยบ้าง ก็จะได้เรียกคนมาได้พอทันความต้องการ และแรงงานนี้ก็เหมือนกัน ตลอดจนอุปกรณ์ ถ้าหากว่าเราใช้เวลานานขึ้นมาก็อย่างที่คุณแทนเพื่อนกันได้พูดไปแล้ว แล้วให้เวลาน้อยนี้ พวกโรงเลื่อยพวกมีรถที่จะลากถาวรึง พวกมีไม้เขาก็ขายราคาแพง

เพราะรู้ว่าใคร ๆ ก็ต้องรีบแย่งกันซื้อก็ต้องซื้อราคาแพงอีกเกือบเท่าตัว ก็อายเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท แทนที่จะได้ทำผลประโยชน์ถึง ๒,๕๐๐ ล้านบาทก็เหลือ ๑,๕๐๐ ล้านบาทอะไร หรือ ๒,๐๐๐ ล้านบาทอะไรมันขาดไปตั้ง ๕๐๐ ล้านบาท ที่นี้เมื่อหาทำให้เวลาเขาไปน้อย ทางกำหนดผู้ใหญ่ บ้านหรือกรรมการ อาจจะเห็นว่าใช้เงินไม่หมด ก็เลยทำใบสำคัญปลอมขึ้นมาบ้าง เอา รับเงินไป คนนั้นรับเงินไป เอา ลูกบ้านมาเซ็นชื่อรับไป เลยกลายเป็นไม่เสร็จ แล้วก็เอาใบสำคัญเท็จมาแจ้งมายื่นกัน นี่ผมว่ามันเป็นช่องทางให้เขาทุจริตกันง่าย และจ่ายเงินโดยแพงเกินกว่าพอสมควร ได้ผลไม่เต็ม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ จะได้ผลเพียง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ก็อร่าวไหลไปเสีย ๕๐ เปอร์เซ็นต์ หรือซื้อของแพงขึ้นไปอีกหลายเปอร์เซ็นต์มันกลายเป็นได้ผลเพียง ๑,๗๐๐ ล้าน ก็อีกครั้งเดียว อันนั้นนะครับ ผมจึงเห็นว่าเราควรจะให้เวลาเขาสัก ๔ เดือน ก็ตามเหตุผลท่านเป็นรัฐบาลท่านก็ยอมรับว่าตามตำบล ตามชนบทนั้นไม่ใช่ว่ามันหาแรงงานง่าย ๆ เพราะเงินมาก ๆ นี้ ไม่ใช่ว่ามันหาไม่ง่าย ๆ ไม่ใช่มันจะรีบสร้างเสร็จได้ภายใน ๒ เดือน เพราะฉะนั้นท่านซึ่งเป็นรัฐบาลท่านต้องจ่ายเงินของราษฎรได้ผลดีที่สุด และโดยประหยัดที่สุด ไม่ใช่จ่ายโครมๆ

ไปอย่างนั้น ไม่ได้ อันนี้ผมไม่เห็นด้วย
หากว่าใช้เวลาเพียง ๒ เดือน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
เทียมจะเอาอย่างไร

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) :
แล้วอีกอย่างหนึ่ง ผมเอง ก็คืออยากจะให้
รัฐบาลนั้นเข้าใจว่า แสดงว่าเราได้ทำเพื่อ
ประโยชน์ของประชาชนจริงๆ ไม่ใช่ทำเพื่อ
เราจะทุ่มเงินไปเพื่อหาเสียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ
ครับ คุณเทียมเอาอย่างไรครับ

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) :
ครับ ๆ ผมถึงแก่เป็นว่า

แก้อย่างไร “โดยที่เป็นการสมควร
อนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงิน เพื่อพัฒนาตำบล
และช่วยประชาชนไปพลางก่อน ใต้ภายใน
เดือนกันยายน ๒๕๑๘”

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธาน
ที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เรื่อง
ความห่วงใยที่ว่างานนี้จะทำลวกๆ แล้วก็
ทำโดยกระชั้นชิด ทำไม่ทันนั้นนะ ผมก็
ขอขอบพระคุณที่ห่วงใยแล้วก็ความจริงเรื่อง
นี้รัฐบาลเองก็ได้คำนึงมาตั้งแต่ต้น เพราะ
ฉะนั้นจึงได้ลงมือทำงานสำรวจเกี่ยวกับโครง
การต่างๆ ตามกฎเกณฑ์ หรือตามที่ระยะ
เวลาที่รัฐบาลกำหนดไว้ตั้งแต่วันที่ ๓
เมษายนเป็นต้นมา และทำเรื่อยมาจนถึงวัน

ที่ ๒๓ เมษายนนี้ มีโครงการเข้ามาที่จะใช้
เงินท่วราชาอาณาจักรนี้ เราได้ตรวจสอบแล้ว
ว่าจะทำได้ตามกำหนดแน่นอน ตามโครง
การอย่างที่ผมเรียนไว้เมื่อเช้านี้ เป็นเงินถึง
๒,๓๗๔,๔๒๗,๐๒๘ บาทแล้วครับ ซึ่งถ้า
ทำอนุมัติไปนี้ก็ยังมีการที่จะเพิ่มขึ้นมา
ในจำนวนที่เรากำหนดไว้ ๒,๕๐๐ ล้าน
บาทนี้ ก็คงจะต้องทำได้เสร็จแน่นอนตาม
ระยะเวลาที่เรากำหนด ไม่ต้องยืดเวลา
เพราะว่าเรากำหนดไว้ว่างานทุกชิ้นที่จะต้อง
ทำนั้น จะต้องทำภายในกำหนดและเมื่อ
เสนอโครงการขึ้นมา ได้ตรวจสอบว่าตรง
ตามนำหนดนั้นหรือไม่ ก็ยืนยันกันเสร็จ
แล้วเป็นเงินถึงเท่านี้ เพราะฉะนั้นเรื่องที่
เกรงว่ามันจะต้องยืดเยื้อไปนั้น ไม่มีครับ

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) :
ท่านประธานที่เคารพ คือ ท่านรัฐมนตรีว่า
การกระทรวงการคลังนั้น ท่านยังไม่รู้ข้อ
เท็จจริงในชนบท ผมว่าอย่างนั้นเพราะโดย
มากท่านอยู่ในเมือง อยู่แต่ในธนาคาร ท่าน
หาไม่ว่างานที่จะพัฒนาชนบทนี้ สมมุติง่าย ๆ
งานลูกรังนี้ตามตำบลต่าง ๆ เขาก็ต้องการ
ลูกรังไปใส่ทุกตำบล มันก็มีละครับ สมมุติ
ว่าอย่างเดียวก่อนลูกรังก่อน รถมอเตอร์ใน
จังหวัดนั้นมันมีจำกัดครับ ที่จะรับจ้างลาก
ลูกรังอะไรต่ออะไรนี้ มันมีจำกัด เพราะ
ฉะนั้นลูกรังในจังหวัดหนึ่ง ๆ มันเป็นแสน ๆ
คิว รถมอเตอร์มันมีจำกัดก็ไม่พอที่จะลากเขา

ก็ขึ้นราคาอย่างสูงอีกเท่าตัว แม้กระนั้นอีก
เท่าตัว ก็จำนวนรถยนต์ที่จะไปรับจ้างลากก็
ไม่พอ เพราะแต่ละตำบลต่างคนเขาก็ต่างจ้าง
และเอาอะไรไปลากละครับ พาหนะมันไม่
พอท่านทุ่มเงินโครมไปตั้ง ๒,๕๐๐ ล้านบาท
สมมุติว่าจะเอาไปลากลูกรังสัก ๘๐๐-๙๐๐
ล้านบาทอย่างนี้ แม้แต่กรรมทางหลวงแผ่น-
ดินปีหนึ่งลูกรังไม่ถึง ๘๐๐ ล้านบาท เขา
ยังหารถยนต์กันใช้อย่างรับเหมากันยาก ผล
ที่สุดก็ขึ้นราคา ทั้ง ๆ ที่ขึ้นราคาแล้ว รถที่
จะไปลาก รับจ้างลากไปใส่มันก็ไม่พอ และ
เวลา ๒ เดือนมันจะไปพออะไร กว่าจะไป
ประกาศว่าจะไปหาผู้รับเหมากว่าจ้างเป็น
รายตำบล บางตำบลการเดินทางไปหาลูก
จ้าง หารถรับจ้างไม่ค่อยได้ ก็ไม่มีไม่พอ
ตำบลนั้นคว้าเอาไปเสียแล้ว มีรถรับจ้าง
อยู่ไม่กี่คัน จังหวัดหนึ่งมีรถรับจ้างอยู่ไม่กี่
คันละครับ เพราะฉะนั้นจะลากลูกรังเป็น
แสน ๆ คิวนี้ ผมว่าไม่ใช่ของง่าย ๆ และ
ไม่ใช่ว่าจะทำกันเดือนเดียวเสร็จจะได้อย่างไร
นั้นละครับใช้เวลาประกาศหาลูกจ้างนี้ก็หา
ผู้รับจ้างนี้ก็ว่างเข้าไปหลายวันแล้วครับ แล้ว
กว่าจะลงมือลากกว่าจะลงมือขุด รถขุดก็
มีจำนวนจำกัด บางทีจังหวัดหนึ่งมีเพียง
๒-๓ คัน จะไปขุดได้เดือน ละสักกี่คิว
ครับ- —มันเป็นอย่างนี้ ท่านไม่รู้ข้อ

เท็จจริงท่านเคยหาเสียง ท่านก็ทุ่มเงินไป
ทำทาง ทำอะไรก็ได้ทราบข่าวว่าหลายล้าน
อยู่เหมือนกันละครับ ท่านก็ยอมรับว่ารับ
ว่ารถที่จะไปใช้หาเสียงนี้เป็นเงินเท่าไร และ
เป็นปัญหาง่ายยากแค่ไหน กว่าจะได้ ๓ เดือน
นี้ท่านใช้เวลาหาเสียงรถที่จะใช้นี้ท่านยังต้อง
วิ่งหาแล้ว เพราะว่าได้ข่าวว่าท่านใช้เงินตั้ง
ร่วม ๑๐ ล้านบาท ถ้าไม่จริงก็ขอภัยด้วย
นะครับ เพราะฉะนั้นผมเกรงว่าจะเป็ลูกไม้
ทุ่มเงินหาเสียง เพราะว่าผมเห็นท่าน ขอ
ประทานโทษเถอะ พรรครัฐบาลที่มาเข้า
ประชุมร่วมกันนี้ ประชาชนเขาว่าเป็นพรรค
เจ้าบุญทุ่ม มีหลายพรรคนี้ครับ เพราะฉะนั้น
อันนี้ท่าน ได้คิดหรือเปล่าว่ารถมัน จะ ไม่มี
พอ ไม่มันจะหาซื้อไม่พอ อันนี้ท่านได้
พิจารณาหรือเปล่า และแรงงานที่จะหา
จ้างมาทำนั้นมันเป็นฤดูที่จวนจะลงมือทำนา
แล้วครับ พอพฤษภาคมนี้เขาลงมือทำไร่นา
กันแล้วครับระหว่างนี้ เขาไปทำไร่นา
ค่าจ้าง ๒๐ บาทเขาก็เกิดไม่ค่อยเอากันแล้ว
ครับ เขาอาจจะต้องจ้างถึงวันละ ๓๐ บาท
๔๐ บาทต่อคน เพราะฉะนั้นรายจ่ายที่จะ
ได้คาดว่า ๒,๕๐๐ ล้านบาทที่จะได้ผลเต็ม
๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้ ผมจึงว่าเหลือเพียงราว ๆ
๑,๗๐๐ ล้านบาท เมื่อเป็นอย่างนั้น
แล้วผมจึงขอแปร ญัตติให้ขยายเวลาให้
เขา เราต้องใจป้ำซึ่ครับ เมื่อจะจ่าย
ให้เขาเมื่อจะให้เขาจริง ๆ แล้วต้อง

ใจไปถึงเดือนกันยายน เพราะว่ามันมี เวลาที่เขาจะได้ทำแล้วจะได้มีเวลาหาจ้างคน ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ สันต์ พูดเฉพาะข้อนี้แหละ ของคุณเทียมนะ

นายสันต์ เทพมณี (ลำพูน) : ท่าน ประธานที่เคารพ กระผม สันต์ เทพมณี ส.ส. จังหวัดลำพูน พรรคเกษตรสังคม ท่านประธานจะให้ผมพูดเฉพาะประเด็นของคุณเทียม ไม่ใช่ครับ ผมจะแปรรูปคดีของผมอีกแบบ หนึ่งไม่ได้หรือครับ ไม่มีข้อบังคับห้ามนี้ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า ไม่ใช่ อยากจะให้ในตอน ๆ เป็นข้อ ๆ เป็น เรื่อง ๆ ไป

นายสันต์ เทพมณี (ลำพูน) : อย่างนั้นผมก็ให้คุณเทียมพูดให้จบ ผมจะ พูดแปรรูปคดีของผมบ้างนี้ครับ จะห้ามผม อย่างนั้นก็แยครับ ผมมีสิทธิแปรรูปคดีได้ นี่ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา เชิญ ๆ เอาที่เอา

นายสันต์ เทพมณี (ลำพูน) : ท่าน ประธานที่เคารพ ในคำปรารภ ผมเองก็ขอ แปรรูปคดีศักดิ์คำว่า “ให้มิงานทำในฤดูแล้ง ไปพาลงก่อน” ขอให้ใช้ข้อความว่า “โดย ที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงิน เพื่อพัฒนาตำบลและช่วยประชาชนในชน-

บท” ทั้งนี้ด้วยเหตุผลว่าทางรัฐบาลมีเจตนา จะผันเงินจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาท เพื่อให้ ถึงประชาชนและถึงตำบลนั้น การที่จะ กำหนดเฉพาะฤดูแล้งก็หมายความว่ารัฐบาล ชูชกนี้มีนโยบายจะช่วยเหลือประชาชนและ พัฒนาเฉพาะฤดูแล้ง ฤดูอื่นไม่ทำเช่นนั้นหรือ ผมเห็นว่าทั้งไว้วาง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ การพัฒนาตำบล และช่วยเหลือประชาชนนี้ เป็นไปโดยระยะยาว การงานซึ่งทางสภา ตำบลเสนอมานั้น ท่านประธานที่เคารพ บางรายการอาจจะเป็นการใหญ่ซึ่งจะไม่ เสร็จเรียบร้อยภายใน ๓ เดือน แต่ทาง รัฐบาลก็แถลงว่าจะตัดเงินงบประมาณไปเสีย กระ- ผมเองเป็นห่วงประชาชน เป็นห่วงสภาตำบล ถ้าหากว่าเงินนี้ถูกตัดไปก็จะเสียประโยชน์ ทั้ง ๆ ที่บรรดา ส.ส. ทุก ๆ คนก็เห็นชอบ สนับสนุน ผมเองก็เห็นด้วยในการที่จะผัน เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ให้ไปถึงประชาชน แต่การไปถึงนั้นขอให้ถึงจริง ๆ อย่าให้มีการรั่วไหล โดยเฉพาะผมทราบว่าคณะ กรรมการ ตำบลนี้ ส่วนมากก็เป็น มือใหม่ เรียกว่ายังไม่ชำนาญงาน ก็ต้องอาศัยทาง อำเภอ ผมทราบอีกว่าเงินจำนวนนี้เมื่อส่ง ถึงจังหวัดแล้วขาดการควบคุม โดยเฉพาะ ทราบว่าทางจังหวัด มีแต่ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้ควบคุมแต่ผู้เดียว ไม่มีคณะกรรมการ ตรวจสอบการจ้าง ไม่มีคณะกรรมการตรวจสอบ ผลงาน ไม่มีคณะกรรมการประเมินผลอีก

ผมอยากจะเรียนฝากรัฐบาลว่า หากว่าเห็นกับข้อแปรญัตติของผมแล้ว ก็ขอโปรดคณะกรรมการที่ผมว่านี้ด้วย จะขอบคุณอย่างยิ่งครับขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม): ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเห็นสภาลงมติไปแล้วว่า คำปรารภคงไว้ตามร่างเดิม ที่นี้ปัญหาตามข้อบังคับ เมื่อคงไปตามร่างเดิมนั้น มติเมื่อขึ้นเราเลิกกัน และจะมาแปรญัตติใหม่จะชอบด้วยข้อบังคับหรือเปล่า ผมเรียนหาหรือเพื่อสมาชิก ไม่ใช่ในฐานะรัฐบาล ในฐานะสมาชิกสภาเห็นว่าอะไรที่ลงมติไปแล้ว ก็บอกว่าคงตามร่างเดิม ก็แปลว่าไม่ต้องแปรญัตติกัน เพราะโหวตไปแล้วคำปรารภยังมีอีกมาตราต่าง ๆ นะ ผมว่าเรายังไม่ได้พูด ควรจะแปรญัตติกันได้ ก็ขอเรียนถามท่านประธานว่า ก็เมื่อสภาลงมติไปแล้วว่าตามร่างเดิม และถ้าหากว่าไม่ถื้อมติที่ทำกัน แล้วนี้ผมก็คิดว่ามันจะไม่สิ้นสุดยุติ ก็เรียนหาหรือว่าเราจะมาแปรญัตติกันได้ไหมเมื่อลงมติไปแล้วว่าให้คงไว้ตามร่างเดิมนั้นผมเรียนท่านนี้ เพื่อนสมาชิกอย่าเข้าใจผิดคิดว่าผมเป็นทั้งสมาชิกสภาและเป็น รัฐมนตรีจะมาปิดปากเพื่อน เราก็หัวอกอันเดียวกันทั้งสิ้น แต่ว่าข้อบังคับมันสำคัญอยู่อย่างหนึ่งว่า เมื่อลงมติไปแล้วก็รวมติกรือได้ถ้าสภานี้จะรอ แต่ถ้าจะแปรญัตติก็

ต้องรือว่าที่ลงมติไปแล้วเลิก เอากันใหม่ อย่างนั้นนะ ผมคิดว่ามันจะถูกหรือผิดไม่ใช่ ผมตัดสิน เพื่อนสมาชิกในสภานี้ตัดสิน ถ้าเราพิจารณากันอย่างนี้ ไม่รู้จักแล้วจักรอด สมมุติว่ามาตรา ๑ แปรญัตติ ลงมติว่าคงไว้ตามร่างเดิม และมีคนมาแปรญัตติอีกโหวตไปแล้วกฎ หมายถึงปีหนึ่งก็ไม่มีทางสำเร็จ หรือกฎหมายใด ๆ ก็ไม่มีทางสำเร็จ ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง): ท่านผู้เป็นประธาน เป็นอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่านะครับ ถ้าหากว่าท่านประธานได้ทำถูกต้องตามข้อบังคับ ที่นี้ในการแปรญัตติของแต่ละท่านนี้ ประธานแทนที่จะถามว่าตามคำแปร ญัตติหรือตามร่างเดิม ไม่ได้ครับ ต้องถามว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับท่านผู้แปร ญัตติ ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ต้องอย่างนี้ครับ ถ้ามีฉะนั้นแล้วแปรญัตติไม่ได้ ได้เห็นเดียวเท่านั้นแหละ นอกนั้นก็บอกว่า เป็นไปตามร่างเดิม ก็เลิกกัน เลิกแปรญัตติ เมื่อจะลงมติต้องถามว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคำแปร ญัตติท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ดังนั้นจึงจะถูก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: คืออย่างนั้นนะครับ ที่ประชุมอาจจะฟังคลาดเคลื่อน โดยเหตุที่มีสมาชิกเขาแปรตัดประโยชน์นั้น ทักตัวหนังสือตัวนั้น ก็ต้อง

โหวต ๒ อย่าง อย่างที่หนึ่งจะเอาอย่าง
เขียนตามร่างเดิม คือไม่แก้ตามผู้แปรญัตติ
หรือจะเอาที่แก้ตามที่เสนอขอแปร ญัตติมา
คืออาจจะพังไขว้เขวกัน ประเด็นก็คือว่า
จะแก้หรือไม่แก้มันเอง อย่างที่คุณเสวตร
ว่า เพราะฉะนั้น เมื่อพิจารณากันแล้วก็มี
๒ ประเด็นนี้เท่านั้นเองเพื่อจะไม่ให้เสีย
เวลา ผมขอมติของคุณเทียมอันหนึ่งและก็
ของคุณสันต์.....

นายวิชัย เสวมาตย์ (อุบลราช
ธานี): ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่น
กระผมขอกราบเรียนแถลงเกี่ยวกับท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ข้อใจ
เมื่อตะกี้ เนื่องจากว่าการแปรญัตติใน
วาระนี้ นะครับ ท่านประธานรวบรัด เหตุ
ที่มันเกิดขึ้นอย่างเมื่อ ก็ เพราะว่าท่าน
ประธานบอกว่า เขาเป็นราย ๆ ไปก่อน
คือคนอื่นเขายังมีสิทธิที่จะแปรญัตติอยู่ แต่
ท่านประธานบอกว่าเขาเป็นราย ๆ ไปก่อน
นะครับ เหตุมันถึงเกิดขึ้นอย่างนี้ ท่าน
ประธานไม่ได้ถามว่า ใครยังติดใจจะแปร
ญัตติอยู่บ้าง ไม่ได้ถามอย่างนั้น เพราะ
ฉะนั้นเหตุการณ์นี้ถึงได้เกิดผิดพลาดขึ้น มา
เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าก่อนที่จะลงมติว่าจะ
เอาตามร่างเดิมหรือไม่เอานั้น ท่านประธาน
ควรจะถามว่า ยังมีกรรมาธิการผู้ใด เพราะ
ว่าทั้งสภานี้เป็นกรรมาธิการทั้งสภา ที่ข้อใจ
จะแปรญัตติอีก ก็ให้เขายกมือแปรญัตติเสีย

ก่อนนะครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นใน
วาระนี้กระผมจึงยังมีสิทธิที่จะแปรญัตติ ได้
อยู่ ในข้อที่ว่าตัดคำว่า “ในฤดูแล้ง” ออก
นี้ความจริงคุณเสวตรได้พูดไปแล้ว แต่
โดยที่กระผมก็นึกไว้ในใจว่าจะตัดคำนี้ ออก
เมื่อมีเหตุผลว่ารัฐบาลนี้อาจจะทำผิดกฎหมาย
นะครับ ถ้าเอาคำนี้ไว้ พิจารณาให้ดี
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ตี
ท่าน รองประธานที่เป็นนักกฎหมาย ก็ตี
เพราะว่าคำว่า “ฤดูแล้ง” มีอยู่ในมาตรา
๓ อีกนะครับ ในมาตรา ๓ บอกว่า
“ให้ประชาชนมีงานในฤดูแล้ง” ถ้ากฎหมาย
นี้ทำให้ประชาชนมีงาน ทำ ไม่ใช่ฤดูแล้งละ
ครับ ก็ขัดกับมาตรา ๓ คือทำในเดือน
กรกฎาคมนี้ให้ประชาชนมีงานทำในเดือน
กรกฎาคม ก็ไม่ใช่ฤดูแล้ง เมื่อไม่ใช่ฤดู
แล้งแล้ว รัฐบาลก็ทำผิดกฎหมายมาตรา ๓
ถ้าตีความโดยเคร่งครัดนะครับ เพราะ
ฉะนั้นจึงไม่มีความจำเป็นอันใดที่จะต้องใช้
คำว่า “ฤดูแล้ง” ไว้ในมาตรา ๓ และ
คำปรารภนะครับ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: คุณ
วิชัยครับ

นายวิชัย เสวมาตย์ (อุบลราช
ธานี): เพราะฉะนั้นอันนี้เกี่ยวกันครับ....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ฤดู
แล้งนี้ผ่านไปแล้วครับ ให้คงไว้ตามที่เขียน
ในร่างเดิม

นายวิชัย เสวมาตย์ (อุปราชธานี): ผมยังมีสิทธิแปรอยู่อย่างที่ผมกราบเรียน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เปล่า มันผ่านไปแล้ว ที่ประชุมมีมติไปแล้ว คำว่า “ฤดูแล้ง” ไม่ได้

นายวิชัย เสวมาตย์ (อุปราชธานี): มันไม่ได้ลงนะครับ คุณเสวตรดอนนะครับ คำนี้ครับ คุณเสวตรดอนเฉพาะคำนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ลงไปแล้วว่าให้คงอยู่ตามนี้

นายวิชัย เสวมาตย์ (อุปราชธานี): คือคุณไกรสรแปรคัดออกตั้งแต่ช่วยประชาชน ไปทั้งหมดคณะครับ คำนี้ยังครับ ยังไม่ได้ลงมติครับ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมอยากจะเห็นว่า ขอให้รัฐบาลพิจารณาดูให้ดีคำว่า “ฤดูแล้ง” นี้ถ้าประชาชนได้ทำงาน โดยเงินจำนวนนี้ในเวลาที่ไม่ใช่ฤดูแล้งนี้ มันจะผิดกฎหมายผิดในมาตรา ๓ นี้ด้วย เพราะฉะนั้นผมจึงขอแปรญัตติให้ตัดคำว่า “ฤดูแล้ง” นี้ออกไป ซึ่งมันไม่ทำให้กฎหมายฉบับนี้เสียหายแต่ประการใด และไม่ขัดต่อหลักการ เพราะในหลักการไม่มีคำว่า “ฤดูแล้ง” อีกประการหนึ่งนะครับ ในหลักการไม่มีนะครับ มีแต่ในเหตุผล คำว่า “ฤดูแล้ง” อ่านดูให้ดี เพราะฉะนั้นถ้าจะใช้ภายในเวลาเท่าใดก็ไปเขียน ไว้ ในวรรคสองของ

มาตรา ๓ ได้ว่าท่านจะใช้ภายในถึงกำหนดเวลาเท่าไร ผมจะได้พูดในโอกาสต่อไปในมาตรา ๓ ว่าการจ่ายเงินตามความในวรรคก่อนนั้นจะให้จ่ายภายในเวลาเท่าไร จะเอา ๒ เดือนหรือ ๓ เดือน ท่านก็เขียนได้ไม่จำเป็นต้องเขียนฤดูแล้งไว้อีก เพราะฉะนั้นผมขอตัดคำว่า “ในฤดูแล้ง” นี้ออกเพื่อไม่ให้รัฐบาลทำผิดกฎหมาย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ผมขอความกรุณาโหวตเถอะครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลารับ ของคุณวิชัยก่อน

นายชวน หลีกภัย (ตรง): ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่ารัฐบาลก็ควรจะยอมรับฟังเหตุผล ถ้าหากว่าชี้แจงเหตุผลให้รัฐบาลเข้าใจได้ เวลานี้มันติดอยู่คนเดียวที่ท่านประธานคิดว่าเราโหวตไปแล้วความจริงยังไม่โหวต ยังไม่ได้ลงมติครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมครับ เพียงแต่ลงมติไปแต่ละประเด็นของแต่ละคน และยังไม่มีการเสนอปิดการแปรญัตติ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานเพื่อให้รัฐบาลได้รับทราบ ดีกว่าที่เสียเวลาโต้เถียงกัน โดยเราไม่ยอมรับความจริงในขณะนั้นผมคิดว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้จะไม่มีผลต่อประชาชนชาวภาคใต้ เพราะขณะนี้ปลายเดือนหกแล้วครับ ย่างเข้าฤดูฝนแล้ว สำหรับภาค

ใต้ของผม เพราะฉะนั้นเมื่อเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการใช้คำว่า “ฤดูแล้ง” เป็นหลัก ท่านพัฒนาตำบลที่มีฤดูแล้งเท่านั้น บ้านผมในจังหวัดตรังก็หมด สงขลาก็หมด นครศรีธรรมราชก็หมด ภูเก็ตก็หมด เพราะฉะนั้นคิดว่า จริงละโดยส่วนตัวอาจจะไม่เคารพนับถือกัน แต่ผมคิดว่าเราเคารพเหตุผลด้วยกัน ผมขอความกรุณาว่าเราต้องการสำคัญที่สุดคือระยะเวลา ผมได้ฟังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพูดบอกว่าระยะเวลาเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ต้องการทำให้เร็วที่สุดภายใน ๓ เดือน ท่านประธานครับ ถ้าพูดอย่างนั้นอาจจะยังไม่เข้าใจผมอยากจะเรียนชี้แจงยกตัวอย่าง สมมุติว่าผมนัดกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอกว่าจะต้องทำธุระอะไรสักอย่างให้เสร็จภายใน ๓ ชั่วโมง นับตั้งแต่บ่ายโมงถึงบ่าย ๔ โมง ความสำคัญมันอยู่ที่ว่าตั้งแต่บ่ายโมงถึงบ่าย ๔ โมงนี้ต้องให้เสร็จมันไม่ได้สำคัญอยู่ที่ว่าตั้งแต่บ่ายโมงถึง ๔ โมงนี้เป็นตอนบ่ายหรือตอนเย็น เพราะความจริง ๔ โมงมันตอนเย็นแล้วเย็น ๔ โมง ความสำคัญมันไม่อยู่ที่คำว่า ฤดูแล้ง ฤดูฝน หรือฤดูร้อน ฤดูหนาว ท่านประธานครับ รัฐบาลต้องเข้าใจว่าฤดูของแต่ละภาคนั้นย่อมต่างกัน ภาคเหนือมีถึง ๔ ฤดู ฤดูร้อน ฤดูหนาว ฤดูแล้ง ฤดูฝน ภาคผมภาคใต้มี ๒ ฤดู คือฤดู

ฝนกับฤดูร้อน บัดนี้ย่างเข้าหน้าฝนแล้วครับ แต่เจตนารมณ์ต้องการจะเน้นคำว่า “ฤดูแล้ง” เป็นหลัก ผมขอรับรองว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่สมตามเจตนารมณ์ของรัฐบาล เพราะฝนเริ่มลงและเตือนหน้าผู้ที่มีอาชีพทำนา ก็จะเริ่มลงมือทำนา และข้อสำคัญที่สุดที่รัฐบาลไม่เข้าใจข้อเท็จจริงอย่างยิ่ง คือไม่เข้าใจสภาพ ท้อง ถิ่น ของแต่ละ ท้อง ถิ่น รัฐบาลไม่รู้ว่ปัญหาของชาวสวนยางในภาคใต้ที่เขาไม่มีงานทำยามที่ฝนตก ขณะนี้ชาวภาคใต้ชาวสวนยางมีเวลาที่จะก่อกองเพราะฝนแล้ง เมื่อไรฝนตกชุกเมื่อนั้นชาวสวนยางจะไม่มีโอกาสกรีดยางอีกต่อไป คนจะว่างงานในตอนที่ไม่ฝนกำลังตกที่รัฐบาลต้องการจะช่วยนี้ ผมคิดว่ารัฐบาลมองเฉพาะปัญหาชาวนา ไม่ได้มองปัญหาชาวสวนยาง ผมคิดว่าเหตุผลที่ให้มานี้จะพอที่รัฐบาลจะไม่คัดค้าน อย่างน้อยที่สุดถ้าตัดคำว่า ฤดูแล้งออกไปคำหนึ่ง ผมไม่เชื่อว่ากฎหมายฉบับนี้จะผิดเจตนารมณ์ของท่าน ผมไม่เชื่อว่ากฎหมายฉบับนี้จะไม่สมเจตนารมณ์ที่ท่านต้องการ เพราะความต้องการของท่านคือระยะเวลา ๓ เดือน นับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน เป็นต้นไป ๓ เดือน ตั้งแต่ ๑ เมษายน เป็นต้นไป จะเป็นฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูแล้ง หรือฤดูอะไร ไม่ใช่เป็นปัญหาสำคัญ สำคัญว่าระยะเวลานี้เท่านั้น ผมเห็นว่าเหตุผลที่ให้มานี้จะ

เพียงพอที่รัฐบาลจะยอมรับฟังแล้ว ผมคิดว่าถ้าตัดคำนี้ไปได้ กฎหมายฉบับนี้จะสมเจตนารมณ์แก่ประชาชนทุกภาค ไม่ใช่เฉพาะภาคกลางหรือภาคเหนือหรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างน้อยที่สุด ภาคใต้ซึ่งไม่อยู่ในฤดูแล้งก็จะได้รับผลประโยชน์จากท่านไปด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนั้นครับ ผมคิดว่าเพื่อความสะดวกนะครับ มีผู้ขอเสนอแปรตัดมาหลายท่าน ผมอยากจะขอลาเบี่ยงต้นก่อนว่า จะให้แก้หรือไม่แก้ถ้าหากว่า ไม่แก้ก็จะได้จบปัญหาไป ถ้าหากว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้แก้ ผมจะได้เรียกคะแนนตามที่คุณสันต์ คุณเทียม คุณวิชัย แปรไว้ เอาอย่างนั้นครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรว่าจะให้แก้ คำปรารภหรือไม่ ถ้าผู้ใดเห็นสมควรแก้ไข โปรดยกมือขึ้น เอาแก้เสียก่อน แล้วถึงจะมาถึง โปรดยกมือขึ้นครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรแก้ไขในคำปรารภ.....

นายโกสรว ตันติพงษ์(เชียงใหม่): ท่านประธานครับ จะไม่ผิดข้อบังคับ ผมหมายถึงเข้าข้อไหนมาตราไหนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพื่อความสะดวก ถ้าเห็นว่าไม่แก้แล้วจะมานั่งพูดทำไมละ ของคนโน้นคนนี้ ถ้าเมื่อเห็นสมควรแก้แล้ว ผมก็จะได้หยิบยกของแต่ละคนมาขอคะแนน

นายโกสรว ตันติพงษ์(เชียงใหม่): ไม่ใช่อย่างนั้นครับ ท่านประธาน ถ้าท่านประธานบอกว่า ลงมติว่าไม่ให้แก้แล้ว ข้อบังคับเขาให้แปรญัตติได้นะครับ คือแปรญัตติได้ อาศัยข้อไหน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นมันก็ไม่จบสิครับ เดียวคนนั้นแก้ตัวหนึ่ง คนนั้นก็แก้ตัวหนึ่ง คุณวิรัชครับ

นายโกสรว ตันติพงษ์(เชียงใหม่): เดียวก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิรัชก่อน

นายวิรัช กุมทมาศ (ขอนแก่น): ท่านประธาน.....

นายโกสรว ตันติพงษ์(เชียงใหม่): ผมขอนิเทศอย่างนี้ ขอเรียนท่านประธานก่อน เพราะว่า การแปรญัตติ สมาชิกมีเจตนารมณ์ดีต่อสภาต่อประชาชน ในส่วนรวมอันที่หนึ่ง สองเนื่องจากคณะรัฐบาลไม่เข้าใจถึงวิธีการ ตั้งแต่เข้าท่านประธานบอกว่า คณะกรรมการวิสามัญแปรญัตติตามข้อบังคับ บานันมันก็แปรญัตติกันไปแล้ว แต่รัฐบาลท่านกลับเห็นว่าการแปรญัตติกรรมการเต็มสภาอย่างนี้ดี ผมก็ยังแปลกใจที่สมาชิกพรรคฝ่ายค้านเห็นว่าควรตั้งกรรมการวิสามัญ ท่านก็ไม่เอา เพราะฉะนั้นความผิดอันนี้ไม่ได้อยู่ที่สมาชิกสภา อยู่ที่รัฐบาลไม่เข้าใจกรรมวิธี แล้ว

ท่านประธานบอกแบบนั้นดีตัวรวน ท่าน
ประธานโปรดถอนคำพูดด้วย ไม่ได้ดีตัว
รวน เขามีเจตนาดีต่อชาติบ้านเมือง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใคร
บอกผมพูดดีตัวรวน ผมไม่ได้พูดอะไรเลย

นายไกรสร ตันติพงศ์(เชียงใหม่):
เปิดเทปได้ครับ ฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผม
พูดว่าเพื่อความสะดวก

นายไกรสร ตันติพงศ์(เชียงใหม่):
เปิดเทปได้นะครับ ผมยืนยันให้เปิดเทป
นะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปิด
ได้นี้ ผมไม่ได้พูดเลย

นายไกรสร ตันติพงศ์(เชียงใหม่):
ถ้าไม่มีก็แล้วไป เพราะฉะนั้นขอให้เขา
แปรญัตติได้ ถ้าไม่มีก็แล้วไป เขาต้อง
แปรญัตติได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
วิรัชครับ

นายวิรัช กุมุทมาศ (ขอนแก่น) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวิรัช
กุมุทมาศ ส.ส. พรรคพลังใหม่ จังหวัด
ขอนแก่น เกรงว่าเรื่องมันจะบานปลายมาก
ไปครับ พวกเราก็คงอยากให้มันเรียบร้อย
เพราะว่าสำเร็จแล้ว ก็เงินจะได้ตกไปถึง
ประชาชนโดยเร็วถ้วน คือพรรคพลังใหม่

เองก็ตาม อยากจะให้เงินไปถึงประชาชน
แต่ว่าการที่ท่าน ประธาน จะมาพูดบอกว่า
จะลงมติให้แก้หรือไม่แก้ รู้สึกว่ามันจะเป็น
การมัดมือสมาชิกโดยทั่วไป โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง ฝ่ายค้าน สมมุติว่าท่านประธาน
ถามอย่างนี้ครับ ถ้าปรารถนาไม่ต้องพูดอะไร
ละ ตามมติเลย จะแก้หรือไม่แก้ครับ
ถ้าปรารถนา กระผมก็เชื่อว่าไม่ให้แก้ เพราะ
ว่าฝ่ายรัฐบาล นี่มีเสียง ข้างมากอยู่ในตอนนี้
อย่างน้อยชนะไป ๗-๘ เสียง ไปมาตรา
ที่สองอีก ท่านก็ถามว่าจะให้แก้หรือไม่
ให้แก้ มติก็ไม่ให้แก้อีก มาตรา ๒ มาตรา ๓
ก็เป็นเช่นเดียวกัน จนกระทั่งจบไป ถ้า
เป็นอย่างนี้ก็เป็น การมัดมือกันเกินไป ไม่
ให้โอกาสแก่ฝ่ายที่จะขอเปลี่ยนแปลงถ้อยคำ
ให้มันดียิ่งขึ้น เจตนารมณ์ของผู้ที่ขอแปร-
ญัตตินี้ก็เพื่อที่จะแก้ไข ให้มันดียิ่งขึ้น ให้
เหมาะสมและให้ประโยชน์สุขทุก อย่างตกอยู่
แก่ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชน
ในชนบท กระผมคิดว่าเราควรจะให้กว้าง
พอรับฟังความคิดของ พรรคต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น
เป็นฝ่ายค้านหรือไม่ว่าจะเป็นฝ่าย สนับสนุน
เพื่อความเป็น ประชาธิปไตย โดยสมบูรณ์
ขอขอบพระคุณครับ

นายสง่า วัชรภรณ์(ศรีสะเกษ) :
ท่านประธานที่เคารพ เพื่อไม่ให้มีปัญหา
ครับ กระผมขอเสนอญัตติขอปิดการแปร-
ญัตติครับ โปรดรับรองด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่
ได้ ๆ ก็อย่างนี้ เดียวผมขอชี้แจงครับ
ไม่ใช่ผมรวบรัดหรือไม่ใช่ผมตีตัวรวนหรือ
อะไรทั้งนั้น เพื่อความสะดวกหรือรวดเร็ว
ที่ผมเสนอนั้นหมายความว่า จะมีการแก้ไข
ถ้าหากว่าไม่มีการแก้ก็อาจจะจบง่าย ถ้าที่
ประชุมเห็นว่าควรแก้ผมก็จะได้หยิบยกแต่
ละประเด็น แต่ละคน ซึ่งขอแปรไว้ ซึ่งก็
ไม่มีข้อบังคับอะไรห้าม นี่เราปรึกษากัน
ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่เอาจะเอาทีละคน ๆ
ก็ได้ สุดแล้วแต่ คุณเสวตรครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน เอาอย่างนี้
ดีไหมครับ ถือว่าการแปรญัตตินี้ขอให้ท่าน
สมาชิก ได้แปร ญัตติ กัน จนถึงที่สุดนะ ครับ
แล้วท่านประธานจึงจะขอมติ นะครับว่าจะ
เอาตามร่างเดิม หรือจะเอาของผู้แปร ญัตติ
ถ้าเอาของผู้แปร ญัตติ จะได้ว่ากัน ไปของ
ใคร ๆ แต่ว่าต้องให้เขามีโอกาสได้แปร ญัตติ
ตามที่เขาต้องการทุกคน ถ้าเขาต้องการแปร
มีฉะนั้นมันเป็นการตลสิทธิครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูก
แล้วซี นี่ก็ตรงกับของผมอย่างไรละ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : แต่เขายังอาจจะมีอีกนี่ครับ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประ-
เดี๋ยวก่อนซีครับ จะแปรอีกก็ได้ ที่ผม
รู้สึกว่าคุณจะแปรนะ ตะกักผ่านไปช่วงหนึ่ง

แล้ว เวลาก็ยังเหลือของ ๓ ท่านนะ
เดี๋ยวก่อนซีครับ ผมคิดว่าถ้าไม่มี ผมก็จะ
เสนอวิธีอย่างที่ว่าอย่างไรละ ว่าเอาเป็น
หลักการก่อนว่าจะแก้หรือไม่แก้

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : ให้เขาขอแปรก่อนซีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ ๆ
ครับ จะแปรอีกได้ครับ ไม่ว่า แต่ว่า
เดี๋ยวก่อนคุณเสวตร คุณเข้าใจของผมไหม-
ครับ เมื่อแปรจบแล้ว ผมก็จะได้ถามว่าจะ
แก้กันหรือไม่แก้ ถ้าปรารภก็ดี หรือ
มาตราไหนก็แล้วแต่ ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้
เห็นว่าควรแก้ ผมก็จะได้หยิบยกของแต่
ละท่าน ซึ่งขอแปรไว้ขึ้นมาขอมติ ใช่ไหม-
ครับอย่างนั้นความรู้สึกความเข้าใจตรงกัน
ใช่ไหมครับ จะมีท่านผู้ใดแปรต่อไป
แปรนะครับ

นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐี (นคร-
ศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ชำนาญ ศักดิ์เศรษฐี พรรคสังคม
นิยมแห่งประเทศไทย จากนครศรีธรรมราช
กระผมจะขอกราบเรียนท่าน ประธานอย่างนี้
ครับ เพราะว่าคืออย่างไรก็ตามมันออกจะ
เป็นปัญหานะครับ เป็นปัญหาทั้งทางฝ่าย
รัฐบาลและทางฝ่ายสมาชิกเอง ถ้าหากว่าเรา
จะมาลงมติกันเลย ที่เดียวว่าจะให้มีการแก้
หรือไม่แก้กัน กระผมยอมรับว่ามันทำได้
แต่ถ้าหากเราพิจารณาในความเสียเปรียบ

และได้เปรียบ เพราะว่าอย่างร่างพระราช-
บัญญัติฉบับนี้ที่เข้ามาเนี่ย แน่่อนที่สุด
รัฐบาลจะต้องยื่นยัน มาตามนี้ทั้งหมด
เพราะรัฐบาลได้พิจารณาแล้วอย่างรอบคอบ
นะครับ แต่ความรอบคอบของรัฐบาลนั้น
ยังขาดความรอบคอบจากฝ่ายค้านด้วยเพื่อที่
จะให้มันง่ายเข้าอย่างนี้ คือในอันแรก
นะครับ ท่านประธาน จะต้องเปิดให้มีการ
แปรญัตติกัณฑ์ทั้งหมด เมื่อได้เสนอไปสัก
ระยะหนึ่งแล้วอาจจะ มีสมาชิกบางท่าน
ลุกขึ้นมาบอกว่า ขอให้ปิดการเสนอญัตติ
นี้ นะครับ เมื่อเราได้พิจารณากันเป็นที่
เรียบร้อยแล้ว มีอยู่ก็ญัตติ เรานำเอาญัตติ
ทั้งหมดนั้นมารวมกันในการพิจารณา แล้ว
ก็มาลงมติว่าจะแก้หรือไม่แก้ มันเป็นอย่าง
นี้ นะครับ บางทีอาจจะเสนอแปรญัตติเพียง
สองท่านหรือท่านเดียวก็ได้ หรืออาจจะ
ไม่มีใครขอแปรญัตติเลยก็ได้ นะครับ ผม-
คิดว่าวิธีการนี้นั้น จะง่าย ที่สุดและ ก็สะดวก
ที่สุด และเป็นความสบายใจของท่านประ-
ธานด้วยนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็น
ทำนองอย่างว่านะครับ ผมก็จะได้ฟังว่าจะ
มีท่าน ผู้ใดขอแปร ญัตติ ต่อ ไปให้จบสิ้น
กระแสความ แล้วผมก็จะมาขอมติในหลัก
การว่าจะแก้ไข ถ้าที่ประชุมเห็นว่าควรแก้
ผม ก็จะหยิบยก ของแต่ละท่าน ขึ้น มาลง-
คะแนนอีกทีหนึ่ง คุณเสวตรว่าอย่างไร

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน อย่างไร
ก็ตามนะครับ เวลาที่มีผู้แปรญัตติแล้วนะ-
ครับ ผมต้องขอให้รัฐบาลได้แสดงความ
คิดเห็นว่า คำแปร ญัตตินั้น รัฐบาลเห็นชอบ
ด้วยหรือไม่ มิฉะนั้นแล้วพอแปรญัตติก็นำไป
โหวตกันเลย รัฐบาลพูดมีความเห็นอย่างไร
ไม่รู้กัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ
อันนี้เข้าใจครับ อันนี้สุดแล้วแต่รัฐบาล
ครับ คุณทองบักซ์

นายทองบักซ์ เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
ทองบักซ์ เพียงเกษ จากขอนแก่น พรรค
แนวร่วมสังคมนิยม กระผมขอแปรญัตติ
สำหรับคำปรารภ ในร่างพระราชบัญญัติ
อยากจะแปรญัตติว่า

“โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้
รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนา ตำบลและช่วย
ประชาชน ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการ
ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณประ-
จักษ์”

กระผมจะขอแปรอย่างนี้ ท่านประ-
ธานที่เคารพ กระผมมีเหตุผลอยู่ว่า กระผม
ได้ ฟัง คำอภิปราย ของท่านสมาชิกภาคใต้
ขอ ประธานอภัย ที่จะต้องออกนามว่า
คุณชวน หลีกภัย กระผมเห็นด้วยเป็น
อย่างยิ่ง เพราะว่าสภาวะการณ์ของประเทศ-

ไทยเรานั้น แม้แต่ฤดูกาลเองมัน ก็ไม่เหมือนกัน ฤดูของภาคใต้มีเพียง ๒ ฤดู ถ้าเราจะกำหนดกฎเกณฑ์ลงไปเฉพาะว่าเป็น ฤดูแล้ง อันนี้คุณชวนเองพยายามพูดด้วยความ เป็นจริงในข้อเท็จจริงนั้น หนักอึ้งยาก จะให้รัฐบาลได้รับความ เป็นจริง อันนี้แต่ทำไม วณฯ นายกรัฐมนตรี และ พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลังจึงเพิกเฉยอยู่ ความเป็นจริงมันเป็นเช่นนั้น ถ้าหากว่าเราจะไม่แก้คำว่า “ฤดูแล้ง” ลงไปแล้ว มันก็ไม่สามารถที่จะปฏิบัติได้ทั่วประเทศไทย เป็นอย่างนั้น ที่ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็น ด้วยอย่างยิ่ง ในเจตนารมณ์ของท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดตาก คือคุณเทียม ไชยนันทน์ ที่ท่านต้องการอยากจะให้เลื่อนเวลา อยากให้ระยะกำหนดเวลานานพอสมควร จริงอยู่ทางรัฐบาลมีเจตนารมณ์อย่างแน่วแน่ต้องการ อยากจะให้พระราชบัญญัตินี้ ได้ ใช้ไปภายในเวลา ๓ เดือน แต่คุณเทียมท่าน บอกว่าเป็นการ กระชั้น ชิดจนเกินไป ๓ เดือนนี้ยังไม่มีอะไรแล้วครับท่าน ๕ เดือนผมจึงแปรว่า “จนกว่าจะได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณ ประจำปี” คือกว้างครับ กว้างกว่าคุณเทียม คือ จนกว่างบประมาณประจำปีจะเข้ามา คือให้ใช้ได้ตลอดเป็น อย่างนั้นมัน ก็จะสมกับเจตนารมณ์ของทางรัฐบาล และสมาชิกฝ่ายค้าน ท่าน

ประธานสภาที่เคารพ กระผมในฐานะที่เคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัดขอนแก่นมาเป็นเวลาหลายปี กระผม ได้เห็น การทำงานของเจ้าหน้าที่ในการพัฒนาตำบลต่าง ๆ นั้นมากับตาเป็น ระยะเวลาอันยาวนาน เหลือเกิน กระผมอยากจะขอชี้ ให้ท่าน นายกรัฐมนตรี ได้เห็นง่าย ๆ อย่างนี้ครับ เดียวนี้เงินก้อนหนึ่งจะไปพัฒนาตำบลท่าวัดเพียงหมื่นเดียว ทางสร้างสะพานไปหาผู้รับเหมาไม่ได้ แล้วที่ทางประชาชนเขาต้องการอยากจะทำเอง แต่มันก็ ไปติดขัด อยู่กับระเบียบการของกระทรวงมหาดไทยว่า การกระทำโครงการใด ๆ นั้นจะต้องมีผู้รับเหมา แล้วผู้รับเหมานั้นจะต้องเป็นผู้รับเหมาที่เชื่อถือได้ แต่ผู้รับเหมาเขาไม่ทำ หมิ่นบาทเขาไม่ทำ แต่ประชาชนรับจะทำ ผลที่สุดเงินเพียงหมิ่นบาทก็ทำไม่สำเร็จ และยิ่งไปกว่านั้นยังมีหลายแห่งครับ เงิน ๕ หมื่นบ้าง ๘ หมื่นบ้าง จนปานนี้ก็ยังไม่ได้กระทำ เพราะคนไม่ทำ โครงการที่ตั้งไว้ไปจ้างราคาถูกเกินไป ไม่มีคนทำผลที่สุดเงินนั้นมันก็จะเหลือเหลือแล้วก็กลับเป็นเงินคงคลังเข้าไปอีก มันก็จะวน จะไม่สมเจตนารมณ์ของทางรัฐบาล กระผมจึงอยากจะขอประธานกราบเรียนต่อ วณฯ นายกรัฐมนตรี และ พณฯ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลัง ขอได้โปรดให้ล่าลึกนี้ถึงคำพูดของคุณชวน หลีกภัยว่า ถ้าเป็นฤดูแล้งภาคใต้ ไม่มี

โอกาสได้ทำเน และผลของกฎหมายฉบับนี้จะไม่มีผลทางบัญชีได้ด้วย และขอให้คำนึงถึงคุณเทียม ไชยน์ทนที่ต่องการอยากจะให้ระยะเวลาไปถึง ๕ เดือน เดือนกันยายน มันก็สมกับเจตนารมณ์ที่กระผมแปรละครับ คือจนกว่าจะได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี กระผมอยากจะขอให้ พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและ พณฯ นายกรัฐมนตรีได้ดูพระราชบัญญัติอนุญาตให้จ่ายเงินไปพลางก่อน พ.ศ. ๒๔๘๔ ก็เขียนเช่นนั้น เราน่าจะได้ถือเป็นเยี่ยงอย่าง ถ้าเขียนอย่างนี้จะไม่มีปัญหาเลย กระผมขอขอบคุณกระผมขออภิปรายเพียงแค่นี้

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมก็นั่งฟังเหตุผลต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกได้ตั้งขึ้นมา ก็เห็นด้วยแล้วครับว่า เรื่องที่ใช้ภาษา ถูกล้าง หรืออะไรนี้ อาจจะไม่ได้ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ เพราะว่าฤดูกาลต่าง ๆ ในประเทศก็มีแตกต่างกันอยู่ เพราะฉะนั้นผมขอเสนอแก้อย่างนี้เลยได้ไหมครับ ตามเจตนาของท่าน สมาชิกทั้งหลายนี้ในหลายข้อความ แต่ว่าข้อความที่ผมเห็นว่าจะสมเจตนาของท่านก็จะเป็นอย่างนี้

“โดยที่เป็นการสมควร อนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลและช่วยประชาชนในชนบทให้มั่งคั่งทำไปพลางก่อน จนกว่าจะได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี”

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : นี่แบบหนึ่งนะครับ หรือว่าจะใช้คำว่า “และช่วยประชาชนในชนบทให้มั่งคั่งทำก่อนสิ้นเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๘๔ ไปพลางก่อนได้” สองอันเท่านั้น จะเอาอันไหนผมก็ยอมทั้งสองครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทองบักซ์

นายทองบักซ์ เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมรู้สึกทักท้วง กระผมขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กระผมอยากจะให้อันนี้ตามคำพูดอันแรกของท่านครับ ไม่ต้องกรกฎาคมหรอกครับ บอกว่าจนกว่าจะประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้.....

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ผมไม่ขัดข้อง ถ้าท่านสมาชิกต้องการ อย่างนี้นะครับ ผมก็พร้อมที่จะเปลี่ยนอย่างที่ผมได้อ่านไว้นี้ ถ้าหากว่าท่านเห็นด้วยจะได้ผ่านไปในมาตราอื่นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมหวัง

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) :
 กระผม สมหวัง ศรีชัย ส.ส. ชัยนาท
 พรรคพลังใหม่ นะครับ จะเป็นเรื่องภาษา
 ละครับ กราบเรียนรัฐมนตรีว่าการกระ-
 ทรวงการคลัง กระผมอยากจะขอแก้ว่า
 “ไปพลางก่อน” ให้ไปอยู่หลังคำว่า “จ่าย
 เงิน” ได้ไหมครับ “โดยที่เป็นการสมควร
 อนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อนเพื่อ
 พัฒนาตำบล” ถ้าไว้ตรงนี้ คล้าย ๆ ว่าให้
 มีงานทำไปพลางก่อน อยากจะขอสับที่
 สักกิดหนึ่งให้มันฟังชัดเจนน้าไปอีก

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ผมไม่
 ขัดข้องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
 เสวตร

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
 (ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน ผมเห็น
 ค้วยครับ ที่ท่าน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
 การคลังขอเติม หรือแก้ไข ตามที่เสนอมา
 ในครั้งแรกนี้ครับ แต่ว่ามีปัญหาว่างบ-
 ประมาณประจำปีไหน ขอเติมให้ชัดแจ้ง
 ครับ “จนกว่าจะได้ประกาศใช้พระราช-
 บัญญัติงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ
 พ.ศ. ๒๕๑๙”

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ไม่ขัดข้อง
 ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : งบประมาณต้องมีคำว่า “งบประมาณรายจ่าย
 ประจำปี”

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
 (ระยอง) : “งบประมาณรายจ่าย ประจำปี
 งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๙”

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ของ
 รัฐบาลที่เสนอมานั่นแหละว่า อย่างนั้น นะ-
 ครับ “โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้
 รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนา ตำบลและช่วย
 ประชาชน.....” ขอให้เลขาธิการรัฐสภา
 อ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ที่แก้แล้ว ควรจะเป็น
 อย่างนี้

“โดยที่เป็นการสมควร อนุญาตให้
 รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน เพื่อพัฒนา
 ตำบลและช่วยประชาชนในชนบทให้ มีงาน
 ทำจนกว่าจะได้ประกาศใช้พระราช บัญญัติ
 งบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ
 พ.ศ. ๒๕๑๙”

นายอุดร ทองน้อย (ยโสธร) :
 ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ทั้งหลาย กระผมเห็นว่ายังไม่ควรจะผ่านไป
 เพราะว่ากระผมมีข้อแปรญัตติที่จะเพิ่มเติมอยู่

และกระผมยกมือมานานแล้ว ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายอุตร ทองน้อย
พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จังหวัด
ยโสธร ขอแปรญัตติเพิ่มเติมดังนี้ครับ
“โดยที่เป็นการ สมควร อนุญาตให้ รัฐบาล
จ่ายเงิน” กระผมขอเติมตรงนี้ “ให้สภา
ตำบลเพื่อพัฒนาตำบลและช่วยประ ชาชน”
นอกนั้น ก็เหมือน ท่าน รัฐมน ตรี นะครับ
ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าถ้าหาก
ว่าทางรัฐบาลจะมีข้อแนะนำ หรือ ตก เตือน
อะไรก็แล้วแต่ ก็ให้ยื่นขึ้นมาพูดช่วยกันไป
เพราะว่ากระผมอยากจะเสนอเหตุผลใน การ
ขอแปรญัตติเพิ่มเติมในวาระนี้ ในข้อนี้ว่า
การที่กระผมเน้นให้เติม “ให้สภาตำบล”
ลงไปนั้น ก็เนื่องจากว่าได้มีท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติ แล้วก็มีข้อเท็จจริงหลายประการ
ซึ่งน่าจะนำมาเป็นเหตุผลใน การ เติม ลง ไป
ให้แน่ชัด กระผมต้องขอเอย่ยนามท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้เสนอไปเมื่อสัก ก็คือ
คุณทองบักษ์ เพียงเกษ ที่แสดงให้เห็นว่า
การจ่ายเงินของรัฐบาลนี้ในที่สุดมันก็จะ ตก
ไปอยู่กับผู้รับเหมา เพราะฉะนั้นกระผมจึง
มีความเห็นว่า รวมทั้งเหตุผลและข้อเท็จ
จริงต่าง ๆ ซึ่งมัน ปรากฏ อยู่ ด้วย นะครับ
สภาตำบลนี้ประกอบไปด้วยคณะ กรรม การ
สภาตำบลซึ่งมีกำนันเป็น ประธาน โดย ตำแหน่ง
มีผู้ใหญ่บ้านต่าง ๆ มารวมกัน มี
แพทย์ประจำตำบล มีครูประจำตำบลเป็น

เลขานุการ มีพัฒนาการอำเภอหรือว่ามี
ปลัดอำเภอหรือว่ามีนายอำเภอเป็นที่ปรึกษา
หรือว่ามีผู้ว่าราชการ จังหวัด เป็น ผู้ บัง คับ
บัญชา และไม่ใช่นิติบุคคล เพราะฉะนั้น
สภาตำบลนั้นถ้าจะพูดไปแล้วก็ไม่มีอำนาจใน
การที่จะไปเก็บกักเงินไว้ แต่ว่าอย่างไรก็
ตาม โดยเหตุที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
มีเจตนารมณ์ที่รัฐบาลต้องการจะให้เงิน ตก
ไปให้แก่สภาตำบลให้มากที่สุด และให้
เป็นผลดีที่สุดแก่ประชาชนใน ตำบล นั้น ๆ
กระผมจึงมีความเห็นว่า คณะกรรมการ
สภาตำบลหรือว่าสภาตำบลนั้นน่าที่จะ ได้รับ
เงินโดยตรงจากรัฐบาล ทั้งนี้ก็ด้วยเหตุผล
ว่า อย่างเช่นเขาจะสร้างศาลาหรือว่าสร้าง
โบสถ์ สร้างพระอุโบสถ ทั้ง ๆ ที่มีเงิน
เป็นจำนวนล้าน คณะกรรมการประจำหมู่บ้าน
เท่านั้นเขาก็ยังสามารถที่จะ ไม่มีการ
ทุจริตคดโกงได้ ไม่เหมือนรัฐบาลที่แล้ว ๆ
มา อันนั้นจะเห็นเป็นตัวอย่างอยู่แล้ว ที่นี้
ถ้าสมมุติว่าคณะกรรมการสภาตำบลนี้ซึ่งได้
รับความไว้วางใจจากราษฎรจากประ ชาชน
ในตำบลต่าง ๆ เขาสามารถที่จะเก็บเงินหรือ
ว่าสามารถที่จะใช้จ่ายเงินได้ ด้วย ความ ซื่อ
สัตย์สุจริตแล้ว กระผมก็เห็นว่าไม่น่าจะมี
ข้อครหานินทาหรือว่าจะ มี การ คอรั รั บ ชั น
แม้ว่าเขาจะไม่ใช่นิติบุคคลตาม กฎ หมาย ก็
ตาม นี่เป็นเหตุผลของกระผมครับ จึงขอ
แปรญัตติเพิ่มเติมกระผมขออย่าอีกครั้งหนึ่งก็

มหานครเท่านั้น เป็นคนทั่วทุกภาคครับ เพราะฉะนั้นเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้ ถ้าเผื่อจะเจียมาช่วยเป็นการรีบด่วน เพื่อให้ชาวกรุงเทพมหานคร ที่กำลังลำบาก อยู่ด้วย ผมก็คิดว่าจะเป็นพระคุณต่อคนไทยที่ยากจนครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช (นายกรัฐมนตรี) : ท่านผู้เป็นประธานครับคือถึงแม้ว่าหลัก การ กฎหมาย ฉบับนี้บอกไว้แต่เพียงอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อนก็ ตามที่แต่เหตุผล นั้น มันก็ประกอบกัน สภาที่รับไปเมื่อเช้า บอกว่ารัฐบาลจะได้เริ่มพัฒนาตำบลให้ตรงกับตามความต้องการของประชาชน ในเหตุผลไม่ได้เคยพูดเลยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ จะเอาเงินให้แขวงหรือเขตในกรุงเทพมหานคร แม้แต่ในต่างจังหวัด ตำบลใดที่เป็นสุขาภิบาลแล้วทางรัฐบาลก็เห็นว่ามีความเจริญ พอยังไม่ต้องช่วยในขั้นนี้ ก็ได้เว้นไป ซึ่งก็ได้ชี้แจงต่อสภาเมื่อเช้านี้แล้ว สำหรับผมเองขอกราบเรียนว่าความจริงก็ไม่ได้สมัครในเขตที่ตนอยู่ ไม่ได้สมัครยานนาวา สมัครดุสิต แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีความเป็นห่วงโยชยานนาวาอยู่เสมอ ที่ไม่ได้ติดบมน์น้ำใหญ่ที่บ้าน เพราะเป็นห่วงกลัวชาวบ้านจะไม่มีน้ำใช้ ก็เลยกระปัดกระปอย

เหมือนกันครับ น้ำท่วมก็ท่วมด้วยกัน อะไรก็อะไรด้วยกัน ก็อยากจะขอวิงวอนพรรคการเมืองใดก็ตามที่จะส่งคนเข้าสมัครเป็นผู้ว่า ก.ท.ม. ขอได้โปรดกรุณาพวกกระผมชวยานนาวาบ้าง เพราะเดือดร้อนมาหลายปีแล้ว.....

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช (นายกรัฐมนตรี) : แต่ว่าเมื่อนโยบายของรัฐบาลเป็นอยู่อย่างนี้ ในขั้นนี้ก็จริงใจ ไม่สามารถที่จะทำอะไรได้ สภาที่รับหลักการก็หมายความว่าต้องตามเหตุผลที่แถลงไว้แล้วด้วย จะมาเปลี่ยนตอนนั้นเห็นจะไม่ได้ครับขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอุดรยังติดใจไหมครับ เดิมคำว่า "ให้สภาตำบล" อะไร

นายอุดร ทองน้อย (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพครับ คือกระผมอยากจะเสนอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งรักษาการตามพระ ราชบัญญัตินี้ ต่อรองกับกระผมครับ คือกระผมเห็นว่ามี ความจำเป็นที่จะให้เงินจำนวน มากนี้ ตกต้องถึงมือของประชาชนจริง ๆ แล้วก็การที่เงินจำนวนนี้ จะตก ต้อง ถึงมือ ประชาชนจริง ๆ นั้นกระผมก็เห็นว่าคณะกรรมการสภาตำบลนี้เป็นตัวแทนของประชาชนในระดับท้องถิ่นที่มีความสำคัญยิ่งยวดนะ ครับ

เก่า ไม่แม้มีภาระทั้งงานจะทำ จะต้องอาศัยกันอยู่อย่างลำบากยากแค้น ผม คิดว่า รัฐบาลนี้มีเจตนาบริสุทธิ์ต่อ ประชาชน ทั้งประเทศ จึงไม่คิดว่ารัฐบาลนี้จะเลือกที่รักมักที่ชังที่ผมขอเติมคำว่า “แขวง” นี้ก็คิดว่าเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้น ไม่ใช่ว่ารีบด่วนแต่เฉพาะ ใน ต่าง จังหวัด ใน กรุงเทพมหานครนี้ละครับ คนเป็นโรคขาดอาหาร ไม่มีถนนหนทางจะเดิน ไม่มีแม้กระทั่งน้ำ จะดื่มจะอาบใครที่จะขอความกรุณา รัฐบาลว่า ถ้าเผื่อเติมว่า “หรือแขวง” แล้วนี้เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้ อาจจะได้นำช่วยความทุกข์ยากของชาวกรุงเทพมหานคร ได้บ้างตามสมควรครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติที่อภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ คงมีความเข้าใจผิดอีกข้อหนึ่ง คือในเขตเทศบาลนครวณ เราไม่ได้เข้าไปพัฒนาครับ กระผมคิดว่า ถ้าได้โปรดกรุณาพิจารณากันเฉพาะว่า สิ่งที่เราได้เขียนไปเมื่อกันคลุ้มตามเจตนา หรือความมุ่งหมายของร่างพระราชบัญญัติแล้วหรือยัง คำว่าแขวงหรือคำอะไรนี้ใส่เข้าไปก็คงจะยุ่งไปหมด มันผิดหลักการแน่นอน อีกประการหนึ่ง กระผมก็ใคร่ขอความเมตตาท่านสมาชิกว่า เราได้กรุณาช่วยกัน แปร ญัตติ กัน ใน ถ้อย คำ หรือ คำ

กฎหมาย หรือตัวมาตราแต่ละมาตรานี้เรื่อย ๆ ไปแล้วจะได้เร็วขึ้น แต่ถ้าหากว่าเราจะย้อนไป ถึงเรื่อง หลัก การเหมือน กับระเบียบวาระแรก ก็คงจะต้องใช้เวลาอีกนานเหลือเกินครับ ผมขอความเมตตาเถอะครับว่าเราว่ากันเรื่อง ถ้อย คำ ที่ใช้ ในร่างพระราชบัญญัตินี้ว่า เขียนเอาไว้อย่างไม่ถูกต้องเป็นประการใด ซึ่งกระผมก็ยินดีที่จะรับฟัง แล้วก็ถ้าหากเห็นสมควรจะแก้ไข กระผมก็จะแก้ไข ขอขอบคุณครับ

นายวิจิต วิเศษ สุวรรณ ภูมิ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านได้กรุณาตอบ ว่าผม พูด ไปผิดหลักการผมดูในหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เขียนแต่ว่าให้มีกฎหมาย อนุญาตให้ รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน ที่นี้ทั้งที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้แถลงแต่เข้าแล้วว่า รัฐบาลนี้มีความเห็นอกเห็นใจคนไทยที่ยากจนตกกระท่ำลำบาก ที่นี้ความเมตตาของท่านนี้ถ้าเผื่อว่าท่านไม่เมตตาคน ใน กรุง ปล่อยให้คนกรุงแม้กระทั่งอำเภอยานนาวา ที่ผมเห็นอยู่ท่าตานั้นตกกระท่ำลำบาก ท่านมีสิทธิที่จะใช้เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปก่อน แต่ ว่าไม่มีความเมตตาต่อคนกรุง ผมก็ ไม่ตั้งใจครับ ถ้าเผื่อว่ารัฐบาลคิดว่าคนกรุงนี้ ก็ คน ไทย เหมือนกันแล้ว ก็ไม่ใช่คนที่มิทำเนืออยู่แต่ในกรุงเทพ

ได้ว่า “โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินให้สภาตำบล” ตรงนี้ “เพื่อพัฒนาตำบล” นอกนั้นก็ตามข้อความของท่านรัฐมนตรีต่อไป และกระผมขอสงวนไว้แปรญัตติในมาตรา ๓ ด้วยครับ ขอขอบคุณ

นายวิชิต วิเศษ สุวรรณ ภูมิ

(กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผมวิชิต วิเศษสุวรรณภูมิ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ผู้แทนราษฎรเขต ๕ ปทุมวัน ยานนาวา ครับ ผม ใครที่จะขอความกรุณารัฐบาลครับ เพิ่มขึ้น ไปคำหนึ่งครับ คำว่า “โดยที่เห็นสมควรอนุญาตให้รัฐบาลใช้จ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบล” ผมขอเติมคำว่า “หรือแขวง” ครับ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ครับ คำว่า กรุงเทพมหานครในปัจจุบันนี้ อำเภอเราก็เปลี่ยนไปเป็นเขต แขวงก็หมายถึงตำบลโดยข้อเท็จจริงแล้วในปัจจุบันนี้ กรุงเทพมหานครนั้นในชื่อเราก็มองภาพ กัน ว่าเป็นเมืองที่เจริญ แต่ตามข้อเท็จจริงแล้วนั้นะชนบทไม่ได้มีอยู่ในต่างจังหวัด แต่ในกรุงเทพมหานคร ในอำเภอที่ท่านนายกรัฐมนตรียังมีบ้านอยู่ นี่แหละครับ เป็นแหล่งชนบท เพราะบางตำบลผมใครจะเรียนครับว่า ไม่มีแม้กระทั่งน้ำประปาจะดื่ม ไม่มีถนนหนทางที่จะให้ทางเดิน ท่านประธานที่เคารพครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผมใครที่จะขอความกรุณาท่านรัฐบาล โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งนายกรัฐมนตรีนั่น ท่านได้ดูแลในอำเภอของท่านบ้างว่าแม้กระทั่ง ในวัดบางโคล่นอกไม่มีถนนหนทางที่จะเดิน พระต้องเรียไรเงินชาวบ้าน วัดอินทร์ วัดจันทร์นอก ไม่มีถนนหนทางเลยครับพระจะต้องลุยโคลนในหน้าฝนนี่เป็นที่น่าเวทนาอย่างยิ่งในการบิดทบาท หรือถ้าเผื่อจะไปมองในตำบลวัดช่องลม หรือแขวงช่องลม ในปัจจุบันนี้ประชาชนจะต้องเดินประมาณ ๒ หรือ ๓ กิโลเมตร เพื่อจะได้น้ำ ๑ ถึง ๒ ไร่เต็ม แต่น้ำสำหรับที่จะอาบนั้นจะต้องอาศัยแรงงานตัวเองมาขุดลอกกุคลองเพื่อเป็นน้ำอาบ เคยมีราษฎรตำบลยานนาวาบอกว่าน้ำไม่ไหลในปัจจุบันนี้ มันอาจจะเพราะว่าบ้านแถว ๆ ขอยสวณพลุนั้นนะ มีเครื่องสูบน้ำใหญ่ ๆ ซึ่งผมขอกราบเรียนว่า เขาหมายถึงบ้านนายกรัฐมนตรีนั่น ซึ่งผมก็ไม่มั่นใจครับ ว่าบ้านนายกรัฐมนตรีนั่น ท่านจะมีเครื่องสูบน้ำใหญ่ ๆ หรือเปล่า เพราะปัจจุบันนี้คนในอำเภอยานนาวาของผม ก็ต้องอดตาหลับขับตานอนมานั่ง รอน้ำกันตั้งจนตึกจนคื่น รัฐบาลมีเมตตาธรรมต่อคนทั่วประเทศ และคนในอำเภอของผมนี้ ใช่ว่าจะเป็นคนกรุงเทพมหานครโดยกำเนิดก็หาไม่ เป็นบุคคลที่ได้อพยพมาจากต่างจังหวัด คิดว่าอพยพหนีความแห้งแล้งจากต่างจังหวัดมาเผชิญ โชค ในกรุงเสร็จแล้ว ต้องมาประสบเคราะห์กรรมที่หนักยิ่งไปกว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลว่าอย่างไรครับ ขอเติมคำว่า “ให้สภาตำบล”

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กระทบกิตติวาทณ์ตามเดิมครับ ถ้าหากว่าต้องการจะเปลี่ยนแปลง กระทบอยากจะขอให้ประชุมหลังมติตัดสินก็แล้วกันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วิธีการจ่ายเงินก็คงเป็นไปตามวิธีระเบียบแบบแผนราชการ คงมีกรรมง์ คุณอุดรครับ

นายอุดร ทองน้อย (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระทบ อุดรทองน้อย อยากจะเสนอเหตุผลเพิ่มเติมเป็นการสรุปตามข้อบังคับ ท่านประธานที่เคารพคือกระทบเห็นว่าเงินจำนวนนี้นะถ้ารัฐบาลจ่ายออกไปแล้ว กระทบมีความเข้าใจว่ามันน่าจะไปตกต้องอยู่ที่มือของทางอำเภอ แล้วเราก็ทราบกันอยู่ว่าระเบียบการจ่ายเงินของทางอำเภอนั้น โดยปกติแล้วก็ไม่ได้ควบคุมเพียงพอ โดยลักษณะนี้กระทบนี้ซึ่งได้ออกไปหาชาวบ้าน หลายหมู่บ้าน ก็ได้ทราบว่า อย่างเช่นตำบลดงมะไฟ ตำบลบ้านสำราญ ตำบลสิงห์ อะไรอย่างนี้จังหวัดยโสธรของกระทบนี้นะครับ เมื่อทางคณะกรรมการสภาตำบลตกลงแล้วว่าเขาจะทำโครงการนี้ โครงการนี้เขาจะทำละ สร้างถนน ขุดบ่อน้ำ หรือคู คลอง อะไรก็แล้วแต่ที่เมื่อ

เขาเสนอไปทาง ป.ช.ล. หรือ ป.ช.ล.ด. อะไรนี้กระทบก็จำไม่ได้ แทนที่ทางนั้นจะอนุมัติออกมาตามความเห็นของเขา ซึ่งมันเป็นความต้องการของเขาในระดับหมู่บ้าน ในระดับตำบลซึ่งคณะ กรรมการ สภาตำบล เขาเห็นชอบอยู่แล้วยังงั้นนะครับ ก็ไม่อนุญาตให้เขาความรับผิดชอบ ทั้งหลาย ในโครงการต่าง ๆ ก็ไปขึ้นอยู่กับท่านนายอำเภอ ท่านผู้ว่า ฯ เสียเป็นส่วนมาก อย่างนี้เป็นต้นกระทบเห็นว่าข้อนี้มันก็ตัดสิทธิในตำแหน่งประชาธิปไตย ของประชาชน อยู่แล้ว อีกประการหนึ่งอย่างนี้ที่กระทบได้อ้างมานั้นแหละว่า เงินจำนวนนี้ถ้าสมมุติว่าให้ทางอำเภอเป็นคนจ่ายให้ทางจังหวัดเป็นคนจ่ายแล้ว ระเบียบการจ่ายเงินต่าง ๆ ไม่รัดกุม เราก็เห็นอยู่ว่ามันเกิดการคอร์รัปชันการโกงกินอะไรต่าง ๆ จุจริตคึกคักชอบอะไรต่าง ๆ ซึ่งคณะกรรมการสภาตำบล ไม่สามารถที่จะควบคุมได้ ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นเจ้าของโครงการ ท่านประธานที่เคารพ นี่ละครับ กระทบจึงมีความเห็นว่าน่าที่รัฐบาล หรือว่าท่านรัฐมนตรีนี้นะครับจะได้เห็นความสำคัญข้อนี้ ก็ถ้าเราจะทำให้ประชาธิปไตยจริง ๆ ก็ควรจะให้ประชาชนนี้เขาได้รับผิดชอบจำนวนเงิน ของเขาอย่างแท้จริง กระทบเห็นว่าคณะกรรมการสภาตำบลนี้รับขอย้ำอีกครั้งหนึ่งก็ได้ว่า เป็นตัวแทนของประชาชนในระดับท้องถิ่น ที่สำคัญวยดยิ่ง

นะครับ ท่านรัฐมนตรีครับ กระผมจึง
อยากจะต่อรอง แปรญัตติและก็เพิ่มเติมลง
ไปว่า “โดยที่เป็นการเห็นสมควรอนุญาต
ให้รัฐบาลจ่ายเงินให้สภาตำบลเพื่อพัฒนา
ตำบล” เติมลงไปเถอะครับ กระผมขอต่อ
รองนะครับ อยากจะให้เติมลงไปเพื่อให้
เงินนี้มันถึงมือประชาชนจริง ๆ มิฉะนั้นมัน
จะไปตกต้องอยู่กับทางฝ่ายบ้านเมือง ซึ่ง
มันไม่เป็นที่ประสงค์ของราษฎร นะครับ
กระผมว่านะครับ มันจะไม่ตกต้องไปถึง
ประชาชนจริง ๆ นะครับ อันนี้เรากันไว้ดีกว่า
นะครับ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชร-
บูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
บุญจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดเพชรบูรณ์ กระผมอยากจะขอเพิ่ม
ข้อความในคำปรารภของรัฐบาลเมื่อ ก็นั้น
ครับ

“โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐ-
บาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลทั้งในเขตสุขา-
ภิบาลและนอกเขตสุขาภิบาล และช่วยประ-
ชาชนในชนบทให้มีงานทำไปพลาง ก่อนได้
จนกว่าจะได้ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย
ประจำปี ๒๕๑๙”

เหตุผลที่กระผมให้เพิ่ม ในตำบลที่มี
เขตสุขาภิบาลนั้น ท่านอย่าลืมว่าตำบล
ต่าง ๆ ทั่วประเทศไทยนี้ ถึงแม้จะมีเขต
เป็นสุขาภิบาลแล้ว แต่ก็มีความเจริญเพียง
ในเขตรยะตลาดสุขาภิบาล แต่่นอกเขต

ออกไปก็อาจจะมีความจำเป็นในเรื่องถนน
ในเรื่องสิ่งทีรัฐบาลปรารถนาจะให้แก่ตำบล
ต่าง ๆ ในประเทศไทยนี้ แล้วอีกประการ
หนึ่งจะไม่ใช่เป็นการยุติธรรมในการที่รัฐบาล
จะพัฒนาตำบลต่าง ๆ ได้ทั่วทุกตำบล เว้น
แต่ตำบลที่มีสุขาภิบาล กระผมก็คิดว่าที่
รัฐบาลจะผันเงินเพื่อช่วย ไปพัฒนาให้แก่
ตำบลต่าง ๆ ในการพัฒนาความเจริญแก่
ตำบลต่าง ๆ ตลอดจนให้ราษฎร ใน ตำบล
ต่าง ๆ ได้มีงานทำนั้นราษฎร ที่อยู่ในเขต
สุขาภิบาลก็ไม่ใช่เป็นราษฎรที่มีความร่ำรวย
หมดทุกคน ก็ยังมีอาชีพซึ่งยังต้องมีการรับ
จ้างแรงงานอยู่เหมือนกัน เพราะฉะนั้น
รัฐบาลทำไมถึงมา کمکกันช่วยแต่ตำบลซึ่งไม่
เป็นสุขาภิบาล แต่ตำบลที่เป็นสุขาภิบาล
กลับไม่ได้รับความช่วยเหลือเช่นนั้น เพราะ
ฉะนั้นกระผมจึงขอแปรญัตติเพิ่ม ทั้ง ในเขต
สุขาภิบาลและนอกเขตสุขาภิบาล เพื่อที่จะให้
รัฐบาลได้มีโอกาสช่วยให้ทั่วถึงทุกตำบล
โดยความเป็นธรรมขอขอบคุณครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีความ
เข้าใจผิดคงยังมีอีกเหมือนกัน ใน
เรื่องนี้นะครับ ที่เรายกเวลานั้นนะคือ ๑.
ตำบลในเขตเทศบาล ๒. ตำบลในกรุง-
เทพมหานคร ๓. ตำบลในเขตสุขาภิบาล
เต็มอำเภอครับ ซึ่งมีอยู่เพียง ๖ แห่ง คือ

ที่สามพราน นครไชยศรี อะไรนี้ผมจำได้
รวมทั้งสมัย คือหมายความว่าถ้าหากเป็น
ตำบลในเขตเทศบาล เต็มทั้งอำเภอแล้ว
เท่านั้น ซึ่งมี ๖ แห่ง แต่ว่าสุขาภิบาลซึ่ง
อยู่นอกเหนือจากนี้รวมอยู่ด้วยครับ

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชร-
บูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านนายก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ก็ทำไม
ท่านถึงจะต้องเว้นใน ๖ อำเภอ ซึ่งมีเขต
สุขาภิบาล ผมก็อยากทราบต่อไปว่า ใน
เมื่อท่านยกเว้นอย่างนั้นเป็นเหตุผล อันใดที่
ท่านถึงยกเว้นในเขตตำบลสุขาภิบาล ในเมื่อ
หลักการและตลอดจนนโยบายของรัฐบาลที่
ได้แถลงไว้ในหน้า ๔ นั้น ก็เป็นการที่จะ
ช่วยราษฎรในส่วนภูมิภาคในตำบลต่าง ๆ
ให้ทั่วถึงกัน แต่เมื่อรัฐบาลผันเงินออกไป
แล้ว ๒,๕๐๐ ล้านบาท กลับไปยกเว้น
ตำบลต่าง ๆ ที่มีเขตสุขาภิบาลเต็มอำเภอ
และท่านแน่ใจหรือว่าอำเภอที่มีเขตสุขาภิ-
บาลตำบลนั้นมีความเจริญแล้ว ราษฎรไม่
มีความต้องการแล้ว มีคนร่ำรวยแล้ว ไม่
มีการต้องจ้างแรงงานอะไรกันแล้ว อย่างนั้น
หรือ เพราะฉะนั้นการทำงานของรัฐบาล
หรือการที่รัฐบาลจะช่วยเหลือราษฎรตาม
นโยบายแล้ว ผมก็คิดว่าไม่น่าจะยกเว้นถึง
แม้ในเขตสุขาภิบาล ผมก็เชื่อว่าไม่มีความ
เจริญตลอดทั้งอำเภอ อาจจะยังมีความต้อง
การในถนนในชลประทานหรือในแหล่งน้ำ

ต่าง ๆ ก็ย่อมเป็นไปได้และตลอดจนราษฎร
อาจจะยังมีความยากจนอยู่ เพราะฉะนั้นท่าน
ทำไมถึงจะต้องไปยกเว้น ๖ อำเภอแล้ว
ประชาชน ๖ อำเภอจะ ไม่ทำรัฐบาลใน
การทำอย่างนี้หรือ เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่า
ที่ผมเติมทั้งในเขตสุขาภิบาลและนอกเขตนั้น
ท่านก็จะมีโอกาสช่วย ๖ อำเภอดังที่ท่านได้
ชี้แจงเมื่อตะกั้นให้ทั่วถึงกัน ผมก็คิดว่า
จะเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาล เพราะฉะนั้นผม
ก็คิดว่าคำแปรญัตติที่ผมให้เพิ่มนี้ท่าน ไม่น่า
ที่จะคัดค้านและไม่น่าที่จะเห็นราษฎร ในเขต
สุขาภิบาล ซึ่งความจริงท่านประกาศมานั้น
ก็ไม่มีจังหวัดเพชรบูรณ์ของผม แต่ผมก็ได้
ถือว่าในฐานะผมเป็นผู้แทนราษฎรของปวง
ชน ในเมื่อท่านตอบไปอย่างนั้นแล้วก็น่าที่
ท่านจะช่วยในเขตสุขาภิบาลทั้ง ๖ อำเภอ
นั้น ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ ขอขอบ
คุณครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ที่กระ
ผมเรียนชี้แจงไปก็เพื่อความกระจ่างนั้นนะ
แต่ความจริงเรื่องนี้เป็นเพียงหลักการซึ่งผ่าน
ไปแล้วนะครับ ที่วันนี้ก็อาศัยเหตุผลแต่
เพียงว่า ในเขตเหล่านั้นมีความเจริญโดย
วิธีการที่มีการดำเนินการพัฒนาของตนเอง
อย่างเทศบาลกรุงเทพมหานคร แล้วก็เขต
ตำบลที่อยู่ในเขตสุขาภิบาลเต็มอำเภออย่างนี้
ล้วนมีโอกาสในการพัฒนามากมาย มาก่อน

เหตุผลก็มีเท่านั้น แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องหลัก การที่เรารีบไปแล้ว ถ้าหากว่าจะย้อนกลับมาใหม่มันก็เป็นเรื่อง ซึ่งจะทำให้ผิดว่าจะต้องมาเปลี่ยนแปลงแก้ไข ใส่เทศบาล ใส่แขวง ใส่อะไรเข้าไปอีกเดี๋ยวมันก็จะยุ่งกันใหญ่ กระผมขอความกรุณาให้เข้าใจเถอะครับว่าในเรื่องนี้นั้นเป็นเรื่องหลักการที่เราได้รับกันไปแล้ว

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอกว่านั้นเป็นเรื่องหลักการ แต่ที่ผมขอแปรญัตติในคำปรารภ หลักการของรัฐบาลนั้น หลักการมีเพียงว่า ให้มีกฎหมายอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อนเท่านั้นนั่นคือหลักการ แต่ที่ผมเองแปรญัตติในคำปรารภของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นท่านทำไมถึงบอกว่าเป็น หลักการ ซึ่งรับไปแล้ว ผมเองก็สงสัย เพราะฉะนั้นที่ผมขอเพิ่มในคำปรารภลงไปนี้ ทั้งในเขตสุขาภิบาลและนอกเขตสุขาภิบาล เพื่อให้มีโอกาส อำเภอหรือตำบลต่าง ๆ ที่มีเขตสุขาภิบาลนั้นได้รับการช่วยเหลือ ได้รับเงินจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาทจากรัฐบาลที่จะช่วยในกรณี เพราะฉะนั้นไม่ได้เป็นหลักการตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า ผมแปรญัตติเพิ่มข้อความในคำปรารภ ไม่ได้แปรญัตติเพิ่มในหลักการของท่าน เพราะฉะนั้นผมว่ารัฐบาลไม่น่าที่จะ

ติดกัน อำเภอหรือตำบลที่ได้เป็นเขตสุขาภิบาล ทั้งที่ท่านได้ชี้แจงมา ๖ อำเภอ นั้นกระผมอยากจะให้ท่านได้มีโอกาสช่วยราษฎรด้วยความเป็นธรรมให้ทั่วถึง เพราะท่านยกเว้นในเขตเทศบาลนั้น กระผมไม่ติดใจ อาจจะมี ความเจริญหรือในนครหลวง ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีท่านเป็นผู้แทนราษฎรอยู่ในนครหลวงนี้ ท่านเห็นแล้วว่า คนในนครหลวงนั้น ท่านนายกรัฐมนตรีไม่พึงปรารถนาที่จะช่วย แต่ที่กระผมเพิ่มหลักการนี้ก็เพื่อต้องการให้ช่วยคนตำบลต่าง ๆ ทั่วประเทศไทยในส่วนภูมิภาคตามนโยบายของท่านและตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นกระผมเองก็ไม่เห็นว่าเป็นการเพิ่มหลักการหรือแก้หลักการ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แต่อย่างใด กระผมขอเพิ่มไปเพื่อให้กว้างขวางให้ท่าน ได้ช่วยตำบลต่าง ๆ หรือในอำเภอที่มีเขตสุขาภิบาลตามที่รัฐมนตรีได้ชี้แจงเมื่อกี้ ขอขอบคุณครับ

นายสอาด ปิยวรรณ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสอาด ปิยวรรณ ส.ส. จังหวัดลำปาง พรรคแรงงาน กระผมขอขอบคุณมากครับ ที่กรุณาให้กระผมได้พูด กระผมอยากจะขอสนับสนุนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้พูดเมื่อกี้ว่าควรจะเพิ่มในตำบลในเขตสุขาภิบาล เพราะว่าเขตสุขาภิบาลในจังหวัดต่าง ๆ

นี้ โดยมากเป็นตำบลที่ไม่ค่อยเจริญ รายได้ก็ไม่ค่อยมี โดยเฉพาะที่จังหวัดลำปางของกระผมนั้นมีอยู่ ๔ ตำบลด้วยกันคือ ๑. ตำบลกล้วยแพะ ๒. ตำบลปางแสนทอง ๓. ตำบลชมพู ๔. ตำบลพระบาท ๕. ตำบลนี้ไม่มีความเจริญและที่รายได้ประจำมีที่พัฒนาในตำบลเหล่านี้มีน้อยมาก ฉะนั้นถ้าหากรัฐบาลจะได้กรุณาให้การผันเงินจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปช่วยพัฒนาตำบลในเขตสุขาภิบาลแล้ว จะเป็นการที่ดีอย่างยิ่ง เพราะจะเป็น การยกระดมแก่ตำบลในเขตสุขาภิบาลด้วย ฉะนั้น กระผมจึงอยากจะขอแก้ไขเป็นดังนี้ว่า โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปล่วงหน้าก่อน เพื่อพัฒนาตำบลในเขตสุขาภิบาล ตำบลนอกเขตสุขาภิบาล และช่วย ประชาชนให้มีงานทำ กระผมอยากจะขอเติมคำว่า “ในเขตสุขาภิบาล” เข้าไปด้วยครับ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งครับ

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม ศิริ หุ่นทอง ส.ส. อุทัยธานี พรรคเกษตรสังคม ผมอยากจะให้รัฐบาลได้เติมคำปรารภ “โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลทั่วทุกตำบลทั่วราชอาณาจักรและช่วยประชาชนนอกนั้นเป็นไปตามคำของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง คือคำว่าทุกตำบลทั่วราชอาณาจักร” นั้นมันคลุมไปหมดครับ มีคำว่า

สุขาหรือสุขาภิบาลครับ เฉพาะของผมซึ่งจังหวัดอุทัยธานีมีอยู่ ๖ อำเภอ ผมซึ่งน้อยใจมาตั้งแต่เข้าที่ท่านประธานไม่ให้พูด แต่ได้โอกาสได้มาพูดก็อยากจะชี้แจง ซึ่งมี ๖ อำเภอ แต่อำเภอหนึ่ง คืออำเภอหนองฉาง ซึ่งเป็นอำเภอที่ยังมีป่าสงวน ป่าเตรียมการสงวน ปรากฏว่านายอำเภอขยายวงกว้างเอาเป็นสุขาภิบาลมาทั้งอำเภอเลยซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม แหม ท่านน่าจะเห็นใจผมบ้าง ท่านก็คนหนองฉางห่างกับผม ๓ กิโลเมตรเท่านั้น และท่านก็ไปทำเรื่องราวไว้ ไปเอาเงินรายละ ๕๐๐ บาท ไว้ละในป่าสงวนนั้นละ เขาก็มาร้องเรียนผม ผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ท่านควรจะชี้แจงให้รัฐบาลทราบบ้าง ผมเองรู้สึกเสียใจจริงๆ ที่อำเภอของผมและผมก็อยู่อำเภอหนองฉาง ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่าอำเภอนี้เจริญแล้ว มี ๖ อำเภอ แต่อำเภอหนองฉาง ท่านก็ลืมพูดอำเภอนี้เป็นอำเภอที่กั้นการครับ มีป่าสงวนเป็นป่าเตรียมการสงวน ซึ่งจะเห็นว่าตอนนี้ฉิบหายหมดป่าไม้ ซึ่งเป็นสภาพผู้แทนราษฎรด้วยกันนี้ก็คือ นายคุสิต พานิชพัฒน์ ไปเห็นอำเภอนี้มันเจริญไหม ปรากฏว่าการเป็นสุขาภิบาลทั้งอำเภอนี้ ประชาชน ทาสี ทาสายามี ยายมา แก่ไม่รู้เรื่องเลย ที่จริงนายอำเภอได้ร่วมกับกระทรวงมหาดไทย ประ-

ภาคมันไปทั้งอำเภอเลยขยายวงกว้างเพื่อไป
กินเงิน คือนายอำเภอได้เงินเดือนเป็น
ประธานสภาได้ ๑,๒๐๐ บาท ปลัดได้
๘๐๐ บาท ออมนัยได้ ๖๐๐ บาท ผู้กอง
ได้ ๖๐๐ บาท สรรพากรได้ ๖๐๐ บาท
เพื่อไปกินเงินกันทั้งนั้น นี่แล้วราษฎรเหล่านี
มีคำสั่งของ ป.ช.ล. เขต ๖ เลย บอกว่า
เรียนนายอำเภอทุกอำเภอ เว้นอำเภอหนอง
ฉาง ไม่ให้เสียแล้ว นี่ทำให้เกิดความแตก
แยกสามัคคีระหว่างประชาชน และท่านให้
๕ อำเภอ อำเภอไหนไม่ให้ เขาไม่ได้เลือก
ผู้แทน มาหรือครับ และก็ผมเป็นผู้แทนมา
เขาก็ร้องเรียนมาเมื่อวานขึ้นนี้ แล้วจะมา
ร้องเรียนกัน เขารู้ว่าหนังสือของ ป.ช.ล.
เขต ๖ แจกมา ราษฎรก็เดือดร้อนและกิน
ถนนก็ยังไม่มี สะพานก็ยังไม่มี และก็คน
เหล่านี้ทำงานไม่เป็นหรือครับ ทำไม่ถึงได้
แยกชั้น วรรณะ กันไปอย่างนั้นผมเสียใจ
เหลือเกินว่า รัฐบาลนี้รัฐบาลทำได้ ทำไม่
ได้เป็นบางอำเภอ แล้วท่านนายกรัฐมนตรี
ก็ไป ไปหาเสียงหนองวัด หนองขุนชาติ
และเห็นไหมหน้าบ้านผมยังเป็นหลุมเป็น
บ่อ ทั้งวัดก็ยังไม่เสร็จ ถนนก็ยังไม่มี ท่าน
ก็คงเห็นที่จริงและท่าน ก็รับปากไว้ว่าจะไป
ช่วยถมณะ พระท่านก็ถามผมนี้แล้วท่านก็
ไม่ให้เงินเขาเลยนะ ครับ และอย่าลืมว่าเมื่อ
๒-๓ วันนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม ผมก็สงสัยว่ารัฐบาลชุดนี้ทำชอบ

กลเหมือนกัน มีเคลือบแฝงอะไรบอกกัน
เถอะครับ ผมยินดีจะสนับสนุนเมื่อ ๒-๓
วัน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ทำไมได้ ไปใช้วิทยุ ของตำรวจเรียกนาย
อำเภอทุกอำเภอมา เรียกมาเพื่ออะไร เพื่อ
โครงการนี้ใช่ไหมครับ ถ้าโครงการนี้ผม
สนับสนุน แต่ปรากฏว่ามีนายอำเภอหนอง
ฉางมาคนเดียว นายอำเภอทัพทันก็อยู่ บอก
ไม่ว่าง สว่างก็ไม่ว่าง นี่ทำอย่างไรกัน ผม
ก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน และยังมีอีกตำบลหนึ่ง
คืออำเภอทัพทัน คือสุขา.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
ศิริครับ ไม่ต้องขยายความหรือครับเอา
เป็นว่าคุณเห็นสมควรเติม “ทุกตำบลทั่ว
ราชอาณาจักร” ก็แล้วกัน

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) :
ครับ ๆ ถ้าอย่างนั้นผมเห็นด้วยกับให้เติม
คำว่า “ทุกตำบลทั่วราชอาณาจักร” คือคน
ในเขตสุขาภิบาล รัฐบาลนี้ไม่รู้ว่ายากจน
แค่ไหน บ้าสงวนยังเป็นเขตสุขาภิบาลทั้ง
อำเภอครับ ขอบคุณครับ

นายมานิตย์ พรหมมานนท์ (ศรี-
สะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
มานิตย์ พรหมมานนท์ ส.ส. จังหวัดศรี-
สะเกษ สังกัดพรรคเกษตรสังคม กระผม
เองได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้
แถลงญัตติโดยทั่วไป กระผมก็เห็นชอบด้วย

แต่กระผมมีข้อข้องใจอยู่เล็กน้อยที่จะกราบเรียนท่าน ประธานแก่ท่าน นายกรัฐมนตรี ให้ได้รับทราบไว้ด้วยว่า การประเมินผลของสภาตำบลนั้น ที่ท่านจะผันเงินไปตำบลละ ๕ แสนบาทนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งพี่น้องชาวจังหวัดศรีสะเกษของกระผมมีประมาณ ๘๘๗,๐๐๐ คน ในหลายสิบตำบลที่ได้เดินขบวนมาหาว่าโครงการที่รัฐบาลได้มีคำสั่งไปนั้นให้ทางอำเภอสำรวจก็เพียงเรียกแต่กำนันผู้ใหญ่บ้าน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานิตย์ครับ แปรญัตตินะครับ แปรญัตติคุณจะแก้อะไรใหม่ก็ว่าไป

นายมานิตย์ พรหมมานนท์ (ศรีสะเกษ) : กระผมไม่แก้ แต่กระผมจะขอกราบเรียนต่อท่าน ประธานและท่าน นายกรัฐมนตรีว่าโครงการที่เสนอมานี้ มีโครงการเพียงโครงการเดียว บางตำบลไม่ทั่วถึง กระผมจะกราบเรียน ท่าน ประธานที่เคารพ ได้ให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้แจ้งให้ทราบ ว่า.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องหรอกครับ ไม่ต้องครับ ตอนนั้นแปรญัตตินะครับ

นายมานิตย์ พรหมมานนท์ (ศรีสะเกษ) : โครงการเหล่านั้นไม่ทั่วถึงมันไม่เป็นตามโครงการครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไม่แปรก็ไม่ต้องหรอก คุณพีร์ เชิญครับ นายมานิตย์ พรหมมานนท์ (ศรีสะเกษ) : ก็สนับสนุนญัตติเหล่านั้นครับ ก็ต้องให้กระผมพูดบ้างครับกระผม พูดตามข้อเท็จจริง แต่ว่าโครงการที่ได้ไปนั้นะครับบางตำบลได้โครงการเดียว

นายพีร์ บุณนาค (สุพรรณบุรี) : วาระของกระผมครับ กระผมได้ยื่นเพื่อนสมาชิกทั้งหลายท่านได้ขอแปรญัตติมา ที่พูดกันนั้นมันก็มีกฎหมายเหลืออีกถึง ๔ มาตรา เพียงแต่คำปรารภนี้เข้าไป ๒ ชั่วโมงแล้ว กระผมมีความรู้สึกอยู่อันหนึ่งในปัญหาเรื่องว่า คำว่า “แล้ง” นั้น ประเดียนะครับ คำเดียวครับ ท่านประธานครับ แล้วก็ท่าน สมาชิก หลายท่าน ได้ท้วงได้ติงมา ทางรัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้เอาไปแก้ไขและปรับปรุงตามข้อเรียกร้องของบรรดาสมาชิกเพื่อนสมาชิกที่ให้เหตุผลไว้หลายท่านที่เป็นประโยชน์ และรัฐบาลก็เห็นแล้วว่าอันนี้เป็นประโยชน์จริง ๆ ก็มาตัดข้อความในบางข้อความ แล้วก็เอามาแก้ข้อความ กระผมก็เห็นว่าในที่ประชุมนี้ส่วนมากก็เห็นด้วยเพราะฉะนั้นกระผมอยากจะให้มันไปในข้ออีกหลายข้อ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ คุณพีร์ไม่ได้แปรก็ไม่ต้องพูดละ

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
 ประเดี๋ยวครับ ท่านประธาน กระผมจะแปล
 ว่าอย่างนี้ครับ คำที่กระผมจะแปลนี้หมาย
 ความว่าเขาคัดออกมาอย่างนี้ แล้วก็อีก
 ประการหนึ่งจะแปลข้อความว่า ข้อที่ต้อง
 การนั้นก็คือว่า เราต้องการจะเร่งรัดใช้ใหม่
 ครับ คือรัฐบาลต้องการเพียงจุดเร่งอย่าง
 เดียว เพราะว่ามันจะทันหรือไม่ เพราะว่า
 เราจะต้องเตรียมการไปร่างพระราชบัญญัติ
 เพิ่มเติมในงบประมาณขึ้นมาให้ทันก่อนการ
 ประกาศใช้งบประมาณ กระผมจะแปลนิติ
 ในข้อนี้ครับ ถ้าหากว่างบประมาณจะออก
 มาเนะครับ ในเดือนตุลาคมนี้ซึ่งเป็นปีงบประมาณ
 ที่จะต้องออกมานี้ สำหรับปี๒๕๑๔
 นี้เราจะต้องจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมซึ่ง
 เรามาขออนุมัติใช้เงินไปก่อนนี้ครับ จึงเป็น
 การแปรนิติ นี้เข้าประเด็นครับ ท่านประ-
 ธาน เพราะฉะนั้นกระผม.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าง
 นี้ไม่ได้แปรนี้ แปรอะไรก็ว่ามาซิจะตัดจะ
 เติมอะไร

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
 ผมแปลว่าอย่างนี้ครับ ข้อความที่ทางฝ่าย
 ก้านที่ได้เสนอมานี้ และก็ทางรัฐบาลยอม
 รับไปแล้ว เพราะฉะนั้นผมจะแปลว่า ข้อ
 ความเหล่านี้ควรจะหมดสิ้นไป โดยขอให้
 ที่ประชุมนี้ได้โปรดเอาข้อความอื่น ๆ มา
 เพราะกระผมฟังดูแล้วเห็นจะบาน ปลายเกิน

ไป ผิดหลักการในบางประการ ก็อย่างว่า
 คำบลทั่วราชอาณาจักรในกรุงเทพ ฯ นี้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ไม่
 ใช้แปรนิติ นั้ ๆ เกอะ แปรอะไรก็แปร
 ไปซิ

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
 ผมแปลว่าไม่ควรจะเอาข้อความที่เกี่ยวกับ
 คำบลทั่วราชอาณาจักร ผมจะแปลอย่าง
 นี้ได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือ
 หมายความว่า คุณจะค้าน คำแปร นิติ ของ
 เขา คุณมีสิทธิแปร ว่าไป

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
 ผมจะค้าน คำแปร อันนี้ ว่ามัน ไม่ ถูก ต้อง
 เพราะว่าคำว่าในคำบลทั่วราชอาณาจักรนี้
 จุดมุ่งหมายของหลักการที่มีกฎหมายขึ้นมา
 เพื่อจะแปรเงินแผ่นดินนี้ไปสู่ส่วนภูมิภาคให้
 ไกลแสนไกล เกี่ยวกับมันกลายขึ้นมาจะต้อง
 รับผิดชอบมาถึงในเขตเทศบาล ซึ่งมีตำบล
 อยู่ด้วย กระผมก็ไม่เข้าใจว่ามันอะไร
 เป็นอะไรกันถึงจะต้องให้มารับผิดชอบด้วย
 จุดประสงค์ ต้องการ จะเอาเงิน นี้ไปอยู่ใน
 ภูธร ซึ่งเป็นเขตที่ไม่เจริญแล้วยังแปรข้อ
 ความที่จะให้คุ้ม ครองไปถึงเขตสุขาภิบาล
 ด้วย อันนี้กระผมก็เห็นว่าไม่เป็นการถูกต้อง
 ผิดหลักการ กระผมจึงค้าน จึงแปรนิติ
 ขึ้นมาเพื่อเป็นการค้านนิติที่เขาแปร ซึ่ง
 กระผมเห็นว่าไม่เป็นการถูกต้องครับ และ

ก็ได้คิดว่าในข้อที่กระผมจะขอให้ที่ประชุมนี้
ได้โปรดวินิจฉัยนั้นก็คือ เรายังมีงานที่จะ
ต้องทำอีก ๔ มาตรา นี่แหละครับนี้เป็นข้อ
ก้ำกึ่งในการแปรรูปคดีของกระผม สมควร
หรือไม่กระผมขอให้ที่ประชุมได้โปรดวินิจฉัย
ด้วย

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธาน
ครับกระผมมีความเสียใจที่เพื่อนสมาชิกถือ
เอาสถานะมาประณามทั้งที่ผิดข้อเท็จจริงและ
พาดพิงมาถึงกระผม แล้วทำมาอย่างนี้ ๒
ครั้งแล้ว แต่ท่านประธานไม่ให้โอกาส
กระผมแก้ตัว ข้อเท็จจริงนั้นมันไม่ใช่จริง
อย่างที่ท่านสมาชิกที่ว่า และก็ให้ข่าวหนังสือ
พิมพ์บ้าง โรเนียวบ้าง พุดในสภามตเท็จ
บ้าง กระผมก็ไม่มีทางแก้ตัว ชาวบ้านก็
สงสัย ที่นี้ปัญหาเรื่องเขตสุขาภิบาลที่รัฐ-
บาลไม่ได้ให้แน่ ก็รู้สึกกันเหมือนกัน กระ
ผมก็เป็นรัฐบาลในคณะรัฐมนตรีคณะนี้ เพียง
แต่นอกเขตสุขาภิบาลแล้ว กว่าจะออกพระ-
ราชบัญญัตินี้ เพียงคำปรารภกินเวลาไปเท่า
ใดแล้วสมาชิกในสภานี้ก็เห็นด้วยบ้างไม่
เห็นด้วยบ้าง แต่ที่เราไม่ได้เอาไปนั้น เรามี
เงินอุดหนุนในเขตสุขาภิบาลอยู่แล้ว ก่อน
หนึ่ง มีสมาชิกบางท่านบอกว่า กระผมไปก็
ไปเรียกนายอำเภอมานายอำเภอก็รุ่นลูก ๆ
กระผม เป็นเพื่อนกับลูกกระผมบ้าง กระผม
ก็มาตามว่านโยบายรัฐบาลอย่างนี้ทำได้ไหม

บางคนเขาก็บอกว่า กระผมไม่ได้บังคับ
บัญชา เขาก็ไม่มา กระผมก็ไม่ถือสาบางคน
ก็มาก็ดามว่า ทำได้ครับ แล้วจะทำอย่างไร
บ้าง เขาก็ตามบ้างว่า นโยบายของรัฐบาล
จะทำอะไร โดยเฉพาะที่อุทัยอย่างทีกล่าว
ถึง ท่านสมาชิกถือโอกาสเอกสิทธิ์ในสภานี้
ประณามคำ หนิติเตียนคำว่ากระผม ทั้งสิ้น
ก็เป็นการรอดไป ถ้อยคำคำหนิติเตียน
ประณามกระผมโดยมตเท็จนี้ กระผมไปถึง
คนอื่น กระผมก็ต้องจัดการฟ้องร้องไปทาง
กฎหมาย ซึ่งทีกล่าวมานั้น กระผมถือว่า
กล่าวเท็จทั้งสิ้น ให้กระผมได้โอกาสแก้ตัว
บ้าง คนที่ฟังจะได้รู้ กระผมอยู่ในสภานี้มา
ก็ ๓๐ ปี ยุคนี้เป็นยุคสำคัญที่สุด ที่กระผม
ถูกสารพัดชนิตทั้งจริงและเท็จ เรื่องจริงก็
จริงไปเรื่องเท็จก็เท็จไป ถ้าใครมาว่ากระผม
ที่ไร ประธานสภาไม่ยอมให้โอกาสกระผม
พูด กระผมจึงขอโอกาสเรียน ปัญหาเรื่อง
ที่ว่าทำไมตำบลในสุขาภิบาลไม่ให้ เพียง
แต่ นอกสุขาภิบาลนี้ยังจะได้ไม่ได้ กระผม
ยังไม่รู้เลยรัฐบาลนี้ แต่มีเงินอีกประเภท
หนึ่งอุดหนุนสุขาภิบาล มีเงินอีกประเภท
หนึ่งอุดหนุนเทศบาล เงินพวกนั้นตำบล
ต่าง ๆ ไม่มีโอกาสจะได้ เราจึงจะได้จ่ายเงิน
อย่างที่ขอต่อสภานี้มา ว่าเราจะใช้ทั้งประ-
เทศมันไม่มีเงินพอที่จะเสีย เราลดการจ่าย
เงินในประการอื่น ๆ เป็นต้นว่าก่อสร้างของ
กระทรวงการคลังนี้ ๒๐ ล้านตัดออกไป

แล้ว กระผมได้ยื่นสมาชิกเขาบอกว่าไม่ได้เอาเงินงบประมาณปี ๒๕๑๘ มาใช้ กระทรวงยุติธรรมเองก็ไม่ได้พยายามที่จะไม่เอาเงิน งบประมาณที่มีอยู่และจะออกไปให้ประชาชน ๒,๕๐๐ ล้านบาท มีผู้แทนหลายคนขอร้องให้ตั้งศาลเด็ก ตั้งศาลเด็กศาลหนึ่งก็ ๒๐ กว่าล้านบาท ตั้งศาลจังหวัดก็หลายล้านบาท สมาชิกเสนอไปก็ได้ติดต่อกันเป็นส่วนตัวว่าวัตถุประสงค์ของเรานี้อยากจะส่งเสริมคนที่กำลังยากจนให้พอมีอันจะกินสักกระยะหนึ่ง เมื่อจะทำขึ้นมาครั้งแรกเราแถลง ก็บอกว่าเราไม่มีเงินพอเรามีเงิน ก็บอกว่าขัดกฎหมาย พอเราเสนอกฎหมายมา คำปรารภกฎหมายฉบับเดียวจนบ้านนี้เรายังออกไม่ได้ แล้วจะไปเอาเงินตำบลในสุขาภิบาลอีกจะได้หรือครับ ผมอยากรู้ มันจะได้อย่างไรครับก็เมื่อสภาไม่ให้ รัฐบาลต้องขอเงิน ขอก็จะไม่ให้ไม่ให้จะด้วยวิธีประการใด ๆ ก็ตามใจเถิด รัฐบาลก็ไม่ได้ว่าอะไร แต่มาพาดพิงเปะปะกันไปนอกเรื่องนอกราว นี้ผมก็ไม่สบายใจ ผมจึงอยากขอความกรุณาต่อสภานี้ว่า จำนวนเงินนี้จะให้หรือไม่ให้ ให้ก็ให้ ไม่ให้ก็ไม่ให้ ก็มีเท่านั้น ส่วนรายละเอียดที่จริงก็มีพอสมควร ถ้าละเอียดอย่างงบประมาณก็เป็นงบประมาณ และเรื่องฤดูกาลนี้จริง ๆ นะท่านรัฐมนตรีคลังท่านก็ตกลงไปแล้วว่า ฤดูกาลท่านก็ไม่คิดใจ ก็ยังมีปัญหา

ต่อไปอีกหลายประการที่ได้พูดกัน มาเมื่อครั้ง ๆ ที่คำปรารภสภานี้เองได้ตกลงไป เมื่อครั้งว่า กองร่างเดิม ท่านประธานสภาก็ยังให้โอกาส เพราะยังติดใจอยู่ แล้วรัฐบาลก็ไม่ได้ติดใจ ก็อยากจะฟังว่า ถ้าหากให้โอกาสแล้วเราอาจจะผิดพลาดได้ เราก็ไม่ใช่เป็นปาปมุตมาจากไหน ก็คนธรรมดา นี่เอง พอตั้งมากก็ได้เป็นรัฐมนตรี แต่เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว ผมดูแล้วเห็นจะบานปลาย การที่จะจ่ายเงินหรือไม่จ่ายเงินนั้น ส่วนได้ส่วนเสียไม่ได้อยู่ที่รัฐบาลนี้เลย มีหลายท่านผมได้ยินมาแต่เชื่อว่ารัฐบาลนี้ใช้เล่ห์เหลี่ยมเอาเงินหลวงไปหาเสียง จะหาเสียงได้อย่างไร ผู้แทนทุกคนในประเทศไทยที่มีตำบล ก็ได้รับเงินจากที่รัฐบาลนี้ขอจากสภานี้ ไปให้ทุกแห่ง ชาวบ้านก็ฟังกันอยู่ทุกคนว่าเราจะมีผู้แทนพรรคค้านหรือพรรคสนับสนุนก็ได้เงินเท่าเทียมกัน ยกเว้นเพียงประเภทเดียวกันคือตำบลในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล ก็คงจะรู้กันแล้วว่าแม้แต่เราไม่ให้ในสุขาภิบาล ยังค้านกัน แม้แต่เราไม่ให้เทศบาลและนครหลวงกรุงเทพ ฯ ยังค้านกัน ถ้าให้ก็จะมีความคืบหน้าต่อไปอีกว่าทำไมต้องไปจ่ายเงินกันมากมาย จะไปหาเสียงหรือ หาเสียงก็ทำให้สมาชิกสภาทุกคนก็ไม่ควรจะมาว่ากัน ถ้าให้ไปบำรุงราษฎร หาว่ารัฐบาลหาเสียงรัฐบาล ก็ไม่ต้องทำอะไรนอนอยู่เฉย ๆ ราษฎรจะเดือดร้อนอย่างไร ก็ไม่

เกี่ยวเพราะถ้าจะไปช่วยราษฎรก็ว่าหาเสียง
มันถูกหรือครบอย่างนี้ ผมกราบเรียนท่าน
ประธานท่าน

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) :
ท่านประธานครับ ท่านว่าผมกล่าวเท็จ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขา
ไม่ได้ระบุชื่อคุณ

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) :
ท่านพาดพิงว่าผมกล่าวเท็จ ผมจดไว้ครับ
หาว่าผมกล่าวเท็จ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่
ได้ระบุชื่อคุณ นั่งลง

นายมานิต อุทธิเสน (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
มานิต อุทธิเสน ส.ส. จังหวัดศรีสะเกษ
พรรคแผ่นดินไทย ขอแปรญัตติในคำ
ปรารภ ซึ่งสภานี้ได้รับหลักการไปแล้ว ตาม
ที่ พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ได้มีความ โอน อ่อนผ่อนตามบรรดาท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายที่ได้ขอแปรญัตติ
ในคราวนั้นท่าน ได้กรุณาแปรมาเป็นว่า
“โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาล
จ่ายเงินไปพลางก่อนเพื่อพัฒนาตำบลและ
ช่วยเหลือประชาชน ในชนบทให้มีความทำ
งานจะได้ใช้พระราชบัญญัติ งบประมาณ
รายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๙” กระผมมี
ความข้องใจอยู่คนหนึ่งว่า ตามพระราช-
บัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑ แก้ไข

เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๕ และมีการแก้ไข

เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๗ วรค

ท้ายว่า ในกรณีที่จ่ายเงินทั้ง ๔ ประเภทนั้น

เมื่อได้จ่ายไปแล้วจำเป็นจะต้องนำเงิน ก่อน

นั้น มาตั้งในงบ ประมาณ รายจ่ายเพิ่มเติม

หรือเงินงบประมาณการโอนเงิน หรืองบ

ประมาณประจำปี แต่ถ้าหากว่ามีคำแปร

ญัตติ ปรากฏว่าได้ส่งเลยไปจนถึงการใช้

จ่ายเงินประกาศใช้เงินงบประมาณปี พ.ศ.

๒๕๑๙ แล้ว กระผมยังมีความข้องใจว่า

รัฐบาลจะไปเก็บเงินยอดนี้เข้าสู่บ ปรมาณ

เพื่อประกาศใช้นั้น จะได้เงินมาจากยอด

ไหน นี่กระผมมีความข้องใจอย่างนี้ เพราะ

ว่าในวรรคท้ายของมาตรา ๗ ได้ปรากฏชัด

อยู่แล้วว่า ให้รัฐบาลต้องรีบเก็บยอดเงินที่

ได้จ่ายไปในการที่ขอใช้เงินไปพลางก่อนนี้

เข้าสู่บ ปรมาณเสียก่อน ด้วยเหตุนี้กระผม

จึงขอแปรญัตติแต่เพียงว่า “โดยที่เป็นการ

สมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงิน ไปพลาง

ก่อนเพื่อพัฒนาตำบลและช่วยเหลือประชา-

ชนในชนบทให้มีความทำ” ทั้งนี้จะได้เป็น

การยืดหยุ่นไปถึงเดือนกรกฎาคม หรือเดือน

สิงหาคม แล้วจะให้รัฐบาลได้มีโอกาส คือ

พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

จะได้เก็บยอดเงินนี้เข้าสู่บ ปรมาณเพิ่มเติม

หรืองบ ปรมาณการโอนเงิน หรืองบ ปร-

มาณรายจ่ายประจำปี ด้วยเหตุนี้กระผมจึง

ขอแปรญัตติเป็นเช่นนี้ เท่าที่ท่านผู้มีเกียรติ

ที่เคารพทั้งหลายมีความห่วงใยในการที่จะใช้เงินในคราวนี้ของสภาตำบลหรือตำบลในชนบทที่ได้สรรเงินไปให้จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาทนั้น กระผมเชื่อเหลือเกินว่า ราษฎรประชาชนชาวภาคอีสานโดยเฉพาะจังหวัดศรีสะเกษเมื่อได้ทราบข่าวว่าเงินก้อนนี้จะตกไปสู่ตำบล เขาได้เดินทางกลับไปเพื่อจะไปคอยรับจ้างขายแรงงานทำถนนหนทาง ทำนบ เขื่อนฝายซึ่งไม่จำเป็นที่จะต้องใช้เงินในการที่จะไปซื้อไม้ซุงเครื่องเหล็ก เครื่องปูน หรือว่าแม้แต่ลูกจ้างเงินสมควรตามรายจ่ายที่ ๖ ๗ ๘ รัฐมนตรีได้เก็บจากโครงการของสภาตำบลต่างๆ มาชี้แจงต่อที่ประชุมนี้แล้วเมื่อเช้านี้ เพราะฉะนั้นในการใช้เงินนี้ ควรจะมีเวลากำหนด จะเป็น ๓ เดือนหรือ ๓ เดือนแต่ต้องสำเร็จก่อน การที่จะตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี มิใช่ว่าจะให้ประกาศใช้เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีไปแล้ว ด้วยเหตุนี้กระผมจึงขอแปรญัตติเช่นนั้น ด้วยเวลาอันน้อย กระผมขอเรียนแต่เพียงเท่านี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานิต ของคุณแปร์ หมายความว่าตัดตอนท้าย “จนกว่าจะได้ใช้พระราชบัญญัติ.....” อันนี้ออกใหม่

นายมานิต อุทธิเสน (ศรีสะเกษ) : ครับ เพราะว่าถ้าไม่ตัดแล้ว.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เตียว

ก่อน เป็น “ชนบทให้มั่งคั่ง” เท่านั้นเองใช่ไหม

นายมานิต อุทธิเสน (ศรีสะเกษ) : ให้มั่งคั่งเท่านั้นเองครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอนท้ายตัดออกนะครับ

นายมานิต อุทธิเสน (ศรีสะเกษ) : ตัดคำว่า “จนกว่าจะได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๕” นั้นออก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ แปรญัตตินะครับ คุณอุตร

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : ก่อนอื่น กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมชื่อ นายสุทัศน์ เงินหมื่น ไม่ใช่ นายอุตรนะครับ กระผมชื่อนายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จังหวัดอุบลราชธานี กระผมขอแปรญัตติดังมีข้อความดังนี้

“โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อนเพื่อพัฒนาตำบลทั่วราชอาณาจักร” ส่วนข้อความอื่นคงไว้ตามเดิม โดยกระผมมีเหตุผลสนับสนุนดังต่อไปนี้ ประการที่หนึ่ง ตามข้อความที่ระบุไว้นั้นแล้วว่า เพื่อพัฒนาตำบล กระผมเห็นว่ามันจะเป็นช่องว่าง กระผมอยากจะเรียนโต้แย้งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

ยุติธรรมสักเล็กน้อยในคำว่า เพื่อพัฒนา ตำบลนั้น มัน จะ หมายความว่า ถึงทุกตำบลทั่วราชอาณาจักร จะไม่มีการยกเว้นว่าตำบลในเมืองหรือตำบลที่มีเขตสุขาภิบาล หรือตำบลใดๆเลย อาจจะยกเว้นแต่เฉพาะที่เป็นแขวง เพราะว่าคำตามกฎหมายนั้นจะต้องตีความโดยเคร่งครัด โดยเหตุนี้เอง ถ้าหากท่านจะมาบอกว่าสำหรับที่สุขาภิบาลจะไม่ให้ กระผมเห็นว่าเขาอาจจะต้องมาฟ้องร้องเรียกเอาเงินจำนวนนี้ก็ได้เนะครับ สำหรับเหตุผลข้อที่สอง การที่จะต้องให้มีเพื่อพัฒนาตำบลทั่วราชอาณาจักรนั้น หากจะยกเว้นเฉพาะที่มีสุขาภิบาลนั้น กระผมมีความเห็นว่าในประเทศไทยเรานี้ตำบลบางตำบลทั้งๆที่เป็นเขตสุขาภิบาลด้วย แต่ก็ยังมีประสิทธิภาพเหลืออยู่ และประชาชนเองก็ไม่มีงานทำ กระผมขอยกตัวอย่างตำบลพนา อำเภอนา จังหัดอุบลราชธานี ตำบลนี้เป็นตำบลที่อยู่ในเขตสุขาภิบาล แต่ขอประทานโทษครับ ในตำบลนี้มีสะพานซึ่งประชาชนใช้เดินไปเดินมาเป็นเวลาสิบปีแล้วไม่เคยได้รับการซ่อมแซมงบประมาณจากสุขาภิบาลก็ไม่มี แต่ขณะเดียวกันตำบลนี้ก็เป็นตำบลที่อยู่ในอำเภอนาอำเภอนาด้วย ถ้าหากไม่มีเงินงบประมาณเหล่านี้อาจจะไปช่วยแล้ว กระผมเห็นว่าสะพานเหล่านี้นั้นมันก็จะก่อเกิดอันตรายต่อประชาชน ถ้าหากไม่ได้รับการซ่อมแซม

สำหรับเหตุผลอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับด้วยคำของกฎหมายตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอกว่าหากเราใช้คำว่าเพื่อพัฒนาตำบลทั่วราชอาณาจักร แล้วมันไปคลุมถึงตำบลในเขตสุขาภิบาลนั้น มันจะเป็นการขัดกับหลักการ กระผมเห็นว่าข้อความของท่านนี้อาจจะตกบกพร่องไป กระผมขออนุญาตขอให้ท่านได้โปรดเปิดดูเหตุผลอีกสักครั้งหนึ่ง ในเหตุผลนั้นได้ระบุไว้โดยชัดเจนว่ารัฐบาลจะได้เริ่มพัฒนาตำบลให้ตรงกับความต้องการของประชาชน และช่วยประชาชนในชนบทในเหตุผลดังกล่าวมิได้หมายความว่ายกเว้นตำบลในเขตสุขาภิบาลเลย เป็นการกล่าวถึงตำบลกว้างๆโดยทั่วไป โดยเหตุผลทั้งสามประการดังกล่าวนั้น กระผมจึงเห็นว่าควรที่จะเพิ่ม "เพื่อพัฒนาตำบลทั่วราชอาณาจักร" ขอขอบคุณครับ

นายสุจินต์ เชาววิศิษฐ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมว่าถ้าแปรญัตติกันอย่างนี้ คืบนี้สองยามก็ไม่เสร็จครับ ผมอยากจะเสนอท่านประธานครับ ในการแปรญัตตินั้นแปรญัตติธรรมดาเราก็มีกำหนดเวลาว่า ๓ วัน ๗ วัน ถ้าถึงข้อไหนท่านประธานน่าจะถามว่าใครแปรบ้างยกมือ ๑๐ คนก็จดไว้ ๑๐ คนครับ พอเสร็จแล้วก็ให้อภิปรายขออย่างเดียวอย่าซ้ำกันเท่านั้นนะ และเมื่อพวกแปรญัตติ

อภิปรายหมดให้รัฐบาลชี้แจง เมื่อรัฐบาลชี้แจงเสร็จแล้วก็ถามมติดว่าจะแก้หรือไม่แก้ ถ้าแก้ แก้อย่างไหน ถ้าอย่างนั้นจับกันได้ครับ ถ้าปล่อยให้อภิปรายกันอย่างนี้ ยิ่งอภิปรายก็ยิ่งแตกฉานออกไปทุกทีครับ ข้อเดียวอภิปรายกันตั้ง ๒๐ คนอย่างนี้ ทั้งนี้แล้วแต่ท่านประธานเห็นสมควรครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่ทราบว่าจะอย่างไรครับ กิติสิทธิ์ของสมาชิกมีทั้งนั้น คุณปรีชาแปรญัตติใช้ใหม่ แปรญัตติหรือเปล่า

นายปรีชา เพ็ชรสิงห์ (เลย) : ท่านประธานที่เคารพ ไม่ใช่ครับ พังให้ตีครับ ท่านประธานครับ ผมขอเสนอญัตติครับ กระผม ปรีชา เพ็ชรสิงห์ ส.ส. จังหวัดเลยครับ ผมขอเสนอญัตติเห็นเป็นการสมควรยุติการอภิปราย การแปรญัตติในคำปรารภนี้ครับ ถ้าหากว่าท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดยืนขึ้นรับรองครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็จะหมดอยู่แล้ว

นายปรีชา เพ็ชรสิงห์ (เลย) : เสนอญัตตินะครับ มีสิทธิเสนอญัตติในคำปรารภนี้ ถ้าหากว่าผู้ใดเห็นด้วย ขอให้สภาวินิจฉัย ขอให้โปรดรับรองครับผม

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นาย สม ศักดิ์ สมบูรณ์ ทรัพย์ (ราชบุรี) : ขอบคุณท่านประธาน ผมไม่ยื่นเยื่อนาทีเดียวก่อนจะปิด เพราะว่าแปรญัตติเต็มสภา ไม่ใช่มาอบรมประธาน ข้าพเจ้ายกมือมา ๕ ครั้งแล้ว เติมนิดเดียว ข้าพเจ้าจะยกมือให้ท่าน นายกรัฐมนตรี เพราะว่าผิดข้อบังคับว่านี่แปรญัตติเต็มสภา ไม่ใช่ชั่วคราว ถ้าหากว่าแปรเป็น ๓ วัน ๗ วันซ้ำกว่านี้อีก แต่ว่าถ้าพูดพล่ามทำเพลงกัน จะค้านตะบับตะบันหรือสนับสนุนตะบับตะบัน อย่างนั้น ก็ไม่ได้ประโยชน์ของชาติ พวกหัวเราะ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเลย ๆ

นาย สม ศักดิ์ สมบูรณ์ ทรัพย์ (ราชบุรี) : เอาเลย ขอบใจมาก อยากไม่ให้เลยต้องเติมเอานิดเดียวเท่านั้น “โดยที่.....” พัง “เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบล” เติมหว่า “และสุขาภิบาล” เข้าไป ตัดคำว่า “และ” ออก เติมหว่า “เพื่อ”

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีคนเสนอแล้วนี่

นาย สม ศักดิ์ สมบูรณ์ ทรัพย์ (ราชบุรี) : รู้แล้ว ที่นี้ต่อไป ข้าพเจ้าคิดว่านั่น “เพื่อช่วยประชาชน.....” อย่าร้อนนักซี เราเป็นคนดีแล้วร้อนเรื่อย “ในชนบทให้มี.....” คุณะ แล้วรัฐบาลจะ

สวยแจ่ม “ให้มีความสุขยิ่งขึ้น” ไม่ใช่ให้มันทำในฤดูแล้ง หนี้แล้งหนี้ร้อน คนแก่บ้านข้าพเจ้าไม่ทำงาน พัฒนาเงินไปแล้วให้มีความสุขยิ่งขึ้น คุณสมศักดิ์บ้างแล้วต่อไปนี้จะยกมือให้เลย “หากเกิดมีการทุจริตในการใช้เงิน นั้นให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบ” อันนี้นายกรัฐมนตรีได้สั่งให้พรรครัฐบาลไปช่วยเหลือ พรรคฝ่ายค้านและ ฝ่ายกลาง จะได้มีหน้าไปช่วยเหลือท่านอีกแรงหนึ่ง ถ้าอย่างนั้นคำแปรญัตติของข้าพเจ้าแจ่มแห่ว จะอ่านให้ฟังแล้วพอ “โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลและสุขาภิบาล เพื่อช่วยประชาชนในชนบทให้มีความสุขยิ่งขึ้น หากเกิดมีการทุจริตในการใช้เงินนั้น ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบ” ถ้าอย่างนั้นแล้วข้าพเจ้าจะยกมือให้ท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ายุติการแปรญัตตินะ ผมขอทบทวน

นายสงสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ยุติตรงไหน คำปรารภ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อุทัย พิมพ์ใจชน ส.ส. ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดชลบุรี ผมขอเรียนทำความเข้าใจกับสภานี้ สักนิดเดี๋ยวก่อน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เทียว เขาจะขอเปิดหรืออย่างไร

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : สักนิด คือ ท่านประธาน ผมก็จะพูดเกี่ยวกับเรื่องที่ท่านสมาชิกผู้แทนกำลังท้วงท้วงว่าการแปรญัตตินี้เราไม่มีการปิดการแปรญัตติ เพราะว่าการพิจารณากฎหมายวาระที่ ๒ นั้น คือเขาเปิดโอกาสให้สมาชิกเปลี่ยนแปลงถ้อยคำในตัวกฎหมาย ที่บอกวาทให้แปรญัตติภายใน ๗ วัน อันนั้นไม่ใช่ปิดครับ คือหมายความว่าสมาชิกทุกคนมีสิทธิจะแปรญัตติได้ แต่ถ้าจะมาแปรให้ส่งภายใน ๗ วัน ถ้าไม่มาส่งภายใน ๗ วันก็แสดงว่าสละสิทธิ นั้น ไม่ได้หมายความว่าไปปิดเขาซะครับ เพราะฉะนั้นการที่พิจารณากรรมวิธีการเต็มสภานี้ กับแปรญัตติในวาระที่ ๒ เต็มสภาทุกคนก็มีสิทธิจะแปรญัตติ ไปปิดเขาไม่ได้ ส่วนเมื่อเขาแปรถ้อยคำแล้ว สภาจะเอาหรือไม่เอาก็เป็นมติของสภาว่าจะเอาตามที่ผู้เสนอแปรหรือไม่ อยู่ที่ตรงนี้ครับ ท่านประธาน คือเราจะไปตัดสิทธิเขาไม่ได้ การแปรญัตตินะครับ เพราะฉะนั้นอย่างที่คุณสุจินต์เสนอก็คือมีเหตุผลจะทำให้สภานี้ไปได้รวดเร็ว คือหมายความว่าถ้าในมาตราต่อไปนั้น พอถึงมาตรานั้นใครจะแปรญัตติให้ยกมือว่ามีกี่ท่าน ถ้าไม่ยกมือแสดงว่าสละสิทธิ ต่อมาจะมีความคิดพิศดารอย่างใดออกไปอีกทั้งหมดสิทธิแล้ว เพราะฉะนั้นพูดไปก็แตกออกไปพันกันไปพันกันมาอยู่อย่างนี้ก็ไม่มีการจบการสิ้น แต่ว่าเปิดโอกาส

ให้ทุกคนแปรญัตติได้ แล้วก็ให้อภิปรายเสนอเหตุผลประกอบ ท่านรัฐมนตรีก็ตอบข้อข้องใจ เมื่อสมาชิกถูกใจก็อาจจะถอนคำแปรญัตติได้ ถ้าสมาชิกยังติดใจอยู่กระผมเองก็พึงเหตุผลของสมาชิกอื่น ๆ แล้วก็พอใจ ผมอาจจะยืนยันขอให้รัฐบาลเปลี่ยนก็ได้ ขอมติสภา สภาอาจจะเปลี่ยนตามผู้นั้นก็ได้ นี่แหละครับผมถือว่า จะเร็วอย่างที่ผมเคยเรียนตั้งแต่ที่แรกแล้ว และที่คุณสุจินต์เสนอมาก็เป็นข้อเสนอที่เพิ่มเติมที่ดีอีก ถ้าท่านประธานฟังตามนี้ ผมคิดว่าคงจะทำให้สภานี้รวดเร็วนะครับ แต่ที่รับรองมานะครับ ผมเข้าใจว่ารับรองผิด ๆ ขอบคุณครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอสรุปนะครับ

นายสง่า วัชรารมณ์ (ศรีสะเกษ) : เมื่อคืนมีผู้เสนอญัตติ ไม่ใช่ปิดการเสนอญัตติ ท่านฟังดูให้ที โปรตฟังดูให้ที มีผู้เสนอญัตติว่าเห็นเป็นการสมควรให้สภาได้ปรึกษาหารือกันว่าควรยุติการแปรญัตติในคำปรารภนี้ได้หรือยัง ให้สภานี้ปรึกษาหารือกันว่าเป็นการสมควรหรือยังที่จะยุติการแปรญัตติในคำปรารภนี้ครับ ถ้าเห็นว่าไม่สมควรก็แปรกันต่อไปครับ ถ้าสมควรก็ยุติกันไว้ ไม่ได้ปิดการเสนอญัตติครับ ให้สภานี้ได้ปรึกษาหารือกันอีกครั้ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ เดียวก่อนครับ ผมคิดว่าคงจะหมดแล้วละผมจะได้ทบทวน แปรกันมาหลายอย่างแล้ว

นายสง่า วัชรารมณ์ (ศรีสะเกษ) : ไม่ใช่ครับ ก็เป็นญัตตินะครับ มีคนรับรองแล้วนี่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ๆ เข้าใจละคุณอุตร คุณสุทัศน์ว่าอย่างไร

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : ท่านประธานรู้สึกจะจำชื่อของกระผมไม่ได้เลย ทั้ง ๆ ที่กระผมก็รู้สึกเคยจะอบรมอยู่นะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างไรก็ว่าไปเลยนะครับ คุณจะถามอย่างไร

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : ญัตติที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอไปเมื่อสักครู่นี้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ไม่ต้อง ผมคิดว่าขอทีเถอะ อย่างเลย

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : ไม่ใช่ครับ กระผมชี้แจงนิดเดียวครับจบเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอาละ เดียวยิ่งเย็นเยื่อเหลือเกิน

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : ไม่เห็นเยื่อครับ กระผมไม่เคยพูดเยื่อเยื่อเลย กระผมพูดตามข้อบังคับครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอาละ ขอความกรุณาที่เถอะ แปรญัตติหรือเปล่า

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : กระผมขอความกรุณาท่านประธานญัตติเมื่อสักครู่นี้เป็นญัตติที่ไม่ชอบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอาละ คุณสุทัศน์นั่งเถอะ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : กระผมขอความกรุณา แล้วมันจะเสร็จเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสร็จอย่างไร ก็ต่อความยากกันอยู่อย่างนี้ เอาคุณสุธีจะแปรอีกหรือ

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุธี ภูวนันท์ ส.ส. สุรินทร์ ความจริงนั้นการแปรญัตติของกรรมาธิการเต็มสภานี้ ผมก็ได้รอคอยมาเป็นเวลานานแล้ว ในคำปรารภซึ่งรัฐบาลได้เขียนไว้ นั้น ผมเห็นว่าผิดวัตถุประสงค์ซึ่งรัฐบาลเองได้แถลงนโยบายในสภาผู้แทนราษฎร ความมุ่งหมายของรัฐบาลนั้นต้องการที่จะช่วยให้ประชาชนมีงานทำไม่ใช่ช่วยในการพัฒนา คือแบ่งเป็น ๒ ประการ ประการแรก จะผันเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท

ไปให้ประชาชนมีงานทำ ไม่ใช่พัฒนา เพราะฉะนั้นการแก้ไขของผม นั้น ผมก็เห็นว่าควรที่จะเอาเรื่องของประชาชนมาเป็นอันดับแรก แล้วก็เรื่องพัฒนาตำบลนั้นเป็นผลพลอยได้ ผมจึงขอแปรญัตติแก้เป็นว่า “โดยที่เห็นเป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเป็นการช่วยประชาชนในชนบทให้ มีงานทำไปพลางก่อนได้” ผมขอแก้อย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรนะครับ พูดอย่างอื่นไม่เอาละ เชิญครับ

นายสง่า วัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ไม่พิจารณาญัตติของผมหรือครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สิทธิในการที่เขาแปรญัตติไปห้ามเขาไม่ได้

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ผมไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ จากจังหวัดเพชรบูรณ์ แห่งพรรคประชาธิปัตย์ครับ ขอขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงครับ ที่กรุณาให้ผมได้มีโอกาสขึ้นมาแปรญัตติสำหรับคำปรารภ ผมมีความคิดเห็นดังนี้ครับ เพื่อขจัดข้อยุ่งยากปัญหาที่กำลังถกเถียงกันอยู่ในการแปรญัตติในคำปรารภที่เหลืออยู่เพียงเล็กน้อย ผมจึงขอกราบเรียนท่านคณะรัฐบาลและหวังในความกรุณาของท่านที่ได้กรุณาท่าน สมาชิกบางท่านในการ

แปรรูปเพื่อประโยชน์ของประชาชนร่วมกัน ฉะนั้นในโอกาสนี้ผมจึงขอกราบเรียนวาทะ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้โปรดพิจารณาคำแปรญัตติ เพื่อตัดข้อยุ่งยากครับ “โดยที่เป็นการสมควร อนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบล” เติมคำว่า “ทุกตำบล” ลงไปเท่านั้น ผมเห็นว่าเป็นพอ ผมเชื่อในเกียรติของท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่ได้กล่าวไว้แล้วเมื่อเช้านี้ ครับว่า ตำบลทั้งสิ้นมีอยู่ด้วยกัน ๕,๑๒๐ ตำบล เหลือแล้วจะเป็นเงินตำบลละประมาณ ๔๘๘,๐๐๐ บาทเศษ และเชื่อในเกียรติรัฐมนตรีว่าการ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีแล้วครับ มีผู้แปรไว้แล้วครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : มิได้ครับ ไม่เหมือนกันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : “ทุกตำบลทั่วราชอาณาจักร”

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ผมไม่มีคำว่า “ทั่วราชอาณาจักร” ครับ เพราะถือว่าเป็นตำบลแล้วก็อยู่ในราชอาณาจักร คงไม่ไปพัฒนาราชอาณาจักรลาว หรือเขมร หรือเวียดนามครับ เพราะฉะนั้นผมจึงแปรญัตติไม่เหมือนคนอื่นเขาครับ ผมขออภิปราย

ประกอบคำแปรญัตติ หวังว่าท่านประธานที่เคารพคงให้โอกาสผม ขอขอบคุณครับ เมื่อเช้านี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กล่าวไปแล้วว่า ตำบลในประเทศไทยมีอยู่ ๕,๑๒๐ ตำบล ท่านจะกระจายแบ่งสันปันส่วนจำนวนเงินตำบลละประมาณ ๔๘๘,๐๐๐ บาทเศษ ผมเชื่อในเกียรติของท่าน ผมเชื่อในเกียรติของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่กล่าวไปเมื่อครูนี้น่า ยินดีที่จะผันเงินจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปยังตำบลทุกตำบล แต่ผมเห็นว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นไม่ได้ผูกมัดรัฐบาลที่จะดำเนินการผันเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปยังตำบลใดตำบลหนึ่ง ผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ ท่านรัฐมนตรีและท่านนายกรัฐมนตรีที่เคารพครับ ไม่ทราบที่รัฐบาลชุดนี้จะเข้ามาเป็นผู้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมเป็นห่วงอย่างยิ่งครับว่า ถ้าสมมุติว่ารัฐบาลอื่นเข้ามา มีความคิดเห็นไม่ตรงกับแนวนโยบายที่ท่านได้แถลงไว้เมื่อเช้านี้ จะเกิดมีปัญหาคืนมาว่า บางตำบลได้เงินมาก บางตำบลได้เงินน้อย ซึ่งข้อความที่ผมขอแปรญัตติในคำปรารภนี้ ถ้า พณฯ รัฐมนตรี และวาทะ นายกรัฐมนตรีจะกรุณาอมอิน อ่อน ผ่อนตาม ผมเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลซึ่งเป็นประโยชน์ของประชาชนทั่วประเทศไทย ซึ่งตรงกับมาตรา ๓

ซึ่งผมจะได้ส่งวนไว้เพื่อแปรรูปคดีในโอกาสต่อไปครับ จึงขอประทานกราบเรียนขอฟังความคิดเห็นของ พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเพื่อขจัดปัญหาที่กำลังเป็นอยู่ในขณะนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : เขียนไว้ตำบลทุกตำบลนี้ มันก็ไปรวมทั้งตำบลในกรุงเทพฯ เข้าไปด้วยครับ มันก็ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ในการพัฒนาชนบทจริงๆ ครับ ขอความกรุณาเถอะครับ เพราะว่าที่เขียนไว้อย่างนั้นก็ไม่ใช่หมายความว่าจะไปไม่ทั่วทุกตำบล มีเว้นบ้างบางตำบลเฉพาะที่มีการพัฒนาที่อยู่แล้ว หรือมีบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิเกี่ยวกับสถานะของเขานั้นก็เป็นพิเศษอยู่แล้วครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ จังหวัดเพชรบูรณ์ แห่งพรรคประชาธิปัตย์ครับ ขอขอบคุณ พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ที่กรุณาขึ้นมาชี้แจงว่า ถ้าแปรรูปคดีเพิ่มคำว่า “ทุกตำบล” ลงไปในท้ายคำว่า “ตำบล” ซึ่งมีข้อความดังที่กระผมจะขอกราบเรียนดังนี้ โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลทุกตำบลนั้น ถ้าท่านจะรังเกียจในการที่จะพัฒนาตำบลทุกตำบล โดยท่านอ้างเอาแขวง

และเขตในกรุงเทพมหานครนั้น กระผมเห็นว่ายังเข้าใจคลาดเคลื่อนอยู่ครับ ท่านประธานที่เคารพ เพราะตำบลในกรุงเทพมหานครนั้น ไม่ใช่ตำบลตามพระราชบัญญัติปกครองท้องถิ่น ตำบลในกรุงเทพมหานครนั้น เป็นแขวงซึ่งขึ้นอยู่กับพระราชบัญญัติกรุงเทพมหานคร จึงไม่เกี่ยวกับคำว่า “ตำบล” ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ กระผมจึงขอกราบเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า ถึงจะตีความอย่างไรก็ตามที่ ถ้า พณฯ จะกรุณาเติมคำว่า “ตำบลทุกตำบล” ลงไปจะไม่กระทบกระเทือน ต่อเงินจำนวนที่ท่านจะผันไปยังชนบท นอกจากนั้นแล้วยังมีคำว่า “และช่วยประชาชนในชนบท” ซึ่งถ้าเกิดปัญหาข้อกฎหมายในข้อนี้แล้ว กระผมเชื่อเหลือเกินครับ กระผมมีความคิดว่า นักกฎหมายทั่วประเทศไทยจะตีความได้ถูกต้อง ตรงตามเจตนารมณ์ ของคณะรัฐบาล เพราะอ่านตลอดข้อความจะได้ความดังนี้ครับ เพื่อพัฒนาตำบลทุกตำบลและช่วยประชาชนในชนบท เมื่อเป็นดังนี้แล้ว ไม่มีปัญหาที่จะต้องมาจ่ายเงินจำนวนนี้ให้แก่เขตแก่แขวงซึ่งอยู่ในพระราชบัญญัติกรุงเทพมหานครครับ ขอขอบคุณครับ

นายวิจิต วิเศษสุวรรณภูมิ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิจิต วิเศษสุวรรณภูมิ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพฯ กระผม

ได้ฟังคำตอบจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแล้วก็รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม อภิปรายเมื่อสักครู่นี้รู้สึกมีความไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่ง ท่านมากล่าวหาว่า เพียงแต่คำปรารภ พวกเรายังมาใช้เวลาสถานที่ให้เสียเวลาอย่างเนิ่นนาน มันเป็นการผิดด้วยหรือครับ ในเมื่อรัฐบาลต้องการจะเอาเงินถึง ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปใช้ก่อน แล้วเขาจะต้องการมาแปรรูปคดีเพื่อให้เงินนั้นทั่วถึงประชาชนทุกๆ คน กระผมไม่ได้มีเจตนาที่จะกล่าวว่า รัฐบาลนี้ใช้งบประมาณจำนวนนี้เป็นการหาเสียง เพราะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านกับบอกแล้วว่า ถ้าเผื่อว่าหาเสียงแล้วมันก็จะต้องหาเสียงกันทุกคน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียวๆ คุณแปรรูปอะไรก็แปรไปซิ

นายวิชิต วิเศษสุวรรณภูมิ (กรุงเทพมหานคร) : เป่ล่า กระผมสนับสนุนคำแปรรูปคดีของกระผมนี้แหละครับ กระผมแปรรูปคดีไว้หรือแขวงครับ อย่างน้อยๆ ก็ ๒๖ คน ในกรุงเทพมหานครนี้ จะไม่มีโอกาสใช้งบประมาณนี้ในเมื่อรัฐบาลที่กระผมเสนอขอแปรรูปคดีอย่างนี้ไม่ใช่ ว่ากระผมจะแปรมาอย่างชนิดที่เป็นความคิดเห็น ของกระผม ท่านรัฐบาลครับท่านประธานครับ เมื่อวันที่ ๙ มีคำสั่งจากกรุงเทพมหานครให้กำหนดในเขตกรุงเทพมหานครบางอำเภอ

เสนอโครงการต่อมาภายในวันที่ ๑๑ ว่า จะใช้เงิน ๕ แสนบาทในโครงการโดยบังให้เสนอมาด่วน มูลเหตุนี้กระผมถึงต้องใจว่า ในเมื่อรัฐบาลเขียน กฎหมาย มาอย่างนี้ว่า เฉพาะตำบล แล้วในกรุงเทพมหานครนี้เขาเรียกกันเป็นแขวงแล้ว กระผมก็ต้องการจะทราบความถูกต้องเท่านั้น มันเป็นการเสียเวลามากหรือครับ มันจะเสียเวลากินเหล้ากินเบียร์บ้าง เล็กๆ น้อยๆ แต่เพื่อเป็นผลประโยชน์ของประเทศชาติ เราก็ควรจะสละเวลาบ้างครับ ไม่ใช่ว่าเราต้องการจะทำให้สถานที่เสียเวลาโดยใช่เหตุ กระผมเคยเคารพท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมามาก ในฐานะที่ท่านก็เป็นผู้อาวุโสท่านหนึ่ง แต่เราต้องการจะแปรรูปคดีเพื่อให้เกิดมี ความเป็นธรรมต่อคนไทยทุกๆ คน ท่านกลับมาบอกว่าเรานี้ทำให้สภาเสียเวลา มันจะเสียไปสักเท่าไรครับ ในเมื่อเราต้องการออกกฎหมายที่ดีที่สุดเป็นธรรมที่สุด และเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนคนไทยทั่วทุกคน กระผมคิดว่าเราไม่ผิดครับ ที่กระผมเสนอมาอย่างนี้ก็ใครที่จะขอเรียน ตาม ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย นะ ครับ ว่า คำสั่งที่ออกจากกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๙ ให้กำหนดผู้ใหญ่บ้านเสนอโครงการต่างๆ ตอบมาภายในวันที่ ๑๑ โครงการที่รับด่วนที่จะใช้เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทมันเป็นอย่างไรรึครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

การคลังบอกว่าตำบลต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร
นครอยู่นอกโครงการนี้ แต่คำสั่งนั้น
ออกมาเมื่อวันที่ ๙ นี้ มีคำสั่งมา ท่านจะให้
กระผมเชื่อกฎมนตรีนครครับ จะให้เชื่อคำ
สั่งของกรุงเทพมหานครหรือให้เชื่อคำสั่งของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้โปรด
กรุณาตอบให้ชัดแจ้งด้วยครับ ขอขอบพระ
คุณครับ

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ผมใคร่ขอ
ประทานกราบเรียนดังนี้ครับ ในประเด็นที่
ข้อแปดยุติกันก็คือว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
เป็นห่วงในเรื่องว่าตำบล บางตำบล เป็นพื้น
ว่าตำบลในเขตสุขาภิบาลก็ดี หรือว่าในเขต
เทศบาลก็ดี หรือตำบลที่เรียกว่าแขวงในเขต
กรุงเทพมหานครนี้ก็ดีแต่ถ้าหากว่าก่อนที่จะผมจะ
ตอบท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกรุงเทพมหานคร
นี้ผมใคร่ขอเรียนว่าถ้าเราได้เข้าใจกันในเรื่อง
นี้ดีแล้วก็จะเหมือนท่านสมาชิกชลบุรี คือ
ว่าอุทัย พิมพ์ใจชน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็
อาจถอนเสียก็ได้ หรือว่าถ้าทางโน้นแปรญัตติ
มีเหตุผลรัฐบาลก็คล้อยตามแก้ไขเสียก็ได้ ผม
ใคร่ขอเรียนว่าจุดหมายของรัฐบาลเป็นเรื่อง
ชนบทที่ไม่เคย ได้รับความอุดหนุน มากมาย
หมายความว่าสภาพตำบลมีตำบล แต่ว่า ได้รับ
เงินอุดหนุนเพียง همینเดียว แต่ว่าชนบทบาง
แห่งที่อยู่ใน เขตเทศบาลหรือว่า อยู่ในเขต
สุขาภิบาลนั้น เขามีงบประมาณของตัวเอง

เขามีรายได้เขาเอง เขามีเงินอุดหนุนเขาเอง
มาเป็นลำดับ นับตั้งแต่สุขาภิบาลมา ไม่ว่า
เขตสุขาภิบาลไหนเขาก็ได้เงินมาเป็นลำดับ
เมื่อเป็นเทศบาลเขาได้เงินมาเป็นลำดับ ก็มี
เขาก็ได้มาแล้วเก็บภาษีอากรของเขาเองอะไร
เอง ทำได้ในส่วนแบ่งจากรัฐบาลมี เงิน
อุดหนุนมี เขาเป็นมาหลายปี ส่วนในเขต
ชนบทที่ว่าตำบลนอกเขตสุขาภิบาล นอกเขต
เทศบาลนั้นไม่เคยได้อะไรเลยนอกจากเงิน
อุดหนุนนิดเดียว รัฐบาลถึงได้มาเสนอร่าง
พระราชบัญญัติขออนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงิน
ไปพลางก่อนจำนวนนี้เพื่อไปช่วยเหลือประ
ชาชนเพื่อไปพัฒนา หมายความว่าช่วยเหลือ
ประชาชนในขณะเดียวกันให้พัฒนาไปด้วย
แต่ว่าทำถนนหนทาง ทำคลองคูน้ำ เขื่อน
ฝายชลประทานอะไรก็ตามเท่าที่จะทำได้ ก็
เป็นการพัฒนาท้องถิ่นตามไป ก็เลยไม่ได้มุ่ง
หมายที่จะเอาสุขาภิบาล ๖ แห่งอย่างว่า หรือ
ว่าในเขตแขวงในกรุงเทพมหานคร เพราะ
ต้องการจุดนั้นจุดเดียวก็มาเสนอต่อสภาฯ คิด
ว่าความแตกต่างความเป็นธรรมนั้นเราไม่น่า
จะต้องคิด เพราะสุขาภิบาลก็ดีเทศบาลก็ดี ก็
ได้เปรียบมานานแล้ว คือได้เงินอุดหนุน
ได้ส่วนแบ่งภาษีอากร ไปทำมาหลายปีแล้ว
ทำมานานแล้วแต่ละสุขาภิบาลนับตั้งแต่ตั้ง
มาก็อย่างว่า เทศบาลก็นับว่าตั้งมา แต่ส่วน
ตำบลนั้นไม่ได้เลย ก็เพิ่งจะมาเริ่มทำกันตอน
นี้ ความมุ่งหมายอยู่ตรงนี้ครับ เพราะฉะนั้น

ถ้าหากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้เข้าใจความ
มุ่งหมายอันนี้แล้วครับ เรามีอยู่ทรงนี้แล้ว
ความเป็นธรรมไม่ได้เสียไปเลย พุทกัน
กรุงเทพมหานครนี่เถอะครับ คนใน
กรุงเทพมหานครนี่ก็ต้องเอาเปรียบคนในชนบท
มานานแล้ว ไม่มีปัญหาอะไรเลย แม้แต่ค่า
กระแสไฟฟ้าที่กรุงเทพมหานครถูก แต่
ว่าชนบทแพง กรุงเทพมหานคร ๗๐ สตางค์
ชนบท ๑.๔๐ บาท ๑.๒๕ บาท อย่างนี้เรา
ก็เห็นว่ากรุงเทพมหานครเราก็คือช่วยกันมา
มากแล้ว เราก็คงจะหันกลับเข้าไปในชนบทที่
ห่างไกลออกไป เพราะฉะนั้นผมว่าถ้าเราไม่
เข้าใจในจุดหมายทรงนี้แล้วนะครับ ก็คงจะ
ไม่มีปัญหาอะไรเลย เราคงจะมาทำความตก
ลงกันได้ ส่วนสุขาภิบาล ในปีต่อไปนี้สุขา
ภิบาลก็ต้องได้รับเงินอุดหนุนมากขึ้น
ไม่มีปัญหาอะไร เพราะเหตุว่าทางกระทรวง
มหาดไทยก็พยายามพุทกันในเรื่องนี้ และได้
เริ่มพิจารณากันในสุขาภิบาล ส่วนเฉพาะ
สุขาภิบาลที่ไม่เต็มคือว่าไม่ใช่ทั้งตำบลคือใน
ตำบลหนึ่งเป็นสุขาภิบาล แต่หลาย ๆ หมู่
บ้านที่ไม่ได้เป็นสุขาภิบาลนั้นก็จะได้รับเงิน
เพิ่มขึ้นไป ทั้ง ๆ ที่ว่าคราวนี้ไม่ได้รับการยก
เว้น จะได้รับส่วนช่วยอยู่แล้ว แต่ก็ยัง
จะได้รับเงินเพิ่มขึ้น ส่วนสุขาภิบาลเต็ม มี
จำนวน ๖ แห่งหรือเท่าไรผมก็จำไม่ได้
นั้นก็เหมือนกันแล้วพวกนั้นเขาก็ทำงานของเขา
มาตามงบประมาณที่เขาได้อยู่แล้ว แต่ส่วน

ตำบลนั้นไม่มี ถึงได้เอาเงินจำนวนนี้เข้าไป
ช่วยอุดหนุน แล้วความมุ่งหมายถึงได้อยู่ใน
เฉพาะตำบลที่นอกเขตดังกล่าว ส่วนตำบล
ในกรุงเทพฯ นี่ก็เหมือนกันเช่นเดียวกันครับ
ส่วนในข้อที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กรุงเทพฯ
ว่าเมื่อได้รับหนังสือไปเมื่อวันที่ ๙ นั้น แล้ว
ต่อมาอีกเล็กไปนั้น ผมเห็นจะต้องขอความ
กรุณาขอสอบสวนก่อนว่าเรื่องมันเป็นอย่าง
ไร ความผิดพลาดเกิดขึ้นได้อย่างไร เพราะ
ผมก็เพิ่งมาได้ยินที่ทรงนี้ พรุ่งนี้ผมก็จะ
สอบสวนเรื่องนั้นไปเอาให้รู้เรื่องราวทำไมถึง
เป็นเช่นนั้น ความผิดพลาดอะไรเกิดขึ้น
เพราะเจตนาของรัฐบาลที่พอ ๆ กันมาแต่
ก่อนที่จะออกกฎหมายนี้ ในชั้นที่แถลงนโยบาย
นั้นก็พุทชัดในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นก็ขอ
ทำความเข้าใจในเรื่องนี้ แล้วผมก็เชื่อว่าท่าน
จะถอนญัตติข้อแปรญัตติไป

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง):
ท่านประธานที่เคารพโชคดียิ่ง ๆ กระผม
พินิจ จันทรสุรินทร์ ส.ส. ลำปาง ใคร่ขอ
ประทานกราบเรียนเพื่อปรึกษาหารือเป็นการ
ควนตามข้อบังคับ ข้อ ๓๓ ใคร่ขอประทาน
เสนอญัตติเพื่อปรึกษาหารือสภานี้ เพื่อจะได้
พิจารณาว่า ในการที่กรรมวิธีการทั้งสภานี้ได้
ขอแปรญัตติ สมควรแก่เวลาหรือยังที่เราจะ
ยุติคำขอแปรญัตติเสีย เพราะฉะนั้นถ้าหาก
ท่านสมาชิกผู้ใดเห็นด้วย ขอได้โปรดรับรอง
ครับผม

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายประเสริฐ เลิศยะโส (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกที่รักทุกท่าน ผม ประเสริฐ เลิศยะโส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย มีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะเห็นความเรียบร้อยและรัดกุมในการแปรรูปที่ดิน ผมจึงขอกราบเรียนปรึกษาท่านประธาน และสมาชิกสภาแห่งนี้ว่า เนื่องจากคำแปรรูปที่ดินของท่านสมาชิกมีมากมาย และป้องกันการสับสนและเป็นการประหยัดเวลาไปในตัวจึงขอเรียนปรึกษาให้ท่านประธานอ่าน คำแปรรูปที่ดินเพื่อทบทวนก่อนว่า คำแปรรูปที่ดินของสมาชิกท่านใดเป็นอย่างไรบ้างสักชั้นหนึ่งก่อน แล้วจึงค่อยให้สมาชิกแปรรูปที่ดินต่อไป เพราะภาษาที่ใช้ในกฎหมายนั้นจะต้องชัดเจน รัดกุมเหมาะสมและมีข้อความสมบูรณ์ที่สุด ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบแล้ว ไม่มีใครแปรรูปที่ดินแล้ว ผมจะขอทบทวนนะครับ คือว่าเมื่อสักพักใหญ่ที่ผมได้ตกลงกับท่านทั้งหลายว่า เราจะเอาร่างที่ที่ประชุมเห็นชอบแล้วเป็นพื้นฐานเป็นหลักทั่วไปก่อน เมื่อรับรองอันนี้แล้ว ผมจะได้ถามต่อไปว่า จะสมควรแก้ไขหรือไม่ ถ้าที่ประชุมเห็นสมควรแก้ไข ผมจึงจะได้หยิบยกคำแปรรูปที่ดินของแต่ละท่าน ๆ ขึ้นมา

พิจารณาขอคะแนน ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้เห็นว่าไม่สมควรแก้ไข ก็จะได้ยุติ จบกันไปเลย เอาอย่างนั้นนะครับ ผมทบทวนของรัฐบาลอย่างนั้นนะครับ ที่รัฐบาลแล้วก็ทางท่านสมาชิกได้รวมขอมกัน ในร่างว่าอย่างนั้น นะครับ “โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อนเพื่อพัฒนาตำบลและช่วยประชาชนในชนบทให้มีงานทำจนกว่าจะใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๙” อันนี้เป็นฐานซึ่งที่ประชุมและทางรัฐบาลได้รวมขอมกันแล้วเพราะฉะนั้นผมจึงจะขอมติจากที่ประชุมว่า สมควรที่จะแก้ร่างอันนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะแก้ไขโปรดยกมือขึ้น

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : มันไม่ถูกต้องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือให้แก้ไขก่อน เอาหลักการก่อน ถ้าเห็นสมควรจะแก้ก็จะได้แก้ไขของแต่ละท่าน ๆ ผมจะไต่หีบยกขึ้นมา ถ้าที่ประชุมเห็นว่าไม่ต้องแก้ ก็จะได้ยุติจบกันไปเลย คุณไกรสรเอาอย่างไร

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ไม่ใช่อย่างนั้น ท่านประธานครับ ผมจะขอเวลานิดเดียว ท่านประธานที่เคารพครับ ปกติ กระผมเรียกเพียงท่านผู้เป็นประธาน ท่านประธานที่เคารพ คือเอาอย่าง

นี้ครับ ท่านประธานที่เคารพท่านประธาน
ถามอย่างที่ท่านรัฐมนตรี อธิการนายก-
รัฐมนตรี เสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์แนะนำ
เมื่อเช้า นั้นถูกตามวิธีการพิจารณาของสภา
คือจะอนุมัติตามที่ผู้ขอแปรญัตติรายนี้ หรือ
ไม่ ก็โหวตไปตามผู้แปรญัตติ ในที่สุดโหวต
ไปแต่ละญัตติๆ ถ้าไม่อนุมัติ แล้วก็ตาม
ประโยชน์สุดท้ายว่าเอาตามที่รัฐบาลแปรญัตติ
หรือไม่ คือรัฐบาลแปรญัตติแก้ไขตัวเอง
ในที่สุดก็โหวตเอาตามรัฐบาล มันก็เกม ถูก
ต้อง แต่ถ้าหากว่าจะมาถามเอาเพียง ๒ ประ-
เด็นใหญ่ ๆ อย่างนั้น เท่ากับปีกปากของผู้
แปรญัตติทั้งหมด ท่านประธานโปรดทำตาม
นี้เถิดครับ ถ้าท่านประธานเชื่อท่านเลขา
ประสิทธิ์ กระผมก็มีข้อบังคับยันกันเดี๋ยวก
ยังอีกทั้งสภา ขอเอาตามนี้เถิดครับ ตามว่า
จะแก้ตามที่ผู้แปรญัตติมาหรือไม่ มีคนเห็น
ด้วยและไม่เห็นด้วย มันก็ตกลงไปที่ละอัน
เสร็จแล้วมันก็จะเหลือของรัฐบาลที่เปลี่ยน
ใหม่ ซึ่งท่านรัฐมนตรีคลังได้เปลี่ยนมาแล้ว
จะยอมให้เปลี่ยนตาม รัฐมนตรีว่าการกระ-
ทรวงการคลังขอเปลี่ยน หรือตามร่างเดิม
ตามร่างเดิม หมายความว่าตามต้นเดิมที่เขียน
มาทั้งหมด ในที่สุดสภาอาจจะให้ตามร่างเดิม
ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ คลัง ก็ได้
หรืออาจจะคล้อยตามที่รัฐมนตรีว่าการกระ-
ทรวงการคลังขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขก็ได้ ก็
แค่นี้เกมเลยง่ายจะตายครับ ท่านประธาน

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอถอนญัตติ
ของกระผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
เทียมขอถอนนะครับ

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) :
ครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน แต่ความ
จริงคำปรารภนั้นก็แค่เพียงคำปรารภ ไม่
มีการบังคับอะไรนะครับ จะเขียนอย่างไร
ก็ให้มันพอไปได้ ก็ควรจะผ่านไปได้ ผม
คิดว่าอย่างนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ
คือว่าท่านผู้แปรญัตตินี้ ถ้าประสงค์จะแปร
จริง ๆ ให้มันได้ผลก็ไปแปรญัตติกันใน
มาตรา ๓ ครับ มาตรา ๓ นี้จะเอาอะไร
ว่ากันไป นี่เป็นเพียงคำปรารภเท่านั้น เมื่อ
มีความหมายพอสมควรแล้วก็ควรจะผ่านไป
ได้ ผมเห็นอย่างนั้นนะครับ เวลานั้นก็มี
ผมคิดว่ามีญัตติค้างอยู่เพียง ๓ ญัตติที่ขอ
แปรญัตติของคุณมานิต แล้วก็ของคุณอะไร
อีก ๓ คน ๓ ญัตติเท่านั้นเองนะครับ ถ้า
เผื่อ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หลาย
ท่าน

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : ถ้าตัดปัญหา ท่านประธาน

จะยอมที่จะให้เป็นไปตามผู้แปรญัตติหรือไม่ ทั้ง ๓ รายนั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาแต่ละรายอย่างนั้นหรือ มากนะ ไม่ใช่ ๓ รายเท่านั้นนะ เยอะ มากกว่านั้นครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ก็รวม ผมว่ารวมกันได้กระมัง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าเมื่อกันนั้นก็คิดแล้วนี้ ว่าจะถือหลักฐานที่ร่างไว้นี้ หรือจะแก้ หรือไม่แก้ ถ้าหากว่าไม่แก้ก็จบไปเลย ถ้าหากว่าแก้ถึงจะตามทีละคนทีละราย ๆ อย่างนี้ใช้ไหมครับ ให้ผมตามเป็นหลักการทั่วไปก่อนว่า เห็นสมควรจะแก้ไหมตามที่ผมอ่านตะกั้น ตามที่รัฐบาลกับสมาชิกรวมชอมกันแล้วนั้นนะ ถ้าหากว่าเห็นสมควรจะแก้ ผมถึงจะได้ตามแต่ละราย ๆ ที่ขอแปรญัตติไว้ เข้าใจไหมครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : เอาอย่างนี้ดีหรือครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างไร

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ว่าจะเอาตามผู้แปรญัตติหรือไม่เอาอย่างนี้ดีไหม ก็ไม่ก็ร้ายไม่ใช่หรือครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทั้ง ๕-๖ รายนี้ครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ผมกลัวว่าผู้แปรญัตติจะยอมหรือเปล่าผมไม่ทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั้นซิของคุณเทียมถอนไปรายหนึ่ง ยังมีคุณสุทัศน์ คุณบัญญัติ คุณศิริ คุณสุธิ คุณไชยวัฒน์ คุณมานิต

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมบัญญัติ เกสรทอง ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาผมขอถอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบ-
คุณ

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุธี ภูวนันท์ ส.ส. สุรินทร์ ครับ เพื่อให้ญัตติเหลือน้อยเข้า กระผมขอถอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบ
คุณครับ ผมคิดว่าถ้าตามตะกั้นว่าเอาตามร่างที่ว่านี้ ผมคิดว่าคงจะผ่านไปได้ คุณอุดร ทองน้อย

นายอุดร ทองน้อย (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อุดร ทองน้อย คือญัตติของกระผมนั้นนะ กระผมได้ส่งงานไว้แปรในมาตรา ๓ ด้วย แต่

ว่าเพื่อเป็นการรอม ชอม กัน ในสภาแห่งนี้ และก็เพื่อให้เวลามันผ่านไปไ้รวดเร็วเข้า และก็ทำนรู้มนตรี้ว่าการกระทรวงการคลัง ก็ไ้ยอมมามากพอสมควร กระผมเห็นว่า เช่นนั้น คำปรารภของกระผมที่ขอแปร ญัตติไว้ จึงขอถอนออกไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบ
คุณครับ คุณสุทัศน์ ถอนไหม

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุป-
ราชชน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี เนื่องจากญัตติ
ตามที่กระผมได้เสนอไปขอแก้ นั้น เกิดไป
ตรงกันและคล้าย ๆ กับคุณไชยวัฒน์ กระ-
ผมจึงขอถอนครับ

นายสันติ เทพมณี (ลำพูน) :
กระผมก็เห็นว่าเพื่อรอมชอมกับ สภา จึงขอ
ถอนเหมือนกันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบ-
คุณ

นายมานิต อุทิสเสน (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ เท่าที่กระผม
ขอแปรญัตติไว้ นั้น กระผมมีเหตุผลดังที่
กระผมได้ กราบเรียน ต่อ ที่ประชุม นี้ แล้ว
เพราะฉะนั้นกระผมก็ยืนยันยืนตาม ที่ ได้ ขอ
แปรญัตติไว้

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์
(ราชบุรี) : ท่านผู้เป็นประธาน เมื่อเรา

เข้ากันได้ว่าเวลาข้าพเจ้าพูดไม่ได้ หวังร้าย
หวังจะช่วยแผ่นดิน ไม่ให้เสียเวลา ยินดี
เมื่อปรับความเข้าใจกับประธานได้ ขอถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ของ
คุณไชยวัฒน์ก็คล้าย ๆ ของคุณอุทร ของ
คุณสุทัศน์ มีคำว่า “ทุกตำบล” จะกรุณา
ถอนไหมครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุ นันท์
(เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผมไม่ยกราบกวเวลาของสภา ผมขอพูด
แต่เพียงว่า การเพิ่มคำว่า “ทุกตำบล”
นั้นได้มีเจตนารายอะไรกับรัฐบาลเลย เป็น
เพียงเพื่อกำหนดลงไปให้ตาย ตัว ลง ไปว่า
พี่น้องประชาชนชาวไทยทั้ง ประเทศ จะ ได้
รับเงินจำนวนเหล่านี้ทุกตำบล โดยทั่ว หน้า
ไม่ใช่รัฐบาลไหนขึ้นมาแล้วก็เอาไป ตำบล
นั้นมากกว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งครับ ผมขอ
กราบเรียน ท่าน ประธาน เพียงเล็กน้อย ว่า
ถ้ามีคำนี้ในร่างพระราชบัญญัติ ฉบับ นี้ แล้ว
จะเป็นพระราชบัญญัติที่มีความสมบูรณ์ขึ้น
ผมจึงไม่อยากจะถอนแล้วก็ไม่อยากไม่ถอน
อยากจะขอความกรุณา พณฯ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังครับ มันไม่เป็น
เรื่องหนักหนาอะไรเลยที่จะ รับ ให้ เป็น ทุก
ตำบลเท่านั้นละครับ ผมขอความกรุณา
เพียงเท่านั้น ถ้าผมจะแปรญัตติในมาตรา ๓
รู้สึกว่าจะข้อความ จะเย็น เยื่อ และเวลานี้ คำ
ปรารภที่กำลังจะลงมติกันก็เกือบจะเสร็จสิ้น

ลงแล้ว ผมจึงขอกราบเท้า พณ ฯ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังครับ

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านผู้
เป็นประธานที่ท่านแปรญาติมานานนี้ นะครับ
ท่านก็มีเหตุผลของท่าน แต่ใครขอกราบ
เรียนอย่างนี้ครับ เพื่อจะทำความเข้าใจกัน
คือว่าที่ท่านแปรญาติว่า “ทุกตำบล” นั้น
ทุกตำบล แต่หากว่าความจริงแล้วละก็ใน
ตำบลที่กฎหมายนั้นไม่ได้ใช้ ไปในรูปที่
ว่า เมื่อเวลาที่ประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว
และจัดการใช้เงินจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาท
นี้ไปแล้วในช่วงระยะเวลาจำกัด ๓ — ๔
เดือนแล้วกฎหมายนี้ก็ไปทำอะไรอื่น อีก ไม่
ได้แล้ว ที่หวังว่าต่อไปข้างหน้าจะเป็น
หลักว่า กฎหมายนี้จะต้องเป็นกฎหมายที่
กำหนดให้ใช้เงินในรูปนี้ แล้วต้องเป็นไป
ทุกตำบล ๆ นั้น มันก็ไม่ใช่แล้วใช้ไม่ได้
แล้ว เพียงแต่กฎหมายนี้ใช้ไปชั่วคราวแล้ว
ก็หมดที่จะไปใช้อะไรอีกแล้ว ไม่ใช่ว่า
กฎหมายนี้จะไปใช้ต่อไปอีก ในปีหน้าก็จะ
เอา ๒,๕๐๐ ล้านบาทมาอีก แล้วก็ใช้
กฎหมายนี้มันก็ไม่ใช่แล้ว เพราะฉะนั้น
ผมว่าถ้าหากว่าเราได้เข้าใจกันตรงนี้ แล้ว
มันเพียงแต่ครั้งเดียวเท่านั้น ก็คงจะมีทางที่
พอที่จะรวมซ่อมประนีประนอมกันได้ ขอ
เรียนท่านนี้แหละครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์
(เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ เพชรบูรณ์
ประชาธิปไตย ผมฟังคำชี้แจงของ พณ ฯ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว
นะครับ ผมก็ขอขอบพระคุณ คำชี้แจงของ
ท่านนี้หมายถึงการใช้เงินในปีนี้ แต่ที่ผม
ขอแปรญาตินี้หมายถึงให้ทั่วถึงทุกตำบล
ผมขอกราบเรียนตรง ๆ สักนิดเถอะครับ ว่า
อย่างนี้ จังหวัดเพชรบูรณ์ของผมในเขต ๒
ประชาชนเลือกพรรคประชาธิปัตย์ ทั้ง ๒
คนมา ผมขอเรียนต่อท่านประธานที่เคารพ
ที่สถานี่ครับ เพื่อได้รับคำยืนยันว่าชาว
เพชรบูรณ์เขต ๒ ๔ อำเภอในจังหวัด
เพชรบูรณ์ของผม จะไม่น้อยหน้าที่จะไม่
ได้รับเงินจำนวน ตำบลละ ๔๘๘,๐๐๐
บาท เพราะอันนี้เป็นปัญหาสำคัญครับ
พณ ฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทยครับ อย่าเพิ่งนึกว่าท่านจะอยู่บริหาร
งานราชการแผ่นดินจนกระทั่งถึงสิ้นปีงบประมาณประจำปี ๒๕๑๘ จนกระทั่งพระราชบัญญัติงบประมาณ ๒๕๑๙ ใช้บังคับ
นะครับผมเป็นการผูกมัด ไม่ใช่ผูกมัด
รัฐบาลของท่านท่านนั้น ผูกมัดทกรัฐบาล
ที่จะเข้ามาบริหารประเทศเพื่อไม่ให้เอาเงิน
ไปหาเสียงในตำบลที่ผู้แทนของพรรค
รัฐบาลได้รับเลือกตั้งเข้ามามากเพราะฉะนั้น
ถ้าท่านบริสุทธิ์ใจอย่างที่ผมบริสุทธิ์ใจที่

กล่าวพูดความจริงกับท่าน ขอความกรุณา
เถาะครับว่า เป็นการยืนยันว่าประชาชน
ทั้งประเทศ ไม่ว่าจะเลือกพรรคประชา
ธิปไตยหรือพรรคของรัฐบาลเข้ามาจะได้ รับ
เงินพัฒนาตำบลโดยทั่วหน้ากัน ขอคุณ
ครับ ถ้าท่านบริสุทธิ์ใจขอความกรุณา
เถาะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลง
เหลือของคุณมานิตกับคุณไชยวัฒน์นะครับ
ผมขอมติเลยนะครับ ท่านผู้ใดเห็นสม-
ควร.....

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) :
จะเอาตามผู้แปรญัตติหรือว่าจะเอาอย่าง
ที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้ รอม
ยอมกันแล้วนี้ขอให้ถามเป็นรายการ อย่างนี้
เดียวจะเป็นอย่างอื่นไปครับ คืออันนั้น
รอมยอมกันตกลงกันไปแล้วครับ ตามที่
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง บอก
ว่าจะถึงสิ้นปีงบประมาณอะไรนั้นแหละครับ
เพราะฉะนั้นจะเอาอย่างนั้น หรือเอาทุก
ตำบลอย่างที่คุณไชยวัฒน์ว่า หรืออะไรก็
ว่ากันไปเป็นเรื่อง ๆ เป็นข้อ ๆ อันนี้ไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
ไชยวัฒน์ก็เติมคำว่าทุกตำบลไปอีกประโยค
หนึ่งหลัง “เพื่อพัฒนาตำบลทุกตำบล”
นะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติม
ตามที่คุณไชยวัฒน์แปรญัตติไว้ คือเติมคำ

ว่า “ทุกตำบล” คุณมานิตแปรว่าอย่างไร
จะไหวด้วยกันทั้งสองคนเลย

นายมานิต อุทธิเสน (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ขอตัดของ พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังออก ตอนท้ายที่ว่า จนกว่า
จะได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณ
รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔
ด้วยเหตุผลทั้งที่กระผม ได้ กราบเรียนแล้ว
เพราะเงินยอกนั้นจะต้องเก็บเข้างบประมาณ
เพราะฉะนั้นก็แน่นอนว่ากระผมขอแปรญัตติ
อย่างนี้ “โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้
รัฐบาลจ่ายเงิน ไปพลาวก่อนเพื่อพัฒนา
ตำบลและช่วยประชาชนในชนบทให้มีงาน
ทำ” เพียงเท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอน
สุดท้าย “จนกว่าจะใช้พระราชบัญญัติงบ
ประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
๒๕๑๔” ไม่เอา ตัดหมดใช้ใหม่

นายมานิต อุทธิเสน (ศรีสะเกษ) : ตัดหมดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ
ผมขอมติ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคุณไชยวัฒน์
แปรญัตติไว้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น เติม
“ทุกตำบล” ไป

(มีสมาชิยกมือ ๙๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เป็นไปตามร่างเดิมต่อไปของคุณมานิต ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคุณมานิตที่ขอตัดประโยคท้ายออก ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เป็นไปตามร่างที่รัฐบาลกับที่สภารอมชอมกัน ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : (อ่าน)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓ ก็เอาตามที่เราได้ตกลงกัน คือว่าท่านผู้ใดประสงค์จะแปรญัตติให้ได้รับทราบเสียตั้งแต่บัดนี้

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๓ ให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลและช่วยประชาชนในชนบทให้มีงานทำในฤดูแล้งไปพลางก่อนได้ไม่เกินจำนวนเงิน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวก่อนนะ ผมคิดว่าขอทราบจำนวนและชื่อท่านที่ประสงค์จะแปรญัตติไว้เสียชั้นหนึ่งก่อน เดียวก่อน ๆ เอาไล่จากทางไหนมาล่ะ เอาคุณส่งสุขก่อน เดียวก่อนซิ ไม่ใช่คุณประกาศชื่อท่านนั้นละ แล้วเดี๋ยวค่อยว่าใหม่ คอยจกชื่อด้วย

นายส่งสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : กระผม ส่งสุข ภัคเกษม พรรคประชาธิปัตย์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เจ้าหน้าที่ช่วยจดหน่อยครับ ถัดมาครับ

นายอารีย์ วีระพันธุ์ (เชียงใหม่) : กระผม อารีย์ วีระพันธุ์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปช่วยลำดับต่อไป

นายมีชัย พันธุวร (กำแพงเพชร) : กระผม มีชัย พันธุวร จากกำแพงเพชร พรรคประชาธิปัตย์ครับ

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : กระผม เทียม ไชยนันทน์ พรรคประชาธิปัตย์จังหวัดตากครับ

นายธวัช สุรินทร์คำ (สุโขทัย) :
ผม ธวัช สุรินทร์คำครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรี-
ธรรมราช) : กระผมสุรินทร์ มาศดิตถ์
จากนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (ฉะ-
เชิงเทรา) : ผม เกשמ สรศักดิ์เกษม
ฉะเชิงเทราครับ

นายขุนทอง ภูผาเดือน (กาฬ-
สินธุ์) : กระผม ขุนทอง ภูผาเดือน
จากจังหวัดกาฬสินธุ์ครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผม ไกรสร ตันติพงศ์

นายคำ คงจันทร์ (สุรินทร์) :
ผม นายคำ คงจันทร์ จากจังหวัดสุรินทร์
ครับ

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) :
กระผม คล้าย ละอองมณี จังหวัดสงขลา

นายฉิม ขอบธรรม (กาญจนบุรี) :
กระผม นายฉิม ขอบธรรม จากจังหวัด
กาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ
เรื่อย ๆ ไปครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) :
ผม อุทัย พิมพ์ใจชนครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์
(เพชรบูรณ์) : กระผม ไชยวัฒน์
ไตรยสุนันท์ ประชาธิปัตย์ครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) :
ผม เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ ประชาธิปัตย์
ครับ

นายสุตจิตต์ จำปาทอง (กรุง-
เทพมหานคร) : ผม สุตจิตต์ จำปาทอง
ประชาธิปัตย์ครับ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพ-
มหานคร) : ผม พิบพ อะสีติรัตน์ ประ-
ชาธิปัตย์ครับ

นายยุทธพล ศรีมงคล (มหา-
สารคาม) : กระผม ยุทธพล ศรีมงคล
ประชาธิปัตย์ครับ

นายทองแสง ภูวิชัย (กาฬสินธุ์) :
กระผม ทองแสง ภูวิชัย กาฬสินธุ์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ
สุทธัยโน่น

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) :
กระผม ชวน หลีกภัย จากจังหวัดตรัง
ประชาธิปัตย์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ
สุทธัยโน่น เอาซิ

นายศราวุธ นิยมทรัพย์ (นคร-
ปฐม) : กระผม ศราวุธ นิยมทรัพย์ ส.ส.
จังหวัดนครปฐม พรรคประชาธิปัตย์ครับ

นายมานิตย์ พรหมมานนท์
(ศรีสะเกษ) : กระผม มานิตย์ พรหม-
มานนท์ สังกัดพรรคเกษตรสังคมครับผม

นายปิยะ อังกิ้นันท์ (เพชรบุรี):
ท่านประธานที่เคารพครับ และท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ การแปรญัตตินะครับ กระผม
ใคร่ขอความกรุณาจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ที่เคารพรักทุก ๆ ท่าน กรุณาเถิดครับ
พรรคหนึ่งจะแปรเท่าไรก็ไม่ว่า แต่พยายาม
ให้น้อย ๆ น้อยนะครับ ขอร้องนะครับ
อันนี้กระผมขอร้อง เพราะว่าแปรพรรค
หนึ่ง ๕๐ คน ๗๐ คนเลยสว่างละครับ
กระผมขอร้องนะครับ

นายสมศาสตร์ รัตนศักดิ์ (เชียง-
ราย): กระผม นายสมศาสตร์ รัตนศักดิ์
จังหวัดเชียงราย เกษตรสังคม ขอแปร
ญัตติในมาตรา ๓ นี้ด้วย

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง): ผม เสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
ขอแปรญัตติ

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร):
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน ใจจิต
เกษตรสังคม จากยโสธรครับ ถ้ามีใครแปร
อย่างที่ผมอยากจะแปรแล้ว ผมไม่แปรต่อ
ก็ได้

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นคร-
สวรรค์): ผม สวัสดิ์ คำประกอบ
เกษตรสังคม ขอแปรญัตติ

นายอุดร ทองน้อย (ยโสธร):
ท่านประธานครับ ผม อุดร ทองน้อย

พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จังหวัด
ยโสธรเนื่องจากผมได้ส่งวนไว้แล้ว

นายอินสอน บัวเขียว (เชียง-
ใหม่): ผม อินสอน บัวเขียว ขอแปร
ญัตติ

นายอาคม สุวรรณนพ (นครศรี-
ธรรมราช): ผม อาคม สุวรรณนพ
พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบล-
ราชธานี): กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น
อุบลราชธานี พรรคสังคมนิยมแห่งประ-
เทศไทย ขอแปรญัตติตามระเบียบข้อบังคับ

นายศิริ ผาสุก (สุรินทร์):
กระผม ศิริ ผาสุก จากสุรินทร์ครับ ขอ
แปรญัตติครับ

นายประยงค์ มูลสาร (ยโสธร):
พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จังหวัด
ยโสธร กระผม นายประยงค์ มูลสาร ขอ
แปรญัตติด้วยครับ

นายประเสริฐ เลิศยะโส (บุรี-
รัมย์): กระผม นายประเสริฐ เลิศยะโส
สังคมนิยมแห่งประเทศไทย บุรีรัมย์ ขอ
แปรญัตติครับ

นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ (นครศรี-
ธรรมราช): กระผม ชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ
จากนครศรีธรรมราช ขอแปรญัตติด้วย
ครับ

นายไขแสง สุขใส (นครพนม):
ผม ไขแสง สุขใส ขอแปรญัตติด้วยครับ
นายเฉลิมชัย ทองตันไทรย์
(ลพบุรี) : กระผม เฉลิมชัย ทองตันไทรย์
ส.ส. ลพบุรี สังกัดพรรคพลังใหม่ ขอแปร
ญัตติด้วย

นายสนธิ ขุราณี (ร้อยเอ็ด) :
กระผม สนธิ ขุราณี ส.ส. ร้อยเอ็ด สังกัด
พรรคพลังใหม่ ขอแปรญัตติมาตรา ๓
ครับ

นายนิธินัย นาคทรพรพ (หนอง-
คาย) : กระผม นิธินัย นาคทรพรพ
ส.ส. จังหวัดหนองคาย พรรคพลังใหม่ ขอ
แปรญัตติครับ

นายประยูร สุรนิวส์ (อุดร-
ธานี) : กระผม ประยูร สุรนิวส์ ขอ
แปรญัตติครับ

นายชัชวาลย์ ขมภูแดง (ร้อย-
เอ็ด) : กระผม ชัชวาลย์ ขมภูแดง ส.ส.
จากจังหวัดร้อยเอ็ด แห่งพรรคพลังใหม่
ขอแปรญัตติมาตรา ๓ ครับ

นายวิรัช กมฺพทมาศ (ขอนแก่น):
กระผม วิรัช กมฺพทมาศ พรรคพลังใหม่
ขอนแก่น ขอสงวนคำแปรญัตติพร้อมกับ
คุณสมหวัง ศรีชัย ซึ่งได้ยื่นเสนอไปแล้ว
ครับ

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชร-
บูรณ์) : กระผม บุญจะ เกสรทอง พรรค

เกษตรสังคม ขอแปรญัตติมาตรา ๓ ครับ
ขอเวลาประธานสภานิติได้ไหมครับ ผมจะ
เสนออย่างนี้ครับ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียว
ซิ

นายถวิล พิมพ์หินทร์ (ร้อย-
เอ็ด) : กระผม นายถวิล พิมพ์หินทร์
พรรคเกษตรสังคมจากร้อยเอ็ด ขอแปร
ญัตติมาตรา ๓ ด้วยครับ

นายวสันต์ อินทรสูต (นคร-
สวรรค์) : ผม วสันต์ อินทรสูต พรรค-
เกษตรสังคมแห่งนครสวรรค์ ขอแปร
ญัตติมาตรา ๓ ครับ

นายสันต์ เทพมณี (ลำพูน) :
กระผม สันต์ เทพมณี ส.ส. จังหวัดลำพูน
พรรคเกษตรสังคม ขอแปรญัตติในมาตรา
๓ ครับ

นายมานิต ไสยวิจิตร (กาฬ-
สินธุ์) : กระผม มานิต ไสยวิจิตร ส.ส.
กาฬสินธุ์ พรรคเกษตรสังคม ขอแปร
ญัตติมาตรา ๓ ครับ

นายทองบักย์ เพียงเกษ (ขอนแก่น):
ผม ทองบักย์ เพียงเกษ ส.ส.
ขอนแก่น พรรคแนวร่วมสังคมนิยม ขอ
แปรญัตติ แต่ว่าผมขอกราบเรียนว่าโดยที่
คำปรารภนั้นปรากฏว่าสถานที่...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่
ต้อง ไม่เอา

นายทองบัลย์ เพ็ญเกษ (ขอนแก่น) : รอมขอมกับกระผมกับรัฐบาล เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอแปรเป็นคนแรก นะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียว ก่อนซิ ให้มันจบเป็นตอน ๆ ไปซิ

นายติลก มะลิมาศ (มหาสารคาม) : กระผม ติลก มะลิมาศ จาก มหาสารคาม ขอแปรญัตติมาตรา ๓ ครับ

นายสมักร ชาลীগูล (ชัยภูมิ) : กระผม สมักร ชาลীগูล จากจังหวัดชัยภูมิ ขอแปรญัตติด้วยครับ

นายวิจิตร วงษานุทัศน์ (ชัยภูมิ) : ผม นายวิจิตร วงษานุทัศน์ ส.ส. ชัยภูมิ ขอแปรญัตติมาตรา ๓ ครับ

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : กระผม สุธี ภูวนันท์ ส.ส. สุรินทร์ ขอแปรญัตติครับ

นายอ่ำ รongเงิน (พัทลุง) : กระผม อ่ำ รongเงิน ส.ส. พัทลุง แห่ง พรรคอธิปัตย์ ขอแปรญัตติมาตรา ๓ ครับ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านประธานครับ ผม สมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ ขอสงวนแปรญัตติมาตรา ๓ ด้วยครับ

จำสืบเอก สมชาย อินทรารุช (แพร่) : กระผมจำสืบเอก สมชาย อินทรารุช พรรคเสรีชน แห่งจังหวัดแพร่ ไม่ขอแปรญัตติ เพราะว่าได้เงินแล้วครับ

นายวิศาล ภัทรประสิทธิ์ (พิจิตร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วิศาล ภัทรประสิทธิ์ ส.ส. จังหวัดพิจิตร ขอแปรญัตติครับ

นายสนิท กุลเจริญ (สมุทรปราการ) : ผม สนิท กุลเจริญ สมาชิก สภาผู้แทนราษฎรสมุทรปราการ สังกัด พรรคประชาธิปัตย์ ขอแปรญัตติมาตรา ๓ ครับ

นายสมักร เจริญรัตน์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมักร เจริญรัตน์ ส.ส. สุรินทร์ พรรคประชาธรรม ผมขอแปรญัตติมาตรา ๓ ครับ

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พีร์ บุญนาค สุพรรณบุรี พรรคพลังประชาชน ขอแปรญัตติมาตรา ๓ ครับ

ร้อยเอก เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ ส.ส. นครราชสีมา พรรคฟื้นฟูชาติไทย มีความเห็นพ้องกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังถือว่าถูกต้องแล้ว ประชาชนกำลังต้องการ จึงไม่ขอแปรญัตติครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือ อย่างนั้นะ ขอโทษนะ ผมใคร่ขอร้องและปรึกษาว่า...

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชร-
บุรณ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นาย
บุญจะ เกสรทอง ผู้แทนราษฎรจังหวัด
เพชรบูรณ์ ผมขอเสนออย่างนี้ ให้เสนอ
ทั้งกรรมการวิสามัญแล้วก็แปรญัตติคืนนี้
พรุ่งนี้เสนอเข้ามาว่ากันในวาระที่ ๒ ใน
มาตรา ๓ ผมว่าจะรวดเร็วกว่านะครับ ถ้า
หากว่าวันนี้ผมว่ายังไม่จบ ให้รัฐบาลตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญในสภาแปรเฉพาะ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่
ได้ครับ คืออย่างนี้ ผมจะหารือ ขอเรียก
ร้องอย่างนั้นนะครับ ในเมื่อขณะนี้ปัจจุบัน
เราอยู่ในระบบพรรคแล้ว การแปรญัตตินี้
ผมก็ว่าน่าจะอนุโลมตามนั้น ก็อย่า
แปรกันแต่ละบุคคล เอาในระหว่างพรรค
นี้ละ ประึกษากัน เห็นสมควรว่ามาตรานี้
ควรจะแปรอย่างไรแล้วจะได้เป็นระเบียบ
เรียบร้อยและสะดวกรวดเร็ว

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) :
ท่านประธานครับ ระบบที่เราพิจารณากัน
นี่เป็นกรรมาธิการเต็มสภาครับ ผมไม่เห็น
ด้วยที่แยกพรรคอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผม
ขอร้อง ไม่ได้อะไรหรอก

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) :
คืออย่างนี้ครับ ผมขอเรียนอีกนิดหนึ่ง
ครับ อย่างที่ผมขอแปรญัตติ ผมก็ไม่ใช่ว่า
ยืดยาวอะไร ผมเอาตุ๋นแล้วออก ถ้าคนอื่น

เห็นด้วย เขาก็ไม่แปรแล้ว หรือถ้าคนอื่น
เขาแปรมาแล้วตรงกับของผม ผมก็ไม่แปร
แล้วมันย่อไปได้...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ผม
ก็เพียงแต่ขอร้องเป็นข้อสังเกตไว้...

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) :
ผมจะพูดให้ฟัง ก็อย่างที่ขอไว้ทั้งร้อยคน
อย่างนี้ไม่ได้หมายความว่า จะลุกขึ้นพูดทุก
คนครับ ถ้าคนอื่นเขาแปรแล้วผมก็ไม่พูด
แล้ว

นายปรีชา เพ็ชรสิงห์ (เลย) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม ปรีชา เพ็ชรสิงห์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย ขอแปร
ญัตติมาตรา ๓ ครับผม

นายอรุณ เอี่ยมเอก (อ่างทอง) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อรุณ
เอี่ยมเอก ส.ส. อ่างทอง สังกัดพรรคธรรม
สังคม ขอแปรญัตติในมาตรา ๓ นี้ด้วย
ครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง (นคร-
ราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
บุญทัน ดอกไธสง ส.ส. จังหวัดนครราชสีมา
อยากจะตั้งคำถามว่ามีท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติขอแปรญัตติที่ท่านแล้วครับ และ
นอกจากนั้นกระผมก็ขอให้ข้อสังเกตนะครับ
ว่าการที่เราจะขอแปรญัตตินี้ มันเป็นเอก-
สิทธิของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน แต่
ว่าการเล่นการเมืองระบบพรรคนี้เราควร

ที่จะให้ หัวหน้าพรรคมีส่วนรับผิดชอบในการแก้ปัญหานี้ด้วยครับ จะทำให้เวลาของชาตินั้นย่นย่อลงไปได้ แต่ว่าถึงอย่างไรก็ตามถ้าหากว่าฝ่ายท่านสมาชิกผู้มีเกียรติต้องการอยากให้มี การอภิปราย ตลอด รุ่ง ก็ดี เหมือนกัน จะเป็นประวัติศาสตร์ชาติไทยครับ ผมเห็นด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านผู้เป็นประธานครับ คือถ้าผมไม่ได้มีโอกาสชี้แจงเพื่อนสมาชิกที่กล่าวจบไปเมื่อสักก็เห็นจะต้องพูดในสภาโดยไม่เข้าใจข้อบังคับกันไปอีกนาน คือการที่ตั้งกรรมาธิการเต็มสภาที่ คนประชุม ๒๖๙ คน จะมีโอกาสไปถามความคิดเห็นกันได้อย่างไร เพราะถึงแม้จะมีระบบพรรคก็ไม่สามารถที่จะมานั่งปรึกษากันได้ เพราะอะไร เพราะตั้งกรรมาธิการเต็มสภาอย่างผมนี้จะไปปรึกษาท่าน หัวหน้าพรรคผมได้หรือ แล้วลูกพรรคอีกหลายคนจะปรึกษาได้หรือ เพราะฉะนั้นความคิดเห็นอาจจะไม่ตรงกัน แต่เมื่อเสนอญัตติขอแปรญัตติไปแล้วพวกเราฟังมันคล้ายคลึงกัน อาจจะไม่มี การเสนอซ้ำกัน อันนั้นอันหนึ่ง อันที่สอง ที่คุณบัญญัติ เกสรทองเสนอเมื่อสักเขาทำได้นะครับ ท่านประธาน ข้อบังคับข้อ ๑๐๑ พรรคสุททชัยเขียนไว้ว่า “ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโดยกรรมาธิการเต็มสภานั้น สภาจะตั้งคณะกรรมา-

ธิการเพื่อพิจารณาปัญหาใด โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินั้นก็ได้อ” เช่นในกรณีอย่างนี้ครับ ท่านประธานอาจจะบอกตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นมาชุดหนึ่ง ใครอยากจะแปรญัตติมาตรา ๓ ยกไปให้คณะกรรมาธิการชุดนั้นพิจารณาแล้วเรียกประชุมกันพรุ่งนี้ก็ได้ ถึงแม้มีกรรมาธิการเต็มสภา เพราะฉะนั้นความไม่เข้าใจในทวิบทกฎหมายข้อบังคับความคิดว่าจะเอาง่าย ๆ สุกเอาเผากิน และการที่เป็นผู้แทนราษฎรเขาไม่ได้เป็นกันง่าย ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นผมพูดไปเดี๋ยวก็จะเข้าใจผิดว่าผมสอนคนโน้นคนนั้น ความจริงไม่ใช่ครับผมขอท้วงติง ถ้าสภานี้จะเอาแบบข้อบังคับข้อ ๑๐๑ พรรคสุททชัย ก็เอาสิครับ ตั้งคณะกรรมาธิการพิเศษขึ้นมา แล้วก็ใครจะแปรก็แปร แล้วก็ส่ง แล้วพรุ่งนี้เรียกประชุมกัน หรือว่าไหน ๆ มันเลยตามเลยอย่างนั้นประชาชนบางคนเขายังไม่ได้กินข้าว ๒ มือ ๓ มือ ๒ วัน ๓ วันเขายังทนได้ ผู้แทนราษฎรวันนี้ ไม่ต้องทานอาหารมือเย็นได้กันสว่างก็ควรจะทนได้ เพราะกรรมาธิการเต็มสภา เพราะฉะนั้นท่านประธานตัดสินใจครับ จะเอาตามคุณบัญญัติ เกสรทองเสนอ หรือว่าจะดำเนินการไป ถ้าดำเนินการไป ผม ก. ไก่ นะครับ ผมจะได้รับการแปรญัตติโดย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดำเนินการต่อไปเถอะครับ ไหน ๆ ก็มาแล้ว
นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : อย่างนั้นผมขอแปรญัตติละครับ
ท่านประธานสภา...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวก่อนครับ เอาคุณส่งสุขก่อน

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : นี่กว่าเรื่องตัวอักษร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาคุณส่งสุขก่อน

นายส่งสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ กระผมส่งสุข ภักเกษม พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดเชียงใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ผมขอความกรุณาสั้น ๆ

นายส่งสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ครับ จะเอาสั้น ๆ ครับ แต่ในการที่กระผมมีสิทธิที่จะอภิปราย แล้วถ้ามีใครมาโวกแวกอยู่อย่างนั้น แล้วกระผมก็ไม่รู้จะพูดอย่างไรครับ ท่านประธานครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นหลายคนและร้องเรียกประธานสภา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะได้ดำเนินการต่อไป ไม่ให้เสียเวลา

นายส่งสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ กระผมขออนุญาตดำเนินการต่อไปครับ ในหลักการและเหตุผลที่สภานี้รับหลักการไปแล้วในวาระแรกกระผม

ขอเน้นก่อนว่า รัฐบาลในเหตุผลจะได้เริ่มพัฒนาตำบลให้ตรงกับความต้องการของประชาชน แล้วยังมีข้อที่จะเน้นต่อไปว่า โดยที่จำเป็น ต้องดำเนินการ โดยรีบด่วน เพื่อความผาสุกของประชาชน และเหตุผลที่ว่า เมื่อเข้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กรุณาแถลงต่อที่ประชุมว่า โครงการต่าง ๆ ที่ตำบลต่าง ๆ เสนอมานั้น จะใช้งบประมาณ ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้นประมาณ ๒,๓๐๐ ล้านบาทเศษก็จะมีเงินงบประมาณเหลืออีกประมาณ ๑๕๐ ล้านบาท กระผมจึงขอแปรญัตติในมาตรา ๓ โดยขอเพิ่มตอนท้ายของมาตรา ๓ ดังนี้ครับ ให้นำเงินที่เหลือจ่ายตาม โครงการที่สภาตำบล เสนอมาให้นำไปดำเนินการเพื่อพัฒนาชลประทานราษฎรดังต่อไปนี้

๑. ชลประทานราษฎร น้ำแม่ว่าง

๒. ชลประทานราษฎร การท่อน้ำแม่แจ่มข้ามน้ำแม่ปึงไปสู่กิ่งอำเภอคอยเต่า

๓. ชลประทานราษฎร อย่างเก็บน้ำแม่สอย อำเภอจอมทอง

๔. การสร้างฝายร่องเครือคำที่ตำบลแม่ก้า อำเภอสันป่าตอง

กระผมขอกราบเรียนเหตุผลประกอบคำแปรญัตติของกระผมดังต่อไปนี้...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรุณาสั้น ๆ หน่อยนะครับ

นายส่งสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ครับ สั้น ๆ ท่านประธานครับ เนื่องจากผมได้เรียนต่อที่ประชุมและต่อท่านประธาน

แล้วว่า กระผมต้องการที่จะสนองต่อเจตนา
 นารมณและต่อความตั้งใจของรัฐบาล ใน
 การที่จะยื่นมือและเอื้อมมือเข้าไปหาชนบท
 กระผมจะ ไม่กล่าวว่าจะ ไม่พูดอะไรเขียนเยื่อ
 ไปอีกแล้ว กระผมเห็นด้วยในการที่ราษฎร
 ในชนบทที่จะได้มีโอกาส ได้รับการ เกื้อกูล
 และช่วยเหลือจากรัฐบาล เมื่อเป็นเช่นนั้น
 แล้ว ในความเดือดร้อนของราษฎรอัน
 เนื่องมาจากการ ขาดแคลน การใช้น้ำนั้น
 กระผมเชื่อมั่นว่ารัฐบาลโดยเฉพาะ ฯพณฯ
 นายกรัฐมนตรีก็ได้ไปเผชิญปัญหานี้มาแล้ว
 ที่อำเภอสันป่าตอง ร่วมกับ กระผมซึ่งอยู่ใน
 นั้นด้วย ราษฎรได้ร้องทุกข์ร้องเรียนต่อ
 ท่านนายกรัฐมนตรีถึงปัญหาใหญ่ที่สุดของ
 เขาคือปัญหาการขาดแคลนน้ำ เพราะฉะนั้น
 ขณะนี้น้ำสำหรับที่จะใช้ ทำนาทำไร่ ในเขต
 อำเภอสันป่าตองก็ดี จอมทองก็ดี สอดกั
 คี ก็อำเภอคอยเต่าก็ดี กำลังประสบ
 ความเดือดร้อนอย่างยิ่ง นี่เป็นความเดือด
 ร้อนที่จำเป็นจะต้องได้รับการ เสียหายและ
 ช่วยเหลือโดยปัจจุบันทันด่วน ตัวหนักสุด
 ตัวมากที่สุด อันนี้เป็นเรื่องสำคัญจริง ๆ
 กระผมเชื่อมั่นว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
 รัฐมนตรีว่าการสำนักนายกรัฐมนตรีจะปฏิ
 เสนอในปัญหานี้ไม่ได้เลย เพราะราษฎรได้
 มาเผชิญความทุกข์นั้นเอาความทุกข์นั้นมา
 กราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีแล้วใน
 คำแปรญัตติที่กระผมขอเสนอกราบเรียนให้
 รัฐบาลบรรจุเข้าไปในั้น โครงการแรกคือ

โครงการชลประทานราษฎร น้ำแม่วางนั้น
 กระผมขอเรียน ข้อเท็จจริง ประกอบว่าใน
 ขณะนี้ลำน้ำแม่วางที่ใช้สำหรับการชลประ-
 ทานราษฎรในอำเภอสันป่าตองและจอมทอง
 ร่วมกันนั้น กำลังขาดแคลนน้ำอย่างมาก
 น้ำไม่มีที่จะใช้สำหรับเข้า ไร่เข้านาแล้ว
 โครงการที่ราษฎรตำบลต่าง ๆ ต้องการอย่าง
 ยิ่ง ต้องการอย่างที่สุด ก็คือว่าจะหาทาง
 ทดน้ำจากฝายน้ำสันปูเลยในลำน้ำแม่ขานมา
 ช่วยน้ำแม่วางตอนท้ายน้ำแม่วาง เพื่อน้ำ
 แม่วางจะมีปริมาณมากพอที่จะทอดน้ำไปช่วย
 ตำบลสองแคว อำเภอจอมทอง ซึ่งเกิด
 ปัญหากรณีแย่งชิงและสงครามแย่งน้ำกันยืดย
 ยื้อมาจนถึงวันนี้ ข้อนี้จึงเป็นเรื่องที่ตำบล
 ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นตำบลบ้านกาดไม่ว่าจะ
 เป็นตำบลทุ่งขี้ไม่ว่าจะเป็น ตำบลทุ่งสะโตก
 ตำบลสองแคว หรือตำบลห้วยเปา อำเภอ
 จอมทอง ต่างมีความต้องการน้ำดังกล่าว
 แล้วทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่ามีความ
 จำเป็นเหลือเกินที่จะต้องนำเงินจำนวน
 ที่เหลือ ดังที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การคลังได้กรุณาเล่าให้ฟังเมื่อเช้า กระผม
 ก็เสียสละเงินจำนวนนี้โครงการที่สอง...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
 สั้น ๆ นะครับคุณเสงสุข

นายเสงสุข ภักดิ์เกษม (เชียงใหม่):
 นี่สั้น ๆ แล้วครับ มันเป็นเรื่องที่กระผม
 จะต้องขอบรรจุเข้าไปให้ได้ นี่ครับ ในการ
 แปรญัตติของกระผม จะต้องเรียนให้ทราบ

โครงการที่สองคือโครงการน้ำแม่แจ่มที่จะ
 ทดน้ำแม่แจ่มข้ามลำน้ำแม่ปิงนะครับ
 ทดน้ำแม่แจ่มนี้ข้ามน้ำแม่ปิง ไปสู่กิ่งอำเภอ
 คอยเท่า ซึ่งกิ่งอำเภอคอยเท่านี้เต็มไปด้วย
 ที่ทางราชการ ไปจัดสรรให้ราษฎรทำกินมี
 แต่ที่มีแต่ป่าแต่ไม่มีน้ำ เพราะฉะนั้นเรื่อง
 นี้เป็นโครงการที่ใช้เงินไม่มากนักน้อย ถ้า
 หากว่ารัฐบาลจะให้แก้กุดจะได้อื้ออำนวย
 ตอบสนอง โดยนำเงินที่เหลือจ่ายดังกล่าว
 แล้วไปใช้ จะเป็นการช่วยเหลือประชาชน
 ที่กำลังเดือดร้อน อยู่ใน กิ่งอำเภอ คอยเท่า
 และอำเภอฮอดและอำเภอจอมทอง ใน โชน
 ได้ได้อย่างมากมาย อันนี้เป็นโครงการที่
 สอง สำหรับโครงการที่สามคืออ่างเก็บน้ำ
 แม่สอยอำเภอจอมทอง โครงการอ่างเก็บ
 น้ำแม่สอย อำเภอจอมทองนี้เป็นโครง
 การที่จะเป็นการ กักเก็บน้ำและสงวนน้ำ
 เพราะน้ำแม่สอยนี้เป็น น้ำที่มีแหล่งน้ำ
 เล็ก ๆ และขุนน้ำคือต้นน้ำลำธาร กำลังถูก
 ชาวเขาโค่นถางป่าเป็นจำนวนมาก เพราะ
 ฉะนั้นจำเป็นที่จะต้องมีการสร้างอ่างเก็บน้ำ
 เพื่อจะสงวนน้ำไว้ในฤดูฝนเพื่อจะเอามาใช้
 ในฤดูแล้งอย่างที่ กำลัง ปฏิบัติอยู่ใน ขณะนี้
 อันนี้ก็มีความเดือดร้อนของราษฎร โครง
 การที่ดี การสร้างฝายล้อย้อมเครือคำ...

นายบุญทัน ดอกโรสง (นคร
 ราชสีมา) : อันนี้ไม่ใช่แปรรูป

นายสงสุข ภักเกษม(เชียงใหม่):

แปรรูปดี ผมอธิบายแปรรูปดี ผมขอ
 บรรจุเข้าไป กระผมเห็นว่าคุณไกรสร ขอ
 ประทานโทษ อบรมท่านไม่พอเสียแล้ว
 ครับ ถ้าจะต้องอบรมดอกเตอร์ต่อเสียแล้ว
 ผมนี้ ข้อที่สี่นะครับ การสร้างฝายล้อย้อม
 เครือคำที่ตำบลแม่ก้านั้นเป็นฝาย กั้นน้ำแม่
 ปิงที่กว้างใหญ่ แต่ลักษณะของฝายนั้นเป็น
 ฝายชลประทาน ราษฎรที่ใช้ไม่ไผ่ไม่คงทน
 ถาวรเลยขณะนี้ราษฎรตำบลแม่ก้า อำเภอ
 สันป่าตอง ได้รับความเดือดร้อนอย่างมาก
 ไหนจะพั้งกั้นน้ำที่กำลังพังอยู่ ถ้าหาก
 รัฐบาลใจกว้างพอและคำนึง ถึงความเดือด
 ร้อน ของ ประชาชน ที่ รัฐบาลจะเริ่มพัฒนา
 ตำบลก็ขอให้เริ่มพัฒนาตำบลในปัจจัยในสิ่ง
 ที่เขามีความจำเป็นคือในเรื่องน้ำ เขาเดือด
 ร้อนในเรื่องน้ำอย่างแสนสาหัส ขณะนี้
 ไม่มีที่จะเข้าสู่ท้องไร่ท้องนาแล้ว และเป็น
 การที่จะ ต้องช่วยเหลือ โดยรีบด่วน ด้วย
 เพราะว่าต้องดำเนินการโดยรีบด่วนเพื่อความ
 ผาสุกของประชาชน นี่คือเหตุผลเพราะ
 ฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนว่าขอได้โปรด
 บรรจุด้วยคำที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วไว้
 ในท้ายมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้และก็ขอเรียนว่าใครจะว่ารัฐบาลอย่าง-
 ไรก็ช่างเถอะกระผมไม่ว่าด้วย จะว่าท่าน
 ออกกฎหมายนี้มาหาเสียง กระผมก็ไม่ได้ว่า
 ด้วย แต่เห็นว่ากระผมจะต้องการบรรจุข้อ

ความนี้เพื่อช่วยเหลือราษฎร ทั้งที่กระผม
กล่าวมาแล้วจริง ๆ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ-
ไปคุณอารีย์ คุณส่งสุขขอร่างด้วย

นายอารีย์ วีระพันธ์ (เชียงใหม่) : ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ เพื่อ
ไม่ให้เสียเวลา ผมจะขออ่านข้อความที่ผม
ตั้งใจจะขอแปรญัตติไปเลยนะครับเพื่อท่าน
จะได้บันทึกเลยนะครับ ผมขอแก้ไข
มาตรา ๓ ให้เป็นไปตามข้อความดังต่อไปนี้
นี้ มาตรา ๓ ให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนา
ตำบลและช่วยประชาชนในชนบทให้มีงาน
ทำตามกำหนดระยะเวลา ในคำปรารภข้าง
ต้นไม่เกิน ๕,๐๐๐ ล้านบาท โดยจ่าย
จากเงินคงคลังไม่เกิน ๔,๐๐๐ ล้านบาท
และจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
 พุทธศักราช ๒๕๑๘ ไม่เกิน
๑,๐๐๐ ล้านบาท มาตรา ๓ ทวิ หากมี
กรณีทุจริตร้ายประการใด ๆ ในการจ่ายเงิน
ตามวรรคต้นให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ร่วมกันรับผิดชอบในทาง
กฎหมายทั้งทางแพ่งและอาญา ผมขอเรียน
เหตุผลที่ผมแปร ญัตติต่อที่ประชุมดังต่อไปนี้
ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรุณา
สั้น ๆ ก็แล้วกันนะครับ

นายอารีย์ วีระพันธ์ (เชียงใหม่) : ครับ ผมรับผิดชอบ มีความ
รับผิดชอบในเรื่องนี้ ขอขอบพระคุณที่
กรุณาตั้งเตือนครับท่านประธาน สารใน
การเปลี่ยนแปลงน้ครับมาตรา ๓ เปลี่ยน
จากวงเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท เป็น
๕,๐๐๐ ล้านบาท ทำให้ถึงเป็นอย่างนั้น
ผมมีเหตุผลเช่นนี้ครับ เมื่อตอนเข้าพรรค
ประชาธิปไตยได้แสดงความเห็นคัดค้านว่าจำ
นวนเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทที่จะไปใช้นั้น
มันเป็นการทำน้ำพริกละลายแม่น้ำ แต่บัดนี้
พรรคการเมืองฝ่ายค้านได้ต่อสู้ชนะแล้ว
โดยการสามารถต่อรองกับทางรัฐบาลแก้ไข
คำปรารภเบื้องต้นได้ นั่นคือเงินจำนวน
๒,๕๐๐ ล้านบาทไม่ได้ถูกกำหนดให้ใช้
ภายใน ๓ เดือน ถ้าใช้ภายใน ๓ เดือน
นั้นแหละครับคือการทำน้ำพริกละลายแม่น้ำ
ระยะเวลายาวไม่ให้ มันก็ต้องทำกันอย่าง
ฉาบฉวย บัดนี้เราสามารถแก้คำปรารภ
เบื้องต้นว่า เงินจำนวนนี้สามารถใช้ไปได้
จนถึงการประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๙ นั้น
กลายเป็นเดือนกันยายน ตุลาคม เมื่อเป็น
อย่างนี้สภาตำบลเขามีเวลา เขามีโอกาสพอ
หลายเดือน นับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป เมื่อ
เป็นเช่นนั้นเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ผม
เห็นว่าไม่พอครับ ควรจะต้องเพิ่มเป็น
๕,๐๐๐ ล้านบาท นั่นคือตำบลหนึ่ง ๆ

ไม่ควรจะได้ ๕ แสนบาท ควรจะได้
 ค่าบดละ ๑ ล้านบาท ถึงจะพอเพียง แล้ว
 เงินนี้ก็ไม่เป็นค่าน้ำพริกละลายแม่น้ำเน-
 นอนเพราะรัฐบาลจะมีโอกาสขยายเวลาใน
 การกำหนดโครงการที่แน่นอน และก็เป็นที่
 โครงการที่มีประสิทธิภาพ ผลจากการใช้
 เงินค่าบดละ ๑ ล้านบาทนั้นจะได้ผลคุ้มค่า
 อันนี้เป็นเหตุผลที่กระผมกราบเรียนมา ผม
 เห็นว่าเงินแค่นั้นไม่พอ แล้วสาระสำคัญที่
 เปลี่ยนแปลงไปก็คือว่า ๕,๐๐๐ ล้านบาท
 นี้ให้เอามาจากเงินคงคลัง ๔,๐๐๐ ล้านบาท
 ครับ ส่วนอีก ๑,๐๐๐ ล้านบาทนั้นให้เอา
 จากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
 พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท
 สาเหตุที่ผมเสนอเช่นนั้นนะครับ เพราะ
 รัฐบาลชุดนี้เองเป็นผู้ประกาศในวันแถลง
 นโยบายขอรับความไว้วางใจว่า สามารถ
 จะเรียกเอาเงินงบประมาณที่เห็นว่าเป็นราย-
 จ่ายเพิ่มเพื่อยที่สามารถจะ ักัดเอามา ักัดเอามา
 ใช้ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านปฏิบัติตาม
 นโยบายที่ท่านได้ขอรับความไว้วางใจ ถ้า
 ทำได้เช่นนั้นนะครับ รัฐบาลก็ไม่เสียคำพูด
 อันนี้เป็นเหตุผลที่ผมขออภิปรายสั้น ๆ
 สำหรับมาตรา ๓ ทวินั้น การที่พรรค
 ประชาธิปัตย์เป็นห่วงเป็นใยแล้วได้คัดค้าน
 ร่วมมือกันกับพรรคฝ่ายค้านในสภาผู้แทน-
 ราษฎรนี้ ซึ่งปรากฏว่าได้มีท่านสมาชิก
 ผู้แทนราษฎร ของฝ่าย รัฐบาลพยายาม บิด-

เบือนในภาพเงาของการประชุมวันนี้ บอก
 ว่าผู้แทนราษฎร พรรคฝ่ายค้านนี้ไม่เห็นใจ
 ประชาชน ักัดค้าน จะทำความดีแล้ว
 อย่างนี้ อย่างนี้ จนกระทั่งผมต้องอภิปราย
 ว่าไปทีแล้วตอนเช้านิดหน่อย ที่เราคัดค้าน
 ตอนเช้า นั้น ไม่ใช่เพราะเราไม่เห็นว่ประ-
 ชาชนต้องการเงินไปพัฒนาหมู่บ้าน แต่เรา
 เห็นว่ามันเป็น ช่องทาง หละหลวม จะทำให้
 เกิดการทุจริตขึ้น มีกรรมการสภาตำบล
 คนหนึ่งมาหาผมเมื่อไม่นานนี้ครับ ๒-๓
 วันมานี้ มาพบจริง ๆ เลยบอกว่า คุณอารีย์
 ระยะเวลาที่รัฐบาล ให้มันมัน ไม่พอแน่
 ทำไม่ทัน แล้วก็อย่างที่สมาชิกได้เรียน
 นี้ครับว่า มันทุ่มเงินไปทีเดียว วัสดุ
 อุปกรณ์ต่าง ๆ มันไม่พอ โครงการที่เสนอ
 นี้ถ้าวัสดุอะไรไม่พอ ผมจะทำอย่างไรเขา
 ถาม ผมก็ถามว่าคุณจะแก้ปัญหาอย่างไรละ
 เขาก็บอกว่า ผมก็ต้องโกงครับ ต้องทุจริต
 โดยการไปแก้รายการทั้งบัญชีนี้ ตั้งคนงาน
 ขึ้นมา เพื่อที่จะไปทำให้โครงการนี้สามารถ
 สำเร็จได้ถ้าทำไม่ทัน ก็ทำบัญชีเข้าแล้ว
 เบิกเงิน พรรคประชาธิปัตย์เป็นห่วงใน
 เรื่องนี้ และผมเชื่อว่าพรรคฝ่ายค้านทุก
 พรรคมีความเป็นห่วงอย่างนี้เช่นเดียวกัน
 เรามีเจตนาดีต่อชาติบ้านเมืองเช่นเดียวกับ
 พรรคต่าง ๆ ที่ได้ร่วมกันเป็นรัฐบาลเช่น
 เดียวกัน เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนั้น
 นะครับเราเป็นห่วงในเรื่องจำนวนเงิน ใน

เรื่องความทุจริต ในเรื่องความร่ำรวย
รัฐบาลนี้ไม่ได้เคยแถลงนโยบายชัดเจนว่า
ท่านจะปราบคอร์รัปชัน นี่เป็นข้อแกลงใจ
ของผม นายอารีย์ วีระพันธุ์ผู้แทน
เชียงใหม่ เป็นอย่างยิ่ง เมื่อเป็นเช่นนั้น
ผมอยากจะให้มีการกำหนดไว้ให้ชัดเจนใน
เมื่อท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ยืนยันว่า อัน
นี้เป็นความคิดของท่าน รัฐมนตรีคลังผู้
เป็นผู้พูดว่า นโยบายรักษาเงินคงคลังออก
มานะเป็นนโยบายขยายแก่ คอนเซอเวทิฟ
(conservative) ต้องการให้เอาออกมาใช้
ก็ดีแล้วครับ ผมเห็นด้วย และดีใจที่เรา
สามารถแก้ไขอะไรต่ออะไรได้ สามารถ
ต่อสู้ในทางสภาที่ขอบที่รวมเป็น ประชา-
ธิปไตย เพราะฉะนั้นจึงขอให้ท่านนายก
รัฐมนตรีซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาลชุดนี้ ขอให้
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งตาม
กฎหมายฉบับนี้เป็นผู้รักษาการขอให้รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นประ-
ธานคณะกรรมการ ปชด. เป็นผู้ร่วมกัน
ถ้าหากเกิดกรณีทุจริตใด ๆ ก็ตามร่วมกัน
รับผิดชอบในทางกฎหมายทั้งทางแพ่งและ
อาญา ผมขอขอบพระคุณสถานที่ครับ ขอ
เรียนเหตุผลดังที่ได้กราบเรียนไปแล้ว ขอ
ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ-
ไป คุณมีชัย คุณอารีย์ขอร่างด้วยนะครับ

นายมีชัย พันธ์วร (กำแพง-
เพชร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
มีชัย พันธ์วร จากกำแพงเพชร พรรค
ประชาธิปัตย์ รู้สึกดีใจเหลือเกินที่มีโอกาส
ได้มาแสดงความคิดเห็นและขอแปรญัตติ
ในมาตรา ๓ นี้ กระผมขอเรียนตรง ๆ
ว่า ถ้าหากกระผมไม่ได้พูดในประเด็นนี้
หรือขอแปรญัตติในมาตรานี้แล้ว กฎหมาย
ที่จะออกไปสู่ประชาชนในอนาคตนั้นอาจจะ
ไม่สมบูรณ์ กระผมขอเรียนด้วยความ
จริงใจว่า การเพิ่มจำนวนเงินจาก ๒,๕๐๐
ล้านบาทนั้น กระผมมีความเห็นตรงกับ
เพื่อนของกระผมคือคุณอารีย์ วีระพันธุ์
จากเชียงใหม่ โดยอาจจะขอเสนอให้ทาง
รัฐบาลหรือขอแปรญัตติเป็น ๕,๐๐๐
ล้านบาทส่วนเหตุผลใด ๆ ที่ประกอบการ
แปรญัตตินี้ กระผมขอเรียนว่า คุณ
อารีย์ วีระพันธุ์ นั้นก็ได้เสนอแนะไปแล้ว
สิ่งที่กระผมจะแก้ไขในมาตรานี้ กระผม
อยากจะแก้ไขคำว่าในฤดูแล้งออกไปจาก
มาตรานี้ เพราะว่าในคำปรารภนั้น ก็ได้
ตัดทอนไปแล้ว และความต่อไป คือ
กระผมอยากจะอ่านอย่างนั้นนะครับว่า
“มาตรา ๓ ให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนา
ตำบลและช่วยประชาชน ในชนบทให้มีงาน
ทำไปพลางก่อนได้ โดยไม่เกินจำนวนเงิน
๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท” โดยเฉพาะใน
จำนวนเงิน ๒๐๐ ล้านบาทต้องใช้ในการ

ติดขัด ไฟฟ้าและการชลประทานที่กำลัง
เพชร กระผมขอเสนอเป็นการแปรญัตติ
อย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
มีชัย ๑ ให้ตัดคำว่า “ในฤดูแล้ง” ๒ ให้
เพิ่มจำนวนเงินเป็น ๕,๐๐๐ ล้านบาท
ใช้ไหมครับ

นายมีชัย พันธุร (กำแพง
เพชร) : ใช่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบ
คุณครับ ต่อไปคุณเทียม คุณเทียมไม่อยู่
ต่อไปคุณธวัช สุรินทร์คำ

นายธวัช สุรินทร์คำ (สุโขทัย) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมธวัช
สุรินทร์คำ จากสุโขทัย สังกัดพรรคประ
ชาธิปไตย กระผมขอแปรญัตติตามมาตรา ๓
ไว้ดังนี้ครับ ซึ่งมาตรา ๓ นั้น กระผม
ขอตัดคำว่า “ฤดูแล้ง” ออกเหมือนกับ
คุณมีชัย พันธุรนะครับ แต่กระผมอยาก
จะเอากำว่า “ไปพลางก่อน” ไปไว้ตรง
ที่ว่า “ให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน”
แล้วก็ขอเพิ่มเติมว่า หลังมาตรา ๓ นั้น
ขอเพิ่มเติมว่า “จนกว่าจะได้มีประกาศใช้
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๑๕” ซึ่งก็พอสรุปได้ดังนี้ครับ

“มาตรา ๓ ให้รัฐบาลจ่ายเงินไป-
พลางก่อนได้เพื่อพัฒนาตำบล และช่วย

ประชาชนในชนบทให้มียางทำ ไม่เกิน
จำนวนเงิน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จน
กว่าจะได้มีประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๕” กระ-
ผมขอแปรญัตติท่านนี้ครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ
ไปคุณสุรินทร์ มาศดิตถ์

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรี
ธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพกระผม
สุรินทร์ มาศดิตถ์ จากนครศรีธรรมราช
แห่งพรรคประชาธิปัตย์ ขอแปรญัตติร่าง
พระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงิน
ไปพลางก่อน ในมาตรา ๓ ดังต่อไปนี้

“มาตรา ๓ ให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อ
พัฒนาตำบล และช่วยประชาชนในชนบท
ให้มียางทำไปพลางก่อนจน ถึงวัน ประกาศ
ใช้พระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่าย ประ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้ไม่เกิน
จำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท”
และขอเพิ่มมาตรา ๓ ทวิ ดังต่อไปนี้

“มาตรา ๓ ทวิ เงินที่อนุญาตให้จ่าย
ตามมาตรา ๓ ให้นำไปจ่ายตามหลักเกณฑ์
และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) จ่ายสำหรับกิจการพัฒนาตำบล
และช่วยประชาชนให้มียางทำทุกตำบลใน
วงเงินตำบลละไม่ต่ำกว่า ๕๐๐,๐๐๐ บาท
และไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) รายการจ่ายสำหรับกิจการแต่ละราย สภาตำบลเป็นผู้กำหนดด้วยความเห็นชอบของสภาจังหวัด

(๓) กิจการที่จะนำเงินไปจ่ายได้แก่ การก่อสร้าง ซ่อมถนน สะพาน ระบายน้ำ คู คลอง คลองส่งน้ำเข้านา ทางระบายน้ำ ทานบ เขื่อนฝาย บ่อบาดาล อาคารเรียน สถานือนามัย และการติดตั้งไฟฟ้า

(๔) ให้สภาผู้แทนราษฎร เลือกตั้ง คณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๗๕ คน โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในจำนวนนี้ ให้เลือกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคการเมือง ซึ่งไม่มีสมาชิกเป็นคณะรัฐมนตรี จำนวน ๕๕ คน ทำหน้าที่ตรวจสอบการทำงานและการจ่ายเงินตามโครงการนี้ของรัฐบาล

ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมกราบเรียนมาแล้วนี้ เป็นคำแปรญัตติเพื่อให้สภานี้ได้โปรดพิจารณาในคำแปรญัตติของกระผม กระผมจึงขออภิปรายประกอบเหตุผลในการขอแปรญัตติเพียงเล็กน้อย ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองเป็นผู้หนึ่งที่ได้คัดค้านในวาระที่ ๑ ขึ้นรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่คัดค้านนี้มีเป็น ๒ ขั้นตอน คือขั้นตอนที่ ๑ เห็นด้วยในการที่รัฐบาลนี้ได้ส่งเงินไปพัฒนาตำบลชนบทหมู่บ้านให้มั่งคั่ง แต่ไม่เห็นด้วยในจำนวนเงินที่ส่งไปจึงคัดค้าน

ประการที่ ๒ เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเพียง ๔ มาตรา และมาตราที่สำคัญคือ มาตรา ๓ ไม่มีวิธีการควบคุมการจ่ายเงิน กระผมจึงเป็นห่วงในการจ่ายเงินงบประมาณของแผ่นดิน โดยเฉพาะเงินนี้รัฐบาลไม่ได้ระบุไว้ในตัวบทกฎหมายว่าจ่ายจากเงินอะไร เพียงแต่เขียนไว้ในเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า ออกกฎหมายนี้ มาตามพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑ และเป็นคำอภิปรายประกอบของท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเท่านั้น ที่ทำให้สภานี้และตัวกระผมได้รับทราบว่าจะจ่ายจากเงินคงคลัง อันว่าเงินคงคลังนั้นเท่าที่กระผมทราบมาก็คือเงินเหลือจ่ายประจำปี เงินเหลือจ่ายประจำปีนี้เท่าที่กระผมทราบก็มีเงินสะสมของข้าราชการประการหนึ่ง เงินที่เหลือจ่าย เช่น เงินกู้ที่ยังไม่จ่ายอะไร เหล่านี้เมื่อพิจารณาตามงบประมาณประจำปี ๒๕๑๘ ๔๘,๐๐๐ ล้านบาท ใน ๔๘,๐๐๐ ล้านบาทนี้เป็นเงินรายได้ โดยเก็บภาษี ๓๘,๐๐๐ ล้านบาทเศษ เป็นเงินกู้ ๘,๐๐๐ ล้านบาท เป็นเงินเหลือจ่าย ๑,๕๐๐ ล้านบาท รวม ๔,๘๐๐ ล้านบาท ถ้าดูตามนี้แล้วก็จะเห็นว่าเงินที่นำมาจ่ายนั้นตามกฎหมาย เงินคงคลัง มาตรา ๓ วรคสองรัฐบาลนี้จะต้องตั้งงบประมาณชดเชยเมื่อจ่ายไปแล้ว ต้องตั้งงบประมาณชดเชย

ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือร่างพระราชบัญญัติโอนเงินงบประมาณ หรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ อันเป็นการแน่นอนว่า ในคำปรารภนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้รอมชอมเห็นชอบที่จะยืมเวลาโดยให้ใช้เงินนี้ไป ถึงวันประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ดังนั้นในการจ่ายเงินนี้ ไปกระผมเห็นว่า ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้น ไม่เพียงพอ ควรจะให้สัก ๕,๐๐๐ ล้านบาท ตำบลหนึ่งอย่างน้อยได้สัก ๑ ล้านบาท เพราะรัฐบาลก็ยอมรับว่ายังไม่เคยมีรัฐบาลใดเอาใจใส่ต่อชนบท อันนี้เป็นความจริง เป็นความถูกต้องและก็ขอชมเชยรัฐบาลนี้ที่ได้มีความกตริเริ่มขึ้นมา แต่ ๕ แสนบาท ยังไม่สามารถแก้ความจนและความต้องการ ในสิ่งสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของราษฎร ได้ กระผมจึงขอเสนอเป็น ๕,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อให้ได้ตำบลละ ๑ ล้านบาท เหตุผลอีกประการหนึ่ง บัณฑิตได้ ๑๔ จังหวัด ถูกอุทกภัยเสียหาย ๑๑ จังหวัด จากสถิติของทางราชการที่สำรวจไม่ทั่วถึงนั้น ปรากฏว่าข้าวเสียหาย ๑,๑๐๐ ล้านบาท ยางและผลไม้เสียหาย ๘๐๐ ล้านบาท ถนนหนทาง ชลประทานเสียหายประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท บ้านเรือนของประชาชนเสียหายล้มตายประมาณ ๔๐๐ ล้านบาท ถ้ารวม

แล้วเป็นเงินกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท ภาคใต้ประสบกับความยากจนเกิดโจรผู้ร้ายชุกชุมทุกห่อหมก เจ้าหน้าที่ยังคนละเลยไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ ทำให้โจรผู้ร้ายชุกชุมขึ้น โดยบางคนเท่าที่กระผมไปสอบถาม บอกว่าไม่แน่นอน ในนโยบายรัฐบาลและไม่แน่นอนว่ารัฐบาลนี้จะอยู่ไปได้กี่วัน อันนี้กระผมรู้สึกเป็นอันตรายมาก ต่อบ้านเมืองพรรคประชาธิปัตย์เองแม้จะเป็นพรรคฝ่ายค้าน แต่พยายามคัดค้านเพื่อความถูกต้องเพื่อเป็นผลดี และอยากจะประคับประคองรัฐบาลนี้ หากว่าทำดีต่อไปเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ ก็อยากจะประคับประคองนี้เป็นเจตนาแม้เป็นพรรคฝ่ายค้าน ดังนั้นจึงเห็นว่าเงินที่จะจ่ายไปโดยเฉพาะบัณฑิตนั้น ตำบลละ ๕ แสนบาทไม่สามารถแก้ความยากจน แก้ความเสียหายของประชาชนได้ ขออภัยท่านประธาน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รวบรวมหน่อยครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ในสมัยที่พรรคประชาธิปัตย์มีโอกาสเป็นรัฐบาลเพียง ๒๕ วัน ได้ตกลงกันว่า จะส่งเงินไปช่วย บัณฑิตอย่างน้อย ๑,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อแก้ความยากจนจากน้ำท่วม เมื่อวันที่ ๑๘ ไฟไหม้อำเภอชะอวดอีก ๒๐๐ กว่าหลังคาเรือน ความยากจนทุกข์ยากที่ถมทิวลงมาอีก ด้วยเหตุผลอันนี้เองกระผมจึงเห็นว่าถ้าจะถึงไปเฉพาะภาคใต้ตำบลละ ๑ ล้านบาทไม่เป็น

การยุติธรรม กระผมจึงแปรรูปคดีให้เพิ่มเป็น ๕,๐๐๐ ล้านบาท ส่วนการเงินนั้น กระผมเชื่อว่ารัฐบาลนี้หลายท่าน ท่านเคยผันเงินอยู่ในธนาคารนับเป็นหมื่น ๆ ล้านบาท ท่านคงจะผันเงินกลับเข้ามา ให้เงินคงคลังที่จะจ่ายออกไป ๕,๐๐๐ ล้านบาทกลับมาอีก โดยเฉพาะท่านนายกรัฐมนตรี ท่านก็พูดเป็นที่น่าพอใจ ว่าท่านจะเป็นรัฐบาลที่ไม่ใช่รัฐบาลนั่งเก็บเงินไว้ในถุง ท่านจะเอาเงินสะสมที่เก็บไว้ เงินคงคลังที่เก็บไว้นี้มาพัฒนาประเทศ กระผมเห็นว่าที่กระผมแปรรูปคดีเข้าไปให้จ่าย ๕,๐๐๐ ล้านบาทนั้นก็ตรงกับเจตนาของท่าน นายกรัฐมนตรีแล้ว ในมาตรา ๓ ทวิ ท่านประธาน กระผมอยากจะกราบเรียนย่อ ๆ ว่า ที่กระผมเพิ่มเข้าไปทั้งหมดนี้เพื่อเป็นการวางหลักเกณฑ์ในการจ่าย ให้มีกำหนดไว้ในกฎหมาย พอที่จะควบคุมรัฐบาลได้บ้าง จึงได้กำหนดลงไป โดยเฉพาะในอนุมาตรา (๔) ที่กระผมต้องการ จะให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๗๕ คน เพราะทุกพรรคทุกฝ่าย การตั้งกรรมการนั้นรัฐธรรมนูญก็กำหนดให้ตั้งตามอัตราส่วนไว้จริง แต่อันนี้เป็นกฎหมายพิเศษ ท่านนายกรัฐมนตรีได้แสดงต่อสภานี้ตอนรับหลักการว่าอยากจะให้ ส.ส. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทุกท่านได้ร่วมมือกันควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของท่าน เจ้าหน้าที่รัฐบาลนั้นเป็นเวลา ๓๐—

๔๐ ปีมาแล้วบางคนนะครับ ข้าราชการที่ดีก็ยังมีมาก เมืองไทยยังอยู่รอดเพราะคนดี เพราะข้าราชการที่ดี แต่ข้าราชการที่คอร์รัปชั่น หาผลประโยชน์ ใส่ตัวก็กำลังทำลายชาติอยู่ ดังนั้นที่ท่านนายกรัฐมนตรีต้องการให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ช่วยควบคุมดูแลในเรื่องการจ่ายเงินถึง ๒,๕๐๐ ล้านบาทของรัฐบาล ที่กระผมขอเพิ่มเป็น ๕,๐๐๐ ล้านบาทนี้ จึงเป็นการ ขอบเพื่อสนองเจตนาของท่านนายกรัฐมนตรี กระผมจึงแปรรูปคดีใส่อนุมาตรา (๔) เข้าไปในมาตรา ๓ ทวิว่า ให้สภานี้ตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นกรรมการ ๗๕ คน ให้เอาจากฝ่ายค้าน ๕๕ คน ฝ่ายค้านนี้หมายความว่าทุกพรรคทุกฝ่ายที่สมาชิกของพรรคนั้นไม่ได้เป็นรัฐมนตรี ได้เป็น ๕๕ คน เพื่อจะได้ให้ฝ่าย ค้านได้เข้าไปควบคุมการบริหารงานนี้ ด้วยเหตุผลดังที่กระผมกราบเรียนท่านประธานนี้ หวังว่าสภานี้คงจะได้พิจารณาเห็นชอบตามที่ กระผมขอแปรรูปคดีขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป
คุณเกษม

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเกษม สรศักดิ์เกษม ผู้แทนราษฎร จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นกระผมต้องขอขอบพระคุณรัฐบาลที่

มีนโยบาย และเสนอกฎหมายอัน ก้าวหน้า
เข้ามาเพื่อ บำบัดทุกข์ บำรุงสุข โดย ตรงแก่
ประชาชน ท่านประธานครับ กระผมขอ
แปรญัตติในมาตรา ๓ เพิ่มเป็นวรรคสอง
ข้อความว่า

“ให้รัฐบาลเสนอโครงการรายละเอียด
ของงาน ที่ให้ ประชาชนทำพร้อมทั้งจำนวน
เงินที่ต้องจ่ายตามโครงการแต่ละรายการของ
แต่ละตำบล มาให้สภาผู้แทนราษฎรทราบ
ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราช-
บัญญัตินี้ใช้บังคับ” กระผมขอประธาน
ทราบเรียน เหตุผลสนับสนุนเพียงสั้น ๆ ว่า
คำแปรญัตติของกระผมนี้ เพื่อสะดวกใน
การควบคุมของผู้แทนราษฎร สนองตาม
นโยบายคำพูดของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
ว่าผู้แทนทั้งหมด ได้มีโอกาสช่วยกันควบคุม
ดูแลสอดส่องเงินจำนวนนี้ เพราะฉะนั้นถ้า
หากว่าสภานี้ยังไม่ทราบโครงการ ไม่ทราบ
รายละเอียดโดยแน่ชัด ก็ไม่สามารถจะ
ควบคุมได้ ความกรุณาของท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังได้ชี้แจงเมื่อเช้านี้ว่า
कुศลองที่จะสร้างใหม่มีถึง ๘,๐๐๐ เศษ
ถนนสร้างใหม่มีถึง ๕,๐๐๐ กว่าสาย ยาว
ถึง ๑๕,๐๐๐ กิโลเมตรนั้น เป็นราย
ละเอียดที่สภานี้ยังไม่ทราบเพียงแต่อยู่ใน
กระเป๋าท่าน นายกรัฐมนตรีเท่านั้น
เพราะฉะนั้นคำแปรญัตติของกระผมนี้ คือมี
ความหมาย และ ประสงค์ว่า ให้รัฐบาล รับ

เสนอโครงการนั้นภายใน ๑๕ วัน เพื่อ
ผู้แทนราษฎรทั้งหมดจะได้มีโอกาสทราบว่า
ถนนของตำบลไหน จังหวัดไหน ใช้คนงาน
สร้างเท่าไร กว้างยาวเท่าไร เพื่อประโยชน์
ในการตรวจสอบ อันนี้จะเป็นประโยชน์มาก
กระผม ขอยกตัวอย่างที่จังหวัดฉะเชิงเทรา
ของกระผม และของท่านประธานด้วย มี
๘๓ ตำบล ผลของกฎหมายนี้ ชาวจังหวัด
ฉะเชิงเทราของกระผมก็ ได้รับเงิน ถึงเกือบ
๔๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นเงินงบประมาณก้อน
ใหญ่อยู่ เพราะฉะนั้นการที่ผู้แทนราษฎรจะ
เข้าไปตรวจสอบ และควบคุมดูแลอย่าง
ใกล้ชิดนั้น จำเป็นต้องรู้รายละเอียดอยู่ใน
มือ ซึ่งรัฐบาลจะเสนอมาเสียก่อน เพราะ
ฉะนั้นกระผมหวังว่าคำแปรญัตติของกระผม
นี้จะเป็น การควบคุม ตามเจตนารมณ์ ของ
 ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ซึ่งทั้งนี้ กระผม
เกรงว่าเงินจำนวน ก้อนใหญ่นี้จะไปตกเข้า
พวกเข้าห่อ ซึ่งเป็นไปโดยไม่ชอบ เพราะ
ฉะนั้นกระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคำแปรญัตติ
ของกระผมสั้น ๆ นี้ จะได้รับการพิจารณา
จากสภานี้ และคณะรัฐบาลพอสมควร
ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึง ตอนนี้
ประธานมีกิจจำเป็น ได้ลงจากบัลลังก์ และ
ได้มอบให้รองประธานสภา ผู้แทนราษฎรทำ
หน้าที่แทน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทน-
ราษฎร: คนต่อไปครับ คุณขุนทอง
ภูผาเดือน

นายขุนทอง ภูผาเดือน (กาฬ-
สินธุ์): ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ขุนทอง ภูผาเดือน พรรคประชาธิปัตย์
จากจังหวัดกาฬสินธุ์ครับ ขอแปรญัตติใน
มาตรา ๓ ดังต่อไปนี้ครับ ขอเพิ่มมาตรา
๓ เป็นจำนวนเงิน ๓,๐๐๐ ล้านบาท และ
ก็ต่อไปด้วยว่าในจำนวนนี้ให้เจียด ไปเป็น
งบปราบปรามโจรผู้ร้ายทั่วไปไม่เกิน ๑๐
ล้านบาท และก็ขอเพิ่มเติมเป็นมาตรา ๓
วรรคสอง

“เมื่อสิ้น ระยะเวลาที่กำหนดให้ดำเนิน
การตามโครงการแล้ว รัฐบาลต้องรายงาน
ผลให้สภาผู้แทนราษฎรทราบโดยด่วน”
มาตรา ๓ วรรคสาม

“ถ้าการจ่ายเงินตามความในวรรคแรก
มีการรั่วไหล หุจริต ไม่ว่าในระดับใด
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะ
ประธานกรรมการตามโครงการนี้ รัฐมนตรี
ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และนายก
รัฐมนตรี ต้อง รับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทาง
อาญา” ทำไมกระผมถึงต้องแปรญัตติเพิ่ม
จำนวนขึ้นก็เพราะว่ากระผมเห็นแล้วในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ หรือว่าในภาคใต้
ภาคเหนือก็ตาม รัฐบาลจะมัวมั่งตั้งแต่การ
พรรณา ให้ประชาชนมั่งนทำ ไปชุด

ถนน ไปชุดบ่อน้ำก็ดีกว่า แต่รัฐบาล
อาจไม่ทราบ ว่า ขณะนี้ขวัญของชาวบ้าน
ชาวนาชาวไร่อยู่ได้หรือเปล่า ความปลอดภัย
ในการรักษาทรัพย์สินของเขานั้นไม่มีเลย
เขาไม่มีใจที่จะไปพัฒนาช่วยเหลือ รัฐบาล
หรือครับ เพราะว่าเขามีภรรยาสวย ๆ
แทนที่จะได้นอนกับภรรยา ขณะนี้เขาต้อง
ไปนอนกับวัวกับควาย ทั้งนี้เพราะว่าโจร
ขณะนั้นไม่เหมือนเก่าแล้วครับ เมื่อก่อนโจร
ไปด้อมๆมอง ๆ สำหรับขโมยวัวควายของ
ชาวบ้านแต่เดี๋ยวนี้เขาบอกว่ามันหิว นอนไม่
จำเป็นเพราะรัฐบาลไม่มีประสิทธิภาพในการ
ปราบปรามเขาแล้ว เขาเดินไปเจอเจ้าของ
เอามาเอาหัวให้ ๒ ตัว เอาควายให้ ๓ ตัว
แล้วก็ไปส่งด้วย เหตุการณ์อย่างนี้ในท้องที่
จังหวัดกาฬสินธุ์เกิดขึ้นแล้ว ถ้าเมื่อรัฐบาล
ไม่มีงบปราบปรามพิเศษ เพื่อให้โจรผู้ร้าย
อันเป็นภัยของประชาชนในหน้าฤดูทำนํานี้
หมดไปแล้ว กระผมเข้าใจว่าการทำงาน
ของเราจะไม่ได้ผลเลย เพราะประชาชนจะ
ไม่เชื่อ รัฐบาลทำอย่างนี้แล้วแก้ปัญหาเขา
ไม่ได้ ถ้าเมื่อว่าประชาชนมีรายได้มากขึ้น
อีกละครับ ถ้าโจรผู้ร้ายมีมากก็ไปชู่เอาอีก
ละ ถ้าทราบว่า นาย ก. วันนี้ได้เงิน ๑๕๐
บาท ก็เดินย่อง ๆ เอาปืนฉีดน้ำหรือเอาปืน
จริง ๆ ไปจู่เอามา เงิน ๑๕๐ บาทซึ่งรับ
มาจากการไปชุดถนนเอามาให้หน่อย ก็เอา

ของเขา ไปอีกละ ครั้น ความปลอย ภัย ใน
ทรัพย์สินชีวิตร่างกายของประชาชนไม่มีเลย
รัฐบาลควรจะเจียจงบนี้ไปในการปราบปราม
ถึงแม้ว่าทางรัฐบาล อาจจะคิดว่า กระผมแป๊ะ
ญัตตินี้ ไม่อยู่ในความมุ่งหมาย ไม่อยู่ใน
หลักการซึ่งเป็นการพัฒนา เอาละครับ มัน
ก็เป็นกรณีแวดล้อม ซึ่งมีความจำเป็น มี
เหตุผลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา เพื่อให้
โครงการของรัฐบาลนี้บรรลุเป้าหมาย แต่
ทำไม กระผมถึงเต็มข้อความเป็นวรรคสอง
ของมาตรา ๓ ว่า เมื่อสิ้นกำหนดระยะเวลา
แล้ว รัฐบาลต้องรายงานผลให้สภาผู้แทน-
ราษฎรทราบ พรรคประชาธิปัตย์รวมทั้ง
กระผมด้วย นายขุนทอง ภูผาเดือน คนนี้
เห็นด้วยในหลักการที่รัฐบาลจะนำเงินนี้ไป
สู่ชนบท เพราะเราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ทั้ง ๒๖๔ คนนี้เห็นพ้องต้องกันว่าเมืองไทย
นี้ไม่ใช่เฉพาะกรุงเทพฯ กรุงเทพฯ นี้ไม่
ใช่เป็นเมืองไทยแห่งเดียว ในเขตเทศบาล
ไม่ใช่เมืองไทยแห่งเดียว เพราะว่าชนหมู่
บ้าน ๕ - ๖ หมู่บ้านนี้เป็นประเทศไทยด้วย
กันทั้งนั้นเราเห็นชอบ แต่ว่าเราไม่ชอบใน
วิธีการ ก็เลยพากันเป็นห่วงเป็นโยว่าที่
รัฐบาลเสนอมานี้ รัฐบาลจะ ค้มครอง ให้งาน
ได้ผล บาทหนึ่งได้ผล ๕๐ สตางค์เราก็
พอใจ แต่เรายังห่วงในพระราชบัญญัติ
ซึ่งรัฐบาลเสนอมานี้ รัฐบาลไม่ได้ชี้แจง
ไม่ได้มีเหตุผลในมาตรการที่จะค้มครอง รักษา

เงินนี้ให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนได้อย่างไร
แท้จริง ไม่มีบทกฎหมายมาตราใดควบคุม
มีมาตรการใดที่จะควบคุมเลย กระผมเป็น
ห่วงเรื่องนี้ถึงอยากจะให้มีการติดตามผลโดย
ให้รัฐบาลมาชี้แจงผลว่าได้มากน้อยแค่ไหนต่อ
สภาผู้แทนราษฎรทราบ ถ้าไม่ได้ผลมันเป็น
เพราะอะไรเราจะต้องคิดการแก้ไขอย่างไร
ในโอกาสข้างหน้า ที่กระผมมีความคิดเห็น
อย่างนี้ก็ด้วยเจตนาดีครับ ไม่ทราบว่ามีสมาชิก
แห่งสภานี้ท่านจะเห็นด้วยหรือเปล่า กระผม
ไม่ได้เกรง ไม่ได้ตีตัวรวน ด้วยความคิด
รอบคอบ ด้วยความคิดอันรับผิดชอบต่อ
ประเทศชาติและประชาชน ถึงแป๊ะญัตติ
เพิ่มมา ทิ้งในวรรคต่อไปก็ทำไมถึงต้อง
มีบทกำหนดว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย ในฐานะ ประธาน กรรมการ ตาม
โครงการนี้ รัฐมนตรีผู้รักษาการ ตาม
พระราชบัญญัตินี้ และ นายกรัฐมนตรี ต้อง
รับผิดชอบ ต้องรับผิดชอบไม่มีชอบ ทั้งในทาง
แพ่งและอาญา ก็ด้วยเหตุผลว่ากระผมไม่-
ได้รังแกท่านรัฐมนตรีทั้ง ๓ นะครับ
เพราะว่าท่านเป็นผู้เกี่ยวข้องอยู่กับโครงการ
นี้ และโครงการนี้เป็นโครงการใหม่
อยากจะให้ทางรัฐบาลนี้ทำให้มัน รอบคอบ
ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านพูดเมื่อเช้านี้
นะครับ บอกว่าท่านได้เอายาหอมไปให้
คน บ่วย ซึ่งเป็น ประชาชน อยู่ใน ชนบทนี้
ลืมนึกและก็พูดได้แล้ว แล้วกระผมก็เลย

เพิ่มข้อความนี้เข้าไปเป็นลักษณะว่าถ้าทาง
รัฐบาลท่านจะรักษาคณบวชนี้ให้หายอย่าง
ถูกต้องแล้ว ให้เวลาท่านคิดให้รอบคอบ
ทำการฉายเอกซ์เรย์ พิสูจน์โรคให้มันแน่-
ชัดและก็ยึดเวลาออกไป และก็มีมาตรการ
นี้ให้ท่านต้องรับผิดชอบ ในเมื่อมันมีความ
ผิดพลาดเกิดขึ้น กระผมหวังว่าโดยความ
รับผิดชอบต่อประเทศชาติ สมาชิกผู้มี
เกียรติทั้งหลายครับ ในสภานี้ทั้ง ๒๖๔ ท่าน
ท่านก็คงมีความรับผิดชอบเช่นเดียวกัน
กระผมไม่ได้ว่ากระผมรับผิดชอบคนเดียว
เพราะเมืองไทยนี้เป็นของเราทุกคน ไม่ใช่
ของใครคนหนึ่ง เราต้องช่วยกันรับผิดชอบ
ก็คงจะสนับสนุนและเห็นด้วย ตามที่กระผม
ขอแปรญัตติ ขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้-
แทนราษฎร : ต่อไปคุณไกรสร ตันติพงศ์

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านผู้เป็นประธานครับ ผมขอ
เสนอญัตติด่วนตามข้อบังคับข้อ ๓๔ อนุ
๕ หรือ (๕) คือขอให้เลื่อนการปรึกษา
ไปผู้ใดเห็นด้วย โปรดยืนขึ้นรับรองครับ
เลื่อนการปรึกษาไป ผู้ใดเห็นด้วย โปรด
รับรองครับ ขอให้ท่านประธานถามมติที่
ประชุมได้ครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้-
แทนราษฎร : คุณไกรสรครับ.....

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ ที่ผมเสนอ
ญัตติด่วนตามข้อบังคับที่ผมอ้างเมื่อสัก
ไม่ได้เสนอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นพิจารณาเพื่อ
จะกว่ากฎหมายนะครับ แต่ขอให้เลื่อนการ
ปรึกษา ทั้งนี้เพราะว่าที่ประชุมนี้มีแค่ ส.ส.
ฝ่ายค้านเท่านั้นเป็นส่วนใหญ่ ก็เกรงใจฝ่าย
รัฐบาลท่าน ก็อยากจะเลื่อนการปรึกษา
ไม่ได้เอาขึ้นเชิงในทางการเมืองอะไรเลย
ไม่อย่างนั้นผมเสนอ (๗) หรือ อนุ ๗
เพื่อจะให้ตกไป นี่เราไม่ให้ตก เลื่อนการ
ปรึกษา เพราะฉะนั้นขอท่านโหวตเรื่องการ
ปรึกษาเสียเถอะครับ แล้วพรุ่งนี้เรามาตั้ง
ใหม่ก็ยังได้

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำ-
ปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมพินิจ
จันทรสุรินทร์ ในการพิจารณาขอแปรญัตติ
นั้น เราได้ตกลงรับหลักการว่าพิจารณา
๓ วาระรวดเดียวครับ ถ้าหากว่าตกลงกัน
เป็นอย่างอื่นนั้น ก็น่าจะได้ตกลงกันแต่แรก
เพราะฉะนั้นก็ขอได้โปรดพิจารณากันต่อไป
ให้เสร็จสิ้นเสียวันนี้ และขอเสนอญัตติไม่
เลื่อนครับ ถ้าหากท่านสมาชิกผู้ใดเห็นด้วย
คือไม่เลื่อน ขอได้โปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายสง่า วัชรภรณ์ (ศรี-
สะเกษ) : ท่านประธานครับ ญัตติที่มีผู้
เสนอทั้ง ๒ ญัตตินี้ะครับ ไม่ชอบด้วย

ข้อบังคับครับ เพราะว่าในขณะนี้ สถานกำลังพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติอยู่ครับ ก็กัณฑ์กันอยู่ ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดเสนอญัตติอื่นขึ้นมาในขณะที่กำลังพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติกันครับ ต้องพิจารณาต่อไปให้เสร็จสิ้นครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมคิดว่าบัดนี้สมาชิกเราก็คงมาประชุมโดยพร้อมเพรียง ผมก็อยากจะให้ดำเนินเรื่องไปให้เสร็จเรียบร้อยเป็นอย่างไร คุณไกรสร

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ ผมว่าเพื่อนผมนี้ลองหยิบข้อบังคับมาอ่านซิครับ หน้า ๑๒ ข้อ ๓๔ มันมีข้อความอย่างนั้นนะเพื่อน "เมื่อที่ประชุมกำลังปรึกษาศักดิ์โดยผู้ห้ามมิให้เสนอญัตติอื่น นอกจากญัตติต่อไปนี้ ฯลฯ" และท่านลองไปดู (๕) ซิครับเพื่อน เชิดแว่นตาคุณซิว่า (๕) เขาบอก "ขอให้เลื่อนการปรึกษา" เพื่อนเอ๋ยการที่ผมเสนอเมื่อขณะนี้ครับ ถ้าผมจะเสนอให้นับคะแนนของประชุมจะเป็นโมฆะนะ ท่านเลขาธิการรัฐสภา ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ ผมแอบนับกันแล้วนะ แต่ผมรักษาหน้าท่านเลขาธิการรัฐสภา จึงเสนอญัตติข้อนี้มาไว้ ถ้าผมสวมวิญญาณของคุณทองกี อีสราชีวิน วิวยาวเข้าไป เมื่อท่านเสียหน้ากันหมดนะครับ มารยาทของพรรคฝ่ายค้านนักการ

เมืองที่แท้จริง เล่นการเมืองตั้งแต่ยุคทรวราชมินทร์ครับ ขอให้เข้าใจ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ คุณไกรสร นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมขอยืนยันมตินี้ให้โหวต

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุม ผมจะขอมติแล้วครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ อันนี้ก็น้องหน้าใหม่ไม่ค่อยรู้ระเบียบดี ถ้าผิดก็ขอได้โปรดสอนด้วยนะ ยินดีกราบเท้ารับคำสอนถึงเชียงใหม่ครับ ในการพิจารณาคำขอแปรญัตตินั้น เราได้ตกลงกันตั้งแต่แรกแล้วว่า เราจะพิจารณา ๓ วาระรวดเดียว บัดนี้ขณะนี้เรากำลังพิจารณาในเรื่องร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ ยังไม่เสร็จสิ้นการที่จะเลื่อน วาระนี้ไปวันพรุ่งนี้ก็อาจจะได้พิจารณาเป็นอย่างอื่น ซึ่งเราควรจะพิจารณากันตั้งแต่ครั้งแรกว่าเรากลางกันอย่างไร รับหลักการกันอย่างไร ในเมื่อมติที่นี้ได้ลงมติแล้วว่าเราจะพิจารณา ๓ วาระรวดเดียว เราก็ควรจะเป็นอย่างนั้น มีข้อบังคับอื่นใดใหม่ ครับพี่ท่านที่จะยกเลิกมติประชุมนี้เป็นอย่างอื่นอีก มีไหมครับ นอกนั้นก็น้อยซีที่รัก

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้-
แทนราษฎร : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
บัดนี้มีผู้เสนอให้เลื่อนการปรึกษา และอีก
ฝ่ายหนึ่งขอให้ดำเนินการ ปรึกษาพิจารณา
กันต่อไป ผมจึงจะใคร่ขอมติจากที่ประชุม
เพื่อต้องการจะให้เรื่องเป็นที่ยุติ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐี (นครศรี-
ธรรมราช) : ท่าน ประธานที่เคารพครับ
กระผม ขำครับ ก็กระผมอยากจะเรียน
ทำความเข้าใจกับเพื่อนสมาชิกอย่างนั้นครับ
ว่า คำว่า การพิจารณารวดเดียว นั้น ไม่ได้
หมายความว่าเราจะพักไม่ได้ ถ้าเราเริ่มต้น
ใช้คำใหม่อย่างนี้ได้ใหม่ว่า ขอให้ที่ประชุม
นี้พักก่อนจนกว่าจะถึง ๔ โมงเช้าในวัน-
พรุ่งนี้ มันก็เป็นเหมือนกัน คำว่า รวดเดียว
นี้ ไม่ใช่ยืนยันเตกกัน ๑๐ วัน ๑๐ คืน
กระผมว่าไม่ใช่อย่างนั้นครับ กระผมว่า
น่าจะตีความกันอย่างนี้ กระผมเองก็น้อง-
ใหม่เหมือนกันครับ กระผมคิดว่าถ้า-
หากเราใช้คำใหม่ว่าเขาเป็นพักกัน เขาเริ่ม
พักตั้งแต่ ๒ ทุ่มครึ่ง เวลาพักวันนั้นมันนาน
หน่อย ไปเริ่มเอา ๔ โมงเช้าพรุ่งนี้ มัน
ก็น่าจะได้ตัวอย่างนั้น กินข้าวกลางวันยัง
ใช้ได้เลยครับ ท่านประธาน คือคำว่า ๓
วาระนี้มัน ไม่ใช่ ว่า รวดเดียวยันเตกอย่างนั้น
กระผมคิดว่ามันไม่ชอบนะครับ นี่คือการ
ทำความเข้าใจกัน

นายจรูญ กุวานนท์ (ปทุมธานี) :
สวัสดิ์ครับท่านประธาน ผม จรูญ กุวานนท์
ส.ส. ปทุมธานีครับ ผมก็พยายามจะถือ
โอกาสพูดมาหลายครั้งแล้วครับ แต่ก็ยกมือ
ไม่ได้พูดความจริงเรื่องนั้นะครับ ผมว่า
ไม่น่าจะนั้น เพราะว่าเมื่อก่อน จะมี
อภิปราย ท่าน ส.ส. ก็ได้พยายามยกสาธก
มากันยืดยาว บอกว่าการพิจารณานั้นก็ขอ
จะให้เสร็จกันในวันนี้ จะคำมิดก็ยกขึ้น
อย่างไรเราก็ต้องเสียสละกัน เพราะฉะนั้น
ผมก็เห็นว่าเมื่อเราพูดกันไปแล้ว ล่นวาท
กันไปแล้วเราก็ควรจะสู่สละครับ จะให้มัน
สลับหาห้องประชุมนี้ก็ให้มันรู้ไปครับ แต่
นี้ผมใคร่จะฝากต่อท่าน ประธาน ไว้สักนิค-
ครับ เพราะว่าปรากฏว่าสมาชิกของสภา
นั้นครับ แต่ละท่านท่านก็เป็นผู้ที่เคร่งครัด
ข้อบังคับ แต่ผมนั่งฟังมาตั้งแต่เข้ามานะครับ
ข้อบังคับที่ ๔๘ วรรคสองละครับ หลาย
ต่อหลายครั้งที่สมาชิกได้อภิปรายนั้น ท่าน
ประธาน ไม่ได้หยิบขึ้นมาพูดถึงเลย เพราะ
การอภิปรายนั้นนอก ประเด็น เสียคดี ซึ่ง
อันนี้ก็ผิดข้อบังคับ แต่ท่านผู้รู้ข้อบังคับ
หลายท่านก็พยายามเฉยเมยเสีย อันนี้ผมขอ
ฝากต่อท่าน ประธาน ไว้เป็นที่พึงสังวร ไว้
ด้วยครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้-
แทนราษฎร : ผมใคร่จะขอมติให้ดำเนินการ
การประชุมต่อไป ตามที่มีคุณ ไกรสรเสนอ

ให้เลื่อน การ ประชุม แล้ว ก็ คุณพิณ จันทรสุนทร เสนอให้มีการปรึกษาต่อไป ผมจึงใคร่จะขอมติที่ประชุม ใครเห็นสมควร ให้เลื่อน การ ประชุมต่อไป ขอได้โปรด ยกมือขึ้น... ใครเห็นควรให้มีการปรึกษา พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น.....ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติ ก็ผมขอทั้งประเด็น ใครเห็นสมควรให้มีการพิจารณาต่อไปจน เสร็จโปรดยกมือขึ้น เพราะฉะนั้นขอได้ โปรด และได้เป็นมติของสภานี้เรียบร้อยแล้ว การที่จะเลื่อนไปนั้นก็ยังไม่ทราบว่าจะเลื่อนกันเมื่อไรอย่างใด ถ้าหากจะเลื่อนไปก็เป็นมติที่ ไม่ชอบด้วยที่เราได้ตกลงกัน ไว้แล้ว เพราะฉะนั้นขอให้ไปถามเดิม เป็นมติเดิม ซึ่งเราจะพิจารณากันจนจะ เสร็จสิ้นแล้ว เหลือเพียงมาตราเดียวเท่านั้น เพื่อประเทศชาติ พ่อแม่พี่น้องที่อยู่ทางบ้าน ทั้งหลาย เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้นซึ่งจะ ต้องไปสู่มือพ่อแม่พี่น้อง เขาจะเลื่อน พ่อแม่พี่น้องไปอีกแล้ว ยังไม่ได้ใช้จ่ายอีก แล้ว เพราะฉะนั้นขอท่านได้โปรดใช้มติ เดิมครับ ขอท่านได้โปรดพิจารณาในเรื่อง นี้ครับ

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (รัฐมนตรี-ว่าการกระทรวงยุติธรรม): ท่านประธาน ครับ ปัญหาเรื่องเหล่านั้นนั้น ผมคิดว่า ข้อบังคับมีอยู่ ประธานจะเลิก จะเลื่อน ก็ไม่จำเป็นจะต้องถาม ไม่จำเป็นจะต้องมี

ญัตติที่เสนอมาให้สภาวินิจฉัย นั้นนอกจาก ข้อบังคับการ ประชุมปรึกษาของสภาผู้แทน ราษฎรแล้ว ก็ยังมีระเบียบประเพณีมาแต่ เก่าก่อน แต่ท่าน ประธาน สภาจะ ไม่มีความเห็นว่าจะเลื่อนหรือไม่เลื่อน ก็ พิจารณากันไป ก็ควรจะทำได้คือ ผมมา ถึงเหตุการณ์ ประชุมสภาตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม มานี้เนี่ย เรามักจะลืมข้อบังคับ กัน ก็ผมนี้ไม่ได้พูดอย่างที่เป็นรัฐมนตรี ผมพูดอย่างเป็นสมาชิกสภาคนหนึ่ง เคียงวัน หนึ่งประธานสภาเห็นว่าไม่ควรจะพิจารณาลงจากบัลลังก์ที่ประชุมก็เลิกไปตามข้อบังคับ หรือ ประธาน สภาจะเลื่อน การ ประชุม ไปก็ เป็นไปตามข้อบังคับ ผมไม่เข้าใจว่าทำไม เราจึงต้องมาอาศัย ญัตติจากสมาชิก การ อาศัยญัตติจากสมาชิกนั้น ความเห็นของ เพื่อน สมาชิกก็อาจจะ มี แตก ต่าง กันเป็น ธรรมดาแล้ววิธีเช่นนั้น ไม่ควรจะเกิดขึ้นใน สภานี้ ถ้าหากว่ามีสมาชิกยังคิดว่า หรือ ท่าน ประธาน คิดว่าบทบัญญัติในมาตรา ๓ นั้นเป็นหัวใจของกฎหมายฉบับนี้ ถ้าท่าน ประธานสภาจะเลื่อน ก็ไม่มี ใครมาห้ามท่าน ประธานสภาได้ แล้วญัตติที่เสนอมาจะมี ใครรับรองหรือไม่รับรองนั้น ผมก็คิดว่ามี แต่จะทำให้เกิดความ ไม่สงบในการประชุม สภานี้ จะเลื่อนจะพิจารณาต่อไปหรืออะไร นั้น มัน ก็ถูก อย่างที่เพื่อน สมาชิก ว่าก็จะ พิจารณากัน ๓ วาระแล้วนี่ เข้ามาเหลือ

อีกมาตราเดียวเท่านั้น ก็ควรจะเป็นไปตาม
มติของสภาแต่เข้า และข้อเท็จจริงเมื่อเข้า
เองมติบอกว่าคำปรารภ ไม่มีการแก้ไข
เปลี่ยนแปลง สภานี้ก็ยังมาเปลี่ยนแปลงได้
คือแปรญัตติได้ ซึ่งก็ทำโดยชอบ มันไม่
ได้ผิด แต่ตามปกติแล้วมันผิด เมื่อลงมติ
ไปแล้วก็ควรจะได้ ถ้าไม่รู้จักแล้วมันก็ไม่
รู้จักแล้วตลอดไป สภานี้ผมเป็นสมาชิกอยู่
คนหนึ่งก็ไม่มีค่าสำคัญอะไรนักหรอก ก็
เหมือนอย่างเพื่อนสมาชิก ทุกคนว่าเราต้อง
รักษาเกียรติยศเกียรติศักดิ์ที่ชาวบ้าน ให้
ความไว้วางใจมา เพราะฉะนั้นผมจึงเรียน
ท่านประธานว่า ถ้าท่านไม่เห็นด้วยที่จะ
พิจารณา มาตรา ๓ ที่เพื่อนกรรมาธิการทั้ง
สภาจะแปรญัตติ ถ้าเลิกประชุมก็เลิกได้แล้ว
ก็เลิกกันไป แต่ท่านเห็นว่าสภานี้ควรจะ
พิจารณาให้เสร็จ เพราะมีมาตราเดียว ก็
ดำเนินการพิจารณาต่อไปก็ทำได้เหมือนกัน
เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้ผมคิดว่า ไม่ค่อยน่า
ดูเท่าไรหรอก ถ้าหากว่าเราจะมานั่งถือข้อ
บังคับ โดย ไม่ถือ ประ โยชน์ ของ กฎ หมาย
ฉบับนี้ หรือถือโทษของกฎหมายฉบับนี้
ซึ่งบางท่านก็คิดออกไปว่าเป็นโทษ บาง
ท่านก็คิดว่ามันเป็นประโยชน์ ผมจึงอยากขอ
ความกรุณาท่านประธานได้วินิจฉัย ก็ว่า
จะให้พิจารณามาตรา ๓ ต่อไปก็พิจารณา
ไม่พิจารณา จะเลิกก็เลิกผมมีความเห็นเท่า
นั้น

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้
แทนราษฎร : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ โดย
ฐานะที่ผม มีความเคารพ ในมติของสภานี้
เมื่อมีสมาชิกเสนอญัตติขึ้นมา แล้วก็ยังมีผู้
เสนอ ญัตติ อีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งมี การ โต้แย้งกัน
เพื่อความเป็นประชาธิปไตย ผมจึงต้องการ
ที่จะขอมติจากสภานี้

นายสง่า วัชรารักษ์ (ศรีสะเกษ):
ผมยืนขึ้น ผมประท้วงว่าประธานปฏิบัติไม่
ชอบด้วยข้อบังคับ ฟังเหตุผลของผมครับ
ท่านประธานที่เคารพ ผมยังยืนยันอยู่ว่า
ญัตติที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอ้างเอาครับ
ข้อ ๓๔ (๕) ขอให้เลื่อนการปรึกษาไป นี้
ไม่ชอบด้วยข้อบังคับ คือข้อบังคับข้อ ๓๔
นั้นมีความว่าอย่างนี้ “เมื่อที่ประชุมกำลัง
ปรึกษาญัตติโดยอยู่ ห้ามมิให้เสนอญัตติอื่น
นอกจากญัตติต่อไปนี้ ฯลฯ” ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ ซึ่งก็เป็นเพื่อนผมเองครับ อ้าง
(๕) บอกว่า ขอให้เลื่อนการปรึกษา ใน
ขณะนี้ขอประธานทราบเรียนว่า เรามีได้
กำลังปรึกษาเรื่องอะไรกันอยู่ แต่เรากำลัง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ที่ท่านจะตี
ความว่าขอให้เลื่อนการ ปรึกษา คือการ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ นั้น ก็เห็นจะไม่
ใช่ ขอได้โปรดพิจารณาข้อบังคับว่าข้อ
๓๖ (๒) เขาใช้คำว่า “ในการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติ” ในขณะนี้เรากำลัง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ มิใช่กำลัง

ปรึกษาหารืออะไรอยู่ เพราะฉะนั้นนิติที่
เสนอมานั้น ไม่ชอบด้วยข้อบังคับข้อ ๓๔
เราไม่ได้กำลังปรึกษากันอยู่ แต่เรากำลัง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติครับ ท่านประ-
ธานทำไมถูกครับ ผม สง่า วัชรภรณ์
ส.ส. ศิริสะเกษ พรรคธรรมสังคม ขอ
ประท้วงท่านจะขอมติไม่ได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน-
ราษฎร : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ คำ
ว่าการปรึกษาก็คือการ พิจารณายู่ นั่นเอง
เพราะ ฉะนั้นผม จึงเห็นว่าผู้เสนอนั้นเสนอ
ชอบแล้ว

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรี-
ธรรมราช) : ท่านประธานครับ เพื่อน
สมาชิกที่ทักท้วงท่านประธานนั้นก็มีความเห็น
จะทักท้วง และที่ท่านรัฐมนตรียุติธรรมมา
ทักท้วง ท่านก็มีความเห็น แต่ผมเห็นว่าท่าน
ประธานทำไปถูกต้อง และเพื่อนสมาชิก ๒
ท่านก็ทำถูกต้อง คือคุณไกรสรเสนอตาม
ข้อบังคับข้อ ๓๔ (๕) มีสิทธิเสนอได้
ตามข้อ ๓๔ (๕) คือให้เลื่อนการปรึกษา
และเพื่อนสมาชิกฝ่ายรัฐบาลก็มีสิทธิที่จะคัด
ค้านว่า ไม่ให้เลื่อนการปรึกษา ดังนั้น
เมื่อมีนิติซึ่งชอบตามข้อบังคับ ท่านประ-
ธานก็ชอบที่จะขอมติ แต่มีผู้ทักท้วงว่านิติ
ที่คุณไกรสรเสนอนั้นขัดกับข้อบังคับ ผม
ขอกราบเรียนท่านประธานว่าเพื่อนสมาชิกที่
พูดให้สมาชิกพรรค รัฐบาล ประทับใจนั้น

ไม่ได้พูดให้สิ้นความ ข้อ ๓๖ ที่เพื่อน
สมาชิกพูดถึงว่าห้ามนั้น ข้อ ๓๖ นิติ
ตามข้อ ๓๔ (๗) กราบ ไม่ใช่ (๕) (๗)
คือขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษานั้น ห้ามมิ
ให้เสนอ ๑. ในการอภิปรายทั่วไป ๒.
ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ดังนั้น
ข้อเสนอของคุณไกรสร จึงถูกต้องตามข้อ
บังคับ ท่านประธานที่เคารพ ผมเองนี้เป็น
ห่วงสภาครับ ผมไม่อยากจะถูก สภาถ่าย
ทอดเสียงไปสู่ประชาชนทั่วประเทศ....

ผู้ทำหน้าแทนประธานสภาผู้
แทนราษฎร : เอาละครับ ผมจะขอมติ
แล้วครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรี-
ธรรมราช) : เทียวครับ ผมขอชี้แจง
หน่อย ขณะนี้ก็ไม่ได้มีการถ่ายทอดคดีแล้ว
เมื่อถ่ายทอดทั่วประเทศทุกครั้ง ผมเป็น
ห่วงว่าการเปรียบเทียบ ระหว่างสภาแต่ละ
กับสภาเลือกตั้ง ประชาชนเขาฟังแล้วเขา
เปรียบเทียบ เทียวประชาชนเกิดความเห็น
ว่าสภาเลือกตั้งนั้นวุ่นวายนัก ผมจึงเป็น
ห่วงว่าประชาชน จะเห็นว่าสภาเลือกตั้งไม่
น่าเลื่อมใส เป็นการทำลายระบบประชาธิปไตย
อย่างหนึ่ง ผมจึงมักจะขึ้นมาทักท้วง
เรื่องข้อบังคับ เพราะ ข้อบังคับ นั้นเป็น
กติกาหรือธรรมเนียมของสภาที่ทุกคน จะต้อง
รักษา โดยมีท่านประธานเป็นประธานใน
การรักษา ดังนั้นนิติที่คุณไกรสรเสนอนั้น

ตามข้อบังคับ ข้อ ๓๔ (๕) เป็นการชอบ และเพื่อนสมาชิกฝ่ายรัฐบาลก็เจตนาที่จะเห็นว่า การเลื่อนไปนั้นจะล่าช้า ท่านก็เสนอว่าให้พิจารณาให้เสร็จวันนี้ ก็เป็นเจตนาดี และการที่คุณไกรสรเสนอให้เลื่อนนั้นก็ไม่ได้เป็นการถ่วง แต่เห็นว่าสถานการณ์แล้วผมอยากจะพูด อย่างท่านประธานเอง ไม่ใช่ท่านรองประธานนะครับ พิจารณาแต่ละครั้งทีหนึ่ง ก็สอง ขอโทษ ๑๒.๐๐-๑๓.๐๐-๑๔.๐๐ นาฬิกาไม่ได้พัก การทำงานอย่างนั้นบางคนมองไปว่า ประธานลำเอียงเข้า ข้างรัฐบาลต้องการให้สมาชิกฝ่ายค้าน พิจารณาลวก ๆ รวบรวมไว้ เพราะความหิว อันนั้นผมอยากจะฝากให้ท่านประธานทราบเสียด้วยว่า ควรจะรักษาเวลา คนเราจะทำงานของชาติ ต้องเตรียมพร้อม ด้วยสติปัญญา กำลังกาย กำลังใจ กำลังความคิด ดังนั้นในการที่จะพิจารณาไปยึดเยื้อจนเกินเวลานั้นมันก็อาจจะเป็น การเสียหายในการพิจารณา กฎหมายแต่ละฉบับมีความสำคัญต่อชาติ ดังนั้นที่คุณไกรสรเสนอไม่ได้ต้องการจะถ่วง ไม่ต้องการจะเห็นว่ากฎหมายนั้นไม่ดี เมื่อสถานการณ์หลักการเราก็เห็นด้วย เห็นด้วยกับเสียงข้างมาก นี่คือการบอบประชาธิปไตย ผมขอบคุณท่านประธานที่ให้มีเวลาชี้แจง ว่าการกระทำของ ท่านประธานก็ดี ของสมาชิกทั้งสองฝ่ายก็ดี เป็นการชอบข้อบังคับ ข้อห้ามที่

คุณสง่า ขอโทษ กล่าวถึงนั้น ไม่ได้บอก ว่า (๗) ที่เขาห้าม เขาไม่ได้ห้าม (๕) ครับ ท่านประธาน ขอให้ท่านประธานได้ดำเนินการขอต่อไป ผมสงวนเวลา

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปนี้ผมขอมติ ก็ว่าผู้ใดเห็นควรให้มีการพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๐ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรให้เลื่อนการพิจารณาไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๒ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้พิจารณาต่อไป ลำดับต่อไปก็คือ คุณไกรสร ตันติพงศ์ เชิญครับ

(ขณะนี้ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านผู้เป็นประธาน เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่รักและเคารพทุกท่านที่ผมเสนอญัตติเมื่อครั้ง เจตนารมณ์ของผม นะ เพราะมองเห็นว่าที่ประชุมนี้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไกรสรครับ คุณช่วยกรุณารวบรวมหน่อย

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมจะแปรญัตตินะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
กรุณาแปลเลย

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : อย่างแหลมมา ถ้าแหลมนะแพ้
ผมทุกทีนะขอสัทที

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
เถอะนะ กรุณา

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นเดี๋ยวผมกำลังจะ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กรุณาแปรไปเลยครับ สงบ ๆ ไว้ เชิญ
คุณไกรสรเอาเถอะ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านผู้เป็นประธาน เมื่อคืนผมจะ
อภิปรายในมาตรา ๓ ที่ผมแปรญัตติ พัง
นะ เข้าประเด็นทั้งนั้นนะ แต่เนื่องจากผม
เห็นที่ประชุมไม่ครบองค์ การแปรญัตติ
ตามมาตรา ๓ ผมจะไม่สมบูรณ์ตามข้อ
บังคับ ผมจึงเสนอญัตติขึ้นมาพิจารณา
เดี๋ยววันที่ประชุมครบองค์แล้ว แต่ผมได้ฟัง
ท่านสมาชิกผู้หนึ่งบอกว่าจะกราบกราน ไป
ถึงเชียงใหม่ ขอผมอบรมไม่จำเป็น เมื่อ
ก็ท่านรัฐมนตรียุติธรรมอบรมไปแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่
เอานะ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นเมื่อผม กำลังพูดอยู่นี้
ในญัตตินี้ ในการแปรญัตติ ผมแปรญัตติ
ในมาตรา ๓ มีความดังต่อไปนี้

“มาตรา ๓ ให้รัฐบาลจ่ายเงินพัฒนา
ตำบลโดยให้สภาตำบลเสนอ โครงการตาม
ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ เพื่อ
สร้างถนน สะพาน การชลประทานขนาด
ย่อม หรือเหมืองฝาย อ่างเก็บน้ำ ชุก
ลอก คลอง หนอง บึง อาคารเรียน
สถานือนามัย สำนักงานผดุงครรภ์ ติดตั้ง
ไฟฟ้าทุกตำบล หรืออื่น ๆ ตามมติของสภา
ตำบล ในวงเงินไม่เกินห้าพันล้านบาท

การดำเนินการตามโครงการของแต่ละ
สภาตำบล หากไม่เสร็จสิ้นตามความในวรรค
แรก ให้รัฐบาลตั้งงบประมาณเพิ่มเติมให้
เสร็จสิ้นตามโครงการของตำบลนั้น ๆ”

การที่ผมขอเสนอแปรญัตติมาตรา ๓
ทั้งข้อความข้างต้นที่ได้เรียนต่อคณะรัฐบาล
และที่ประชุมก็เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้
ทั้งนี้ก็เพราะว่าสภาตำบลตามที่คณะรัฐบาล
จะผันเงินหรือทุ่มเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท
ไปนั้น เป็นสภาตำบลที่ไม่มีการรับรองโดย
กฎหมาย ผมจึงจำเป็นต้องอ้างอิงคำสั่ง
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ เพื่ออะไร เพื่อ
ช่วยให้การจ่ายเงินของคณะรัฐมนตรีสมบูรณ์
ถูกต้อง เพื่อป้องกันไม่ให้นานกว่านี้ผู้ใหญ่

บ้าน สมาชิกสภาตำบลจ่ายเงินไปโดยไม่มีอำนาจ โดยไม่ชอบด้วยคำสั่งระเบียบแบบแผน ทั้งนี้ เพราะคำสั่งของคณะปฏิวัติ ประกาศของ คณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๒๖ ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติระเบียบราชการ ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๔๙๙

(๒) พระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการส่วนตำบล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑

แล้วก็ในข้อ ๔ ได้เขียนไว้ว่า การ บริหารราชการเกี่ยวกับตำบลตามคำสั่งของ กระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๒๒/๒๔๙๙ และ ที่ ๒๗๕/๒๕๐๙ นั้นหมายความว่าเงินที่ จะให้ไปนั้นเป็นไปเพียงตาม คำสั่ง ของ กระทรวงมหาดไทย มันไม่สมบูรณ์ และโดย เฉพาะอย่างยิ่งในข้อ ๔ ของประกาศคณะ ปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ได้เขียนไว้ชัดว่า การบริหารราชการเกี่ยวกับตำบลที่จะต้อง ใช้ ตามคำสั่งของกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๒๒/ ๒๔๙๙ และคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๗๕/๒๕๐๙ ให้คงใช้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการจัดระเบียบบริหารของ ตำบล ตามข้อ ๓ ซึ่งให้แล้วเสร็จภายในกำหนด ๓ ปี ซึ่งปรากฏว่านับตั้งแต่มีประกาศคำสั่ง ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ กระทรวง มหาดไทยยังไม่ได้ดำเนินการตามข้อ ๔ นี้ ความวิตกกังวลในฐานะที่ผมเป็นตัวแทน ของราษฎร มีความวิตกกังวลถึงการที่จะนำ เงินไปใช้จ่ายในการสร้างถนนกีดี้ สะพาน

กีดี้ การชลประทานขนาดเล็กกีดี้ หรือ เหมืองฝายซึ่งเป็นหัวใจในด้านการเกษตรกรรม เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้กีดี้ อย่างเก็บน้ำ อย่างในภาคอีสานซึ่งควรจะขุดระดมเต็มทีก็ กีดี้ การขุดลอกคลองซึ่งมันอุดตันให้มีน้ำ ไหลหลาก เวลาฤดูทำนาจะได้มีน้ำมาสู่ที่ไร ่ที่นาที่กีดี้ หรือหนองบึงที่มันตันขึ้น สิ่ง เหล่านี้ถ้าหากว่าไม่ได้เขียนไว้ในมาตรา ๓ ว่า ให้สภาตำบลเสนอโครงการตามประกาศ ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ตามที่ผม แปรญัตติแล้วก็เป็นที่น่าวิตกว่าสภานี้จะออก กฎหมายไปโดยไม่รอบคอบ จะนำความเดือดร้อนให้แก่ท่านกำนันผู้ใหญ่บ้าน สาร-วัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล หรือสมา-ชิกสภาตำบลนั่นเอง ในที่สุดเจตนารมณ์ที่ดี ของท่านรัฐบาลและบรรดาเพื่อนสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาลจะเป็นเจตนา ร้าย ท่านทั้งหลายจะถูกเขาโจมตีในภายหลังว่าเขา เงินที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายไปหยิบยื่นให้ เขา แล้วในที่สุดเขาก็จะต้องโทษในทางคดี อาญาหรือในทางแพ่ง จึงแปรญัตติมาเพื่อ ช่วยในสิ่งเหล่านี้ให้เกิด ประโยชน์ กับ ส่วน รวมส่วนที่มี การ ระบุ ถึงอาการเรื้อนเพื่อน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมจะทราบแล้วว่า อาการเรื้อนหลายแห่งอยู่ในสภาพชำรุดทรุด ไทรม บางแห่ง ก็มุ่งหลังคาด้วยใบตองตึง หรือใบคา สถานที่อนามัยบางท้องที่ตำบลหมู่ บ้านก็ไม่มี สำนักงานผดุงครรภ์ก็ไม่มี การคิด

ทั้งไฟฟ้าก็ไม่มีทั่วถึง รัฐบาลชุดนี้ได้แสดงให้เห็นว่าหรือให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ไว้ว่าจะกระจายไฟฟ้าไปยังส่วนภูมิภาคแล้วจะลดกระแสไฟฟ้าจากยูนิตละ ๗๐ สตางค์ ในกรุงเทพฯ หรือส่วนกลางในต่างจังหวัดได้ยูนิตละ ๗๐ สตางค์เท่ากัน ถ้าไม่ได้เขียนไว้ในมาตรานี้ ผมมีความวิตกกังวลถึงเพื่อนของผมซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ แล้วมีโอกาสร่วมสนทนากับนายกรัฐมนตรีว่า เพราะท่านมีเรื่องเกี่ยวข้องกับชาวบ้านเรื่องไฟฟ้าไม่ว่า การหาเสียงยุคนั้น ท่านเอาไฟฟ้าไปพูด ชาวบ้านเลือกเสร็จแล้วก็ท่านไม่ได้ทำ ผมเขียนลงไปเพราะช่วยเพื่อนรักของผม คือ คุณปรีชา พัฒนถาบุตร ผมมีจิตใจสะอาดบริสุทธิ์สูงพอที่จะช่วยเพื่อน ผม ซึ่งคลำในทางการเมืองหาเสียง จึงบัญญัติไว้ในมาตรา ๓ ที่นี้ทำไมถึงเขียนว่าอื่นๆ ตามมติของสภาตำบล ความต้องการของแต่ละตำบลอาจจะไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราจำเป็นต้องเขียนไว้กว้างเพื่อความสะดวกความคล่องตัวตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีก็ดี ท่านรัฐมนตรีการคลังก็ได้เรียนไว้ต่อสภาแล้ว เมื่อเข้านี้ได้บอกแล้วว่ามีเงินคงคลังทั้งหมดถ้าผมไม่หนวก พังไม่ผิด คิดแล้วว่างประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านบาท เราพูดอยู่ตลอดเวลาว่าเราต้องการให้เงินไปโดยมีโครงการ แต่เป็นที่น่าเสียใจเมื่อเข้านี้ ท่านประธานไม่ให้ผมได้พูดชี้แจงในหลักการ ก็จำเป็นต้องได้มา

แปรรูปคดีแล้ว แสดงเหตุผลประกอบในการแปรรูปคดีว่าทำไมจึงระบุถึง ๕,๐๐๐ ล้านบาท ก็เพราะเงินคงคลังมันมี ท่านได้พูดเมื่อเข้าแล้วว่า ไม่เป็นการดำเนินนโยบายการคลังแบบขยายแก่ ก็ย้ายนี้ไม่ใช่ขยายแก่แบบสมัยใหม่ ผมก็อยากขอ ท่าน ได้โปรดกรุณาเห็นแก่ประชาชนให้เสีย ๕,๐๐๐ ล้านบาทตามโครงการต่างๆ ที่ถูกต้อง เพราะเมื่อได้คำปรารภแล้ว มีโอกาสจะดำเนินการถึง ๖ เดือน ถ้าหากทำไม่เสร็จตามโครงการนั้นผมก็เขียนช่วยเหลือคณะรัฐบาลช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเรามาจากราษฎรในวาระสองว่า "การดำเนินการตามโครงการของแต่ละสภาตำบลหากไม่เสร็จสิ้นตามความในวาระแรก ให้รัฐบาลตั้งงบประมาณเพิ่มเติมให้เสร็จสิ้นตามโครงการของตำบลนั้นๆ เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์ของผมด้วยความสุจริตใจอย่างนี้ ถ้าหากเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนยังจะคิดว่าผมนี้ไม่มีจิตใจสะอาดบริสุทธิ์ ถึงแปรรูปคดีเพื่ออย่างโน้นอย่างนี้ ก็เป็นกรรมของท่านที่จะคิดไปเองเหมือนเมื่อครั้งประชุมไม่ครบองค์ ถ้าผมบอกว่าประชุมไม่ได้ ต้องเลิกประชุม ก็จะมาโทษผมอีก ผมก็พยายามใช้วิธีการถึงเข้ามาจนนั่งเต็มห้องประชุม ก็เจตนาอย่างนั้นแล้วที่ประชุมยังไม่เข้าใจยังไม่เห็นใจผม ผมก็ช่วยไม่ได้ท่านผู้เป็นประธาน ผมก็จะไม่ไปวก

ว่าให้คุณพิณ จันทรสุนทร เพราะเขาเป็นน้องชายผมแล้วท่านกับผมพวกเดียวกันครับ เข้าใจกัน คนเหนือกินข้าวหนึ่งเหมือนกัน พุศกันรู้เรื่อง เพราะฉะนั้นที่ผมเสนอเหตุผลเหล่านี้มา ถ้ารัฐบาลเห็นว่าเหตุผลของผมไม่ดี ขอได้โปรดกรุณาครับ วาหนา นายกรัฐมนตรี น้อยท่านนะครับ ที่ผมจะเรียก วาหนา นะ จอมพล ถนอม ผมก็ไม่เคยเรียก วาหนา นะครับ พณฯ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง การคลัง ได้โปรดลุกขึ้นมาตอบชี้แจงว่า ถ้าท่านไม่เอาตามคำแปรญัตติของผมนี้ด้วยเหตุผลกลใด ทั้งๆ ที่ผมอ้างอิงคำสั่งคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ เพื่อบังคับในการใช้เงินให้ถูกต้องสมบูรณ์ทุกประการ ทั้งผมเขียนอะไรไว้กว้างทุกอย่างเพื่อประโยชน์ของประชาชน ถ้าท่านไม่เอาตามคำแปรญัตติของผม ท่านมีเหตุผลอย่างไร ผมจะรับฟังด้วยความเคารพครับ ขอแสดงความคิดเห็นเพียงเท่านี้ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปคุณคำ

นายคำ คงจันทร์ (สุรินทร์): ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายคำ คงจันทร์ แห่งจังหวัดสุรินทร์ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอเรียนกับท่านประธานแล้วที่ท่านรัฐบาลผู้มีเกียรติด้วยว่า ตามที่จะแปรญัตติในการแก้ไขเพิ่มเติมในมา-

ตรา ๓ นั้น กระผมอยากจะแก้ไขเพิ่มเติมในข้อความเพียงสั้นๆ และให้ได้ความดังนี้

“มาตรา ๓ ให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อนเพื่อพัฒนาตำบล และช่วยประชาชนชนบทให้มีงานทำในวงเงินไม่เกินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐. บาท”

กระผมจะขออภิปรายสนับสนุน ปัญหาที่กระผมแปรญัตติในจำนวนเงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาทนี้ ภาคอีสานเป็นภาคที่ประสบชกกรรม ความแห้งแล้งมากที่สุด แล้วก็เป็นประจำมาเกือบทุกปีก็ว่าได้ อย่างจังหวัดสุรินทร์ บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ เหล่านี้ แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม อุดร เหล่านี้ ล้วนแต่ได้รับชกกรรมซึ่งธรรมชาติไม่เอื้ออำนวยเหมือนจังหวัดในภาคกลางของประเทศ หรือจังหวัดภาคใต้ ภาคอีสานจะเป็นภาคที่เสียเปรียบภาคอื่นเป็นอย่างมากที่กระผมได้ยกมาพูดนี้ก็เพื่ออยากจะให้คณะรัฐบาล ได้เห็นความจำเป็นในการที่จะพัฒนาบ้านเมืองของเราให้ประชาชนในชนบทซึ่งส่วนมากเป็นชาวไร่ชาวนา ๘๐% ได้ช่วยเหลือเกื้อกูลให้ประชาชนได้มีการงานทำ แล้วก็เมื่อให้มีงานทำแล้ว เมื่อประชาชนท้องไม่อิ่ม ใจผู้ร้ายก็จะมากดุกคาม เพราะฉะนั้นงบประมาณนี้ก็ให้มาในการปราบปรามโจรผู้ร้ายบ้าง ตามสมควร นอกจากนั้นก็ไปสร้างชลประทาน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียวๆ
คุณจะแปรอย่างไรครับ

นายคำ กงจันทร์ (สุรินทร์) :
เคียวครับ ให้ผมพูดเสียก่อนครับ เคียวผม
จะสรุปทีหลัง เอาเพียงสั้น ๆ ครับ แล้วก็
เอาไปสร้างถนนให้เป็นถาวรเพื่อจะได้ระบาย
สินค้านอกจากหมู่บ้าน ตำบล มาสู่ตัว
เมือง ทุกวันนี้ประชาชนภาคอีสานได้รับความ
เดือดร้อนมาก เมื่อปลูกพืชแล้วจะเอา
มาสู่ตลาดก็รู้สึกว่ายากลำบากมาก ถ้าไปจ้าง
รถเขาหรือเขาก็เรียกเอากำจาง ในราคาที่สูง
ขอให้ท่านได้รับพิจารณาด้วย ที่นี้มีการ
ขยายไฟฟ้าไปสู่ชนบท ให้ขยายไปทั่วทุก
ตำบล เคียวประชาชนไม่ว่าแต่ในเมือง
หลวง ไม่ว่าแต่ตามชนบททะเลครับ เขาก็
ต้องการแสงสว่างเหมือนกับพวกเรา ถ้าหาก
มีห้องแอร์ห้องเย็นไปให้เขา เขาจึงจะ
ปรารถนาเป็นอย่างยิ่ง แต่ก็ทำไม่ได้ แล้วก็
ขยายโรงเรียน นอกจากนั้นก็อาจงบประมาณ
ไปขยายโรงเรียน ขณะนี้โรงเรียนในภาค
อีสาน นักเรียนล้นห้องเรียนครับ ไม่มีที่จะ
ให้นักเรียนเรียน นังอึดแอกัน โต๊ะหนึ่ง
๔ คน ๕ คนก็มี ท่านนายกฯ ท่านก็จะ
ได้ไปประสบ ท่านจะได้ไปเห็น เพราะว่า
ท่านนายกฯ ได้รับปากกับผมแล้ว ท่านจะ
ไปตระเวนภาคอีสานแล้วท่านจะไปเยี่ยมผม
ที่จังหวัดสุรินทร์ด้วย ผมจะให้ท่านไปดู
ประการต่อไปก็คือ อนามัย สุขภาพอนามัย

ของประชาชนตามชนบทนั้น รู้สึกว่าแกเกิด
มาหลังถ่อฟ้าหน้าถ่อแดด แกเป็นคนทุกข์
ยากอนาถา เข้ามารักษาพยาบาลตามใน
เมือง มาตามสุซศาลาหรือ หมอก็เรียกเอา
ค่ายาเข็มหนึ่งก็เป็นเงิน ๔๐-๕๐ บาท ตา
สีตาสานนั้นแกไม่มีเงินที่จะมาให้คำหยูกค่ายา
บางที่แกก็รีตน้ำตารีดเลือดออกไปจากตัวของ
แก เป็นเช่นนี้แหละครับผมจึงกราบเรียน
เพื่อประกอบ เพราะฉะนั้นผมจึงขอ
แปรญัตติในมาตรา ๓ “ให้รัฐบาลจ่ายเงิน
ไปพลางก่อนเพื่อพัฒนาตำบล และช่วย
ประชาชนในชนบทให้มีงานทำไม่เกินจำนวน
เงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพียงเท่านี้
ครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ
ไปคุณคล้าย

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) :
ท่านประธานครับ ของผมก็คือว่า อันก่อน
เรากัด “ฤดูแล้ง” ออกไปแล้วครับ “ในฤดู
แล้ง” แล้วผมก็นึกว่าท่านสมาชิกคนอื่นก็
ช่วยกันตัดไปแล้วหลายคน ซ่อนี่ผมนึกว่า
ผมไม่ต้องพูดมากให้เสียเวลา ผมอยากจะ
ถามรัฐมนตรีคลังว่า ท่านจะยืนยันเอาฤดู
แล้งไว้ตามเดิมหรือจะตัด ถ้าตัดแล้วก็ผม
พูดเท่านั้นละ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
(นายกรัฐมนตรี) : ท่านผู้เป็นประธาน
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเพิ่งจะ

ออกไปกิจส่วนตัวด้วยตัวเอง ผมขอตอบแทนนะครับ ว่าท่านสมาชิกขอแปรญัตติให้ตัดคำว่า “ในฤดูแล้ง” ออกนั้น ไม่ขัดข้องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างว่า ฤดูแล้งนี้ ตามคำปรารภก็ตัดไปแล้ว ก็รู้สึกว่สมาชิกหลายท่านก็จะแปรญัตติเฉพาะประเด็นเรื่องเกี่ยวกับคำปรารภนั้นเพื่อให้สอดคล้องกัน นอกจากนั้นก็ว่า ๆ กันไปอีกเรื่องหนึ่ง ต่อไปคุณนิม

นายนิม ขอบธรรม (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายนิม ขอบธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กระผมได้วางตัวเป็นผู้ที่มาตลอด ไม่ไหวทเหลวกไววาย ยกมือที่ไว้ประธานไม่ยอมให้พูด คราวนี้กระผมได้มีโอกาสได้แปรญัตติในมาตรา ๓ ในเรื่องพระราชบัญญัติให้รัฐบาลจ่ายเงินพัฒนาตำบลไปพลางก่อน กระผมมีข้อเสนอที่จะใคร่แปรญัตติขอเพิ่มเติมในมาตรา ๓ วรรคสอง คือเสนอว่า ในการแบ่งจ่ายเงินบำรุงพัฒนาตำบล ขอให้ถือเกณฑ์จำนวนหมู่บ้านและจำนวนราษฎรตามที่จะได้รับเงินบำรุงมากและน้อยโดยถือเกณฑ์หลักข้อนี้ เหตุผลก็มีอยู่ว่า บางตำบลก็มีหมู่บ้านมาก บางตำบลก็มีหมู่บ้านน้อย มันไม่เท่ากัน เช่นในจังหวัดของกระผม ตำบลไล่โว่ อำเภอสังขละ จังหวัดกาญจนบุรี มีพื้นที่กว้าง

ใหญ่ไพศาลที่ได้มีกสิไปล่าสัตว์ทุ่งใหญ่ แต่มีผู้คนไม่เกิน ๒๐๐ คน แต่มีพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาลมากกว่าอำเภอบ้านเกิดของกระผม ซึ่งมีถึง ๑๖ ตำบล มีพลเมืองถึงแสนเศษ ตำบลไล่โว่ตำบลเดียวมีผู้คนประมาณ ๒๐๐ คน จะเอาเงินทั้งที่ได้รับ ๕ แสนบาทนี้ไปพัฒนาตำบลไล่โว่ จะไปพัฒนาอะไรครับ จะไปพัฒนาถนนหนทาง พัฒนาโรงเรียนมันก็มีแห่งเดียวก็จะไปพัฒนาถนนหนทางให้สัตว์ป่าอยู่หรืออย่างไร เพราะตำบลนี้สัตว์ป่ามีมากกว่าคน นอกจากนั้นในกิ่งอำเภอสังขละ จังหวัดของกระผม อำเภอเดียวมีพลเมืองน้อยกว่าตำบลใหญ่ ๆ ในอำเภอท่ามะกา บ้านเกิดของกระผม ทั้งอำเภอน้อยกว่าประชาชนในตำบลบ้านเกิด กระผมตำบลเดียว เช่นตำบลท่าเรืออย่างนั้น ฉะนั้นในการจ่ายเงินนี้เพื่อให้ความเป็นธรรมให้ถึงประชาชนโดยทั่วถึงนี้ก็ควรจะจัดสรรให้มันเป็นธรรม โดยถือเกณฑ์ราษฎรและหมู่บ้านเป็นประมาณ กระผมมีความคิดเห็นก็เป็นอย่างนี้ แก่นครับ ขอขอบคุณ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อุทัย พิมพ์ใจชน ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชลบุรี สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ สิ่งที่ผมจะแปรญัตติต่อไปนี้ นั้น ผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้พิจารณาเป็นกรณีพิเศษด้วย เพราะว่าเจตนารมณ์ในการเสนอ

กฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา ก็เพื่อที่จะขจัดความทุกข์ยากเป็นปัญหาเฉพาะหน้าของราษฎรในฤดูแล้งนี้ ท่านผู้เป็นประธานครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็คงจะประจักษ์อยู่แล้วว่า จังหวัดชลบุรีนั้นก่อนมีการเลือกตั้งเล็กน้อยได้ประสบอุทกภัยน้ำท่วมรัฐบาลชุดที่แล้วได้จัดสรรเงินไปเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน ๑๔ ล้านบาท เงินจำนวนนั้นได้กระจายไปเป็นการสร้างถนนหนทาง ผู้รับเหมารับไปทำเรียบร้อยภายในไม่กี่วัน แต่ราษฎรที่ได้รับความทุกข์ยากจากน้ำท่วมข้าว ได้รับความเสียหาย เก็บเกี่ยวไม่ได้ เวลานี้เขาก็ไม่ทราบว่าจะเอาพันธุ์ข้าวปลูกมาจากไหน ผมเห็นว่าขณะนี้รัฐบาลได้มีโอกาส จะใช้เงินถึง ๒,๕๐๐ ล้านบาทโดยที่ไม่ผูกพันงบประมาณที่ได้ตั้งไปแล้ว ประชาชนในจังหวัดผมก็คงจะเป็นจังหวัดที่โชคดี แม้ว่ารัฐบาลตั้งงบประมาณไม่ทัน แต่เงินจำนวนนี้ออกไปก็คงจะช่วยเขาทัน ผมจึงขอแปรญัตติก็นับประธานครับ ในมาตรา ๓ วรคต้นนั้นก็ให้เป็นไปคงเดิมตามที่ท่านนายกรัฐมนตรี ได้ขึ้นมาตอบ ส.ส. จังหวัดสงขลาไปแล้ว ในวรรคสองขอเขียนว่า ขอแปรเป็นอย่างนี้ครับ “ในเงินจำนวนตามวรรคหนึ่ง นอกจากใช้เพื่อพัฒนาตำบลแล้ว ให้ใช้เป็นการช่วยเหลือเกษตรกรในจังหวัดชลบุรีที่ได้รับความเสียหายจากการประสบอุทกภัย ปลายปี

๒๕๑๗ ต่อต้นปี ๒๕๑๘ ไม่เกิน ๓๐ ล้านบาท” ขอภยันะครับ ตกไปนิดหนึ่งครับ “ปลายปี ๒๕๑๗ ต่อต้นปี ๒๕๑๘ รวมทั้งช่วยพันธุ์ข้าวปลูก” นะครับ ท่านเลขาธิการรัฐสภาช่วยจดด้วยครับ รวมทั้งช่วยพันธุ์ข้าวปลูกไม่เกิน ๓๐ ล้านบาท ท่านประธานครับผมคิดว่า เงินจำนวนนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านก็คงจะเห็นด้วย เพราะว่าเป็นเงินไม่มาก เงินที่เราจะผันไปตามที่รัฐบาลต้องการถึง ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ถ้าจะเฉลี่ยไปตามจังหวัดต่าง ๆ แล้วยังเป็นจังหวัดหนึ่งไม่ใช่น้อย จังหวัดชลบุรีของผมนี้เวลาผมออกไปเยี่ยมเยียนราษฎร ราษฎรก็ประท้วงอยู่เสมอว่า ปีที่แล้วไม่ได้ข้าวเพราะว่าน้ำท่วมหมด แล้วปีนี้ข้าวปลูกก็ไม่รู้จะเอาที่ไหนถามผู้แทนว่ารัฐบาลจะช่วยได้ไหม ผมเองก็จนปัญญายังไม่เห็นทางว่าจะช่วยได้อย่างไร เพราะว่างบประมาณก็ได้ผ่านพ้นไปแล้ว เงินช่วยเหลือที่รัฐบาลจัดสรรไปในการประสพอุทกภัยก็เป็น การ ก่อสร้างถนน หนทางหมด ความเดือดร้อนที่ไม่มีพันธุ์ข้าวปลูกก็ตี ความเดือดร้อนที่ขายพืชไร่พืชปลูกที่แล้วไม่ได้ก็ตี มันก็เป็นความยากจนอย่างหนึ่ง เป็นความทุกข์ร้อนอย่างหนึ่ง ผมเข้าใจว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับชาวจังหวัดชลบุรีนี้ก็เป็นปัญหาเฉพาะหน้าเร่งด่วนที่รัฐบาลนี้ก็ควรจะพิจารณาดูด้วยเหมือนกัน ผมก็

อยากจะใคร่ถามท่านรัฐมนตรีกระทรวงการคลังผู้เกี่ยวข้องในเรื่องนี้และรู้เรื่องเกี่ยวกับเรื่องการเงินที่จะออกไปนี้ แล้วก็รู้เรื่องความเดือดร้อนของราษฎรในจังหวัดชลบุรีนี้ที่ว่าท่านจะจัดให้ได้ใหม่ครับ ไม่เกิน ๓๐ ล้านบาท ถ้าตอบได้ ผมก็จะผ่านร่างกฎหมายฉบับนี้ไปได้ด้วยดี ขอขอบคุณมากครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องกระผมขอถือโอกาสขอบคุณอุทัยเสียเลย ว่าเรื่องเงินงบประมาณที่เกี่ยวกับการช่วยเหลือประชาชนที่ประสบอุทกภัยเท่าที่กระผมได้สอบดูแล้วนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือจังหวัดชลบุรีมีอยู่ และยังไม่ได้ดำเนินการทั้งหมดถึง ๗๔ โครงการ กระผมกำลังเร่งอยู่ แล้วมากกว่า ๓๐ กว่าล้านบาทที่ท่านว่า เพราะฉะนั้นอย่าได้เป็นห่วงเลยครับในเรื่องนี้ เพราะว่ากระผมกำลังเร่งอยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอุทัยครับ เชิญ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ท่านประธานครับ ผมขอขอบคุณที่ท่านรัฐมนตรีกรุณาลุกขึ้นมาตอบ แต่ว่าท่านตอบไม่ตรงประเด็นที่ผมถามครับ ก็ช่วยอุทกภัยที่ว่ามากกว่านั้นหลาย ๆ สิบล้านบาทแล้วก็ถึง ๗๐ โครงการด้วยกันนั้นนั้นนั้น

ผมเข้าใจว่าเป็นโครงการเงินงบประมาณใหม่ที่เร่งอยู่นะครับ แต่ขณะนั้นะครับมันใกล้จะถึงฤดูเพาะปลูกแล้วครับ เขาเป็นห่วงว่าไม่มีพันธุ์ข้าวปลูกนะครับ เขาไม่มีข้าวปลูกนี้ รัฐบาลจะช่วยเขาได้หรือไม่เพียงใด ผมเห็นว่าเงินจำนวนนั้นก็เงินเร่งด่วนมีวัตถุประสงค์หรือเหตุผลเจตนารมณ์ของรัฐบาลต้องการที่จะขจัดความทุกข์ยากในเบื้องต้นระยะสั้น ผมเห็นว่าโดยหลักการและโดยเหตุผลแล้วก็น่าที่จะเอาไปใช้ได้ ถ้าหากว่าจะเป็งบเร่งด่วนนี้ละครับจะได้หรือไม่ครับ ถ้าจะรอโครงการที่ท่านว่า ผมไม่แน่ใจว่าจะทันกับความเดือดร้อนที่เขาถามผมมาครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : เรื่องนี้เกี่ยวกับงานอีกด้านหนึ่ง ซึ่งก็ทำอยู่แล้วนะครับ คือเรื่องเกี่ยวกับพันธุ์ข้าวที่จะปลูกนี้เป็นเรื่องงานของทางด้านเกษตร ซึ่งเราดำเนินการอยู่ คุณอุทัยอย่าได้เป็นห่วงเลยครับ ผมกำลังเร่งอยู่จริง ๆ ผมรู้ปัญหาอยู่แล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไชยวัฒน์

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ จากจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคประชาธิปัตย์ครับผม ขอแปรญัตติเพียงสั้น ๆ เพราะได้มีเพื่อนสมา-

ชิกผู้มีเกียรติแห่งพรรคประชาธิปัตย์หลายท่านได้แปรญัตติตรงกับใจที่ผมนึกไว้ครับ ผมขอยืนยันคำแปรญัตติในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อนดังนี้ครับ

“มาตรา ๓ ให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลและช่วยประชาชนในชนบทให้มีงานทำทุกตำบลไปพลางก่อนได้ ไม่เกินจำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำนวนเงินตรงกับที่ท่านสมาชิกบางท่านได้แปรไว้แล้วครับ เพิ่มมาตรา ๓ วรรคสองครับ

“เงินที่อนุญาตให้จ่าย ตามมาตรา ๓ ให้นำไปใช้จ่ายในกิจการพัฒนาตำบลและช่วยประชาชนให้มีงานทำทุกตำบล ตำบลละไม่ต่ำกว่า ๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามโครงการที่สภาตำบลได้จัดทำขึ้นด้วยความเห็นชอบของสภาจังหวัด” มาตรา ๓ วรรคสอง มีข้อความต่อไปนี้ด้วยครับว่า

“โดยจ่ายดังนี้

(๑) เป็นค่าพัฒนาสาธารณสมบัติ ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) เป็นค่าปราบศัตรูพืชและช่วยการเกษตรเป็นจำนวน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท” มาตรา ๓ วรรคสาม

“จำนวนเงินตามวรรคสอง ให้ตั้งรายจ่ายชดใช้ในพระราชบัญญัติงบประมาณราย

จ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๘”

ผมขออภิปรายเพื่อประกอบเหตุผลที่ผมได้ขอแปรญัตติไว้ซึ่ง ไม่มีความอะไรที่ฟุ่มเฟือย เพราะผมพยายามใช้ความรู้ความสามารถที่ได้ศึกษาเล่าเรียนมา ให้ข้อความกระทัดรัดและเปิดโอกาสให้รัฐบาลท่านได้มีโอกาสนำเงินไปใช้เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนสมดังเจตนารมณ์ของคณะรัฐบุรุษนี้ การที่ผมมีความจำเป็นจะต้องขอแปรญัตติเพิ่มเงินจาก ๒,๕๐๐ ล้านบาท เป็นจำนวน ๕,๐๐๐ ล้านบาทนี้ ไม่ใช่เป็นการประชด ไม่ใช่เป็นการจะหยิบอื่นภารกิจให้แก่รัฐบาลชุดนี้ เมื่อเข้าห้ครับ ที่ผมไม่มีโอกาสอภิปรายในเรื่องนี้ ผมจึงต้องออกเสียง เพราะยังไม่เชื่อในความสุจริตของรัฐบาล บัณฑิตของสถาบันได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้ว ในระบอบประชาธิปไตยนั้นถือได้ว่า เมื่อสมาชิกส่วนใหญ่มีความเห็นดังนี้ ผมยอมรับครับ ยอมรับว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ชอบธรรมด้วยกฎหมายเงินคงคลัง เพราะที่ประชุมลงมติรับหลักการ ที่ผมแปรญัตติเพิ่มเงินจาก ๒,๕๐๐ ล้านบาท เป็น ๕,๐๐๐ ล้านบาทนี้ ก็เพื่อที่จะได้ช่วยเหลือเกษตรกรและชาวนาชาวไร่ให้สมเจตนารมณ์ของรัฐบาล ผมไม่เคยเห็นมีการใช้เงินเร่งด่วนรายใดที่มีความจำเป็นมากไปกว่าปากท้อง

ของประชาชน ถนนหนทาง บ่อน้ำ คุก
คลอง นั้นเป็นสิ่งสำคัญ ใช้ครับ ผมยอมรับ
รับ แต่ขณะที่ประชาชนปากอยาก ท้อง
แห้ง ถนนไม่มีประโยชน์ อะไร ๆ ก็ไม่มี
ประโยชน์ ความหิวโหยของประชาชนเป็น
สิ่งที่ต้องมาเหนือสิ่งอื่นใด ฉะนั้นเมื่อ คณะ
รัฐมนตรี ชุดนี้ ได้มีความเมตตาการุณาแก่
ประชาชนทั่วประเทศ มีความหวังดีต่อ
ประชาชนที่อยู่ในชนบทเพื่อให้ได้รับ
ความสุขความสบายในด้านดำรงชีพ ฉะนั้น
ผมเชื่อเหลือเกินครับว่า คณะรัฐบาลชุดนี้
ย่อมเห็นความจำเป็นของปากท้องประชาชน
ที่ท่านได้เคยแถลงนโยบาย ในวันขอความ
ไว้วางใจจากสภาฯ ฉะนั้นผมเชื่อเหลือเกิน
ครับว่า การเพิ่มเงินจาก ๒,๕๐๐ ล้านบาทเป็น
๕,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ไม่ใช่เป็นการใช้จ่าย
ฟุ่มเฟือยแต่อย่างใดทั้งสิ้นเพราะเงินจำนวน
ที่เกินเพิ่มมานั้น เป็นการช่วยเหลือปราบ
ศัตรูพืชและช่วยการเกษตร ทั่วทั้งประเทศ
เป็นเงินเพียง ๒,๕๐๐ ล้านบาท ผมขอใช้
คำว่า “เท่านั้น” เช่นเดียวกับรัฐบาลเห็น
ว่าเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทเป็นจำนวนเงิน
เล็กน้อยเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ผมหวังใจอย่าง
ยิ่งว่าคณะรัฐบาลที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
คงจะมีจิตเมตตาแก่ประชาชนผู้ประกอบ
อาชีพเกษตรกรให้ได้เพิ่มจำนวนเหล่านี้ไป
ในการปราบศัตรูพืชซึ่งกำลังจะ ต้อง ประสบ

ปัญหาอยู่เป็นประจำทุกปี ๆ มา ผมอยากจะ
เรียนถามท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ใน
เขตท้องที่ใกล้เคียงกับจังหวัดเพชรบูรณ์ คง
ประสบปัญหาเช่นเดียวกัน ฉะนั้นเมื่อเป็น
ดังนี้แล้วความจำเป็นอันหนึ่งคือความจำเป็น
ที่รีบด่วนครับ ผมขอยืนยันว่าเป็นความจำเป็น
ที่รีบด่วนประชาชนลงทุนลงแรงทำการ
เกษตร ลงทุนไถสองครั้งสามครั้ง หยอด
สองครั้งสามครั้ง เพื่อรอน้ำรอฝน เมื่อฝน
ฟ้ามาทำให้พืชเจริญเติบโตแล้ว ข้าวโพด
ทั้งไร่เป็นจำนวนหลาย ๆ หมื่นไร่ข้าวโพด
ทั้งหมดที่ประชาชนปลูกต้อง ถูกกัดกินโดย
แมลง เป็นเรื่องที่ร้ายกาจ เป็นเรื่องที่น่า
เห็นใจประชาชนที่อาบเหงื่อต่างน้ำเพื่อแลก
เงิน ด้วยเหตุนี้ครับ ผมจึงหวังว่าการเพิ่ม
จำนวนเงินนี้จะได้รับความกรุณาจากคณะ
รัฐบาล สำหรับในคำแปรญัตติข้อต่อมาที่
ผมขอแปรญัตติในวรรคสองของมาตรา ๓
นั้น “เงินที่อนุญาตให้จ่ายตามมาตรา ๓
ให้นำไปจ่ายในกิจการพัฒนาตำบลและช่วย
ประชาชนให้มีงานทำทุกตำบล ตำบลละ
ไม่ต่ำกว่า ๕๐๐,๐๐๐ บาท” อันนี้ก็เป็
นการคำนวณตัวเลข อย่างเดียวกับที่ พณฯ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้คำนวณ
มาให้เมื่อเข้านี้ครับ ท่านคำนวณแล้ว
ว่า ตำบลหนึ่งประมาณ ๔๔๔,๐๐๐ บาท
เศษผมเห็นว่าเมื่อเพิ่มงบประมาณเป็น
๕,๐๐๐ ล้านบาทแล้ว ก็จะสามารถจะจ่ายได้

ให้เพียงพอในโครงการต่าง ๆ ของราษฎรที่ยังต้องการอีกมาก แต่ยังไม่สามารถจะเสนอได้ ความต้องการของราษฎรนั้นมีมาก ถ้ารัฐบาลปรารถนาที่จะสนองความต้องการของราษฎรให้ได้ผลเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนที่มีเป็นอันมาก กระผมเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องเพิ่มเงินช่วยเหลือราษฎรจากที่รัฐบาลได้เสนอไว้ ท่านประธานที่เคารพ จากการที่กระผมไปพบปะราษฎรเยี่ยมเยียนราษฎรมาตามตำบลต่าง ๆ ได้พบความเดือดร้อนจากราษฎรเป็นอันมาก ซึ่งจำนวนเงินตำบลละ ๕ แสนบาท ไม่เป็นการเพียงพอ กระผมจะยกตัวอย่าง อย่างเช่น ตำบลน้ำร้อนในอำเภอเมืองตำบลเดียวมีถึง ๑๗ หมู่บ้าน และแต่ละหมู่บ้านก็ห่าง ๆ กันถึงขนาดนับสิบ ๆ กิโลเมตรขึ้นไป แต่ละหมู่บ้านต้องเข้าไปลึกจากถนนใหญ่ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นการใช้เงินเพียง ๕ แสนบาทนี้ไม่สามารถจะบรรเทาความเดือดร้อนได้อย่างเพียงพอ ก็เพียงแค่ทำถนนอย่างเดียวก็น่าเพียงพอแล้ว หรืออย่างตำบลใหญ่ ๆ อย่างตำบลแม่กุ แม่ตา อำเภอมะสอ หรืออย่างตำบลแม่จะเรซึ่งเป็นตำบลใหญ่ ๆ ทั้งสิ้น เงินจำนวน ๕ แสนบาทไม่เพียงพอแน่นอน กระผมจึงขอเสนอเพิ่มเติมเป็นอย่างต่ำควรจะเป็น ๘ แสนบาท ถ้ารัฐบาลปรารถนาที่จะช่วยราษฎรด้วยความเห็นอกเห็นใจอย่างแท้จริงแล้ว ผมขอความกรุณารัฐบาลได้จ่าย

เงินให้ตำบลต่าง ๆ ในจังหวัดตากอย่างน้อยตำบลละล้านบาทจะชอบ พระคุณอย่างมาก ชอบคุณครับ

นายสุตจิตต์ จำปีทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสุตจิตต์ จำปีทอง ส.ส. กรุงเทพมหานคร สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ กระผมจะขอทบทวนกับท่านประธาน สภาสภานิติบัญญัติ ก่อนว่า กระผมอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร แต่ในเขต ๔ ซึ่งผมเป็นผู้แทนราษฎรในเขตนี้ มีกำนัน มีผู้ใหญ่บ้าน และได้มีการเลือกตั้งกำนันไปเมื่อเดือนที่แล้วไม่เกิน ๓๐ วันมานี้เอง เพราะฉะนั้นกระผมก็ยังถือว่าในเขตที่กระผมเป็นผู้แทนราษฎรอยู่นั้นก็อยู่ในข่ายที่จะต้องได้รับเงิน พัฒนาตำบลอยู่ด้วยตามที่ท่านรัฐมนตรีได้แถลงไปนั้นว่า ยกเว้นในเขตสุขาภิบาล ยกเว้นในเขตกรุงเทพมหานครนั้น กระผมถือว่าในมาตรา ๓ ซึ่งได้ระบุไว้ว่า ให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลช่วยเหลือประชาชนในชนบทนั้น กระผมถือว่าอยู่ในข่ายนี้ด้วย เพราะฉะนั้นในเขตของผมนี้มีคลองเป็นจำนวนมากและมีถนนหนทางที่ไม่มีการทำนุบำรุงรักษาและบางหมู่บ้านไม่มีไฟฟ้า ไม่มีการประปาครับ ผมจะขอยกตัวอย่างในเขตท้องที่อำเภอหนองแขมไม่มีประปา และขอยกตัวอย่างเขตในท้องถื่นตำบลบางกระดี อำเภอบางขุนเทียนไม่มีไฟฟ้าใช้ ซึ่งมีประชาชน

อยู่เป็นจำนวนไม่ต่ำกว่า ๖,๐๐๐ ครอบครัว หรือถ้าจะนับเป็น พลเมืองแล้วก็นับได้ในราวประมาณ ๓๐,๐๐๐ กว่าคน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าไม่อยู่ในข่ายนี้ กระผมก็รู้สึกวาทะรัฐบาลนี้ ก็ยังมีความลำเอียง ที่จะไม่ยอมให้ประชาชนอยู่ใน ดินทุร กันการไม่ทั่วถึงกัน สิ่งเหล่านี้เองกระผมอยากจะขอกราบเรียน ท่าน ประธานสภาที่เคารพว่า ทำไมรัฐบาลจึงไม่คำนึงถึงในเขตเหล่านั้นบ้าง ทำไม ถึงจำจะต้องไปจำหน่ายแจกเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทในที่ชนบทอื่น ๆ ถ้าหากว่าพลเมืองที่อยู่ในข่ายที่มีตำบล ที่มีกำนัน นั้น ไม่ใช่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบลหรืออะไร กระผมมีความข้องใจอย่างนี้ แต่ว่ากระผมจะขอแปรญัตตินั้น กระผมอยากจะขอกราบเรียน ว่าในเขตของกระผม นั้น มีลำคลองอยู่ กระผมจะยกตัวอย่าง อำเภอหนองแขม.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุตจิตต์ครับ เอ้า เชิญเลยครับ

นายสุตจิตต์ จำปีทอง (กรุงเทพมหานคร) : กระผมเข้าประเด็นครับกำลังจะขอแปรญัตติอยู่เหมือนกัน แต่กระผมจะชี้แจงให้ทราบเสียก่อนว่า กระผมไม่ได้พูดมานานแล้วในเขตอำเภอหนองแขมนั้น มีคลองอยู่ ๑๘ คลอง ในคลอง ๑๘ คลองนี้ มีชื่อทางราชการตั้งชื่อให้ทั้งนั้นในเขตอำเภอบางขุนเทียน มีอยู่ ๒๗ คลอง เป็น

คลองยาว ๆ ในเขตภาษีเจริญ^๕ มีไม่ต่ำกว่า ๓๕ คลอง ถ้ารวมระยะทางยาวแล้ว จำนวนคลองทั้งสิ้น ๘๐ คลอง^๕นี้ ก็ไม่น้อยกว่า ๑๓๐ กิโลเมตร.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรุณาหน่อยครับ

นายสุตจิตต์ จำปีทอง (กรุงเทพมหานคร) : กระผมกำลังจะเข้าประเด็นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่กฎหมายรวมนีครับ

นายสุตจิตต์ จำปีทอง (กรุงเทพมหานคร) : ครับกฎหมายรวมครับกระผมก็ขอความกรุณาว่าทำไมถึงอยู่ในข่ายที่ยกเว้น การยกเว้นนั้น ไม่สมควรอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะทอดทิ้งในตำบลที่อยู่ใน ดินทุรกันดารเหมือนกัน อย่างอำเภอทั้ง ๓ อำเภอที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธานที่เคารพมาเมื่อสักครู่^๕นี้ กระผมก็อยากจะขอกราบเรียน ต่อไปว่า ถ้าหากรัฐบาลไม่ให้ตำบลเหล่านั้นได้รับเงินช่วยเหลือแล้ว ทำไมคำสั่งกรุงเทพมหานคร คำสั่ง ก.ท.ม. นี้ไปถึงตามเขตต่าง ๆ คำสั่งจากกรุงเทพมหานครให้หัวหน้าเขตทุกอำเภอ กระผมเรียกอำเภอคือเขต ให้ประชุมสภาตำบลทุกตำบลเป็นการด่วนโดยคำสั่งนี้ไปถึงเมื่อวันที่ ๙ เมษายน และวันที่ ๑๐ ทางหัวหน้าเขตต่างๆ ก็ได้ประชุมกัน^๕นั้น ผู้ใหญ่บ้านเรียกว่าสภาตำบล

ด้วย ขอความเห็นว่าจะพัฒนาอะไรบ้าง ก็ได้เสนอความเห็นมาแล้วถึง ก.ท.ม. ถึง กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๑ ซึ่งเป็น คำสั่งที่รีบด่วน เพราะฉะนั้นโดยคำสั่งนี้ กระจกก็ได้กราบเรียนกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อสักครู่นี้ กระจก ถือว่าเป็นคำสั่งที่ชอบธรรม เป็นคำสั่งที่ชอบ เมื่อทางเขตได้เสนอมาแล้ว แต่ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้น บอกว่า อำเภอเหล่านั้นไม่อยู่ในข่าย เพราะฉะนั้น กระจกจึงรู้สึกมีความข้องใจเป็นอย่างยิ่ง กระจกอยากจะขอเรียนถามว่าการประสานงานระหว่างรัฐบาล ซึ่งแต่ละกระทรวงนั้น กระทรวงการคลัง กระทรวงมหาดไทยหรือ พาณิชย์ นายกรัฐมนตรีนั้น มิได้มีความ เข้าใจหรือว่าซักซ้อมความเข้าใจกันเลย จึง ทำให้เกิดมีความไขว่เขวกันขึ้น และที่ กระจกข้องใจเป็นอย่างยิ่ง หัวหน้าเขตก็ได้ ประชุมลูกบ้าน ประชุมกลุ่มพวกชาวบ้าน ทั้งหลายมาแล้วเมื่อวันที่ ๑๗ นี้เอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ สุกจิตต์จะเอาอย่างไร จะแปรหรือไม่แปร

นายสุกจิตต์ จำปีทอง (กรุงเทพ-มหานคร) : กระจกจะขอแปรญัตติไปเลย เมื่อประธานให้กระจกแปร กระจกก็จะรีบ แปรญัตติไป กระจกอยากจะขอแปรญัตติ ในมาตรา ๓ นี้ให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนา ตำบลในเขตที่มีกำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้รักษา

การหรือมีตำแหน่งในหน้าที่ตำบลนั้น ได้รับ เงินพัฒนาตำบล ตำบลละไม่ต่ำกว่า ๕ แสน บาท และก็ขอให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลาง ก่อนไม่เกินจำนวนเงิน ๕ ล้านบาท กระจก อาจจะขอเพิ่มอย่างนี้ เพราะรัฐบาลอาจจะ ใจกว้างพอ กระจกคิดว่า ๒,๕๐๐ ล้านบาท รัฐบาลไม่น่าทำ เพราะทำไปแล้วประชาชน ก็ไม่ได้รับทั่วถึง ขอเพิ่มเป็น ๕,๐๐๐ ล้าน บาทครับ กระจกขอถอนตะก้น^{๕๕} ขอเพิ่ม เป็น ๕,๐๐๐ ล้านบาทครับ เงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาทนี้ กระจกเข้าใจว่าประเด็นนี้คง จะอนุมัติให้ด้วย ถ้าหากว่ารัฐบาลใจกว้าง พอ การที่จะจ่ายเงินให้เพียง ๒,๕๐๐ ล้าน บาทนั้นคิดว่าทางรัฐบาลนี้เอายาหอมไปให้ ประชาชนมากกว่า กระจกขอแปรญัตติเท่านี้ ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป คุณพิภพ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพ-มหานคร) : ท่านผู้เป็นประธาน กระจก พิลภ อะสีติรัตน์ ส.ส. กรุงเทพ พรรค-ประชาธิปัตย์ เนื่องจากคำแปรญัตติของ กระจกไปตรงกับของคุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ด้วยกัน เพื่อเป็น การที่สงวนเวลาของชาติ ไม่ต้องพูดให้ซ้ำ ซากกันต่อไป กระจกไม่ขอแปรญัตติครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป คุณยุทธพล

นายยุทธพล ศรีมงคล (มหา-
สารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายยุทธพล จากจังหวัดมหาสารคาม สังกัด
พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอแปรญัตติใน
มาตรา ๓ ดังนี้ครับ ขอจัดระเบียบเรื่-
งด้วยคำใหม่ ระเบียบเรื่องด้วยคำและเปลี่ยน-
แปลงดังนี้ “ในระหว่างที่ยังมิได้ประกาศใช้
พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลาง
ก่อนเพื่อพัฒนาตำบลและช่วยเหลือประชา-
ชนในชนบทให้มีงานทำ จากเงินคงคลังไม่
เกินจำนวน ๕,๐๐๐ ล้านบาท และให้สภา
จังหวัดร่วมพิจารณาในการจัดสรรงบ ประ-
มาณนี้ด้วย” เหตุผลที่กระผมเสนออย่างนี้
ก็เพื่อให้สอดคล้องกับ คำปรารภที่เราได้
พิจารณากันเสร็จสิ้นไปแล้วสำหรับเหตุผล
ที่แปรญัตติให้มีการเพิ่มจำนวนเงิน มากขึ้น
นั้นก็เนื่องจากว่ากระผมต้องการเห็นรัฐบาล
นี้มีเสถียรภาพ แม้ว่ากระผมจะได้คัดค้าน
ในการรับหลักการร่าง พระราชบัญญัตินี้ก็
ตาม แต่เมื่อสภามีมติอย่างใดทราบกันอยู่
แล้วนั้น กระผมก็เป็นคนหนึ่งจะต้องรับผิดชอบ
ในเรื่องนี้ กระผมต้องการเห็นรัฐบาล
นี้มีเสถียรภาพ ต้องการเห็นความสามัคคี
ในบ้านเมือง ต้องการให้ประชาชนนั้นรัก
รัฐบาล เสถียรภาพของรัฐบาลนั้นขึ้นอยู่กับ

๑. เสถียรภาพสนับสนุนในสภาผู้แทน-
ราษฎร อันนั้นก็ไม่มีปัญหาในขณะนี้ ซึ่งก็

นับว่าเป็นสิ่งที่ดีสำหรับการปกครองในระ-
บอบประชาธิปไตย

๒. เสถียรภาพสนับสนุนจากฝ่ายข้าราชการ
ประจำ อันนี้กระผมก็จะไม่อภิปรายให้
กระทบกระเทือนอะไรมา แต่ก็สงสัยว่า
ฝ่ายข้าราชการ ประจำนั้น ท่าน จะเห็นด้วย
หรือไม่ อันนี้เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะต้องไป
ใคร่ครวญและหาทางแก้ไขเอาเอง

ประการที่ ๓ นั้น เสถียรภาพของ
รัฐบาลนั้น ขึ้นอยู่กับเสถียรภาพสนับสนุนของ
ประชาชน ท่านประธานครับ การอภิปราย
เมื่อเช้านี้ นอกจากพวกเราสมาชิกในสภา
ประชาชนส่วนใหญ่ ของประเทศก็ติดตาม
การอภิปรายของสภานี้ด้วย.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
ยุทธพล กรุณารวบรวมกันหน่อยครับ

นายยุทธพล ศรีมงคล (มหา-
สารคาม) : ครับ ประชาชนจะได้วินิจฉัย
ว่า ที่รัฐบาลแถลงมาอย่างนั้น และฝ่ายค้าน
ก็ค้านไปอย่างนั้น มันมีเหตุผลหรือไม่ เพราะ
ฉะนั้นกระผมอยากจะให้รัฐบาลนี้ได้รับการ
สนับสนุนจากประชาชน ก็ขอแปรญัตติเพิ่ม
จำนวนเป็น ๕,๐๐๐ ล้านบาท ให้ประชาชน
เห็นว่าเงินที่รัฐบาลจัดสรรให้ ประชาชน
ได้รับประโยชน์จริงๆ คือได้รับวัตถุจากการ
พัฒนานั้นจริงๆ และได้รับค่าตอบแทนจาก
การใช้แรงงานนั้นมากพอสมควรพอที่จะเลี้ยง
ชีพได้ ในระหว่างการทำงาน ๓ เดือนนั้น
ถ้าหากประชาชนสามารถที่จะมีรายได้เดือน

ละไม่ต่ำกว่า ๖๐๐ บาทนั้น คิดว่าประชาชน ก็คงจะมองเห็น ประโยชน์ ของ การ ผันเงิน จำนวนนี้ไปสู่นับท เพราะฉะนั้นกระผม ขอกราบเรียนท่านประธานและรัฐบาลนี้ว่า ขอให้ควบคุมเงินจำนวนนี้ อย่าให้รั่วไหล และคิดว่าประชาชนคงจะควบคุมเงินจำนวนนี้ ด้วยกระผมขอประทานเสนอเหตุผลในการ ขอแปรรูปคดีเพิ่มเติมจำนวนเงินดังกล่าว ขอ ขอบคุณครับ

นายทองแสง ภูวิชัย (กาฬสินธุ์):
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ทองแสง ภูวิชัย กาฬสินธุ์ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ไคร่ขอแปรรูปคดีในมาตรา ๓ แห่งร่าง พระราชบัญญัติโอนผูกขาดให้รัฐบาลจ่ายเงินไป พลังก่อน ใจความในการแปรรูปคดีของ กระผมมีดังต่อไปนี้

“ในระหว่างที่ยังมิได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๙ ให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลังก่อนเพื่อพัฒนาตำบลทุกตำบล และช่วยเหลือประชาชนในชนบทให้มีงานทำจากเงินคงคลังจำนวนไม่เกิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท โดยมีเงื่อนไขและกำหนดขอบเขต ลักษณะของงานที่จะพัฒนาดังนี้

- (๑) สร้างหรือซ่อมแซมถนน
- (๒) สร้างหรือซ่อมแซมสะพาน
- (๓) สร้างหรือซ่อมแซมฝายน้ำล้น
- (๔) สร้างหรือซ่อมแซมอาคารเรียน

- (๕) สร้างหรือซ่อมแซมศาลาวัด
- (๖) ซุดบ่อน้ำ
- (๗) ซุดกุ คลอง หนอง บึงบาง
- (๘) งานอื่น ๆ ที่สภาตำบลเห็นสมควรและเป็นงานที่ไม่มึงบอื่นใดสนับสนุน

การจ่ายเงินในกรณีข้างบนนี้ เมื่อได้จ่ายแล้วให้ตั้งเงินรายจ่ายเพื่อชดใช้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณหรือในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๑๙”

เหตุผลที่กระผมขอแปรรูปคดี กระผม ไคร่ขออภิปรายสนับสนุนเพียงสั้น ๆ ๓ ประการ

ประการที่ ๑ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการและเหตุผลและคำปรารภในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่สภานี้ได้รับหลักการ และก็ได้ลงมติแปรรูปคดีในคำปรารภไปแล้ว

ประการที่ ๒ ก็เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนและให้เกิดความสะดวกในการที่รัฐบาลหรือกรรมการจะเป็น ปลด. หรืออะไรก็แล้วแต่ จะสะดวกในการควบคุมปฏิบัติงานของสภาตำบลในครั้งนี้ และก็ดูเหมือนจะเป็นการสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ ทำนองเดียวกันนี้ที่ได้เคยออกมาใช้ในปี พ.ศ. ๒๔๘๙ ดูเหมือน ๒

กรัง และปี พ.ศ. ๒๔๔๑ มาแล้ว ดูเหมือนว่าในกฎหมายที่อนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อนมีรายละเอียดและก็มีตัวเลข แต่ในชั้นนี้กระผมเห็นว่าป็นงานเร่งรัดและเร่งด่วนเหลือเกินที่รัฐบาลจะรีบทำ กระผมเชื่อเหลือเกินว่า โครงการต่าง ๆ ของแต่ละตำบลอยู่ในมือของคณะกรรมการและอยู่ในมือของรัฐบาลแล้วและที่กระผมไม่เห็นด้วยที่จะเสนอวงเงินให้สูงขึ้นนี้ เนื่องจากในพระราชบัญญัติเงินคงคลัง มาตรา ๗ วรรคท้ายของมาตรา ๗ บอกว่า “ในกรณีที่รัฐบาลได้จ่ายเงินทั้งสี่กรณีซึ่งระบุไว้ในมาตรา ๗ รัฐบาลจะต้องตั้งเงินเพื่อชดใช้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีหรือในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีถัดไปผมเห็นว่าถ้าหากจะตั้งเงินเพิ่มขึ้นจากวงเงินที่รัฐบาลได้ขอกำหนดมาแล้วจะทำให้กระทบกระเทือนกับงบประมาณรายจ่ายประจำปีซึ่งกระทรวงทบวงกรมต่างๆ มีความจำเป็นที่จะนำเงินทั้งหลายเหล่านั้นไปใช้พัฒนางานซึ่งเป็นงานหลักของกระทรวงทบวงกรมอยู่แล้ว และพัฒนางานอื่น ๆ ซึ่งให้เป็นไปตามความต้องการของประเทศชาติและประชาชน เพราะฉะนั้นผมจึงใคร่ขอเสนอคำแปรญัตติของผม ต่อที่ประชุมสภาแห่งนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ตรัง): ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชวน หลีกภัย

พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตรัง ผมเสียายที่ในชั้นวาระรับหลักการ กระผมไม่มีโอกาสที่จะชี้แจงให้รัฐบาลได้เห็นจุดบกพร่องและจุดดีของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งๆ ที่ได้ใช้ความพยายามสุดความสามารถกับเพื่อนร่วมพรรคมาตั้งแต่เข้าทำงานประธานที่เคารพ ผมต้องขอขอบคุณรัฐบาลโดยเฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่ได้ยอมแก้ไขการแปรญัตติซึ่งผมได้ขอไว้ตั้งแต่ตอนกลางวัน เกี่ยวกับคำปรารภของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เช่นเดียวกับเพื่อนสมาชิกอีกหลายท่าน ผมได้แปรญัตติมาตรา ๓ ให้ตัดคำว่า “ในฤดูแล้ง” ออกไป และให้ตัดคำว่า “ได้” ออกไปด้วย เพื่อให้คล้องจองกับคำปรารภซึ่งได้กล่าวมาตั้งแต่ตอนต้น ผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมในการที่จะต้องแปรญัตติเพิ่มเติมข้อความในมาตรานี้ต่อไปว่า โดยที่ได้มีการถกเถียงกันมาตั้งแต่เช้าว่า โดยหลักการร่างพระราชบัญญัติขอด้วยพระราชบัญญัติเงินคงคลังปี ๒๔๔๑ หรือไม่ ซึ่งกระผมก็เห็นอย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้มีความเห็นว่าไม่ชอบ แต่โดยที่สภานี้ได้ยอมรับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้ว ถึงแม้จะไม่เห็นด้วย กระผมก็เคารพมติส่วนใหญ่ของที่ประชุมนี้ กระผมอยากจะมองตัวอย่างที่รัฐบาลได้อ้างว่าได้เคยปฏิบัติในพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องนี้มา

ก่อน ท่านนายกรัฐมนตรีได้หยิบยกตัวอย่าง
ของพระราชบัญญัติให้ใช้เงินไปพลางก่อนปี
๒๔๕๑ ว่าถึงแม้ไม่ใช่เรื่องรีบด่วนก็ทำได้
เช่นเงินที่จะอุดหนุนนักเรียนพยาบาล กระผม
เสียสยที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้หยิบยก
เฉพาะตัวอย่างที่ผิดๆ ความจริงหลังจากที่มี
การใช้พระราชบัญญัติเงินคงคลังปี ๒๔๕๑
เคยมีการออกพระราชบัญญัติทำนองนี้ถึง
๓ ครั้ง และทุกครั้งเป็นเรื่องด่วนซึ่ง
ไม่อยู่ในระเบียบวาระที่กระผมจะพูดแล้ว
แต่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้เข้าใจ มิ
ฉะนั้นเราก็จะเข้าใจผิดกันตลอดไป กระผม
จำได้ว่าปี ๒๔๕๑ เคยมีร่างพระราช
บัญญัติให้ใช้เงินไปพลางก่อน ในกรณีที่
บ้านเมืองอยู่ในภาวะทุกข์เข็ญ คนอดคัก
ถึงขนาดว่ารัฐบาลจะต้องออกร่างพระราช
บัญญัติเพื่อซื้อข้าวสารให้ประชาชน และ
ในปี ๒๔๕๓ รัฐบาลต้องออกร่างพระราช
บัญญัติแบบเดียวกันอีกครั้งหนึ่ง เพื่อแก้
ปัญหาในขณะที่มีกบฏแมนฮัตตัน ซึ่งเป็น
เรื่องด่วนทั้งสิ้น และกระผมเคยเข้าไปว่าร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ที่รัฐบาลชุดนี้ได้เสนอ
มานั้น ได้ทำทำนองเดียวกับที่เคยกระทำ
ในสมัยก่อนหรือไม่ ก็ปรากฏว่าผิดแผก
แตกต่างกันในรายละเอียด คือในครั้งก่อน
นั้นได้มีการเสนอตัวเลขที่จะต้องใช้จ่าย โดย
ละเอียดพอสมควร เช่นจะใช้งบประมาณ
ซื้อข้าวสารให้ประชาชนผู้อดคักก็ล้าน บอก

ไว้ซัก จะให้เงินเพื่อช่วยนักเรียนพยาบาล
ก็ล้านก็แสน บอกไว้ซัก แต่เราหันกลับ
มามองมาตรา ๓ หรือมองร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้เถอะครับว่า ร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ไม่ได้มีรายละเอียดบอกถึง
ขนาดนั้น ทั้งที่รัฐบาลก็ยอมรับว่าเสนอเข้า
ตามมาตรา ๖ โดยไม่สามารถที่จะบรรจุ
เข้าไปได้ตามมาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติ
เงินคงคลัง ท่านประธานที่เคารพ กระผม
จำเป็นต้องกราบเรียนเรื่องนี้ก็ด้วยความ
สำนึกว่า กระผมและเพื่อนสมาชิกในสภา
ทุกคน ไม่ว่าจะอยู่พรรคไหนก็ตาม มี
หน้าที่ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือหน้าที่ในการคุม
รัฐบาล ถึงแม้เพื่อนสมาชิกที่อยู่พรรค
รัฐบาลก็ตาม ในการคุมรัฐบาลนี้เราก็ตระหนัก
ความจริงว่า สิ่งที่เราคุมซึ่งเป็นสาระยิ่งใหญ
ที่สุดก็คือ คุมงบประมาณแผ่นดิน ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ใช่งบประมาณ
แผ่นดินก็จริงอยู่ แต่มีผลอะไรแตกต่างกับ
งบประมาณแผ่นดินใหม่ในเมื่อจุดหมายก็
คือจะจ่ายเงินเหมือนกัน ท่านประธานที่
เคารพ เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ไม่ใช่
เงิน ๒,๕๐๐ บาท ล้านหนึ่ง ๑๐ แสน
นะครับ ในความสำนึกของคนอย่างกระผม
นั้น เงินล้านหนึ่งมากมายเหลือเกิน เงิน
ล้านหนึ่งถ้ามันเท่ากับคนหัวล้านคนหนึ่ง
มันก็ไม่มาก แต่เมื่อล้านหนึ่ง ๑๐ แสน
แสนหนึ่ง ๑๐ หมื่น ประธานที่เคารพ

เงินก้อนนั้นมันยิ่งใหญ่เหลือเกิน จำเป็นอย่างยิ่งที่กระผมต้องทักท้วงรัฐบาล กระผมทราบ ดีครับ ว่าการใช้เงิน ไม่ใช่ของยาก อย่างว่าแต่ ๒,๕๐๐ ล้านเลยครับ หมันล้าน ก็แสนล้านง่ายนักทีเดียวถ้าท่านจะใช้ แต่ข้อสำคัญก็คือ เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท มันไม่ใช่เงินของ พวกฯ นายกรัฐมนตรี มันไม่ใช่เงินของ พวก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มันเงินของเราทุกคน เพราะฉะนั้นทำอย่างไรเราถึงจะคุมเงินนี้ได้ เสียเงินไปเสียแล้วที่เราจะให้รัฐบาลแก้ไข เรื่องนี้ เพราะเรารับหลักการร่างพระราชบัญญัติซึ่งไม่มีรายละเอียด ไม่มีบอกว่าจะใช้อะไรเพื่ออะไรเลย บอกแต่เพียงลย ๆ ว่า ๒,๕๐๐ ล้านบาท กระผมมองเห็นว่ามีทางเดียวเท่านั้นที่จะแก้ไขได้คือการแปรญัตติมาตรา ๓ เพราะกระผมไม่สามารถที่จะควบคุมได้ เพราะฉะนั้นกระผมจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้รัฐบาลแจงรายละเอียดเมื่อใช้เงินนี้แล้ว ท่านประธานครับ กระผมขอแปรญัตติในมาตรา ๓ ให้เป็นวรรคสอง มาตรา ๓ วรรคแรก "ให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลและช่วยประชาชนในชนบทให้มีความทำไปพลางก่อน ไม่เกินจำนวนเงิน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท" วรรคสอง "ให้รัฐบาลทำรายงานการจ่ายเงินตามวรรคแรกโดยละเอียดเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับ

แต่วันสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๘" กระผมกราบเรียนท่าน ประธานเพิ่มเติมว่าที่กระผมต้องแปรญัตติในวรรคสองของมาตรา ๓ เช่นนี้ ก็ด้วยเหตุผลดังที่ได้กราบเรียนว่า กระผมหมดหนทางที่จะควบคุมรัฐบาล กระผมเชื่อว่าถึงแม้สมาชิกหลายท่านประสงค์ที่จะควบคุมการจ่ายเงินของรัฐบาล แต่เราทำไม่ได้ทุกตำบลทั่วประเทศหรอกครับ มีทางเดียวที่จะให้รัฐบาลแสดงความบริสุทธิ์ ก็คือการที่รัฐบาลจะต้องแจงรายละเอียดในการใช้เงิน ที่กระผมต้องทักท้วงอย่างนี้ ก็เพราะเหตุว่ากระผมหันไปมองระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับใหม่ที่ให้ยกเลิกข้อความที่ขัดแย้งกับร่างระเบียบฉบับนี้ ระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับใหม่ให้อำนาจ ปลด. ให้อำนาจ ปลด. มากมายตามที่เห็นสมควร รวมทั้งเบิกเงินเป็นก้อนโดยไม่ต้องบอกรายละเอียดและ ไม่ต้องทำรายละเอียด แม้กระทั่งการซื้อวัสดุในการก่อสร้างบอกแต่เพียงว่าแจงรายละเอียดในกรณีซื้อครุภัณฑ์ ถ้าเป็นอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่เอียงเหมือนอย่างที่เคยเห็นสมาชิกทุกคนมีความเห็นกันมาว่า เราต้องการเงินอย่างนี้ให้ถึงมือประชาชน แต่ข้อสำคัญที่สุดที่เราวิตก กระผมไม่ใช่ว่าจะไม่เชื่อรัฐบาล แต่กระผมคิดว่า กระผมต้องเชื่อหลักการ ก่อนที่จะเชื่อตัวบุคคล แต่

คนที่มาคุมเงินก้อนนี้สุจริตเหมือนนายกรัฐ
มนตรี หรือเป็นเศรษฐีเหมือนอย่างท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กระผม
คิดว่าความวิตกของกระผมคงผ่อนคลายเป็น
ได้ แต่ว่าในเมื่อคนที่จะมาคุมเงิน ๒,๕๐๐
ล้านบาทนั้น เป็นคนจาก ๔,๐๐๐ หรือ
๕,๐๐๐ กว่าตำบล กระผมไม่ทราบว่ามีใคร
สุจริต ใครทุจริต กระผมจำเป็นอย่างยิ่ง
ที่จะต้องมีการควบคุม อย่างน้อยที่สุด
ถึงแม้จะคุมไม่ได้ แต่กระผมก็ได้ใช้
ความพยายามแล้วที่จะรักษาหน้าที่ ที่จะทำ
หน้าที่เพื่อคุ้มครองก้นเงินของประชาชน
ทั่วประเทศจำนวนถึง ๒,๕๐๐ ล้านบาท
กระผมจึงขอแปรญัตติ และกระผมเชื่อว่า
เหตุผลที่กระผมเสนอมานี้พอที่จะให้เพื่อน
สมาชิกได้รับฟังเพื่อพิจารณาอย่างน้อยที่สุด
เพื่อป้องกันสำหรับ ผู้ที่จะมีเจตนาทุจริต
มิให้เกิดการทุจริต อย่างน้อยที่สุด
เราจะไต่รายละเอียดว่าบั้งก็ในจังหวัดครั้ง
นั้นราคาใบละเท่าไร และบั้งก็ที่เชียงใหม่
นั้นใบละเท่าไร ลูกบั้งที่เชียงใหม่ราคาละ
กี่ร้อยบาท กี่สิบบาท และลูกบั้งที่จังหวัด
ปัตตานีนั้นราคาต่างกันอย่างไร อย่างน้อย
ที่สุดถึงแม้มันจะสายเกินไปที่เราจะควบคุม
แต่มันเป็นมาตรการอันหนึ่งที่เราสามารถจะ
ทำได้ เพื่อป้องกันไว้ ถึงแม้จะไม่ได้ผล
๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่กระผมคิดว่าดีกว่า
ที่จะไม่มีเสียเลย ขอขอบคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ
ไปคุณเสารัฐ ไม่อยู่ ต่อไปคุณมานิตย์
นายมานิตย์ พรหมมานนท์ (ศรี-
สะเกษ) : กระผม มานิตย์ พรหมมานนท์
ส.ส. ศรีสะเกษ สังกัดพรรคเกษตรสังคม
สำหรับคำแปรญัตติของกระผมขึ้นไป เข้ากับ
คุณส่งสุข ภัคเกษม ก็เป็นการประหยัด
เวลาของชาติ กระผมจึง ไม่ขอแปรญัตติ
ขอบคุณครับผม

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน เราได้
เคยตกลงกันดูเหมือนท่านประธาน ก็ได้เคย
รับรองว่า เมื่อมีการแปรญัตติแล้วทางรัฐ-
บาลจะต้องตอบมิฉะนั้นแล้ว การแปร ญัตติ
จะไม่มีผลเป็นประการใดเลย เพราะเมื่อ
แปรญัตติกันเสร็จแล้ว ท่านประธานจะถาม
ว่าจะเป็นไปตามร่างเดิมหรือจะมีการเปลี่ยน
แปลงแก้ไข และที่แปรญัตติกันนี้ ประเด็น
ต่างๆ ไม่เหมือนกัน รัฐบาลไม่ได้ตอบ
เลย นอกจากของคุณอุทัย พิมพ์ใจชน
คนเดียวเท่านั้น แล้วอย่างนี้จะแปรญัตติมี
ประโยชน์อะไรครับ อย่างกระผมจะแปร-
ญัตตินี้ เฉพาะมาตรา ๓ นะครับ กระผม
ยังมีอีกมาตราอื่นๆ ๓ ทวิ ๓ ทรี เพื่อให้
ถูกต้องตามพระราชบัญญัติเงิน คงคลังอะไร
กระผมจึงถามท่านประธานว่าจะให้ทำอย่าง-
ไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่อง
ตอบไม่ตอบก็เป็นดุลพินิจของรัฐบาล เชิญ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : แล้วการแปรญัตติจะมีผลอะไรครับอย่างนั้นถ้ารัฐบาลเฉยเสีย กระผมก็ไม่รู้ว่ารัฐบาลเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แต่ที่กระผมแปรนั้นต้องการจะให้สอดคล้องกับ ๑. คำปรารภ ๒. ให้เป็นสำนวนของกฎหมายอย่างเราที่เคยเขียนกันมาเพราะฉะนั้นกระผมจะลองแปรญัตติเป็นตอน ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระผมคิดว่าคุณเสวตรว่าไปก่อน บางทีรัฐบาลอาจจะตอบก็ได้

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : สำหรับมาตรา ๓ นี้ครับ ในชั้นแรกกระผมขอแปรญัตติอย่างนี้ครับ ให้สอดคล้องกับคำปรารภซึ่งเขียนกันไว้แล้ว แล้วก็ให้เป็นไปตามแบบที่เขาเคยทำกันมาแล้วก็มีท่านผู้แปรญัตติก่อน ๆ ได้เสนอมาบ้างแล้วเหมือนกัน คือว่าขอเป็นอย่างนี้แหละครับ ในระหว่างที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๕ ยังมีได้ใช้บังคับให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน เพื่อพัฒนาตำบลและช่วยประชาชนในชนบทได้มีงานทำเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท กระผมอยากจะเรียนถามรัฐบาลว่า ที่กระผมเสนอแปรญัตติอย่างนี้เห็นชอบหรือไม่

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : สำหรับ

แปรญัตติ วรรคหนึ่งก็ได้เขียนไว้แล้วอย่างนั้นเหมือนกัน ถูกต้องครับ หมายความว่าผมรับครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : นี่เพียงให้เข้าแบบของกฎหมายครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ผมเห็นแล้วครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ที่นี้ต่อไปครับ กระผมขอเติมมาตรา ๓ นี้ครับ เพื่อให้เข้าแบบเหมือนกัน “โดยจ่ายจากเงินคงคลังจำนวนไม่เกิน ๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และจากงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๕ จำนวนไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท” อันนี้ก็จะเป็นไปตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้แสดงว่าจะจ่ายจากเงินคงคลัง ๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จะเจียดจ่ายจากงบประมาณปัจจุบันไม่เกินหนึ่งพันล้านบาท อันนี้ก็เขียนไว้ให้สอดคล้องกับประเด็นที่เคยทำกันมา สำหรับพระราชบัญญัติอนุญาตให้จ่ายเงินไปพลางก่อน ที่ทำกันมา ๕ ฉบับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : อันนี้เห็นจะไม่ได้ เพราะว่าเรื่องที่ว่าเราประมาณไว้ว่าจะเอาจากไหนเท่าไรนั้นนะ ขณะนี้ยังไม่

แน่ครับ อาจจะไ้จากการจัดการโอนรายการที่ไม่จำเป็นเพิ่มกว่านั้นก็ได้ ดังนั้นเรื่องนี้เห็นจะเขียนลงไปให้ชัดเจนไม่ได้ครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : แต่ท่านรัฐมนตรี กระผมเข้าใจว่าแถลงต่อสภาแล้ว

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ครับนั้นหมายความว่าเราประมาณไว้ว่าเราจะทำเช่นนั้น เพื่อแสดงให้เห็นท่านทราบว่างบกลางที่จะใช้จริง ๆ นั้นอาจจะไม่ถึง ๒,๕๐๐ ล้านบาท อาจจะมีการตัดรายการจ่ายที่ยังไม่จำเป็นต้องจ่ายได้อีกเหมือนกัน ฉะนั้นก็ต้องถือว่าเป็นการประมาณขณะนั้น แต่จนถึงเวลาที่เสนองบประมาณเพิ่มเติมเข้ามาเพื่อชดใช้เงินกลางนั้นก็จะเห็น ฉะนั้นจะไปกำหนดลงไปให้ตายตัว ขณะนั้นเห็นจะไม่ได้ครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : เดียวกระผมขอถามอีกครั้ง หมายความว่ารัฐบาลนี้ หลังจากพระราชบัญญัตินี้ผ่านไปแล้ว จะเสนองบประมาณเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณปีปัจจุบันนี้ มาให้สภาพิจารณาเห็นชอบใช้ไหม

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ต้องทำอยู่แล้วครับ ไม่ทำไม่ได้

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : มีทำได้ ๒ อย่างนะครับ พระราชบัญญัติเงินกลางนี้ ก็จะเอารายจ่ายไปแล้วนี้ไปชดใช้ในงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีก็ได้ หรือในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีต่อไปก็ได้

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ใช่ครับ
นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ท่านรัฐมนตรีจะเอาวิธีไหนล่ะ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ถ้าหากผมทำทันผมก็จะทำลงปีนี้นะครับ ก็ท่านว่าไว้อย่างนั้น

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ครับ ทราบแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเสวตร ผมว่าเอาอย่างนี้ดีกว่า แปรแล้วเอาเสียให้หมดเลยเมื่อมันโยงสัมพันธ์อะไรกัน มาตามทีละข้อ ทีละประโยคจะยุ่ง

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ท่านประธาน ก็ต้องเข้าใจก่อนว่าทางรัฐบาลมีเจตจำนงอย่างไรในการนี้ เพราะฉะนั้นกระผมขอแปรญัตติอย่างนี้ครับ “โดยจ่ายจากเงินกลางและงบประมาณรายจ่ายในงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๘” ไม่ระบุจำนวนเงินได้ไหมครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ไม่ขัดข้องครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ถ้าอย่างนั้นท่านประธานตกลงนะครับ กระผมเอาเท่านี้ก่อน เพราะว่าเอามาตรา ๓ ให้เสร็จเสียก่อน กระผมมีมาตรา ๓ ทวิ และมาตรา ๓ ทริ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเสียเลยไม่ดีหรือครับ ท่านสมาชิกอื่นก็มีเยอะแยะไป พรรคสองพรรคสามอะไรนี้ เอาเสียเลยจะได้สิ้นกระแสความ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ครับ ขอบคุณครับ กระผมขอเก็บมาตรา ๓ ทวิ คงต่อไปนี้

“มาตรา ๓ ทวิ เงินที่อนุญาตให้จ่ายตามมาตรา ๓ ให้นำไปใช้จ่ายในกิจการพัฒนาตำบลและช่วยประชาชนในชนบทให้มีความทำทุกตำบล เว้นแต่ตำบลในเขตเทศบาล ตำบลละไม่ต่ำกว่า ๔๕๐,๐๐๐ บาท และไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามโครงการที่สภาตำบลได้จัดทำขึ้น ด้วยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ.....”

นี้พรรคที่หนึ่ง พรรคที่สอง

“กิจการที่ให้นำเงินตามพรรคหนึ่งไปใช้จ่ายได้นั้นคือ

(๑) การสร้างหรือซ่อมถนนหรือสะพาน ๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) การขุดลอกสระน้ำकुคลองหรือทางระบายน้ำ ๗๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) การสร้างหรือซ่อมทำนบเหมืองหรือเหมืองฝาย ๕๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) การจัดให้มีน้ำใช้รวมทั้งการขุดบ่อบาดาลและตั้งเครื่องสูบน้ำ ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) การติดตั้งไฟฟ้า ๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๖) การซ่อมแซมหรือขยายอาคารเรียน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๗) การสร้างหรือซ่อมแซมสถานอนามัย ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

การจ่ายเงินตามมาตรานี้ให้เป็นไปตามระเบียบการจ้างเหมาและการซื้อพัสดุของสำนักนายกรัฐมนตรี เหตุผลที่กระผมต้องขอให้มีการแจ้งรายละเอียดนั้นเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และเป็นวิธีที่ปฏิบัติกันมาตั้งแต่เดิมที่มีพระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อนทุกฉบับเพราะอะไร เพราะว่าพระราชบัญญัติให้จ่ายเงินไปพลางก่อนนั้นก็งบประมาณนั้นเอง แต่งบประมาณพิเศษซึ่งให้ทำเป็นการเฉพาะเรื่อง หรือบางเรื่องที่รีบด่วนอย่างที่ท่านสมาชิกบางท่านได้อธิบายไว้แล้ว ในการนี้สภามีอำนาจที่จะตัดทอนเหมือนอย่างงบประมาณทุกอย่าง และเมื่อ

สภาอนุมัติไปแล้ว เมื่อนำไปเข้าในงบประมาณประจำปี หรืองบประมาณเพิ่มเติม สภาไม่มีสิทธิอีกแล้วที่จะไปพิจารณา นอกจากเพียงรับทราบเท่านั้น เพราะฉะนั้นในการพิจารณารายการต่าง ๆ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือ พระราชบัญญัติให้จ่ายเงินไปพลางก่อนฉบับไหนก็ตาม ก็พิจารณาอย่างร่างพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดิน คือรายการจ่ายทุกรายต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาในพระราชบัญญัติเงินคงคลัง มาตรา ๓ ในบทนิยามได้บังคับไว้อย่างชัดแจ้งว่า จะต้องมียุทธการจ่ายระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ กระผมจะอธิบายให้เห็นชัดแจ้งนะครับ มติให้จ่ายเงินไปก่อน คือพระราชบัญญัตินี้ หมายความว่ามติของรัฐบาลซึ่งได้ตราขึ้นไว้เป็นพระราชบัญญัติ อนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อกิจการที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินั้นไปพลางก่อน จนกว่าจะได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณ หรือ พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีกิจการที่จะจ่ายพร้อมทั้งจำนวนเงิน ท่านประธานจะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติจ่ายเงินไปพลางก่อน ๕ ฉบับนั้นเขามีรายละเอียดรายละเอียดทุกรายการว่าจ่ายเงินรายการไหนเท่าไร เพื่อให้สภาอนุมัติ ถ้าเป็นก้อนใหญ่แล้วสภาไม่มีทางพิจารณาได้ว่าสมควรจะอนุมัติหรือไม่ แต่โดยที่กระผมเองก็ไม่

สามารถจะทราบได้ว่ารายการแต่ละรายการนั้นเป็นจำนวนเงินเท่าใด แต่กระผมเชื่อว่าทางรัฐบาลนี้ได้จัดการรวบรวมไว้แล้วว่ามีโครงการไหน โครงการเกี่ยวกับการทำถนนก็ดี การชลประทานก็ดี หรือการอื่นก็ดี มีจำนวนเงินเท่าไร เป็นโครงการฯ หรือเป็นราย ๆ ไป และกระผมเชื่อว่ารัฐบาลมีตัวเลขอยู่แล้ว กระผมเพียงแต่ทำเป็นตัวอย่างว่ารายการไหนควรจะเป็นเงินเท่าใด แต่ว่าถ้ารัฐบาลมีตัวเลขแล้วก็ใส่ตัวเลขเหล่านั้นไป เพื่อให้สภาได้พิจารณาเป็นราย ๆ ว่าสมควรจะอนุมัติมากน้อยแค่ไหน หรือเท่าที่รัฐบาลมีตัวเลขอยู่ นี่เป็นมาตรา ๓ ทวิ อันนี้กระผมขออนุญาตท่านประธานให้รัฐบาลได้ชี้แจงว่า รายการที่กระผมเสนอนี้รัฐบาลจะรับได้หรือไม่ และก็ถ้าหากว่าเป็นยอดกลมอย่างที่ว่ารัฐบาลเสนอมาเพียง ๒ บรรทัดนั้น กระผมคิดว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้ไม่ได้ เพราะขัดต่อพระราชบัญญัติเงินคงคลัง มาตรา ๓ ว่าด้วยบทวิเคราะห์ศัพท์ เพราะว่าเขายกไว้ที่นั่น

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ที่ท่านว่าไม่ถูกนั้น ข้อความกับออกแล้วว่า ให้แจ้งว่าจ่ายเพื่อกิจการใด ผมก็เขียนไว้แล้วว่าจ่ายเพื่อกิจการในการอุดหนุนสถาบันพัฒนาตำบล มันก็ตรงแล้ว แล้วส่วนหนึ่ง

ว่าแจ้งไม่ได้นั้น นั่นมันเป็นเพราะว่าการ
ดำเนินงานในครั้งที่เราไม่ได้ดำเนินการด้วย
การบงการจากส่วนกลางเราให้สภาตำบลแต่
ละตำบลนี้ไปวินิจฉัยเองว่า ควรทำอะไร
บ้าง แล้วท่านก็ต้องรู้ทีหลัง หลังจากที
เรานำมาเสนอเป็นรูปพระราชบัญญัติงบประมาณ
จะเพิ่มเติมหรือประจำก็ทำตาม
ท่านก็ได้ทราบตอนนั้น ผิดกันแต่เดิมนั้น
ก็คือว่า การมีพระราชบัญญัติให้จ่ายเงินไป
พลางก่อนสมัยก่อนนั้นรัฐบาลเป็นผู้กำหนด
รายจ่ายทุกประการ จึงกำหนดลงไปได้
ความนั้นมันเปลี่ยนใหม่คนที่กำหนดคือประ-
ชาชนในแต่ละตำบลนั้น เหตุนี้จึงบอกลง
ไปเป็นรายการไม่ได้ ขอให้โปรดทราบ
ด้วยครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน กระผม
ได้เห็นไว ๆ นะครับ คือรัฐมนตรีท่านหนึ่ง
เอามาให้กระผมดู แง้มให้ดูนี้มีโครงการ
ทุก ๆ โครงการนะครับ แล้วก็รัฐมนตรี
เองบอกว่ามี ๒,๓๗๐ ล้านบาท หรืออะไร
ทำนองนั้น ตัวเลขรวบรวมไว้เสร็จแล้ว
ก็โครงการก็ไม่ทราบ แต่ตัวเลขมีแน่ครับ
เท่าที่รวบรวมได้จนถึงปัจจุบันนี้ และกระผม
ยังสงสัยนะครับว่า ที่ท่านรัฐมนตรีว่าเป็น
เงินอุดหนุนสภาตำบล ที่สภาตำบลทุกวัน
นี้มันมีเพียง ๒,๐๐๐ กว่าแห่งเท่านั้น อีก
พันกว่าตำบลหรือเกือบ ๒,๐๐๐ ไม่มีสภา

ตำบล ถ้ากฎหมายเขียนไว้อย่างนี้ สภา
ตำบลนี้ถ้าเขียนลงไป มันกินไม่ถึงนะครับ
ตำบลที่ไม่มีสภาตำบลนะ กระผมเห็นคำสั่ง
ของนายกรัฐมนตรีแล้วนะครับ เขียนว่าใน
ตำบลที่ไม่มีสภาตำบล ให้กำนันผู้ใหญ่
บ้านเป็นผู้ทำหน้าที่ในเรื่องนี้ นี่เป็นเรื่อง
เอกชนนะครับ เคยมีหรือครับว่าทางราช-
การนี้เอาเงินไปให้เอกชนจ่าย ไม่มีนะครับ
ไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นวิธีที่ดีที่สุด กระผม
ขอแนะนำรัฐบาลนี้ครับ ท่านต้องประกาศ
ทั้งตำบลให้มีสภาตำบลตาม ประกาศ ของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ มิฉะนั้นแล้ว
ตำบลซึ่งไม่ใช่สภาตำบล จะเอาเงินไปจ่าย
ไม่ได้ เพราะว่าไม่มีฐานะในทางกฎหมาย
สภาตำบลที่ประกาศไปแล้วนั้น เขาประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาตามประกาศ ของ คณะ
ปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ มิฉะนั้นจ่ายเงินไม่
ได้นะครับ ทางที่ดีที่สุดรัฐบาลต้องรีบ
ประกาศให้ตำบลทุกตำบลมีสภาตำบล อันนี้
จะแก้ปัญหาได้ นี่กระผมเรียนไว้นะครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ผมถือ
โอกาสทำความเข้าใจหน่อยนะครับ เรื่อง
อย่างที่ท่านตั้งมานี้ เราได้พิจารณากันแล้ว
ครับ สภาตำบลนี้ตั้งแต่เริ่มต้นมาจนถึง
ปัจจุบัน มีถึง ๔ รูปด้วยกัน ขณะนี้
กฎหมาย ฉบับ โอน เลิก ฉบับนี้ เรื่อย ไป ก็
เหลืออยู่ ๒ รูป คือรูปที่ ๑ นี่เป็นสภา

คำ บล ตาม คำ สั่ง กระ ทรวง มหาค ไทย ที่ ๒๒๒/๒๔๔๔ แล้วอีกรูปหนึ่งที่เหลืออยู่ ก็เป็นสภาตำบลตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ และคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ที่ให้สภาตำบลดำเนินการ นี่ก็อาศัย ๒ แบบนี้ แล้วก็ยังบอกไปด้วยว่าเป็นเรื่องซึ่ง สภาตำบลทั้งหลายจะต้องดำเนินการอย่างไร แล้วทำหน้าที่เป็น ตัว แทน ของ ใคร บั๊น หา เรื่องนี้หมดไปแล้วครับ สภาตำบลทุกสภา ขณะนี้เท่าที่ทำหน้าที่ดำเนินการ ใช้จ่ายเงิน ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่มีปัญหาเรื่อง การ เป็นนิติบุคคลหรือไม่

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน สภาตำบล ที่กระทรวงมหาดไทย แต่ง ตั้งนี้ ไม่มี ฐานะ เป็นสภาตำบลตามกฎหมายนะครับ ไม่ เหมือนสภาตำบลของคณะปฏิวัติที่กระทรวง มหาดไทยประกาศไปแล้ว เพราะสภาตำบล อย่างอื่นนะเลิก ไป หมดแล้ว โดย ประ กาศ ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ จะไปตั้งกัน เป็นสภาตำบลนะไม่เป็นหรอกครับ ฐานะ กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจอะไร จะ ไป ตั้ง สภาตำบล แต่จะประกาศโดยอาศัยประกาศ ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ตั้งสภา ตำบลนั้นทำได้ แต่ไปตั้งเองอย่างที่ท่าน รัฐมนตรีว่าเป็นอีกแบบหนึ่งนะไม่ได้หรอก ครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ผมไม่ได้ ว่าผมไปตั้งอะไรใหม่นะครับ สภาตำบลที่ ใช้ขณะนี้นั้นนะมีอยู่ ๒ รูปครับ ก็อย่าง ที่ผมว่า รูปแรกซึ่งยังมีฐานะอยู่นั้นก็เป็น ไปตาม คำ สั่ง กระ ทรวง มหาค ไทย ที่ ๒๒๒/๒๔๔๔ อันนี้ยังอยู่ ไม่ได้มีอะไร ไปลบด้างเลย และนอกจากนั้นหลังจากนั้น ก็อีกอันหนึ่งก็เป็น ไป ใน รูป ของ ประ กาศ ของคณะปฏิวัติ ถ้าท่านไปดูรายละเอียดว่า ตามประกาศของคณะปฏิวัติประกาศ ไว้ นะ ฐานะสภาตำบลเป็นได้อย่างไร ท่านก็จะ ได้ทราบไปเองครับ ว่าผมทำนั้นผมขอเรียน ยืนยันว่าไม่ได้ผิดเลยครับ ถ้ามาโต้เถียง กัน อย่าง นั้นละ ก็ ก็ ไม่ รู้ จัก จบ หรอก ครบ เพราะผมถือว่าปัญหา ที่เถียง กัน ว่า เป็น สภาตำบลหรือไม่นี้ เกือบจะไม่มีปัญหาใน เรื่องเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้เลยครับ ไม่ มีครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธานคือกระผม เรียนให้สภานี้ทราบแล้วครับว่า สภาตำบล ที่ท่านรัฐมนตรีอ้างคำสั่งที่ ๒๒๒/๒๔๔๔ มันสภาตำบลอะไรครับ ไม่มีนะครับตาม กฎหมาย เพราะเขาประกาศเลิกไปหมดแล้ว แล้วกระทรวงมหาดไทยไม่มีอำนาจที่จะ ไป ตั้งสภาตำบลขึ้นเองครับ ไม่มี กระผม จึงเกรงว่าเงินที่จะจ่ายนั้นจะ ไป จ่าย ให้ สภา

ทำบลไม่ได้ เพราะไม่มีฐานะตามกฎหมาย
แต่ว่าสภาทำบลที่กระทรวงมหาดไทย ประ-
กาศไปตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่
๓๒๖ นั้นมีฐานะตามกฎหมายครบ กระผม
กลัวว่า เงินจะไปจ่ายไม่ถูก ไม่เกรงอะไร
หรอก ไม่ใช่ว่าจะมาเถียงอย่างนั้นอย่างนี้
แต่ว่าเกรงว่าเงินที่จะจ่ายนั้นมันไม่ถึง จะได้
เฉพาะ ๒,๐๐๐ กว่าทำบลเท่านั้นที่เหลือจะ
จ่ายไม่ได้ กระผมเกรงอย่างนี้ต่างหากเล่า
แล้วจ่าย ไป ผิดแล้ว ก็ ต้อง รับ ผิด ชอบ กัน
นะครับจ่ายให้เอกชนนี้

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ผมยอมรับอย่างใดครับว่าผมทำถูกแน่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือ
อย่างนั้นครับ ประเด็นข้ออื่นเรายังไม่พูด
ถึงนะครับ สำหรับ ข้อ แปร ญัตติ ของ คุณ
เสวตร แต่เฉพาะมาตรา ๓ นี้ ตามที่
คุณเสวตรแปรญัตติไว้นั้นะ ทางรัฐบาล
ยอมรับ คือหมายความว่ามีการลอมชอมกัน
แล้ว ผมใครทบทวนเพื่อจะได้เสร็จสิ้นกัน
ไปเสียเรื่องหนึ่ง มาตรา ๓ ที่ระหว่างท่าน
ผู้แปรญัตติและรัฐบาลลอมชอมกัน ได้นั้น
มีข้อความดังต่อไปนี้

“มาตรา ๓ ใน ระหว่างที่พระราช
บัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๑๙ ยังมีได้ใช้บังคับ ให้
รัฐบาลจ่ายเงิน ไป พลัง ก่อน เพื่อ พัฒนา

ทำบล และช่วยประชาชนในชนบทให้มั่งคั่ง
ทำเป็นจำนวนไม่เกิน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐
บาท โดยจ่ายจากเงินคงคลัง และงบ
ประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
๒๕๑๙” ถูกต้องไหมครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : ถูกแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ถูกต้อง
นะครับข้อความที่ผมอ่าน มาตรา ๓

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ข้อความ
ที่อ่านอันสุดท้ายนะไม่มีครับ เป็นเงินคง
คลังเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : “โดย
จ่ายจากเงินคงคลัง”

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : “และ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๑๙ ไม่มีใช้ไหม

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ใช้ครับ
อันนั้นไม่มีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : “และ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๑๙ ไม่มี ยุติเพียง “โดยจ่าย
จากเงินคงคลัง”

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : อันนั้นผมไม่ได้รับครับ เพราะว่าที่ท่านเขียนไว้ อย่างนั้นนะ ท่านจะให้รับต่อไปอันหลังด้วย อันนั้นนะมีไม่ได้ เพราะว่าจ่ายนี้ ต้องจ่ายเงินคงคลังไปก่อนทั้งหมด

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : เอ เมื่อก็กระผมว่าท่าน รัฐมนตรีรับนะครับหมายความว่า.....

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ไม่ใช่ ท่านเข้าใจผิด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า ไม่เป็นไรหรอกครับ เราทบทวนให้แน่ใจ อย่างไรเล่าครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ถ้ากระผมเข้าใจผิด ท่านประธานเขียนออกมาได้ ท่านประธานก็คงจะเข้าใจผิดด้วยอย่างนั้นละก็.....

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ก็ใครผิดก็ตามผมรับไม่ได้ครับอันนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ความมันเป็นอย่างนี้ ก็ทบทวนเท่านั้น ไม่เป็นไรหรอกครับ ใครผิดใครถูกเราก็พูดกันเสียให้รู้เรื่องเลย ถึงได้ทบทวนอย่างไรเล่า

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ก็ท่านรัฐมนตรีไม่รับประโยชน์สอง ก็คือจ่ายจากเงินคงคลังนะครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านนั้นครับ ใช่ครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : หมายความว่าจะไม่เอาอันนั้นมา

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ตามรูปแบบก็เขียน ไว้ อย่างนั้นเหมือนกัน ครับ อย่างที่ท่านอ้างว่า รูปแบบเดิมเขียนอย่างไร ก็เขียนอย่างนั้นแหละ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : เปล่า คือที่ผมแปรญัติขึ้นมา ท่านรัฐมนตรีบอกว่าจ่ายจากงบประมาณ ประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ก็แรกก็บอกว่าจำนวนเงินไม่เอากันละ ผมว่าไม่เอาก็ไม่เอา แต่ขอซื้อไว้ เมื่อท่านรัฐมนตรีไม่เอา ผมก็ไม่ว่าอะไร แต่ว่าไม่มีการจ่ายเงิน จากงบ ประมาณ ประจำปี ๒๕๑๘ จ่ายจากเงินคงคลังเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอทวนย้ำอีกทีนะครับ อ่านอีกทีเพื่อความแน่ใจ

"มาตรา ๓ ในระหว่างที่พระราชบัญญัติ งบ ประมาณ รายจ่าย ประจำปี งบ

ประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ ยังมีได้ใช้บังคับให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อนเพื่อพัฒนาตำบลและช่วยประชาชนในชนบทให้มีงานทำเป็นจำนวนไม่เกิน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยจ่ายจากเงินคงคลัง” เอาเท่านั้นครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ครับ เอาเท่านั้นก็เท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนประเด็นอื่นก็รอไว้พิจารณาด้วยกันต่อไป คุณสุทิน

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน ใจจิต พรรคเกษตรสังคม ส.ส. ยโสธร ขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่า ตามที่กระผม ได้แสดง ความจำนงที่จะขอแปรญัตติ โดยเจตนารมณ์ก็เพียงว่าเพื่อท่านผู้มีเกียรติท่านอื่นอาจจะไม่ได้แปรญัตติ โดยหลักการ เหตุผล และข้อความที่กระผมต้องการจะแปรแต่บัดนี้ สมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่าน และ ท่าน หัวหน้า พรรคเกษตรสังคมของกระผมเองก็ได้แปร ญัตติ ใน หลักการ เหตุผล และข้อความซึ่งใกล้เคียงกับเจตนารมณ์ของกระผมที่จะแปร ฉะนั้นเพื่อไม่ให้เสียเวลาของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านอื่นและของสภาฯ กระผมจึงขอลอนความจำนงที่จะขอแปรญัตติ ขอขอบคุณ (สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณครับ ต่อไปคุณสวัสดิ์

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านผู้เป็นประธาน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่กระผมได้อธิบายเมื่อตอนเช้าว่า การจ่ายเงิน ของรัฐบาล ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้นมันจะไม่ก่อให้เกิดผลประโยชน์จริง จัง ใน การ วางรากฐานทางเศรษฐกิจให้แก่ประชาชนพลเมืองเกษตร-กรทั้งหลายทั้งปวง ยิ่งกว่านั้นการส่งจ่ายเงินรัฐก็จะง่ายเกินไป ที่ระบุไว้ว่าตำบลหนึ่งได้ ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือได้ลดลงมา ๔๘๘,๑๔๕ บาท อะไรทำนองนั้นรวมความว่าแต่ละตำบลตามความปรารถนาของรัฐบาลนั้น กองต้องการจะให้ได้รับเท่ากันไปหมด กระผมมีความเห็นว่าการที่รัฐบาลจะจ่ายเงินให้เหมือนกันไปทุกตำบลนั้นเป็นการไม่ชอบด้วยเหตุผล จึงแปรญัตติเพิ่มเติมเป็นมาตรา ๓ ทวิ ไว้ดังต่อไปนี้

“มาตรา ๓ ทวิ การจ่ายเงินพัฒนาตำบลตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้คำนึงถึงความจำเป็นและประโยชน์ที่ประชาชนจะพึงได้รับ โดยตำบลหนึ่งได้รับการพัฒนาไม่ต่ำกว่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท”

ที่กระผมระบุไว้เช่นนี้ ขอประทานกราบเรียนต่อประธาน ด้วยความเคารพว่ากระผมมีความปรารถนาต้องการให้เกิดความ

เป็นธรรมต่อสังคมยิ่งขึ้น ตำบลต่าง ๆ ในประเทศไทย นอกจากจะมีอาณาเขตไม่เท่ากันแล้ว บรรดาประชาชนพลเมืองของแต่ละตำบลก็แตกต่างกันอย่างมาก ทั้งที่เพื่อนสมาชิกผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรีได้ชี้แจงมาว่า อย่างอำเภอสังขละบุรีจังหวัดกาญจนบุรีนั้น อำเภอทั้งอำเภอมีประชาชนน้อยกว่าตำบล ๆ หนึ่ง ของอำเภอท่ามะกา อย่างนี้เป็นต้น ความจำเป็นต่าง ๆ ของแต่ละตำบลก็แตกต่างกันเป็นอันมาก ท่านประธานสภาความเป็นอยู่ของแต่ละตำบล แต่ละพื้นที่นั้นมันแตกต่างกันเหลือหลาย เรามักจะกล่าวกันอยู่เสมอ ในสภาที่ว่า อีสานของเราแห้งแล้ง จังหวัดนั้นจังหวัดนี้มีความกันดารเหลือเกิน และเราก็มักจะกล่าวกันอยู่เสมอว่า จังหวัดนั้น อำเภอหนึ่งมีความอุดมสมบูรณ์พูนสุขเป็น อย่างมาก เมื่อความแตกต่างของแต่ละตำบลแตกต่างกัน เช่นนี้ ฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนก็ต่างกันเช่นนี้ กระผมก็ไม่เข้าใจ ท่านประธานว่าเพราะเหตุใดรัฐบาลนี้ จึงมีคำสั่งมอบหมายการพัฒนาแต่ละ ตำบล ทั่วทั้งประเทศไทยให้เท่ากันไม่หมด ด้วยเหตุนี้แหละ กระผมมีความปรารถนาต้องการจะให้มีการพัฒนาตำบลที่กันดารแร้นแค้น ให้มากเป็นกรณีพิเศษ โดยเฉพาะตำบลต่าง ๆ ในจังหวัดภาคอีสาน ส่วนบางตำบลที่อยู่ในลุ่มโครงการเจ้าพระยาใหญ่ ซึ่งมีความอุดม

สมบูรณ์พูนสุขเป็นอย่างมาก แม้จะได้รับการพัฒนาน้อยก็ควรจะเห็นใจแก่ตำบลหรือประชากรเพื่อนร่วมมนุษย์ที่อยู่ในชนบทอันห่างไกลกันดารไปเป็นอันมาก เพราะฉะนั้น กระผมจึงได้แปรญัตติไว้ว่า “ตำบลหนึ่งพัฒนาไม่ต่ำกว่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท” อันนี้ก็หมายความว่า การพิจารณาของเจ้าหน้าที่ประจำเขต ควรจะพิจารณายึดหยุ่นให้ไม่เหมือนกัน ตำบลใดซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์พูนสุข การทำไร่นาได้มรรคได้ผล หรือทำนาปีละ ๒ ครั้งแล้ว ควรจะได้เพียง ๒๐๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น แต่บางตำบลในภาคอีสานซึ่งกันดารแร้นแค้น น้ำจะทำนาก็ไม่มีแม้แต่น้ำจะบริโภคยามฤดูแล้งก็หายากเต็มทีเช่นนี้ เราควรจะกำหนดไว้เพียง ๕ แสนบาท กระผมเห็นว่าไม่เป็นการยุติธรรมแต่ประการใด ควรจะเขียนขึ้นไปอย่างน้อยก็สัก ๑ ล้านบาทนี้แหละกระผมมีความปรารถนาเช่นนี้ จึงขอประธานแปรญัตติไว้เป็นมาตรา ๓ ทวิ นอกจากนั้น ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอแปรญัตติต่อไปเป็นมาตรา ๓ ทวิ มาตรา ๓ ทวินั้นได้เขียนไว้ดังนี้ “ให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลและช่วยประชาชนในชนบทให้มิงานทำด้วยการจัดก่อสร้างชลประทานขนาดย่อม เป็นจำนวนเงินไม่ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท และไม่เกิน ๒,๕๐๐

ล้านบาท" ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ประธานทราบเรียนต่อท่าน ประธานและรัฐบาลที่เคารพ ไว้เมื่อตอนเช้าแล้วว่าความจำเป็นของเกษตรกร ชาวไร่ชาวนาทั่วทั้งประเทศไทยขณะนั้นนั้น มันอยู่ที่ การชลประทานเป็นการสำคัญ เรารวบรวมกันอยู่เสมอว่าประชาชนอยากไม่มี ข้าวจะบริโภค เรารวบรวมกันมาตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ จนบัดนี้ ความร่ำร้องของบรรดาประชาชนชาวไทยทั้งชาติในปัญหาซึ่งความอดอยากแร้นแค้นในการทำนาไม่ได้ผลทุกภาค โดยเฉพาะภาคอีสานนั้นก็ยิ่งร่ำร้อง กันอยู่มาในยุคในสมัยนี้ เรามีรัฐบาลซึ่งมาจากประชาชนเราควร จะ หยิบยื่น และ แก้ไข ปัญหาภาวะความแร้นแค้นแห้งแล้งต่าง ๆ เหล่านั้นให้เขาได้หรือยังครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประธานทราบเรียนว่า การที่แบ่งเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ไปยังตำบล ตำบลละ ๕ แสนบาทนั้น ไม่เพียงพอที่สามารถจะก่อสร้างการชลประทานได้ กระผมขอยืนยันต่อท่านประธาน ณ บัดนี้ว่า แม้เราได้จ่ายเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปตามโครงการของรัฐบาลจ่ายเงินตำบลละ ๕ แสนบาทไปนั้น อีสานแห้งแล้งอย่างไรงี้ คงจะแห้งแล้งอย่างนั้น การทำนาไม่ได้ผลของอีสานเป็นอย่างไรงี้คงจะเป็นไปเช่นนั้น อีสาน หรือทั่ว ๆ ไปทุกจังหวัดทุกอำเภอจะดีขึ้น ได้บ้าง ก็คงจะมีถนนเล็ก ๆ

น้อย ๆ เชื่อมโยงระหว่างหมู่บ้าน ไปบ้างมีถนนในละแวกหมู่บ้าน ไปบ้างมี สะพานข้ามคลองเล็ก ๆ ไปบ้างสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ไม่ใช่เป็นปัจจัยสำคัญที่จะวางรากฐานทางเศรษฐกิจที่จะให้บรรดาประชาชนเกษตรกรชาวไทยทั้งชาติหายซึ่งความอดอยากแต่ประการใดได้ ซึ่งได้กล่าวในตอนต้นแล้วว่า การให้เงินแบบนี้สิ่งละอันพันละน้อยมัน ไม่เกิด ประโยชน์แต่ประการใด ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลทุกรัฐบาล จะเป็น รัฐบาลนี้ หรือ รัฐบาลใด หรือรัฐบาลต่อไปก็ตาม การผันเงิน ไปสู่ชนบทนั้น ไม่ใช่มีแต่เฉพาะรัฐบาลนี้เท่านั้น รัฐบาลสมัยใดก็ผันเงินไปสู่ชนบทด้วยกันทั้งสิ้น การสร้างโครงการชลประทานใหญ่ ๆ ก็คือการสร้างชลประทานขนาดย่อมที่แล้ว ๆ มา ก็คือการสร้างถนนหนทางทั่ว ไปในอีสาน ก็คือนั่นก็เป็นแผนพัฒนาการกระจายเงินผันเงินไปสู่ชนบทให้มีความทำ มีการพัฒนาท้องถิ่นด้วยกันทั้งสิ้น ท่านประธานที่เคารพ กระผมจึงขอประธานทราบเรียนว่า การจะแก้ไข บัดเบ้าภาวะความเดือดร้อน ของประชาชนให้ตรงเป้าหมายนี้เราต้องแก้การชลประทานขนาดย่อมให้มีทั่วถึงทั่วไประยะทุกแห่งทุกอำเภอทุกตำบล ท่านประธานที่เคารพ โครงการพัฒนาของรัฐบาลที่ให้ตำบลละ ๕ แสนบาทนั้น ไม่สามารถจะสร้างการชลประทานได้ การชลประทานแต่ละ โครงการ ๆ ต้องใช้เงินอย่างน้อย ๕ ล้าน ๑๐ ล้าน ๑๕ ล้าน ชลประทานย่อมนี้ต้องเอา

มาจากแหล่งใดแหล่งหนึ่ง ต้องมีคลองส่งน้ำ มีอะไรต่ออะไร นี่เป็นความหวังประการสำคัญที่สุด ท่านประธานที่เคารพของประชาชนทั้งหลายด้วยเหตุนี้กระผมจึงขอชี้แจงต่อท่านประธานด้วยความเคารพว่า ไหน ๆ เรา จะสงเคราะห์ ประชาชน ยามยาก กันสักครั้งหนึ่งรัฐบาลก็ชี้แจงเมื่อเช้านี้แล้ว ว่ารัฐบาล มีเงินคงคลังเหลืออยู่ประมาณ ๙,๐๐๐ ล้านบาท จ่ายตามโครงการของรัฐบาลค่าปลละ ๕ แสนบาทไปเสีย ๒,๕๐๐ ล้านบาทเราก็จะมีเงินเหลือประมาณ ๗,๕๐๐ ล้านบาทเป็นเงินคงคลังอยู่ เงินคงคลังจำนวนนี้ถ้าหากจะมา หยิบยื่น ให้แก่เกษตรกร ชาวไร่นาชาวไร่ทั่วประเทศไทย ซึ่งกำลังคอยความหวังจากสมานอยู่ด้วยความ หิว โหย แร้นแค้นนั้น อีกสัก ๒,๕๐๐ ล้านบาทมันจะยากไปกระนั้นหรือ ท่าน ประธานที่เคารพเพราะ ฉะนั้น กระผมจึงเสนอปรญัตติมาว่า ให้รัฐบาลนี้ได้จ่ายเงินเพื่อพัฒนาชนบทด้วยการสร้างชลประทานขนาดย่อมให้มีให้ทั่วทุกตำบลในวงเงิน ไม่ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท ที่กระผมย้ำว่าไม่ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ก็หมายความว่า รัฐบาลต้องจ่ายจากเงินคงคลังต้องไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อการ ชลประทาน ทั่วประเทศไทย โดยเฉพาะภาคอีสานเป็น ประการ สำคัญ แต่ด้วยความเห็นใจต่อรัฐบาลนี้ให้มีเงิน

คงคลังเหลืออยู่บ้างในภาวะชาติบ้านเมืองเช่นนี้ จึงตั้งยอดไว้ต้องไม่เกิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท กระผมเชื่อว่าเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทเพื่อการชลประทานขนาดย่อมทั่ว ทั่วประเทศนี้จะสามารถเยียวยาให้ ลืมตาอ้าปากของบรรดาพวกเกษตรกรที่เกี่ยว แห้งแร้นแค้นขณะนี้ ได้บ้างไม่มากนักน้อยดีกว่าการค้ำน้ำพริกละลายแม่น้ำ โครงการแห่งละ ๕ แสน ๕ แสนก็ได้สิ่งละอันพันละน้อยเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพ โครงการชลประทานย่อยเท่านั้นที่จะสามารถวางรากฐาน—ทางเศรษฐกิจของชาติ ทางเกษตรกรของชาติได้ กระผมจึงขอเสนอ และขอความเห็นใจต่อท่านประธาน ขอความเห็นใจต่อสมานนี้โดยทั่วกัน ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเติมเป็น มาตรา ๓ จตุ เป็นอันดับสุดท้าย ท่านประธานที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติการ ใช้เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ของรัฐบาลฉบับนี้ได้ เสนอมาเพียงบรรทัดเดียวเท่านั้นก็สามารถจะผ่านเงินและจ่ายเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปสู่ชาวไร่นาชาวไร่หรือประชาชนได้ เราไม่มีโอกาสอันใดเลยครับ ท่านประธาน ที่เราจะสามารถควบคุมการ ใช้จ่ายเงินแผ่นดิน เราับภาระหน้าที่มาจากประชาชน ทั่ว ทั่วประเทศว่า เราจะมาควบคุมการจ่ายเงินของเขา เงินใช้จ่ายทุกบาททุกสตางค์ที่จะใช้ในคราวนี้เป็นเงินมาจากภาษีอากรที่รัฐ-

บาลได้เก็บรวบรวมมาจากหยาดเหงื่อของ
ประชาชนชาวไทยทั้งชาติ การที่จะใช้จ่าย
เงินของชาติบ้านเมืองไปนั้น ควรจะให้สมา
ชิกรัฐบาลบ้างไม่มากก็น้อย การเขียนมา
กลุ่ม ๆ ว่าจะจ่ายเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท
เพื่อพัฒนาตำบลชนบทนั้น เป็นการเขียน
ซึ่งเราไม่สามารถจะทราบได้ว่ารัฐบาลนี้จ่าย
เงินช่วยเหลือทั่วไ้เท่าใดจะสร้างการ ไฟฟ้า
ที่ไหนเท่าใด จะขุดคลองส่งน้ำที่ไหนเท่า
ใด ทำถนนที่ไหนเท่าใด เราไม่สามารถ
จะทราบได้ยิ่งกว่านั้น ท่านประธานที่เคารพ
บางโครงการอาจจะเขียนว่า สร้างถนนพุน
ดิน ๓ กิโลเมตรใช้เงิน ๕ แสนบาทก็ได้
กระผมขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ด้วยความสัตย์จริง ณ บัดนี้ว่า วันก่อน
กระผมไปต่างจังหวัด ไม่ใช่จังหวัดนคร
สวรรค์ คณะกรรมการตำบลได้ชี้แจงแก่
กระผมว่าตำบลของเขาสร้างถนนพุนดินสูง
เท่านั้นเมตร กว้างเท่านั้นเมตร ยาวเท่า
นั้นเมตรโดยใช้เงิน ประทานโทษยาว ๓
กิโลเมตรใช้เงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่อีก
ตำบลหนึ่งกลับมาชี้แจงต่อกระผมว่าในระยะ
ขนาดเท่ากัน กว้างเท่ากัน เขาสามารถ
สร้างได้ถึง ๑๕ กิโลเมตร โดยใช้เงิน
เพียง ๕๐๐,๐๐๐ บาท ความแตกต่าง
อะไร มันจะเป็นเช่นนั้นนี้แหละ ความร
ว้ไหลมันจะเกิดขึ้น กระผมถามเจ้าหน้าที่ของ
ตำบลที่จะสร้างด้วยเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

ได้เพียง ๓ กิโลเมตร ว่าทำไมไม่ได้เท่านั้น
เขาบอกว่าต้องจ้างแรงงานคนเพราะเป็นค่า
ส่งของทางราชการว่าจะใช้แทรกเตอร์เครื่อง
ทุนแรงงานไม่ได้ ต้องใช้แรงงานคนทั้ง
สิ้น การใช้แรงงานคนนั้นเขาคำนวณแล้ว
กิโลเมตรหนึ่ง ๑๕ บาทเพราะฉะนั้นระยะ
ทาง ๓ กิโลเมตรหมดเงินแล้ว ๕๐๐,๐๐๐
บาท แต่อีกตำบลหนึ่งกระผมถามว่าเงิน
๕๐๐,๐๐๐ บาททำไมท่านจึงสร้างได้ถึง
๑๕ กิโลเมตร เขาบอกว่าเขาจะแปลงไม้
ปฏิบัติตามคำสั่งของกระทรวงมหาดไทย เขา
จะใช้แรงงานเครื่องทุนแรงทั้งสิ้น การใช้
แรงงานเครื่องทุนแรงนั้น สามารถได้ถึง
๑๕ กิโลเมตร ดังนั้นเป็นต้น ท่านประธาน
ด้วยเหตุนี้แหละ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: รว
บเล็กน้อย

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นคร
สวรรค์): กระผมจึงมีความวิตกว่าการ
จ่ายเงินของทางราชการบ้านเมืองไปนี้ เกรง
ว่าจะเป็นการรวบไ้ไหล จึงได้เขียนในมาตรา
๓ จตุ เป็นการควบคุมการจ่ายเงินของแผ่น
ดินไว้ เพื่อให้เงินทุกบาททุกสตางค์ไม่รว
ไ้ไหลจนเกินไปนัก จึงเขียนแปรญัตติเป็น
มาตรา ๓ จตุ เพิ่มขึ้นไปดังนี้ว่า "การเบิก
จ่ายเงินตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้เป็นไป
ตามระเบียบว่าด้วยการจ้างและการ เบิกจ่าย
ของเงินของสำนักนายกรัฐมนตรี" ท่าน

ประธานที่เคารพ มันสายเกินไป เราไม่มีโอกาสจะควบคุมการจ่ายเงินของแผ่นดินแต่ประการใด ทุกอย่างมันสายไปหมดแล้ว แต่จะอย่างไรก็ตามถึงแม้จะสายไป เราก็พยายามจนสุดความสามารถว่าการจ่ายเงินของราชการ ๒,๕๐๐ ล้านบาท อันเป็นเงินงบประมาณอันมหาศาล สูงสุดที่พึงมีในเมืองไทยที่จ่ายเพียง ๓ เดือนให้หมดสิ้นนั้น เราก็ควรจะมีการควบคุมได้บ้าง โดยใช้ระเบียบการจ้างเหมา ระเบียบการเบิกจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรี กระทบจึงขอแปรญัตติเพื่อควบคุมการใช้จ่ายเงินนี้ ตามสมควรเท่าที่สติปัญญาจะมี ขอประธานทราบเรียน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปคุณอุดร ทองน้อย

นายอุดร ทองน้อย (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระทบจะไม่ขอรบกวนเวลาให้เยิ่นเย้อและยืดยาว แต่กระทบจะขอแปรญัตติในมาตรา ๓ ดังต่อไปนี้ “มาตรา ๓ ให้รัฐบาลจ่ายเงินคงคลังให้สภาตำบลไปพลางก่อนในระหว่างที่ยังมิได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ บังคับเพื่อให้สภาตำบลนำไปพัฒนาตำบล และให้ประชาชนในชนบทมีงานทำ”

อันนี้กระทบคงร่างไว้แทบจะเรียกว่าคล้ายคลึงของรัฐบาลทุกประการ เพียงแต่ว่าเปลี่ยนถ้อยคำให้มันสะดวกขึ้น และเพิ่มเติมข้อความเข้ามา คำว่า “คงคลัง” และ “ให้สภาตำบลไปพลางก่อน”

อันนี้ก็เหตุผลที่กระทบได้อ้างมาแล้ว ในการที่อภิปรายในคำปรารภข้างต้นนี้ และกระทบได้สงวนไว้ว่าจะแปรญัตติในมาตรา ๓ วรคสอง ท่านประธานที่เคารพ วรคสอง กระทบว่าอย่างนี้ ทั้งนี้ในวงเงินไม่เกินจำนวนสองพันห้าร้อยล้านบาท” วรคสาม

“รัฐบาลจะต้องแถลงรายการการใช้เงินจำนวนดังกล่าวต่อรัฐสภาภายในระยะเวลาเจ็ดวัน นับตั้งแต่วันประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔”

อันนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้อภิปรายแสดงเหตุผลแล้ว เพียงแต่ระยะเวลาในการที่ รัฐบาล จะต้องแถลง รายการ หรือว่ารายละเอียดของการใช้เงินต่อสภาเท่านั้น กระทบขอแปรญัตติ “เจ็ดวัน” และก็ในวรคสองนั้น “ในวงเงินจำนวน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท” นั้น กระทบขอเปลี่ยนเป็นตัวหนังสือ แทนที่จะเป็นตัวเลขขอรับกระทบ ขอแปรญัตติเพียงเท่านี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปคุณอินสอน

นายอินสอน บัวเขียว (เจียง-ใหม่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผมอินสอน บัวเขียว ขอแปรญัตติในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติโอนหน้าที่รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน ก็เท่าที่ผมฟังการแปรญัตติมานะครับ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ตกลงกับท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง ขอโทษที่จะต้องเอย่ยนาม คือคุณเสวตร มาถึงตอนที่ว่าโดยจ่ายจากเงินกองคลัง และผมขอเพิ่มเติมดังนี้ นะครับ “การใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามมติและความรับผิดชอบของสภาตำบล” ท่านจะครับ คือเกี่ยวผมเอาอีกเกี่ยวนะครับ “การใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามมติและความรับผิดชอบของสภาตำบล” ที่นี้ผมขอชี้แจงเหตุผลนะครับคือการใช้จ่ายเงินนั้น เราจะไปบังคับให้สภาตำบล ว่าต้องจ่ายเงินทำชลประทานแค่นั้น จ่ายเงินทำไฟฟ้าท่าน เห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไประบุให้เป็นการผูกมัดถึงขนาดนั้น เพราะว่าแต่ละท้องที่ แต่ละตำบลย่อมมีความต้องการไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ผมอยากจะให้ตำบลแต่ละตำบลนั้นซึ่งมีสภาอยู่แล้วได้ตัดสินใจในการปกครองตัวเอง และได้สนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ซึ่งแต่ละท้องถิ่นย่อมจะ

เข้าใจปัญหาและความต้องการของประชาชนของตนเองเป็นอย่างดี ดีกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเราซึ่งดูแลไม่ทั่วถึงในรายละเอียดของแต่ละตำบล และก็ในการทำโครงการนั้น ผมคิดว่าผมมีความไว้วางใจในสภาตำบล ทั้งนี้เพราะว่าแต่ละท่านก็เป็นผู้ที่มีเกียรติทั้งนั้น คือท่านเองท่านก็ได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชน ผู้ใหญ่บ้านก็ได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชน และที่นี้ครูประชาบาลที่เป็นเลขานุการสภาตำบลเองก็เป็นผู้ที่มีเกียรติและก็ได้รับเชิญ เพราะฉะนั้นความรับผิดชอบต่อท่านผู้ที่มีเกียรติในระดับท้องถิ่นเหล่านี้ย่อมเป็นการที่ท่านเหล่านั้นจะ ตัดสินใจเพื่อผลประโยชน์ของตำบลอย่างที่สุด ทั้งนี้เพราะว่าเท่าที่ผ่านมา นั้นการทำงานของสภาตำบลไม่ค่อยมีบทบาท เพราะว่าการใช้จ่ายเงินนั้นสภาตำบลลงมติไปอย่างหนึ่ง พอไปถึงทางอำเภอทางอำเภอ ก็เปลี่ยนไปอีกอย่างหนึ่ง ทั้งนี้เพราะว่าทางอำเภอและทางเจ้าหน้าที่อาจจะผลประโยชน์อยู่กับผู้รับเหมาบางส่วนก็ได้ ที่นี้ท่านหรือผู้ใหญ่บ้านก็เป็นลูกน้องของนายอำเภอก็ไม่กล้าคัดค้าน เพราะฉะนั้นผมถึงอยากจะเพิ่มข้อความว่า “ให้เป็นไปตามมติของสภาตำบล” เพราะว่าสภาตำบลนั้นผมเห็นว่า ท่านก็มีความรับผิดชอบต่อสมควร เพราะฉะนั้นเราจะวางรากฐานของประชาธิปไตยก็ควรจะมอบให้สภาตำบลได้

ตัดสินใจเพื่อเป็นไปตามความต้องการว่า เขาจะตัดสินใจว่าโครงการไหนควรจะเร่งทำก่อน อันไหนมีความสำคัญต่อตัวเขาเอง จะได้จัดลำดับความสำคัญเอง ซึ่งก็ถ้าจะพิจารณาให้ดีแล้ว ผมเห็นว่าเป็นการสอดคล้องกับการทำงานงบประมาณแผนใหม่ คือระบบ พี.พี.บี. ซึ่งเป็นการเลือกสรรโครงการที่เห็นว่าดีที่สุดในมาก่อน เพื่อที่จะให้เกิดผลประโยชน์แก่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง ซึ่งในที่นี้ผมก็จะไม่ขอชี้แจงถึงระบบ พี.พี.บี. ผมคิดว่าทางสภาตำบลเองก็ได้ทำการวางแผนงบประมาณของตำบลซึ่งไปสอดคล้องกับระบบ พี.พี.บี. ซึ่งเราก็คิดว่ามันเป็นระบบที่ทันสมัยที่สุดซึ่งใช้อยู่ในอเมริกา เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะขอเรียนถามทางท่านรัฐมนตรีว่าพอจะรับข้อความที่ผมขอแปรญัตติ อันนี้ได้หรือไม่ ผมขอให้ตอบผมเสียวันนี้เลยนะครับ เพื่อเป็นการต่อรองครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : เรื่องเกี่ยวกับการควบคุมต่าง ๆ นี้ก็มีหลายท่านพูด ผมจะรวมตอบพร้อมกันเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป คุณอาคม

นายอาคม สุวรรณนพ (นครศรีธรรมราช) : กระผม อาคม สุวรรณนพ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคสังคม

นิยมแห่งประเทศไทย กระผมขอเรียนว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ใจไม่แคบจนเกินไป และก็มีเจตนาที่บริสุทธิ์แท้จริงแล้ว คำติงหรือคำแปรญัตติต่าง ๆ ของสมาชิกฝ่ายค้านนั้นก็ควรที่จะได้รับการพิจารณากันให้มากที่สุดหน่อย ส่วนคำแปรญัตติของกระผมนั้นก็รู้สึกว่าจะตรงกับของเพื่อนสมาชิกหลายท่านที่ได้กล่าวกันมาแล้ว ดังนั้นกระผมก็จะไม่ต้องรบกวนเวลาอะไรมากนัก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณ ต่อไป คุณสุทัศน์

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี สังกัดพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย เมื่อเข้านี้กระผมได้แถลงไว้แล้วว่ากระผมไม่ได้เห็นด้วย เนื่องจากว่ากระผมยังตั้งในลักษณะที่ใช้กฎหมายไม่ถูกต้อง และการควบคุมใช้ไม่ได้ กระผมจึงเห็นว่า การแปรญัตติในมาตรา ๓ นี้ก็คงจะเป็นช่องทางหนึ่งในการที่จะให้กระผมได้มีโอกาสควบคุมนโยบาย และการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล กระผมจึงขอแปรญัตติในมาตรา ๓ ทั้งนี้ความละเอียดดังนี้

“ในระหว่างที่ยังไม่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้รัฐบาล

จ่ายเงิน ไปพลาทก่อนเพื่อพัฒนาตำบลทุก
ตำบลและช่วยประชาชนในชนบทให้มีงาน
ทำได้ไม่เกิน ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐, บาท
โดยการจ่ายจากเงินคงคลัง

เงินที่จ่ายตามความในวรรคแรกให้
จ่ายในโครงการดังต่อไปนี้ คือสร้างและซ่อม
แซมถนน สร้างและซ่อมแซมแอ่งน้ำและ
อ่างเก็บน้ำ สร้างและซ่อมแซมสะพาน
สร้างและซ่อมแซมโรงเรียน สร้างและ
ซ่อมแซมสถานือนามัย วัดวาอารามและ
สาธารณประโยชน์อื่นๆ ช่วยเหลือประชาชน
ต้าน การเกษตร โดย การ ประ กัน ราคาข้าว
ราคาปอ ยาปราบศัตรูพืชช่วยเหลือประชา-
ชนให้ได้ซื้อปุ๋ยราคาถูก ปราบปรามโจร
ผู้ร้ายหรือโครงการอื่น ๆ ตามมติของสภา
ตำบลแต่ละตำบล

การจ่ายเงิน ให้จ่ายภายใต้ข้อบังคับ
ดังต่อไปนี้

(๑) การจ่ายเงินให้จ่ายแก่ตำบล ๆ
ละไม่ต่ำกว่า ๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) การจ่ายเงินจะต้องจ่ายผ่านสภา
ตำบลตามโครงการที่ได้เสนอไว้

(๓) กรณีที่ตำบลใดไม่มีสภา ตำบล
ให้คณะกรรมการจำนวน ไม่น้อยกว่าห้าคน
ซึ่งเลือกทั้งมาจากประชาชนเป็นผู้ดำเนินการ
แทนสภาตำบล

(๔) ให้รัฐบาลแถลงรายงานการ
จ่ายเงิน โดยละเอียดต่อสภาผู้แทนราษฎร

ภายในกำหนดหนึ่งเดือน นับแต่วันสิ้นปี
งบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๑๘

ให้รัฐบาลตั้งเงินรายจ่ายเพื่อชดใช้หนี้
ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประ-
จำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๘ กระทบ
นายสุทัศน์ เงินหมื่น จะขออภิปรายสนับ
สนุนการแปรรูปคดีของกรมในเหตุผลสั้น ๆ
ดังต่อไปนี้

กรณีวรรคแรกมีสาระสำคัญ ที่กระทบ
ได้เปลี่ยนจากจำนวนเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท
มาเป็นจำนวนเงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาทนั้น
กระผมมีเหตุผลคล้าย ๆ กับของเพื่อนสมา-
ชิก ผู้มีเกียรติหลาย ท่าน ในกรณีที่ว่า
จำนวนเงินเพียง ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้นยัง
ไม่เป็นจำนวนที่สูงพอที่จะก่อให้เกิดประ-
โยชน์ ตามนโยบายตามร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ จึงสมควรที่จะเพิ่มเป็นจำนวน
เงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาท ในกรณีที่วรรค
สองกระผมได้แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการ
ซ่อมแซมถนนและสร้างสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น
กระผมมีความเห็นว่าตามหลักของพระราช-
บัญญัติให้จ่ายเงินไปพลาทก่อนนั้น จะต้อง
มีการแจ้งรายละเอียดโดยชัดเจนว่าจะจ่ายไป
ในกรณีใดบ้าง จ่ายอย่างไรและเท่าไร
อันนี้กระผม ขอสนับสนุน คำพูดของ ขอ
ประธานโทษที่จะต้องเอย่ยนาม คุณเสวตร
เปี่ยมพงศ์สานต์ เพราะนั่นเป็นหลักของ
กฎหมาย การจะร่างกฎหมายจะต้องให้ยื่น

อยู่ตามหลัก ส่วนจำนวนเงินกระผมไม่สามารถที่จะแจ้งออกมาได้ว่าแต่ละรายการจะต้องใช้จ่ายเงินเท่าไร เพราะอันนี้เป็นข้อปลีกย่อยซึ่งทางรัฐบาลจะต้องไปจัดการมาอีกทีหนึ่ง ที่นี้กรณีที่กระผมได้เพิ่มการช่วยเหลือประชาชนด้านการเกษตรโดยการประกันราคาข้าว ราคาปอ ยาปราบศัตรูพืชช่วยเหลือประชาชนให้ได้ซื้อปุ๋ยราคาถูก ปรามปรามโจรผู้ร้ายหรือโครงการอื่น ๆ ตามมติของสภาตำบลแต่ละตำบลนั้น ทั้งนี้กระผมเห็นว่าการจ่ายเงินไปพลางก่อนตามหลักการของกฎหมายฉบับนี้ ก็เพื่อที่จะเป็นการช่วยเหลือประชาชนให้ได้รับความสุขให้ได้มีเงินใช้ ที่นี้เหตุการณ์ต่าง ๆ หรือว่ากรณีเป็นการเร่งด่วนนั้น มิใช่จะเป็นแต่เพียงการ สร้างและซ่อมแซม ถนนหรือการสร้างสะพาน การสร้างอ่างเก็บน้ำ หรือการสร้างโรงเรียนเท่านั้น เหตุการณ์เดือดร้อนของประชาชนทุกวันนี้ ทางด้านเกษตรทางภาคอีสานโดยเฉพาะ อุบลราชธานี ของกระผม ข้าว ประชาชนขายไม่ได้ราคา ปอ ขณะนี้ กำลังจะ ออกสู่ตลาด ไม่มี ราคา พืชพันธุ์ธัญญาหาร ต่าง ๆ ถูกตัดรูลงกิน ถูกตัดก้านลงกิน ไม่มียาปราบศัตรูพืช ส่วนปุ๋ยก็มีแต่ปุ๋ยปลอม ถ้าหากเป็นปุ๋ยดีก็ราคาสูง ราคาปุ๋ยสูงกว่าราคาข้าวแล้วเดี๋ยวนี้ ปัญหาโจรผู้ร้ายชุกชุม ก็เช่นเดียวกัน ขณะนี้ โจรผู้ร้ายทางภาคอีสาน โดยเฉพาะ

จังหวัดอุบลราชธานี ของกระผม ซึ่งมีเขตติดต่อกับต่างประเทศถึง ๓ ประเทศนั้น...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุทัศน์ รวบรวมหน่อยครับ ไม่เข้าเรื่องที่คุณแปรเขาช่วยประชาชนให้มีงานทำ ไม่ใช่ช่วยประกันราคา.....

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : ครับกระผมจะรวบรวมครับ กรณีนี้กระผมก็เห็นเป็นการเร่งด่วนเหมือนกัน สำหรับวรรคต่อไปการจ่ายเงินให้จ่ายภายใต้ข้อบังคับดังต่อไปนี้ ซึ่งกระผมได้เคยไปแล้วถึง ๔ ข้อ ทั้งนี้กระผมเห็นว่าการจ่ายเงินของรัฐบาลนั้นตามเงื่อนไขหรือตามระบบกลไกของรัฐบาลในปัจจุบันนี้เป็นช่องทางที่จะให้มีเงินรั่วไหลได้มากเกินไป กระผมจึงมีความเห็นโดยสรุปย่อๆ ว่า ถ้าหากจะปฏิบัติตาม (๑) (๒) (๓) (๔) ตามที่กระผมได้แปรญัตติแล้วนั้น จะทำให้สามารถควบคุมเงินภาษีอากรของประชาชนควบคุมเงินสะสมของข้าราช การได้ไม่น้อยทีเดียว สำหรับวรรคสุดท้ายกรณีให้รัฐบาลตั้งเงินรายจ่ายเพื่อชดใช้หนี้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๙ นั้น กรณีที่กระผมขอแปรญัตติในวรรคนี้ ก็เพื่อว่าเป็นวัตถุประสงค์ที่ว่า การจ่ายเงินไปพลางก่อนนั้นเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องตั้งงบประมาณชดใช้ในภายหลัง วัตถุประสงค์ก็คือ

เพื่อให้การจ่ายเงินที่จ่ายออกไปทุกสิ่งทุกอย่างอาจจะเป็นไปตามมาตรา หรือมาตรา ๗ ตามพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑ ก็ตาม จะต้องมีการปรากฏอยู่ในงบประมาณแผ่นดินทั้งสิ้น ซึ่งจะทำให้สภาหรือว่ามีการตรวจตราควบคุมได้โดยง่ายทั้งหมดก็คือคำแปรญัตติและเหตุผลประกอบของกระทู้ถาม ขอบคุณครับ

นายศิริ ผาสุก (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ศิริ ผาสุก จากสุรินทร์ พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ขอแปรญัตตินิดหน่อยครับ ให้เป็นวรรคสุดท้ายคือว่าเกี่ยวกับการควบคุมรัฐบาล เมื่อก็มีสมาชิกหลายท่านที่ขอแปรไว้แล้ว คือผมอยากจะให้เป็นวรรคสุดท้ายของมาตรา ๓ ว่า "ให้รัฐบาลแถลงรายละเอียดผลการปฏิบัติงาน ตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้สภาผู้แทนราษฎรทราบภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๑๙ ประกาศใช้บังคับ อันนั้นนะครับคือคำแปรญัตติ ที่เหตุผลที่ต้องขอแปรญัตตินั้นก็มีว่า การที่ผมขอแปรญัตตินั้นก็เพราะด้วยความเป็นห่วงว่าเงินจำนวนดังกล่าวจะไม่ถึงมือประชาชนในชนบทอย่างแท้จริง ประการหนึ่งและผมไม่เชื่อความสามารถของรัฐบาลชุดนี้ ประการหนึ่ง เพราะโดยหลักการงบประมาณแล้ว รัฐบาลจะต้องเสนอรายละเอียดมาให้

สภาผู้แทนพิจารณาเพื่อควบคุมการใช้จ่ายเงินภาษีอากรของประชาชนให้ถึงมือประชาชนอย่างแท้จริง แต่เมื่อรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยไม่มีรายละเอียดเช่นนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่กระผมจะไม่รับหลักการ แต่เมื่อผ่านการรับหลักการไปแล้วด้วยความที่ไม่มีความเชื่อถือในความสามารถรัฐบาลนั่นเอง จึงเกรงว่าจะเกิดช่องโหว่ให้มีการทุจริต คอร์รัปชันและรัฐบาลทำไม่ได้ตามที่แถลง และแล้วรัฐบาลก็ไม่รับผิดชอบ เพื่อเป็นการแสดงความสามารถของรัฐบาลให้ประจักษ์แก่สภาอันทรงเกียรติต่อหน้าผู้แทนราษฎรทั่วประเทศนี้ จึงใคร่ขอวิงวอนให้รัฐบาลได้โปรดนำผลงานที่มีรายละเอียดครบถ้วนนั้นมาแถลงต่อที่ประชุมให้ทราบ ท่านประธานครับ ตลอดชีวิตของกระผมที่ผ่านมา กระผมยังไม่เคยเห็นรัฐบาลชุดใดเลยที่สามารถขจัดปัญหาทุจริตคอร์รัปชันได้ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เงินที่รัฐบาลจ่ายไปนั้นไม่ได้ถึงมือประชาชนอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยทุกบาททุกสตางค์ อาจจะเป็นเพราะเหตุนี้ก็ได้ที่ทำให้กระผมฝังใจต่อรัฐบาลชุดนี้ว่าจะทำไม่ได้อีก ทำให้กระผมไม่เชื่อถือรัฐบาลนี้ว่าจะสามารถขจัดปัญหาคอร์รัปชันได้เหมือนกับรัฐบาลชุดก่อน ๆ ยิ่งรัฐบาลได้ใช้เงินจำนวนมากในระยะเวลาอันสั้นเช่นนี้ด้วยแล้ว ยิ่งไม่เชื่อมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้จึง

ใคร่ขอร้องให้รัฐบาลได้รับคำแปรญัตติของ
กระผมลงไปด้วย และถ้าหากรัฐบาลสามารถ
แถลงให้สภาเห็นผลงานของท่านว่าเงิน
๒,๕๐๐ บาทนั้นได้ถึงมือประชาชนทุกบาท
ทุกสตางค์โดยไม่มีทุจริตคอร์รัปชันแล้ว
กระผมใคร่ขอสัญญาต่อรัฐบาลชุดนี้ว่า
กระผมจะต้องพิจารณาตัวเองว่ามีความผิด
อย่างไรใหญ่หลวงที่ไม่รับหลักการร่างกฎหมาย
นี้ และพร้อมที่จะลาออกจากการเป็นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรทันที และกระผมหวังว่า
สมาชิกในพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย
หลายท่านก็พร้อมที่จะลาออก เพราะเรามี
คติอยู่อย่างเดียวกันว่า ทุกชีวิตอยู่เพื่อความ
อยู่ดีกินดีของประชาชน แต่เมื่อรัฐบาลชุด
นี้ได้ทำเพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชน
แล้ว เราก็ไม่จำเป็นจะต้องมาต่อสู้ในสภา
ผู้แทนราษฎรต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ
ไปคุณประยงค์

นายประยงค์ มุลสาร (ยโสธร):
ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติ กระผมเองเห็นว่าวันนี้ท่านประธาน
สภาได้ทำหน้าที่มาหนักมากแล้วนะครับ
แล้วก็รู้สึกว่าคุณวันนี้ท่านน่ารักเป็นพิเศษครับ
เพราะฉะนั้นกระผมเองก็จะไม่พูดมาก จะ
ไม่เฝ้าเฝ้านะครับ จะรวบรวมตามที่ท่านได้
ขอร้องนะครับ กระผมประยงค์ มุลสาร
พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จังหวัด

ยโสธร ท่านประธานสภาที่เคารพครับ
จากการแปรญัตติของสมาชิกหลายท่านอย่าง
กว้างขวางที่ผ่านมา ก็พอที่จะทำให้ท่านได้
ทราบแล้วว่า เจตนารมณ์ของสมาชิกฝ่าย
ค้านก็ไม่ได้ต่างอะไรจากฝ่ายรัฐบาล คือ
ต้องการเห็น ความเจริญของประเทศชาติ
และความอยู่ดีกินดีของประชาชน เราค้าน
ด้วยเหตุผลด้วยหลักการ ค้านเพื่อผลประโยชน์
ของประชาชนส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้น
เมื่อหลายท่านได้แปรญัตติมา ก็มีเหตุผลที่
ตรงกับที่กระผมเองจะเสนอขอแปรญัตติ
เพราะฉะนั้นกระผมเองจึงจะไม่ขอแปรญัตติ
ครับ แต่ในการไม่ขอแปรญัตตินี้กระผมก็
อยากเสนอเหตุผลเพิ่มเติมเล็กน้อยนะครับ
รวบรัดเพื่อประหยัดเวลา คือ ประการที่ ๑
ที่กระผมไม่ขอแปรญัตติ เพราะว่ามีผู้แปร
ญัตติที่มีความคิดเห็นตรงกับที่กระผมอยาก
จะแปรอยู่แล้ว ประการที่ ๒ คือกระผม
เห็นว่า คำแปรญัตติของกระผมคงจะไม่มี
ประโยชน์นะครับ คงไม่มีประโยชน์แน่
เพราะว่าเมื่อกระผมแปรญัตติใน ตอน กลาง
วันนะครับ กระผมขอร้องเพียงให้ตัดคำว่า
“แล้ว” ออกเป็น “ถูกรื้อน” ซึ่งกระผม
เองอยากจะให้ตัดออกให้หมดด้วยซ้ำไป คำ
ว่า “ถูกรื้อน” หรือ “ถูกดูแล” นั้นนะ
แต่กระผมอยากจะให้แก้ไขสั้น ๆ เท่านั้น
แต่ทางฝ่ายรัฐบาลท่านก็ไม่รับ ก็ยังเป็นถูก
ดูแลอยู่ แต่ตอนหลังมาก็มารับให้ตัดออก

ไปตั้งที่เป็นที่ทราบกันก็อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นแม้ว่าคำนี้ ก ๆ หน้อย ๆ แค่นั้น กระผมขอ ร้องเพียงนี้คนเดียวเท่านั้นเอง ทางรัฐบาลก็ไม่ได้ทำตามนั้น กระผมเอง ได้เห็นว่าครั้งนี้เชื่อมั่นว่า คำแปรญัตติของท่านสมาชิกส่วนใหญ่ในที่นี้จะไม่น่าอย่างแน่นอน กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปคุณประเสริฐ

นายประเสริฐ เลิศยะโส (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพและสมาชิกที่รักทุกท่าน กระผม นายประเสริฐ เลิศยะโส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สังกัดพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จังหวัดบุรีรัมย์ ขอแปรญัตติมาตรา ๓ ให้ชัดเจนเหมาะสมและรัดกุม เพื่อให้สอดคล้องกับที่ท่านรัฐมนตรีคลังได้กล่าวมาแล้ว กวักต่อไป

“มาตรา ๓ ในระหว่างที่ยังมิได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้รัฐบาลใช้จ่ายเงินเพื่อ กิจการ ที่ระบุไว้ไปพลางก่อนไม่เกิน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากเงินคงคลัง คือ

(๑) ขุดคลองใหม่ ๘,๖๔๗ แห่ง” แล้วก็ “เป็นจำนวนเงิน.....บาท” นี้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ลงไปตามที่แถลงเมื่อเช้านี้ครับ

“(๒) ทำถนนใหม่ ๕,๑๔๖ สาย เป็นจำนวนเงิน.....บาท

(๓) สร้างถังน้ำ และอ่างเก็บน้ำ ๖๒๕๑ แห่ง เป็นจำนวนเงิน.....บาท

(๔) สร้างสะพานใหม่ ๕,๕๓๕ แห่ง เป็นจำนวนเงิน.....บาท

(๕) สร้างซ่อมถนน ๑๐,๒๕๖ กิโลเมตร เป็นจำนวนเงิน.....บาท

(๖) ซ่อมสร้างโรงเรียน ๒,๖๖๐ แห่ง เป็นจำนวนเงิน.....บาท

(๗) ซ่อมสร้างสถานีอนามัย ๑๔๐ แห่ง เป็นจำนวนเงิน.....บาท

(๘) โครงการพิเศษอื่น ๆ เป็นจำนวนเงิน.....บาท

การจ่ายเงิน ตามความในวรรคก่อน ให้จ่ายภายในเวลาสามเดือน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

ผมขออภิปรายเหตุผลในการแปรญัตติมาตรา ๓ นั้น ๆ ว่า เนื่องจากการผันเงินไปสู่สภาพลั่วราชอาณาจักไทยนั้น แม้จะเป็นอัฐยายซื้อขนมยายก็ตาม แต่ก็มีประโยชน์อย่างยิ่งในยามที่บ้านเมืองออกยากปากแห้ง นับว่าเป็นนโยบายแก้ผ้าเอาหน้ารอดที่พอไปได้ของรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพ แม้ว่รัฐบาลชุดนี้ จะเกาไม่ถูกที่คัน คือแทนที่จะแก้ไขปัญหาคันคอกของปัญหาเป็นการตัดไฟแต่ต้นลม เช่นการผูกขาดทางเศรษฐกิจของบุคคลบางกลุ่มจน

ทำให้ราษฎรส่วนใหญ่ของประเทศอดอยาก
ยากจนอย่างน่าเศร้าสลดใจ การเรียกร้อง
ของชาวนา ข้าราชการชั้นผู้น้อย เช่นครู
โรงเรียนราษฎร์ ครูช่วยสอนและอื่น ๆ
ทั้งประเทศ ก็ไม่ได้รับการเหลียวแล ทั้งๆ
ที่เขาเหล่านั้นเป็นเจ้าของประเทศ เป็น
เจ้าของทรัพยากรทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นแร่
ธาตุไม่ว่าจะเป็นป่าไม้ไม่ว่าจะเป็นพื้น
ดินอันอุดมสมบูรณ์ในประเทศไทย จนทำให้
สินค้านำเข้า เครื่องอุปโภคบริโภคขาด
โดยร่วมมือกันกดขี่ขูดรีดไม่ว่าจะเป็น
ปัญหาเรื่องที่ทำกินของคนในภาคกลาง
การเข้าที่นาทำนาปีละสองครั้งของภาคเหนือ
ความทุรกันดารจากการบีบคั้นของประชาชน
ชาวบักซ์ไต และการกดขี่ขูดรีดทุกด้าน
ของกลุ่มนายทุนในภาคอีสานจนเป็นเหตุ
ให้โจรผู้ร้ายชุกชุม ซึ่งเป็นปัญหาที่จะต้อง
แก้ไขอย่างรีบด่วนและเป็นปัญหาที่เขย่า
ขวัญประชาชนทั่วทั้งประเทศ แต่รัฐมนตรี
มหาดไทยและนายกรัฐมนตรีก็ยังนั่งทำเป็น
ทองไม่รู้ร้อน กลับไปแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ
ถึงจะอย่างไรก็ตาม เมื่อสภารับหลักการ
ร่างพระราชบัญญัติขึ้นไปแล้ว ก็เป็นมติที่
ชอบด้วยกฎหมายในระบอบประชาธิปไตย
แห่งรัฐธรรมนูญปี ๒๔๙๘ ประชาชนทุก
ท่านไม่ว่าอาชีพใดจึงต้องช่วยกันดูแลให้
เงินจำนวนนี้ไปถึงหมู่บ้านและตำบลอย่าง
จริงจัง โดยไม่ให้แวะเข้ากระเป๋าทหารหรือเข้า

ไปอยู่ในพุงของท่านผู้ใด ผมจึงขอเสนอ
ให้เพิ่ม ๘ ข้อดังกล่าวมาแล้ว โดยให้ท่าน
รัฐมนตรีกระทรวงการคลังบรรจุจำนวนเงิน
อย่างแน่นอนลงไปแล้ว เสนอรายละเอียด
ต่อสภาซึ่งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งพรรค
ประชาธิปไตย คือ คุณชวน หลีกภัย ได้
กล่าวไปแล้ว เพราะท่านรัฐมนตรีกระทรวง
การคลังเท่านั้นที่จะทราบรายละเอียดและ
จำนวนเงินจากการรายงานมาจากสภาตำบล
ทั่วประเทศ และเพื่อให้เสร็จสิ้นโดยไม่
ล่าช้า จึงขอเสนอให้จ่ายภายในเวลา ๓
เดือน เพื่อสนองเจตนารมณ์ของนายกรัฐมนตรี
ที่ท่านได้กล่าวมาแล้ว ในภาคเข้า
กระผม นายประเสริฐ เลิศยะโส พรรค
สังคมนิยมแห่งประเทศไทย จังหวัดบุรีรัมย์
เชื่อในความบริสุทธิ์ของสภาแห่งนี้และ
ประชาชนทั่วประเทศ จึงขอกราบบังคมทูล
ให้ประชาชนทั่วประเทศทุกท่านทุกอาชีพ
ไม่ว่าจะเป็นกำนันผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา
จังหวัด ข้าราชการทุกระบบทุกระดับ
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านจงช่วย
กันควบคุมดูแลสอดส่องไม่ให้เงินรั่วไหล
กลางทาง เพื่อควบคุมและเปรียบเทียบ
อัตราค่าจ้างค่าแรงงาน ผลงานที่ทำไปแล้ว
แต่ละภาคเพื่อให้เป็นบทเรียนและข้อมูล
ของรัฐบาลในการทำงานต่อไป เพื่อปก-
ป้องเงินภาษีที่เก็บขูดรีดจากหยาดเหงื่อแรง
งานของประชาชนผู้ทุกข์ยากแทบเลือดตา-

กระเด็นและควบคุมให้ใช้อย่าง ถูก ต้องตาม กฎหมายเหมาะสมกับ ความจำเป็น ความ ต้องการและมีผลงานเป็น ขึ้นเป็น อัน อย่าง แท้จริง จึงขอแปรญัตติในมาตรา ๓ ดัง กล่าวมาแล้ว ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป คุณธานี ศักดิ์เศรษฐี

นายธานี ศักดิ์เศรษฐี (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธานี ศักดิ์เศรษฐี พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมไม่คิดใจ ในประเด็นอื่นๆ ก็บังเอิญกระผมมีโอกาสดำเนินในครั้งหลังนะครับความนึกเห็นของกระผมนั้นได้ไปพ้องกับเพื่อนสมาชิกหลายๆ ท่าน แต่มีอยู่อีกอันหนึ่งซึ่งกระผมจำเป็นที่จะ ต้อง กล่าวเน้น ณ ที่นี้ นั่นก็คือหากว่าเราได้พิจารณา ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วเราไม่มี มาตรการใด ๆ เลยในการที่ควบคุมรัฐบาล ตามเจตนารมณ์ของการปกครอง ใน ระบอบ ประชาธิปไตย สิ่งนี้เป็นปัญหาสำคัญอันยิ่ง ยวคนะครับ เพราะตลอดระยะเวลาอันยาวนานปรากฏว่าเงินงบประมาณแผ่นดินของเรา ที่ได้ใช้จ่ายกันไปแต่ละปีแต่ละครั้งนั้น มี โอกาสน้อยมากที่จะถึงมือประชาชน อย่าง แท้จริง ประกอบกับการเสนอร่างพระราชบัญญัติแบบนี้เข้ามานั้น ยิ่งโอกาสที่ผู้แทนราษฎรของประชาชนยิ่งไม่มีโอกาสจะได้ควบคุม ง่ายยิ่งขึ้นนะครับ ยิ่งมีโอกาสนี้ไม่ได้ควบคุม มากยิ่งขึ้น ในเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วก็บังเอิญ

อีกนั่นแหละที่ความนึกเห็น ของ กระผม นั้น ได้ไปพ้องตรงกับของ คุณชวน หลีกภัย เข้า และบังเอิญว่าเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่าน แม้ กระทั่งในพรรคเดียวกับกระผมได้เสนอเข้ามา แล้วก็ตามแต่เรื่องระยะเวลา นะครับ คือตรง ช่วงท้ายนี้ กระผมอยากให้บัญญัติเข้าไปว่า ให้รัฐบาลทำรายงาน การ จ่ายเงิน ตาม พรรค แรกโดยละเอียดเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร ๕๐ วัน นับตั้งแต่วันสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๘ นะครับ ในช่วงนี้กระผมคิดว่าเพื่อ เป็นการประหยัดเวลาและ ไม่ ต้อง อภิปราย อะไรมากมายนัก กระผมขอเรียนถามท่าน นายก ๖ นะครับว่าจะ เป็น ปัญหาใหม่ครับ ถ้า หากว่าจะให้รัฐบาลปฏิบัติภารกิจนี้ ซึ่งกระผมได้ยี้ระยะเวลาไปถึง ๕๐ วันแล้ว นะครับ กระผมขอเวลาช่วงนี้เลยนะครับ ท่าน รัฐมนตรีครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนั้น ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจจำเป็น ได้ลงจาก บัลลังก์ไป และได้มอบให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่แทน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม ได้เรียนแล้วว่าปัญหาเรื่องการควบคุม นะจะ รอตอบพร้อมกันหมดเลยนะครับ เพราะว่าหลัก

เกณฑ์ในการควบคุมนั้นมันมีอยู่แล้ว แล้ว ก็ที่ท่านว่าว่าจะมาให้เสนอรายละเอียดที่หลัง นั้นมันก็ต้องเสนออยู่แล้วในรูปของพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม ซึ่งท่านจะต้องตรวจสอบก่อนที่จะอนุมัติ อ้ายนี้ก็มีอยู่แล้วครับ แต่ว่านอกจากนั้นพิธีรีตองเกี่ยวกับการควบคุมเป็นชั้นเป็นตอนนี่ ผมจะ รวมตอบเสียครึ่งหนึ่งเลยครับ มันยังมีอีกเยอะ ไม่ใช่เฉพาะเอามาแถลงเท่านั้น มันต้องคุมตั้งแต่แรกต้นในการใช้จ่าย

นายธานี ศักดิ์เศรษฐี (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ คือกระผมมองปัญหาอย่างนั้นนะครับว่า ถึงแม้ว่ารัฐบาลก็จำเป็นที่จะต้องนำเข้ามาในเรื่องเกี่ยวกับเสนองบประมาณก็ตาม แต่ในกรณีเช่นนี้ เหตุที่ทางรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติอย่างนั้นเข้ามานั้นก็เสนอเข้ามาในกรณีเป็นพิเศษนะครับ ถึงแม้จะบวกเข้าไปในตอนนั้นก็ตาม รายละเอียดต่าง ๆ นั้นมันเป็นบังเอิญที่ว่ารัฐบาลจะต้องเอาเงินจำนวนหนึ่งไปชดเชยเพิ่มเติมให้มันครบนะครับ แต่ว่านี่เป็นการบังคับไว้อย่างชัดเจนว่า ถึงแม้จะไม่บวกไม่เพิ่มไม่เติมเมื่อไรก็ตาม รัฐบาลนั้นจำเป็นต้องชดเชย คือกระผมอดคิดใจมาตั้งแต่เริ่มต้นนะครับ ว่าการที่เป็นผู้แทนราษฎรนั้น มีเจตนารมณ์อยู่อันหนึ่งในการที่ควบคุมรัฐบาลอย่างชัดเจนนั้นก็คือ พระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณนะครับ

การที่ขออย่างนี้ก็เพียงแค่เพื่อที่จะให้มันใกล้เคียงครับ ใกล้ความจริงมากเข้า แล้วก็ป็นโอกาสในการที่เราจะได้รู้ขึ้นเท่านั้นเองนะครับ กระผมคิดว่าถ้าหากรัฐบาลจะเอาไว้ในตอนหลังก็ไม่เป็นปัญหานะครับ แล้วขอให้รับอันนี้ไว้พิจารณาด้วยก็แล้วกัน ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป คุณไชแสง สุกใส

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผมได้ฟังสมาชิกพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยได้แปรญัตติมามากแล้วก็รู้สึกว่าเป็นที่พอใจผมพอสมควร แต่เมื่อเข้านผมก็ไต่ถามมือเพื่อจะทำการอภิปรายประกอบเพื่อจะได้ให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้นำไปพิจารณาแต่บังเอิญท่านประธานก็มองไม่เห็น ผมก็ไม่มีโอกาส เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะให้ข้อคิดสักนิดหน่อยในการที่ท่านรัฐบาลชุดนี้ได้มอบเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาทส่งไปให้สภาตำบลทุกสภา เงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาทนี้ผมรู้สึกว่าเจตนาของผมนั้นก็อยากจะให้ถึงมือประชาชนอยู่ แต่เนื่องจากว่าคำว่า “เงิน” นี้ ผมอยากจะทำความเข้าใจกับสมาชิกสภาผู้แทนทั่วประเทศซึ่งมานั่งในที่นี้ คือไม่อยากจะให้เป็นภาระหนักต่อพวกสมาชิกของเราต่อไป เพราะว่าตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมานี้ ผมได้มีโอกาสเข้ามาอยู่ในสภานี้ก็รู้สึกว่าเราจะเห็นเป็น

ธรรมนิยมประเพณีโดย ประเพณีอย่างแรก ก็คือ ๑. หาเงินไปช่วยสร้างสะพาน ถนนหนทาง ศาลาต่างๆ ซึ่งอันนี้มันเป็นวิธีการซึ่งทำให้หนักอกหนักใจสำหรับผู้ที่มีทุนน้อยๆ อย่างพวกผม เพราะฉะนั้นประชาชนท่านจึงจะต้องถามอันหนึ่งว่านี่ จะสร้างถนนให้หรือไม่ นี่จะสร้างศาลาให้หรือไม่ ฉะนั้นถนนทุกๆ ถนนที่ไปพบปัญหาหนักใจหนักใจมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกผม พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ผมอยากจะทำความเข้าใจอันหนึ่งกับท่านนายกรัฐมนตรี คือ ๑. ให้ท่านนายกรัฐมนตรีมอบเงินจำนวน ๕๐๐, ๐๐๐ บาทนี้ไปให้เขาแล้ว อยากจะให้เห็นคุณค่าของเงินคือให้คนเห็นว่าเงินเป็น อันคับหลัง ความคิดนั้นเป็นอันดับแรก คือให้คนมีความคิดเสียก่อนเมื่อให้คน มีความคิดเกิดขึ้น เงินนี้มันจะมาตามหลังเมื่อมีความคิดเกิดขึ้น เช่นให้เขารู้จักสิทธิเสรีภาพของเขา ให้เขารู้จักตัวของเขาว่าในเมื่อประเทศไทยสร้างมา ๗๐๐ กว่าปีนี้ มันไม่ใช่รัฐบาลชุดท่านก็ถูกสร้างมาไม่ใช่รัฐบาลชุดจอมพลทั้งหลายสร้าง เป็นประชาชนสร้างมา เขาอยู่มาโดยลำแข้งของเขา เขาอยู่มาโดยไม่ได้หวังผลตอบแทนใดๆ จากใครทั้งนั้น ถ้าพูดภาษาอีสานเขาจะบอกว่า ไก่แม่เลี้ยงลูกน้อย บ่เห็นว่ามีนมคือแม่ไก่มันเลี้ยงลูกมันไม่ต้องใช้นมแต่ลูกไก่นั้นต้องการเพียงปีกให้ความอบอุ่นเพื่อไม่ให้ฮีเหี่ยวอีกมาจากกินเพราะฉะนั้น

ประชาชนจึงหวังพึ่งรัฐบาลนี้เป็นแม่ไก่ เพื่อจะให้ความอบอุ่น ส่วนการกู้ยืมเขากินนั้นประชาชนเขาทำได้ เพราะฉะนั้นเงินอันนี้ผมจึงอยากจะให้เป็นเงินที่เข้ามาสู่ประชาชนอย่างมีความหมาย โดยชนิดไม่ใช่ว่ารัฐบาลชุดนี้จะเอาเงินไปให้ประชาชนเพื่อให้เห็นความถึงามของรัฐบาล แต่เอาเงินนี้ไปให้ประชาชนเพื่อให้เห็นความจำเป็นโดยประชาชนเป็นผู้เสนอหลักการมาโดยมีสมาชิกสภาตำบลและ พวก กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นี่เป็นผู้เสนอมา โดยพวกเขาเป็นคนคิดกันขึ้นเอง แต่สมาชิกพวกนี้เป็นกรรมของเขาเหลือเกิน เขาไม่มีโอกาสที่จะได้ใช้เงิน ๕ แสนบาทไม่มีเลยในชีวิตนี้ คราวนี้เขาจะมีโอกาสเมื่อเขามีโอกาสใช้เงิน ๕ แสนบาทนี้ ผมอยากจะให้เงิน ๕ แสนบาทนี้เป็นเงินของเขา โดยเขาเอง เพื่อเขาเองจริง ๆ และผมยังคิดล่วงหน้าไปอีกว่า หลังจากท่านนายกรัฐมนตรีได้อนุมัติเงินจำนวนนี้ไปแล้ว ผมคิดว่าจะทำให้เกิดความแตกแยกกันระหว่างพวกต่อพวก และระหว่างผู้มีอำนาจทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะได้กะเกณฑ์กฎเกณฑ์ให้มีระเบียบแบบแผนพอที่จะไม่ให้แทรกแซงกิจการภายในของสมาชิกสภาตำบล

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทน

ราษฎร : คุณไชแสงครับ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ครับผม

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทน
ราษฎร: จะแปรรูปตัวย่างไรก็ว่าไปเลย

นายไขแสง สุกใส (นครพนม):
แปรรูปตัวย่างไรครับ แปรรูปตัวย่างไรครับ
คือจะให้ข้อกติกินน้อย ให้ผมนิดหน่อย
มีความสำคัญพอสมควร เพื่อให้สมบูรณ์
ขึ้นผมขอความกรุณาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ทั้งหลาย เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้ว ต่อไปนี้จะได้
สบายใจสบายใจอะไร สบายใจผู้แทนราษฎร
ไปทุกคนไป อ้อ แหมผู้แทนพวกนี้มีความ
เจตนาดีสุดสัปดาห์ไปเร่งเร้าให้รัฐบาลชุดนี้
มอบเงินจำนวนของเขามาใช้เพื่อเขา นี่เขา
จะได้มีความภูมิใจและผมในฐานะเป็นพรรค
ฝ่ายค้านก็จะได้มีโอกาสอย่างน้อย ๆ ช่วย
เป็นหูเป็นตา เป็นปากเป็นเสียงแทนท่าน
ถ้าหากว่ายากมือให้พร้อม ๆ กันเป็นเอกภาพ
ก็จะทำให้การใช้จ่ายต่าง ๆ นั้นอาจจะไม่มีคน
ควบคุม เพราะฉะนั้นพวกผมจึงขอรับอาสา
ที่จะเป็นหูเป็นตาเป็นปากเป็นเสียงแทนท่าน
ผู้มีเกียรติ ท่านครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทน
ราษฎร: ลำดับต่อไป คุณเฉลิมชัย ทอง
ตันไทรย์

นายเฉลิมชัย ทองตันไทรย์
(ลพบุรี): ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติผม นายเฉลิมชัย ทองตัน
ไทรย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
ลพบุรี สังกัดพรรคพลังใหม่อันที่จริงผมจะ

ใช้เวลาเพียงเล็กน้อย เพราะว่าในนามของ
พรรคพลังใหม่เอง ได้ตกลงกันแล้วว่าเรา
จะแปรรูปตัวย่างไรก็ว่าไปเลย เพราะว่าผม
ผมจะการแปรรูปตัวย่างไรก็ว่าไปเลย แต่ว่าผม
แสดงความคิดเห็นบางประการ เพื่อจะเรียก
ถามต่อ ๆ ภาว รัฐบาลที่ว่าการกระทรวง
การคลัง ผมเองมีความเห็นด้วยกับเพื่อน
สมาชิกหลายท่านที่จะแปรรูปตัวย่างไรก็ว่าไปเลย
จาก ๒,๕๐๐ ล้านบาท เป็น ๕,๐๐๐ ล้าน
บาท ผมเองมีความห่วงใยและกังวลใจอย่าง
ยิ่งว่าแค่เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทเองนั้น
ผมก็ยังหนักใจว่าเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้น
อาจจะไม่ถึงมือของประชาชนจริง ๆ ที่ผมมี
ความเชื่อเช่นนั้น เนื่องจากว่าเท่าที่ผมเอง
ได้ไปพบกับสภาตำบล และได้เคยประชุม
กับสภาตำบลในจังหวัดของผมเอง และผม
ก็ได้ทราบว่า โครงการที่สภาตำบลได้เสนอ
ต่อกรรมการนั้น ได้ถูกตัดไปบางโครงการ
เพราะฉะนั้นผมก็เลยมีความห่วงใยว่า โครง
การแต่ละโครงการที่กรรมการได้ตัดไปนั้น
เงินจะต้องเหลืออย่างแน่นอน เพราะฉะนั้น
เมื่อเงินเหลือผมก็แคลงใจเหลือเกิน ว่า
เงินที่เหลือไปนั้นจะเอาไปไว้ที่ไหน จะ
ส่งกลับคลังตามเดิมหรือว่าจะผันต่อไปที่
ไหนอีก อันนี้ผมก็แคลงใจ ผมเองยินดี
อย่างยิ่งอยากจะเห็นเงินเหล่านี้ผันเข้าสู่ตำบล
เพราะผมมีความเชื่อมั่นว่า สภาตำบลที่เขา
เขียนโครงการขึ้นมาขึ้น เขียนมาจากความ
ต้องการ เขียนมาจากความเดือดร้อนของ

สภาในตำบลของเขาจริง ๆ เพราะฉะนั้นผมขอกราบวิงวอนขอให้ พวกเรา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้โปรดพิจารณาอย่างรอบคอบและถี่ถ้วน ขอความกรุณาอย่าตัดโครงการที่เขาเสนอเลย ซึ่งจะเป็นผลดีต่อสภาแห่งนี้ซึ่งจะเป็นผลดีต่อคณะรัฐบาลชุดนี้และคงจะเป็นผลดีต่อสภาตำบลด้วย ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมได้ทราบว่าคุณเฉลิมชัย แห่งพรรคพลังใหม่ว่าจะแปรญัตติในนามของพรรค ผมรู้สึกว่าคุณเป็นอย่างนั้นจะได้ประหยัดเวลาได้เป็นอันมาก ก็ไปตรงกับหนังสือของคุณวิรัช กุมุทมาศ ว่าพรรคพลังใหม่จะขอแปรญัตติ เพราะฉะนั้นผมจึงใคร่จะเชิญคุณวิรัช กุมุทมาศ ซึ่งแปรญัตติต่อไปได้ เชิญคุณชัชวาลย์

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกระผมนายชัชวาลย์ ชมภูแดง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดร้อยเอ็ดสังกัดพรรคพลังใหม่ตามที่กระผมได้ขอแปรญัตติไว้แล้ว ก่อนอื่นกระผมใคร่ขอกราบเรียนทั้งขอสงัดก่อนแปรญัตติเสีย ก่อนว่ากระผมนายชัชวาลย์ ชมภูแดง จากจังหวัดร้อยเอ็ดคนนั้นมีความเป็นห่วงใยเหลือเกินว่าประชาชนจะได้รับเงินไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยหน่วยงานข้าราชการจะทำงานอย่างบกพร่อง

เพราะตัวอย่างได้ปรากฏมาแล้ว ในประวัติศาสตร์ของประเทศไทย เงินอาจจะตกบกพร่องตามรายทาง ดังนั้นกระผมต้องการเหลือเกินที่จะให้มีการควบคุมเงินนี้อย่างแท้จริง เพื่อให้การใช้จ่ายเงินตามโครงการ ๒,๕๐๐ ล้านบาทของท่านอาจารย์ หม่อมราชวงศ์ศีกฤทธิ ปราโมช นายกรัฐมนตรี ให้มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริงเพื่อประโยชน์ของประชาชนและของประเทศชาติ อย่าได้ตัดเก็บไว้ที่โน้นที่นี้เป็นอันขาด ขอให้ตกลงประชาชนทุกบาททุกสตางค์ เพราะถ้าพิจารณาแล้วโอกาสที่เงินจะตกหล่นหาย ไปจะมีอยู่มาก ทุกวันนี้เราต้องยอมรับว่าในหน่วยงานราชการของเรานั้น ได้มีปัญหากระทำทุจริตต่อหน้าที่ ได้มีการคอร์รัปชั่นอยู่ตลอดเวลา แม้แต่การซื้อหินลูกรังในปัจจุบันนี้ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านก็ยอมรับกันว่าหินลูกรังกำหนดไว้เปอร์เซ็นต์หนึ่ง บัญชีตรวจรับไม่ตรงกับจำนวนหินลูกรังและเปอร์เซ็นต์หินลูกรังที่ส่งไป ข้าราชการก็ยังหลับหลับตาเซ็นรับอยู่ตลอดเวลา ท่านประธานสภาที่เคารพเมื่อกระผมได้พิจารณาจากบัญชีรายการโครงการที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กล่าวไว้ว่าจะสร้างอะไรบ้างนั้น กระผมพิจารณารายจ่ายที่จะต้องจ่ายไป พิจารณาโดยคร่าว ๆ แล้วก็ยังเห็นว่าเงินงบประมาณ ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้นยังไม่หมด เมื่อยังไม่หมดก็ต้องเหลือ นี้กระผมพิจารณาคำว่า ๆ

นะครับ ท่านจะใช้หมดก็ได้ แต่ถ้าท่านใช้หมดเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริงแล้ว ก็เป็นบุญของประชาชน แต่ถ้าเหลือแล้วกระผมก็ไม่ทราบว่าเงินก้อนนั้นท่านจะเก็บไว้ที่ไหนเก็บไว้เพื่อใคร และวัตถุประสงค์อย่างไร ท่านประธานสภาที่เคารพ ที่กระผมขึ้นมากล่าวนี้เป็นการกล่าวเกริ่นเสียก่อนก่อนที่พรรคพลังใหม่ของกระผมจะได้ทำการแปรรูปคดีในนามพรรคพลังใหม่ ดังนั้นกระผมจึงเห็นว่าน่าจะมีหน่วยงานหรือคณะกรรมการคอยควบคุม แต่เนื่องด้วยกระผมเห็นว่าสิ่งที่กระผมแปรรูปคดี พรรคพลังใหม่จะแปรรูปคดีนั้น เราได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน และสิ่งนี้พรรคพลังใหม่ได้เตรียมบุคคลที่จะขึ้นแปรรูปคดีไว้เรียบร้อยแล้ว ซึ่งกระผมขอมอบหน้าที่ให้แก่ตัวแทนพรรคพลังใหม่ ที่จะทำการแปรรูปคดีต่อไป ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภา-
ผู้แทนราษฎร : ต่อไปขอเชิญคุณ วิรัช กุมพาศ

นายวิรัช กุมพาศ (ขอนแก่น) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิรัช กุมพาศครับ การที่เสนอคำแปรญัตตินั้น ได้เสนอตั้งแต่ตอนกลางวัน ตอนนั้นยังไม่มีภารกิจจะส่งงานการแปรรูปคดีไว้ โดยถามแต่ละพรรค เมื่อเป็นเช่นนั้นนะครับ เมื่อมีการส่งงานคำแปรญัตติไว้ใหม่ กระผมก็

ขอกราบเรียนท่าน ประธานสภาให้โอกาสแก่ผู้ที่ได้ส่งงานคำแปรญัตตินั้น เพื่อจะมีความคิดอันจะเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลต่อไปในอนาคตครับ กระผมก็จะขอพูดเหมือนกัน แต่ว่าขอเชิญอาจารย์ท่านอื่นก่อนครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภา-
ผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณสนธิ ชูราช

นายวิรัช กุมพาศ (ขอนแก่น) :
รู้สึกว่ามันจะเรียงอย่างไรครับ ท่านประธาน

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภา-
ผู้แทนราษฎร : เรียงตามที่ได้แจ้งชื่อไว้เมื่อตอนต้น

นายวิรัช กุมพาศ (ขอนแก่น) :
ต่อไปครับ เชิญครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภา-
ผู้แทนราษฎร : ต่อไปก็คุณนิตินัย นาคกรทรรพ

นายนิตินัย นาคกรทรรพ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายนิตินัย นาคกรทรรพ ส.ส. จังหวัดหนองคาย พรรคพลังใหม่ ใครจะขอแปรรูปคดีเพิ่มเติมจากที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ท่าน ได้แปรมาแล้ว แต่มีข้อแตกต่างโดย ย้ำถึงความสำคัญบางประการออกไปอีก โดยกระผมจะขอแปรมาตรา ๓ เฉพาะจำนวนเงิน ก็เป็น "๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท" นะครับ แล้ว

ก็วรรคสอง “ให้รัฐบาลจ่ายเงินคงคลังตามวรรคหนึ่ง เพื่อการชลประทานเฉพาะภาคอีสานในวงเงินไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐, - ๐๐๐,๐๐๐ บาท”

กระผมใคร่ขอกราบเรียน อภิปรายถึงเหตุผลที่ได้ขอแปรญัตติดังกล่าวต่อไปนี้ครับ ตามที่รัฐบาลได้อภิปรายที่จะผันเงินไปสู่ชนบทนั้น เมื่อได้พิจารณาวิธีการแล้ว เห็นว่าจะทำไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะยังมีอีกหลายปัญหาซึ่งเกี่ยวข้องกับสภาพชีวิตของราษฎรอีสานโดยตรง ซึ่งจะไม่สามารถบรรลุตามเป้าหมายที่รัฐบาลกล่าวอ้างได้ หากได้ใช้เงินจำนวนเพียงตำบลละ ๕๐๐, - ๐๐๐ บาท ดังนั้นจึงใคร่ขอกราบเรียนให้ทราบว่า สำหรับวรรคสองที่กระผมขอแปรเพิ่มเติมนั้น กระผมขอขอบคุณสมาชิกหลาย ๆ ท่าน ซึ่งอภิปรายยอมรับถึงความกันการและแห่งแสงของภาคอีสาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระผมขอประทานโทษที่จะต้องออกนามคือ คุณสวัสดิ์ คำประกอบ ได้กรุณาอภิปรายแล้วเกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งกระผมไม่จำเป็นจะต้องกล่าวซ้ำอีก นอกจากจะขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านนี้แทนชาวอีสานทุกคนด้วย นอกจากนี้ที่กระผมขอเสนอเพื่อการชลประทาน เฉพาะภาคอีสาน ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ล้านบาทนั้น กระผมมิได้แสดงออกถึงความเห็นแก่ตัวหรือคำนึงแต่ประการใด ตามเหตุผลที่ได้

กล่าวมาแล้วเมื่อตะกี้นี้ นอกจากนั้นแล้วยังแสดงให้เห็นอีกว่าจากเงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาทตามวรรคหนึ่งนั้น ยังสามารถที่จะสานเจตนารมณ์ของรัฐบาลให้บรรลุถึงเป้าหมายซึ่งได้กล่าวอ้างไว้ คือต้องการให้ประชาธิปไตยเริ่มต้นที่สภาตำบลเงินจำนวนที่เหลือนับว่าหากผันไปจากโครงการต่าง ๆ ที่เสนอมา ๒,๕๐๐ ล้านบาท ตามที่กำหนดไว้แล้วนั้น ก็จะสามารถออกเพื่อให้อำนาจแก่สภาตำบลมีอำนาจจ้างกลุ่ม หมู่สาวกลุ่มครูเพื่อทำงานตามโครงการนี้ อย่างน้อยที่สุดก็เพื่อเป็นการปูพื้นฐานให้เข้าใจในสภาพของงาน เพื่อเป็นการปูพื้นฐานสภาตำบลเป็นขั้นแรก อันจะนำไปสู่ประชาธิปไตยในอนาคต ในที่สุดตามที่รัฐบาลต้องการ กระผมขอรบกวนเวลาเพียงแค่นี้ครับ ขอขอบคุณมาก

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปคุณประยูร สุรนิจวงศ์ นายประยูร สุรนิจวงศ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านรองประธาน ท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาล และสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม ประยูร สุรนิจวงศ์ จากอุดรธานี สังกัดพรรคพลังใหม่ ก่อนที่จะอภิปรายเพื่อจะขอแปรญัตติในมาตรา ๓ นั้น กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานสภาว่า กระผมมีโครงการที่จะอภิปรายเพื่อที่จะให้ท่าน-

ประธานได้ทราบว่า สิ่งที่กระผมอภิปราย
นั้นอยู่ในประเด็นดังต่อไปนี้

ประการแรก กระผมจะอภิปรายว่า
ทำไมเหตุใดกระผมถึงแปรญัตติอย่างนี้

ประการที่ ๒ กระผมจะขอกราบเรียน
สิ่งที่กระผมแปรญัตติ คือเรื่องเกี่ยวกับการเงิน

ประการที่ ๓ กระผมอยากจะขอแถลง
สาเหตุหรือว่าเราจะไต่เงินมาจากตรงไหน

ประการที่ ๔ หลังจากทีกระผมได้
แปรญัตติอย่างนั้นแล้ว ผลประโยชน์จาก
การแปรญัตตินี้จะเป็นประการใด

ท่านประธานที่เคารพ อนุสนธิจาก
ต้นเดือนเมษายนที่ผ่านมา ๖ พฤษภาคม รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ได้มีโอกาสดูเยี่ยมชาว จังหวัดอุดรธานี
ในการที่จะไปแก้ปัญหาคอขวด อ่างเก็บน้ำ
ชลประทาน ห้วยหลวงที่จังหวัดอุดรธานี
ท่านได้บอกแก่ประชาชนที่นั่นว่า ท่านยินดี
จะให้สร้างอ่างเก็บน้ำตามโครงการห้วยหลวง
นี้ต่อไปอีก ปัญหาของเจ้าของที่ดินของ
ชาวนาซึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับที่ดินอยู่ ณ ขณะ
นั้นนั้น ท่านจะพิจารณาจ่ายเงินตอบแทนให้
ในราคาที่เป็นธรรม ด้วยเหตุผลประการนี้
เมื่อกระผมมองดูแล้ว ตอนแรกก็ไม่อยาก
จะแปรญัตติ เพราะการแปรญัตตินี้จะเป็น
การให้เห็นว่า กระผมนั้นเห็นแก่ประโยชน์
ส่วนจังหวัดอุดรธานีของ กระผมเท่านั้นเอง

แต่เมื่อเรามองดูขอบเขตของปัญหาแล้ว
เห็นว่า ปัญหาอันนี้เป็นปัญหาระดับชาติ
ซึ่งจะก่อให้เกิดความวุ่นวายให้แก่ประเทศ
ชาติได้ ถ้าหากว่าเราไม่หาทางระงับเสีย
ก่อน เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้ขอแปร-
ญัตติดังต่อไปนี้ กระผมอยากจะขอความ
กรุณาให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาได้ช่วยบันทึก
ไว้ด้วย ในมาตรา ๓ อันเดิมนี้คงไว้
นะครับ แล้วให้เพิ่มเป็นมาตรา ๓ ทวิ
ให้จ่ายเงิน ชดเชยเพิ่มเติมในราคาที่ เป็น
ธรรม เป็นค่าที่ดินแก่เจ้าของที่ดินใน
บริเวณน้ำท่วม อ่างเก็บน้ำโครงการห้วย-
หลวงในวงเงินไม่เกิน ๕๐ ล้านบาท ที่ดิน
ดังกล่าวนี้อยู่ที่ตำบลหมากหญ้า อำเภอเมือง
จังหวัดอุดรธานี ท่านประธานที่เคารพ เมื่อ
ตอนเช้านี้กระผมได้นั่งฟัง ๖ พฤษภาคม รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังชี้แจงถึงรายจ่าย
ต่าง ๆ ซึ่งจะต้องจ่าย โครงการตามกฎหมาย
อันนี้ปรากฏว่า ท่านได้แถลงว่าได้จ่ายเงิน
ไปประมาณ ๒,๓๐๐ ล้านบาท ถ้าเป็น
เช่นนั้นจริงก็จะเหลือเงินอยู่ประมาณ ร้อย
กว่าล้านบาท ร้อยกว่าล้านบาท กว้าน้ำจะ
นำมาใช้ในการแก้ปัญหาคอขวดที่มีปัญหา
ระดับชาติอย่างปัญหาของตำบลหมากหญ้า
เพียง ๕๐ ล้านบาท เราก็จะสามารถแก้
ปัญหาได้ ถ้าไม่รับจ่ายเงินจำนวน ๕๐
ล้านบาทนี้ จะมีผลเสียอะไรบ้าง ผลค่า
ใช้จ่ายขนาดนี้ มีดังต่อไปนี้ คือ

๑. ค่าเงินเดือนที่จ่าย อยู่โครงการ
แห่งนี้ เดือนละประมาณ ๗ แสนบาท หนึ่ง
ปีก็จะ เป็น ๘ ล้าน ๔ แสนบาท

๒. เงินที่รัฐบาลลงทุนไปแล้วขณะนี้
ประมาณ ๑๕๐ ล้านบาท ถ้าเงินจำนวนนี้
มีอันที่จะต้อง ให้เกิดดอกเบี้ย ออกเงย ขึ้นมา
โดยคิดดอกเบี้ยร้อยละ ๕ เท่านั้น ก็จะเป็น
เงิน ค่าดอกเบี้ย ประมาณ ๑๐ ล้าน บาท
นะครับ นี่เป็นการใช้จ่ายอันที่สอง อันแรก
นั้น ๘.๔ ล้านบาท อันที่สอง ๑๐ ล้านบาท

๓. ขณะนี้ที่ดินที่ขึ้นราคาอยู่เรื่อย ๆ
การขึ้นราคาของที่ดินนั้น กระทบเห็นว่าเมื่อ
คู่ตัวเลขเมื่อ ๕ ปีที่แล้วมานี้ อัตราการขึ้น
ของที่ดินนั้น ประมาณ ๖๐ เปอร์เซ็นต์
เพราะฉะนั้นในหนึ่งปีก็จะขึ้นประมาณ ๑๒
เปอร์เซ็นต์ ซึ่งจะเป็นเงินในที่ดินสอง-
หมื่นไร่ ก็จะเป็นเงินประมาณ ๕ ล้านบาท
สำหรับการขึ้นราคาของที่ดิน ท่านประธาน
ที่เคารพ กระทบขอฝากกราบไปยังท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ ถ้าท่านพึงอยู่ท่านจะได้
ทราบว่ากระทบได้พูดอย่าคิดว่าอย่างไร ไป
แล้วนะครับ

๔. ค่าเสื่อมราคาของเงิน ค่าเสื่อม
ราคาของเงินนี้ตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ ถึง ๒๕๑๗
เงินเสื่อมราคาลง ๕๔.๗ เปอร์เซ็นต์ ในปี
ที่แล้วเงินเสื่อมราคา ๒๕ เปอร์เซ็นต์
เพราะฉะนั้นค่าเสื่อมราคานี้ ก็จะเป็นเงิน
ประมาณ ๑๐ ล้านบาท รวมทั้งหมดก็จะ

เป็นเงินประมาณ ๒๕.๔ ล้านบาท ถ้าเราจ่าย
เงินอันนี้เพียง ๕๐ ล้านบาทตามที่กระทบ
ได้แปรญัตตินี้ กระทบเห็นว่าเราก็จะทุนเงิน
ของรัฐบาลไป แทนที่จะปล่อยทิ้งเอาไว้ให้
สูญเสียไปเปล่า ๆ ๒๕ ล้านบาทในปีที่จะมา
ถึงนี้ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากว่าได้
นำเงินจำนวนนี้เข้าไปอยู่ในกฎหมายฉบับนี้
แล้ว ผลประโยชน์ที่จะได้รับทั้งหมดขณะนี้
ก็คือชาวอุดรธานี ประมาณ ๑,๒๕๐,๐๐๐
คน รวมทั้งอำเภอเมือง กิ่งกุ่มจับของ
จังหวัดอุดรธานีนั้นก็จะได้ได้รับผลประโยชน์
จากน้ำใช้สำหรับการเพาะปลูกและการ
บริโภคด้วย.....

(ขณะนั้นประธานสภาผู้แทนราษฎรได้
กลับมาขึ้นบัลลังก์ดำเนินการ ประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ-
ประยูร ครับ แปรอะไร ก็แปร ไปครับ
กรุณารวบรวมครับ

นายประยูร สุรนิงศ์ (อุดรธานี):
อันนี้คือเหตุผล ประกอบการแปรญัตติครับ
กระทบ ประยูร สุรนิงศ์ จากอุดรธานี
สังกัดพรรคพลังใหม่ ได้รวบรวมขอยุติแต่
เพียงเท่านั้นครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป
คุณชวัลย์แล้วนะครับ คุณวิรัช

นายวิรัช กุฑมทาศ (ขอนแก่น):
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระทบนายวิรัช
กุฑมทาศ ส.ส. ขอนแก่น พรรคพลังใหม่

อยากจะขอเวลาสัก ๒ นาทีสำหรับพูดในเรื่องนี้ กระผมได้มีความสบายใจและยินดีอย่างยิ่งในสถานที่ที่ได้ประชุม อย่างเห็น-
 เห็นยั้มค้ำกับเงินเดือนที่เราได้รับ และ
 ขอชมเชยโดยเฉพาะอย่างยิ่ง วพณา นายก
 รัฐมนตรี ซึ่งได้แข็งแรงและ ออกทนอย่างยิ่ง
 ได้ทราบว่าท่านฉลองอายุ ๖๕ หรือ ๕๖
 ที่แล้วมาในเร็ว ๆ นี้ กระผมเข้าใจว่าพี่น้อง
 ทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวขอนแก่น
 ก็คงพึงอยู่เช่นเดียวกัน กระผมรู้สึก
 ไม่เป็นไรครับ เลิกถ่ายทอด ไม่เป็นไร
 เพราะว่ากระผมไม่ได้ตั้งใจจะหาเสียงนะครับ
 กระผมมีความประทับใจอยู่ ๒ ประการ ซึ่ง
 กระผมจะไม่แปรรูปคดีเพราะซ้ำกับของคนอื่น
 คือว่าการที่จะเพิ่มวงเงินให้เป็น ๕,๐๐๐
 ล้านบาท และในจำนวน ๑,๐๐๐ ล้านบาท
 นั้น ขอให้เป็นชลประทาน การเกษตร
 สำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นสิ่งซึ่ง
 สมควรที่จะได้รับการพิจารณา สมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎร ไม่ใช่จะเป็นพรรคใด ไม่
 จำเป็นจะต้องเป็น พรรคฝ่ายค้านและพรรค
 สนับสนุน ก็คงเห็นร่วมกันว่ามีความจำเป็น
 อย่างนั้น ไหน ๆ เราได้พยายามจัดสรร
 วงเงินถึง ๒,๕๐๐ ล้านบาทเพื่อช่วยเหลือ
 ชนบท เราก็ควรจะทำให้ต่อไปอีก เพื่อให้
 ถึงจุดที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริง โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งชลประทานการเกษตรสำหรับ
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กระผมคิดว่า

ส.ส. แม้แต่เป็นพรรครัฐบาลก็ทำตามก็ควร
 จะร่วมใจกัน ส.ส. อีสานทั้งหมดมี ๔๔ คน
 ในสถานที่ก็ควรจะมีส่วนได้ร่วมกันสนับสนุน
 ให้เพิ่มวงเงินสำหรับการพัฒนาชลประทาน
 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำหรับการ
 แปรรูปคดีของพรรคพลังใหม่นั้น กระผม
 จะไม่ขอพูดบุคคลที่จะพูดในนามของพรรค
 ซึ่งได้รับการกลั่นกรองว่า ถ้าแปรรูปคดีของ
 เรานี้มีเหตุผล ก็คือคุณสมหวัง ศรีชัย
 กระผมขอผ่านเรื่องนี้ ไปยังคุณสมหวัง
 ศรีชัยครับ ขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป
 คุณสมหวัง

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) :
 ท่านประธานที่เคารพ พรรคพลังใหม่
 โดยกระผม สมหวัง ศรีชัย สมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท ร่วมกับ
 คุณวิชัย กุมพาท สมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎร จังหวัดขอนแก่น ขอเสนอข้อแปรรูป
 คดี ดังต่อไปนี้กระผมจะอ่านซ้ำ ๆ เพราะ
 ยืดยาวพอสมควรนะครับ ขอเพิ่มความเป็น
 พรรคสองของมาตรา ๓ ดังต่อไปนี้

ให้คณะกรรมการการสามัญประจำสภา
 ผู้แทนราษฎร คือคณะกรรมการการ
 เกษตรและสหกรณ์ คณะกรรมการการ
 คมนาคม คณะกรรมการการปกครอง
 คณะกรรมการการศึกษา คณะกรรมการ
 การการเศรษฐกิจ มีอำนาจหน้าที่ในการ

อนุมัติโครงการ ควบคุมงบประมาณและ
การตรวจสอบการรับจ่ายเงินเพื่อกิจการที่
ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ พรรคพลัง-
ใหม่ได้แถลงไว้แล้วว่า พรรคพลังใหม่
เห็นชอบด้วยอย่างยิ่งที่จะมีการผันเงินไปสู่
ชนบท และไม่เฉพาะจำนวนเพียง ๒,๕๐๐
ล้านบาท อยากรจะให้มากกว่านี้ ด้วยซ้ำ
เพราะฉะนั้นพรรคพลังใหม่จึงไม่คัดค้าน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของรัฐบาล แต่
ว่าพรรคพลังใหม่ก็เป็นห่วงวิธีการที่จะ
ดำเนินการ ว่าการดำเนินการโดยเร่งรัด
ของรัฐบาลที่กระทำเช่นนั้น จะทำให้การ
จ่ายเงินจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ไม่
เป็นไปโดยความบริสุทธิ์ยุติธรรม สมกับที่
ท่านนายกรัฐมนตรีได้ตั้งเจตนาไว้ และ
พรรคพลังใหม่เป็นห่วงต่อไปว่าเงินจำนวน
ดังกล่าวจะไม่ตกไปถึงประชาชนอย่างแท้
จริงเต็มเม็ดเต็มหน่วย จะไปถูกทำนบต่างๆ
สกัดกั้นเป็นระยะ ๆ ไป ช้อนแล้วช้อนอีก
กรองแล้วกรองอีก เหลือไปถึงประชาชน
เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้นถึงแม้ว่าพรรค
พลังใหม่จะมีความยินดีที่รัฐบาลจะได้ผัน
เงินจำนวนนี้ไปสู่ประชาชนในชนบท แต่
ก็ยังเป็นห่วงการควบคุมค่าใช้จ่ายและห่วง
ว่าจะไม่ถึงประชาชนทั้งได้กราบเรียนมา
แล้ว ท่านประธานที่เคารพ ถึงแม้ว่าท่าน
นายกรัฐมนตรีจะได้กรุณาแถลงว่าการจ่าย

เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้ รัฐบาลได้ตั้ง
กรรมการควบคุมเป็นขั้นตอน โดยมีท่าน
นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ และ
ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงว่าจะดำเนินการ
ด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมนั้น ท่าน
ประธานที่เคารพ ขณะนี้กระผมก็ยังพอจะ
เชื่อมั่นในท่าน นายกรัฐมนตรีอยู่ว่าคงจะมี
ความบริสุทธิ์ยุติธรรม ตามที่ท่านแถลงไว้
แต่ว่ามีอะไรจะรับรองว่าท่าน จะอยู่ใน
ตำแหน่งไปถึงเมื่อไร ถ้าบังเอิญมีผู้อื่นซึ่ง
ไม่มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม เช่น ท่าน มารับ
ตำแหน่งช่วงต่อไปการที่จะดำเนินการจ่าย
เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ด้วยความ
บริสุทธิ์ยุติธรรมก็จะไม่สมกับเจตนาของ
ท่านนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันนี้ นี่เป็น
ประการหนึ่ง ยิ่งกว่านั้นท่านนายกรัฐมนตรี
ได้กระชับแล้ว ๆ ในสภาว่า อยากรจะเปิด
ในใจว่า อย่างไร ๆ ก็ขอให้เลือกท่าน
นายกรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง อันนี้ทำให้
กระผมสะอึกใจมาก เพราะว่าท่านจะพูด
อย่างไรมันก็เปิดเผยในใจหมายถึงว่าเป็น
การหาเสียงของท่านนายกรัฐมนตรี ทำให้
กระผมเกิดความเป็นห่วงว่าโครงการนี้แม้
ว่ารัฐบาลจะเรียกว่าโครงการผันเงินไปสู่
ชนบท แต่พิเคราะห์แล้ว มันจะกลายเป็น
โครงการผันเสียงของพรรคกิจสังคม ซึ่งมี
ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าพรรค การ
จัดสรรเงินก็จะไม่เป็นไปตามความยุติธรรม

เท่าที่สมควร นี่เป็นเหตุผลประการหนึ่งเหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือว่าในการพิจารณาว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของรัฐบาลนั้น สภามีโอกาสกลั่นกรองว่ารายจ่ายรายใดควร จะจ่ายหรือไม่ มีโอกาสคัดทอน มีโอกาสเพิ่มเติม แต่การจ่ายเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทตามร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลฉบับนั้น สภาไม่มีโอกาสกลั่นกรองไม่มีโอกาสตรวจดูรายการ ไม่มีโอกาสที่จะคัดทอนเพิ่มเติมได้แต่อย่างใด เป็นการตัดสินใจจ่ายโดยเด็ดขาดของฝ่ายบริการคือรัฐบาลโดยเด็ดขาด ซึ่งพรรคพลังใหม่ก็เห็นว่าสภาน่าจะมีโอกาสควบคุมการจ่ายเงินจำนวนนี้บ้างพอสมควร มีโอกาสรับทราบการจ่ายเงินนี้บ้างพอสมควรวิธีการควบคุมนั้นพรรคพลังใหม่ก็เห็นว่าสมควรที่จะให้คณะกรรมการธิการสามัญของสภา ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องที่เข้าใจว่าจะเกี่ยวกับ คือคณะกรรมการตามที่กระผมได้ระบุไว้ในคำแปรญัตตินั้น ได้มาควบคุมการใช้จ่ายเงินจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้ก็จะทำให้บรรลุสมดังเจตนาของรัฐบาลและของท่านนายกรัฐมนตรีว่า การใช้จ่ายเงินจะได้เป็นไปโดยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม จะได้ถึงมือประชาชนจริง ๆ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้แถลงต่อสภาแล้วว่า ท่านมีความยินดีอย่างยิ่งที่จะให้สภาผู้แทนราษฎรได้ควบคุมการใช้จ่ายนี้โดย

ใกล้ชิด ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนว่า ที่พรรคพลังใหม่เสนอคำแปรญัตตินี้ ด้วยความเจตนาดีอย่างยิ่งต่อรัฐบาล ประสงค์จะให้โครงการนี้สำเร็จตามเป้าหมายที่รัฐบาล ประสงค์ ทุกประการ เพราะฉะนั้นถ้าหากรัฐบาลมีความบริสุทธิ์ใจในการจะจ่ายเงินจำนวนนี้ และมีใจป้อที่จะรับคำแปรญัตติของพรรคพลังใหม่ที่ได้กราบเรียนเสนอไปแล้ว พรรคพลังใหม่ก็ได้มีความสบายใจว่าเงินจำนวนนี้จะไปสู่ประชาชนโดยบริสุทธิ์ยุติธรรมและถึงมือประชาชนโดยเต็มเม็ดเต็มหน่วย และพรรคพลังใหม่ก็ยืนยันถ้าท่านใจป้อจะรับ เราจะสนับสนุนท่านทั้ง ๑๒ เสียง ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปคุณบัญญัติ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมเองได้ขอแปรญัตติในมาตรา ๓ ดังข้อความต่อไปนี้ เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลากระผมก็เห็นใจท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งท่านก็อุตส่าห์นั่งฟังอย่างอารมณ์เย็น ในมาตรา ๓ กระผมขอแปรญัตติดังนี้

“มาตรา ๓ ให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลทุกตำบล นอกจากตำบลในเขตเทศบาลเพื่อช่วยเหลือราษฎรให้มีงาน

ทำไปพลาง ก่อน เป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทโดยเป็นเงินอุดหนุน สภาตำบล

ทั้งนี้ให้สภาตำบลจัดทำโครงการ เสนอต่อนายอำเภออนุมัติ เพื่อเบิกจ่ายเงิน ไปดำเนินการตามโครงการนั้น ๆ และอยู่ใน ความรับผิดชอบของนายอำเภอและผู้ว่า ราชการจังหวัด

กิจการที่ให้นำเงินไปใช้จ่ายได้นั้นคือ การก่อสร้างหรือซ่อมแซมถนน สะพาน การขุดลอกสระน้ำ คูคลองหรือทางระบาย น้ำ การซ่อมแซมทำนบหรือเหมืองฝาย การจัดให้มีน้ำใช้ รวมทั้งการขุดบ่อบาดาล และตั้งเครื่องสูบน้ำ การติดตั้งไฟฟ้าเพื่อ จัดหาเสาและไม้คั่นสาย การซ่อมแซม หรือขยายอาคารเรียน การสร้างหรือซ่อมแซมสถานือนามัย ทั้งนี้ให้เป็นไปตาม ระเบียบว่าด้วยการจ้างเหมาและการซื้อวัสดุ ของสำนักงานรัฐมนตรี

ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยาก จะขออภิปราย ประกอบเหตุผลในการแปร ญัตติของกระผมในครั้ง^{นี้} ตามมาตรา ๓ ที่กระผมให้เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาทุกตำบล นอกจากในเขตเทศบาล ก็ดังที่กระผมได้ กราบเรียนแล้วว่า กระผมต้องการให้ รัฐบาล^{นี้}จัดสรรเงินเพื่อให้ทั่วถึงทุกตำบล ดังที่ได้กราบเรียนมาแล้ว และก็ให้จ่าย เป็นเงินอุดหนุนเพื่อให้เป็นไปตามประกาศ

ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ เพราะว่า คำว่า "สภาตำบล" นั้น กระผมก็ เชื่อว่ารัฐบาลคงจะอนุมัติทั้งที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ชี้แจงแล้ว ว่าใช้ตาม ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับ ที่ ๓๒๖ และก็คำสั่งของกระทรวง-มหาดไทย ที่ ๒๒๒/๒๔๙๙ และที่ ๒๗๕/๒๕๐๙ ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังได้ชี้แจงว่า ได้ใช้ตาม ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับ^{นี้} เพราะ ฉะนั้นเพื่อให้เกิดการอนุมัติไปตามประกาศ ของคณะปฏิวัติที่ได้ระบุไว้ว่า ให้รัฐ จัดเงินอุดหนุนให้แก่สภาตำบล นี่เป็น ประกาศหนึ่งและประการต่อไปที่กระผมว่า ทำไม่ถึงให้จัดทำโครงการเสนอต่อ นายอำเภอเป็นผู้อนุมัตินั้น เพราะว่าตามประกาศ ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ นั้นได้ ระบุไว้ว่า ให้นายอำเภอเป็นผู้อนุมัติโครงการ^{นี้} โครงการแก่สภาตำบล เพราะฉะนั้น กระผมเองก็ไม่แน่ใจว่า คำสั่งของสำนัก นายกรัฐมนตรีนั้นจะอยู่เหนือประกาศของ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ซึ่งเป็นกฎหมาย นี้หรือไม่อย่างใด เพราะว่าการปฏิบัติของ สภาตำบลนั้น กระผมก็คิดว่าควรจะต้อง อนุมัติต้องใช้ตาม ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ดังที่ได้กราบเรียนมาแล้ว กระผมจึงขอให้เป็นการรับผิดชอบของนาย อำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งมีความ

ใกล้ข้าราชการและสภาตำบลเป็น อย่างมาก แต่ตามที่ท่าน ได้ตั้งคณะอนุกรรมการ ปชส. หรืออะไรที่ประจำอยู่ภาคนั้น กระผมคิดว่า ยังอยู่ห่างไกล กับ สภาตำบลเป็น อย่างมาก ประกอบกับสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ของรัฐบาล เพราะกระผมได้ทราบ มาคณะ กรรมการ เหล่านั้น ประจำอยู่ที่ภาคแต่ละภาคนั้นมี จำนวนถึง ๓๐ คน จะต้องมีย่าใช้จ่าย เบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ค่าเช่าโรงแรมเพราะ ฉะนั้น กระผมก็คิดว่าไม่น่าที่รัฐบาลจะต้อง ไปเสียเงินจำนวนนั้น เพราะว่าตาม ประกาศ ของ คณะปฏิวัติได้ระบุไว้แล้วว่า ให้นายอำเภอเป็นผู้อนุมัติโครงการตลอดจน กระทั่งมีปลัดอำเภอ หรือ พัฒนาการ ประจำ ตำบลเป็นที่ปรึกษา และกระผมเองก็ยัง เป็นห่วงอยู่ว่า เมื่อรัฐบาลจะผันเงินจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ออกไปยังตำบลต่าง ๆ แล้วกระผมคิดว่าต่อไปกระทรวงมหาดไทย จะต้องยุบ กรม พัฒนา ชุมชน อย่างแน่นอน เพราะ กรม พัฒนา ชุม ชน นั้น ดำเนิน การ พัฒนาชุมชนโดยความร่วมมือ กับ ราษฎร ทาง รัฐบาลมีเงินอุดหนุน ราษฎร ออก แรงงานร่วมกันทำงาน แต่เดี๋ยวนี้รัฐบาล ได้จัดสรรเงินผัน ออกไปให้ ราษฎร ได้ทำ โดยราษฎรไม่ต้องสมทบแล้ว ต่อไปข้าง หน้ากระผมคิดว่ากรมพัฒนาชุมชนนั้นจะไม่ ได้รับความร่วมมือจากราษฎร เป็นอย่างแน่ นอน เพราะฉะนั้นกระผมก็คิดว่า วาพณา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็น่าที่จะ เตรียมยุบกรมพัฒนาชุมชนได้แล้วเพราะจะ ไม่สามารถทำงานต่อไปได้ ท่านประธาน ที่เคารพ ถึงแม้กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว ว่า กระผมเป็นห่วงในเรื่องนี้ กระผมจึง อยากให้รัฐบาลนี้ดำเนินการให้ เป็นไปตาม ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ซึ่ง เป็นการประกาศอย่างถูกต้อง และตลอดที่ กระผมระบุในการก่อสร้างต่าง ๆ นั้น เพื่อ ที่จะให้เป็นการง่ายต่อสภาตำบลที่จะดำเนิน การจัดสรรโครงการต่าง ๆ มาโดยถูกต้อง เพราะว่าตามที่ วาพณา รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยได้เคยสัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ครั้งหนึ่งนั้น ว่าจะใช้ได้เพียงแรงงาน เท่านั้นในตำบลต่าง ๆ จะไปทำอย่างอื่นไม่ ได้ จะจ้างเหมาหรือจะทำอะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้น กระผมก็ คิดว่าถ้าหากไม่ ระบุ ให้ชัดเจน และ ประกอบที่ กระผมได้ ขมวด ทางท้ายว่า “ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบ ว่าด้วยจ้างเหมาและข้อวัสดุของสำนักนายกรัฐมนตรี” นี่ก็เพื่อที่ได้เปิดโอกาสให้ สภาตำบลได้ดำเนินการใช้เงินนั้นให้ถูก ต้อง เพราะสภาตำบลนี้กระผมเองก็ยังไม่ แน่ใจเพราะไม่ได้เป็นนิติบุคคล จะมีการ ดำเนินการไปจ้างโดยสภาตำบลนั้น จะ เป็นการถูกต้องหรือไม่ อันนี้กระผมเอง ก็ยังสงสัย เพราะฉะนั้นถ้าระบุมาให้ใช้ ระเบียบว่าด้วย การจ้างเหมาและ ข้อวัสดุ

ของสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นหลัก ก็จะทำให้เป็นการง่ายต่อกรรมการสภาตำบลได้ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามเป้าหมายของรัฐบาล ทั้งนี้กระผมก็คิดว่ารัฐบาลคงจะได้พิจารณาคำแปรญัตติของกระผมเพื่อเป็นหลักในการใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป คุณถวิล

นายถวิล พิมพิ่มหินทร์ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม นายถวิล พิมพิ่มหินทร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคเกษตรสังคม ความตั้งใจที่แรกผมก็ว่าจะแปรญัตติมาตรา ๓ นี้ แต่ว่าในระบบพรรค ผมอยู่พรรคเกษตรสังคม ท่าน หัวหน้าพรรคคือ คุณแสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ และรองหัวหน้าพรรค คุณสวัสดิ์ คำประกอบและ คุณบุญจะ เกสรทอง ได้แปรญัตติไปแล้วตรงตามความคิดเห็นของผมแล้ว ใกล้เคียงกัน และก็เหมือนกันกับที่ผมได้คิดไว้ และมีสมาชิกหลายท่านแปรญัตติคล้าย ๆ กัน ผมจึงขอการแปรญัตติของผมไว้ ขอขอบคุณครับ

นายวสันต์ อินทรสุต (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ ผมวสันต์ อินทรสุต สังกัดพรรคประชาธิปไตยแห่งประเทศไทย จังหวัดนครสวรรค์ครับ เพื่อนสมาชิก

ที่เคารพครับ ผมเห็นใจท่านเหลือเกินที่ท่านอภิปรายเป็นคั้งเป็นแควกันไปตั้งหลายชั่วโมงแล้ว แต่ผมเชื่อว่าคำอภิปรายของท่านนั้นคงจะเป็นไปตามลมตามแล้ง ท่านเห็นไหมละครับว่าท่าน นายกรัฐมนตรี ก็ที่ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็คือนาน ๆ ท่านจะสั่งกายอังกงามของท่านลุกขึ้นมาตอบสักครั้งหนึ่ง นี่ละครับ ผมเชื่อว่าคำพูดของเรานั้นผมก็เชื่อว่าเข้าหูซ้ายทะลุหูขวา...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อ้าว คุณวสันต์ โอเออย่างไรก็เอาเถอะครับแปรก็แปรเถอะครับ

นายวสันต์ อินทรสุต (นครสวรรค์) : ครับ ผมก็อยากจะแปรญัตติเหมือนกันละครับ ก็อยากจะพูดสักเล็กน้อยว่า พวกเรานะครับพูดไปเถอะครับปล่อยให้ไปตามลมตามแล้ง ผมจะแปรญัตติมาตรา ๓ นี่ละครับ สำหรับเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้น เพื่อนสมาชิกแปรกันว่าต้องการให้เป็น ๕,๐๐๐ ล้านบาท ผมก็จะไม่แปร อันนี้ละครับ แต่ว่าผมจะขอแปรอีกนิดหน่อยคือว่ามาตรา ๓ นี่นะครับ ผมอยากจะให้ตัววรรคสุดท้ายไปเลยครับ ไม่เกินจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาท นี่ละครับ ผมอยากจะให้เติมคำว่า ให้จ่ายเต็มจำนวนครับ คือไม่หักเป็นค่าใช้จ่ายอย่างอื่นที่ผมจำเป็นต้องแปรญัตติเพิ่มเติม คำนี้เข้าไปนั้น

เพราะว่าเมื่อวันที่ ๑๐ เดือนที่แล้ว ผมออกไปเยี่ยมราษฎรก็ไปเจอกำนันผู้ใหญ่บ้านกำลังเขียนโครงการกันอยู่ว่า ใ้คนละ ๕ แสนบาท เขียนโครงการเสร็จแล้ว ประมาณ ๕ โมงเย็นก็มีวิทยุจากผู้ว่าราชการจังหวัดเข้ามาบอกให้ลดเหลือ ๔ แสน ๘ หมื่นบาท ลดเสีย ๒ หมื่นบาท ก็ต้องมานั่งเขียนกันใหม่อีกคืนยังรุ่ง ลดโน่น บ้างลดนี่ บ้างให้เหลือ ๔ แสน ๘ หมื่นบาท ผมก็ถามว่าอีก ๒ หมื่นบาทไปไหนเล่าเขาก็บอกว่าจังหวัดเขาให้หักเป็นค่าใช้จ่าย คือตำบลละ ๒ หมื่นบาท ท่านคิดดูสิครับตำบลหนึ่งหักเข้าไป ๒ หมื่นบาท ๕,๐๐๐ ตำบลเท่าไรครับ ร้อยล้านบาทนะครับ ทั้งร้อยล้านบาท ค่าใช้จ่าย อันนี้ผมจึงอยากจะให้เติมค่านี้นะโดยไม่ให้หักค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น เพื่อจะได้เอาเงินอีกร้อยล้านบาท เอามาให้ถึงมือประชาชนอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ผมกลัวว่าไอ้เงิน ๑๐๐ ล้านบาทนี้ มันจะกลายเป็นค่าพาหนะค่าเบี้ยเลี้ยงอะไรต่าง ๆ นานา ก็จะหมดไปเสียเปล่า ๆ อีกหนึ่งร้อยล้านบาท นี่ละครับผมจึงอยากจะให้เติมค่านี้นะ ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาจตไว้ด้วยนะครับ ว่าต่อเลยครับ “ไม่เกินจำนวนเงิน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นี้โดยไม่หักค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น” เพื่อจะได้ออกไปถึงมือประชาชนโดยเต็มเม็ดเต็มหน่วยครับ และอีกคำหนึ่งผมอยากจะให้เติมครับ อยาก

จะเป็นมาตรา ๓ ทวิครับ ในเรื่องการประมุขนี้ครับ ระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรีนะครับ ออกครั้งสุดท้ายนี้ผมไปขอมาจากศาลากลางจังหวัด ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติตามโครงการพัฒนาท้องถิ่น และช่วยประชาชนให้มีงานทำในฤดูแล้ง พ.ศ. ๒๕๑๘ ข้อ ๑๓ ครับ ข้อ ๑๓ นะครับ “การก่อหนี้ผูกพัน การสั่งซื้อและการจ้าง เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามโครงการที่ได้รับอนุมัติ ให้เป็นอำนาจหน้าที่กรรมการ ปชต. ที่จะดำเนินการได้ตามที่เห็นสมควร และได้ดำเนินการได้ทันทีที่ได้รับอนุมัติโครงการ” กรรมการ ปชต. นี่มีใครบ้างครับ ก็มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน มีอธิบดีกรมต่าง ๆ เป็นกรรมการ คราวนี้ผมก็ไม่ทราบว่าคุณกรรมการ ปชต. นี่จะรู้ได้อย่างไรละครับว่า ท้องที่หนึ่งท้องที่ไหนนั้นเวลาเขาประมุข เวลาเขาทำถนน เวลาเขาสร้างโรงเรียน เวลาเขาสร้างสุสานเวลานั้นราคาเท่าไรเสนอท่านมา ท่านก็จะอนุมัติไป ผมจึงเห็นว่ามันอาจจะเสียหาย และเสียหายกับกรรมการ ปชต. ครับ ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน ผมจึงอยากจะให้ใช้ระเบียบอันนี้ครับ ระเบียบที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติพูดเมื่อตะกี้ คือระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรีนะครับ ว่าด้วยการประมุข ก็ว่า

ระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรีนั้นครับ ถ้าเงินต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ บาทก็ให้ใช้วิธีการสอบราคา ถ้าเงินเกินกว่า ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปก็ให้มีการประมูล มันถึงจะเป็นไปโดยถูกต้อง ก็จะมีผู้มาประมูลหลายคน การสอบราคาก็ต้องสอบอย่างน้อย ๓ เจ้า ตามระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรี ถ้าเงินเกิน ๕๐,๐๐๐ บาทก็ต้องมีการประมูลกัน ก็จะมีผู้ยื่นซองประมูลกัน เราก็จะได้ราคาที่ถูกต้อง ถึงสภาตำบลเสนอเข้ามาให้กรรมการ ปชต. แล้วว่าถนนสายนี้ราคา ๘๐,๐๐๐ บาท สุขศาลาหน้าราคา ๑๐๐,๐๐๐ บาท ท่านกรรมการ ปชต. จะรู้ได้อย่างไรละครับว่าท้องที่ใดท้องที่หนึ่งราคาเป็นอย่างไร ผมจึงอยากจะให้เดิมในมาตรา ๓ เป็นทวีครับ "การใช้จ่ายเงินการซื้อวัสดุสิ่งของนี้ให้เป็นไปตามระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรี" นี่แหละครับ ผมอยากจะขอแปรญัตติ ๒ อย่างเท่านั้นเองละครับ ขอให้เดิมในมาตรา ๓ ต่อไปอย่างที่เราเรียนไปเมื่อตะกี้นี้ แล้วก็ให้เพิ่มทวีในมาตรา ๓ ในเรื่องการประมูลการซื้อการจ่าย สิ่งของต่าง ๆ ถึงจะได้เงินไปถูกต้อง เราจะได้ไม่ถูกต้ม ท่านประธาน ปชต. จะได้ไม่ถูกต้มว่า ไร่ที่สุด เขาเสนอมาเท่านั้นก่อนมิตั้งเกช ความจริงนะไม่ใช่ไร่หรอกครับ ก็ไม่รู้อะไรเลย ทั้งประเทศไทยนี้ ผมไม่เชื่อว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะรู้

ไปทุกหนทุกแห่ง และอีกอย่างหนึ่งผมอยากจะเรียนถามนะครับว่า อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตอบ เพราะว่าโครงการทั้งหลายที่ท่านเสนอไปนั้นนะครับ ท่านเสนอไปรวดเร็วเหลือเกินส่งไปถึงจังหวัดในราววันที่ ๔ เมษายน และให้ทางสภาตำบลทำโครงการเสนอมาให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ ๑๐ เป็นเวลาเพียง ๖ วันนะครับ เพราะฉะนั้นสภาตำบลก็รีบทำอย่างรีบร้อน และที่แรกท่านก็บอกว่าให้ทำได้แค่เฉพาะถนนหนทางสุขศาลาเท่านั้นเอง ท่านเพิ่งมาแถลงเมื่อ ๒-๓ วันนี้อเองว่า โครงการไฟฟ้าก็ใช้ได้ แต่ว่าโครงการทั้งหลายนั้นสภาตำบลเสนอมาเสียแล้ว บางตำบลของผมในจังหวัดนครสวรรค์ เช่น ตำบลหัวถนน อำเภอท่าตะโก ตำบลบางประมั่ง อำเภอชุมแสง ต้องการไฟฟ้าครับ แต่ว่าโครงการทั้งหลายเขาเสนอไปเสียแล้ว ผมก็อยากจะเรียนถามว่าจะขอแก้โครงการได้ไหมครับ จะกลับไปให้ขอแก้ไขโครงการไฟฟ้าครับ เขาร่ำร้องกันมานาน แต่ว่าโครงการที่แรกทางรัฐบาลไม่พูดเรื่องไฟฟ้าครับ พูดแต่เรื่องถนนหนทาง บ่อน้ำ อะไรต่าง ๆ เขาต้องการไฟฟ้า เมื่อรัฐบาลบอกแก่นักเขาถึงขอแก่นี้ แต่ความจริงอย่างตำบลหัวถนนนั้นถนนหนทางเรียบร้อยครับ อยากได้ไฟฟ้า แต่ว่าโครงการเขียนมาเสียแล้ว ผมอยากจะ

เรียนถามท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
การคลังว่า ผมจะขอเปลี่ยนโครงการได้
ใหม่ครับว่า จะให้แก่โครงการเสียใหม่
อยากจะได้เป็นไฟฟ้าครับ ขอได้โปรด
กรุณาตอบด้วยครับ ขอขอบคุณมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ
ไปคุณสันติ

นายสันติ เทพมณี (ลำพูน) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สันติ เทพมณี
ส.ส. จังหวัดลำพูน พรรคเกษตรสังคม ขอ
แปรญัตติในมาตรา ๓ ดังข้อความต่อไปนี้

“ให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบล
ทุกตำบลและช่วยเหลือประชาชนใน
ชนบทให้มีงานทำไปพลางก่อน ไม่เกิน
๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยจ่ายจากเงิน
คงคลัง ๓ พันล้านบาท

ให้กิจการที่ให้นำเงินตามวรรคหนึ่งไป
ใช้จ่ายได้นั้นคือ

(๑) การสร้างซ่อมถนน สะพาน
หรือหลักรอ ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) การสร้าง ซ่อม ทำนบ หรือ
เหมืองฝาย ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) การขุดลอก สระน้ำ คู คลอง
ทางระบายน้ำ ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) การจัดให้มีน้ำใช้ร่วมทั้งการ-
ขุดบาคาล การ ขุดบ่อ บาคาลน้ำกิน
๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) การติดตั้งไฟฟ้า ๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐
บาท

อนึ่ง จำนวนเงินดังกล่าวนี้ให้ตั้งราย
จ่ายชดใช้ในพระราชบัญญัติงบประมาณราย
จ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๕”

กระผมขอแปร ญัตติมีข้อความดังนี้
กระผมจะอธิบายประกอบด้วยเหตุผลสั้น ๆ
ดังต่อไปนี้ ตามที่ทางรัฐบาลเสนอเงินมา
เพียง ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้น กระผมเห็น
ว่ามันน้อยไปจึงเสนอแปร ญัตติเพิ่มขึ้นอีก
๕๐๐ ล้านบาท เป็น ๓,๐๐๐ ล้านบาท
ทั้งนี้โดยใช้จ่ายจากเงินคงคลัง กระผมฟัง
จากทางรัฐบาลได้ชี้แจงมาบอกว่าเงินคงคลัง
นี้ ขณะนี้ยังมีอยู่ประมาณ ๙,๐๐๐ ล้านบาท
กระผมเห็นว่าเงินเพียง ๓,๐๐๐ ล้านบาท
ของเงินคงคลังนี้เอามาใช้จ่ายก็ยังไม่เป็นไร
เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่รัฐบาลตั้งใจ
จะจ่ายให้ถึงประชาชน ทั้งนี้ให้เป็นไปตาม
นโยบายของรัฐบาล เพราะเงินเหล่านี้เป็น
เงินภาษีอากรของราษฎร กระผมจึงคิดยิ่ง
กว่านั้น หากว่ารัฐบาลจะเสนอเงินคงคลัง
มากยิ่งขึ้น กระผมก็เห็นชอบด้วยทุก
ประการที่จะเอาเงิน ซึ่งเป็นภาษีอากรของ
ราษฎร ซึ่งเหลือเป็นเงินคงคลังนี้มาใช้
จ่ายเพื่อพัฒนาตำบลและให้ถึงประชาชน
กระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
การคลังได้ชี้แจงเพิ่มเติมอีกว่า บางที่จะ
เอาเงินคงคลังเพียง ๑,๕๐๐ ล้านบาทแล้ว

จะตัดเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๘ ประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาทนั้น สำหรับการที่จะตัดเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๘ นั้น กระผมไม่เห็นด้วย เพราะว่าโครงการและแผนการเศรษฐกิจซึ่งทางรัฐบาลได้วางไว้นั้นก็จำเป็นที่จะต้องดำเนินการไปให้ถูกต้อง ฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าควรจะใช้เฉพาะเงินคงคลัง ดังที่กระผมได้ชี้แจงมาแล้ว สำหรับรายละเอียดซึ่งกระผมได้ชี้แจงเพิ่มเติมนี้ โดยเฉพาะกระผมมีรายการ มีการซ่อมสร้างถนน สร้างซ่อมทำนบ การขุดลอกสระน้ำ การจัดน้ำใช้ชลประทาน บ่อน้ำต้น เป็นรายละเอียดจำนวนเงินต่าง ๆ นั้น ก็เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบของกฎหมายและเป็นการแสดงรายละเอียดเพื่อให้สภานี้มี โอกาสควบคุมการใช้จ่ายของรัฐบาลให้เป็นไปตามเป้าหมาย โดยเฉพาะกระผมอยากจะถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยเฉพาะว่ากระผมทราบว่าเดิมที่ไม่ให้ตัดทั้งไฟฟ้า บัณฑิตทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พอจะตอบให้ทราบได้ไหมว่า ข้อที่ ๑ การจะตัดทั้งไฟฟ้า จะได้ไหม ข้อที่ ๒ การขุดบ่อน้ำต้น ได้หรือไม่ กระผมขอถามเพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปคุณมานิต

นายมานิต ไสยวิจิตร (ภาพ-สินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม มานิต ไสยวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคเกษตรสังคม รู้สึกเป็นเกียรติอย่างสูงที่กระผมได้มีโอกาสขอแปรญัตติในมาตรา ๓ แต่ก็เป็นเวลาสองยามเกือบสิบนาทีกแล้ว ทั้งเครื่องกระจายเสียงก็ไม่เปิดกระจายเสียงไปทั่วทุกหน ทุกแห่ง กันบ้างว่ากระผมเป็นผู้มีโชคคึกคนหนึ่งที่ได้อธิปไตยไว้ ในมาตรา ๓ แห่งร่างพระราชบัญญัติอนุญาตให้ใช้จ่ายเงินไปพลางก่อนในเรื่องนี้ท่านหัวหน้าพรรคเกษตรสังคมและท่านรองหัวหน้าพรรคเกษตรสังคมตลอดทั้งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ก็ได้มีการแปรญัตติอภิปรายกัน อย่างกว้างขวางเป็นที่พอใจของกระผม เพราะว่าได้สอดคล้องกับเป้าหมายและนโยบายที่กระผมได้ตั้งใจเอาไว้ทุกประการ จึงไม่ขอแปรญัตติในมาตรานี้ แต่กระผมใคร่อยากจะขอกราบเรียน อภิปรายเพิ่มเติมว่า สำหรับโครงการต่าง ๆ อะไรบ้างที่ทางสภาตำบล ได้เสนอเข้ามาเพื่อแจกแจงรายละเอียด ใช้จ่ายเงินงบประมาณของสภาตำบลแต่ละตำบล ก็ขอให้ทางรัฐบาลเสนอให้สภานี้ทราบโดยรีบด่วนด้วย หลังจากที่ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติแล้ว และก็เพื่อจะได้มีหลักฐานในการที่จะควบคุมรัฐบาล และรัฐบาลก็จะได้ควบคุมสภาตำบล

เพื่อให้ได้ใช้จ่ายเงินประเภทนี้ให้เป็นไปตามโครงการทุกประการ อีกประการหนึ่ง กระทบใคร จะขอฝากข้อสังเกตต่อรัฐบาล ด้วยว่าเงิน ๕ แสนบาทนั้นบางโครงการอาจจะไม่ได้ใช้จ่ายตามโครงการนั้น เช่นตัวอย่างจังหวัดกาฬสินธุ์ ของกระทบ พอได้ทราบข่าวว่าทางรัฐบาลจะได้ผันเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ออกไปพัฒนาตำบลต่างๆ ๕ พันกว่าตำบลนั้น ตกตำบลละ ๕ แสนบาท ราษฎรก็รู้สึกดีก็ใจคิดว่าเมื่อก่อนนั้นเป็นความฝัน ความฝันนั้นก็กลายเป็นความจริง ต่างก็ได้สร้างโครงการต่าง ๆ เอาไว้ เช่นบางตำบลก็มีโครงการที่จะขุดสระลอกหนอง บางโครงการก็จะสร้างถนนหนทาง แต่หน้านั้นก็เป็นหน้าจวน ๆ จะเข้าหน้าฝนแล้ว ราษฎรในท้องถิ่นของกระทบบางตำบลก็ได้สูบน้ำออกจากหนองเอาไว้....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานิตครับ ถ้าไม่แปรก็รวบรัดหน่อยครับ

นายมานิต ไสยวิจิตร (กาฬสินธุ์) : ครับ นิดเดียวครับท่านครับ บางตำบลก็ได้สูบน้ำจมนหนองแห้ง ที่นี้เมื่อได้งบประมาณนี้ไปแล้ว หากว่าไม่สามารถจะสร้างหรือว่าดำเนินการตามโครงการที่ได้กะเอาไว้ก็ขอ ได้โปรดกรุณา ให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงการนี้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปคุณทองบักซ์

นายทองบักซ์ เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมทองบักซ์ เพียงเกษ ขอนแก่น แห่งพรรคแนวร่วมสังคมนิยม กระผมขอแปรญัตติในมาตรา ๓ เพื่อให้สอดคล้องต้องกันกับคำปรารภของพระราชบัญญัตินี้ ตามที่กระทบกับรัฐบาล ได้ทำการลอม ซอมกัน ดังนี้เลยครับ

“มาตรา ๓ ให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลและช่วยประชาชนในชนบทให้มั่งคั่งทำไปพลางก่อน ได้จนกว่าจะได้ประกาศใช้ พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๕ ในวงเงินไม่เกิน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากเงินคงคลังหรือจากเงินงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๕ ในยอดที่รัฐบาลเห็นควร จะโอนหรือตัดทอนได้”

อันนี้เป็นวรรคหนึ่งครับ ส่วนวรรคสอง

“การจ่ายเงินดังกล่าวในวรรคแรกนั้น ให้รัฐบาลแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและออกระเบียบการจ่ายเฉพาะการนี้”

ท่านประธานสภาที่เคารพ เข้าใจว่ากระทบได้ทราบและกระทบได้ฟังเพื่อนสมาชิกอภิปรายมานานแล้วว่าทุกท่านก็เห็นพ้องต้องกันว่า ให้รัฐบาลจ่ายเงินไปจนกว่าจะประกาศใช้ พระราชบัญญัติงบประมาณปี

พ.ศ. ๒๕๑๕ กระผมจึงไม่ติดใจที่จะอภิ-
ปราย เพราะอย่างไรงี้คงจะเป็นเช่นนั้น
กระผมอยากจะกราบเรียนถึงเรื่องที่กระผม
ให้รัฐบาลจ่ายเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท จาก
เงินกงคลังหรือจากยอดงบประมาณปี พ.ศ.
๒๕๑๘ ในยอดที่รัฐบาลเห็นควรจะโอน
หรือตัดทอนได้ ที่กระผมได้เขียนและแปร
เช่นนั้น ก็โดยที่กระผมได้ฟัง วาสนา
นายกรัฐมนตรีและ ท่าน รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังได้กล่าวไว้ว่า ท่านจะ
พยายามใช้เงินกงคลังให้น้อยที่สุด ส่วนอีก
ก้อนหนึ่งจะเอามาจากการตัดทอน ในยอดที่ไม่
จำเป็นต้องจ่ายลง กระผมจึงเขียนเปิดกว้าง
ไว้ เพื่อว่าท่านจะไม่ใช้เงินงบประมาณปี
พ.ศ. ๒๕๑๘ ท่านก็อาจจะใช้เฉพาะเงิน
กงคลังได้ กระผมจึงเขียนเช่นนั้น แล้ว
ท่านประธานสภาที่เคารพ การที่กระผมได้
เขียนในวรรคสองไว้ว่า "การจ่ายเงินตั้ง
กล่าวในวรรคแรกนั้น ให้รัฐบาลแต่งตั้ง
คณะกรรมการควบคุมและออกระเบียบการ
จ่ายเฉพาะการนี้" ที่กระผมได้แปรญัตติ
อย่างนี้ ก็โดยที่กระผมได้เห็นประจักษ์ชัด
ในฐานะที่ได้เป็น สมาชิกสภาจังหวัดมาเป็น
เวลาหลายปี ได้เห็นถึงระเบียบการควบคุม
การจ่ายเงินของกระทรวงมหาดไทยและของ
สำนักนายกรัฐมนตรีที่ผ่านมาไปทางผู้ว่าราช-
การจังหวัดและ นายอำเภอ นั้นไม่เป็นผลดี
ต่อประเทศชาติ ทำไมกระผมจึงพูดเช่นนั้น

เพราะว่าตามระเบียบการนั้นรู้สึกว่ายุ่มหุ้ม
ปล่อยเป็น ช่องทางให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
นายอำเภอ ผู้ทุจริต กระผมต้องขอประทาน
อภัยผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ ไม่
ได้หมายถึงทั่ว ๆ ไป แต่เป็นบางคน ได้
หาวิธีคิดโกงได้เป็นอย่างดี กระผมอยาก
จะชี้ให้ วาสนา นายกรัฐมนตรีได้เห็นเลย
ครับ เป็นข้อเท็จจริงที่บังเกิดขึ้น ผู้ว่าราช
การจังหวัดขอนแก่นของกระผม นั้น เมื่อปี
ที่แล้วทางรัฐบาลอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์
ได้ให้เงินไปเชื่อน้ำตาประชาชน ๑ ล้าน
บาท โดยให้ประชาชนทำงานแลกแรงงาน
ผู้ว่าราชการจังหวัด นายบุรี พรหมลักขโน
ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นนั้นเอาเงินเหล่านี
้ไปซื้อข้าวสารเหนียวจากจังหวัดกาฬสินธุ์
ในราคากระสอบละ ๔๔๐ บาท ทั้ง ๆ ที่
ข้าวในราคาท้องตลาดขณะนั้น ๓๖๐-๓๘๐
บาทเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
ทองบักซ์ ๆ รมักระวังหน่อยครับ

นายทองบักซ์ เพียงเกษ (ขอนแก่น) : อันนี้ละครับ ผมว่ามันชี้ให้เห็น
เหลือเกินว่าเป็นลักษณะส่อไปในทางทุจริต
แล้วยังไปกว่านั้น การสร้างถนนหนทาง
ตามงบประมาณข้อบัญญัติจังหวัดก็ดี หลาย
แห่ง สมัยกระผมเป็นสมาชิกสภาจังหวัดได้
พากรรมการการคลังเข้าตรวจสอบเสนอมาก็
เจียบ เป็นเรื่องเหลวแหลกเหลือเกิน กระ-

ผมจึงต้องการ อยากจะให้รัฐบาลนี้ ท่านมีความประสงค์เหลือเกิน ตามที่กระผมฟังเจตนารมณ์และเหตุผลว่าต้องการอยากจะทำโปรเจกต์ (project) นี้ โครงการนี้ให้สำเร็จด้วยดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นจึงต้องการอยากจะให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นโดยเฉพาะการนี้ เพื่อที่จะให้งานนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความเรียบร้อย กระผมจะขอแปรแต่เพียงเท่านี้ ส่วนยอดเงินต่าง ๆ ขอประธานอภัยที่กระผมจะต้องเพิ่มเติมว่าบางท่านได้แปรตั้ง ๕,๐๐๐ ล้าน อะไรต่าง ๆ นั้น กระผมได้คำนึงถึงระยะเวลาที่ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดเอาไว้ว่า รู้สึกว่าสั้นเหลือเกิน ความจริงก็อยากจะได้นาน แต่ว่าด้วย ระยะเวลาอันกำหนดนั้น เกรงจะไม่เป็นผล ดังนั้นกระผมจึงขอแปรแต่เพียง ๒,๕๐๐ ล้านบาท ตามร่างเดิม ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป คุณติลก

นายติลก มะลิมาศ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ติลก มะลิมาศ แห่งจังหวัดมหาสารคาม สังกัดพรรคแนวร่วมสังคมนิยม ขอแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติการอนุญาตให้รัฐบาลใช้เงินไปพลางก่อน มาตรา ๓ นะครับ โดยผมได้เอาคำแปรญัตติที่ผมได้แปรแล้วเรียบเรียงบรรจุไว้ในมาตรา ๓ เลยดังนี้

“มาตรา ๓ ในระหว่างที่ยังมิได้ประกาศใช้ พระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๙ ให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อนเพื่อพัฒนาตำบล และช่วยประชาชนในชนบทให้มีความทำได้ไม่เกิน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยจ่ายจากเงินคงคลังจำนวน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผมแปรอย่างนี้ก็มีเหตุผลอยู่ ๒ ประการ

ประการที่ ๑ ก็เพื่อให้สอดคล้องกับคำปรารภ ซึ่งปรากฏอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ประการที่ ๒ ก็เพื่อทดแทนเพิ่มเติมลดค่าให้สมบูรณยิ่งขึ้น

สำหรับข้อสังเกตของผมในร่างพระราชบัญญัติมาตรานี้ ก็รู้สึกว่ายังขาดสาระสำคัญหลาย ๆ อย่างที่ควรจะมีต่อท้ายพระราชบัญญัติมาตรานี้ ที่ขาดนั้นก็คือขาดสิ่งที่ควรจะมี อันได้แก่รายละเอียดประกอบการใช้จ่ายซึ่งควรจะมีต่อท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นข้อสังเกตที่ผมเห็นว่ามันควรจะทำให้สมบูรณยิ่งขึ้น เอาเดี๋ยวนะ เนื่องจากว่าคำแปรญัตติของผมนี้ ก็มีส่วคล้ายคลึงและเหมือนกันกับคำแปรญัตติของหลาย ๆ ท่านที่ได้แปรมาแล้ว ผมก็ไม่อยากจะรบกวนเวลาของสภาให้มากไปกว่านี้ ผมขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ
ไปคุณสมักร

นายสมักร ชาลิกุล (ชัยภูมิ) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ผม สมักร ชาลิกุล จากจังหวัดชัยภูมิ
แห่งพรรคแนวร่วมสังคมนิยม อยากจะขอ
แปรญัตติเลยนะครับเพื่อไม่ให้เสียเวลา

“มาตรา ๓ ให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อ
พัฒนาตำบลและช่วยประชาชนในชนบทให้
มีงานทำไปพลางก่อน จนกว่าจะ ประกาศใช้
พระราชบัญญัติงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๘
ใน วงเงิน ไม่เกิน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐
บาท” และผมขอเพิ่ม ข้อความต่อไปใน
มาตรา ๓ นี้ “หากงานตาม โครงการ ของ
สภาตำบลโดยยังไม่เสร็จ ก็ให้มีผลผูกพันใน
ปีงบประมาณต่อไปด้วย”

ท่านประธานที่เคารพ สาเหตุที่ผมจำ
เป็นจะต้องแปรญัตติเช่นนี้ ก็เนื่องจากว่า
เมื่อ ๒-๓ วันมานี้ ผม ได้ติดตามเงิน
จำนวนหนึ่งซึ่งเป็นงบประมาณใน คณะรัฐ-
บาลของท่านอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ เงิน
จำนวนนี้เป็นจำนวนเงิน ๘ หมื่นบาท ซึ่ง
จะให้แก่ตำบลหนองนาแซงเพื่อชดเชยหาน้ำ
ในหนองสัมพันธ์ระหว่างหมู่บ้านบุงกล้าและ
บ้านสัมพันธ์ เงินจำนวน ๘ หมื่นบาทนี้
ปรากฏว่าในมติของคณะรัฐมนตรีนั้น ห้าม
ไม่ให้ใช้เครื่องจักรกล แต่ทำให้ใช้แรงงาน
คน แต่พอไปชุกเข้าจริง ๆ แล้วราษฎรชุก

ได้ ๓ วัน น้ำก็ไม่มีจะดื่ม มันแห้งมาก
ชุกได้ ๓ วันก็เลยเลิกกันไปใช้เงินหมด
ไปในราว ๒,๐๐๐ บาทครับ ท้ายที่สุดเงิน
จำนวนนี้ทางผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้ทำเรื่อง
ด่วนขอเปลี่ยนจากแรงงานคนเป็นแรงงาน
เครื่องจักรกล มีราษฎรเป็นจำนวนพันคน
เซ็นชื่อรับรองเพื่อให้เปลี่ยนเป็นเครื่องจักร
กล เพราะว่าเราจำเป็นต้องการที่จะมีน้ำใช้
ถึงแม้ว่าเรา ไม่สามารถที่จะ ทำด้วยแรงคน
แต่ก็ยังต้องการมีน้ำสะอาดเพื่อดื่มและใช้นะ
ครับ แต่ว่าในเมื่อมันไม่ได้ผลเช่นนั้นผม
ก็คิดว่าในโครงการซึ่งรัฐบาลได้ผันเงินจำ-
นวน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปสู่ราษฎรนี้ ก็
อาจจะเจออุปสรรคเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ก็
เนื่องจากว่าอุปสรรคอันแรกก็คือว่า การ
ขาดแรงงาน ไม่เคยมีในประวัติศาสตร์ของ
ชาติไทยที่ว่าราษฎรทุกตำบลจะได้มีงานทำ
เหมือนครั้งนี้ รัฐบาลนั้นนับว่าเป็นนิมิตอัน
ดีแล้วที่รัฐบาลซึ่งเลือกตั้งมาจากประชาชน
กำลังจะทำในสิ่งที่ประชาชนต้องการ แต่ว่า
ทั้งประชาชนและรัฐบาลจะได้แค่ไหนนั้น
เราก็จึงคอยดูกันต่อไป อุปสรรคที่ผมจะ
กล่าวก็คือแรงงานไม่เพียงพอ อันนี้จะต้อง
มีปัญหานั่นเอง เพราะว่าราษฎรเวลานี้ก็
กระจัดกระจายกันไปหากินหลายแห่งนะครับ
กว่าจะ อพยพ กลับ คืนมานี้ก็ คงจะเสียเวลา
ไปนาน นอกจากนั้นเครื่องใช้เครื่องมือที่
จะใช้ในการ ที่จะพัฒนาใน การ ที่จะมาเป็น

แรงงาน^{นี้}ก็จะไม่เพียงพอรรถแท้จริงเตอร์อะไรเหล่านี้ครับก็จะมีอยู่เป็นจำนวนไม่มากมายนัก และหน้ันก็กำลังเข้าหน้าฝนแล้วครับ อย่างเช่นการที่จะขุดทำถนนหนทางนี้ผมว่า ถ้าหากว่าฝนตกลงมานี้อุปสรรคจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ผมจึงเห็นว่าไหน ๆ เราก็อยากจะให้ประชาชนได้รับผลจากการพัฒนาครั้งนี้แล้ว ทำไมเล่าเราจึงจะไม่เขียนเพิ่มไปในมาตรา ๓ นี้ว่า หากงาน โครงการ ของสภาตำบลใดยังไม่เสร็จก็ให้มีผลผูกพัน ไปในงบประมาณปีต่อไปอีกด้วย อันนี้เป็นการเปิดช่องทางให้โครงการที่ยังไม่เสร็จนั้นได้ทำต่อไปให้ลุล่วงเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนท่านประธานที่เคารพ ผมมีตัวอย่างอยู่ตัวอย่างหนึ่งที่จะยก มีคลองหนึ่งเรียกว่าคลองห้วยหลัว คลองนี้เป็นคลองที่จะส่งน้ำจากแหล่งน้ำไปยังนาของประชาชน คลองนี้ได้ใช้มาเป็นเวลาหลายสิบปีแล้ว แต่ขณะนี้ราษฎรเองนั้นแหละได้เข้าไปทำรกเอาที่สาธารณะเหล่านี้ แล้วก็ไปขุดท่อขุดอะไรทำให้มันสกปรกกันทางเดินของน้ำ ถ้าหากว่าโครงการที่จะทำไปนี้ ไม่สำเร็จลุล่วง ก็คือทำไปได้เพียงสมมุติว่าครั้งเดียวเหล่านี้ น้ำก็ยังไม่สามารถที่จะไปสู่ของประชาชนได้อีกต่อไป เพราะฉะนั้นผมคิดว่าไหน ๆ ก็จะทำให้สำเร็จแล้ว ทำไมไม่เปิดโอกาสช่องทางให้ที่จะทำได้ต่อไปอีก กระผมได้

เห็นเจตนาดีในสถาน^{นี้} ไม่ว่าฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลก็ได้มีแนว โนม์ที่เห็นอกเห็นใจชาวภาคอีสานนี้เป็นนิมิตอันดีได้เกิดขึ้นแล้วในประเทศไทยเรา และผมคิดว่าเวลานี้เราก็ได้ต่อสู้กันมาจน ถึงเวลาพอสมควรแล้วครับ และนี่ก็ต้องจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ของสถาน^{นี้}เช่นเดียวกัน ผมขอจบคำอภิปรายแค่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ-
ไปคุณวิจิตร

นายวิจิตร วงษานุทัศน์ (ชัย-
ภูมิ) : กระผม นายวิจิตร วงษานุทัศน์ ส.ส. ชัยภูมิ พรรคแนวร่วม สักคม นิยม กระผมอยากจะประหยัดเวลาและเพื่อสงวนเวลาการแปรญัตติ มาตรา ๓ ในวาระแรกนี้ ขอกราบเรียนว่าแปรญัตติเหมือนคุณทองบักซ์ครับ แต่อยากจะขอเพิ่มเติมท้ายวรรคนี้อีกหนึ่งคิดว่า “โดยไม่หักค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น” นะครับ และก็ขอต่อวรรคสุดท้ายว่า “การใช้จ่ายเงินให้เป็นมติของกรรมการ สภาตำบล โดยเด็ดขาดเฉลี่ยตามหมู่บ้าน” ท่านประธานที่เคารพในวาระนี้ กระผมเห็นด้วยกับท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ที่ว่าแนวนโยบายของรัฐบาลนี้ ต่างจากงบประมาณให้ใช้เงินไปพลางก่อนของพระราชบัญญัติที่ไว้มาแต่ก่อนก็คือต้องชี้ให้คณะกรรมการสภาตำบลเป็นอิสระ ในการ ใช้จ่ายโดยไม่บังคับ

ไปจากเบื้องบน อันนี้เป็นแบบใหม่ ซึ่งเราก็ควรจะให้เห็นว่ากรรมการสภาตำบลนั้น เขามีอิสระมาจากประชาชน แล้วกระผมขอเติมอีกนิดหนึ่งว่า “ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาตำบลเป็นกรรมการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินตามโครงการของกรรมการสภาตำบลภายในกำหนดเวลาของวรรคแรก” อันนั้นหมายความว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนเขาเลือกมา สมาชิกสภาจังหวัด ประชาชนเขาเลือกมา และสมาชิกสภาตำบล เขาก็เลือกมาอีก เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นว่า จะต้องไปเสียงบประมาณใด ๆ ที่จะต้องไปใช้จ่ายในการตรวจสอบ เป็นการควบคุมให้ผลของการจ่ายเงินนี้ถึงมือประชาชนจริง ๆ กระผมขอแปรญัตติเท่านั้นครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปคุณ สุธิ

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุธี ภูวนันท์ ส.ส. สุรินทร์ ก่อนที่กระผมจะแปรญัตติต่อไปนะครับ กระผมขอตั้งประเด็นเป็น ๒ ข้อครับประเด็นที่ ๑ คือ เหตุผลที่ขอแปรญัตติ ประเด็นที่ ๒ ก็คือ สาระในคำแปรญัตติและเหตุผลเนื่องจากว่าการที่กระผมจะแปรญัตติต่อไปนี้ นั้น จะต้องทบทวนถึงโครงการของรัฐบาลที่ขอใช้เงิน

ไปพลางก่อน เมื่อเข้านี้ท่านนายกรัฐมนตรีกับท่านรัฐมนตรีคลัง ก็ได้แถลงในสภาว่าการขออนุญาตใช้เงินไปพลางก่อนนั้นเพื่อช่วยเหลือประชาชนให้มีความทำ การช่วยเหลือประชาชนให้มีความทำนั้น ก็เพราะว่าประชาชนทุกซ์ยากยากจน ท่านต้องการที่จะทำสงครามกับความยากจน อันนี้ทุกคนยอมรับ กระผมก็คิดเห็นว่าการทำสงครามต่อความยากจนนั้นเป็นหน้าที่ของสภานี้และรัฐบาลนี้ แต่การที่เราจะทำสงครามกับความยากจนนั้น เราจะต้องรู้ว่าอะไรคือศัตรู คือ ความยากจนที่ทำให้ประชาชนยากจน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ สุธีรวบรัดหน่อยครับ

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ครับผม นอกจากการที่ไม่มีความทำแล้ว ความยากจนของประชาชนนั้นถึงขนาดที่เรียกว่ามีหนี้สินล้นพ้นตัว ท่านประธานที่เคารพ ชวนาของเราในภาคอีสาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดของกระผม นั้น เมื่อข้าว ออกรวงเขายืน คุณัน ข้าวเหลืออยู่ รามดูรวงข้าวเหลืออยู่ ราม แต่เขาอยู่ด้วยความหิวแท้ เขาไม่อยากจะเกี่ยวข้าว เขาไม่อยากจะนำข้าวสู่ลาน เพราะเหตุว่าข้าวแต่ละเม็ดที่เขาจะเกี่ยวนั้นเขาเองไม่ได้รับผลเจ้าหนี้รุมกันทั้งรุมกันแย่ง หนี้สินล้นพ้นตัว เพราะฉะนั้นเหตุผลที่กระผมจะแปรญัตติอัน

นี้ก็ถือว่า การแก้ไขให้ประชาชนมีงานทำ
เท่านั้นยังไม่เพียงพอ แต่ท่านจะต้องแก้ไข
หนี้สินของประชาชน ให้หลุดพ้น ไป ด้วย
ทุกคนย่อมทราบดีว่าความเป็นคนจนนั้น
เป็นทุกข์ในโลก แต่ความเป็นหนี้สินเป็น
ทุกข์ยิ่งกว่า ชาวไร่ชาวนาที่เราต้องการจะ
ทำสงครามให้เข้า พัน จากความยากจน นั้น
เราจะต้องปลดพันธนาการแห่งหนี้สิน ของ
เขาไปด้วย เพราะฉะนั้นคำแปรญัตติซึ่ง
กระผมจะแปรต่อไปนี้นั้น กระผมก็เห็นว่า
นอกจากให้เขามีงานทำในระยะฤดูแล้ง ซึ่ง
เมื่อเขานี้มีผู้อภิปราย ก็ท่านหัวหน้าพรรค
ประชาธิปัตย์บอกว่า ในตำบลหนึ่งมีผู้ทำ-
งานเพียง ๓,๒๐๐ คน คนหนึ่งคิดเต็มที
แล้วได้ ๑๖๐ บาท ๑๖๐ บาท ไม่พอ
ถ้าข้าวสารครึ่งกระสอบเสีย ด้วยซ้ำ เพราะ
ฉะนั้น การที่จะแก้ความยากจน ของเขานั้น
ย่อมเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึง
ขอเพิ่มวงเงินตามที่กระผมแปรญัตติ แล้ว
นอกจากนั้นการที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระ-
ทรวงการคลังได้ กำหนดเงิน ของการพัฒนา
ตำบลและ หมู่บ้าน อย่างแน่นอนแล้ว นั้น
กระผมก็เห็นว่าควร จะเขียนลงไป ในมาตรา
๓ ไว้ให้ชัดเจนด้วย คำแปรญัตติของ
กระผมเป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้รัฐบาลจ่ายเงินพัฒนา
ตำบลและช่วยประชาชนให้มีงานทำเป็นเงิน
๒,๔๔๔,๕๖๐,๑๐๐ บาท และจ่ายให้

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นเงิน
๒,๕๐๐,๔๓๔,๕๐๐ บาท เพื่อเป็นทุน
ให้เกษตรกรกู้ไปเพื่อปลดหนี้ ส่งเสริมการ
ชลประทานและการผลิต รวมเป็นเงิน
ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปพลาง
ก่อนได้ วรรคสองเงินจำนวนดังกล่าวให้
นำจากเงินคงคลังไม่เกิน ๔,๐๐๐,๐๐๐,-
๐๐๐ บาท ตัดจากเงินงบประมาณประ-
จําปี ๒๕๑๘ ซึ่งตัดจากงบรายจ่ายที่ไม่รับ
คำนวณอีกไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท”

นี่เป็นคำแปรญัตติของกระผมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป
คุณอ่ำ

นายอ่ำ รองเงิน (พัทลุง) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอ่ำ
รองเงิน ส.ส. จังหวัดพัทลุง ขอแปรญัตติ
มาตรา ๓ ดังต่อไปนี้ ความจริงกระผม
เองก็รู้สึกแข็ง ๆ เสียแล้วนะครับ ไม่อยาก
จะพูดไม่อยากจะแปร ไม่อยากจะทำอะไร
ทั้งสิ้น แต่ว่าก็ยื่นแปรญัตติไปแล้วก็จำเป็น
จะต้องเอากันนิดหน่อย

“มาตรา ๓ ให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อ
พัฒนาตำบลและช่วยประชาชนใน ชนบท
ให้มีงานทำไปพลางก่อน ได้ไม่เกินจำนวน
๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท” ไม่เพิ่ม
เท่าเดิมครับ แต่เพิ่มเป็น มาตรา ๓ ทวิ
ขึ้นมาหน่อยหนึ่ง คือกระผมไปดู ต้นร่าง
ฉบับของกฎหมาย ฉบับนี้ แล้วก็รู้สึกมัน

หลวมและไม่มีหลัก คำว่า “จ่ายเงิน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท” นี้ใครก็ไม่รู้ว่าจ่ายไปทำอะไร ไม่รู้ว่าทำอะไรที่ไหน เพราะฉะนั้นจะต้องเอาไปให้มีหลักไว้ในกฎหมายสักนิตหน่อย

“มาตรา ๓ ทวิ ให้สภาตำบลแต่ละแห่งจัดทำ โครงการ พัฒนาตำบลในท้องที่ของตนโครงการหนึ่ง หรือ หลาย โครงการเกี่ยวกับงานต่อไปนี้”

นี่เป็นมาตรา ๓ ทวินะครับ เพิ่มขึ้นประเภทที่หนึ่ง งานขุดคูคลอง งานสร้างถนน ถนน ถังน้ำ อ่างเก็บน้ำ สะพานไม้ฝายกั้นน้ำหรือไฟฟ้า

ประเภทที่สอง งานซ่อมปรับปรุงขยาย ต่อเติมงานประเภทที่หนึ่ง หรืออาคารสิ่งก่อสร้างสาธารณะ ซึ่งได้แก่ โรงเรียน สถานีอนามัย หรือ ที่ทำการ ศูนย์ ของตำบลทั้งนั้นจนกว่าจะแล้วเสร็จตามโครงการของสภาตำบลนั้น ๆ”

นี่เป็นข้อความที่เพิ่ม กระผมเป็นห่วงอยู่อย่างหนึ่งที่ต้องเพิ่มวรรคท้ายเข้าไปนี้เพราะตามปกติแล้วยังไม่แน่ใจว่าเงินในจำนวนดังกล่าวนี้จะจ่ายกันหมดจริงตามที่ทางรัฐบาลท่านได้ยืนยันต่อสภา เพราะปรากฏว่าบางโครงการนะครับ กำหนดเวลากระชั้นชิดเกินไปถ้าเป็นเช่นนั้นบางโครงการ อาจจะไม่แล้วเสร็จภายในกำหนด นี่ถ้าไม่แล้วเสร็จสงสัยว่ารัฐบาล

จะตัดเงินยอกนั้นมาเสีย จะทำให้งานต้องค้าง เพราะฉะนั้นต้องมี หลักไว้สักหน่อยทั้งนั้นจนกว่าจะแล้วเสร็จตามโครงการของสภาตำบลนั้น ๆ หมายความว่าให้โครงการของเขาเสร็จจะตัดไม่ได้ คือถ้าตัดไปแล้วก็เป็นการแสดงหลอกหลวงประชาชน รัฐบาลจะทำให้เสียเองครับเพราะฉะนั้น กระผมแปรญัตติข้อนี้ไว้เพื่อต้องการอย่าให้รัฐบาลเสียหายหรืออย่าให้ประชาชนเขาหาว่ารัฐบาลนี้หลอกเขา นี่เป็นเรื่องจริงครับ กระผมได้ยินมาในสภาตำบลต่าง ๆ ที่กระผมได้พบมาคือคล้าย ๆ ว่าเขายังไม่เชื่อว่าเขาจะทำแล้วเสร็จตามกำหนด ถ้าไม่แล้วเสร็จ รัฐบาลตัดเงินมา เขาก็ผิดหวังในโครงการนั้น ๆ แล้วจะ ไม่ได้ผลอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าที่กระผมขอแปรญัตติไว้แบบนี้ดีกว่าเพื่อน สมาชิกก็คงจะเห็นใจ และกระผมก็ไม่อยากจะอภิปรายมากมายหรอกครับ อย่างที่เรียนไว้ข้างต้นแล้วว่าตอนนั้นมันชักเซ้ง ๆ และก็มึนอะไรก็ไม่ค่อยจะรู้หนทางไรหรอกครับ ความจริงก็อยากจะพูดกัน ในปัญหาการ บ้านการเมืองเรื่องระดับชาติ ไม่ใช่เรามานั่งคุยเล่น ๆ ไม่ใช่เราจะมานั่งอยากทำอะไร ทำนองนั้นกระผมอยากจะเห็นงานชิ้นนี้เป็นงานชิ้นโบแดงและก็เห็นงานชิ้นนี้เป็นลาภลอยของประชาชนทั่วประเทศนะครับ ตั้งใจไว้แล้วขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ-
ไป คุณสมศักดิ์

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์
(ราชบุรี) : ท่านผู้เป็นประธาน ที่ข้าพเจ้า
สมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ จะขอต่อรองว่า
ถ้าข้าพเจ้าจะไม่แปรญัตติจะยุติการอภิปราย
จะได้ไหมรู้ สักว่าจะไม่ค่อยจะมี ประโยชน์
ประชาชนเขาจะสาปแช่งเอาว่า แหม กว่า
จะได้เงิน ๕ แสนบาทนี่ออกตาลับขั้ตนา
นอน กินโกงที่เป็นพัน ๆ ล้านนั้นมันง่าย
ราษฎรกว่าจะได้ตำบลละ ๕ แสนบาท
ลำบากเหลือเกิน จะเป็นอย่างไรท่าน
ประธาน ข้าพเจ้าจะไม่ขอแปรญัตติ จะยุติ
การอภิปรายจะได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
สมศักดิ์ขอถอนครับ

นาย สมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์
(ราชบุรี) : ไม่ใช่ ข้าพเจ้าถอนต้องยุติ
ทั้งหมดด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่
ผมไปบังคับเขาได้อย่างไรละ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์
(ราชบุรี) : อ้อ ตามอย่างนั้น ยัง เอา
น้อย ๆ ก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือ
เหลือไม่กี่คนแล้วครับ เขาอาจจะถอนก็
ได้ครับ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์
(ราชบุรี) : อ้อ ใช้ได้ ๆ ประธานผู้ทรง
เกียรติประธานก็ดี ควบคุม ไม่อยากจะว่า
มันตึกตื่นก่อนเกินไปแล้ว ไม่ควบคุมให้
อยู่ในประเด็นพุดอย่างโน้นอย่างนี้เดิม รัฐ
บาลก็ใจดี ข้าพเจ้าชักใจอ่อน เห็นใจรัฐบาล
ถ้าจะต้องยกมือให้เพราะว่าเงินจะไปจังหวัด
ของเราเหมือนกันเอาละรวบรวมรักศักความ ไม่
อยากจะพูดพาลำทำเพลง เพียงแต่ขอฝาก
ข้อสังเกตแปรญัตติแต่เพียงย่นย่อพอเป็น
สังเขป ทั้งนี้ เพราะทางรัฐบาลก็มอง ๆ
ก็ไม่ค่อยจะรับผิดชอบ ท่านนายก ๆ ได้
โปรดพิจารณาเลือกคนที่ ๆ เข้าไปเสริมต่อ
อีกหน่อยนั้งกัน ไม่มีความรับผิดชอบอะไร
ต่ออะไรท่านก็แยคนเดียว ข้าพเจ้าว่าอย่าง
นั้นให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อพัฒนาตำบลทุก ๆ
ตำบลเพื่อช่วยประชาชนในชนบทให้มีความ
เป็นอยู่ผาสุกยิ่งขึ้น โดยได้รับเงินบำรุงส่งเสริม
ช่วยเหลือจากเงิน กองคลัง ได้ ไม่เกิน
ตำบลละ ๕ แสนบาท ทั้งนี้ให้สมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรเป็นผู้ควบคุมภายในเขต และ
จังหวัดของตน ให้เป็น ไปตามจุดประสงค์
ของรัฐบาลที่ได้ใช้เงินกองคลัง ซึ่งเป็นภาษี
อากรของราษฎร ข้าพเจ้ากล่าวแต่เพียง
ย่นย่อเท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ
ไปคุณวิศาล

นายวิศาล ภัทรประสิทธิ์ (พิจิตร):
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิศาล
ภัทรประสิทธิ์ ส.ส. จังหวัดพิจิตร พรรค
พัฒนาจังหวัด ได้ขอแปรญัตติมาตรา ๓
ไว้ แต่กระผมเห็นว่าคำแปรญัตตินั้น ขอ
ประธานโทษที่จะต้องขอกล่าวชื่อ ได้ตรงกับ
คุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ที่ได้ตกลง
กับรัฐบาลนั้น ได้ตรงกับเจตนารมณ์ของ
กระผม กระผมจึงขอถอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ
ไปคุณสนิท คุณสนิทไม่อยู่ ต่อไปคุณ
สมักร.....

นายสนิท กุลเจริญ (สมุทร-
ปราการ) : ท่านประธานที่เคารพ ตอน
นี้ดิฉันมากไปหน่อยท่านอาจจะมองไม่ทั่วสภา
กระผม สนธิ กุลเจริญ สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรจังหวัดสมุทรปราการสังกัดพรรคประ
ชาธิปัตย์ ตามที่ยื่นขอเสนอแปรญัตติมาตรา
๓ นั้น มีเพื่อนสมาชิก คือคุณชวน
หลักภัย ได้แปรญัตติไปตรงตามความต้อง
การของกระผมและติกมากแล้ว กระผมเลย
ขอยืนยัน ตามมติที่แปรญัตติของคุณชวน
หลักภัยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ
ไป คุณสมักร

นายสมักร เจริญรัตน์ (สุรินทร์):
ท่านประธานที่เคารพ กระผมสมักร เจริญ
รัตน์ ส.ส. จังหวัดสุรินทร์ พรรคประชา-

ธรรม กระผมขอแปรญัตติครั้งนี้ ตามมาตรา
๓ นั้น คงตามร่างเดิมแต่ขอต่อท้ายสัณนิ
หนึ่งว่า “เงินที่เหลือนั้นเหลือเงินคืนมาให้
นำไปพัฒนาเกษตรในบชลประทานราษฎร์
เพื่อชดเชยส่งน้ำในภาคอีสาน” เหตุผล
ของกระผมในอีสานมีแต่ความแห้งแล้ง ไม่
สามารถทำนาตามฤดูกาลได้ อาทิเช่น
จังหวัดสุรินทร์ เรามีลำนํ้ามูล ๑ สาย ทั้ง
ไปเปล่าประโยชน์ให้ชลประทานเอาเงินที่
เหลือนั้นไปชดเชยส่งน้ำไปจากบ้านปึง
อำเภอท่าตูม ผ่านตำบลบัวโคกไปถึงสนม
ไปหนองบัวบาน อำเภอรักนบุรี ไปบ้าน
ทับน้อย อำเภอรักนบุรี รวม ๑๐ กิโลเมตร
จะได้ผลิตผลคุ้มค่าอย่างมาก เพราะ
จังหวัดสุรินทร์มีแต่ความจำป็น อย่างมาก
เรื่องคลองส่งน้ำ จะได้เหลือเกษตรและ
ประชาชน ตามความมุ่งหมายตามนโยบาย
ของรัฐบาล กระผมขอกราบเรียนท่านเพียง
เท่านี้ สวัสดีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ
ไป คุณพีร์

นายพีร์ บุณนาค (สุพรรณบุรี):
ท่านประธานที่เคารพ กระผม พีร์ บุณนาค
ส.ส. สุพรรณบุรี ความจริงกระผมไม่ตั้งใจ
ที่จะแปรญัตตินี้ แต่มีข้อความบางตอน ซึ่ง
กระผมถือว่าจำเป็นที่ต้องบันทึกอยู่ในราย
งานการประชุม เพื่อให้สอดคล้องกับกฎ-
หมายนี้ ข้อความที่กระผมจะขอแปรญัตติ

นั้น ต่อไปจากมาตรา ๓ ต่อจากวงเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไป มีข้อความดังต่อไปนี้ “และเพื่อความรวดเร็วในการที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้สภาพลัทธิบริบทจัดหาหรือยืมเครื่องจักรกลจากส่วนราชการ หรือขอเช่ายืมจากเอกชนมาใช้ได้ในกิจการนี้ ตามความจำเป็น เหตุผลที่กระผมต้องแปรญัตติอันนี้ขึ้นมา ก็ เพราะว่า ได้มี ท่าน สมาชิก และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านอดีตรัฐมนตรี ท่านมีความเป็นห่วงใยอยู่มากเกี่ยวกับว่างานที่จะทำนั้นมันอาจจะได้ผลไม่คุ้มค่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการใช้แรงงานซึ่งเป็นแรงงานของคน ท่านยกข้อเปรียบเทียบมาว่า ถนนสายหนึ่งนั้นทำไปได้ ๓ กิโลเมตร และอีกสายหนึ่งทำ ๑๕ กิโลเมตรหมดเงินเท่ากัน อันนี้เป็นเหตุผลที่กระผมจำเป็นต้องแปรญัตติอันนี้ขึ้นมาเพื่อที่จะให้มีเครื่องทุ่นแรง ไปใช้ในการพัฒนา ให้งานนั้นรวดเร็วและเงินงบประมาณลงด้วย นี่ประเด็นที่ ๑ ส่วนประเด็นที่ ๒ ที่กระผมจะขอแปรญัตติอีกประเด็นหนึ่งนั้น เท่าที่กระผมทราบมาจากเพื่อนสมาชิกด้วยกันว่าในยอดเงินทั้งหมด ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้ ที่จะใช้จริง ๆ ราว ๆ ๒,๓๐๐ กว่าล้านบาท จำนวน ๒,๓๐๐ กว่าล้านบาท ถ้าหากว่าที่หนึ่งที่ใดจะเอาไปเสียคนเดียว หรือจะเอา ไปเพียงบางจังหวัดนั้น กระผมคิดว่ามันก็จะไม่เป็นธรรมแก่บรรดาประชากรทั่วทั้งประเทศ

กระผมจึงขอประทานเสนออย่างนี้ว่า ถ้าหากว่าเหลือสัก ๑๕๐ ล้านบาทนี้ เรื่องจำเป็นในปัจจุบันนี้ก็เป็นเรื่องในการพัฒนา โดยเฉพาอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจของชาติ กระผมคิดว่าในภาคอีสานนั้น กระผมจะเป็นคนภาคกลางก็จริง แต่กระผมถือว่าความแห้งแล้งของอีสานนี้เป็นเรื่องที่ต้องต้องหันหลังให้ไม่ได้ และรัฐจะต้องพยายามที่จะมองไปถึงผู้ที่ กำลังได้รับทุกข์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความแห้งแล้งที่เกิดขึ้น ซึ่งตรงกับนโยบายของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีในการที่จะช่วย และกระผมไว้ด้วยว่าความแห้งแล้งนี้ กระผมจึงอยากจะขอให้ตัดเงิน สัก ก้อน หนึ่ง ๕๐ ล้าน บาท อยู่ในประเด็นครับ ท่านประธาน กระผมอยากจะกราบเรียน ว่านี่เป็น ประเด็นที่กระผมพูดในข้อที่กระผมแปรญัตติในเงิน จำนวนนี้ว่า ให้ไปอยู่อีสานทำฝนเทียมขึ้นมา ชีกรับตามรอยเบื้องพระยุคลบาท จะทำได้ไหมเพื่อชาวอีสานจะได้ชุ่มชื้น ขึ้นมาบ้างอีก ๑๐๐ ล้านบาทนั้นเอาไปซื้อปุ๋ย ครอบ ให้ชาว นา กระผมขอฝากใน ๒ ประเด็นนี้ครับ เป็นเรื่องของส่วนรวมเหมือนกัน ในประเด็นที่กระผมจะขอกราบเรียนต่อไปนั้น การผันเงินในที่นี้กระผม คิดว่า รัฐบาลเก็บเงิน กองคลังไว้มากมายเหลือเกินครับ เงินเข้ารัฐมากและเป็นเงินกองคลังนั้น เงินรายได้ อยู่ที่รัฐบาลเก็บไปหมด แต่ประชาชนยาก

จนลง ๆ นี่เป็นปัญหาสำคัญครับ ที่นี้กระผม
จะมาย้อนไปถึงในประเด็น ๕,๐๐๐ ล้าน
บาท ที่เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดไป
กระผมก็นั่งฟังอยู่ อันนี้จำเป็นที่จะต้องพูด
ออกมาบ้าง ถือว่าค่าว่า ๕,๐๐๐ ล้านบาท
นี้ กระผมคิดว่าพวกเราอยากได้ทุกคน
แหละครับ ๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่ในระยะ
นี้จุดเริ่มต้น ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้ รัฐบาล
นี้เป็นผู้ที่เริ่ม คิดขึ้นก่อนและกำลัง จะถึงมือ
ประชาชน กระผมจึงคิดว่าการที่เพื่อนสมา
ชิก อดีตรัฐมนตรีสวัสดิ์ศักดิ์หรือท่านอดีต
รัฐมนตรีสุรินทร์กิติ คิดว่าต้องการจะให้
เงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาท กระผมคิดว่าถ้า
ท่านมีเจตนาบริสุทธิ์ ต่อประชาชน จริงแล้ว
ใช่ กระผมขอให้เพื่อนเราทั้งหลายปรบ
มือให้ด้วยครับกระผมว่าอย่างนี้ แต่ว่าใน
ขณะเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ กระ
ผมจะขอกราบเรียนว่าถ้าหากว่าเงิน ๕,๐๐๐
ล้านบาทนี้ บังเอิญท่านนายกรัฐมนตรีของ
กระผมในปัจจุบันนี้ ให้ท่านกัมหนักัมตา
ทำงานเพื่อประเทศชาติไปเถอะครับ กระ
ผมคิดว่า ในสภานี้สักวัน หนึ่งท่าน จะมาชนะ
จิตใจผู้แทนราษฎรทั้งใน ที่ประชุมนี้ โดยทั่ว
กันครับ และท่านก็จะชนะจิตใจประชาชน
ต่อไปด้วยกระผมคิดว่าถ้าท่านอยู่ต่อไปถึงปี
หน้าเงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาทจะผันไปสู่ประ
ชาชนอีก ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ
ไปคุณปรีชา

นายปรีชา เพ็ชรสิงห์ (เลียบ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปรีชา
เพ็ชรสิงห์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย ขอ
ไม่แปรญัตติครับ เพราะว่าตรงกับเพื่อน
สมาชิกหลายท่านเหลือเกินครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ
ไปคุณอรุณ

นายอรุณ เอี่ยมเอก (อ่างทอง) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อรุณ เอี่ยมเอก
ส.ส. อ่างทอง ซึ่งได้แสดงความจำนงที่จะ
ขอแปรญัตติในมาตรา ๓ นั้นเท่าที่ได้ฟัง
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้แปรญัตติมาก็รู้สึก
ว่าละเอียดลออพอสมควร และในขณะนี้
ก็รู้สึก ว่ากระผมนี้ จะเป็น คน สุก ท้าย ด้วย
ฉะนั้นจึงเห็นว่าเวลานี้ก็เป็นเวลาที่ดีจนถึงที
๑ แล้วกระผมก็คิดว่าการแปรญัตติครั้งนี้คง
จะได้สิ้นสุดลง ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
อรุณเป็นผู้แปรญัตติเป็นคนสุดท้าย ต่อไป
นี้ขอเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
คลังชี้แจง

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประ
ธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม
ได้นั่งฟังคำแปรญัตติตลอดมาตั้งแต่ต้น ก็
พอจะสรุปได้ว่าท่าน สมาชิกมีข้อที่ ประสงค์

จะให้เปลี่ยนแปลงข้อความต่างๆ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สรุปลงได้ว่า สิ่งที่ท่านต้องการแก่นั้น มีเรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจผิดบางประการอยู่ด้วยเป็นต้นเช่นประการแรกท่านเข้าใจว่าจำนวนเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทที่จะจัดให้แต่ละตำบลยังมีเหลือ ทั้งนี้ก็เป็นเพราะว่าเมื่อเสนาบดีกระผมได้นำตัวเลขซึ่งกระผมรวบรวมได้ถึงวันที่ ๒๓ ซึ่งยังไม่ครบถ้วน ในจำนวนตำบลทั้งหมด ๕,๑๒๑ ตำบลที่ได้มานั้นเพียง ๔,๐๐๐ กว่าตำบล ฉะนั้นที่เข้าใจว่าเหลือนี้ไม่ได้เหลือเลย แล้วประการที่สอง ท่านเข้าใจว่าจำนวนเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทที่จัดสรรให้ไปนั้น จะมีค่าใช้จ่ายบวกอยู่ด้วยก็จริง ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้จัดสรรงบประมาณเป็นพิเศษต่างหาก ฉะนั้นเรื่องที่ว่าท่านเห็นว่าควรเอาเงินที่เหลือนี้ ไปใช้ อะไรต่ออะไร อีกหลายอย่างนั้น ขอเรียนว่าไม่มีทางจะทำได้ครบ สิ่งที่ท่านคิดว่าควร จะทำอีก หลาย ต่อ หลาย อย่าง เป็นต้นเช่นโครงการชลประทานใหญ่ ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ รวมทั้งจัดเงินเพื่อช่วยเหลือ ขาวนาขาวไร้ที่มีหนี้สินตลอดจนเรื่องทุกข์ยากเนื่องจากมือทุกภัยซึ่งควรจะได้รับกำหนัด สิ่งเหล่านี้มีอยู่แล้วที่จะต้องทำ ท่านคงจะต้องเข้าใจด้วยว่างบประมาณจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาทที่จะส่งออกไปนี้เป็น อีกเรื่อง หนึ่งเป็น พิเศษ งาน

อื่น ๆ ยังมีอีกเยอะ ซึ่งกำหนดเอาไว้แล้ว ในงบประมาณปี ๒๕๑๘ และรัฐบาลก่อนก็ได้มีการอนุมัติการใช้จ่ายเงินพิเศษอีกหลายประการในกรณีซึ่งมีอุทกภัย ซึ่งประชาชนจะต้องได้รับการ ช่วยเหลือบำบัด ฉะนั้นสิ่งที่ท่าน ต้องการจะ ทำอยากจะทำจากเงินจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้ มันก็ไม่จำเป็น เพราะมีอยู่แล้ว และอีกประการหนึ่งการพัฒนาต่าง ๆ ที่จะต้องทำต่อไปนั้น ยังจะต้องทำแน่นอน รัฐบาลนี้จะต้องดำเนินงานทางด้านเกี่ยวกับการพัฒนาต่อไปอีกมากมายหลายประการ เงินคงคลังที่มีเหลืออยู่หลังจากที่ใช้จ่ายเงินก้อนนี้ ท่านว่าควรจะใช้ได้อีกนั้นจริง แต่ก็มีความที่จะต้องทำอีกหลายประการอย่าง ที่ กระผมกล่าวแล้วคือ รัฐบาลก็ได้ผูกพันไว้ตั้งแต่เดิม ไม่ใช่รัฐบาลนี้ นอกจากนั้นสภาวะของบ้านเมืองในขณะนี้ก็ยังไม่ว่าจะมีรายจ่ายพิเศษที่จะต้องใช้จ่ายเกี่ยวกับความ สงบอีกเท่าใด กระผมได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่รวมทั้งคณะรัฐบาลได้พิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วว่า เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทที่ขออนุมัติให้ใช้ไปพลางก่อนครั้งนี้เป็นจำนวนที่ทำได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในขณะนี้ จึงขอได้โปรดเข้าใจด้วย อีกเรื่องหนึ่งที่ท่านเป็นห่วงก็คือท่านกลัวว่าเงินที่ใช้จ่ายนี้ มันจะตกหล่นสูญหาย จะได้ประโยชน์น้อยเพราะว่า การบริหารงานต่าง ๆ ยังมีข้อบกพร่องกลัว

ว่าเงินจะไปถึงมือชาวบ้านไม่ครบถ้วนนี้เราก็ได้คิดไว้ จึงได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินงานของเรื่องนี้ไว้ด้วยความตระหนักในปัญหาข้อนี้ อยู่ คือเริ่มต้นก็ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาถึง ๓ ระดับ ระดับที่ ๑ ก็เป็นระดับที่เป็นกรรมการส่วนกลาง ซึ่งมีท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน กรรมการระดับนี้ก็มีเจ้าหน้าที่หลายฝ่าย ซึ่งเกี่ยวข้องกับการควบคุมการใช้จ่ายทั้งนี้ รวมทั้งคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ระดับที่ ๒ ขึ้นไปเป็นเขต ก็มีเจ้าหน้าที่ของทั้งคลังและเจ้าหน้าที่ฝ่ายที่มีความรู้ ทางด้านเทคนิคในการก่อสร้างในการที่จะดูแลให้งานการต่างๆ แต่ละตำบลนั้นอยู่ในลักษณะที่เป็นประโยชน์ ทำให้งานมีผลสำเร็จได้ มีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินอีกด้วย นอกจากกรรมการที่มาจากกระทรวงการคลังเป็นครั้งแรกที่เราคิดว่าถ้าจะให้งานการต่าง ๆ ได้รับการตรวจสอบดูแลอย่างใกล้ชิด จำเป็นอย่างยิ่งต้องอาศัยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งเป็นผู้ดูแลตรวจสอบการกระทำทั้งหลายแต่เดิมนั้นมักจะใช้ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินทำเมื่องานได้เสร็จไปแล้ว คือไปตรวจเอกสารต่าง ๆ ที่เขาทำเสร็จไปแล้ว แต่ครั้งนี้จะกระทำใน ระหว่างที่ดำเนินการทุกประการ นี่ก็เป็นเหตุที่ตระหนักดีว่าเราควรจะต้องมีวิธีการ ควบคุมการดำเนินงาน

การใช้จ่ายให้มันรัดกุม และอีกประการหนึ่งโครงการต่าง ๆ ที่ทางสภาตำบลซึ่งประกอบด้วยบุคคลทั้งหลายซึ่งประชาชนในท้องถิ่นเลือกเฟ้นขึ้นมาเป็นผู้ดำเนินการดูแล้วงานอะไรที่จะต้องทำ แล้วก็มีมีการคำนวณมีการพิจารณาว่างานอะไรควรจะ ทำก่อนทำหลัง เสนอขึ้นมาให้พิจารณาทั้งจำนวนเงินด้วย เมื่อมีการตรวจสอบมอบหมายว่าเห็นด้วยกับสิ่งที่เสนอมาแล้วก็ มอบหมายให้ไปดำเนินการ โดยการปฏิบัติของเขาเองไม่มีใครไปสั่งไปบงการ แต่ว่าทุกอย่างก็ต้องทำไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการทุกประการเท่าที่มีอยู่ และเพราะเหตุที่จะต้องทำตาม ระเบียบแบบ แผนทุก ประการนี้ จึงได้จำกัดมือในการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละตำบลส่งไปทั้งหมด ๕,๐๐๐ กว่าตำบลที่จะถือเป็นคู่มือใช้ ปฏิบัติหน้าที่ให้ตรงตามระเบียบแบบแผน เพราะรู้ดีว่าบุคคลเหล่านี้ยังไม่สัมผัสกับระเบียบแบบแผนเหล่านี้ แต่เพื่อให้เกิดความคล่องตัว เพื่อให้เขาดำเนินการได้เอง ไม่ต้องมีใครไปสั่งไปบงการอีก จึงต้องมีคู่มือนี้ให้ไปให้ เมื่อได้ไปแล้วก็ยังมี คน ติดตาม ทั้ง จาก กระทรวง การ คลัง กรมบัญชีกลาง มีทั้งกรรมการตรวจเงินแผ่นดินระดมออกไปจากส่วนกลางนี้เข้าไปตรวจสอบ และอีกประการหนึ่งก็ซึ่งหวังจากพวกท่านนี้ด้วยว่าท่านคงจะเดินทางออก

ไปช่วยดูแลให้อีกชั้นหนึ่ง วิธีการควบคุม
อย่างนี้กระผมเชื่อเหลือเกินว่าจะมีการตก
หล่นสูญหายน้อยที่สุด เพราะที่สำคัญนั้น
โครงการแต่ละแห่งเมื่อได้รับอนุมัติไปแล้ว
จะประกาศให้ชาวบ้านรู้ว่าตรงนั้นทำอ้ายนั้น
เสียเงินเท่าไร ชาวบ้านนั้นแหละจะคอยเฝ้า
ดูว่าทำอย่างนั้นจะด้วยจำนวนเงินเท่านั้นสม
หรือไม่ การควบคุมด้วยประชาชนอย่างนี้
กระผมเชื่อเหลือเกินว่าสิ่งที่ตกหล่นสูญหาย
จะมีน้อยเหลือเกิน แล้วกระผมยังเชื่อว่าผล
ของงานจะมากกว่าจำนวนเงินที่ใช้ด้วยครับ
เพราะว่างานเหล่านี้เป็นประโยชน์ของเขา
เขาจะได้ประโยชน์จากงานนั้น จึงย่อมจะ
เสียสละเพื่อให้งานนั้นสำเร็จโดยไม่จำเป็น
จะต้องใช้จ่ายเงินมากข้อนี้ล่ะครับที่กระผม
เห็นว่าที่ท่านเสนอว่าควรจะมีกรรมการ
เข้ามาร่วมอะไรนั้นมันไม่จำเป็น แล้วการที่
จะเอากรรมการเข้ามาร่วมดำเนินงานนั้น
ในระเบียบแบบแผนการควบคุมการบริหาร
ตามรัฐธรรมนูญนั้นเขาไม่ทำกัน อย่างนั้น
เพราะว่าหลังจากที่เราใช้จ่ายทุกประการแล้ว
เราจะต้องมาเสนองบประมาณแสดงรายการ
ทั้งหมด ขออนุมัติต่อท่านเพื่อที่จะจ่ายเงิน
เพื่อชดใช้เงินกงคลัง ตอนนั้นล่ะครับ
ท่านตรวจสอบ เพราะว่าการที่ท่านจะควบ
คุมรัฐบาลได้ตามรัฐธรรมนูญนั้นก็ด้วยวิธี

นี้ล่ะ ฉะนั้นในแง่นี้กระผมก็ขอเรียนขอ
ความเมตตาให้เข้าใจเถอะครับว่าทุกอย่างได้
เตรียมการเอาไว้ในทางที่ให้เกิดการรักรุม
รัฐบาลนี้ ยากจะทำงานให้สำเร็จที่สุด
เพราะนั่นก็เป็นชื่อเสียงของรัฐบาลด้วย
และอีกประการหนึ่งถ้ารัฐบาลทำผิดก็ต้อง
รับผิดชอบ คือถ้าหากว่าทำการทุจริตแล้ว
ก็ต้องรับผิดชอบไปในตัวไปตามกฎหมาย ไม่
จำเป็นต้องมาเขียนไว้ในนี้บอกว่ารัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังก็ดี รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงมหาดไทยก็ดี รัฐมนตรีอะไร
อีกหลายรัฐมนตรีจะต้องรับผิดชอบ ทั้งคดี
แพ่งคดีอาญา เขียนอย่างนี้เข้าไป ขอเรียน
ถามด้วยความเป็นธรรมดาเถอะครับ ถ้าหาก
ว่าคนอื่นเขาทำผิด ทำการทุจริตโดยไม่ได้
เป็นผู้ร่วมคิดด้วย หรือรู้เห็นด้วยต้องรับผิด
ด้วยหรือ ถ้าจะเปลี่ยน ถ้าสมมุติว่ากระผม
อยู่ดี ๆ อยู่ที่บ้าน ลูกชายของกระผมไปทำ
ความผิดทางอาญานะ กระผมต้องรับด้วย
หรือนี่ก็เหมือนกันล่ะครับ ฉะนั้นที่จะเขียน
ลงไปว่าให้กระผมต้องไปรับผิดชอบด้วยนะ
ไม่จำเป็น ถ้ากระผมทำผิด เราก็ผิดตาม
กฎหมายอยู่แล้ว มาดีเรื่องที่เกี่ยวข้องว่า
ทำไมไปแบ่งเท่ากัน ที่แบ่งเท่ากันนี้ก็เพื่อ
ที่จะได้ไม่เป็นเลือกที่รักมักที่ชัง แล้วที่ทำ
เช่นนั้นก็ไม่มีความเสีย ในแง่ที่ท่านได้พูดว่า
บางแห่งนั้นมีความแห้งแล้ง มีความจำเป็น

จะต้องใช้เงินมากอย่าง ที่กระผมเรียนแล้ว โครงการต่าง ๆ ยังมีอีกเยอะที่จะต้องทำ พร้อมกันไป ทั้งที่โตมัยแล้วก็มี ความเดือดร้อน มีความเสียหายทางการผลิต รัฐบาลก็ได้ตั้งงบประมาณเฉพาะ ที่ตรงนั้น ที่ไหนมีความแห้งแล้ง รัฐบาลก็พยายามที่จะเข้าไปส่งเสริมไปแก้ปัญหาเหล่านั้น ตลอดมาตั้งแต่ต้น มากกว่าที่ที่อุดมสมบูรณ์ นี่ก็มีอยู่แล้ว ถ้าเราจะมาแบ่งให้มันต่างกัน ในขณะนั้นก็จะเกิดเรื่องที่เราเรียกว่าเลือกที่รักมักที่ชังนั้นแหละ แต่การกระจายออกไปอย่างนี้ นะมันดี ก็เชื่อเถอะครับ อยากจะให้ท่าน สมาชิกที่ได้แปรรูปคดีไว้ได้เข้าใจว่า ที่กระผมเห็นว่าสิ่งที่ขอแก้มานั้นจะไม่จำเป็น ตอนสุดท้ายก็ขอจบแต่เพียงว่า กระผมขอ ยืนยันครับว่า ตามร่างที่ได้แก้ไขไปแล้ว ตามที่กระผมได้ตกลงกัน คุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ สำหรับมาตรา ๓ นี้ ขอขอบพระคุณครับ

นายอุดร ทองน้อย (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอุดร ทองน้อย พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จังหวัดยโสธร กระผมได้เสนอแปรรูปคดีไป ในมาตรา ๓ ทั้งวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคหนึ่งถ้าจะอ่านอีกก็เกรงจะเสียเวลาของ ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผมไม่ขออ่าน แต่ว่าจะขอถอนออกไป ในวรรคที่สองก็เช่นเดียวกัน แต่ว่าในวรรคที่สาม ซึ่งกระผมได้

เสนอไปว่า รัฐบาลจะต้องแถลงรายการการใช้เงินจำนวนดังกล่าวต่อรัฐสภาภายในระยะเวลา ๗ วันนับตั้งแต่วันที่ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๙ นั้น กระผมจะขอคงไว้ และก็อยากจะใคร่ให้ ขณก. รัฐมนตรีหรือว่าท่านนายกรัฐมนตรี หรือว่าคณะรัฐบาลนี้ได้เห็นความสำคัญในระบบประชาธิปไตย เงินจำนวนอันมหาศาลนี้ รัฐบาลจะต้องเอาไปใช้ในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะการพัฒนาตำบล เงินจำนวนนี้เป็นเงินจำนวนมากและมีความสำคัญต่อประเทศชาติเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้นกระผมจึงคิดว่า รัฐบาลน่าจะเห็นความสำคัญข้อนี้ แล้วก็ควรจะได้แถลงให้แก่สภาทราบครับ กระผมขอถอนคำแปรญัตติในวรรคแรกและวรรคที่สอง แต่คงวรรคที่สามไว้ครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสุรินทร์ มาศดิตถ์ ได้แปรญัตติมาตรา ๓ และมาตรา ๓ ทวิ เฉพาะมาตรา ๓ นั้น กระผมแปรญัตติใช้ถ้อยคำคล้าย ๆ กับคุณเสวตร แต่ว่าตัวเลขผิดกันโดยกระผมเสนอแปรญัตติให้เพิ่มตัวเลขจาก ๒,๕๐๐ ล้านบาท เป็น ๕,๐๐๐ ล้านบาท โดยเหตุผลที่กระผมอภิปรายประกอบแล้ว แต่ปรากฏว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ไม่ยอมตามคำแปร-

ญาติของกระผม กระผมจึงจำเป็นต้องยืนยันและขอความกรุณาท่านประธาน อภิปรายประกอบเหตุผลที่จำเป็นต้องยืนยัน ทั้งนี้ โดยผมพิจารณาถึงนโยบายของรัฐบาลเอง.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เตียวครับ คุณสุรินทร์ คุณอภิปรายอะไรอีกล่ะ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : กระผมยืนยันและกระผมขออภิปรายเพื่อประกอบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า ถ้าคุณไม่ถอนก็ถือว่ายืนยันแล้วนะครับ อย่าให้เสียเวลาเลย

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ก็เพื่อที่จะให้มีการลงมติ กระผมต้องมีส่วนอภิปรายประกอบ ท่านรัฐมนตรีออกมาไม่รับของกระผมเขาก็มีเหตุผล กระผมก็มีเหตุผลของกระผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไม่แสดงว่าถอนก็หมายความว่ายืนยันอยู่แล้วละครับจะอภิปรายไปก็เสียเวลาครับ ขอโทษเถอะ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ก็ไม่เสียเวลาหรอกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษเถอะ เตียวทุกคนอภิปรายก็ไปกันใหญ่ขอโทษครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : บางคนเขาอาจจะพอใจแล้ว

แต่ของกระผมกระผมยืนยันครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมรู้สึกำกาศาณูปวกซ์เมาครับ สภาเป็นสภามีเกียรติ แล้วลูกพรรครัฐบาลแสดงอย่างนี้จะทำให้ประชาชนเห็นว่าสภาไร้เกียรติกระผมอยากจะพูดเรื่องนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ คุณสุรินทร์ขอเถอะ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ว่าตั้งแต่สมัยที่มีสภานิติบัญญัติแห่งชาติกับสภาเลือกตั้งนี้ เกิดการเปรียบเทียบกันมากเหลือเกิน กระผมไม่อยากจะพูดเพราะกระผมอยู่ในสภานี้มา กระผมรู้สึกว่ามีฝ่ายรัฐบาลนี้ ก่อกวนตลอดเวลา ทำให้ประชาชนเขาอยู่ข้างนอกนะ เขามองสภานี้ผิดหมด คนที่มีระเบียบเรียบร้อยเขาก็พลอยเสียไปด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรินทร์ ขอเถอะ คุณสุรินทร์ครับ ขอเถอะนะ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : เสียใจครับ กระผมไม่ถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไกรสรบรรทัดหน่อยครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมจะรบบรรทัดสรุปผู้แปรญัตติทั้งหมดแล้วถามท่านรัฐมนตรีท่านนั้นเสร็จเลยขอขอบคุณครับ ก็จะรบบรรทัดแล้วถาม แล้ว

ก็เสร็จเลย คือผู้แปรรูปที่ดินทั้งหมดนี้จับประเด็นการแปรรูปที่ดินมาตรา ๓ ได้ความดังต่อไปนี้ และขอเรียนท่านรัฐมนตรีคลังหรือท่านนายกฯ ตอบหน่อยเท่านั้น แล้วเราจะพิจารณาลงมติกันได้แล้วครับ คือ

๑. ผู้ขอแปรรูปที่ดินนี้ ขอแปรรูปที่ดินเพิ่มจำนวนเงินจาก ๒,๕๐๐ ล้านบาทเป็น ๕,๐๐๐ ล้านบาทเพื่อจะได้ ทุ้มเงินลงไปพัฒนาตำบลเป็นกลุ่มเป็นก้อนเห็นมรรคเห็นผล ถ้าได้ก็ตอบว่าได้ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

๒. ผู้ขอแปรรูปที่ดินขอให้ระเบียบว่าด้วยการจ้างเหมาและจัดซื้อพัสดุของสำนักนายกรัฐมนตรีมาใช้ลงในมาตรานี้ เพื่อให้การประมูลสิ่งของเป็นไปตามระเบียบแบบแผน ป้องกันการรวบไถลและการทุจริต ถ้าท่านเห็นสมควรด้วยก็บอกจะเอาและก็จะช่วยกันร่างเดี๋ยวนี้ ถ้าท่านไม่เห็นด้วยก็ตอบว่าไม่เอา จะรวบไถลอย่างไรช่างมันก็ตามใจท่าน

๓. ผู้ขอแปรรูปที่ดินทั้งหมด รวมทั้งผม ไกรสร ตันติพงศ์ แปรรูปที่ดินให้กำหนดลงไปว่าให้พัฒนาทุกตำบล เว้นในเขตเทศบาล ถ้าท่านเห็นด้วยก็เขียนลงไปว่า พัฒนาทุกตำบล ไม่ใช่เฉพาะตำบลหนึ่งตำบลใดแต่เว้นเฉพาะในเขตเทศบาล

๔. ให้ระบบเงินของงานที่จะใช้จ่ายเงินไว้ใน พ.ร.บ. นี้อย่างชัดเจน เพราะมีตัวอย่างของการใช้เงินงบประมาณไปพลาด

ก่อนตามแบบฟอร์มที่สภาพพิมพ์ออกมาแจกเปรียบเทียบให้ท่านเห็นแล้ว ของท่านมันสั้นเกินไป มี ๔ มาตรา ถ้าจะทำได้ก็บอก ว่าทำ ถ้าบอกทำไม่ได้จะดันทุรังก็ตามใจท่าน

๕. ท่านจะนำประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๒๖ มาใช้ใหม่ เพราะว่า ปรากฏว่าสภาตำบลทั้งหมดนั้นมันมีสองประเภทตามที่ท่านรัฐมนตรีคลังเรียนชี้แจงต่อสภา คือ ๑. เป็นสภาตำบลตามระเบียบคำสั่งของกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๒๒/๒๔๙๙ และคำสั่งที่ ๒๗๕/๒๕๐๙ คำสั่งนั้นไม่ใช่กฎหมาย ถ้าใช้เงินผิดแล้วติดตารางกันเป็นแถว ท่านกำหนดผู้ใหญ่บ้าน คณะสมาชิกสภาตำบลจะติดตารางเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของพวกเขา ถ้าหากท่านนำคำสั่งหรือประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ มาใช้ รัฐมนตรีมหาดไทยจะได้ใช้ข้อที่ ๔ ประกาศทั่วประเทศก็จะเป็นกฎหมาย ท่านจะเอาหรือไม่เอา ตอบมาเพื่อบรรดาท่านกำหนดสมาชิกสภาตำบลจะได้ระมัดระวัง บางที่อาจจะปฏิเสธไม่เอาเงินไปใช้เพราะกลัวติดตาราง

๖. ท่านจะเพิ่มข้อความลงไปได้ไหมว่า จะให้คณะกรรมการสามัญของสภา ซึ่งมีทุกพรรคทุกฝ่ายมีโอกาสรู้เห็นเงินที่ใช้โดยใกล้ชิดดียิ่งกว่าที่ท่านบอกว่าอ้างตั้งอย่างโน้นอย่างนี้ ซึ่งขาสถาเรสำคัญกว่าคณะกรรมการ ที่ผมเรียนนี้เท่ากับสรุปของผู้

แปรรูปตีทั้งหมดและถอดหัวใจของสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร ๒๖๕ คนพบกับรัฐบาล
ซึ่งมาจากประชาชนเหมือนกัน ขอขอบคุณ
ครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ
ขอบคุณครับ เชิญท่านรัฐมนตรีคลัง

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลัง) : สำหรับเพิ่ม
เป็น ๕,๐๐๐ ล้านบาท กระผมได้เรียน
แล้วว่าทำไม่ได้ เพราะกำลังเงินบอกแล้ว
ว่าไม่พอไม่พร้อม สำหรับเรื่องระเบียบการ
จ้างเหมาต่าง ๆ กับบอกแล้วว่าก็ใช้ระเบียบเท่า
ที่มีอยู่ทุกประการแล้ว ฉะนั้นไม่จำเป็นจะ
ต้องเขียน สำหรับเรื่องรายการที่จะให้กำหนด
ลงไปก็ไม่จำเป็น เพราะว่าถ้าจะกำหนดลงไป
ก็กำหนดไม่ได้ถ้วน อีกประการหนึ่งเรื่อง
เกี่ยวกับการคุ้มครองในเรื่องว่าตำบลที่มีอยู่
นั้นมีหลายแบบ เรื่องนี้ก็ได้เรียนไว้แล้วตั้ง
แต่ต้นว่าที่ใช้อยู่นั้นเป็นตำบล ๒ แบบด้วย
กัน แล้วก็มีคำสั่งคุ้มครองในเรื่องนี้ไว้แล้ว
ไม่ต้องเป็นห่วงเรื่องกรรมสิทธิ์การ กระผม
ก็เรียนแล้วครับว่ามันไม่ควรจะต้องทำเช่น
นั้น เพราะสุดท้ายก็มีการที่จะต้องสู่สภา แล้ว
จะตั้งกรรมสิทธิ์การไปตรวจสอบอย่างไรก็ได้
ทั้งหมดกันแก่นักรับขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
ละ ผมขอขอบคุณ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) :

ยังไม่ได้ครับ ผมยังไม่พอใจครับ ผมเสนอ
แปรรูปตีไว้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะพูด
อะไร

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) :
ผมไม่พอใจครับ ผมขอแปรไปแล้วท่านตอบ
มาอย่างนี้ ผมไม่พอใจ ผมก็มีสิทธิที่จะอภิ-
ปราย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เวลา
พอสมควรแล้วนะ ลงมติเถิดนะ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) :
ไม่ใช่ครับ ท่านประธาน ผมไม่รับผม.....

นายแสวง ธวัชระขุม (นครพนม) :
ไม่พอใจ ขอมติครับ.....

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) :
ผมไม่ทราบ ในฐานะผมเป็นกรรมสิทธิ์การผม
มีสิทธิจะแปรได้ ขอความกรุณาครับอย่า
ออกวิธีการอย่างนี้ เคารพกัน ผมเคารพท่าน
ท่านเคารพผม.....

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) :
สภานี้อนุมัติให้

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) :
สภาไหนก็ช่าง ขณะนี้ผมเป็นกรรมสิทธิ์การ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า
ความจริงคุณไกรสรก็สรุปดีแล้ว

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) :
มิได้ ไม่ได้สรุปในประเด็นผมเลย ขอความ
กรุณาท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือพูดกันเยอะ ๆ ก็ไม่จบกันซี

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ผมมีสิทธินี้ครับ ท่านประธาน แล้วผมขึ้นมาผมยังไม่ทันจะพูดอะไรเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ้าพูด ๆ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ไม่เคารพผม แล้วจะให้ผมเคารพได้อย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเชิญ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอเรียนไม่ได้เรียนตามรัฐบาลว่า ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้พูดถึงใน ประเด็น ที่ผมได้ขอแปรญัตติไว้ นั้นพูดออกมาลอย ๆ พูดออกมาลอย ๆ ว่า เงินที่ว่าเหลือนั้นนั้นจะต้องรอตำบลต่าง ๆ ส่งโครงการเข้ามาก่อน ผมขอเรียนว่าในการเสนอพระราชบัญญัติ ลักษณะเช่นนั้นได้เกิดขึ้นในเมืองไทยมาครั้งหนึ่งแล้ว เมื่อปี ๒๔๘๔ จากนายกรัฐมนตรี ปรีดี พนมยงค์ ในร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาล ปรีดี พนมยงค์เสนอเข้าสู่สภาตอนนั้น ได้เสนอรายละเอียดทั้งหมดอย่างละเอียดและถี่ถ้วน แต่ท่านไม่ได้เสนอมา เมื่อไม่ได้เสนอมาเช่นนั้นก็หมายความว่าจำนวนกับตำบลต่าง ๆ ที่ท่านได้เรียนได้บอกกับสภานั้นก็ครบถ้วนแล้ว ท่านจะรออะไรอยู่อีก เมื่อเงินมัน

เหลือประมาณ ๑๕๐ ล้านบาท ผมก็ขอความกรุณารัฐบาลว่าได้กรุณาเอาไปใช้ เอาไปให้กับราษฎร ที่มีความจำเป็นจะต้องใช้อย่างเร่งด่วน เพราะเขามีความเดือดร้อนจริง ๆ ผมเสียใจเหลือเกินว่า สิ่งที่ผมได้กราบเรียนต่อรัฐบาลต่อท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้น ผมได้อ้างและยืนยันท่านนายกรัฐมนตรี เพราะท่านไปรู้ไปเห็นกับตามา แต่ท่านก็ไม่ได้มอง ท่านไม่ได้ตอบให้เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่เป็นเรื่องเร่งด่วนและประชาชนเดือดร้อน แล้วท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ผมพูดถึงท่านผมพูดว่า พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง แต่เวลาท่านจะตอบในฐานะผมเป็นกรรมาธิการที่จะแปรญัตติในเรื่องนี้ท่านตอบ ข้ามหัวไปเหมือนกับผมนี้ กำลังจะไป ขอเงิน จากธนาคาร ของ ท่าน ท่านไม่ได้พูดเลยจะระบุชื่อ จะระบุ เรื่องราว เหล่านี้มันจะเสียยศเสียศักดิ์เสียศรีสำหรับท่านสักแค่ไหน ผมขอความกรุณาครับขอความกรุณาว่าเรื่องที่ผมเรียนนี้เป็นเรื่องที่ประชาชนเดือดร้อนจริง ๆ ที่ท่านบอกว่าจะต้องรอตำบลอื่นนั้น มันขัดครับ ผมถือว่าในขณะที่ท่านนำร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้มาขออนุมัติต่อสภาแห่งนี้ท่าน มาด้วยรายละเอียดครบถ้วนของท่านแล้ว จำนวนตำบลที่ขอมาเท่าไรมันก็เท่านั้น สภาก็อนุมัติไปเท่านั้น แต่ที่ท่านก็บอกว่าจะรอเข้ามาอีก

ผมจึงขอเรียนว่า ถ้าหากว่าท่านไม่เห็นว่าเป็นปัญหานี้เป็นปัญหาสำคัญของชาวชนบทแล้ว ไม่ใช่เป็น ปัญหาสำคัญของประชาชนชาว จังหวัดเชียงใหม่ที่ผมเรียนรายละเอียดท่านไปแล้ว ผมเสียใจเหลือเกินที่จะไม่ยอมในการที่ท่านขอที่จะไม่เสนอข้อ เปรียญัตติ ของผมลงไป ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง):
ท่านประธานครับ ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อะไรอีกล่ะคุณพินิจ ไม่เอานะ นังนะ ต่อความยาวสาวความยืด ไม่เอานั่งลง ๆ ผมขอมตินะครับ ก็ว่าผมจะขอมติอย่างนั้นนะครับ คือปรากฏว่ามีผู้แปร ญัตติไว้หลายสิบท่านด้วยกัน เพราะฉะนั้นผมจะขอมติในลักษณะที่เป็นหลักการใหญ่ไว้ก่อนกล่าวคือว่าผมจะถามว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติม เป็นประเด็นหนึ่งก่อน อีกประเด็นหนึ่งก็คือว่า ไม่แก้ไขเพิ่มเติม โดยยอมรับร่างซึ่งฝ่ายสมาชิกคือคุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ได้ร่วมกับรัฐมนตรีกลั้มล้อมขอมกันไว้แล้ว อย่างที่ผมได้อ่านบทบทวนให้ฟัง หลายครั้งแล้ว หมายความว่าไม่แก้ เอาตามนี้ มาตรา ๓ นะครับ เพราะฉะนั้นจึงรวมความสั้น ๆ ว่า แก้หรือไม่แก้ เมื่อผ่านมติดังนี้ไปแล้ว ถ้าที่ประชุมเห็นสมควรให้แก้ ผมจึงจะหยิบยกคำแปรญัตติของท่าน ผู้แปร ญัตติจำนวนหลายสิบท่านนี้แต่ละราย ๆ มา ว่าที่ประชุม

จะเอาของท่านผู้ใด เอาอย่างนั้นนะครับ ต่อไปผมขอมตินะครับ ผู้ใดเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมตามที่ผู้แปรญัตติ เอาตามที่ยื่นแปรญัตตินี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างของรัฐบาล ซึ่งได้ปรับปรุงลอมขอม กับคุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์แล้ว ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างของรัฐบาลและคุณเสวตรได้ลอมขอมกัน ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : (อ่าน)

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัติ

.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ คุณไกรสร

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมต้องขอประทานโทษท่านประธานที่ประชุมและเพื่อน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มันมีอีกมาตราเดียวเท่านั้น ขอประทานโทษนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๔ นะครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : คือเนื่องจากที่ผมเสนอแปรญัตติมาตลอดเวลาด้วยความปรารถนาดีอย่างสุจริตใจ อยากจะให้เงินนั้นไปใช้แล้วถูกต้องตามกฎหมาย แต่ความคิดเห็นของผมกับของคณะรัฐมนตรีแตกต่างกัน ท่านก็เคารพในความคิดเห็นของท่าน ผมก็เคารพในความคิดเห็นของผม เพราะฉะนั้นเพื่อป้องกันไม่ให้คณะกรรมการสภาตำบลต้องติดคุกติดตะราง เพราะไม่มีกฎหมายฉบับใดควบคุมไปถึง ตามความรู้สึกของผม ผมจึงขอเสนอมาตรา ๔ ของผมตั้งข้อความต่อไปนี้

“มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรับผิดชอบตามความในมาตรา ๓ หากมีการทุจริตให้รับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญา”

ผมขอชี้แจงเหตุผลประกอบสั้นๆ

(ได้มีสมาชิกในที่ประชุมส่งเสียงดัง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โปรดสงบๆ ครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมขอชี้แจงเหตุผลสั้นๆ ประกอบคือถ้าหากไม่มีในมาตรานี้แล้ว ความหวังดีของท่านผู้แทนราษฎร ๒๖๙ คน ทั้งที่เป็นส.ส. และเป็นคณะรัฐมนตรี อาจจะเป็นการประสงค์ร้ายต่อคณะกรรมการสภาตำบล ซึ่งเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้พอ ผมไม่อยากให้เกิดเรื่องอย่างนั้น อยากจะให้ผู้ที่กล้ารับผิดชอบเป็นผู้อนุมัติเงินซึ่งมาขอต่อสภาฯ จึงขอเสนอแปรญัตติให้มีมาตรา ๔ อย่างนี้ ส่วนที่ประชุมจะเห็นด้วยประการใดสุดแล้วแต่มติของที่ประชุม ผมขอให้มันบันทึกรายงานการประชุมความคิดเห็นของผมไว้ เพื่อเป็นประโยชน์ในอนาคตข้างหน้าว่า ได้มีการปกป้องเงินของแผ่นดิน และปกป้องผู้ที่กระทำผิดโดยตัวเองไม่รู้ว่าตัวเองกระทำผิดไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมตามที่คุณไกรสรขอแปรญัตติไว้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิมโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิม ต่อไปเป็นการ

พิจารณาในวาระที่ ๓ มีผู้เสนอคือ.....คุณ
เสวตรเชิญครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธานครับ ตาม
ข้อบังคับผมขอแก้ด้วยคำครับ เมื่อพิจารณา
ในวาระที่ ๒ แล้ว สมาชิกมีสิทธิที่จะขอ
แก้ไข ด้วย คำเพื่อให้เข้าตามแบบของ
กฤษฎีกาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์

(ระยอง) : สำหรับคำปรารภที่เดิมลงไป
นั้น ตอนนั้นก็คิดไม่ทันนะครับ ขอแก้ไข
เป็นให้ตรงกับที่ผมได้เสนอไว้ในมาตรา ๓
ที่เดิมไป เดิมจากร่างรัฐบาลนะครับว่า
“จนกว่าจะได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
๒๕๑๙” ขอแก้ด้วยคำเป็นดังนี้ครับ “จน
กว่าพระราชบัญญัติงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๙ ใช้บังคับ” คือกลับ
คำเสียหน่อย ตามแบบที่ใช้กันอยู่นะครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาล
ไม่ขัดข้องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็น
อันว่าตกลงแก้ไขตามที่คุณเสวตรเสนอ มี
คุณพินิจ จันทรสุรินทร์ คุณทรงธรรม
คุณแสวง ธวัชวะชุม เสนอว่าการพิจารณา

ในวาระที่ ๓ นี้ให้ใช้วิธีขานซื้ออย่างเช่น
วาระแรก คุณแสวง เชิญ

นายแสวง ธวัชวะชุม (นคร-
พนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
แสวง ธวัชวะชุม ธรรมสังคม จากนครพนม
ขอถอนครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
พินิจละ ว่าอย่างไร

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) :
ขอถอนครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
ทรงธรรมละ

จำสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ
(เชียงราย) : ถอนก็ถอนได้ แต่ว่าผม
อยากจะถามว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะ
ผ่านสภาหรือไม่ ถ้าจะมีผู้สนับสนุนให้ผ่าน
สภาไปได้ ผมก็อยากจะถอนเหมือนกัน
ใครอยากจะได้คำรับรองด้วยเกียรติ ถ้าทาง
ฝ่ายสนับสนุนยกมือ ทั้ง สภา ก็ ถอนได้ ครับ
โดยเฉพาะพรรคใหญ่ ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
ทรงธรรม ใครเขาจะไปรับรองได้เล่า ไป
ถามอะไรกันคุณจะถอนหรือไม่ถอนก็ว่าไป

จำสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ
(เชียงราย) : ไม่ใช่ครับ ขอรับรองกลาง
สภาเลยครับว่าจะรับรองไหมครับ จะยกมือ
สนับสนุนไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอา
คุณทรงธรรม ถอนก็ถอน ถอนนะครับ
เป็นอันว่าลงคะแนนเป็นวิธีชুমือ

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ
(เชิงราย) : ผมไม่ได้ถอนนะครับ ผม
ขอคำรับรองจากฝ่ายค้านว่าจะสนับสนุนใหม่
เท่านั้นแหละครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะไป
ถามเขาได้อย่างไร จะไปตอบได้อย่างไรละ

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ
(เชิงราย) : ก็เขายกมือ ท่าน ก็ชี้ให้เขา
พูดยกมือผมไม่พูดมาตลอดวันนะวัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่า
อย่างไร จะถอนหรือไม่ถอนก็ว่ามา

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ
(เชิงราย) : ถ้าไม่ได้รับคำรับรอง ผม
ไม่ถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ้า
ไม่ถอนก็ขอมติ

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ
(เชิงราย) : เขาพูดกันมาตลอดวันทำไม
ไม่เสียเวลาที่เราเสียเวลากันมาตลอดวัน ผม
ขอคำรับรองเดียวเดียวเท่านั้น นิดเดียว
เท่านั้น รับรองผมไม่ได้หรือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อ
คุณทรงธรรมไม่ถอน ผมขอมติ ท่านผู้ใด

เห็นสมควรให้ลงมติโดยวิธีชুমือ ขอได้
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
ผู้ใดเห็นสมควรให้ลงคะแนนโดยวิธีชานข้อ
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็น
อันว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรให้ใช้วิธีชুমือ
ต่อไปนี้ผมถามมติต่อที่ประชุมว่า ท่านผู้ใด
เห็นสมควรเสนอร่างพระราชบัญญัติอนุญาต
ให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน พ.ศ.
ต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป ขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็น
อันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราช-
บัญญัติอนุมัติให้รัฐบาลจ่ายเงินไปพลางก่อน
พ.ศ. ต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป
หมดระเบียบวาระผมขอเลิกประชุม พรุ่งนี้
เข้าประชุมตามปกติ

เลิกประชุมเวลา ๐๑.๓๕ นาฬิกา

ของวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๑๘

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

อรุณ เอี่ยมเอก
 สลุต สุวรรณรอต
 ประสงค์ วงษ์สุนทร
 ประเสริฐ เลิศยะโส
 พิกพ อะสีติรัตน์
 ถนอม แสงสุริยจันทร์
 วีระ มุสิกพงศ์
 แบบ ผ่องแผ้ว
 นิยม วรปัญญา
 พลเรือเอก หลวงชลธารพถมิไกร
 ประหยัต ธรรมสาคร
 เพียร พุ่มจันทร์

ตรวจแล้ว วันที่ ๖ / ส.ค. / ๑๘

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑๘ / ๒๕๑๘ (สามัญ สมัยที่สอง)

ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

อุดม พลอยสงวาลย์
 ธน บุนยรังค
 สินธุ์ชัย ชื้อสตัยดี
 จำรงค์ ใจอ่อนน้อม
 โฉมเฉลา ลีพลากร
 จันทนา ชานบ้อม
 เปรมจิต บุญหล่อ
 พิลาส จำรุงภู
 สมศรี ใจอ่อนน้อม
 สมชาย ดาวอุดม
 สายสุนีย์ พันธนะ
 ภูซชงค์ เอกบุตร
 รัชนี้ ชันธิโชติ
 กัลยา สำราญศิลป์
 อูษา ชุณหะบัณฑิต
 มาลี อำไพลาเลิศ
 เรณู อรัญญิก
 ลัดดาวลดี มิตรโสภณศิริ
 สุขันต์ จิตรถึก

หัวหน้างานรายงานการประชุม

ไพโรจน์ อัมพรประภา

หัวหน้ากองการประชุม

สงวน คำวงษา

รองเลขาธิการรัฐสภา

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

เลขาธิการรัฐสภา